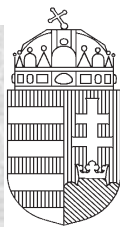

IGAZSÁGÜGYI KÖZLÖNY

AZ IGAZSÁGÜGYI
ÉS RENDÉSZETI MINISZTERIUM
HIVATALOS LAPJA

BUDAPEST,
2007. DECEMBER 31.

FELHÍVÁS!

Felhívjuk tisztelt Előfizetőink figyelmét a közlőny utolsó oldalán közzétett tájékoztatóra és a 2008. évi előfizetési árainkra

TARTALOM

Oldal

TÖRVÉNYEK

2007: CXXII. tv. a szolgálati nyugdíjjal összefüggő egyes törvénymódosításokról.....	2387
2007: CXXIII. tv. a kisajátításról <i>(indokolással)</i>	2389
2007: CXXXI. tv. a Genfben, 2000. június 1-jén elfogadott Szabadalmi Jogi Szerződés kihirdetéséről <i>(indokolással)</i>	2408
2007: CXXXII. tv. az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló Megállapodás kihirdetéséről <i>(indokolással)</i>	2431
2007: CXL. tv. a tökeegyesítő társaságok határokon átnyúló egyesüléséről <i>(indokolással)</i>	2449
2007: CXLII. tv. egyes iparjogvédelmi törvények módosításáról.....	2456
2007: CXLV. tv. az állampolgári jogok országgyűlési biztosáról szóló 1993. évi LIX. törvény módosításáról.....	2463

A KORMÁNY RENDELETEI

294/2007. (XI. 8.) Korm. r. a Magyar Köztársaság Kormánya és Ukrajna Miniszteri Kabinetje között az állampolgárok utazásának feltételeiről szóló, Kijevben, 2003. október 9. napján aláírt Megállapodás módosításáról szóló, jegyzékváltás útján létrejött Megállapodás kihirdetéséről.....	2467
300/2007. (XI. 9.) Korm. r. a 2008. évre vonatkozó Országos Statisztikai Adatgyűjtési Program módosított és új adatgyűjtéseiről.....	2469
301/2007. (XI. 9.) Korm. r. a menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény végrehajtásáról.....	2492
302/2007. (XI. 13.) Korm. r. a Magyar Köztársaság Kormánya és a Szlovén Köztársaság Kormánya között a Tanács 2003. február 18-i, 343/2003/EK rendeletének alkalmazása érdekében történő együttműködéséről szóló Közigazgatási Megállapodás kihirdetéséről.....	2525
306/2007. (XI. 14.) Korm. r. a Schengen Alap felhasználásának pénzügyi tervezési, lebonyolítási és ellenőrzési rendjének kialakításáról szóló 179/2004. (V. 26.) Korm. rendelet módosításáról.....	2529
318/2007. (XI. 23.) Korm. r. a Magyar Köztársaság Kormánya, az Osztrák Köztársaság Kormánya és a Szlovén Köztársaság Kormánya közötti, Dolga Vason Rendészeti Együttműködési Központ működtetéséről szóló Megállapodás kihirdetéséről.....	2530

A KORMÁNY TAGJAINAK RENDELETEI

48/2007. (XI. 9.) IRM-PM e. r. az ujj- és tenyérmomatvétel, a fényképezés, valamint a DNS-mintavétel szabályairól szóló 8/2000. (II. 16.) BM-IRM-PM együttes rendelet módosításáról.....	2533
49/2007. (XI. 14.) IRM r. az ügyvédi székhely szolgáltatásról.....	2533
50/2007. (XI. 14.) IRM r. a cég honlapján való közzétételről.....	2534

A tartalomjegyzék a 2386. oldalon folytatódik.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁGI HATÁROZATOK

90/2007. (XI. 14.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata	2535
91/2007. (XI. 22.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata	2552

JOEGYSÉGI HATÁROZATOK

4/2007. (BJE szám) a Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága jogegységi határozata	2555
5/2007. (BJE szám) a Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága jogegységi határozata	2559
3/2007. (KPJE szám) a Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága jogegységi határozata	2559

JOGSZABÁLYMUTATÓ

A Magyar Közlönyben 2007. november 1. napjától 2007. november 30. napjáig közzétett jogszabályok jegyzéke.....	2562
--	------

KÖZLEMÉNYEK

Az Agrárgazdasági Igazságügyi Szakértői Testület ügyrendje	2569
Az Agrárgazdasági Igazságügyi Szakértői Testület tagjainak névsora	2576
4/2007. (XI. 19.) MÜK Szab. a Magyar Ügyvédi Kamara 4/2007. (XI. 19.) MÜK határozattal módosított 6/1999. (III. 1.) MÜK Szabályzata a módosításával egységes szerkezetben az ügyvéd irodájának gondnoka jogköréről és eljárásáról, valamint a meghalt ügyvéd iratainak rendezéséről	2578

SZERVEZETI HIREK

Kinevezések	2581
Előléptetések	2582
Közszolgálati jogviszony megszűnések	2582
Pályázati felhívás	2582

KÖZLÖNY

§

Törvények

2007. évi CXXII. törvény a szolgálati nyugdíjjal összefüggő egyes törvénymódosításokról*

1. § A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 182. §-ának (10) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § a következő új (11) bekezdéssel egészül ki:

„(10) A hivatásos állományú tagja a tényleges nyugállományba helyezésekor választhat a (8) bekezdés és a 182/A. § szerint rögzített, valamint a tényleges nyugállományba helyezésekor megállapított nyugdíjak között azaz, hogy ha a rögzítést követően szolgálati időt szerez, akkor a rögzített nyugdíjat az évenkénti emelésekkel növelve kell figyelembe venni.

(11) Ha a hivatásos állományú tagja a 64. § alapján történt visszavételét követően legalább 365 nap tényleges szolgálati időt szerez, a szolgálati viszonyának megszüntetésekor kiszámított szolgálati nyugdíj helyett – amennyiben ez számára kedvezőbb – választhatja a korábbi vagy rögzített nyugdíjának az évenkénti emelésekkel növelt összegét.”

2. § A Hszt. a következő új 182/A. §-sal egészül ki:

„182/A. § (1) Annak a hivatásos állományúnak, akinek a szolgálati nyugdíjjogosultság szempontjából figyelembe vehető szolgálati ideje 2007. december 31-én eléri, vagy meghaladja a 20 évet, a 2007. december 31-én hatályos nyugdíj-megállapítási szabályok szerint meg kell állapítani, illetve újból meg kell állapítani (rögzíteni) a szolgálati nyugdíj összegét, annak folyósítása nélkül. Az így rögzített nyugdíjat megilleti a 2008. évi emelés összege is.

(2) Az (1) bekezdés szerinti szolgálati nyugdíj rögzítésekor (megállapításakor) a 183. § szerint számított illetmény és illetmény jellegű juttatások havi átlagának

a) 20 év betöltött szolgálati idő esetén 60%-ával,

b) 21 év betöltött szolgálati idő esetén 61%-ával,

c) 22 év betöltött szolgálati idő esetén 62%-ával,

d) 23 év betöltött szolgálati idő esetén 63%-ával,

e) 24 év betöltött szolgálati idő esetén 64%-ával,

f) 25 év vagy ennél több betöltött szolgálati idő esetén a tényleges szolgálathoz tartozó, a 184. § szerint számított százalékaival kell számolni.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott hivatásos állományú – a nyugdíjba vonuláskor hatályos törvényi rendelkezésektől függetlenül – teljes összegű szolgálati nyugdíjra jogosult, ha

a) 25 év tényleges szolgálati viszonyban töltött idővel rendelkezik, és

aa) szolgálati viszonya a törvény 56. § (1) bekezdésének a)–d) pontja, 56. § (2) bekezdésének c) pontja, illetőleg egészségi, pszichikai, fizikai alkalmatlanság miatt szűnt meg, vagy

ab) szolgálati viszonya megszűnésekor az 50. életévét már betöltötte, vagy egészségkárosodása a 40%-ot elérte, de nem rokkant, vagy

ac) 57. életévét betöltötte; vagy

b) 57. életévét betöltötte, tényleges szolgálati viszonyban legalább 10 évet eltöltött, és rendelkezik a társadalombiztosítási szabályok szerint számított 25 év szolgálati idővel.”

3. § A Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló 2001. évi XCV. törvény (a továbbiakban: Hjt.) 203. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Ha a hivatásos állományú tagja a 69. § alapján történt visszavételét követően legalább 365 nap tényleges szolgálati időt szerez, a szolgálati viszonyának megszüntetésekor kiszámított szolgálati nyugdíja helyett – amennyiben ez számára kedvezőbb – választhatja a korábbi vagy rögzített nyugdíjának az évenkénti emelésekkel növelt összegét.”

4. § A Hjt. 214. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„214. § A hivatásos állományú azon tagjának, aki a szolgálati nyugdíjra jogosultsághoz szükséges, a 203. § (1) bekezdése szerinti 25 év tényleges szolgálati időt megszerzi, a szolgálati nyugdíja összegét – annak folyósítása nélkül – hivatalból meg kell állapítani (rögzíteni).”

5. § A Hjt. a következő 214/A. §-sal egészül ki:

„214/A. § (1) Annak a hivatásos katonának, akinek a tényleges szolgálati ideje 2007. december 31-én eléri, vagy meghaladja a 20 évet, a 2007. december 31-én hatályos nyugdíj-megállapítási szabályok szerint meg kell állapítani, illetve újból meg kell állapítani (rögzíteni) a szolgálati nyugdíj összegét, annak folyósítása nélkül. Az így rögzített nyugdíjat megilleti a 2008. évi emelés összege is.

(2) Az (1) bekezdés szerinti szolgálati nyugdíj megállapításakor a 204. § (1) bekezdése szerint számított illetmény és illetményjellegű juttatások havi átlagának

a) 20 év betöltött szolgálati idő esetén a 60%-ával,

b) 21 év betöltött szolgálati idő esetén a 61%-ával,

c) 22 év betöltött szolgálati idő esetén a 62%-ával,

d) 23 év betöltött szolgálati idő esetén a 63%-ával,

e) 24 év betöltött szolgálati idő esetén a 64%-ával,

f) 25 év vagy ennél több betöltött szolgálati idő esetén a tényleges szolgálatteljesítési időhöz tartozó, a 205. § szerinti százalékaival kell számolni.

* A törvényt az Országgyűlés a 2007. október 29-i ülésnapján fogadta el.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott hivatásos katonára – a nyugdíjba vonuláskor hatályos törvényi rendelkezésektől függetlenül, a 203. § (7) bekezdésében meghatározott esetek kivételével – teljes összegű szolgálati nyugdíjra jogosult, ha

a) 25 év szolgálati viszonyban töltött idővel rendelkezik, és

aa) szolgálati viszonya az 59. § (1) bekezdés, valamint (2) bekezdésének b) pontja vagy a 62. § (1) bekezdés c) pontja alapján, illetőleg egészségi, pszichikai, továbbá neki fel nem róható nemzetbiztonsági alkalmatlanság miatt szűnt meg, vagy

ab) szolgálati viszonya megszűnésekor az 52. életévét már betöltötte, vagy egészségkárosodása a 40%-ot elérte, de nem rokkant, vagy

ac) 57. életévét betöltötte; vagy

b) 57. életévét betöltötte, szolgálati viszonyban legalább 10 évet eltöltött, és rendelkezik a társadalombiztosítási szabályok szerint számított 25 év szolgálati idővel.”

6. § A Hjt. a következő 214/B. §-sal egészül ki:

„214/B. § A hivatásos állomány tagja a tényleges nyugállományba helyezéskor választhat a 203. § (8) bekezdése, a 214. §, illetőleg a 214/A. § szerint rögzített, valamint a tényleges nyugállományba helyezéskor megállapított nyugdíjak között azzal, hogy ha a rögzítést követően szolgálati időt szerez, akkor a rögzített nyugdíjat az évenkénti emelésekkel növelve kell figyelembe venni.”

7. § A magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény (a továbbiakban: Mpt.) 23. § (1) bekezdése a következő h) ponttal egészül ki:

[A pénztártag tagsági jogviszonya]

„h) a törvény 123. §-ának (8) bekezdése szerinti visszalépéssel”

[szűnik meg.]

8. § Az Mpt. 24. §-a a következő új (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) A 23. § (1) bekezdés h) pontjában meghatározott esetben a pénztár a pénztártag egyéni számláján nyilvántartott, az írásbeli visszalépési kérelem pénztárhoz történő megérkezésének napját magában foglaló negyedév fordulónapi követelésének a tagdíj-kiegészítéssel csökkentett összegét a fordulónapot követő 50 napon belül köteles átutalni a Nyugdíjbiztosítási Alap részére. A tagdíj-kiegészítés összegét a pénztár a fordulónapot követő 50 napon belül kifizeti a tag részére. A visszalépési kérelemhez a pénztártagnak mellékelnie kell a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 191. § (1) bekezdése szerinti, illetve a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló 2001. évi XCV. törvény (a továbbiakban: Hjt.)

212. § (1) bekezdése szerinti szerv igazolását arról, hogy a pénztártag megfelel a 123. § (8) bekezdésének b)–c) pontjaiban foglalt feltételeknek.”

9. § Az Mpt. 123. §-a a következő (8)–(9) bekezdéssel egészül ki:

„(8) A pénztártag 2010. december 31-ig visszaléphet a társadalombiztosítási nyugdíjrendszerbe, amennyiben

a) önkéntes döntése alapján vált a pénztár tagjává, és

b) a Hszt.-ben, illetve a Hjt.-ben meghatározott szolgálati viszonyban áll, és

c) 2007. december 31-én legalább húsz év, a Hszt., illetve a Hjt. szerinti tényleges szolgálati viszonyban eltöltött szolgálati idővel rendelkezik.

(9) A (8) bekezdésben meghatározott pénztártagokat a Hszt. 191. § (1) bekezdése, illetve a Hjt. 212. § (1) bekezdése szerinti szervek 2008. február 28-ig térítvevényvel ellátott – a pénz-, tőke- és biztosítási piac szabályozásáért felelős miniszterrel egyeztetett tartalmú – levélben értesítik a visszalépés lehetőségéről, amelyben tájékoztatják őket a magánnyugdíjpénztári tagság várható előnyeiről, illetve kockázatairól.”

10. § (1) A Hszt. 183. § (1) bekezdésében az „a szolgálati viszony keretében elért” szövegrész helyébe az „a szolgálati viszony keretében elért, a kifizetés időpontjában hatályos jogszabályok szerint nyugdíjjáruelék alapjául szolgáló” szöveg, „a számított személyi jövedelemadóval csökkentett” szövegrész helyébe az „az elért jövedelemből levont egészségbiztosítási járulék, nyugdíjjáruelék, magán-nyugdíjpénztári tagdíj, valamint munkavállalói járulék összegével, továbbá a fennmaradó összegre képzett személyi jövedelemadó összegével csökkentett” szöveg lép.

(2) A Hjt. 204. § (1) bekezdésében az „a számított személyi jövedelemadóval csökkentett” szövegrész helyébe az „az elért jövedelemből levont egészségbiztosítási járulék, nyugdíjjáruelék, magán-nyugdíjpénztári tagdíj, valamint munkavállalói járulék összegével, továbbá a fennmaradó összegre képzett személyi jövedelemadó összegével csökkentett” szöveg lép.

11. § (1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba, ezzel egyidejűleg a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény 32. § (5) bekezdésében a „3” szövegrész helyébe a „2” szöveg lép.

(2) E törvény 1–10. §-a 2008. január 1-jén lép hatályba.

(3) 2008. január 31-ig nem kell pályázatot kiírni a rendőrség regionális, területi, helyi szerve vezetőjének kinevezéséhez és a jogszabály által meghatározott, csak pályázat útján betölthető szolgálati beosztás betöltéséhez.

(4) E törvény 2008. február 1-jén hatályát veszti.

**2007. évi CXXIII.
törvény
a kisajátításról***

(indokolásal)

Az e törvényben meghatározott közérdekű célok megvalósításához elengedhetetlenül szükséges ingatlanok megszerzése, ugyanakkor a közérdek és a tulajdonosnak a tulajdona védelméhez fűződő érdekei közötti egyensúly biztosítása érdekében – a kisajátítást a tulajdonjog elvonása kivételes eszközeként szabályozva – az Országgyűlés a következő törvényt alkotja:

1. § (1) Kisajátítással ingatlan tulajdonjoga csak kivételesen vonható el, az e törvényben meghatározott közérdekű célból, feltételekkel és módon, teljes, azonnali és feltétlen kártalanítás mellett.

(2) Kisajátítást kérő lehet az állam, illetve a helyi önkormányzat, valamint az államon és a helyi önkormányzaton kívüli harmadik személy (a továbbiakban: harmadik személy), ha a 2. §-ban meghatározott közérdekű célt megvalósító tevékenységet lát el, vagy akit törvény az állam javára, saját nevében, kisajátítást kérőként való eljárásra kötelez.

Kisajátítási célok és feltételek

2. § Ingatlant kisajátítani a 3. § szerinti feltételek fennállása esetén, az alábbi közérdekű célokra lehetséges:

- a) honvédelem;
- b) nemzetközi szerződés alapján megvalósuló területcsere;
- c) terület- és településrendezés;
- d) kötelező állami, illetve kötelező önkormányzati feladathoz kapcsoló oktatási, egészségügyi, szociális, valamint kommunális hulladékkezelő létesítmény elhelyezése;
- e) közlekedési infrastruktúra fejlesztése;
- f) energiatermelés;
- g) energiaellátás;
- h) bányászat;
- i) elektronikus hírközlési szolgáltatás;
- j) kulturális örökségvédelem;
- k) természetvédelem;
- l) vízgazdálkodás;
- m) fenntartható erdőgazdálkodás, valamint véderdő telepítése, védőfásítás és közérdekű erdőtelepítés;
- n) építésügyi korlátozások felszámolása;

o) az ingatlant terhelő, az ingatlan rendeltetésszerű használatát jelentősen korlátozó, vagy megszüntető közérdekű használati jogok, szolgáltatások miatti hátrányok megszüntetése.

3. § (1) Kisajátításnak akkor van helye, ha

a) a közérdekű cél megvalósítása az ingatlanon fennálló tulajdon korlátozásával nem lehetséges, vagy – külön törvény alapján – a közérdekű használati jog, vezetékjog, szolgalmi jog alapításában a tulajdonossal nem jött létre megállapodás, illetve e jogokat az illetékes hatóság nem engedélyezte;

b) az ingatlan tulajdonjogának megszerzése adásvétel – törvényben meghatározott esetben csere – útján nem lehetséges;

c) a közérdekű cél megvalósítására kizárólag az adott ingatlanon kerülhet sor, illetve ha a közérdekű cél megvalósítására több ingatlan alkalmas, annak más ingatlanon való megvalósítása a tulajdon nagyobb sérelmével járna; és

d) a kisajátítással biztosított tevékenység közösségi előnyei a tulajdon elvonásával okozott kárt jelentősen meghaladják. Ennek mérlegelése során a közigazgatási hivatal a közérdekű tevékenység jelentőségét, így különösen a terület fejlődésére gyakorolt hatását, a tevékenységgel, szolgáltatással ellátásra kerülők számát, a foglalkoztatásra gyakorolt hatását és az ingatlan jellemzőit kell egybevetnie, kulturális örökségvédelmi érték, természetvédelmi érték esetén annak jelentőségét és a tulajdonelvonás arányosságát kell vizsgálnia.

(2) Az adásvételi szerződés megkötését megghiúsultnak kell tekinteni, ha

a) a kisajátítást kérő ajánlatát a tulajdonos vagy más kártalanításra jogosult a kézhezvételtől számított harminc napon belül nem fogadja el, illetve arra nem nyilatkozik; vagy

b) a tulajdonos vagy más kártalanításra jogosult személye nem állapítható meg egyértelműen, illetve az ingatlan tulajdonjogával összefüggésben per van folyamatban és azt az ingatlan-nyilvántartásba feljegyezték, illetve bejegyzés alatt áll; vagy

c) a tulajdonos vagy más kártalanításra jogosult lakóhelye, tartózkodási helye, illetőleg székhelye ismeretlen, illetve a kisajátítást kérő ajánlatának közlése részükre egyéb körülményeik folytán rendkívüli nehézséggel vagy számottevő kétséggel járna.

4. § (1) A 2. § szerinti közérdekű célokra az alábbi feltételek mellett lehetséges kisajátítás:

a) honvédelem céljából, ha az ingatlan kisajátítását a külön törvényben meghatározott esetben és feltételek fennállása mellett igénylik, és az a honvédelmi feladatok ellátása érdekében szükséges;

* A törvényt az Országgyűlés a 2007. november 5-i ülésnapján fogadta el.

b) nemzetközi szerződés alapján megvalósuló terület-csere céljából, ha a másik ország részére szükséges terület-átadás más módon nem lehetséges;

c) terület- és településrendezés céljából, ha a kérelemben megjelölt építmény, fejlesztési cél (a továbbiakban: cél) a területrendezési tervben, vagy a helyi építési szabályzatban szerepel, a cél az érintett ingatlanok tulajdonosai részéről (a beruházás jellege, anyagi terhei, vagy a létesítmény megvalósítójának jogszabályi kijelölése miatt) nem valószínűsíthető meg, továbbá a cél rendeltetése, jellege miatt – a környező építmények, ingatlanok rendeltetésszerű használatának biztosítására, vagy jellegére is figyelemmel – a célt az adott ingatlanon szükséges megvalósítani, vagy más ingatlanon való megvalósítása a tulajdonban nagyobb sérelemmel járna;

d) közlekedési infrastruktúra fejlesztése keretében közút, vasút, repülőtér, hid, alagút, hajózási létesítmény létesítése, fejlesztése céljából, ha

da) gyorsforgalmi közúthálózatnak jogszabállyal megállapított nyomvonalon való megépítése, vagy országos közút építése érdekében szükséges,

db) a felszíni vagy felszín alatti vasút létesítési joga alapján történő igénybevétel (létesítés, üzemeltetés) a létesítési joggal terhelt ingatlan rendeltetésszerű használatát megszünteti, vagy jelentős mértékben akadályozza,

dc) a nyilvános repülőtér a településrendezési tervben, valamint a helyi építési szabályzatban szerepel, és a megvalósítás más ingatlanokon műszaki, valamint az építés engedélyezését meghatározó más szempont miatt nem lehetséges, vagy a megvalósítás a tulajdonban nagyobb sérelemmel járna,

dd) híd vagy alagút építése, fejlesztése érdekében, amennyiben arra – országos közút építése, fenntartása, fejlesztése, üzemeltetése érdekében – közlekedésbiztonsági, vagy közlekedéspolitikai szempontok alapján kerül sor,

de) közforgalmú kikötő, úszóműves kikötőhely, komp és révátkelőhely, valamint más hajózási létesítmény, továbbá a víziközlekedés irányítására és a hajóút kitérésére szolgáló jelek elhelyezése a parti ingatlan rendeltetésszerű használatát megszünteti vagy jelentős mértékben akadályozza;

e) energiatermelés céljából, ha

ea) az ingatlan 50 MW vagy annál nagyobb teljesítményű erőmű építéséhez, bővítéséhez szükséges,

eb) az ingatlan 50 MW vagy annál nagyobb teljesítményű távhőtermelő létesítmény elhelyezéséhez szükséges,

ec) nukleáris létesítmény, radioaktív hulladékártoló építéséhez, bővítéséhez szükséges,

ed) a biztonsági övezetben elrendelt tilalom vagy korlátozás az ingatlan rendeltetésszerű használatát megszünteti, vagy jelentős mértékben akadályozza, továbbá ha az atomenergia alkalmazását szolgáló, a biztonsági övezetben telepítendő létesítmény biztonságos használata ezt szükségessé teszi;

f) energiaellátás céljából, ha

fa) a villamos energiáról szóló törvény szerinti közcélú hálózat építése céljából a vezetékjogot – az ingatlan használatának lényeges akadályozása, illetve megszüntetése miatt – a hatóság nem engedélyezte,

fb) a villamos energiáról szóló törvény szerinti közcélú hálózathoz tartozó, nem tartószerkezeten elhelyezett, külön jogszabályban meghatározott átalakító- és kapcsoló berendezés építése céljából közérdekű használati jog alapításában az ingatlan tulajdonosa és az engedélyes között nem jött létre megállapodás, vagy a használati jogot – az ingatlan használatának lényeges akadályozása, illetve megszüntetése miatt – a hatóság nem engedélyezte,

fc) földgáz elosztóvezetékek tartozékai és alkotórészei, valamint propán-, butángáz-tartály, konténer elhelyezése és üzemeltetése céljából használati jog alapításában a tulajdonos és az engedélyes, illetve a vezeték tulajdonosa között nem jött létre megállapodás, illetve – az ingatlan használatának jelentős akadályozása, illetve megszüntetése miatt – a használati jogot a hatóság nem engedélyezte,

fd) az idegen ingatlanra szolgáltatói távhőközpont létesítése céljából van szükség, és az engedélyes, valamint az ingatlan tulajdonosa között a használati jog alapításában nem jött létre megállapodás, illetve az illetékes építési hatóság az ingatlan rendeltetésszerű használatának megszüntetése vagy jelentős mértékű akadályozása miatt a használati jogot nem engedélyezte,

fe) távhővezeték-hálózat, illetve annak részét képező vezeték építése és üzemeltetése céljából vezetékjogi eljárásban az ingatlan tulajdonosa és az engedélyes között nem jött létre megállapodás, illetve a vezetékjogot – az ingatlan használatának jelentős akadályozása, illetve megszüntetése miatt – az illetékes hatóság nem engedélyezte;

g) bányászati célból, ha

ga) bányászati létesítmények elhelyezése céljából szolgalmat alapítását – az ingatlan rendeltetésszerű használatának jelentős mértékű akadályozása, illetve megszüntetése miatt – a hatóság nem engedélyezte,

gb) a bányászati tevékenység az ingatlan rendeltetésszerű használatát megszünteti,

gc) szénhidrogén szállítóvezetékek, valamint ezek tartozékai és alkotórészei elhelyezése és üzemeltetése céljából szolgalmi jog alapításában a tulajdonos és az engedélyes, illetve a vezeték tulajdonosa között nem jött létre megállapodás, illetve – az ingatlan használatának jelentős akadályozása, illetve megszüntetése miatt – a szolgalmi jogot az illetékes hatóság nem engedélyezte;

gd) elektronikus hírközlési szolgáltatás céljából, ha az elektronikus hírközlési építmény elhelyezése és üzemeltetése céljából közérdekű használati jog alapításában az ingatlan tulajdonos és az engedélyes között nem jött létre megállapodás, illetve – az ingatlan használatának jelentős akadályozása, illetve megszüntetése miatt – a használati jogot az illetékes hatóság nem engedélyezte;

ge) kulturális örökségvédelem céljából, ha védetté nyilvánított régészeti lelőhely, vagy műemlék örökségvédelmi érdekei másként nem biztosíthatóak, így különösen, ha

ia) az érintett ingatlan tulajdonosa olyan magatartást folytat, amely kisajátítás hiányában a védetté nyilvánított régészeti lelőhely vagy a műemlék megsemmisülését eredményezi,

ib) a védetté nyilvánított régészeti lelőhely vagy műemlék feltárása, védőövezetének kialakítása, megközelítése másként nem lehetséges,

ic) korábban összefüggő történeti együttes része volt, és az eredeti egységbe való visszahelyezése és együttes használata örökségvédelmi szempontból indokolt;

j) természetvédelem céljából, ha

ja) a tulajdonos a védett természeti területen, a védelem céljával oly mértékig össze nem egyeztethető tevékenységet folytat, amely a kisajátítás hiányában a védett természeti terület elpusztulását eredményezi,

jb) a védett természeti területek természetvédelmi kezeléséért felelős szerv – külön törvény rendelkezése szerint – a védett természeti területek védettségi szintjének helyreállítása érdekében kezdeményezi;

k) vízgazdálkodási feladatok ellátása céljából, ha

ka) a Vásárhelyi Terv Továbbfejlesztése szerinti nyomvonalas létesítménynek jogszabállyal megállapított nyomvonalon való megépítése,

kb) vízkár elhárítási (árvíz, belvíz, aszály) célú vízállás-mentesítési megvalósítása,

kc) közműves vízellátó és szennyvízkezelő és -elvezető létesítmények megvalósítása,

kd) felszíni és felszín alatti vízkészletek közérdekű igénybevétele, tározása, el-, illetve továbbvezetését szolgáló létesítmények megvalósítása,

ke) a közcélú vízállás-mentesítési, illetve vízbázisok (távlati vízbázisok) belső védőövezetének biztosítása érdekében szükséges;

l) fenntartható erdőgazdálkodás, valamint védérfő telepítése, védőfásítás és közérdekű erdőtelepítés céljából, ha

la) a tulajdonos az erdejében olyan tevékenységet folytat, amely kisajátítás hiányában az erdő kipusztulását eredményezi,

lb) az erdőtelepítés (fásítás) a tulajdonos közreműködésével eredményesen nem valósítható meg, vagy aránytalan nagy költséggel járna.

(2) A 3. § (1) bekezdésének *d)* pontját e paragrafus (1) bekezdés *da)*, *db)* és *ka)* pontjai szerinti beruházások esetében nem kell alkalmazni.

5. § (1) A 2. § *n)–o)* pontja alapján az ingatlan megvásárlása és kisajátítása kezdeményezésének joga az ingatlan tulajdonosát is megilleti, ha

a) az ingatlan tulajdonjogát a *b)* vagy *c)* pont szerinti tulajdoni korlátozás előtt szerezte meg, és

b) az ingatlan rendeltetését a helyi építési szabályzat, illetőleg szabályozási terv valamely később megvalósítandó – jogszabályban megállapított – olyan közérdekű célban határozza meg, amelynek megvalósítása a tulajdonostól nem várható el, és ez a tulajdonosi és építési jogokat,

c) a 2. § *o)* pontja szerinti kisajátítási célokhoz kapcsolódó közérdekű használati jog, vezetékjog, szolgalmi jog – a jog létesítését követően – az ingatlan rendeltetészerű használatát

jelentősen akadályozza vagy megszünteti.

(2) Az (1) bekezdés *b)* pontja szerinti esetben a tulajdonos akkor kérheti a közérdekű cél jogosultjának, ennek hiányában az önkormányzatnak a kisajátítási kérelem benyújtására vonatkozó kötelezését, ha az ingatlan adásvételre vonatkozó megállapodás annak kezdeményezésétől számított három éven belül nem jött létre.

(3) Az (1) bekezdés *c)* pontja szerinti esetben a közérdekű cél jogosultjának a kisajátítási kérelem benyújtására vonatkozó kötelezését a tulajdonos a létesítmény használatbavételi engedélye végrehajthatóvá válásától számított két évig kérheti.

(4) Az (1) bekezdés szerinti esetben az ingatlan tulajdonosának kell igazolnia, hogy az ingatlan megvásárlását kezdeményezte, de az adásvételre vonatkozó megállapodás a kezdeményezése ellenére nem jött létre.

Kisajátítással érintett ingatlan

6. § (1) A kisajátítási tervben szereplő ingatlan adásvétellel történő megszerzése esetében az ingatlant terhelő – jogszabályon vagy szerződésen alapuló – elővásárlási, visszavásárlási, vételi (opció) jog nem gyakorolható.

(2) Az ingatlannak egy része is kisajátítható (részleges kisajátítás).

(3) Nincs helye részleges kisajátításnak, ha az ingatlan visszamaradó része a megengedett legkisebb teleknagyságot nem éri el.

(4) A tulajdonos kérelmére az egész ingatlant ki kell ajátítani, ha az ingatlan részleges kisajátítása következtében

a) az ingatlan visszamaradó része eredeti céljára használhatatlanná válik,

b) az ingatlannal kapcsolatos jog vagy foglalkozás gyakorlása lehetetlenné vagy számottevően költségesebbé válik,

c) a visszamaradó rész gazdaságos értékesítése nem lehetséges.

(5) Az egész ingatlan kisajátítását legkésőbb a kisajátítási tárgyalás befejezéséig lehet kérni.

7. § (1) Termőföld kisajátítására – amennyiben a kisajátítás céljának megvalósítása érdekében a termőföld igénybevétele szükséges – akkor kerülhet sor, ha a földnek a más célú hasznosítását – a külön jogszabályok rendelkezéseinek megfelelően – az ingatlanügyi hatóság engedélyezte (illetve a folytatásához hozzájárult). A termőföld a más célú hasznosítás folytatásához való hozzájárulás hiányában is kisajátítható, ha a hatóság a más célú hasznosítás

folytatásához kizárólag a tulajdonosi hozzájárulás hiánya miatt nem járult hozzá.

(2) Erdőterület kisajátításához – amennyiben a kisajátítást követően az ingatlant nem a külön törvény szerinti erdőként hasznosítják – az erdészeti hatóságnak az erdőterület igénybevételére kiadott elvi hozzájárulása szükséges. Amennyiben a kisajátítási kérelem szerint az ingatlant részben vagy egészben továbbra is erdőként hasznosítják, a kisajátításhoz az erdészeti hatóság egyetértését kell beszerezni.

(3) Védett természeti területet érintő kisajátításhoz – a 4. § (1) bekezdésének *j*) pontjában szabályozott esetek kivételével – a természetvédelmi hatóság előzetes hozzájárulása szükséges.

(4) Védetté nyilvánított régészeti lelőhely, illetve műemlék kisajátításához – a 4. § (1) bekezdésének *i*) pontjában szabályozott esetek kivételével – a kulturális örökségvédelmi hatóság előzetes hozzájárulása szükséges.

(5) Véderdő telepítése, védőfásítás és közérdekű erdőtelepítés céljára történő kisajátításához be kell szerezni a területileg illetékes erdészeti hatóság hozzájárulását, ha a kisajátítást más szerv kérte. Ez a rendelkezés védőfásításnak közút és vasút mentén, valamint egyéb műszaki létesítmény tartozékát képező, azzal azonos földrészleten lévő, a patak, csatorna medrében lévő, illetve azt szegélyező, a külön törvény szerint erdőnek nem minősülő faállományként történő telepítése céljára kért kisajátítás esetére nem vonatkozik.

(6) Külföldi állam vagy nemzetközi szervezet tulajdonában álló ingatlan kisajátítása előtt a külpolitikáért felelős miniszter álláspontját be kell beszerezni.

(7) Bányászati célból történő kisajátításhoz a bányafelügyelet szakvéleményének beszerzése szükséges.

(8) Honvédelmi célra igénybe vett, a honvédelemért felelős miniszter által vezetett minisztérium vagyongazdálkodásában lévő ingatlanok (ingatlanrészek) kisajátításához a honvédelemért felelős miniszter hozzájárulása vagy azok honvédelmi célra feleslegessé nyilvánítása szükséges.

Az ingatlan tulajdonának tehermentes megszerzése

8. § (1) A kisajátítási határozat jogerőre emelkedésével – e törvény eltérő rendelkezése hiányában – az ingatlan tulajdonjogának tehermentes megszerzésére kerül sor.

(2) A kisajátítási határozatban rendelkezni kell az ingatlanra vonatkozóan más személyt megillető jogokról, és az ingatlanra feljegyzett tényekről.

(3) Pénzbeli kártalanítás esetén a kisajátított ingatlanra vonatkozóan más személyt megillető jogok – a (4) bekezdésben felsorolt jogok kivételével –, és az ingatlanra feljegyzett tények megszűnnek. A pénzbeli kártalanítás a zálogjog tárgyaként a kisajátított ingatlan helyébe lép.

(4) A telki szolgálat, továbbá a jogszabályon alapuló szolgálat, vezetékgazdálkodás és más használati jog, egyéb tulajdoni korlátozás, valamint a bérleti jog megszűnéséről szükség szerint kell rendelkezni.

(5) Ha a kártalanítás részben vagy egészben csereingattal történik, a kisajátított ingatlanra vonatkozó jogok a (4) és (6) bekezdésben foglaltak kivételével a csereingattalra szállnak át.

(6) A bérleti, a haszonbérleti, a haszonélvezeti jogot és a használati jogát a jogosult kérelmére kell a csereingattalra átvinni. A lakásra és a nem lakás céljára szolgáló helyiségre vonatkozó bérleti jog a csereingattalra nem vihető át.

(7) A (6) bekezdés szerinti kérelmet az erre jogosult legkésőbb a kisajátítási tárgyalás befejezéséig nyújthatja be.

Kártalanítás

9. § (1) A kisajátított ingatlan tulajdonosát a tulajdonjoga elvonásáért, az ingatlanon fennálló jog jogosultját pedig a joga megszűnéséért – a zálogjog és a végrehajtási jog jogosultja kivételével – teljes, azonnali és feltétlen kártalanítás illeti meg.

(2) A megszünt jogokért járó kártalanítást az ingatlan tulajdonjoga elvonásáért járó kártalanításnál figyelembe kell venni.

(3) A kártalanítás összegének megállapítása során

a) az összehasonlításra alkalmas ingatlanok helyben kialakult forgalmi értékét,

b) ha az ingatlan valóságos forgalmi értéke – összehasonlításra alkalmas ingatlanok, illetve ezek forgalmának hiányában, vagy forgalmukra jogszabályban elrendelt korlátozás, illetve más ok miatt – nem állapítható meg, az ingatlan településen belüli fekvését, közművekkel való ellátottságát, ennek hiányában a közművesítés lehetőségét, földrajzi és gazdasági adottságait, termőföld esetén a művelési ágat, a földminősítés szempontjait és az ingatlan jövedelmezőségét kell figyelembe venni.

10. § (1) Nem jár kártalanítás

a) az ingatlanra feljegyzett tények megszűnéséért;

b) az olyan épületért, amelynél az építést vagy fennmaradást engedélyező határozat a későbbi lebontás esetére a kártalanítást kizárta, illetőleg amelynek a tulajdonos költségére való lebontását az építésügyi hatóság elrendelte.

(2) Az elmaradt haszon megtérítésére a 18. § keretei között kerülhet sor.

(3) Az (1) bekezdés *b)* pontjában említett épületet, továbbá – ha az ingatlanon használhatatlan romépület áll, amiért a tulajdonos érték hiányában kártalanítást nem kapott – a használhatatlan romépületet a tulajdonos lebonthatja és anyagát elviheti.

(4) Ha a kisajátítást kérő a kisajátított épületre vagy annak tartozékaira nem tart igényt, a tulajdonos azokat az (1) bekezdés *b*) pontjában nem említett esetben is lebontathatja, és anyagukat elviheti. A bontási anyagnak és tartozékoknak a bontási költséggel csökkentett értékét a kártalanításból le kell vonni.

(5) A kisajátítást kérőnek a tárgyaláson nyilatkoznia kell arról, hogy az épületre és annak tartozékaira igényt tart-e. Ha a kisajátítást kérő az épületre vagy annak tartozékaira nem tart igényt, a tárgyaláson a tulajdonosnak nyilatkoznia kell arról, hogy azokat lebontja és anyagukat elviszi-e, vagy kártalanításra tart igényt.

(6) Az (1)–(5) bekezdésben foglalt rendelkezéseket megfelelően alkalmazni kell az épületnek nem minősülő építményekre, továbbá az építményrészekre is.

(7) Ha a kisajátítás következtében a faállomány vagy más élő növényzet kitermelése válik szükségessé, ezt a tulajdonos elvégezheti. Ebben az esetben a faanyag (más élő növényzet) értékét az ingatlan értékének megállapítása során figyelmen kívül kell hagyni.

(8) Ha a kisajátított ingatlan erdő és a kisajátítás évére vonatkozóan az erdőgazdálkodó rendelkezik az erdészeti hatóság engedélyével az erdei haszonvételek gyakorlására, lehetőség szerint lehetővé kell tenni e haszonvételek gyakorlását.

11. § A kártalanítás – a 13–14. §-ban foglalt kivétellel – pénzben történik.

12. § (1) Ha a kisajátított épületben levő lakást, illetőleg nem lakás céljára szolgáló helyiséget bérlő vagy egyéb használó használja, forgalmi értéként a lakott értéket kell figyelembe venni.

(2) A beköltözhető forgalmi értéket kell figyelembe venni, ha a kisajátított épületben levő lakást, illetőleg nem lakás céljára szolgáló helyiséget

a) a tulajdonos használja és részére cserelakást (cserehelyiséget) nem kell adni, vagy

b) bérlő vagy egyéb használó használja, és a cserelakásra (cserehelyiségre) vonatkozó igényéről lemond, valamint pénzbeli kártalanításra sem tart igényt.

13. § (1) Csereingatlanl történhet a kártalanítás, ha abban a tulajdonos és a kisajátítást kérő megegyezik.

(2) A csereingatlan értékét a 9. § (3) bekezdésének rendelkezései szerint kell megállapítani.

(3) Ha a csereingatlan értéke nagyobb, mint a kisajátított ingatlanért járó kártalanítás, a különbözetet a tulajdonos köteles megfizetni. A különbözet megfizetése alól indokolt esetben – a kisajátítási határozatban – mentesítés, továbbá fizetési kedvezmény adható.

(4) Ha a csereingatlan értéke kisebb a kisajátított ingatlanért járó kártalanításnál, a tulajdonos részére a különbözetnek megfelelő pénzbeli kártalanítás jár.

(5) A (3) és (4) bekezdésben foglalt rendelkezéseket alkalmazni kell akkor is, ha a részben kisajátított ingatlan kiegészítése céljára felajánlott terület értéke és a kisajátított ingatlanért járó kártalanítás összege különböző. A felajánlott terület értékét a 9. § (3) bekezdésében foglalt rendelkezések alkalmazásával kell megállapítani.

14. § (1) A kisajátított épületben lévő lakás, illetőleg nem lakás céljára szolgáló helyiség használója részére a kisajátítást kérő köteles megfelelő cserelakást, illetőleg cserehelyiséget biztosítani. A cserelakás megfelelőségének megállapításánál a lakások és helyiségek bérletéről szóló törvény rendelkezéseit kell alkalmazni. A cserehelyiség akkor megfelelő, ha a tevékenység hasonló körülmények között történő folytatására alkalmas.

(2) A kisajátításra kerülő épületben lévő lakás használója részére nem kell cserelakást adni, ha

a) a használó a cserelakásra vonatkozó igényéről – legkésőbb a kisajátítási tárgyaláson – lemond;

b) a használó tulajdonában ugyanabban a városban (községben) beköltözhető és megfelelő lakás van;

c) a jogcím nélküli használó – törvény rendelkezése alapján – másik lakásra nem tarthat igényt.

(3) A kisajátításra kerülő épületben lévő nem lakás céljára szolgáló helyiség használója részére nem kell cserehelyiséget adni, ha a használó

a) a cserehelyiségre vonatkozó igényéről – legkésőbb a kisajátítási tárgyaláson – lemond;

b) a helyiségben gyakorolt tevékenységét – a kisajátítási tárgyaláson tett nyilatkozata szerint – tovább nem folytatja;

c) tulajdonában (kezelésében, használatában) olyan más, nem lakás céljára szolgáló helyiség van, amely megfelelő a tevékenység folytatására.

(4) Ha a kisajátított épületben lévő lakást, illetőleg nem lakás céljára szolgáló helyiséget nem a tulajdonos használja és a (2) bekezdés *a*)–*b*) pontja alapján cserelakást, vagy a (3) bekezdés alapján cserehelyiséget nem kell adni, a használó részére pénzbeli kártalanítás jár.

15. § Műemlék kisajátítása esetén a pénzbeli kártalanítás összegének megállapításakor a műemlék fenntartására, illetve helyreállítására a kisajátítási eljárás megindítását megelőző öt évben visszatérítési kötelezettség nélkül az államháztartási, európai uniós, vagy egyéb nemzetközi forrásokból kapott támogatások összegét olyan arányban kell csökkentő tényezőként figyelembe venni, amilyen arányban az a műemlék forgalmi értékére hatással volt.

16. § (1) Az ellenérték fejében szerzett vagyongazdálkodási jog megszűnése esetén a kártalanítás összegének megállapításánál a vagyongazdálkodási jogért fizetett ellenértéket, vala-

mint az állagmegóvó és értéknövelő munkák értékét kell figyelembe venni.

(2) Ingyenesen szerzett vagyongazdálkodási jog megszűnéséért kártalanítás nem jár. Az állagmegóvó és értéknövelő munkák értékét csak akkor kell megtéríteni, ha arra nem költségvetési forrásból került sor.

17. § (1) A földhasználati jogot ingyenesen megszerző használó részére a használati jog megszűnéséért kártalanítás nem jár. A telek, illetőleg a föld értékét növelő munkák ellenértékét azonban a földhasználó részére meg kell téríteni. E kártalanítást az ingatlanért járó kártalanításnál figyelembe kell venni.

(2) Haszonélvezeti joggal terhelt ingatlan kisajátítása esetén – ha a tulajdonos pénzbeli kártalanításban részesül – a megszűnt haszonélvezeti jog értékét az eset összes körülményeinek gondos mérlegelésével kell meghatározni. Ennek során figyelembe kell venni különösen a haszonélvezeti joggal terhelt ingatlan jellegét, a haszonélvezeti jog gyakorlásának módját, a jogosult személyi körülményeit, a hasznosítás lehetőségeit és a hasznosítással elérhető anyagi előnyöket, továbbá a haszonélvezeti jognak az ingatlan forgalmi értékére gyakorolt hatását.

(3) A haszonélvezeti jogért járó kártalanítás nem lehet kevesebb az illethekekről szóló törvény alapján, a vagyoni értékű jogok megszerzése után fizetendő illeték számításának alapjánál, de nem érheti el azt az összeget, ami haszonélvezeti jog fennállása hiányában a tulajdonos részére kártalanításként járna.

18. § Ha a kisajátítás jogi személy, jogi személyiséggel nem rendelkező gazdálkodó szervezet, vagy a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény 3. §-ának 17. pontja szerinti egyéni vállalkozó, vagy mezőgazdasági östermelő vállalkozás céljára használt ingatlanát érinti, meg kell téríteni a kisajátítás következtében szükséges üzemátszervezés, üzemáttelepítés és költözködés költségét; a kisajátítás által okozott kárt (például termelés kiesés, a tevékenységnek a kisajátítási eljárás miatti szüneteléséből adódó bevételkiesés, többletköltségek), egyéb fizetési kötelezettségeket.

19. § (1) A kisajátítással kapcsolatos értékvesztést meg kell téríteni. Értékvesztésként kell megtéríteni különösen

a) mezőgazdasági művelés alatt álló ingatlan esetében a lábon álló és függő termés értékét, ha az a birtokbaadás időpontjában már megállapítható, ennek hiányában a folyó gazdasági év várható termésének értékét;

b) erdő esetében a lábon álló faállomány értékét;

c) az ingatlan egy részének kisajátítása esetén a visszamaradt ingatlanrész értékének csökkenését.

(2) A lábon álló és függő termés értékéből, illetőleg a folyó gazdasági év várható termésének értékéből le kell vonni az elmaradt mezőgazdasági munkák költségét.

20. § A kisajátítással kapcsolatos költségként meg kell téríteni

a) mező- és erdőgazdasági művelés alatt álló ingatlan esetében a folyó gazdasági évben elvégzett mező- és erdőgazdasági munkák költségét, és az egyéb ráfordítások költségét;

b) a kisajátított épületben levő lakás (nem lakás céljára szolgáló helyiség) és a cserelakás (cserehelyiség) bérleti díja közötti ötévi különbözetet;

c) az egyéb, indokolt és igazolt költségeket.

21. § (1) A kártalanítás megfizetésére – törvény eltérő rendelkezése hiányában – a kisajátítással tulajdont szerző kisajátítást kérő állam, illetve helyi önkormányzat, a 36. § (2) és (3) bekezdése szerinti esetben a kisajátítást kérő harmadik személy köteles.

(2) A kártalanítási összeget egy összegben kell megfizetni, a kifizetés a kártalanításra jogosult számláját vezető pénzügyintézet útján történik.

(3) A kisajátítást kérő a kifizetési kötelezettségét akkor teljesíti, amikor a számláját vezető pénzügyintézet a számlát a kártalanítás összegével megterheli.

(4) A kártalanítási összeg a kisajátítási határozat jogerőre emelkedésével esedékes, ettől az időponttól kezdődően jár a késedelmi kamat is.

(5) Ha a kisajátítani kért ingatlan birtokba adása a határozat jogerőre emelkedése előtt megtörtént, a késedelmi kamat is a birtokbaadás napjától jár.

(6) A kártalanítási összeget bírósági letétbe kell helyezni, ha

a) a kártalanításra jogosult személye bizonytalan,

b) a kártalanításra jogosult a kártalanítási összeget nem veszi át,

c) a kártalanításra jogosultak között a jogosultság vagy az összeg felosztása kérdésében vita van, és a felek e miatt a bírósághoz fordultak,

d) az ingatlant terhelő valamely követelés vitás,

e) sorrendi tárgyalás tartása szükséges,

f) a kártalanításra jogosult lakóhelye (székhelye) ismeretlen; a kisajátítási határozatot azonban ilyen esetben is közölni kell a kártalanításra jogosult képviselőjére az államigazgatási hatóság által kirendelt ügygondnokkal.

Kisajátítási eljárás

22. § (1) A kisajátítási eljárásra – az e törvényben foglalt eltérésekkel – a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) rendelkezéseit kell alkalmazni.

(2) A kisajátítási eljárást a közigazgatási hivatal folytatja le. Az eljárásra a kisajátítani kért ingatlan fekvése szerinti közigazgatási hivatal illetékes.

23. § (1) A kisajátítási eljárásban ügyfél:

- a) a kisajátítást kérő,
- b) az állam, illetve az önkormányzat tulajdonszerzésével járó, harmadik személy által indított eljárásban az állami tulajdonosi jogokat gyakorló szervezet, illetve a kisajátítással tulajdont szerző önkormányzat,
- c) a kártalanításra jogosult tulajdonos, vagy kezelő,
- d) mindaz az ingatlan-nyilvántartásból kitűnő egyéb jogosult, akinek az ingatlanra vonatkozó jogát a kisajátítás érinti, ideértve az ingatlan-nyilvántartásba még be nem jegyzett, de széljegyzetként már feltüntetett jogszerzőt is,
- e) mindazon ingatlan-nyilvántartáson kívüli egyéb jogosult, akinek az ingatlanra vonatkozó jogát a kisajátítás érinti.

(2) Az olyan tulajdonos vagy más kártalanításra jogosult részére, aki ismeretlen helyen tartózkodik vagy nem tud az ügyben önállóan eljárni – ha nincs törvényes képviselője vagy meghatalmazottja – a gyámhatóság ügygondnokot rendel ki. Ügygondnok kirendelésének van helye a közigazgatási hivatal megkeresésére a 3. § (2) bekezdésnek b) pontja esetén is.

(3) Az ügyfeleket az eljárás megindításáról postai úton kell értesíteni.

24. § (1) A kisajátítási eljárás kérelemre indul.

(2) A kérelmet a kisajátítást kérő nyújtja be. Az állam, önkormányzat mint kisajátítást kérő nevében a tulajdonosi jogot gyakorló szerv, illetve az a szerv járhat el, amelyet az állami, önkormányzati tulajdonosi jogokat gyakorló szerv meghatalmaz, vagy az eljárásra jogszabály jelöli ki. Kisajátítást kérő harmadik személyként a 36. § (2)–(3) bekezdése szerinti esetben a tevékenység végzésére engedéllyel rendelkező, nem engedélyköteles tevékenység esetén a létesítő okirata szerint a kisajátítási célt megvalósító tevékenységre jogosult, illetve az állam javára – törvényi rendelkezés alapján – saját nevében, kisajátítást kérőként való eljárásra kijelölt személy járhat el.

(3) A közigazgatási hivatal – a kisajátítandó ingatlan tulajdonosának a 2. § *n)–o)* pontján, illetve az 5. §-on alapuló kérelmére – kötelezi a kisajátítási kérelem benyújtására azt, aki e törvény szerinti kisajátítást kérő lehet, és az ingatlanon fennálló használati vagy egyéb joga az ingatlan rendeltetésszerű használatát jelentős mértékben akadályozza vagy megszünteti. A határozat ellen önálló fellebbezésnek helye nincs, azt a kisajátítási határozat elleni bírósi felülvizsgálat során lehet megtámadni.

(4) A kérelemben meg kell jelölni a kisajátítás célját, a célban megjelölt tevékenység vagy beruházás megkezdésének határidejét, illetve ütemezését.

(5) A kisajátítási kérelemhez mellékelni kell:

- a) külön jogszabály rendelkezése alapján – a kisajátítási tervet öt példányban;
- b) a kisajátítást kérő bejelentését az ingatlan tulajdonosa és más ügyfelek nevével, lakáscíméről (telephelyéről),

ha ezek az adatok a kisajátítási terv elkészítését követően megváltoztak;

c) a kisajátítást kérő nyilatkozatát – kivéve az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Épt.) 30. §-ának (4) bekezdése szerinti és a Magyar Köztársaság gyorsforgalmi közúthálózatának közérdekűségéről és fejlesztéséről szóló 2003. évi CXXVIII. törvény (a továbbiakban: Aptv.) 7. §-ának (2) bekezdése szerinti kisajátítást – arról, hogy a kártalanításhoz szükséges pénzügyi fedezet, illetve lakás (helyiség) rendelkezésre áll;

d) a kisajátítás céljának megfelelően az illetékes hatóságnak a 7. § szerinti engedélyét, hozzájárulását, egyetértését, szakvéleményét tartalmazó iratokat, illetve a 7. § (1) bekezdés utolsó mondata szerinti esetben az ingatlanügyi hatóság határozatát;

e) kisajátítást kérő harmadik személy esetében a tevékenység végzésére vonatkozó engedélyt, nem engedélyköteles tevékenység esetén létesítő okiratát;

f) amit külön törvény előír.

(6) A kisajátítást kérő köteles a 2–5. § szerinti szempontok mérlegeléséhez szükséges adatokról a közigazgatási hivatalt tájékoztatni, és az azokat igazoló dokumentumokat a hatóság rendelkezésére bocsátani.

25. § (1) Ha a kérelem és mellékletei megfelelnek az e törvényben előírt feltételeknek, a közigazgatási hivatal tárgyalást tűz ki.

(2) A közigazgatási hivatal a kisajátítási terv egy példányát mellékelve, a tárgyalás kitűzésével egyidejűleg, a Magyar Köztársaság gyorsforgalmi közúthálózatának közérdekűségéről és fejlesztéséről szóló, valamint a Vásárhelyi Terv továbbfejlesztéséről szóló törvények hatálya alá tartozó kisajátítási kérelem esetén pedig az ennek beérkezésétől számított nyolc napon belül megkeresi az ingatlanügyi hatóságot a kisajátítási eljárás megindítása tényének az ingatlan-nyilvántartásba történő feljegyzése érdekében.

(3) A közigazgatási hivatal a tárgyalás kitűzésével egyidejűleg

a) tájékoztatja az ügyfeleket arról, hogy az ingatlanra milyen közérdekű célra kértek kisajátítást és a kisajátítási terv észrevételezés céljából hol és mikor tekinthető meg, továbbá

b) a kártalanításra vonatkozó szakvélemény elkészítése céljából igazságügyi szakértőt rendel ki, és meghatározza a szakvélemény elkészítésének határidejét. A tárgyalásra a szakértőt meg kell idézni.

(4) A szakértő a szakvéleményt a külön jogszabályban meghatározott szerkezetben és adattartalommal, a mérlegelés módszerének és a figyelembe vett szempontoknak a bemutatásával köteles elkészíteni.

(5) Nincs szükség tárgyalás kitűzésére, illetőleg a kitűzött tárgyalás megtartására, ha a kisajátítást kérő csatolja a

kisajátítási kártalanítás tárgyában kötött egyezségről szóló okiratot, és az egyezséget a közigazgatási hivatal jogszerűnek tartja.

26. § (1) A közigazgatási hivatal a szakértő szakvéleményének megérkezéséig indokolt esetben az eljárást felfüggesztheti.

(2) Nagyszámú ügyfelet érintő kisajátítás esetén hatósági közvetítő vehető igénybe.

27. § (1) A tárgyaláson ismertetni kell a kártalanításra vonatkozó szakvéleményt és meg kell vitatni az ügyfelek által a kisajátítási tervre, továbbá a szakvéleményre tett észrevételeket. A közigazgatási hivatal és az ügyfelek kérhetik a szakértői vélemény kiegészítését.

(2) Ha a lakások, illetőleg a nem lakás céljára szolgáló helyiségek használoinak elhelyezéséről a lakásügyi, illetve az elhelyező hatóságnak kell határoznia, annak legkésőbb a tárgyaláson nyilatkoznia kell az elhelyezés módjáról; ettől a nyilatkozatától egyoldalúan nem térhet el.

28. § (1) A közigazgatási hivatal a kisajátítás tárgyában 2–5. § meghatározott célok és feltételek fennállásának vizsgálata, illetve szempontok mérlegelése alapján dönt. A vizsgálat kiterjed arra is, hogy fennállnak-e a kisajátítás e törvényben meghatározott egyéb feltételei.

(2) A kisajátítás feltételeinek elbírálása során a közigazgatási hivatal köteles megvizsgálni azt is, hogy biztosítható-e a kisajátítani kért épületben levő lakások és nem lakás céljára szolgáló helyiségek használoinak megfelelő időn belül való elhelyezése.

(3) A 2–5. § szerinti célok és feltételek fennállásának hiányában a kérelmet el kell utasítani.

29. § (1) A közigazgatási hivatalnak a kérelemnek hely adó határozatában – a (3) bekezdésben említett kivétellel – külön kell rendelkeznie arról, hogy a kisajátított ingatlanért, az ingatlanra vonatkozóan más személyt megillető jogok megszűnéséért és a jogok megszűnése miatt keletkezett kárért, továbbá a kisajátítással kapcsolatos értékvesztésért és költségekért milyen összegű kártalanítást állapít meg. Rendelkezni kell a kártalanítás megfizetésének határidejéről is.

(2) Ha a kisajátított ingatlanra végrehajtási jog van bejegyezve, a közigazgatási hivatal a határozatát megküldi az illetékes bírósági végrehajtónak is, aki megteszi a bírósági végrehajtásról szóló törvény szerint szükséges intézkedéseket. Ha a kisajátított, végrehajtási joggal nem terhelt ingatlant – ide nem értve az olyan tulajdonos által használt lakást, akinek nincs ugyanazon településen vagy attól legfeljebb 50 kilométerre másik beköltözhető lakása – a kártalanítási összeget meghaladó, lejárt esedékességű, elismert vagy végrehajtható követelés terheli, a közigazgatási hivatal határozatában csak a kártalanítás összegét állapítja

meg. Ilyen esetben az összeg felosztásáról bármely ügyfél kérelmére – a bírósági végrehajtásról szóló törvény szabályainak alkalmazásával – a közigazgatási hivatal székhelye szerint illetékes bíróság gondoskodik.

(3) Ha a kisajátítást kérő és a többi ügyfél a kártalanítás tárgyában egyezséget kötött, és az a szakértői véleménnyel összhangban van, megfelel a jogszabályi feltételeknek, a közigazgatási hivatal az általa is jóváhagyott egyezséget határozatába foglalja. Az egyezés jóváhagyásának megtagadása esetén a közigazgatási hivatal határozatot hoz a kártalanítás megállapításáról.

(4) A kártalanítás tárgyában kötött, a közigazgatási hivatal által jóváhagyott egyezséget a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvénynek a szerződési nyilatkozatok megtámadására vonatkozó szabályai szerint (234–238. §) lehet megtámadni.

(5) Ha a kisajátított ingatlanért járó kártalanítás és a cse-reingatlan értéke különböző, a tulajdonost a határozatban kötelezni kell a különbözet megtérítésére, illetőleg rendelkezni kell arról, hogy a kisajátítást kérő különbözetképpen milyen összegű pénzbeli kártalanítást köteles fizetni.

30. § Ha a kisajátítás az ingatlanok csak egy részét érinti, nem kell telekalakítási eljárást lefolytatni.

31. § A közigazgatási hivatal kisajátítási határozata ellen közigazgatási úton fellebbezésnek helye nincs, a határozat bírósági felülvizsgálatát lehet kérni.

32. § (1) A kisajátítási határozat bírósági felülvizsgálata során a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény XX. fejezetének rendelkezéseit azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy

- a) a pert a kisajátítást kérő ellen is meg kell indítani;
- b) a közigazgatási perben az ingatlan fekvése szerint illetékes megyei bíróság jár el;
- c) a bíróságnak a keresetlevél beérkezését követő 45 napon belül tárgyalást kell tartania;
- d) a bíróságnak a jogalap tekintetében három hónapon belül közbenső ítélettel döntést kell hoznia, kivéve, ha az ügyben igazságügyi szakértő kirendelése szükséges és a szakértői vélemény előterjesztésére ezen időszak alatt az ügy bonyolultsága miatt nem kerülhet sor, vagy ha a keresetet elutasítja;
- e) a bíróság – kérelemre – ideiglenes intézkedéssel rendelkezhet az ingatlan birtokba adásáról, amennyiben a kártalanítás igazságügyi szakértő által megállapított összegének a birtokbaadással egyidejű megfizetését a kisajátítást kérő vállalja. A pert – a felek megegyezésének hiányában – a kártalanítás összehajrására tekintetében tovább kell folytatni;
- f) a bíróság a közigazgatási határozatot megváltoztatja, kivéve, ha a közigazgatási hivatal a kisajátítást kérő

kérelmét arra hivatkozva utasította el, hogy nincs helye kisajátításnak, és a közigazgatási határozat ezen rendelkezése jogszabálysértő; ebben az esetben a bíróság a közigazgatási határozatot hatályon kívül helyezi, és a közigazgatási hivatalt új eljárásra utasítja.

(2) A bíróságnak a közigazgatási határozat végrehajtását felfüggesztő végzése kizárja az ingatlan tulajdonjogának átszállását. Ebben az esetben az ingatlannal kapcsolatos közigazgatási eljárásokban (ingatlan-nyilvántartási eljárás, építésügyi eljárás) az eljáró szerv köteles az eljárását a per jogerős befejezéséig felfüggeszteni. Ha az ingatlan kapcsolatos közigazgatási eljárásban már jogerős határozatot hoztak, a felfüggesztő végzés hatálya annak végrehajtására is kiterjed.

(3) A közigazgatási hivatal jogerős határozatával lezárt ügyben nem nyújtható be a Ket. 112. §-a szerinti újrafelvételi kérelem, és a határozat módosítását vagy visszavonását a Ket. 113. §-a szerinti méltányossági eljárás keretében nem lehet kérni.

(4) A közigazgatási hivatal felügyeleti szerve nem gyakorolhatja a Ket. 115. § (2) bekezdésében meghatározott felügyeleti jogkörét.

33. § (1) A határozat jogerőre emelkedése után a határozat és a kisajátítási terv egy-egy példányát – a jogerőre utaló feljegyzéssel ellátva – az ingatlanügyi hatóság és a kisajátítást kérő, valamint a állami, önkormányzati tulajdonosi jogokat gyakorló szerv részére meg kell küldeni. A határozat jogerőre emelkedéséről a többi ügyfelet is értesíteni kell.

(2) A jogerős határozatot az adó helyesbítése, illetőleg kivétele céljából az illetékes helyi adóhatóságnak is meg kell küldeni.

34. § (1) A kisajátított ingatlant a jogerős kisajátítási határozatban megjelölt időpontban kell birtokba adni, feltéve, hogy a kártalanítási összeget megfizették vagy a csereingatlant birtokba adták.

(2) Ha a kisajátított ingatlan mezőgazdasági művelés alatt áll, a birtokbaadásra közvetlenül a termés betakarítása előtti időpontot csak kivételesen, sürgős szükség esetén szabad megjelölni; a körülményekhez képest ilyenkor is lehetővé kell tenni, hogy a föld használója (tulajdonosa) a termést betakaríthassa.

(3) A birtokbaadás a közigazgatási hivatal feladata.

(4) Ha a kisajátított épület használója részére cserelakást (cserehelyiséget) kell biztosítani, a birtokbaadás időpontját úgy kell megjelölni, hogy arra csak a használó megfelelő elhelyezése után kerüljön sor.

(5) A birtokbaadásról jegyzőkönyvet kell felvenni. A jegyzőkönyvnek tartalmaznia kell a birtokbaadás tényét, továbbá az ingatlanon és tartozékaiban a kártalanításra vo-

natkozó szakvélemény elkészítését követően bekövetkezett változásokat. A jegyzőkönyv egy példányát a kisajátítást kérő részére kell megküldeni.

(6) A kisajátítást kérő távollétében az ingatlant nem lehet birtokba adni. Más ügyfelek távolmaradása a birtokbaadást nem akadályozza; erre az ügyfelet a határozatban figyelmeztetni kell.

(7) A csereingatlan birtokbaadását a csereingatlan fekvése szerinti közigazgatási hivatal rendeli el.

(8) Az Aptv. szerinti célra, valamint a Vásárhelyi terv továbbfejlesztése érdekében megvalósuló árvízvédelmi létesítmény építésére kisajátított épületet és építmény nélküli ingatlant a kártalanítási összeg megfizetésének igazolását követően, helyszíni eljárás nélkül kell birtokba adni.

35. § (1) A kisajátított ingatlan csak a kérelemben megjelölt célra használható fel.

(2) A kisajátítást kérőnek az ingatlant a kisajátítási határozatban meghatározott határidőn belül a kisajátítás céljára fel kell használnia és a kisajátítási cél szerinti használatot a kisajátítási határozatban előírt időtartamig biztosítania kell.

(3) Amennyiben a kisajátítás célja a (2) bekezdésben meghatározott időtartamon belül nem valósul meg, az ingatlan korábbi tulajdonosát visszavásárlási jog illeti meg. Az ingatlan korábbi tulajdonosának jogutód nélküli megszűnése esetén, vagy ha a korábbi tulajdonos (vagy annak jogutódja) a visszavásárlási jogról lemond, a visszavásárlási jog az állam, illetve az ingatlan fekvése szerinti önkormányzat tulajdonosi jogainak gyakorlóját illeti meg.

(4) E § rendelkezései a 2. § *j)* és *k)* pontja szerinti esetben nem alkalmazhatók.

36. § (1) A kisajátítást elrendelő határozat jogerőre emelkedésével az ingatlan tulajdonjogát az állam, illetve a helyi önkormányzat szerzi meg.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérően a közigazgatási hivatal közvetlenül a kisajátítást kérő harmadik személy tulajdonába adja az ingatlant, ha a kisajátításra

a) – a radioaktív hulladéktároló építéséhez, bővítéséhez, biztonsági övezete megszerzéséhez, vagy távhőtermelő létesítmény, távhőközpont, illetve távhővezeték hálózat létesítéséhez, elhelyezéséhez szükséges kisajátítás kivételével – energiatermelés, energiaellátás, elektronikus hírközlési szolgáltatás kisajátítási cél, vagy nem állami, illetve nem önkormányzati tulajdonban lévő vízellátási létesítmény belső védőövezetének megszerzését szolgáló vízgazdálkodási feladatok ellátása kisajátítási cél, vagy

b) az ingatlant terhelő, az ingatlan rendeltetészerű használatát jelentősen korlátozó, vagy megszüntető, az *a)* pont szerinti célokat megvalósító létesítmények elhelyezése érdekében biztosított közérdekű használati jogok, szolgalmak miatti hátrányok megszüntetése érdekében kerül sor [2. § *f)*–*g)* és *i)*, illetve *o)* pont].

(3) A (2) bekezdésben nem szereplő esetekben az állami, illetve önkormányzati tulajdonosi jogokat gyakorló szerv a kisajátítás alapján az állam, illetve a helyi önkormányzat tulajdonába került ingatlant – a kisajátítási eljárásban a kisajátítás kérő harmadik személy által megfizetett kártalanításra tekintettel – versenyeztetés és ellenszolgáltatás nélkül, külön törvény rendelkezései szerint adja a kisajátítást kérő harmadik személy tulajdonába, vagyonkezelésébe vagy használatába.

(4) Nem lehet tulajdonba adni az ingatlant, ha

a) jogszabály rendelkezésénél fogva kizárólagos állami tulajdonba, az önkormányzat forgalomképtelen törzsvagyonába tartozik, illetve a kisajátítási cél megvalósítása következtében kizárólagos állami tulajdonná, forgalomképtelen önkormányzati törzsvagyonná válik;

b) a tulajdonba adás egyéb okból nem lehetséges.

37. § (1) A tulajdonváltást az ingatlanügyi hatóság a jogerős kisajátítási határozat vagy – a kisajátítási tervben szereplő ingatlan adásvétel útján történő megszerzése esetén – kérelem és adásvételi szerződés alapján vezeti át az ingatlan-nyilvántartáson.

(2) Ha az (1) bekezdés szerinti tulajdonváltás az ingatlan csak egy részét érinti, a tulajdonváltást és a földrészlet megosztását az ingatlanügyi hatóság

a) kisajátítás esetén a földrészlet megosztására is kiterjedő jogerős kisajátítási határozat, valamint az ingatlanügyi hatóság és az építésügyi hatóság által záradékolt kisajátítási terv és az annak alapján készített, szintén e hatóságok által záradékolt változási vázrajz,

b) adásvétel esetén kérelem, valamint adásvételi szerződés, közös tulajdont megszüntető szerződés, továbbá az ingatlanügyi hatóság és az építésügyi hatóság által záradékolt kisajátítási terv és az annak alapján készített, szintén e hatóságok által záradékolt változási vázrajz alapján vezeti át az ingatlan-nyilvántartáson.

38. § (1) A kisajátítás előtt az ingatlanon előmunkálatot csak különösen indokolt esetekben, az ingatlan rendeltetésszerű használatát a lehető legkevésbé korlátozva lehet végezni. Az előmunkálatok célja a kisajátítás előkészítése érdekében szükséges mérések, vizsgálatok elvégzése lehet. Gyorsforgalmi út építése esetében előmunkálatnak minősül a löszmentesítés és – feltárási engedély birtokában – a megelőző régészeti feltárás is, amennyiben az nem eredményezi az ingatlan helyreállíthatatlan változását. Amennyiben az ingatlan kisajátítására nem kerül sor, az előmunkálatok végzésére jogosult köteles az ingatlant a rendeltetésszerű használatra alkalmassá tenni.

(2) A kisajátításhoz szükséges előmunkálatokra engedélyt kell kérni a közigazgatási hivataltól. Az előmunkálatok engedélyezését a kisajátítást kérő és az előmunkálatokat végző szerv együttesen köteles kérni. A kérelemben meg kell jelölni az ingatlan adatait, a tulajdonos, a használó, az ingatlan-nyilvántartásban feltüntetett egyéb jogosult

lakáscímét (telephelyét), az elvégezni kívánt előmunkálatokat és a kisajátítás célját. A kérelemben be kell mutatni azokat az adatokat és körülményeket, és csatolni kell azokat a dokumentumokat, amelyek a kisajátítás feltételeinek fennállását valószínűsítik, és az előmunkálatok végzésének szükségességét indokolják.

(3) Az engedélyezés során a közigazgatási hivatal megvizsgálja, hogy kisajátítás feltételeinek fennállása a rendelkezésre álló adatok alapján valószínűsíthető-e, és annak érdekében az adott ingatlanon az adott előmunkálat elvégzése indokolt-e, illetve az az ingatlan rendeltetésszerű használatát milyen mértékben korlátozza. Ennek érdekében az ingatlan tulajdonosát (használóját) meghallgathatja. Az engedélyezésről szóló határozatot meg kell küldeni az ingatlan tulajdonosának, használójának és az ingatlan-nyilvántartásban feltüntetett egyéb jogosultnak.

(4) Az Aptv. 1. melléklete szerinti gyorsforgalmi út építése céljára történő kisajátításhoz szükséges előmunkálat esetén a kisajátítást kérő önállóan is kérheti az előmunkálat engedélyezését. Az előmunkálatok megkezdésének időpontjában a beruházó köteles a földvédelmi járulék területarányos részét megfizetni.

39. § (1) Ha az előmunkálatok engedélyezésekor azok megkezdésének időpontja megállapítható, azt a kérelemben helyt adó határozatban kell megjelölni.

(2) Az előmunkálatokat végző szerv az előmunkálatok megkezdése előtt legalább tizenöt nappal köteles a kezdés időpontját a közigazgatási hivatalhoz bejelenteni. A közigazgatási hivatal az előmunkálatok megkezdésének időpontja előtt legalább három munkanappal a 38. § (2) bekezdésében említett érdekelteket az előmunkálatokról és azok megkezdésének időpontjáról írásban értesíti.

(3) Az ingatlan tulajdonosa (vagyonkezelője, használója) köteles túrni, hogy az engedélyezett előmunkálatokat elvégezzék, az ezzel okozott kár megtérítéséért a kisajátítást kérő és az előmunkálatokat végző egyetemlegesen felelős.

(4) A közigazgatási hivatal az előmunkálatokat engedélyező határozatában a kisajátítást kérő kérelmére – a kártalanításra vonatkozó szakvélemény elkészítése céljából – szakértőt rendel ki.

(5) Az előmunkálati engedélyben meghatározott munkálatok során okozott, illetve azzal összefüggésben keletkezett károkért járó kártalanítást – a kisajátítási kártalanítás szabályainak alkalmazásával – a közigazgatási hivatal állapítja meg.

40. § (1) A kisajátítási tervben megjelölt ingatlanra megkötött adásvételi szerződés alapján kifizetett vételár a kisajátítási eljárás során megállapított kártalanítással meg egyezően adó- és illetékmentes, ide nem értve az általános forgalmi adót.

(2) A kártalanítás összegét úgy kell tekinteni, mint amely az általános forgalmi adót is tartalmazza, amennyiben a kisajátítás keretében történő tulajdonátszállást az általános forgalmi adóról szóló törvény szerint adófizetési kötelezettség terheli.

41. § (1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – 2008. január 1-jén lép hatályba, rendelkezéseit – ide értve az általános forgalmi adó fizetésére vonatkozó kötelezettséget is – a hatálybalépését követően indult kisajátítási eljárásokra kell alkalmazni.

(2) A törvény 42. § (2) bekezdésnek *m*) pontja a törvény kihirdetését követő napon lép hatályba.

(3) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy

a) a kisajátítási terv kötelező elemeire, elkészítésére, felülvizsgálására, záradékolására és közzétételének rendjére,

b) a kártalanítás megfizetésének egyéb előírásaira, valamint az értékkülönbzet megfizetése tekintetében fizetési kedvezmény megadására vonatkozó szabályokat rendeletben állapítsa meg.

(4) Azok a nem igazságügyi szakértők, akik e törvény hatálybalépésének időpontjában, jogszabályi rendelkezés alapján kisajátítási eljárásban szakértőként való eljárásra jogosultak, e törvény hatálybalépését követő egy évig szakértőként kirendelhetők, eljárásukra az e törvény hatálybalépését megelőzően hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni.

42. § (1) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti:

a) a kisajátításról szóló 1976. évi 24. törvényerejű rendelet;

b) az Épt. 27. §-ának (4) bekezdéséből a „kivéve, ha a kártalanításról az érintettek megállapodnak” szövegrész, valamint az Épt. 27. §-ának (5) bekezdése;

c) az Aptv. 7. §-a (2) bekezdésének második mondatából a „, a kisajátításról szóló 1976. évi 24. törvényerejű rendelet alapján, de az e törvényben meghatározott eltérésekkel” szövegrész, (3) bekezdésének második mondata, valamint 8. §-a;

d) a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény (a továbbiakban: Bt.) 38. §-ának (6) bekezdése;

e) a Tisza-völgy árvízi biztonságának növelését, valamint az érintett térség terület- és vidékfejlesztését szolgáló program (a Vásárhelyi terv továbbfejlesztése) közérdekűségéről és megvalósításáról szóló 2004. évi LXVII. törvény (VTT.tv.) 10. §-ának (5) bekezdése;

f) a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 339. §-a (2) bekezdésének *i*) pontja;

g) a villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény 121. § (1) bekezdésének *d*) pontja, valamint 130. §-a és az előtte lévő „Kisajátítás” alcím;

h) a távhőszolgáltatásról szóló 2005. évi XVIII. törvény 31. §-ának (2) és (4) bekezdése.

(2) A törvény hatálybalépésével egyidejűleg:

a) az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 105/C. §-a (1) bekezdése a következő *g*) ponttal egészül ki:

[*A vagyonkezelői jog megszűnik:*]

„*g*) az ingatlan külön törvény szerinti kisajátításával.”;

b) a Nemzeti Földalapról szóló 2001. évi CXVI. törvény a következő 18/A. §-sal egészül ki:

„18/A. § Termőföld kisajátítása esetén az MNV Zrt. a kisajátításról szóló külön törvény rendelkezései szerint jár el.”;

c) Az erdőről és az erdő védelméről szóló 1996. évi LIV. törvény 14. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A fenntartható erdőgazdálkodás céljából történő kisajátításra a kisajátításról szóló külön törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.”;

d) az Épt. 27. §-a a következő (1) bekezdéssel egészül ki:

„(1) Ha a helyi építési szabályzat szerint – a településrészen fekvő ingatlanok megfelelő megközelítése, illetve használatának elősegítése érdekében – kiszolgáló és lakóút (a továbbiakban: kiszolgáló út) létesítése, bővítése vagy szabályozása szükséges, és a megvalósítás a kiszolgáló út, valamint a környező építmény, telek rendeltetésszerű használatának biztosítása érdekében az adott telkek igénybevitelével indokolt, vagy a más telken történő megvalósítás a tulajdonban nagyobb sérelemmel járna, az építésügyi hatóság a teleknek kiszolgáló út céljára szükséges részét a telek fekvése szerinti települési önkormányzat javára igénybe veheti és lejegyezheti.”;

e) az Épt. 27. §-ának (3) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A telek kiszolgáló út céljára igénybe vett részéért a kisajátítás szabályai szerint megállapított kártalanítás jár. A kártalanítás összegét a szabályozás alapján kialakítható építési telek, továbbá a kiszolgáló út megépítéséből, illetve az ezzel összefüggő közművesítésből eredő telekérték növekedés figyelembevételével kell megállapítani akkor is, ha a kiszolgáló út és a közművesítés nem közvetlenül a birtokbavételt és a lejegyzést követően valósul meg. Amennyiben a kiszolgáló út és a közművek megépítése a birtokbavételt és a lejegyzést követő fél éven belül nem kezdődik meg és három éven belül nem valósul meg, a kártalanítás összegének, a fél év elteltét követő időponttól kezdődően a mindenkori jegybanki alapkamat összegével növelten, 15 napon belül kell megfizetni. A telekérték növekedés összegeként legfeljebb a lejegyzéssel igénybe vett telekhányad értéke állapítható meg.”;

f) Az Épt. 27. §-a a következő (10) bekezdéssel egészül ki:

„(10) Az építésügyi hatóság lejegyzéssel kapcsolatos eljárására egyebekben a kisajátítási eljárásra vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni.”;

g) a kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény 87. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„87. § Örökségvédelmi érdekből történő kisajátításra a kisajátításról szóló külön törvény rendelkezéseit kell alkalmazni. Kulturális örökségvédelmi célok érdekében történő kisajátítási eljárást a kulturális örökségvédelmi hatóság kezdeményezi.”;

h) a természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény a következő 81/A. §-sal egészül ki:

„81/A. § Természetvédelmi célból történő kisajátításra a kisajátításról szóló külön törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.”;

i) A VTT.tv. 10. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha a területet a Magyar Állam adásvétellel vagy földcserével nem szerzi meg, azt ki kell sajátítani. A kisajátítási eljárást a beruházó kérelmére a kisajátításról szóló külön törvény alapján kell lefolytatni.”;

j) A Bt. 38. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A koncessziós szerződésben az állam által vállalt kisajátítással kapcsolatban felmerült kiadásokat (kártalanítás, eljárási költségek stb.) a bányavállalkozó köteles viselni. A kiadások összegét a bányavállalkozó köteles a kisajátítási eljárásban az állam képviselőjében eljáró szervezetnek megelőlegezni. Egyéb esetben a bányászati célból történő kisajátítást a bányavállalkozó harmadik személy kisajátítást kérőként kérheti, a kisajátítással kapcsolatos kártalanítást, költségeket a bányavállalkozó köteles megfizetni. A kisajátított ingatlan mindkét esetben az állam tulajdonába kerül, a kisajátított ingatlanon – a bányászati jogosultság időtartama alatt – a bányavállalkozót megilletik az ingatlan birtoklására és ingyenes használatára vonatkozó jogok.”;

k) a Bt. 38/E. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„38/E. § Az elosztó vezetékhez tartozó gázfogadó állomás és körzeti vagy egyedi gáznyomás szabályozó állomás, propán-, butángáz-tartály, konténer elhelyezése céljából történő kisajátításnak a kisajátításra vonatkozó külön törvény rendelkezései szerint van helye.”;

l) a távhőszolgáltatásról szóló 2005. évi XVIII. törvény 31. §-a (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Távhőtermelő létesítmény elhelyezése, szolgáltatói távhőközpont létesítése, valamint távhővezeték-hálózat, illetve annak részét képező vezeték építése és üzemeltetése céljából történő kisajátításra a kisajátításról szóló külön törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.”;

m) a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 255. §-ának a) pontjában a „d) vagy e) pontjában” szövegrész helyébe a „d)–f) pontjában” szövegrész lép.

INDOKOLÁS

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Az Alkotmánybíróság 35/2005. (IX. 29.) AB határozatában mulasztásos alkotmányvétséget állapított meg. A döntés lényege szerint a tulajdonjogot sértő alkotmányellenes helyzet jött létre azáltal, hogy az Országgyűlés a kisajátításról szóló 1976. évi 24. tvr. (Ktvr.) szabályait nem hozta összhangba a kisajátítással szemben az Alkotmány 13. §-ának (2) bekezdésében megállapított követelményekkel.

Az AB 22/2006. (VI. 15.) AB határozatában a kiszolgáló- és lakóút céljára történő lejegyzés (mint a kisajátítás sajátos formája) tekintetében – e körben azonban az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Épt.) vonatkozó egyes rendelkezéseinek megsemmisítése mellett – szintén mulasztásos alkotmányvétséget állapított meg.

Az Alkotmánybíróság alapvetően három kérdést vet fel:

1. Általános célok, széleskörű mérlegelési jogkör

A 35/2005. (IX. 29.) AB határozat kimondja, hogy az Alkotmány kivételesen és közérdekből teszi lehetővé tulajdon elvonását. Az Alkotmány 13. § (2) bekezdése a törvényhozó feladatává teszi, hogy meghatározza azokat az eseteket, azon közérdekű céloknak a körét, amelyek esetén kisajátításnak van helye. Az Alkotmány e rendelkezése alapján a törvényhozó kompetenciája annak eldöntése, hogy mely tevékenységek és milyen feltételek mellett tekinthetők olyan közérdekűnek, amelynek megvalósítása a tulajdon közhatalmi eszközökkel való elvonását is indokoltá teszi.

A tulajdonhoz való jog védelme megkívánja, hogy a törvény – a kisajátítás kivételességére is tekintettel – a közérdekű célok azon eseteire korlátozza a kisajátítás lehetőségét, amelyek végső soron csak a tulajdon elvonásával lehetségesek. A törvényhozó a kisajátítás intézményét oly módon köteles szabályozni, hogy a szabályozás garanciát nyújtson arra, hogy a tulajdon közhatalmi eszközökkel történő elvonására teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett is csak akkor kerülhessen sor, ha a közérdekű cél más módon, mint kisajátítással nem valósítható meg.

Az AB döntés hivatkozik arra, hogy: a Ktvr. a kisajátítási jogcímeik többségét csak általánosan (bányászat, posta, távközlés) vagy a jogosult (állami, önkormányzat szerv) megjelöléssel határozza meg. A közérdekűség érvényesítésének a Ktvr-ben szabályozott megoldása, a kisajátítási célok megfogalmazása ma már nem felel meg az Alkotmány által támasztott követelményeknek. Önmagában az, hogy a kisajátításra valamely a Ktvr-ben általánosan meghatározott tevékenységgel összefüggésben kerül sor, illetőleg állami szerv vagy önkormányzat részére történik, nem nyújt biztosítékot arra, hogy az valóban közérdekű célokat szolgál.

Az általánosan megfogalmazott keretek között a kisajátítási hatóság mérlegelési jogkörébe tartozik annak megítélése, hogy a konkrét kisajátítás közérdeket szolgál-e, illetőleg a közérdekű célt a kisajátítani kért ingatlanon kell-e megvalósítani. E széles körben biztosított mérlegelési jogkör módját ad egyrészt az ingatlan tulajdonosok tulajdonhoz való jogának alkotmányellenes korlátozására; másrészt más hatóság által meghozott döntések, illetőleg önkormányzati döntések közvetett felülvizsgálatára. Ezért több olyan törvény született [a Magyar Köztársaság gyorsforgalmi közúthálózatának közérdekűségéről és fejlesztéséről szóló 2003. évi CXXVIII. törvény, a Tisza-völgy árvízi biztonságának növelését, valamint az érintett térség terület- és vidékfejlesztését szolgáló program (a Vásárhelyi-terv továbbfejlesztése) közérdekűségéről és megvalósíthatóságáról szóló 2004. évi LXVII. törvény (Vásárhelyi-terv tv.) stb.], amely konkrét programok, beruházások kapcsán kizárja a kisajátítási hatóság mérlegelési jogkörének gyakorlását.

2. Ki szerez tulajdont a kisajátítás eredményeként?

A 35/2005. (IX. 29.) AB döntés szerint „A Ktvr. szabályozási koncepciójának és az arra épülő alapvető szabályoknak a változatlansága a megváltozott társadalmi, gazdasági viszonyok között egy sor ellentmondást hordoz és a jog által nem rendezett problémát vet fel a kisajátítási cél megvalósítójának jogi helyzetét érintően is. A Ktvr. által kisajátítási célként szabályozott tevékenységeket ma már nemcsak állami, önkormányzati szervek végezhetik, ugyanakkor kisajátítással csak az állam, illetőleg az önkormányzat szerezhethet tulajdont.”

3. Azonnali, feltétlen és teljes kártalanítás anyagi jogi és eljárásjogi garanciáinak megteremtése

A 35/2005. (IX. 29.) AB döntés szerint „nem nyújtanak garanciát az Alkotmányban foglalt követelmények teljesüléséhez a Ktvr. kártalanítási szabályai sem. Az Alkotmány 13. § (2) bekezdésében támasztott teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás követelménye a tulajdonhoz való alapvető jog védelmének egyik alkotmányi biztosítéka. Az Alkotmány a tulajdon elvonása esetére értékgaranciát nyújt a tulajdonos számára. Az államnak objektív intézményvédelmi kötelezettsége körébe tartozik az, hogy gondoskodjon a tulajdonos Alkotmányban meghatározott követelményeknek megfelelő kártalanításáról. Ez a törvényhozóra azt a kötelezettséget hárítja, hogy a kisajátítás szabályozása során törvényben köteles szabályozni a teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás megvalósításának anyagi jogi és eljárásjogi biztosítékait.”

RÉSZLETES INDOKOLÁS

Az 1. §-hoz

A Törvény 1. §-a – az Alkotmány 13 §-ának (2) bekezdésével összhangban – kimondja, hogy ingatlan tulajdoná-

nak közhatalmi eszközökkel való elvonására, azaz kisajátításra csak kivételesen, az e törvényben meghatározott közérdekű célból, azonnali, feltétlen és teljes kártalanítás mellett kerülhet sor.

A Törvény a „kisajátítást kérő” definíciójának 1. §-ban való elhelyezésével hangsúlyozza azt, hogy az állam, illetve az önkormányzat mellett (az államon és önkormányzaton kívüli) harmadik személy is megjelenik kisajátítást kérőként. (A rendelkezés szerint kisajátítást kérő lehet az állam, illetve a helyi önkormányzat, valamint az államon és az önkormányzaton kívüli harmadik személy, ha a 2. §-ban meghatározott közérdekű célt megvalósító tevékenységet lát el, vagy akit törvény az állam javára, saját nevében, kisajátítás kérőként való eljárásra kötelez.) Az utolsó fordulat arra utal, hogy a Magyar Köztársaság gyorsforgalmi közúthálózatának közérdekűségéről és fejlesztéséről szóló 2003. évi CXXVIII. törvény [az autópálya törvény (Aptv.)] kifejezetten kimondja, hogy az állam szerez tulajdont (a gyorsforgalmi utak kizárólagos állami tulajdonban vannak), ugyanakkor az építető (az állam javára, de) saját nevében, ügyfélként vesz részt a kisajátítási eljárásban [4. § (2) bekezdés. 7. §]. Bár szövegszerűen ez a Vásárhelyi terv törvényben nem jelenik meg, de a szabályok tartalmából e törvény esetében is ez következik.

A 2–5. §-hoz

A fenti AB döntés – a kisajátítási célok és feltételek vonatkozásában – az alábbi követelményeket támasztja a jogalkotóval szemben:

– A hatályos szövegben lévő kisajátítási jogcímeket át kell tekinteni, és annak alapján meg kell állapítani, hogy a megváltozott gazdasági társadalmi viszonyok között is közérdekű céloknak tekinthetők-e, illetve megjelentek-e más közérdekű célok, amelyek a kisajátítás alapjául szolgálhatnak.

– A szabályozásnak meg kell határozni azokat a konkrét feltételeket, körülményeket, amelyek mellett az adott közérdekű cél a kisajátítás alapja lehet. A szabályozásban szerepeltetett konkrét feltételeknek kell garantálnia a kisajátítás kivételességét.

A fenti szempontok mentén:

a) A Törvény a hatályos szabályokban szereplő kisajátítási célok közül nem tartja fenn az „állam vagy a helyi önkormányzat, valamint az e szervek működéséhez szükséges gazdasági, igazgatási, oktatási, közgyűjteményi, közművelődési, szociális és egészségügyi létesítmény elhelyezése”, valamint az „állami vagy önkormányzati beruházásban megvalósuló tömbyszerű vagy telepszerű lakóházépítés” jogcímeit.

Az állami, önkormányzati szervek, illetve a működésükhöz szükséges szervek elhelyezése a megváltozott társadalmi, gazdasági viszonyokra tekintettel (legalábbis ilyen széles körben) nem szolgálhat alapul a kisajátításra. Ezért a tervezet e jogcímet a kötelező állami és kötelező

önkormányzati feladatokhoz kapcsolódó oktatási, egészségügyi, szociális valamint kommunális hulladékkezelő létesítmény, továbbá kommunális szennyvízkezelő, ivóvízellátást biztosító létesítmények elhelyezése érdekében biztosítja. Ez utóbbi, a vízgazdálkodás körébe tartozó állami, önkormányzati feladatok a „vízgazdálkodási cél”-ként nevesített esetkörben jelennek meg.

Az állam, illetve az önkormányzat a jelen viszonyok között tipikusan nem jelenik meg lakásépítések beruházójaként, illetve a lakosság lakással való ellátása ma már nem állami, önkormányzati feladat (függetlenül attól, hogy a lakásépítéshez bizonyos konstrukciókon keresztül támogatást nyújt), ezért e cél a Törvényben már nem jelenik meg.

A korábbi „város- és községrendezés” helyett a Törvény szélesebb körű célt fogalmaz meg a „terület- és településrendezés” cél meghatározásával. Ennek oka, hogy a Törvény a területrendezési tervben megjelenő, de a helyi építési szabályzatban még át nem vezetett egyes célok (pl. vállalkozási övezet), illetve ott meghatározott létesítmények (pl. hulladékgazdálkodási létesítmények) megvalósítását is biztosítani tudja.

A Törvény a hatályos szabályozásban szereplő többi célt alapvetően – az Alkotmánybíróság által megkövetelt szempontokhoz „igazítva” – megtartja. E mellett néhány további, a tárcák által – az időközbeni változásokra tekintettel – jelzett eseteket is megfogalmaz (nemzetközi szerződésben vállalt földcsere, erdőgazdálkodás).

E szerint a Törvény abból indul ki, hogy egyrészt a jövőbeni szabályozás során nem elegendő a kisajátítási cél „általános” megfogalmazása. Az AB döntés indokolása részben a jelenlegi szabályozás „általános” megfogalmazását kifogásolja.

Másrészt nem fogadható el a céloknak a hatályos szabályokkal azonos megfogalmazása. Az ágazati törvények egy része jelenleg is részletezi, illetve részletekbe menően meghatározza a kisajátítási célokat. Az AB döntés azonban ezen, más jogszabályokban megjelenő részletszabályoknak nem tulajdonított jelentőséget.

A Törvény tehát egyrészt összefoglalja és pontosítja az ágazati törvényekben (jogszabályokban) jelenleg is megjelenő célokat, illetve kapcsolódó feltételeket, azzal a céllal, hogy a feltételek részletes meghatározásával ezen esetekben a kisajátítás kivételességét eleve biztosítsa. Másrészt a Törvény ehhez olyan mérlegelési szempontokat kapcsol, amellyel a közérdek érvényesülését, de egyben a tulajdonelvonás kivételességét szintén biztosítja.

A Törvény 42. §-a ennek megfelelően a vonatkozó ágazati törvények kapcsolódó rendelkezéseit hatályon kívül helyezi, illetve a Törvénnyel összefüggő módosításait elvégzi.

A 2. § a kisajátításra alapot adó közérdekű célok felsorolását, a 3. § a valamennyi cél esetében alkalmazandó közös feltételeket, a 4. § az egyes kisajátítási célokhöz kapcsolódó további feltételeket határozza meg. Ez nem vonatkozik a 2. § *n)–o)* pontjában meghatározott kisajátítási cé-

lokra, amelyek tekintetében a feltételek meghatározását az 5. § tartalmazza.

A 3. § (1) bekezdésének *d)* pontja szerinti általános feltételt – a 4. § (2) bekezdésében szereplő kizáró szabály folytán – a gyorsforgalmi utak, országos közutak, a felszíni és felszín alatti vasutak, valamint a Vásárhelyi-terv törvény alapján épített nyomvonalas árvízvédelmi létesítmények esetében nem kell alkalmazni. A vonatkozó törvényi rendelkezések (Aptv., Vásárhelyi-terv tv., vasúttörvény ugyanis e létesítmények esetében kimondja, hogy azok közérdekűek, e beruházások közérdekűségét az érintett hatóságok nem vizsgálhatják.)

A Törvény 5. §-a a 2. § *n)–o)* pontja szerinti esetben a tulajdonos számára is lehetővé teszi – adott feltételek mellett – a kisajátítás kezdeményezését. Az ehhez kapcsolódó további szabályokat a Törvény 24. §-ának (3) bekezdése tartalmazza.

A 6. §-hoz

A Törvény a részleges kisajátítást alapvetően az eddigi szabályoknak megfelelően állapítja meg.

A Legfelsőbb Bíróság Közigazgatási Kollégiumának 5. állásfoglalásából (KK 5.) levont következtetés alapján azonban külön megfogalmazza azt az esetet, amikor azért nincs helye az ingatlan részleges kisajátításának, mert a kisajátítást követően visszamaradó rész gazdaságos értékesítésére nem lenne lehetőség, azaz valójában a visszamaradó résznek „nem maradna” forgalmi értéke.

A Törvény kimondja, hogy a kisajátítási tervben szereplő ingatlan adásvétellel történő megszerzése esetében az ingatlan terhelő – jogszabályon vagy szerződésen alapuló – elővásárlási, visszavásárlási, vételi jog nem gyakorolható.

A 7. §-hoz

A Törvény ebben a körben az egyes „speciális” ingatlanok esetében a kisajátításhoz más hatóságoktól szükséges hozzájárulások, engedélyek beszerzését írja elő. Ilyen hozzájárulás, engedély beszerzése a termőföld, erdő, véderdő, természetvédelmi terület, védetté nyilvánított régészeti lelőhely, műemlék, HM vagyonkezelésben lévő, továbbá külföldi állam, vagy nemzetközi szervezet tulajdonában álló ingatlan esetében szükséges. Bányászati célt szolgáló kisajátításnál a bányászati hatóság szakvéleményének beszerzése szükséges.

A termőföldekre vonatkozó rendelkezés [(1) bekezdés] körében a Törvény a vonatkozó jogszabályok szóhasználatát követve a „más célú hasznosítás”, illetőleg a „termőföld igénybevétele” kifejezést használja.

A termőföldnek az ingatlanügyi hatóság engedélyével történő más célú hasznosításához a termőföldről szóló törvény (Tft.) nem követeli meg a tulajdonos hozzájárulását. Az ingatlanügyi hatóság engedélye nélküli más célú hasznosítás továbbfolytatásához való hozzájárulásnak azonban

feltétele a tulajdonos hozzájárulása is. A Tft. vonatkozó rendelkezése szerint az ingatlanügyi hatóság engedélye nélkül más célra hasznosított termőföldet eredeti állapotába helyre kell állítani, kivéve, ha az ingatlanügyi hatóság – indokolt esetben – a más célú hasznosítás folytatásához hozzájárul. E hozzájárulás lényegében egy utólagos engedélyezés, melyre akkor kerülhet sor, ha azt földvédelmi szempontok, a földvédelmi eljárás keretében közreműködő szakhatóságok hozzájáruló nyilatkozata lehetővé teszi, továbbá – az előbbieket szerint – a tulajdonosnak a más célú hasznosítás folytatásához való hozzájárulása adott. A kisajátítási eljárásban a tulajdonosok hozzájárulása eleve hiányzik, máskülönben a kisajátítási eljárásra sem került volna sor.

Azokban az esetekben tehát, amikor egy adott, termőföldnek minősülő földrészlet engedély nélküli más célú hasznosítása már megvalósult, a tulajdonosok hozzájárulása nélkül az ingatlanügyi hatóság – a Tft. alapján – nem dönthet a más célú hasznosítás folytatásáról, melynek következtében a kisajátítási hatóság sem hozhatja meg a kisajátítás tárgyában a döntést. Amennyiben tehát a más célú hasznosítás folytatásához való hozzájárulást az ingatlanügyi hatóság a földvédelmi érdekek figyelembevételével és a szakhatósági nyilatkozatok alapján egyébként megadhatná, de azért nem tudja megadni, mert a tulajdonos nem járult hozzá a más célú hasznosítás folytatásához, egy megoldatlan helyzet alakul ki. (Nem az ágazati szabályok érvényesítése miatt rendelik el a termőföld eredeti állapotának helyreállítását, hanem a tulajdonosi hozzájárulás hiánya akadályozza a más célú hasznosítás folytatásának hatósági engedélyezését.) A Törvény ezért kimondja, hogy a más célú hasznosítás folytatásához való hozzájárulás hiányában is engedélyezhető a kisajátítás, ha az ingatlanügyi hatóság a más célú hasznosítás folytatásához kizárólag a tulajdonosi hozzájárulás hiánya miatt nem járult hozzá. Ez a feltétel egyértelműen kiderül az ingatlanügyi hatóság döntéséből, hiszen a Ket. alapján a határozat indokolási részének világosan tartalmaznia kell a megállapított tényállást, a mérlegelésben szerepet játszó szempontokat és tényeket, a döntés indokait.

A védett természeti terület, valamint védetté nyilvánított régészeti lelőhely, illetve műemlék kisajátításához [(3)-(4) bekezdés] a természetvédelmi hatóság, illetve a kulturális örökségvédelmi hivatal előzetes hozzájárulása szükséges. A Törvényben szereplő, kivételre utaló szövegrész szerint ez természetesen nem vonatkozik arra az esetre, amikor éppen a természetvédelmi hatóság, illetve a kulturális örökségvédelmi hivatal eljárása folytán a 2. § j), illetve k) pontja szerinti (kulturális örökségvédelmi, illetve természetvédelmi célú) kisajátításra kerül sor.

A 8. §-hoz

A Törvény 8. §-ának „általában” ingatlan tulajdonjogának – a kisajátítási határozat jogerőre emelkedésével törté-

nő – megszerzéséről rendelkezik. A Törvény tehát – szemben a korábbi szabályozással, amely „nem állami tulajdonban lévő ingatlanok állam, vagy az önkormányzat számára való megszerzését” tette lehetővé (amiből az önkormányzati tulajdon állam javára való elvonásának lehetősége is következett) – az állami, illetve az önkormányzati tulajdon esetében is lehetővé teszi a kisajátítást. Az állami tulajdon is elvonható tehát az önkormányzat, vagy harmadik személy javára, illetve önkormányzati tulajdon is elvonható az állam, illetve harmadik személy javára.

A 36. § (4) bekezdésének kapcsolódó rendelkezése értelmében azonban nem adható a kisajátítás kérő harmadik személy tulajdonába a kizárólagos állami tulajdonba, az önkormányzati forgalomképtelen törzsvagyonaiba tartozó, vagy a kisajátítás alapján azzá váló ingatlan.

(E mellett nincs lehetőség a kizárólagos állami tulajdonnak az önkormányzat számára való elvonására sem, hiszen a kizárólagos állami tulajdonba tartozó ingatlan csak az állam tulajdonában állhat.)

A kisajátítás a tulajdon eredeti szerzőmódja, ennek megfelelően a kisajátítás alapján – főszabályként – az ingatlan tehermentes tulajdonának megszerzésére kerül sor. Ettől függetlenül a Törvény bizonyos körben – melynek részletes szabályait a 8. § állapítja meg – lehetőséget ad bizonyos jogok fennmaradására.

A Törvény szerint pénzbeli kártalanítás esetén az ingatlanon fennálló jogok és az ingatlanra feljegyzett tények megszűnnek. Ez alól a Törvény abban az esetben tesz kivételt, amikor a fennálló jogok a közérdekű cél megvalósítását nem akadályozzák, azaz a közérdekű cél megvalósítása e jogok fennmaradása mellett is lehetséges. E körben a telki szolgalmat, közérdekű használati jog, vezetékjog, szolgalmat, közérdekű korlátozások mellett a bérlet is szerepel. Bizonyos esetekben (pl. műemlékvédelem céljából történő kisajátítás esetén) az épület tulajdonjogának elvonása mellett ugyanis nem feltétlenül szükséges a benne lévő lakások bérleti jogának felszámolása. A műemlékvédelmi cél a bérlet fennmaradása mellett is megvalósulhat.

Zálogjoggal terhelt ingatlan kisajátítása esetén a pénzbeli kártalanítás a zálogjog tárgyaként a kisajátított ingatlan helyébe lép, a zálogjog tehát a pénzbeli kártalanításra „száll át”.

Amennyiben a tulajdonos kártalanítására csereingatlanra kerül sor, a jogok a csereingatlanra szállnak át, bizonyos – a Törvény által két „kivételes körbe” sorolt – jogok kivételével. (A zálogjog is átszáll tehát a csereingatlanra.)

A Törvény további rendelkezése szerint a bérleti, haszonbérleti, haszonélvezeti jogot és a használat jogát csak a jogosult kérésére kell a csereingatlanra átvinni. A lakásra és a nem lakás céljára szolgáló helyiségre vonatkozó bérleti jog a csereingatlanra nem vihető át.

A kisajátított ingatlanra bejegyzett végrehajtási jog tekintetében a 29. § (2) bekezdése tartalmaz rendelkezéseket.

A tulajdonos, valamint a megszűnt jog jogosultja azonnali, teljes és feltétlen kártalanításra jogosult. E kártalaní-

tás a dologi jogok (tulajdon, földhasználat, haszonélvezet, használat, telki szolgalmi jog, közérdekű használati jog), a vagyongazdálkodási jog, valamint az alkotmánybíróság és az emberi jogi egyezmények alapján a tulajdonvédelemben részesülő kötelmi jogok (pl. bérlet) jogosultját illetik meg.

A kártalanítás szabályait a 9–21. § tartalmazza, az elmaradt haszon megtérítése a 18. § keretei között, az ott meghatározott szempontokra figyelemmel adott.

Az ingatlanra feljegyzett tények megszűnése nem von maga után kártalanítást.

A 9–21. §-hoz

A 35/2005. (IX. 29.) AB döntés vonatkozó megállapítása szerint „...nem nyújtanak garanciát az Alkotmányban foglalt követelmények teljesüléséhez a Ktvr. kártalanítási szabályai sem. Az Alkotmány 13. § (2) bekezdésében támasztott teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás követelménye a tulajdonhoz való alapvető jog védelmének egyik alkotmányi biztosítéka. Az Alkotmány a tulajdon elvonása esetére értékgaranciát nyújt a tulajdonos számára. Az államnak objektív intézményvédelmi kötelezettsége körébe tartozik az, hogy gondoskodjon a tulajdonos Alkotmányban meghatározott követelményeknek megfelelő kártalanításáról. Ez a törvényhozóra azt a kötelezettséget hárítja, hogy a kisajátítás szabályozása során törvényben köteles szabályozni a teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás megvalósításának anyagi jogi és eljárásjogi biztosítékait.”

A Törvény 9–21. §-ai a kisajátítással kapcsolatos kártalanítás szabályait egyrészt a hatályos szabályozásra építve, másrészt az Alkotmánybíróság döntésében megfogalmazott szempontokra tekintettel állapítják meg.

A Törvény kimondja, hogy a kisajátított ingatlan tulajdonosát a tulajdonjoga elvonásáért, az ingatlanon fennálló jog jogosultját pedig a joga megszűnéséért teljes, azonnali és feltétlen kártalanítás illeti meg.

A tulajdon kisajátításánál a kártalanítás megállapításának alapja az ingatlan helyben kialakult forgalmi értéke. Ez valamennyi ingatlan – így a termőföldek esetében is – irányadó. Ha ingatlan valóságos forgalmi értéke – összehasonlításra alkalmas ingatlanok, illetve ezek forgalmának hiányában, vagy a forgalmukra elrendelt korlátozás, illetve más ok miatt – nem állapítható meg, a kártalanítást az ingatlan értékére kiható más releváns szempontok (településen belüli fekvés, közműekkel valló ellátottság, vagy a közművek bevezetésének lehetősége, termőföld esetében a művelési ág, a földminősítés szempontjai, a jövedelmezőség) alapján kell megállapítani. A Törvény e szempontokat a Legfelsőbb Bíróság Közigazgatási Kollégiumának 30. állásfoglalása (KK 30.), illetve a kialakult bírói gyakorlat alapján határozza meg.

A tulajdonos kártalanítása alapvetően pénzben történik, de a felek csereingatlanlalt történő kártalanításban is megállapíthatnak.

Ha a kisajátított épületben lévő lakást, illetve nem lakás céljára szolgáló helyiséget a tulajdonos használja, részére kötelező cserelakást, illetve cserehelyiséget adni. A Törvény e rendelkezést a tulajdonosok (mint lakók) szociális védelmére, a lakhatás biztonságának garantálása érdekében tartja fenn. A tulajdonos ugyanakkor erről a „védelemről” a tárgyaláson lemondhat. A Törvény meghatározza azokat az eseteket is, amikor e védelem szükségessége nem áll fenn, így a cserelakás, illetve cserehelyiség biztosítása nem kötelező. Ezek az esetek, amikor a tulajdonos rendelkezik másik lakással, illetve másik nem lakás céljára szolgáló helyiséggel, vagy nem folytatja tovább a tevékenységét. Ezekben az esetekben részére – a 12. § (2) bekezdéséből következően – a beköltözhető forgalmi érték megfizetésére kerül sor.

Ha a kisajátított épületben lévő lakást, nem lakás céljára szolgáló helyiséget nem a tulajdonos használja, e használó részére szintén a szociális biztonság, illetve a lakhatás biztonságának garantálása érdekében cserelakást, illetve cserehelyiséget kell adni. Erről azonban a tárgyaláson lemondhat, illetve bizonyos esetekben – hasonlóan a tulajdonoshoz – cserelakásra, illetve cserehelyiségre eleve nem jogosult. Ebben a használó részére pénzübeli kártalanítás jár.

Lakás (nem lakás céljára szolgáló helyiség) esetében a Törvény e tekintetben kifejezetten kimondja, hogy amennyiben kell a kisajátítást kérőnek a használó részére cserelakást, vagy cserehelyiséget adni, akkor a tulajdonos részére a „lakott forgalmi értéket” kell megtéríteni; ha nem kell a használó részére cserelakást vagy cserehelyiséget adni, és a pénzübeli kártalanításról is lemond, akkor „a beköltözhető forgalmi értéket” kell a tulajdonos részére megfizetni.

A Törvény (lásd a 8. §-hoz fűzött indokoltás) meghatározza, hogy az ingatlanra bejegyzett jogok megszűnésére mikor kerül sor; továbbá kimondja, hogy a megszűnt jog jogosultját teljes, azonnali és feltétlen kártalanítás illeti meg.

A Törvény meghatározza az egyes jogok megszűnéséért járó kártalanítás megállapításának szabályait is.

A vagyongazdálkodási jog megszűnéséért abban az esetben jár kártalanítás, ha annak megszerzésére ellenérték fejében került sor. Ekkor a vagyongazdálkodási jogért fizetett ellenérték, valamint az állagmegóvó és értéknövelő munkák értékét kell figyelembe venni. Az ingyenesen szerzett vagyongazdálkodási jog megszűnéséért nem jár kártalanítás. Ebben az esetben az állagmegóvó és értéknövelő munkákért is csak akkor jár kártalanítás, ha arra nem költségvetési forrásból, hanem a szerv saját vagyonából került sor.

A földhasználati jogot ellenérték fejében szerző – értelemszerűen – jogosult az ellenérték, továbbá a telek, a föld értékét növelő munkák ellenértékének megtérítésére. Ingyenesen szerzett földhasználati jog esetében csak a telek, illetve a föld értékét növelő munkák ellenértékének megtérítésére kerül sor. Az ezért járó kártalanítás az épület tulajdonának elvonásáért járó kártalanítás mellett az épület tu-

lajdonosát illeti meg, a telek tulajdonosánál ugyanakkor ez a kártalanítást csökkentő elemként „jelentkezik”.

A megszűnő haszonélvezeti jogért járó kártalanítást a Törvényben meghatározott szempontok alapján kell megállapítani. E körben nem elegendő az illetéktörvény szabályainak átvétele; hiszen az illetéktörvény a vagyoni értékű jogokat egységesen kezeli, ugyanakkor az egyes jogokért kártalanítás (a jogok Ptk.-beli tartalmára, a jogosultat annak alapján megillető jogok jellegére is figyelemmel) nem lehet azonos. Egy ténylegesen gyakorolt haszonélvezeti jog „értéke” a forgalmi érték 20%-ánál magasabb is lehet. Tekintettel azonban arra, hogy nem tulajdonról van szó, a kártalanítás nem érheti el azt az összeget sem, ami haszonélvezeti jog fennállása hiányában a tulajdonos részére kártalanításként járna.)

A megszűnt jogokért járó kártalanítást az ingatlan tulajdonjoga elvonásáért járó kártalanításnál figyelembe kell venni, azaz le kell vonni.

Tekintettel arra, hogy a kisajátítás gazdálkodó szervezeteknek a gazdasági, üzleti tevékenység céljára használt ingatlanokat is érintheti, a Törvény a 18. §-ban határozza meg az e körben felmerülő kártalanítás szempontjait. [E szerint, ha a kisajátítás jogi személy, jogi személyiséggel nem rendelkező gazdálkodó szervezet, egyéni vállalkozó vagy östermelő vállalkozás céljára használt ingatlanát érinti, meg kell téríteni a kisajátítás következtében szükséges üzemátszervezés, üzemáttelepítés és költözködés költségét; a kisajátítással okozott kárt (például termelés kiesés, a tevékenységnek a kisajátítási eljárás miatti szüneteléséből adódó bevételkiesés, többletköltségek), egyéb fizetési kötelezettségeket.] Az elmaradt haszon megtérítésére tehát a Törvény e szabályok keretei között szintén lehetőséget ad.

A Törvény a kártalanítás körében rendezi az értékvesztés, valamint a kisajátítás miatt más személyeknél felmerülő költségek megtérítésének szempontjait is.

A kártalanítás megfizetése a kisajátítást kérő kötelezettsége, azaz a kártalanítás megfizetésére a kisajátítás kérő állam, a kisajátítás kérő önkormányzat, illetve a kisajátítás kérő harmadik személy köteles, ez utóbbi esetben függetlenül attól, hogy a kisajátítás eredményeként közvetlenül e harmadik személy tulajdonszerzésére [36. § (2) bekezdés], vagy az állam, illetve önkormányzat tulajdonszerzésére [36. § (3) bekezdés] kerül-e sor.

(Még részletesebb kifejtés szerint: amennyiben a kisajátítást kérő az állam, vagy a helyi önkormányzat, akkor a saját (vagy meghatalmazása, illetve jogszabály alapján képviseltében eljáró személy) eljárása alapján a tulajdont szerző állam, illetve önkormányzat köteles a kártalanítás megfizetésére.

Amennyiben harmadik személy jár el kisajátítást kérőként és a 36. § (2) bekezdése alapján közvetlenül tulajdont szerez, a kártalanítás megfizetése e tulajdont szerző harmadik személy kötelessége. Amennyiben harmadik személy jár el kisajátítást kérőként, azonban nem a 36. § (3) bekezdése szerinti esetekről – azaz nem a közérdekű célt

megvalósító harmadik személy közvetlen tulajdonszerzéséről van szó – a kisajátítás alapján az állam, illetve az önkormányzat szerez tulajdont, de a kártalanítás megfizetésére a kisajátítást kérőként eljáró harmadik személy köteles.)

A kártalanítás megfizetésének szabályait eddig a 21/1976. (IX. 5.) PM rendelet tartalmazta. A Törvény ennek legalapvetőbb szabályait beemeli a törvénybe, egyben felhatalmazást ad a Kormány számára a további részletszabályok megalkotására.

A 22–32. §-hoz

A Törvény a kisajátítási eljárás szabályait alapvetően a hatályos rendelkezéseknek megfelelően állapítja meg, ugyanakkor a szabályok kialakításánál figyelemmel van a megváltozott jogszabályi környezetre, konkrétan a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás szabályainak általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (Ket.), valamint a közigazgatási hivatalokról szóló 297/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet hatálybalépésére, illetve rendelkezéseire.

A kisajátítási ügyekben a (regionális) közigazgatási hivatalok járnak el. Az eljárásra a kisajátítani kért ingatlan fekvése szerinti közigazgatási hivatal jár el.

A kisajátítási eljárás kérelemre indul, a kérelmet a kisajátítást kérő nyújtja be. A Törvény rögzíti, hogy az állam, az önkormányzat, mint kisajátítás kérő nevében a tulajdonosi jogot gyakorló szerv, illetve az a szerv járhat el, amelyet az állami, önkormányzati tulajdonosi jogokat gyakorló szerv meghatalmaz vagy az eljárásra jogszabály jelöli ki. A kisajátítás kérő harmadik személyként alapvetően olyan személyek járnak el, akik – a kisajátítási célokhöz kapcsolódó ágazati/külön jogszabályok rendelkezései szerint – engedélyköteles tevékenységet folytatnak (lásd a villamos-energia törvény, bányatörvény stb. engedélyeseit). A Törvény azonban arra az esetre is rendelkezést tartalmaz, ha esetleg nem engedélyköteles tevékenységről lenne szó, ebben az esetben a kisajátítás kérőként való eljárásra jogosultság, azaz közérdekű célt megvalósító tevékenység folytatása a létesítő okirattal igazolható.

A Törvény (a Ket. által biztosított lehetőséggel élve) részletesebb ügyfelfogalmat állapít meg. A rendelkezés b) pontja a Törvény 36. §-ához kapcsolódik: A harmadik személy által indított azon eljárásokban, amelyekben nem a harmadik személy tulajdonszerzésére kerül sor [azaz a 36. § (2) bekezdésétől eltérő esetben], az állam, illetve az önkormányzat szerez tulajdont, amit majd – külön törvény rendelkezése alapján – a tulajdonosi jogok gyakorlója a harmadik személy tulajdonába, vagyonkezelésébe, vagy használatába ad. Az állam, illetve az önkormányzat ebben az esetben is ügyfél az eljárásban, hiszen jogi helyzetét az eljárás alapján beálló tulajdonszerzés érinti, továbbá a későbbi intézkedések megtétele érdekében az eljárásról mindenképpen tudomást kell, hogy szerezzen.

A Törvény meghatározza a kérelem tartalmával és mellékleteivel kapcsolatos követelményeket. A Törvény nem mondja ki, hogy a kérelemhez csatolni kell a tulajdoni lapot. A Ket. ugyanis előírja, hogy „az ügyfél-azonosításhoz szükséges adatok kivételével az ügyféltől nem kérhető olyan adat igazolása, amelyet valamely hatóság jogszabállyal rendszeresített nyilvántartásának tartalmaznia kell, és a személyes adatok tekintetében az adat továbbítását az adott ügy elbírálásához szükséges célból törvény lehetővé teszi.” Ezzel összhangban az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény 66. §-a kimondja, hogy „a hatósági határozatokban az ingatlan-nyilvántartás tartalmát kötelezően kell használni, és az ingatlanügyi hatóság a bíróságok, ügyészségek, a helyi önkormányzatok és más közigazgatási hatóságok részére az ingatlanokkal kapcsolatos hatósági feladatok ellátásához – a külön jogszabályokban meghatározott feltételekkel – biztosítja az ingatlan-nyilvántartás tartalmának megismerését”. A tulajdoni lapra tehát az eljárásban szükség van, használatára – a hatóság által történő beszerzéssel – kötelezően sor.

Értelemszerűen annak sincs akadálya, hogy az ügyfél csatolja a rendelkezésére álló, aktuális tulajdoni lapot.

A Törvény előírásainak megfelelő kérelem esetén tárgyalás kitűzésére, és igazságügyi szakértő kirendelésére kerül sor. Tekintettel arra, hogy a kisajátítási eljárásban közreműködő szakértőkről szóló 9/1976. (IX. 5.) IM rendelet, illetve a hagyatéki eljárással, a kisajátítási eljárással, a szakfordítással és a tolmácsolással kapcsolatos feladatokról és hatáskörökről szóló 10/1992. (I. 20.) Korm. rendelet alapján jelenleg „más”, azaz nem igazságügyi szakértők is eljárhatnak, a Törvény 41. §-ának (3) bekezdés megfelelő átmeneti időt biztosít e személyek számára (ha a feltételeknek megfelelnek) az igazságügyi szakértőként való bejelentkezésre, illetve más szükségessé váló intézkedések megtételére.

A határozatnak a kisajátítás érdemében (jogalap) történő döntés mellett az ingatlanon fennálló jogok, tények fennmaradásáról, vagy megszűnéséről, illetve törléséről, továbbá a tulajdonost, illetve más kártalanításra jogosultat megillető kártalanítás mértékéről is rendelkeznie kell.

A közigazgatási hivatal jogerős határozatával lezárt ügyben nem nyújtható be a Ket. 112. §-a szerinti újrafelvételi kérelem, a határozat módosítását vagy visszavonását a Ket. 113. §-a szerinti méltányossági eljárás keretében nem lehet kérni. A közigazgatási hivatal felügyeleti szerve nem gyakorolhatja a Ket. 115. § (2) bekezdése szerinti felügyeleti jogkörét.

A közigazgatási hivatal határozata ellen közigazgatási úton fellebbezésnek helye nincs, a határozat bírósági felülvizsgálatát lehet kérni. A Törvény szerint a határozattal szemben benyújtott kereset elbírálása a megyei (fővárosi) bíróság hatáskörébe tartozik.

A kisajátítási ügyek, és ebből következően a tulajdoni kérdések minél gyorsabb elbírálása érdekében a Törvény a Magyar Köztársaság gyorsforgalmi közúthálózatának közérdekűségéről és fejlesztéséről szóló 2003. évi

CXXVIII. törvényben – a kisajátítási eljárások bírósági felülvizsgálata tekintetében – megállapított szabályokat teszi általános szabállyá, a keresetlevél beérkezését követően 45 napon belül tárgyalást kell tartani; három hónapon belül közbenső ítélettel kell dönteni a jogalap kérdésében, kivéve, ha a keresetet elutasítja, vagy az ügyben igazságügyi szakértő kirendelés szükséges és a szakértői vélemény előterjesztésén ezen időszak alatt az ügy bonyolultsága miatt nem kerülhet sor.

A kereset elutasítására vonatkozó fordulat azért szerepel a Törvényben, mert a Pp. 213. §-ának (3) bekezdése szerint közbenső ítéletet csak a jog fennállásának megállapítására lehet hozni, azaz a közbenső ítélet csak helyt adó lehet. Ebből következik, hogy elutasítás esetén nincsen mód közbenső ítélet hozatalára.

A Törvény változtat a bíróság reformatórius jogkörére vonatkozó hatályos szabályokon. A bíróság ugyanis reformatórius jogköre (a közigazgatási döntés megváltoztatására vonatkozó joga) alapján a közigazgatási eljárásban hozott döntéstől teljesen eltérő tartalmú döntést is hozhat. A közigazgatás hivatal elutasító döntésével szemben megállapíthatja, hogy van helye kisajátításnak, vagy éppen ellenkezőleg, a közigazgatási hivatal kérelemnek helyt adó döntésével szemben megállapíthatja, hogy nem állnak fenn a kisajátítás feltételei. Abban az esetben, ha a bírósági szakban derül csak ki, hogy lehet helye kisajátításnak, a tulajdonos olyan váratlan helyzetbe kerül, amelyre nem tudott érdemben felkészülni, ráadásul ebben az esetben az egyfokú bírósági eljárás folytán rendes jogorvoslattal sem tud élni. A tulajdonjog védelme megköveteli a jogalkotótól, hogy ilyen esetekben a bíróság ne változtathassa meg a tulajdonos kárára az egyébként neki kedvező közigazgatási határozatot, hanem az eljárás megismétlését elrendelve a tulajdonos valamennyi eljárási jogát tulajdona védelmében gyakorolhassa. A Törvény tehát vonatkozó szabálya az ezen szempontoknak megfelelő szabályokat fogalmazza meg.

Ehhez kapcsolódóan a Törvény 42. § (1) bekezdése a Pp. 339. § (2) bekezdése *i)* pontjának immár ezzel ellentétes rendelkezését hatályon kívül helyezi.

A 33–34. §-hoz

A Törvény e §-ai a közigazgatási hivatal által a határozat jogerőre emelkedése után megteendő intézkedéseket, az ingatlan birtokbaadásával kapcsolatos szabályokat tartalmazzák. E körben a Törvény a korábbival azonos előírásokat fogalmaz meg.

A 35. §-hoz

A kisajátításra a Törvényben meghatározott közérdekű cél megvalósítása, illetve közérdekű tevékenység folytatása érdekében kerül sor. A Törvény ezért arra az esetre, ha

meghatározott időn belül a kisajátítás célja nem valósul meg, illetve a kisajátítási cél szerinti használatot a kisajátítási határozatban előírt határidőig nem biztosítják, az eredeti tulajdonos részére, illetve – ha a korábbi tulajdonos (vagy annak jogutódja) e jogáról lemond, illetve a korábbi tulajdonos jogutód nélkül megszűnik – az állam, önkormányzat részére visszavásárlási jogot biztosít.

A 36. §-hoz

A 35/2005. (IX. 29.) AB döntés szerint a „...Ktvr. szabályozási koncepciójának és az arra épülő alapvető szabályoknak a változatlansága a megváltozott társadalmi, gazdasági viszonyok között egy sor ellentmondást hordoz és a jog által nem rendezett problémát vet fel a kisajátítási cél megvalósítójának jogi helyzetét érintően is. A Ktvr. által kisajátítási célként szabályozott tevékenységeket ma már nemcsak állami, önkormányzati szervek végezhetik, ugyanakkor kisajátítással csak az állam, illetőleg az önkormányzat szerezhethet tulajdont.”

A Törvény 36. § (1) bekezdése kimondja, hogy főszabályként a kisajátítás eredményeként az állam, illetve az önkormányzat szerez tulajdont. Kivételt jelent azonban ez alól az, a 36. § (2) bekezdésében meghatározott esetkör, amikor a Törvény alapján a közérdekű cél megvalósítójának közvetlen tulajdonszerzésére kerül sor.

A (2) bekezdés konkrét rendelkezése szerint közvetlenül a kisajátítást kérő harmadik személy szerez tulajdont, ha a kisajátításra

a) – a radioaktív hulladékártó építéséhez, bővítéséhez, biztonsági övezete megszerzéséhez, vagy távhőtermelő létesítmény, távhőközpont, illetve távhővezeték hálózat létesítéséhez, elhelyezéséhez szükséges kisajátítás kivételével – energiatermelés, energiaellátás, elektronikus hírközlési szolgáltatás kisajátítási cél, vagy nem állami, illetve nem önkormányzati tulajdonban lévő vízellátási létesítmény belső védővezetének megszerzését szolgáló vízgazdálkodási feladatok ellátás kisajátítás cél, vagy

b) az ingatlan terhelő, az ingatlan rendeltetészerű használatát jelentősen korlátozó, vagy megszüntető, az a) pont szerinti célokat megvalósító létesítmények elhelyezése érdekében biztosított közérdekű használati jogok, szolgalmak miatti hátrányok megszüntetése érdekében kerül sor [2. § f)–g) és i), illetve o) pont].

A kivételek megfogalmazását (azaz e körben az állam, illetve az önkormányzat tulajdonszerzését) a távhőszolgáltatásról szóló 2005. évi XVIII. törvény, az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. törvény, illetve a vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény kapcsolódó szabályai indokolják.

A (2) bekezdésben nem szereplő esetekben – azaz amikor nem a közérdekű célt megvalósító harmadik személy közvetlen tulajdonszerzéséről van szó – az állami, illetve az önkormányzati tulajdonosi jogokat gyakorló szerv a kisajátítás alapján az állam, illetve a helyi önkormányzat tulajdonába került ingatlant – a kisajátítási eljárásban a kisa-

játítás kérő harmadik személy által megfizetett kártalanításra tekintettel – versenyztetés és ellenszolgáltatás nélkül, külön törvény rendelkezései szerint adja a kisajátítást kérő harmadik személy tulajdonába, vagyonkezelésébe vagy használatába.

A Törvényben szereplő kizáró szabály folytán azonban nem lehet a harmadik személy kisajátítás kérő tulajdonába adni az ingatlant, ha: a) jogszabály rendelkezésénél fogva kizárólagos állami tulajdonba, az önkormányzat forgalomképtelen törzsvagyonába tartozik, illetve a kisajátítási cél megvalósítása következtében kizárólagos állami tulajdonná, forgalomképtelen önkormányzati törzsvagyonná válik; b) a tulajdonba adás egyéb okból nem lehetséges.

A 37. §-hoz

A Törvény e körben a kisajátított, illetve a kisajátítási tervben szereplő, kisajátítást pótló adásvétellel érintett ingatlan ingatlan-nyilvántartási bejegyzésével kapcsolatos szabályokat állapítja meg, a Magyar Köztársaság gyorsforgalmi közúthálózatának közérdekűségéről és fejlesztéséről szóló törvény szabályainak általános szabállyá tételével.

A 38–39. §-hoz

A 38. § a kisajátítást megelőző „előmunkálatok” szabályait rendezi, alapvetően a hatályos szabályok alapulvételeivel.

A 38. § (2) bekezdés szövegéből megállapíthatóan az előmunkálat engedélyezésére vonatkozó kérelemben csak valószínűsíteni kell, hogy a kisajátítás feltételei fennállnak. Az előmunkálat keretében hozott döntés tehát nem a jogalap eldöntését jelenti. E kérdésben végleges döntéshozatalra csak a (tényleges) kisajátítási eljárásban kerül sor.

A 40. §-hoz

A Törvény e körben rögzíti, hogy a kisajátítási tervben megjelölt ingatlanra megkötött adásvételi szerződés alapján kifizetett vételár a kisajátítási eljárással elvont ingatlan esetében megállapított kisajátítási kártalanítással egyezően adó- és illetékmentes, de ez nem vonatkozik az általános forgalmi adóra. Új általános forgalmi adó törvény megalkotására került ugyanis sor. Az ezzel összefüggésben lévő szabályok a Törvény 40. §-ában, továbbá 41. §-ának (1) bekezdésében, továbbá az új általános forgalmi adó törvény kapcsolódó szabályaiban szerepelnek.

A 41–42. §-hoz

A 41–42. § a Törvény hatályba lépésével kapcsolatos rendelkezéseket, a szükséges felhatalmazásokat, illetve a szükséges hatályon kívül helyezéseket és módosításokat tartalmazza.

A Törvény a jövőben a kisajátítási eljárásban csak igazságügyi szakértő közreműködését teszi lehetővé (e tekintetben lásd a 22–32. §-hoz fűzött indokolást is.) A 41. § (3) bekezdés ugyanakkor kimondja, hogy „azok a nem igazságügyi szakértők, akik e törvény hatályba lépésének időpontjában, jogszabályi rendelkezés alapján kisajátítási eljárásban szakértőként való eljárásra jogosultak, e törvény hatálybalépését követő egy évig szakértőként kirendelhetők, eljárásukra az e törvény hatálybalépését megelőzően hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni.” A hivatkozott jogszabályi rendelkezések a 9/976. (IX. 5.) IM rendelet, és a 10/1992. (I. 20.) Korm. rendelet.

A 42. § (2) bekezdés *d)* pontja az épített környezet alakításáról és védelméről szóló törvény „lejegyzésre” vonatkozó szabályainak érdemi módosítását tartalmazza.

A 22/2006. (VI. 15.) AB határozat ugyanis a lejegyzéssel kapcsolatban kimondja, hogy:

„A jogalkotó a Ktvr.-ben az Épt.-hez képest több biztosítékot nyújtott arra, hogy a tulajdonelvonás kivételes eszköz legyen. Az Épt. a „lejegyezheti” szó használatával jelzi, hogy a lejegyzést fogantató hatóság mérlegelési jogosultságát, ám ez a rendelkezés további feltételeket nem határoz meg. A kisajátításról szóló jogszabályban foglaltaktól eltérő, a kiszolgáló- és lakóút jellegéhez idomuló eszközzel is garantálni lehet azt, hogy a kisajátítás kivételességének alkotmányi követelménye érvényesüljön, ám az alkotmányosságot biztosító garanciarendszert meg kell alkotni.”

Az AB álláspontja az, hogy „a jogalkotó, a kisajátítás egyik formáját megjelenítő lejegyzést általános eszközként szabályozza a település egyes részeit érintő kiszolgáló- és lakóút létesítése, bővítése vagy szabályozása esetére. A jogszabály szerint lejegyzés történhet az önkormányzat által meghatározott területre minden esetben, amikor a lejegyzést végrehajtó hatóság erről így dönt. Az önkormányzatnak és a végrehajtó építésügyi hatóságnak nem kötelezettsége más megoldást keresni a közérdek megvalósítására, illetve ha talál más megoldást, nem köteles alkalmazni.

A kiszolgáló- és lakóút építése az önkormányzat területén nem kivételes esetben előforduló közérdekű feladat. Jelen esetben a tulajdonelvonás kivételességét ezért csak olyan törvényi rendelkezések képesek biztosítani, amelyek valamilyen formában kötelezik a közérdek megvalósítóit, hogy a lejegyzés eszközt csak akkor és olyan mértékben alkalmazzák, amennyiben a közérdekű cél megvalósítására más lehetőség nincs.” Az AB hangsúlyozza a kisajátítás kivételességének jelentőségét, amely „a kisajátítás összes formájára, így ... a lejegyzésre is érvényes”.

A Törvény a lejegyzés szabályait ezen alkotmánybíróági döntésben megfogalmazott szempontokra tekintettel határozza meg.

A lejegyzés a Törvény szerint – mivel a kisajátítás egy speciális formájáról van szó, az általános célokból következően – közút létesítéséhez lesz lehetséges; a lejegyzés az építésügyi hatóság hatáskörébe tartozik, a lejegyzéssel kapcsolatos eljárására egyebekben a kisajátítási eljárásról szóló szabályokat kell megfelelően alkalmazni.

2007. évi CXXXI.

törvény

a Genfben, 2000. június 1-jén elfogadott Szabadalmi Jogi Szerződés kihirdetéséről*

(indokolással)

1. § Az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást ad a Genfben, 2000. június 1-jén elfogadott Szabadalmi Jogi Szerződés (a továbbiakban: Szerződés) kötelező hatályának elismerésére.

2. § Az Országgyűlés a Szerződést e törvénnyel kihirdeti.

3. § A Szerződés angol nyelven hiteles szövege és annak hivatalos magyar nyelvű fordítása a következő:

„Patent Law Treaty

(adopted at Geneva on June 1, 2000)

Article 1

Abbreviated Expressions

For the purposes of this Treaty, unless expressly stated otherwise:

(i) „Office” means the authority of a Contracting Party entrusted with the granting of patents or with other matters covered by this Treaty;

(ii) „application” means an application for the grant of a patent, as referred to in Article 3;

(iii) „patent” means a patent as referred to in Article 3;

(iv) references to a „person” shall be construed as including, in particular, a natural person and a legal entity;

(v) „communication” means any application, or any request, declaration, document, correspondence or other information relating to an application or patent, whether relating to a procedure under this Treaty or not, which is filed with the Office;

(vi) „records of the Office” means the collection of information maintained by the Office, relating to and including the applications filed with, and the patents granted by, that Office or another authority with effect for the Contracting Party concerned, irrespective of the medium in which such information is maintained;

(vii) „recordation” means any act of including information in the records of the Office;

(viii) „applicant” means the person whom the records of the Office show, pursuant to the applicable law, as the person who is applying for the patent, or as another person who is filing or prosecuting the application;

(ix) „owner” means the person whom the records of the Office show as the owner of the patent;

* A törvényt az Országgyűlés a 2007. november 5-i ülésnapján fogadta el.

(x) „representative” means a representative under the applicable law;

(xi) „signature” means any means of self-identification;

(xii) „a language accepted by the Office” means any one language accepted by the Office for the relevant procedure before the Office;

(xiii) „translation” means a translation into a language or, where appropriate, a transliteration into an alphabet or character set, accepted by the Office;

(xiv) „procedure before the Office” means any procedure in proceedings before the Office with respect to an application or patent;

(xv) except where the context indicates otherwise, words in the singular include the plural, and *vice versa*, and masculine personal pronouns include the feminine;

(xvi) „Paris Convention” means the Paris Convention for the Protection of Industrial Property, signed on March 20, 1883, as revised and amended;

(xvii) „Patent Cooperation Treaty” means the Patent Cooperation Treaty, signed on June 19, 1970, together with the Regulations and the Administrative Instructions under that Treaty, as revised, amended and modified;

(xviii) „Contracting Party” means any State or inter-governmental organization that is party to this Treaty;

(xix) „applicable law” means, where the Contracting Party is a State, the law of that State and, where the Contracting Party is an intergovernmental organization, the legal enactments under which that intergovernmental organization operates;

(xx) „instrument of ratification” shall be construed as including instruments of acceptance or approval;

(xxi) „Organization” means the World Intellectual Property Organization;

(xxii) „International Bureau” means the International Bureau of the Organization;

(xxiii) „Director General” means the Director General of the Organization.

Article 2

General Principles

(1) *[More Favorable Requirements]* A Contracting Party shall be free to provide for requirements which, from the viewpoint of applicants and owners, are more favorable than the requirements referred to in this Treaty and the Regulations, other than Article 5.

(2) *[No Regulation of Substantive Patent Law]* Nothing in this Treaty or the Regulations is intended to be construed as prescribing anything that would limit the freedom of a Contracting Party to prescribe such requirements of the applicable substantive law relating to patents as it desires.

Article 3

Applications and Patents to Which the Treaty Applies

(1) *[Applications]* (a) The provisions of this Treaty and the Regulations shall apply to national and regional applications for patents for invention and for invention and for patents of addition, which are filed with or for the Office of a Contracting Party, and which are:

(i) types of applications permitted to be filed as international applications under the Patent Cooperation Treaty;

(ii) divisional applications of the types of applications referred to in item (i), for patents for invention or for patents of addition, as referred to in Article 4G(1) or (2) of the Paris Convention.

(b) Subject to the provisions of the Patent Cooperation Treaty, the provisions of this Treaty and the Regulations shall apply to international applications, for patents for invention and for patents of addition, under the Patent Cooperation Treaty:

(i) in respect of the time limits applicable under Articles 22 and 39(1) of the Patent Cooperation Treaty in the Office of a Contracting Party;

(ii) in respect of any procedure commenced on or after the date on which processing or examination of the international application may start under Article 23 or 40 of that Treaty.

(2) *[Patents]* The provisions of this Treaty and the Regulations shall apply to national and regional patents for invention, and to national and regional patents of addition, which have been granted with effect for a Contracting Party.

Article 4

Security Exception

Nothing in this Treaty and the Regulations shall limit the freedom of a Contracting Party to take any action it deems necessary for the preservation of essential security interests.

Article 5

Filing Date

(1) *[Elements of Application]* (a) Except as otherwise prescribed in the Regulations, and subject to paragraphs (2) to (8), a Contracting Party shall provide that the filing date of an application shall be the date on which its Office has received all of the following elements, filed, at the option of the applicant, on paper or as otherwise permitted by the Office for the purposes of the filing date:

(i) an express or implicit indication to the effect that the elements are intended to be an application;

(ii) indications allowing the identity of the applicant to be established or allowing the applicant to be contacted by the Office;

(iii) a part which on the face of it appears to be a description.

(b) A Contracting Party may, for the purposes of the filing date, accept a drawing as the element referred to in subparagraph (a)(iii).

(c) For the purposes of the filing date, a Contracting Party may require both information allowing the identity of the applicant to be established and information allowing the applicant to be contacted by the Office, or it may accept evidence allowing the identity of the applicant to be established or allowing the applicant to be contacted by the Office, as the element referred to in subparagraph (a)(ii).

(2) *[Language]* (a) A Contracting Party may require that the indications referred to in paragraph (1)(a)(i) and (ii) be in a language accepted by the Office.

(b) The part referred to in paragraph (1)(a)(iii) may, for the purposes of the filing date, be filed in any language.

(3) *[Notification]* Where the application does not comply with one or more of the requirements applied by the Contracting Party under paragraphs (1) and (2), the Office shall, as soon as practicable, notify the applicant, giving the opportunity to comply with any such requirement, and to make observations, within the time limit prescribed in the Regulations.

(4) *[Subsequent Compliance with Requirements]*
(a) Where one or more of the requirements applied by the Contracting Party under paragraphs (1) and (2) are not complied with in the application as initially filed, the filing date shall, subject to subparagraph (b) and paragraph (6), be the date on which all of the requirements applied by the Contracting Party under paragraphs (1) and (2) are subsequently complied with.

(b) A Contracting Party may provide that, where one or more of the requirements referred to in subparagraph (a) are not complied with within the time limit prescribed in the Regulations, the application shall be deemed not to have been filed. Where the application is deemed not to have been filed, the Office shall notify the applicant accordingly, indicating the reasons therefor.

(5) *[Notification Concerning Missing Part of Description or Drawing]* Where, in establishing the filing date, the Office finds that a part of the description appears to be missing from the application, or that the application refers to a drawing which appears to be missing from the application, the Office shall promptly notify the applicant accordingly.

(6) *[Filing Date Where Missing Part of Description or Drawing Is Filed]* (a) Where a missing part of the description or a missing drawing is filed with the Office

within the time limit prescribed in the Regulations, that part of the description or drawing shall be included in the application, and, subject to subparagraphs (b) and (c), the filing date shall be the date on which the Office has received that part of the description or that drawing, or the date on which all of the requirements applied by the Contracting Party under paragraphs (1) and (2) are complied with, whichever is later.

(b) Where the missing part of the description or the missing drawing is filed under subparagraph (a) to rectify its omission from an application which, at the date on which one or more elements referred to in paragraph (1)(a) were first received by the Office, claims the priority of an earlier application, the filing date shall, upon the request of the applicant filed within a time limit prescribed in the Regulations, and subject to the requirements prescribed in the Regulations, be the date on which all the requirements applied by the Contracting Party under paragraphs (1) and (2) are complied with.

(c) Where the missing part of the description or the missing drawing filed under subparagraph (a) is withdrawn within a time limit fixed by the Contracting Party, the filing date shall be the date on which the requirements applied by the Contracting Party under paragraphs (1) and (2) are complied with.

(7) *[Replacing Description and Drawings by Reference to a Previously Filed Application]* (a) Subject to the requirements prescribed in the Regulations, a reference, made upon the filing of the application, in a language accepted by the Office, to a previously filed application shall, for the purposes of the filing date of the application, replace the description and any drawings.

(b) Where the requirements referred to in subparagraph (a) are not complied with, the application may be deemed not to have been filed. Where the application is deemed not to have been filed, the Office shall notify the applicant accordingly, indicating the reasons therefor.

(8) *[Exceptions]* Nothing in this Article shall limit:

(i) the right of an applicant under Article 4G(1) or (2) of the Paris Convention to preserve, as the date of a divisional application referred to in that Article, the date of the initial application referred to in that Article and the benefit of the right of priority, if any;

(ii) the freedom of a Contracting Party to apply any requirements necessary to accord the benefit of the filing date of an earlier application to an application of any type prescribed in the Regulations.

Article 6

Application

(1) *[Form or Contents of Application]* Except where otherwise provided for by this Treaty, no Contracting

Party shall require compliance with any requirement relating to the form or contents of an application different from or additional to:

(i) the requirements relating to form or contents which are provided for in respect of international applications under the Patent Cooperation Treaty;

(ii) the requirements relating to form or contents compliance with which, under the Patent Cooperation Treaty, may be required by the Office of, or acting for, any State party to that Treaty once the processing or examination of an international application, as referred to in Article 23 or 40 of the said Treaty, has started;

(iii) any further requirements prescribed in the Regulations.

(2) *[Request Form]* (a) A Contracting Party may require that the contents of an application which correspond to the contents of the request of an international application under the Patent Cooperation Treaty be presented on a request Form prescribed by that Contracting Party. A Contracting Party may also require that any further contents allowed under paragraph (1)(ii) or prescribed in the Regulations pursuant to paragraph (1)(iii) be contained in that request Form.

(b) Notwithstanding subparagraph (a), and subject to Article 8(1), a Contracting Party shall accept the presentation of the contents referred to in subparagraph (a) on a request Form provided for in the Regulations.

(3) *[Translation]* A Contracting Party may require a translation of any part of the application that is not in a language accepted by its Office. A Contracting Party may also require a translation of the parts of the application, as prescribed in the Regulations, that are in a language accepted by the Office, into any other languages accepted by that Office.

(4) *[Fees]* A Contracting Party may require that fees be paid in respect of the application. A Contracting Party may apply the provisions of the Patent Cooperation Treaty relating to payment of application fees.

(5) *[Priority Document]* Where the priority of an earlier application is claimed, a Contracting Party may require that a copy of the earlier application, and a translation where the earlier application is not in a language accepted by the Office, be filed in accordance with the requirements prescribed in the Regulations.

(6) *[Evidence]* A Contracting Party may require that evidence in respect of any matter referred to in paragraph (1) or (2) or in a declaration of priority, or any translation referred to in paragraph (3) or (5), be filed with its Office in the course of the processing of the application only where that Office may reasonably doubt the veracity of that matter or the accuracy of that translation.

(7) *[Notification]* Where one or more of the requirements applied by the Contracting Party under paragraphs (1) to (6) are not complied with, the Office

shall notify the applicant, giving the opportunity to comply with any such requirement, and to make observations, within the time limit prescribed in the Regulations.

(8) *[Non-Compliance with Requirements]* (a) Where one or more of the requirements applied by the Contracting Party under paragraphs (1) to (6) are not complied with within the time limit prescribed in the Regulations, the Contracting Party may, subject to subparagraph (b) and Articles 5 and 10, apply such sanction as is provided for in its law.

(b) Where any requirement applied by the Contracting Party under paragraph (1), (5) or (6) in respect of a priority claim is not complied with within the time limit prescribed in the Regulations, the priority claim may, subject to Article 13, be deemed non-existent. Subject to Article 5(7)(b), no other sanctions may be applied.

Article 7

Representation

(1) *[Representatives]* (a) A Contracting Party may require that a representative appointed for the purposes of any procedure before the Office:

(i) have the right, under the applicable law, to practice before the Office in respect of applications and patents;

(ii) provide, as his address, an address on a territory prescribed by the Contracting Party.

(b) Subject to subparagraph (c), an act, with respect to any procedure before the Office, by or in relation to a representative who complies with the requirements applied by the Contracting Party under subparagraph (a), shall have the effect of an act by or in relation to the applicant, owner or other interested person who appointed that representative.

(c) A Contracting Party may provide that, in the case of an oath or declaration or the revocation of a power of attorney, the signature of a representative shall not have the effect of the signature of the applicant, owner or other interested person who appointed that representative.

(2) *[Mandatory Representation]* (a) A Contracting Party may require that an applicant, owner or other interested person appoint a representative for the purposes of any procedure before the Office, except that an assignee of an application, an applicant, owner or other interested person may act himself before the Office for the following procedures:

(i) the filing of an application for the purposes of the filing date;

(ii) the mere payment of a fee;

(iii) any other procedure as prescribed in the Regulations;

(iv) the issue of a receipt or notification by the Office in respect of any procedure referred to in items (i) to (iii).

(b) A maintenance fee may be paid by any person.

(3) *[Appointment of Representative]* A Contracting Party shall accept that the appointment of the representative be filed with the Office in a manner prescribed in the Regulations.

(4) *[Prohibition of Other Requirements]* No Contracting Party may require that formal requirements other than those referred to in paragraphs (1) to (3) be complied with in respect of the matters dealt with in those paragraphs, except where otherwise provided for by this Treaty or prescribed in the Regulations.

(5) *[Notification]* Where one or more of the requirements applied by the Contracting Party under paragraphs (1) to (3) are not complied with, the Office shall notify the assignee of the application, applicant, owner or other interested person, giving the opportunity to comply with any such requirement, and to make observations, within the time limit prescribed in the Regulations.

(6) *[Non-Compliance with Requirements]* Where one or more of the requirements applied by the Contracting Party under paragraphs (1) to (3) are not complied with within the time limit prescribed in the Regulations, the Contracting Party may apply such sanction as is provided for in its law.

Article 8

Communications; Addresses

(1) *[Form and Means of Transmittal of Communications]* (a) Except for the establishment of a filing date under Article 5(1), and subject to Article 6(1), the Regulations shall, subject to subparagraphs (b) to (d), set out the requirements which a Contracting Party shall be permitted to apply as regards the form and means of transmittal of communications.

(b) No Contracting Party shall be obliged to accept the filing of communications other than on paper.

(c) No Contracting Party shall be obliged to exclude the filing of communications on paper.

(d) A Contracting Party shall accept the filing of communications on paper for the purpose of complying with a time limit.

(2) *[Language of Communications]* A Contracting Party may, except where otherwise provided for by this Treaty or the Regulations, require that a communication be in a language accepted by the Office.

(3) *[Model International Forms]* Notwithstanding paragraph (1)(a), and subject to paragraph (1)(b) and Article 6(2)(b), a Contracting Party shall accept the presentation of the contents of a communication on a Form which corresponds to a Model International Form in

respect of such a communication provided for in the Regulations, if any.

(4) *[Signature of Communications]* (a) Where a Contracting Party requires a signature for the purposes of any communication, that Contracting Party shall accept any signature that complies with the requirements prescribed in the Regulations.

(b) No Contracting Party may require the attestation, notarization, authentication, legalization or other certification of any signature which is communicated to its Office, except in respect of any quasi-judicial proceedings or as prescribed in the Regulations.

(c) Subject to subparagraph (b), a Contracting Party may require that evidence be filed with the Office only where the Office may reasonably doubt the authenticity of any signature.

(5) *[Indications in Communications]* A Contracting Party may require that any communication contain one or more indications prescribed in the Regulations.

(6) *[Address for Correspondence, Address for Legal Service and Other Address]* A Contracting Party may, subject to any provisions prescribed in the Regulations, require that an applicant, owner or other interested person indicate in any communication:

- (i) an address for correspondence;
- (ii) an address for legal service;
- (iii) any other address provided for in the Regulations.

(7) *[Notification]* Where one or more of the requirements applied by the Contracting Party under paragraphs (1) to (6) are not complied with in respect of communications, the Office shall notify the applicant, owner or other interested person, giving the opportunity to comply with any such requirement, and to make observations, within the time limit prescribed in the Regulations.

(8) *[Non-Compliance with Requirements]* Where one or more of the requirements applied by the Contracting Party under paragraphs (1) to (6) are not complied with within the time limit prescribed in the Regulations, the Contracting Party may, subject to Articles 5 and 10 and to any exceptions prescribed in the Regulations, apply such sanction as is provided for in its law.

Article 9

Notifications

(1) *[Sufficient Notification]* Any notification under this Treaty or the Regulations which is sent by the Office to an address for correspondence or address for legal service indicated under Article 8(6), or any other address provided for in the Regulations for the purpose of this provision, and which complies with the provisions with respect to that

notification, shall constitute a sufficient notification for the purposes of this Treaty and the Regulations.

(2) *[If Indications Allowing Contact Were Not Filed]* Nothing in this Treaty and in the Regulations shall oblige a Contracting Party to send a notification to an applicant, owner or other interested person, if indications allowing that applicant, owner or other interested person to be contacted have not been filed with the Office.

(3) *[Failure to Notify]* Subject to Article 10(1), where an Office does not notify an applicant, owner or other interested person of a failure to comply with any requirement under this Treaty or the Regulations, that absence of notification does not relieve that applicant, owner or other interested person of the obligation to comply with that requirement.

Article 10

Validity of Patent; Revocation

(1) *[Validity of Patent Not Affected by Non-Compliance with Certain Formal Requirements]* Non-compliance with one or more of the formal requirements referred to in Articles 6(1), (2), (4) and (5) and 8(1) to (4) with respect to an application may not be a ground for revocation or invalidation of a patent, either totally or in part, except where the non-compliance with the formal requirement occurred as a result of a fraudulent intention.

(2) *[Opportunity to Make Observations, Amendments or Corrections in Case of Intended Revocation or Invalidation]* A patent may not be revoked or invalidated, either totally or in part, without the owner being given the opportunity to make observations on the intended revocation or invalidation, and to make amendments and corrections where permitted under the applicable law, within a reasonable time limit.

(3) *[No Obligation for Special Procedures]* Paragraphs (1) and (2) do not create any obligation to put in place judicial procedures for the enforcement of patent rights distinct from those for the enforcement of law in general.

Article 11

Relief in Respect of Time Limits

(1) *[Extension of Time Limits]* A Contracting Party may provide for the extension, for the period prescribed in the Regulations, of a time limit fixed by the Office for an action in a procedure before the Office in respect of an application or a patent, if a request to that effect is made to the Office in accordance with the requirements prescribed in the Regulations, and the request is filed, at the option of the Contracting Party:

(i) prior to the expiration of the time limit; or
(ii) after the expiration of the time limit, and within the time limit prescribed in the Regulations.

(2) *[Continued Processing]* Where an applicant or owner has failed to comply with a time limit fixed by the Office of a Contracting Party for an action in a procedure before the Office in respect of an application or a patent, and that Contracting Party does not provide for extension of a time limit under paragraph (1)(ii), the Contracting Party shall provide for continued processing with respect to the application or patent and, if necessary, reinstatement of the rights of the applicant or owner with respect to that application or patent, if:

(i) a request to that effect is made to the Office in accordance with the requirements prescribed in the Regulations;

(ii) the request is filed, and all of the requirements in respect of which the time limit for the action concerned applied are complied with, within the time limit prescribed in the Regulations.

(3) *[Exceptions]* No Contracting Party shall be required to provide for the relief referred to in paragraph (1) or (2) with respect to the exceptions prescribed in the Regulations.

(4) *[Fees]* A Contracting Party may require that a fee be paid in respect of a request under paragraph (1) or (2).

(5) *[Prohibition of Other Requirements]* No Contracting Party may require that requirements other than those referred to in paragraphs (1) to (4) be complied with in respect of the relief provided for under paragraph (1) or (2), except where otherwise provided for by this Treaty or prescribed in the Regulations.

(6) *[Opportunity to Make Observations in Case of Intended Refusal]* A request under paragraph (1) or (2) may not be refused without the applicant or owner being given the opportunity to make observations on the intended refusal within a reasonable time limit.

Article 12

Reinstatement of Rights After a Finding of Due Care or Unintentionality by the Office

(1) *[Request]* A Contracting Party shall provide that, where an applicant or owner has failed to comply with a time limit for an action in a procedure before the Office, and that failure has the direct consequence of causing a loss of rights with respect to an application or patent, the Office shall reinstate the rights of the applicant or owner with respect to the application or patent concerned, if:

(i) a request to that effect is made to the Office in accordance with the requirements prescribed in the Regulations;

(ii) the request is filed, and all of the requirements in respect of which the time limit for the said action applied are complied with, within the time limit prescribed in the Regulations;

(iii) the request states the reasons for the failure to comply with the time limit; and

(iv) the Office finds that the failure to comply with the time limit occurred in spite of due care required by the circumstances having been taken or, at the option of the Contracting Party, that any delay was unintentional.

(2) *[Exceptions]* No Contracting Party shall be required to provide for the reinstatement of rights under paragraph (1) with respect to the exceptions prescribed in the Regulations.

(3) *[Fees]* A Contracting Party may require that a fee be paid in respect of a request under paragraph (1).

(4) *[Evidence]* A Contracting Party may require that a declaration or other evidence in support of the reasons referred to in paragraph (1)(iii) be filed with the Office within a time limit fixed by the Office.

(5) *[Opportunity to Make Observations in Case of Intended Refusal]* A request under paragraph (1) may not be refused, totally or in part, without the requesting party being given the opportunity to make observations on the intended refusal within a reasonable time limit.

Article 13

Correction or Addition of Priority Claim; Restoration of Priority Right

(1) *[Correction or Addition of Priority Claim]* Except where otherwise prescribed in the Regulations, a Contracting Party shall provide for the correction or addition of a priority claim with respect to an application („the subsequent application”), if:

(i) a request to that effect is made to the Office in accordance with the requirements prescribed in the Regulations;

(ii) the request is filed within the time limit prescribed in the Regulations; and

(iii) the filing date of the subsequent application is not later than the date of the expiration of the priority period calculated from the filing date of the earliest application whose priority is claimed.

(2) *[Delayed Filing of the Subsequent Application]* Taking into consideration Article 15, a Contracting Party shall provide that, where an application („the subsequent application”) which claims or could have claimed the priority of an earlier application has a filing date which is later than the date on which the priority period expired, but within the time limit prescribed in the Regulations, the Office shall restore the right of priority, if:

(i) a request to that effect is made to the Office in accordance with the requirements prescribed in the Regulations;

(ii) the request is filed within the time limit prescribed in the Regulations;

(iii) the request states the reasons for the failure to comply with the priority period; and

(iv) the Office finds that the failure to file the subsequent application within the priority period occurred in spite of due care required by the circumstances having been taken or, at the option of the Contracting Party, was unintentional.

(3) *[Failure to File a Copy of Earlier Application]* A Contracting Party shall provide that, where a copy of an earlier application required under Article 6(5) is not filed with the Office within the time limit prescribed in the Regulations pursuant to Article 6, the Office shall restore the right of priority, if:

(i) a request to that effect is made to the Office in accordance with the requirements prescribed in the Regulations;

(ii) the request is filed within the time limit for filing the copy of the earlier application prescribed in the Regulations pursuant to Article 6(5);

(iii) the Office finds that the request for the copy to be provided had been filed with the Office with which the earlier application was filed, within the time limit prescribed in the Regulations; and

(iv) a copy of the earlier application is filed within the time limit prescribed in the Regulations.

(4) *[Fees]* A Contracting Party may require that a fee be paid in respect of a request under paragraphs (1) to (3).

(5) *[Evidence]* A Contracting Party may require that a declaration or other evidence in support of the reasons referred to in paragraph (2)(iii) be filed with the Office within a time limit fixed by the Office.

(6) *[Opportunity to Make Observations in Case of Intended Refusal]* A request under paragraphs (1) to (3) may not be refused, totally or in part, without the requesting party being given the opportunity to make observations on the intended refusal within a reasonable time limit.

Article 14

Regulations

(1) *[Content]* (a) The Regulations annexed to this Treaty provide rules concerning:

(i) matters which this Treaty expressly provides are to be „prescribed in the Regulations”;

(ii) details useful in the implementation of the provisions of this Treaty;

(iii) administrative requirements, matters or procedures.

(b) The Regulations also provide rules concerning the formal requirements which a Contracting Party shall be permitted to apply in respect of requests for:

- (i) recordation of change in name or address;
- (ii) recordation of change in applicant or owner;
- (iii) recordation of a license or a security interest;
- (iv) correction of a mistake.

(c) The Regulations also provide for the establishment of Model International Forms, and for the establishment of a request Form for the purposes of Article 6(2)(b), by the Assembly, with the assistance of the International Bureau.

(2) *[Amending the Regulations]* Subject to paragraph (3), any amendment of the Regulations shall require three-fourths of the votes cast.

(3) *[Requirement of Unanimity]* (a) The Regulations may specify provisions of the Regulations which may be amended only by unanimity.

(b) Any amendment of the Regulations resulting in the addition of provisions to, or the deletion of provisions from, the provisions specified in the Regulations pursuant to subparagraph (a) shall require unanimity.

(c) In determining whether unanimity is attained, only votes actually cast shall be taken into consideration. Abstentions shall not be considered as votes.

(4) *[Conflict Between the Treaty and the Regulations]* In the case of conflict between the provisions of this Treaty and those of the Regulations, the former shall prevail.

Article 15

Relation to the Paris Convention

(1) *[Obligation to Comply with the Paris Convention]* Each Contracting Party shall comply with the provisions of the Paris Convention which concern patents.

(2) *[Obligations and Rights Under the Paris Convention]* (a) Nothing in this Treaty shall derogate from obligations that Contracting Parties have to each other under the Paris Convention.

(b) Nothing in this Treaty shall derogate from rights that applicants and owners enjoy under the Paris Convention.

Article 16

Effect of Revisions, Amendments and Modifications of the Patent Cooperation Treaty

(1) *[Applicability of Revisions, Amendments and Modifications of the Patent Cooperation Treaty]* Subject to paragraph (2), any revision, amendment or modification of the Patent Cooperation Treaty made after June 2, 2000, which is consistent with the Articles of this Treaty, shall apply for the purposes of this Treaty and the Regulations if

the Assembly so decides, in the particular case, by three-fourths of the votes cast.

(2) *[Non-Applicability of Transitional Provisions of the Patent Cooperation Treaty]* Any provision of the Patent Cooperation Treaty, by virtue of which a revised, amended or modified provision of that Treaty does not apply to a State party to it, or to the Office of or acting for such a State, for as long as the latter provision is incompatible with the law applied by that State or Office, shall not apply for the purposes of this Treaty and the Regulations.

Article 17

Assembly

(1) *[Composition]* (a) The Contracting Parties shall have an Assembly.

(b) Each Contracting Party shall be represented in the Assembly by one delegate, who may be assisted by alternate delegates, advisors and experts. Each delegate may represent only one Contracting Party.

(2) *[Tasks]* The Assembly shall:

(i) deal with matters concerning the maintenance and development of this Treaty and the application and operation of this Treaty;

(ii) establish Model International Forms, and the request Form, referred to in Article 14(1)(c), with the assistance of the International Bureau;

(iii) amend the Regulations;

(iv) determine the conditions for the date of application of each Model International Form, and the request Form, referred to in item (ii), and each amendment referred to in item (iii);

(v) decide, pursuant to Article 16(1), whether any revision, amendment or modification of the Patent Cooperation Treaty shall apply for the purposes of this Treaty and the Regulations;

(vi) perform such other functions as are appropriate under this Treaty.

(3) *[Quorum]* (a) One-half of the members of the Assembly which are States shall constitute a quorum.

(b) Notwithstanding subparagraph (a), if, in any session, the number of the members of the Assembly which are States and are represented is less than one-half but equal to or more than one-third of the members of the Assembly which are States, the Assembly may make decisions but, with the exception of decisions concerning its own procedure, all such decisions shall take effect only if the conditions set forth hereinafter are fulfilled. The International Bureau shall communicate the said decisions to the members of the Assembly which are States and were not represented and shall invite them to express in writing their vote or abstention within a period of three months from the date of the communication. If, at the expiration of

this period, the number of such members having thus expressed their vote or abstention attains the number of the members which was lacking for attaining the quorum in the session itself, such decisions shall take effect, provided that at the same time the required majority still obtains.

(4) [*Taking Decisions in the Assembly*] (a) The Assembly shall endeavor to take its decisions by consensus.

(b) Where a decision cannot be arrived at by consensus, the matter at issue shall be decided by voting. In such a case:

(i) each Contracting Party that is a State shall have one vote and shall vote only in its own name; and

(ii) any Contracting Party that is an intergovernmental organization may participate in the vote, in place of its Member States, with a number of votes equal to the number of its Member States which are party to this Treaty. No such intergovernmental organization shall participate in the vote if any one of its Member States exercises its right to vote and *vice versa*. In addition, no such intergovernmental organization shall participate in the vote if any one of its Member States party to this Treaty is a Member State of another such intergovernmental organization and that other intergovernmental organization participates in that vote.

(5) [*Majorities*] (a) Subject to Articles 14(2) and (3), 16(1) and 19(3), the decisions of the Assembly shall require two-thirds of the votes cast.

(b) In determining whether the required majority is attained, only votes actually cast shall be taken into consideration. Abstentions shall not be considered as votes.

(6) [*Sessions*] The Assembly shall meet in ordinary session once every two years upon convocation by the Director General.

(7) [*Rules of Procedure*] The Assembly shall establish its own rules of procedure, including rules for the convocation of extraordinary sessions.

Article 18

International Bureau

(1) [*Administrative Tasks*] (a) The International Bureau shall perform the administrative tasks concerning this Treaty.

(b) In particular, the International Bureau shall prepare the meetings and provide the secretariat of the Assembly and of such committees of experts and working groups as may be established by the Assembly.

(2) [*Meetings Other than Sessions of the Assembly*] The Director General shall convene any committee and working group established by the Assembly.

(3) [*Role of the International Bureau in the Assembly and Other Meetings*] (a) The Director General and persons designated by the Director General shall participate, without the right to vote, in all meetings of the Assembly, the committees and working groups established by the Assembly.

(b) The Director General or a staff member designated by the Director General shall be *ex officio* secretary of the Assembly, and of the committees and working groups referred to in subparagraph (a).

(4) [*Conferences*] (a) The International Bureau shall, in accordance with the directions of the Assembly, make the preparations for any revision conferences.

(b) The International Bureau may consult with member States of the Organization, intergovernmental organizations and international and national non-governmental organizations concerning the said preparations.

(c) The Director General and persons designated by the Director General shall take part, without the right to vote, in the discussions at revision conferences.

(5) [*Other Tasks*] The International Bureau shall carry out any other tasks assigned to it in relation to this Treaty.

Article 19

Revisions

(1) [*Revision of the Treaty*] Subject to paragraph (2), this Treaty may be revised by a conference of the Contracting Parties. The convocation of any revision conference shall be decided by the Assembly.

(2) [*Revision or Amendment of Certain Provisions of the Treaty*] Article 17(2) and (6) may be amended either by a revision conference, or by the Assembly according to the provisions of paragraph (3).

(3) [*Amendment by the Assembly of Certain Provisions of the Treaty*] (a) Proposals for the amendment by the Assembly of Article 17(2) and (6) may be initiated by any Contracting Party or by the Director General. Such proposals shall be communicated by the Director General to the Contracting Parties at least six months in advance of their consideration by the Assembly.

(b) Adoption of any amendment to the provisions referred to in subparagraph (a) shall require three-fourths of the votes cast.

(c) Any amendment to the provisions referred to in subparagraph (a) shall enter into force one month after written notifications of acceptance, effected in accordance with their respective constitutional processes, have been received by the Director General from three-fourths of the Contracting Parties which were members of the Assembly

at the time the Assembly adopted the amendment. Any amendment to the said provisions thus accepted shall bind all the Contracting Parties at the time the amendment enters into force, and States and intergovernmental organizations which become Contracting Parties at a subsequent date.

Article 20

Becoming Party to the Treaty

(1) *[States]* Any State which is party to the Paris Convention or which is a member of the Organization, and in respect of which patents may be granted, either through the State's own Office or through the Office of another State or intergovernmental organization, may become party to this Treaty.

(2) *[Intergovernmental Organizations]* Any intergovernmental organization may become party to this Treaty if at least one member State of that intergovernmental organization is party to the Paris Convention or a member of the Organization, and the intergovernmental organization declares that it has been duly authorized, in accordance with its internal procedures, to become party to this Treaty, and declares that:

(i) it is competent to grant patents with effect for its member States; or

(ii) it is competent in respect of, and has its own legislation binding on all its member States concerning, matters covered by this Treaty, and it has, or has charged, a regional Office for the purpose of granting patents with effect in its territory in accordance with that legislation.

Subject to paragraph (3), any such declaration shall be made at the time of the deposit of the instrument of ratification or accession.

(3) *[Regional Patent Organizations]* The European Patent Organization, the Eurasian Patent Organization and the African Regional Industrial Property Organization, having made the declaration referred to in paragraph (2)(i) or (ii) in the Diplomatic Conference that has adopted this Treaty, may become party to this Treaty as an intergovernmental organization, if it declares, at the time of the deposit of the instrument of ratification or accession that it has been duly authorized, in accordance with its internal procedures, to become party to this Treaty.

(4) *[Ratification or Accession]* Any State or intergovernmental organization satisfying the requirements in paragraph (1), (2) or (3) may deposit:

(i) an instrument of ratification if it has signed this Treaty; or

(ii) an instrument of accession if it has not signed this Treaty.

Article 21

Entry into Force; Effective Dates of Ratifications and Accessions

(1) *[Entry into Force of this Treaty]* This Treaty shall enter into force three months after ten instruments of ratification or accession by States have been deposited with the Director General.

(2) *[Effective Dates of Ratifications and Accessions]* This Treaty shall bind:

(i) the ten States referred to in paragraph (1), from the date on which this Treaty has entered into force;

(ii) each other State, from the expiration of three months after the date on which the State has deposited its instrument of ratification or accession with the Director General, or from any later date indicated in that instrument, but no later than six months after the date of such deposit;

(iii) each of the European Patent Organization, the Eurasian Patent Organization and the African Regional Industrial Property Organization, from the expiration of three months after the deposit of its instrument of ratification or accession, or from any later date indicated in that instrument, but no later than six months after the date of such deposit, if such instrument has been deposited after the entry into force of this Treaty according to paragraph (1), or three months after the entry into force of this Treaty if such instrument has been deposited before the entry into force of this Treaty;

(iv) any other intergovernmental organization that is eligible to become party to this Treaty, from the expiration of three months after the deposit of its instrument of ratification or accession, or from any later date indicated in that instrument, but no later than six months after the date of such deposit.

Article 22

Application of the Treaty to Existing Applications and Patents

(1) *[Principle]* Subject to paragraph (2), a Contracting Party shall apply the provisions of this Treaty and the Regulations, other than Articles 5 and 6(1) and (2) and related Regulations, to applications which are pending, and to patents which are in force, on the date on which this Treaty binds that Contracting Party under Article 21.

(2) *[Procedures]* No Contracting Party shall be obliged to apply the provisions of this Treaty and the Regulations to any procedure in proceedings with respect to applications and patents referred to in paragraph (1), if such procedure commenced before the date on which this Treaty binds that Contracting Party under Article 21.

*Article 23**Reservations*

(1) [*Reservation*] Any State or intergovernmental organization may declare through a reservation that the provisions of Article 6(1) shall not apply to any requirement relating to unity of invention applicable under the Patent Cooperation Treaty to an international application.

(2) [*Modalities*] Any reservation under paragraph (1) shall be made in a declaration accompanying the instrument of ratification of, or accession to, this Treaty of the State or intergovernmental organization making the reservation.

(3) [*Withdrawal*] Any reservation under paragraph (1) may be withdrawn at any time.

(4) [*Prohibition of Other Reservations*] No reservation to this Treaty other than the reservation allowed under paragraph (1) shall be permitted.

*Article 24**Denunciation of the Treaty*

(1) [*Notification*] Any Contracting Party may denounce this Treaty by notification addressed to the Director General.

(2) [*Effective Date*] Any denunciation shall take effect one year from the date on which the Director General has received the notification or at any later date indicated in the notification. It shall not affect the application of this Treaty to any application pending or any patent in force in respect of the denouncing Contracting Party at the time of the coming into effect of the denunciation.

*Article 25**Languages of the Treaty*

(1) [*Authentic Texts*] This Treaty is signed in a single original in the English, Arabic, Chinese, French, Russian and Spanish languages, all texts being equally and exclusively authentic.

(2) [*Official Texts*] An official text in any language other than those referred to in paragraph (1) shall be established by the Director General, after consultation with the interested parties. For the purposes of this paragraph, interested party means any State which is party to the Treaty, or is eligible to become party to the Treaty under Article 20(1), whose official language, or one of whose official languages, is involved, and the European Patent Organization, the Eurasian Patent Organization and

the African Regional Industrial Property Organization and any other intergovernmental organization that is party to the Treaty, or may become party to the Treaty, if one of its official languages is involved.

(3) [*Authentic Texts to Prevail*] In case of differences of opinion on interpretation between authentic and official texts, the authentic texts shall prevail.

*Article 26**Signature of the Treaty*

The Treaty shall remain open for signature by any State that is eligible for becoming party to the Treaty under Article 20(1) and by the European Patent Organization, the Eurasian Patent Organization and the African Regional Industrial Property Organization at the headquarters of the Organization for one year after its adoption.

*Article 27**Depositary; Registration*

(1) [*Depositary*] The Director General is the depositary of this Treaty.

(2) [*Registration*] The Director General shall register this Treaty with the Secretariat of the United Nations.

Agreed Statements by the Diplomatic Conference regarding the Patent Law Treaty and the Regulations under the Patent Law Treaty

1. When adopting Article 1(xiv), the Diplomatic Conference understood that the words „procedure before the Office” would not cover judicial procedures under the applicable law.

2. When adopting Articles 1(xvii), 16 and 17(2)(v), the Diplomatic Conference understood that:

(1) The PLT Assembly would, when appropriate, be convened in conjunction with meetings of the PCT Assembly.

(2) Contracting Parties of the PLT would be consulted, when appropriate, in addition to States party to the PCT, in relation to proposed modifications of the PCT Administrative Instructions.

(3) The Director General shall propose, for the determination of the PCT Assembly, that Contracting Parties of the PLT which are not party to the PCT be invited as observers to PCT Assembly meetings and to meetings of other PCT bodies, when appropriate.

(4) When the PLT Assembly decides, under Article 16, that a revision, amendment or modification of the PCT

shall apply for the purposes of the PLT, the Assembly may provide for transitional provisions under the PLT in the particular case.

3. When adopting Articles 6(5) and 13(3), and Rules 4 and 14, the Diplomatic Conference urged the World Intellectual Property Organization to expedite the creation of a digital library system for priority documents. Such a system would be of benefit to patent owners and others wanting access to priority documents.

4. With a view to facilitating the implementation of Rule 8(1)(a) of this Treaty, the Diplomatic Conference requests the General Assembly of the World Intellectual Property Organization (WIPO) and the Contracting Parties to provide the developing and least developed countries and countries in transition with additional technical assistance to meet their obligations under this Treaty, even before the entry into force of the Treaty. The Diplomatic Conference further urges industrialized market economy countries to provide, on request and on mutually agreed terms and conditions, technical and financial cooperation in favour of developing and least developed countries and countries in transition. The Diplomatic Conference requests the WIPO General Assembly, once the Treaty has entered into force, to monitor and evaluate the progress of that cooperation every ordinary session.

5. When adopting Rules 12(5)(vi) and 13(3)(iv), the Diplomatic Conference understood that, while it was appropriate to exclude actions in relation to *inter partes* proceedings from the relief provided by Articles 11 and 12, it was desirable that the applicable law of Contracting Parties provide appropriate relief in those circumstances which takes into account the competing interests of third parties, as well as those interests of others who are not parties to the proceedings.

6. It was agreed that any dispute arising between two or more Contracting Parties concerning the interpretation or the application of this Treaty and its Regulations may be settled amicably through consultation or mediation under the auspices of the Director General.”

„A Genfben, 2000. június 1-jén elfogadott Szabadalmi Jogi Szerződés

1. cikk

Rövidített kifejezések

E Szerződés alkalmazásában, eltérő rendelkezés hiányában

(i) „Hivatal” az a hatóság, amelyet a Szerződő Fél szabadalmak megadásával vagy az e Szerződés hatálya alá tartozó egyéb feladatokkal felruházott;

(ii) „bejelentés” a 3. cikkben említett, szabadalom megadására irányuló bejelentés;

(iii) „szabadalom” a 3. cikkben említett szabadalom;

(iv) „személy” különösen a természetes és a jogi személy;

(v) „beadvány” a Hivatalhoz benyújtott bejelentés, illetve bejelentéssel vagy szabadalommal kapcsolatos kérelem, nyilatkozat, irat, levelezés vagy egyéb tájékoztatás, függetlenül attól, hogy az e Szerződés hatálya alá tartozó eljárásra vonatkozik-e vagy sem;

(vi) „hivatali nyilvántartás” a Hivatal által vezetett adatok gyűjteménye, amely a Hivatalhoz vagy más hatósághoz benyújtott bejelentéseket, a Hivatal vagy más hatóság által az érintett Szerződő Félre kiterjedő hatállyal megadott szabadalmakat és az azokra vonatkozó adatokat tartalmazza, függetlenül a hordozótól, amelyen ezeket az adatokat tárolják;

(vii) „bejegyzés” a hivatali nyilvántartásba történő adatfelvétel;

(viii) „bejelentő” az, aki a hivatali nyilvántartásban – az irányadó jogszabályok szerint – a szabadalmat bejelentő személyként vagy olyan más személyként szerepel, aki a bejelentés benyújtója, illetve annak továbbvivője;

(ix) „szabadalmas” az, aki a hivatali nyilvántartásban szabadalmasként szerepel;

(x) „képviselő” az irányadó jogszabályok szerinti képviselő;

(xi) „aláírás” az önzonosítás bármely módja;

(xii) „Hivatal által elfogadott nyelv” a Hivatal által az előtte folyó eljárás céljaira elfogadott bármely nyelv;

(xiii) „fordítás” a Hivatal által elfogadott nyelvre történő fordítás vagy – ha ez alkalmazandó – a Hivatal által elfogadott ábécére vagy karakterkészletre történő átírás;

(xiv) „Hivatal előtti eljárás” a bejelentésre vagy a szabadalomra vonatkozó, a Hivatal előtti ügymenet részét képező eljárás;

(xv) hacsak a szövegösszefüggésből más nem következik, az egyes számú szavakon érteni kell a többes számú szavakat is és fordítva, illetve a hímnemű személyes névmásokon érteni kell a nőnemű személyes névmásokat is;

(xvi) „Párizsi Egyezmény” a Párizsban, 1883. március 20-án aláírt, az ipari tulajdon oltalmára létesült – felülvizsgált és módosított – Párizsi Egyezmény;

(xvii) „Szabadalmi Együttműködési Szerződés” az 1970. június 19-én aláírt, többször felülvizsgált, kiegészített és módosított Szabadalmi Együttműködési Szerződés, a hozzá csatolt Végrehajtási Szabályzattal és Ügyintézési Utasításokkal együtt;

(xviii) „Szerződő Fél” az e Szerződésben részes állam vagy kormányközi szervezet;

(xix) „irányadó jogszabályok” az adott állam jogszabályai, ha a Szerződő Fél állam, ha pedig a Szerződő Fél kor-

mányközi szervezet, az a jogi aktus, amelynek alapján a kormányközi szervezet működik;

(xx) „megerősítési okirat” a megerősítési, az elfogadási és a jóváhagyási okirat;

(xxi) „Szervezet” a Szellemi Tulajdon Világszervezete;

(xxii) „Nemzetközi Iroda” a Szervezet Nemzetközi Irodája;

(xxiii) „főigazgató” a Szervezet főigazgatója.

2. cikk

Általános elvek

(1) [*Kedvezőbb követelmények*] Az 5. cikkben foglaltak kivételével bármelyik Szerződő Fél az e Szerződésben és a Végrehajtási Szabályzatban meghatározott követelményeknél a bejelentők és a szabadalmasok szempontjából kedvezőbb követelményeket határozhat meg.

(2) [*A szabadalmi anyagi jogi szabályozás hiánya*] E Szerződésben és a Végrehajtási Szabályzatban semmi nem értelmezhető úgy, hogy előírásaival korlátozná a Szerződő Felek szabadságát abban, hogy a szabadalmakra vonatkozóan szándékaiknak megfelelő anyagi jogi követelményeket írjanak elő.

3. cikk

A Szerződés hatálya alá tartozó bejelentések és szabadalmak

(1) [*Bejelentések*] a) E Szerződés és a Végrehajtási Szabályzat rendelkezéseit azokra a nemzeti és regionális találmányi szabadalmak és póttalálmányok, illetve pótszabadalmak iránti bejelentésekre kell alkalmazni, amelyeket a Szerződő Fél Hivatalához vagy a Hivatalára kiterjedően nyújtottak be, és amelyek

(i) a Szabadalmi Együtműködési Szerződés szerint nemzetközi bejelentésként benyújtható bejelentésfajták;

(ii) a Párizsi Egyezmény 4. cikke G) pontjának (1) vagy (2) bekezdésében említett, találmányi szabadalmakra vagy pótszabadalmakra vonatkozó, megosztással keletkező, (i) pont szerinti bejelentésfajták.

b) A Szabadalmi Együtműködési Szerződés eltérő rendelkezése hiányában e Szerződés és a Végrehajtási Szabályzat rendelkezéseit alkalmazni kell a találmányi szabadalmak és pótszabadalmak iránti, a Szabadalmi Együtműködési Szerződés szerinti nemzetközi bejelentésekre

(i) a Szerződő Fél Hivatala előtt a Szabadalmi Együtműködési Szerződés 22. cikke és 39. cikkének (1) bekezdése szerinti határidők tekintetében;

(ii) az azon a napon vagy az azt a napot követően indult eljárások tekintetében, amelyen a nemzetközi bejelentés

elintézése vagy vizsgálata az említett Szerződés 23. vagy 40. cikke értelmében megkezdődhet.

(2) [*Szabadalmak*] E Szerződés és a Végrehajtási Szabályzat rendelkezéseit kell alkalmazni azokra a nemzeti és regionális találmányi szabadalmakra és azokra a nemzeti és regionális pótszabadalmakra, amelyeket a Szerződő Félre kiterjedő hatállyal adtak meg.

4. cikk

Nemzetbiztonsági kivétel

E Szerződésben és a Végrehajtási Szabályzatban semmi nem korlátozhatja a Szerződő Feleket abban, hogy a nemzetbiztonságuk megőrzése miatt szükségesnek tartott intézkedéseket megtegyék.

5. cikk

Bejelentési nap

(1) [*A bejelentés kellékei*] a) Ha a Végrehajtási Szabályzat eltérően nem rendelkezik, a (2)–(8) bekezdésekben meghatározott feltételekkel bármelyik Szerződő Fél rendelkezhet úgy, hogy a bejelentés napja az a nap, amelyen a Hivatal – a bejelentő választása szerint papírhordozón vagy a Hivatal által a bejelentési nap céljaira megengedett bármilyen más módon – a következő kellékek mindegyikét kézhez vette:

(i) kifejezett vagy hallgatólagos utalást arra vonatkozóan, hogy a kellékeket bejelentésként nyújtották be;

(ii) a bejelentő azonosítására alkalmas vagy a vele való kapcsolatfelvételt lehetővé tevő adatokat;

(iii) olyan részt, amely leírásnak tekinthető.

b) A bejelentési nap céljaira bármelyik Szerződő Fél az a) pont (iii) alpontjában említett kellékként rajzot is elfogadhat.

c) A bejelentési nap céljaira bármelyik Szerződő Fél megkövetelheti mind a bejelentő azonosítására alkalmas, mind pedig a vele való kapcsolatfelvételt lehetővé tevő adatokat, vagy az a) pont (ii) alpontja szerinti kellékként a bejelentő azonosítására alkalmas vagy a vele való kapcsolatfelvételt lehetővé tevő bizonyítékot fogadhat el.

(2) [*Nyelv*] a) Bármelyik Szerződő Fél megkövetelheti, hogy az (1) bekezdés a) pontjának (i) és (ii) alpontjában említett adatokat a Hivatal által elfogadott nyelven adják meg.

b) Az (1) bekezdés a) pontjának (iii) alpontjában említett rész a bejelentési nap céljaira bármilyen nyelven benyújtható.

(3) [*Értesítés*] Ha a bejelentés nem felel meg a Szerződő Fél által az (1) és a (2) bekezdés szerint alkalmazott követelmények valamelyikének, a Hivatal erről a lehetőségek-

hez képest haladéktalanul értesíti a bejelentőt, és lehetőséget ad arra, hogy a Végrehajtási Szabályzatban előírt határidőn belül a bejelentő nyilatkozzék vagy a hiányokat pótolja.

(4) *[A követelmények utólagos teljesítése]* a) Ha az eredetileg benyújtott bejelentés nem felel meg a Szerződő Fél által az (1) és a (2) bekezdés szerint alkalmazott követelmények valamelyikének, a b) pontban és a (6) bekezdésben foglaltak kivételével a bejelentés napja az a nap, amelyen a Szerződő Fél által az (1) és a (2) bekezdés szerint alkalmazott valamennyi követelménynek utólag eleget tettek.

b) Ha az a) pontban említett követelmények valamelyikének nem tesznek eleget a Végrehajtási Szabályzatban előírt határidőn belül, bármelyik Szerződő Fél rendelkezhet úgy, hogy a bejelentést úgy tekinti, mintha azt be sem nyújtották volna. A bejelentés be nem nyújtottnak tekintése esetén a Hivatal erről – az indokok megjelölésével – értesíti a bejelentőt.

(5) *[Értesítés hiányzó leírásrészről vagy rajzról]* Ha a bejelentési nap megállapítása során a Hivatal úgy találja, hogy a leírás egy része a bejelentésből hiányozni látszik, vagy a bejelentés olyan rajzra utal, amely a bejelentésből hiányozni látszik, a Hivatal erről haladéktalanul értesíti a bejelentőt.

(6) *[A bejelentési nap a hiányzó leírásrész vagy rajz pótlása esetén]* a) Ha a leírás hiányzó részét vagy a hiányzó rajzot a Végrehajtási Szabályzatban előírt határidőn belül a Hivatalhoz benyújtják, a leírásnak ezt a részét vagy ezt a rajzot a bejelentéshez tartozóként kell kezelni, és – a b) és a c) pontban foglalt kivételekkel – a bejelentés napja az a nap lesz, amelyen a Hivatal ezt a leírásrészletet, illetve rajzot kézhez vette, vagy – ha ez a későbbi – az a nap, amelyen a Szerződő Fél által az (1) és a (2) bekezdés szerint alkalmazott valamennyi követelménynek eleget tettek.

b) Ha a hiányzó leírásrészletet vagy rajzot olyan bejelentés hiánypótlásaként nyújtják be az a) pont szerint, amelyben azon a napon, amelyen az (1) bekezdés a) pontjában említett egy vagy több kelléket a Hivatal először kézhez vette, egy korábbi bejelentés elsőbbségét igénylik, a bejelentőnek a Végrehajtási Szabályzatban előírt határidőn belül előterjesztett kérelmére és az ott előírt követelményektől függően a bejelentés napja az a nap lesz, amelyen a Szerződő Fél által az (1) és a (2) bekezdés szerint alkalmazott valamennyi követelménynek eleget tettek.

c) Ha az a) pont szerint benyújtott hiányzó leírásrészlet vagy rajzot a Szerződő Fél által megszabott határidőn belül visszavonják, a bejelentés napja az a nap lesz, amelyen a Szerződő Fél által az (1) és a (2) bekezdés szerint alkalmazott valamennyi követelménynek eleget tettek.

(7) *[A leírás és a rajzok helyettesítése egy korábban benyújtott bejelentésre való hivatkozással]* a) A Végrehajtási Szabályzatban előírt feltételekkel a bejelentés benyújtásával egyidejűleg tett, a Hivatal által elfogadott nyelven korábban benyújtott bejelentésre történő hivatkozás a bejelentési nap céljaira helyettesíti a leírást és a rajzot.

b) Ha az a) pontban említett követelményeknek nem tesznek eleget, azt úgy lehet tekinteni, mintha a bejelentést be sem nyújtották volna. A bejelentés be nem nyújtottnak tekintése esetén a Hivatal erről – az indokok megjelölésével – értesíti a bejelentőt.

(8) *[Kivételek]* E cikkben semmi nem korlátozza

(i) a bejelentőnek a Párizsi Egyezmény 4. cikke G) pontjának (1) vagy (2) bekezdésében biztosított jogát arra vonatkozóan, hogy az abban a cikkben említett, megosztással keletkező bejelentés bejelentési napjaként az abban a cikkben említett eredeti bejelentés napját és – ha van ilyen – elsőbbségét megtartsa;

(ii) bármelyik Szerződő Fél jogát arra, hogy a korábbi bejelentés bejelentési napjának elismeréséhez szükséges bármely követelményt a Végrehajtási Szabályzatban előírt bármelyik bejelentésfajta alkalmazza.

6. cikk

Bejelentés

(1) *[A bejelentés alakja és tartalma]* Ha e Szerződés elterően nem rendelkezik, egyik Szerződő Fél sem követelheti meg, hogy a bejelentés alakja és tartalma tekintetében a következőktől eltérő vagy azt meghaladó követelményeknek tegyenek eleget:

(i) a Szabadalmi Együttműködési Szerződés szerinti nemzetközi bejelentésekre előírt alaki és tartalmi követelmények;

(ii) olyan alaki és tartalmi követelmények, amelyek teljesítését a Szabadalmi Együttműködési Szerződésnek megfelelően az abban a Szerződésben részes bármelyik Szerződő Állam Hivatala vagy a nevében eljáró Hivatal megkövetelheti, amint a nemzetközi bejelentésnek az említett Szerződés 23. vagy 40. cikke szerinti elintézése vagy vizsgálata megkezdődött;

(iii) a Végrehajtási Szabályzatban előírt további követelmények.

(2) *[Ürlap]* a) Bármelyik Szerződő Fél megkövetelheti, hogy a Szabadalmi Együttműködési Szerződés szerinti nemzetközi bejelentésre vonatkozó kérelem tartalmával megegyező bejelentés tartalmát a Szerződő Fél által meghatározott úrlapon nyújtsák be. A Szerződő Felek bármelyike az (1) bekezdés (ii) pontjában megengedett vagy a Végrehajtási Szabályzatban az (1) bekezdés (iii) pontja értelmében előírt további tartalomnak az említett úrlapon történő feltüntetését is megkövetelheti.

b) Az a) ponttól eltérően és a 8. cikk (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően bármelyik Szerződő Fél köteles elfogadni az a) pontban említett tartalom benyújtását a Végrehajtási Szabályzat szerint biztosított úrlapon.

(3) *[Fordítás]* Bármelyik Szerződő Fél megkövetelheti a bejelentés bármely részének fordítását, ha az nem a Hivatal által elfogadott nyelven készült. A Szerződő Fél megkövetelheti a bejelentés azon részeinek is a Végrehajtási

Szabályzatban előírtaknak megfelelő fordítását bármely más, a Hivatal által elfogadott nyelvre, amelyek a Hivatal által elfogadott nyelven készültek.

(4) *[Díjak]* Bármelyik Szerződő Fél megkövetelheti, hogy a bejelentés tekintetében díjat fizessenek. A Szerződő Fél alkalmazhatja a Szabadalmi Együttműködési Szerződésnek a bejelentési díj megfizetésére vonatkozó rendelkezéseit.

(5) *[Elsőbbségi irat]* Ha egy korábbi bejelentés elsőbbségét igénylik, bármelyik Szerződő Fél megkövetelheti, hogy a Végrehajtási Szabályzatban előírt követelményeknek megfelelően nyújtsák be a Hivatalhoz az ilyen korábbi bejelentés másolatát, valamint annak fordítását, ha a korábbi bejelentés nem a Hivatal által elfogadott nyelven készült.

(6) *[Bizonyíték]* Bármelyik Szerződő Fél csak akkor követelheti meg bizonyíték benyújtását a Hivatalhoz a bejelentési eljárás során az (1) vagy a (2) bekezdésben meghatározott kérdésben, valamint az elsőbbségi nyilatkozatra, illetve a (3) vagy az (5) bekezdés szerinti fordításra vonatkozóan, ha a Hivatal alappal vonja kétségbe az említettekre vonatkozó bármely adat valóságát, illetve a fordítás pontosságát.

(7) *[Értesítés]* Ha a Szerződő Fél által az (1)–(6) bekezdések szerint alkalmazott követelmények valamelyikének nem tesznek eleget, a Hivatal erről értesíti a bejelentőt, és lehetőséget ad arra, hogy a Végrehajtási Szabályzatban előírt határidőn belül a bejelentő nyilatkozzék vagy a hiányokat pótolja.

(8) *[A követelmények teljesítésének elmaradása]* a) Ha a Szerződő Fél által az (1)–(6) bekezdések szerint alkalmazott követelmények valamelyikének nem tesznek eleget a Végrehajtási Szabályzatban előírt határidőn belül, a Szerződő Fél – a b) pontban, valamint az 5. és a 10. cikkben foglalt kivételekkel – a jogszabályaiban előírt jogkövetkezményeket alkalmazhatja.

b) Ha a Szerződő Fél által az elsőbbség igénylése tekintetében az (1), az (5) vagy a (6) bekezdés szerint alkalmazott követelmények bármelyikének nem tesznek eleget a Végrehajtási Szabályzatban előírt határidőn belül, a 13. cikkben foglaltak kivételével azt úgy kell tekinteni, hogy nem igényeltek elsőbbséget. Az 5. cikk (7) bekezdésének b) pontjában foglalt kivétellel egyéb jogkövetkezmény nem alkalmazható.

7. cikk

Képviselő

(1) *[Képviselő]* a) Bármelyik Szerződő Fél megkövetelheti a Hivatal előtti bármely eljárás céljaira kijelölt képviselőtől a következőket:

(i) az irányadó jogszabályok szerint legyen jogosult a Hivatal előtti eljárásra bejelentések és szabadalmak tekintetében;

(ii) címeként adjon meg a Szerződő Fél által meghatározott területen lévő címet.

b) A c) pontban foglalt kivétellel a Szerződő Fél által az a) pont szerint alkalmazott követelményeknek megfelelő képviselő által vagy az ő vonatkozásában a Hivatal előtti eljárásban elvégzett cselekményeket a képviselőt kijelölő bejelentő, szabadalmas vagy más érdekelt személy által vagy az ő vonatkozásában elvégzett cselekménynek kell tekinteni.

c) Bármelyik Szerződő Fél előírhatja, hogy eskü vagy nyilatkozat esetén, vagy a képviselői meghatalmazás visszavonásakor a képviselő aláírásának nincs a képviselőt kijelölő bejelentő, szabadalmas vagy más érdekelt személy aláírásával megegyező hatálya.

(2) *[Kötelező képviselő]* a) Bármelyik Szerződő Fél megkövetelheti, hogy a bejelentő, a szabadalmas vagy más érdekelt személy a Hivatal előtti bármely eljárás céljaira képviselőt jelöljön ki, kivéve a következő eljárásokat, amelyekben az, akire a bejelentést átruházták vagy az átszállt, a bejelentő, a szabadalmas vagy más érdekelt személy maga is eljárhat a Hivatal előtt:

(i) a bejelentésnek a bejelentési nap céljaira történő benyújtása;

(ii) a díjak egyszerű megfizetése;

(iii) a Végrehajtási Szabályzatban előírt bármely más eljárás;

(iv) a Hivatal által az (i)–(iii) alpontokban említett bármely eljárásra vonatkozó elismervény vagy értesítés kibocsátása.

b) A fenntartási díjat bárki megfizetheti.

(3) *[A képviselő kijelölése]* Bármelyik Szerződő Fél köteles elfogadni, ha a képviselő meghatalmazását a Végrehajtási Szabályzatban előírt módon nyújtották be a Hivatalhoz.

(4) *[Egyéb követelmények tilalma]* Egyik Szerződő Fél sem követelheti meg, hogy az (1)–(3) bekezdésekben említettektől eltérő alaki követelményeknek tegyenek eleget az említett bekezdésekben szabályozott kérdések tekintetében, kivéve, ha e Szerződés vagy a Végrehajtási Szabályzat eltérően nem rendelkezik.

(5) *[Értesítés]* Ha a Szerződő Fél által az (1)–(3) bekezdések szerint alkalmazott követelmények valamelyikének nem tesznek eleget, a Hivatal erről értesíti azt, akire a bejelentést átruházták vagy az átszállt, a bejelentőt, a szabadalmast vagy a más érdekelt személyt, és lehetőséget ad arra, hogy a Végrehajtási Szabályzatban előírt határidőn belül nyilatkozzanak vagy a hiányokat pótolják.

(6) *[A követelmények teljesítésének elmaradása]* Ha a Szerződő Fél által az (1)–(3) bekezdések szerint alkalmazott követelmények valamelyikének nem tesznek eleget a Végrehajtási Szabályzatban előírt határidőn belül, a Szerződő Fél a jogszabályaiban előírt jogkövetkezményeket alkalmazhatja.

8. cikk

Beadványok; címek

(1) *[A beadvány alakja és továbbításának módja]*
 a) A bejelentési napnak az 5. cikk (1) bekezdése szerint történő megállapítása kivételével és a 6. cikk (1) bekezdésében foglalt feltételekkel a Végrehajtási Szabályzat határozza meg – a b)–d) pontokra figyelemmel – azokat a követelményeket, amelyeket a Szerződő Fél alkalmazhat a beadványok alakját és a továbbítás módját illetően.

b) Egyik Szerződő Fél sem köteles elfogadni a beadványok papírhordozótól eltérő hordozón történő benyújtását.

c) Egyik Szerződő Fél sem köteles kizárni a beadványok papírhordozón történő benyújtását.

d) Mindegyik Szerződő Félnek el kell fogadnia a beadványok papírhordozón történő benyújtását valamely határidő betartása céljából.

(2) *[A beadvány nyelve]* Ha ez a Szerződés vagy a Végrehajtási Szabályzat eltérően nem rendelkezik, bármelyik Szerződő Fél megkövetelheti, hogy a beadványt a Hivatal által elfogadott nyelven nyújtsák be.

(3) *[Nemzetközi úrlapminta]* Az (1) bekezdés a) pontjától eltérően és az (1) bekezdés b) pontjától és a 6. cikk (2) bekezdésének b) pontjától függően bármelyik Szerződő Félnek el kell fogadnia a beadvány tartalmának benyújtását azon az úrlapon, amely megegyezik az ilyen jellegű beadványok tekintetében a Végrehajtási Szabályzat szerint biztosított nemzetközi úrlapmintával, ha van ilyen.

(4) *[A beadvány aláírása]* a) Ha a Szerződő Fél a beadvány céljaira aláírást követel meg, a Szerződő Félnek el kell fogadnia bármely olyan aláírást, amely megfelel a Végrehajtási Szabályzatban előírt követelményeknek.

b) Egyik Szerződő Fél sem követelheti meg a Hivatalnak címzett beadványon szereplő aláírás tanúk által, közjegyzői vagy más hivatalos okirattal, ellenjegyzéssel vagy egyéb módon történő hitelesítését, a bíróságihoz hasonló eljárások esetei vagy a Végrehajtási Szabályzatban előírtak kivételével.

c) A b) ponttól eltérően bármelyik Szerződő Fél megkövetelheti bizonyíték benyújtását Hivatalához, ha a Hivatal alappal vonhatja kétségbe az aláírás eredetiségét.

(5) *[A beadványban szereplő adatok]* Bármelyik Szerződő Fél megkövetelheti, hogy a beadvány a Végrehajtási Szabályzatban előírt egy vagy több adatot tartalmazzon.

(6) *[Levelezési cím, kézbesítési cím és egyéb cím]*
 A Végrehajtási Szabályzatban foglalt kivétellel bármelyik Szerződő Fél megkövetelheti, hogy a bejelentő, a szabadalmas vagy a más érdekelt személy a beadványban adjon meg

(i) levelezési címet;

(ii) kézbesítési címet;

(iii) a Végrehajtási Szabályzatban előírt bármely más címet.

(7) *[Értesítés]* Ha a Szerződő Fél által az (1)–(6) bekezdések szerint alkalmazott követelmények valamelyikének nem tesznek eleget a beadványok tekintetében, a Hivatal erről értesíti a bejelentőt, a szabadalmast vagy a más érdekelt személyt, és lehetőséget ad arra, hogy a Végrehajtási Szabályzatban előírt határidőn belül nyilatkozzanak vagy a hiányokat pótolják.

(8) *[A követelmények teljesítésének elmaradása]* Ha a Szerződő Fél által az (1)–(6) bekezdések szerint alkalmazott követelmények valamelyikének nem tesznek eleget a Végrehajtási Szabályzatban előírt határidőn belül, a Szerződő Fél – az 5. és a 10. cikkben foglalt eltérésekkel és a Végrehajtási Szabályzatban előírt bármely kivétellel – a jogszabályaiban előírt jogkövetkezményeket alkalmazhatja.

9. cikk

Értesítések

(1) *[Megfelelő értesítés]* E Szerződés vagy a Végrehajtási Szabályzat szerinti bármely olyan értesítés, amelyet a Hivatal a 8. cikk (6) bekezdésében említett levelezési címre, kézbesítési címre vagy a Végrehajtási Szabályzatban e rendelkezés céljaira előírt bármely más címre küld, és amely megfelel az említett értesítésre vonatkozó előírásoknak, e Szerződés és a Végrehajtási Szabályzat céljaira megfelelő értesítésnek minősül.

(2) *[A kapcsolatfelvételt lehetővé tevő adatok benyújtásának elmulasztása]* E Szerződésben és a Végrehajtási Szabályzatban semmi nem kötelezi a Szerződő Felet arra, hogy a bejelentőnek, a szabadalmasnak vagy a más érdekelt személynek értesítést küldjön, ha a Hivatalhoz nem nyújtottak be olyan adatokat, amelyek a bejelentővel, a szabadalmasal vagy a más érdekelt személlyel való kapcsolatfelvételt lehetővé teszik.

(3) *[Az értesítés elmulasztása]* Ha a Hivatal nem értesíti a bejelentőt, a szabadalmast vagy a más érdekelt személyt arról, hogy nem tett eleget e Szerződés vagy a Végrehajtási Szabályzat szerinti valamely követelménynek, az értesítés hiánya – a 10. cikk (1) bekezdésében foglalt kivétellel – nem menti fel a bejelentőt, a szabadalmast vagy a más érdekelt személyt az említett követelmény teljesítésének kötelezettsége alól.

10. cikk

A szabadalom érvényessége; megsemmisítés

(1) *[A szabadalom érvényességét nem befolyásoló egyes alaki követelmények elmulasztása]* Nincs helye a szabadalom részben vagy egészben történő megsemmisítésének, illetve megvonásának abból az okból, hogy a bejelentés

nem felelt meg a 6. cikk (1), (2), (4) és (5) bekezdésében, valamint a 8. cikk (1)–(4) bekezdéseiben előírt alaki követelmények valamelyikének, kivéve, ha az alaki követelményt szándékosan rosszhiszeműen nem teljesítették.

(2) *[Nyilatkozattétel, módosítás, illetve hiánypótlás lehetősége kilátásba helyezett megsemmisítés vagy megvonás esetén]* Nincs helye a szabadalom részben vagy egészben történő megsemmisítésének, illetve megvonásának anélkül, hogy a Hivatal ne adott volna lehetőséget a szabadalmasnak arra, hogy ésszerű határidőn belül a kilátásba helyezett megsemmisítéssel vagy megvonással kapcsolatban nyilatkozzék, illetve – ha azt az irányadó jogszabályok lehetővé teszik – arra, hogy módosítást hajtson végre vagy pótolja a hiányokat.

(3) *[Különleges eljárásokra vonatkozó kötelezettség hiánya]* Az (1) és a (2) bekezdés nem keletkeztet kötelezettséget az általános jogérvényesítéstől eltérő bírósági eljárás bevezetésére a szabadalmi oltalomból eredő jogok érvényesítése tekintetében.

11. cikk

A határidők elmulasztásának orvoslása

(1) *[A határidő meghosszabbítása]* Bármelyik Szerződő Fél rendelkezhet a Hivatala előtt folyó eljárásban a bejelentésre vagy a szabadalomra vonatkozó bármely cselekményre a Hivatal által kitűzött határidő meghosszabbításáról a Végrehajtási Szabályzatban előírt időtartamra, ha az erre irányuló kérelmet a Végrehajtási Szabályzatban előírt feltételeknek megfelelően benyújtják a Hivatalhoz, a Szerződő Fél választása szerint

- (i) a határidő lejártá előtt; vagy
- (ii) a határidő lejártát követően a Végrehajtási Szabályzatban előírt határidőn belül.

(2) *[Az eljárás folytatása]* Ha a bejelentő vagy a szabadalmas a Szerződő Fél Hivatala előtt folyó eljárásban a bejelentésre vagy a szabadalomra vonatkozó bármely cselekmény tekintetében elmulasztja a Hivatal által kitűzött határidőt, és az említett Szerződő Fél nem rendelkezik a határidő meghosszabbításáról az (1) bekezdés (ii) pontjának megfelelően, a Szerződő Félnek gondoskodnia kell a bejelentésre vagy a szabadalomra vonatkozó eljárás folytatásáról és – ha ez szükséges – a bejelentő vagy a szabadalmas jogainak újra érvénybe helyezéséről a bejelentés vagy a szabadalom tekintetében, feltéve, hogy

(i) az erre irányuló kérelmet a Végrehajtási Szabályzatban előírt feltételeknek megfelelően benyújtják a Hivatalhoz;

(ii) a Végrehajtási Szabályzatban előírt határidőn belül erre irányuló kérelmet nyújtanak be, és eleget tesznek mindazoknak a követelményeknek, amelyekre a cselekményre megállapított határidő vonatkozott.

(3) *[Kivételek]* Egyik Szerződő Félnek sem kell biztosítania az (1) vagy a (2) bekezdésben említett jogorvoslati lehetőségeket a Végrehajtási Szabályzatban előírt kivételek tekintetében.

(4) *[Díjak]* Bármelyik Szerződő Fél megkövetelheti, hogy az (1) és a (2) bekezdésben említett bármely jogorvoslati lehetőség tekintetében díjat fizessenek.

(5) *[Egyéb követelmények tilalma]* Egyik Szerződő Fél sem követelheti meg, hogy az (1)–(4) bekezdésekben említettektől eltérő követelményeknek tegyenek eleget az (1) vagy a (2) bekezdésben említett jogorvoslati lehetőségek tekintetében, kivéve, ha e Szerződés vagy a Végrehajtási Szabályzat eltérően nem rendelkezik.

(6) *[Nyilatkozattétel lehetősége kilátásba helyezett elutasítás esetén]* Az (1) vagy a (2) bekezdés szerinti kérelem nem utasítható el anélkül, hogy a Hivatal ne adott volna lehetőséget a bejelentőnek vagy a szabadalmasnak arra, hogy ésszerű határidőn belül nyilatkozzék a kilátásba helyezett elutasítással kapcsolatban.

12. cikk

A jogok újra érvénybe helyezése a Hivatal által megállapított kellő gondosság vagy nem szándékos mulasztás esetén

(1) *[Kérelem]* A Szerződő Félnek biztosítania kell, hogy ha a bejelentő vagy a szabadalmas a Hivatal előtt folyó eljárásban valamely cselekményre kitűzött határidőt elmulaszt, és a mulasztás közvetlenül a bejelentésre vagy a szabadalomra vonatkozó jogok elvesztését eredményezi, a Hivatal a bejelentőt vagy a szabadalmast az érintett bejelentéssel vagy szabadalommal kapcsolatban jogaiba visszahelyezi, feltéve, hogy

(i) az erre irányuló kérelmet a Végrehajtási Szabályzatban előírt feltételeknek megfelelően benyújtják a Hivatalhoz;

(ii) a Végrehajtási Szabályzatban előírt határidőn belül erre irányuló kérelmet nyújtanak be, és eleget tesznek mindazoknak a követelményeknek, amelyekre a cselekményre megállapított határidő vonatkozott;

(iii) a kérelemben megjelölik a mulasztás okát; és

(iv) a Hivatal megállapítja, hogy a határidő elmulasztása annak ellenére következett be, hogy az adott körülmények között kellő gondossággal jártak el, vagy – a Szerződő Fél választása szerint – a késedelem nem volt szándékos.

(2) *[Kivételek]* Egyik Szerződő Félől sem követelhető meg, hogy az (1) bekezdés szerint rendelkezzen a jogok újra érvénybe helyezéséről a Végrehajtási Szabályzatban előírt kivételek tekintetében.

(3) *[Díjak]* Bármelyik Szerződő Fél megkövetelheti, hogy az (1) bekezdés szerinti kérelemmel kapcsolatban díjat fizessenek.

(4) *[Bizonyíték]* Bármelyik Szerződő Fél megkövetelheti, hogy az (1) bekezdés (iii) pontjában említett ok alátámasztására Hivatalához nyilatkozatot vagy egyéb bizonyítékot nyújtsanak be a Hivatal által kitűzött határidőn belül.

(5) *[Nyilatkozattétel lehetősége kilátásba helyezett elutasítás esetén]* Az (1) bekezdés szerinti kérelem nem utasítható el részben vagy egészben anélkül, hogy a Hivatal ne adott volna lehetőséget a kérelmezőnek arra, hogy ésszerű határidőn belül nyilatkozzék a kilátásba helyezett elutasítással kapcsolatban.

13. cikk

*Az elsőbbségi igény kijavítása vagy kiegészítése;
az elsőbbségi igény orvoslása*

(1) *[Az elsőbbségi igény kijavítása vagy kiegészítése]* A Végrehajtási Szabályzatban előírt eltérő rendelkezés hiányában a Szerződő Félnek biztosítania kell a bejelentés („későbbi bejelentés”) tekintetében igényelt elsőbbség kijavítását vagy kiegészítését, ha

(i) az erre irányuló kérelmet a Végrehajtási Szabályzatban előírt feltételeknek megfelelően a Hivatalhoz benyújtják;

(ii) a kérelmet a Végrehajtási Szabályzatban előírt határidőn belül nyújtják be; és

(iii) a későbbi bejelentés bejelentési napja nem későbbi, mint az a nap, amelyen lejárt az annak a legkorábbi bejelentésnek a bejelentési napjától számított elsőbbségi időtartam, amelynek az elsőbbségét igénylik.

(2) *[A későbbi bejelentés elkésett benyújtása]* A 15. cikkben foglaltakat figyelembe véve a Szerződő Félnek biztosítania kell, hogy ha annak a bejelentésnek („későbbi bejelentés”), amely egy korábbi bejelentés elsőbbségét igényli vagy igényelhetette volna, a bejelentési napja későbbi, mint az elsőbbségi időtartam lejártának napja, de a Végrehajtási Szabályzatban előírt határidőn belül van, a Hivatal helyt ad az elsőbbségi igénynek, feltéve, hogy

(i) az erre irányuló kérelmet a Végrehajtási Szabályzatban előírt feltételeknek megfelelően a Hivatalhoz benyújtják;

(ii) a kérelmet a Végrehajtási Szabályzatban előírt határidőn belül nyújtják be;

(iii) a kérelemben megjelölik az elsőbbségi időtartam elmulasztásának okát; és

(iv) a Hivatal megállapítja, hogy a későbbi bejelentés elsőbbségi időtartamon belüli benyújtásának elmulasztása annak ellenére következett be, hogy az adott körülmények között kellő gondossággal jártak el, vagy – a Szerződő Fél válasza szerint – a mulasztás nem volt szándékos.

(3) *[A korábbi bejelentés másolata benyújtásának elmulasztása]* A Szerződő Félnek biztosítania kell, hogy ha a korábbi bejelentésnek a 6. cikk (5) bekezdése alapján megkövetelt másolatát nem nyújtják be a Hivatalhoz a

6. cikk értelmében a Végrehajtási Szabályzatban előírt határidőn belül, a Hivatal helyt ad az elsőbbségi igénynek, feltéve, hogy

(i) az erre irányuló kérelmet a Végrehajtási Szabályzatban előírt feltételeknek megfelelően a Hivatalhoz benyújtják;

(ii) a kérelmet a 6. cikk (5) bekezdése értelmében a Végrehajtási Szabályzatban a korábbi bejelentés másolatának benyújtására előírt határidőn belül nyújtják be;

(iii) a Hivatal megállapítja, hogy a másolat kiadása iránti kérelmet a Végrehajtási Szabályzatban előírt határidőn belül nyújtották be ahhoz a hivatalhoz, amelyhez a korábbi bejelentést benyújtották; és

(iv) a korábbi bejelentés másolatát a Végrehajtási Szabályzatban előírt határidőn belül benyújtják.

(4) *[Díjak]* Bármelyik Szerződő Fél megkövetelheti, hogy az (1)–(3) bekezdések szerinti kérelemmel kapcsolatban díjat fizessenek.

(5) *[Bizonyíték]* Bármelyik Szerződő Fél megkövetelheti, hogy a (2) bekezdés (iii) pontjában említett ok alátámasztására Hivatalához nyilatkozatot vagy egyéb bizonyítékot nyújtsanak be a Hivatal által kitűzött határidőn belül.

(6) *[Nyilatkozattétel lehetősége kilátásba helyezett elutasítás esetén]* Az (1)–(3) bekezdések szerinti kérelem nem utasítható el részben vagy egészben anélkül, hogy a Hivatal ne adott volna lehetőséget a kérelmezőnek arra, hogy ésszerű határidőn belül nyilatkozzék a kilátásba helyezett elutasítással kapcsolatban.

14. cikk

Végrehajtási Szabályzat

(1) *[Tartalom]* a) Az e Szerződés mellékletét képező Végrehajtási Szabályzat szabályokat tartalmaz

(i) olyan kérdésekben, amelyekről e Szerződés kifejezetten „a Végrehajtási Szabályzatban előírt” utalást tartalmazza;

(ii) az e Szerződés rendelkezéseinek végrehajtásával kapcsolatban célszerű bármely részletkérdésről;

(iii) az ügyintézési követelményekről, kérdésekről vagy eljárásokról.

b) A Végrehajtási Szabályzat rendelkezéseket állapít meg azokra az alaki követelményekre is, amelyeket a Szerződő Felek a következők iránti kérelmekre alkalmazhatnak:

(i) név- vagy címváltozás bejegyzése;

(ii) a bejelentő vagy a szabadalmas személyében történt változás bejegyzése;

(iii) hasznosítási szerződés vagy megterhelés bejegyzése;

(iv) hiba kijavítása.

c) A Végrehajtási Szabályzat a nemzetközi űrlapmin táknak, valamint a 6. cikk (2) bekezdése b) pontjának céljaira szolgáló űrlapnak a Közgyűlés által a Nemzetközi

Iroda közreműködésével történő megállapításáról is rendelkezik.

(2) *[A Végrehajtási Szabályzat módosítása]* A (3) bekezdésben meghatározott kivétellel a Végrehajtási Szabályzat módosításához a leadott szavazatok háromnegyede szükséges.

(3) *[Az egyhangúság követelménye]* a) A Végrehajtási Szabályzat meghatározhatja azokat a rendelkezéseit, amelyek csak egyhangúlag módosíthatók.

b) A Végrehajtási Szabályzat bármely olyan módosításához, amely az a) pont értelmében megállapított rendelkezések kiegészítését vagy hatályon kívül helyezését eredményezi, egyhangúság szükséges.

c) Az egyhangúság megállapításához csak a ténylegesen leadott szavazatokat kell figyelembe venni. A tartózkodás nem számít szavazatnak.

(4) *[A Szerződés és a Végrehajtási Szabályzat közötti el-lentmondás]* E Szerződés és a Végrehajtási Szabályzat rendelkezései közötti eltérés esetén e Szerződés rendelkezései az irányadók.

15. cikk

A Párizsi Egyezményhez való viszony

(1) *[A Párizsi Egyezményben foglalt rendelkezések betartásának kötelezettsége]* Mindegyik Szerződő Félnak be kell tartania a Párizsi Egyezmény szabadalmakra vonatkozó rendelkezéseit.

(2) *[A Párizsi Egyezmény alapján fennálló kötelezettségek és jogok]* a) Az e Szerződésben foglaltak nem érintik a Szerződő Feleknek a Párizsi Egyezmény alapján egymással szemben fennálló kötelezettségeit.

b) Az e Szerződésben foglaltak nem érintik a bejelentőknek és a szabadalmasoknak a Párizsi Egyezmény alapján élvezett jogait.

16. cikk

A Szabadalmi Együtműködési Szerződés felülvizsgálatának, kiegészítésének és módosításának hatása

(1) *[A Szabadalmi Együtműködési Szerződés felülvizsgálatának, kiegészítésének és módosításának alkalmazhatósága]* A (2) bekezdésben foglaltak kivételével a Szabadalmi Együtműködési Szerződés 2000. június 2-át követő minden olyan felülvizsgálatát, kiegészítését vagy módosítását, amely összeegyeztethető e Szerződés cikkeivel, a Közgyűlés e kérdésben háromnegyedes többséggel hozott határozata értelmében alkalmazni kell e Szerződés és a Végrehajtási Szabályzat céljaira.

(2) *[A Szabadalmi Együtműködési Szerződés átmeneti rendelkezései alkalmazhatóságnak mellőzése]* Ha a Szabadalmi Együtműködési Szerződés rendelkezése értelmében a Szabadalmi Együtműködési Szerződés felülvizsgált, kiegészített vagy módosított rendelkezését valamely Szerződő Állama, egy ilyen Állam Hivatala vagy a nevében eljáró Hivatal nem alkalmazza, e rendelkezés mindaddig nem alkalmazható e Szerződés és a Végrehajtási Szabályzat céljaira, ameddig az nem egyeztethető össze az említett Állam vagy Hivatal jogszabályaival.

17. cikk

Közgyűlés

(1) *[Összetétel]* a) A Szerződő Felek Közgyűléssel rendelkeznek.

b) A Közgyűlésben minden egyes Szerződő Felet egy küldött képvisel, akit munkájában helyettes küldöttek, tanácsadók és szakértők támogatnak. Minden egyes küldött csak egy Szerződő Felet képviselhet.

(2) *[Feladatok]* A Közgyűlés

(i) foglalkozik az e Szerződés fenntartásával, továbbfejlesztésével, alkalmazásával és működtetésével kapcsolatos kérdésekkel;

(ii) a Nemzetközi Iroda közreműködésével megállapítja a 14. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett nemzetközi űrlapmintákat és űrlapot;

(iii) módosítja a Végrehajtási Szabályzatot;

(iv) megállapítja a (ii) pontban említett minden egyes nemzetközi űrlapminta, illetve az űrlap alkalmazásának, valamint a (iii) pontban említett minden egyes módosítás hatálybalépésének napjára vonatkozó feltételeket;

(v) a 16. cikk (1) bekezdése értelmében határoz arról, hogy a Szabadalmi Együtműködési Szerződés felülvizsgálata, kiegészítése vagy módosítása alkalmazandó-e e Szerződés és a Végrehajtási Szabályzat céljaira;

(vi) ellátja az e Szerződésből adódó egyéb feladatokat.

(3) *[Határozatképesség]* a) A Közgyűlés határozatképes, ha a Közgyűlés tagjai közül az államok fele jelen van.

b) Az a) ponttól eltérően a Közgyűlés akkor is hozhat határozatot, ha valamelyik ülésen a Közgyűlés tagjai közül az államoknak kevesebb mint a fele, de legalább egyharmada jelen van, ebben az esetben azonban a határozat – az ügyrendi határozatok kivételével – csak a továbbiakban meghatározott feltételekkel érvényes. A Nemzetközi Iroda a határozatot közli a Közgyűlésről távolmaradt azokkal a tagokkal, amelyek államok, és felhívja őket, hogy a közlést követő három hónapon belül írásban közöljék szavazatukat vagy tartózkodásukat. Ha e határidő lejártakor az így szavazó vagy tartózkodó tagok száma legalább annyi, mint amennyi az ülésen a határozatképességhez hiányzott, a határozat érvényessé válik, feltéve, hogy a megkívánt szavazattöbbség továbbra is fennáll.

(4) [Határozathozatal a Közgyűlésen] a) A Közgyűlés törekszik arra, hogy határozatait egyetértéssel hozza meg.

b) Ha a határozat egyetértéssel nem hozható meg, a kérdéses ügyet szavazással kell eldönteni. Ilyen esetben

(i) minden egyes Szerződő Félnek, amely állam, egy szavazata lehet, és csak a saját nevében szavazhat; és

(ii) bármelyik Szerződő Fél, amely kormányközi szervezet, részt vehet a szavazásban a tagállamai helyett olyan számú szavazattal, amely megegyezik azon tagállamai számával, amelyek e Szerződés részesei. Egyik ilyen kormányközi szervezet sem vehet részt a szavazásban, ha bármelyik tagállama gyakorolja a szavazati jogát, és fordítva. Egyik ilyen kormányközi szervezet sem vehet részt továbbá a szavazásban, ha bármelyik tagállama, amelyik részese ennek a Szerződésnek, tagállama egy másik ilyen kormányközi szervezetnek is, és e másik kormányközi szervezet részt vesz a szóban forgó szavazásban.

(5) [Többségi szavazás] a) A 14. cikk (2) és (3) bekezdésében, a 16. cikk (1) bekezdésében és a 19. cikk (3) bekezdésében foglalt kivételekkel a Közgyűlés határozataihoz a leadott szavazatok kétharmada szükséges.

b) A szükséges többség megállapításához csak a teljesen leadott szavazatokat kell figyelembe venni. A tartózkodás nem számít szavazatnak.

(6) [Ülések] A Közgyűlés rendes ülészsakra kétévenként egyszer ül össze, összehívásáról a főigazgató gondoskodik.

(7) [Ügyrend] A Közgyűlés ügyrendjét maga állapítja meg, ideértve a rendkívüli ülések összehívásának szabályait is.

18. cikk

Nemzetközi Iroda

(1) [Igazgatási feladatok] a) A Nemzetközi Iroda ellátja az e Szerződést érintő igazgatási feladatokat.

b) A Nemzetközi Iroda különösen az üléseket készíti elő, és ellátja a titkársági teendőket a Közgyűlésen és a Közgyűlés által létrehozott szakértői bizottságokban és munkacsoportokban.

(2) [A Közgyűlés üléseitől eltérő értekezletek] A főigazgató hívja össze a Közgyűlés által létrehozott bizottságot vagy munkacsoportot.

(3) [A Nemzetközi Iroda szerepe a Közgyűlésen és más értekezleteken] a) A főigazgató és a főigazgató által kijelölt személyek szavazati jog nélkül vesznek részt a Közgyűlés, valamint a Közgyűlés által létrehozott bizottságok és munkacsoportok valamennyi ülésén.

b) A főigazgató vagy az általa kijelölt tisztviselő hivatalból ellátja a Közgyűlés és az a) pontban említett bizottságok és munkacsoportok titkári teendőit.

(4) [Értekezletek] a) A Nemzetközi Iroda a Közgyűlés útmutatásainak megfelelően előkészíti a felülvizsgálati értekezleteket.

b) A Nemzetközi Iroda az említett előkészületeket illetően tanácskozhat a Szervezet tagállamaival, kormányközi szervezetekkel, nemzetközi és nemzeti nemkormányzati szervezetekkel.

c) A főigazgató és a főigazgató által kijelölt személyek szavazati jog nélkül vesznek részt a felülvizsgálati értekezletek tanácskozásain.

(5) [Egyéb feladatok] A Nemzetközi Iroda ellátja a számára kijelölt egyéb feladatokat e Szerződéssel kapcsolatban.

19. cikk

Felülvizsgálat

(1) [A Szerződés felülvizsgálata] A (2) bekezdésben foglalt kivétellel ezt a Szerződést a Szerződő Felek értekezlete vizsgálhatja felül. A felülvizsgálati értekezlet összehívását a Közgyűlés határozza el.

(2) [A Szerződés egyes rendelkezéseinek felülvizsgálata vagy módosítása] A 17. cikk (2) és (6) bekezdését vagy felülvizsgálati értekezlet, vagy – a (3) bekezdés rendelkezései szerint – a Közgyűlés módosíthatja.

(3) [A Szerződés egyes rendelkezéseinek módosítása a Közgyűlés által] a) A 17. cikk (2) és (6) bekezdésének a Közgyűlés általi módosítását bármelyik Szerződő Fél vagy a főigazgató kezdeményezheti. A főigazgató az ilyen javaslatokat a Közgyűlés által történő megvizsgálásukat megelőzően legalább hat hónappal a Szerződő Felek tudomására hozza.

b) Az a) pontban említett rendelkezések módosításának elfogadásához a leadott szavazatok háromnegyedére van szükség.

c) Az a) pontban említett rendelkezésekre vonatkozó bármely módosítás egy hónappal azt követően lép hatályba, hogy a főigazgató kézhez veszi a saját alkotmányos rendjüknek megfelelő, az elfogadásról szóló írásos értesítést azoknak a Szerződő Feleknek a háromnegyedétől, amelyek a módosításnak a Közgyűlés által történt elfogadása idején annak tagjai voltak. Az említett rendelkezések tekintetében ily módon elfogadott bármely módosítás kötelezi valamennyi Szerződő Felet attól a naptól fogva, hogy a módosítás hatályba lép, továbbá azokat az államokat és kormányközi szervezeteket, amelyek az ezt követő időpontban válnak Szerződő Féllel.

20. cikk

A Szerződésben való részvétel

(1) [Államok] A Párizsi Egyezményben részes állam vagy a Szervezet tagállama, amelyre kiterjedően saját Hivatalánál, vagy egy másik állam, illetve kormányközi szer-

vezet Hivatalán keresztül szabadalmak adhatók, részesévé válhat ennek a Szerződésnek.

(2) *[Kormányközi szervezetek]* Bármelyik kormányközi szervezet részesévé válhat ennek a Szerződésnek, ha a kormányközi szervezet tagállamainak legalább egyike részese a Párizsi Egyezménynek vagy tagja a Szervezetnek, és ha a kormányközi szervezet nyilatkozatot tesz arra vonatkozóan, hogy a belső eljárásrendjének megfelelően felhatalmazták arra, hogy részesévé váljon ennek a Szerződésnek, továbbá nyilatkozatot tesz arra vonatkozóan is, hogy

(i) hatáskörrel rendelkezik szabadalmak megadására a tagállamaira kiterjedő hatállyal; vagy

(ii) hatáskörrel és valamennyi tagállamára kötelező jogszabályokkal rendelkezik az e Szerződés hatálya alá tartozó kérdésekben, és e jogszabályokkal összhangban a területére kiterjedő hatályú szabadalmak megadása céljából regionális Hivatallal rendelkezik vagy ilyen Hivatalt e célból megbízott.

A (3) bekezdésben foglalt kivétellel az ilyen nyilatkozatot a megerősítési vagy a csatlakozási okirat letétbe helyezésekor kell megtenni.

(3) *[Regionális szabadalmi szervezetek]* Ha az Európai Szabadalmi Szervezet, az Eurázsiai Szabadalmi Szervezet és az Afrikai Regionális Iparjogvédelmi Szervezet megtette a (2) bekezdés (i) vagy (ii) pontja szerinti nyilatkozatot az e Szerződést elfogadó diplomáciai értekezleten, kormányközi szervezetként részesévé válhat ennek a Szerződésnek, feltéve, hogy a megerősítési vagy csatlakozási okiratának letétbe helyezésekor nyilatkozatot tesz arra vonatkozóan, hogy a belső eljárásrendjének megfelelően felhatalmazták arra, hogy részesévé váljon ennek a Szerződésnek.

(4) *[Megerősítés vagy csatlakozás]* Az (1), a (2) vagy a (3) bekezdésben meghatározott követelményeket kielégítő állam vagy kormányközi szervezet letétbe helyezheti

- (i) megerősítési okiratát, ha e Szerződést aláírta; vagy
- (ii) csatlakozási okiratát, ha e Szerződést nem írta alá.

21. cikk

Hatálybalépés; a megerősítés és a csatlakozás hatályossá válásának napja

(1) *[E Szerződés hatálybalépése]* E Szerződés három hónappal azt követően lép hatályba, hogy tíz állam a főigazgatónál letétbe helyezte megerősítési vagy csatlakozási okiratát.

(2) *[A megerősítés és a csatlakozás hatályossá válásának napja]* E Szerződés kötelező

(i) az (1) bekezdésben említett tíz államra e Szerződés hatálybalépésének napjától;

(ii) minden más államra az azt a napot követő három hónap elteltével, amelyen az állam a megerősítési vagy csatlakozási okiratát a főigazgatónál letétbe helyezte, vagy az

okiratban meghatározott későbbi naptól fogva, feltéve, hogy e nap a letétbe helyezést követő hat hónapnál nem későbbi;

(iii) az Európai Szabadalmi Szervezetre, az Eurázsiai Szabadalmi Szervezetre és az Afrikai Regionális Iparjogvédelmi Szervezetre az azt a napot követő három hónap elteltével, amelyen az megerősítési vagy csatlakozási okiratát letétbe helyezte, vagy az okiratban meghatározott későbbi naptól fogva, feltéve, hogy e nap a letétbe helyezést követő hat hónapnál nem későbbi, ha az okiratot e Szerződésnek az (1) bekezdésben foglaltak szerinti hatálybalépését követően helyezték letétbe, illetve e Szerződés hatálybalépését követő három hónap elteltével, ha az okiratot e Szerződés hatálybalépése előtt helyezték letétbe;

(iv) minden más olyan kormányközi szervezetre, amely e Szerződéshez csatlakozhat, az azt a napot követő három hónap elteltével, amelyen megerősítési vagy csatlakozási okiratát letétbe helyezte, vagy az okiratban meghatározott későbbi naptól fogva, feltéve, hogy e nap a letétbe helyezést követő hat hónapnál nem későbbi.

22. cikk

A Szerződés alkalmazása folyamatban lévő bejelentésekre és megadott szabadalmakra

(1) *[Alapelv]* A (2) bekezdésben foglalt kivétellel mindegyik Szerződő Fél köteles e Szerződés és a Végrehajtási Szabályzat rendelkezéseit – az 5. cikknek, a 6. cikk (1) és (2) bekezdésének, valamint az ezekhez kapcsolódó szabályoknak a kivételével – a folyamatban lévő bejelentésekre és a hatályos szabadalmakra is alkalmazni attól a naptól fogva, amely naptól e Szerződés az érintett Szerződő Felet a 21. cikk értelmében kötelezi.

(2) *[Eljárások]* Egyik Szerződő Fél sem köteles e Szerződés és a Végrehajtási Szabályzat rendelkezéseit az (1) bekezdésben említett bejelentésekkel és szabadalmakkal összefüggő eljárásokra alkalmazni, ha az ilyen eljárás azt a napot megelőzően indult, amely naptól e Szerződés az érintett Szerződő Felet a 21. cikk értelmében kötelezi.

23. cikk

Fenntartások

(1) *[Fenntartás]* Bármelyik állam vagy kormányközi szervezet fenntartás útján nyilatkozhat úgy, hogy a 6. cikk (1) bekezdésének rendelkezéseit nem fogja alkalmazni a találmány egységére vonatkozó bármely olyan követelményre, amelyet alkalmazni kell a Szabadalmi Együttműködési Szerződés szerinti nemzetközi bejelentésekre.

(2) *[A fenntartás bejelentésének módja]* Az (1) bekezdés szerinti fenntartást a fenntartást tevő államnak vagy

kormányközi szervezetnek az e Szerződésre vonatkozó megerősítési vagy csatlakozási okiratához csatolt nyilatkozatában kell megtennie.

(3) *[Visszavonás]* Az (1) bekezdés szerinti fenntartás bármikor visszavonható.

(4) *[Egyéb fenntartások tilalma]* Az (1) bekezdés szerint megengedett fenntartáson kívül e Szerződéssel kapcsolatban egyéb fenntartás nem tehető.

24. cikk

A Szerződés felmondása

(1) *[Értesítés]* Bármelyik Szerződő Fél felmondhatja ezt a Szerződést a főigazgatóhoz intézett értesítéssel.

(2) *[A hatályossá válás időpontja]* A felmondás egy évvel azt követően lép hatályba, hogy a főigazgató az értesítést kézhez vette, vagy az értesítésben megjelölt későbbi napon. A felmondás nem érinti e Szerződés alkalmazását a felmondó Szerződő Fél tekintetében a felmondás hatálybalépésekor folyamatban lévő bejelentés vagy hatályos szabadalom vonatkozásában.

25. cikk

A Szerződés nyelvei

(1) *[Hiteles szövegek]* Ezt a Szerződést angol, arab, francia, kínai, orosz és spanyol nyelven, egy-egy eredeti példányban írják alá; a Szerződés szövege valamennyi nyelven egyformán és kizárólag e nyelveken hiteles.

(2) *[Hivatalos szövegek]* A Szerződésnek az (1) bekezdésben nem említett nyelveken készült hivatalos szövegét az érdekelt felekkel való konzultációt követően a főigazgató állapítja meg. E bekezdés alkalmazásában érdekelt fél az az állam, amely e Szerződés részese vagy a 20. cikk (1) bekezdése értelmében annak részesévé válhat, és amelynek a szóban forgó nyelv hivatalos nyelve vagy a hivatalos nyelveinek egyike, valamint az Európai Szabadalmi Szervezet, az Eurázsiai Szabadalmi Szervezet, az Afrikai Regionális Iparjogvédelmi Szervezet és minden más olyan kormányközi szervezet, amely e Szerződés részese vagy annak részesévé válhat, ha a szóban forgó nyelv a hivatalos nyelveinek egyike.

(3) *[Az irányadó hiteles szöveg]* A hiteles és a hivatalos szövegek eltérő értelmezése esetén a hiteles szövegek az irányadók.

26. cikk

A Szerződés aláírása

E Szerződés az elfogadásától számított egy évig áll nyitva aláírásra a Szervezet székhelyén bármely állam számá-

ra, amely a 20. cikk (1) bekezdése értelmében e Szerződés részesévé válhat, valamint az Európai Szabadalmi Szervezet, az Eurázsiai Szabadalmi Szervezet és az Afrikai Regionális Iparjogvédelmi Szervezet számára.

27. cikk

Letéteményes; nyilvántartásba vétel

(1) *[Letéteményes]* E Szerződés letéteményese a főigazgató.

(2) *[Nyilvántartásba vétel]* E Szerződést a főigazgató az Egyesült Nemzetek Szervezete Titkárságánál nyilvántartásba veteti.

A diplomáciai értekezlet által a Szabadalmi Jogi Szerződés és az ahhoz kapcsolódó Végrehajtási Szabályzat vonatkozásában elfogadott nyilatkozatok

1. Az 1. cikk (xiv) pontjának elfogadásakor a diplomáciai értekezlet megállapodott abban, hogy a „Hivatal előtti eljárás” nem foglalja magában az irányadó jog szerinti bírósági eljárásokat.

2. Az 1. cikk (xvii) pontjának, a 16. cikknek és a 17. cikk (2) bekezdése (v) pontjának elfogadásakor a diplomáciai értekezlet egyetértett abban, hogy

(1) a Szabadalmi Jogi Szerződés Közgyűlését, ha ennek helye van, a Szabadalmi Együtműködési Szerződés Közgyűlésével együtt fogják összehívni;

(2) ha ennek helye van, a Szabadalmi Együtműködési Szerződés Szerződő Államain kívül a Szabadalmi Jogi Szerződés Szerződő Feleivel is konzultálni fognak a Szabadalmi Együtműködési Szerződés Ügyintézési Utasításainak javasolt módosításaival kapcsolatban;

(3) a főigazgató javaslatot tesz a Szabadalmi Együtműködési Szerződés Közgyűlése általi döntéshozatalra arra vonatkozóan, hogy megfigyelőként a Szabadalmi Jogi Szerződésnek az olyan Szerződő Feleit is meghívják a Szabadalmi Együtműködési Szerződés Közgyűlésének és – ha ennek helye van – más testületeinek értekezleteire, amelyek nem részesei a Szabadalmi Együtműködési Szerződésnek;

(4) abban az esetben, ha a Szabadalmi Jogi Szerződés Közgyűlése a 16. cikk értelmében úgy határoz, hogy a Szabadalmi Együtműködési Szerződés felülvizsgálatát, kiegészítését vagy módosítását alkalmazni kell a Szabadalmi Jogi Szerződés céljaira, a Közgyűlés gondoskodhat a Szabadalmi Jogi Szerződés szerinti átmeneti rendelkezésekről e különleges esetben.

3. A 6. cikk (5) bekezdésének és a 13. cikk (3) bekezdésének, valamint a 4. és a 14. szabálynak az elfogadásakor a diplomáciai értekezlet felhívta a Szellemi Tulajdon Világszervezetét, hogy gyorsítsa fel az elsőbbségi iratok digitá-

lis könyvtárrendszerének létrehozását. Ez a rendszer hasznára válna a szabadalmasoknak és mindazoknak, akik hozzá kívánnak férni az elsőbbségi iratokhoz.

4. E Szerződés 8. szabálya (1) bekezdése *a*) pontja végrehajtásának előmozdítása érdekében a diplomáciai értekezlet felkéri a Szellemi Tulajdon Világszervezetének Általános Közgyűlését és a Szerződő Feleket arra, hogy a fejlődő és a legkevésbé fejlett országok, valamint az átmeneti gazdasággal rendelkező országok számára – már a Szerződés hatálybalépését megelőzően is – nyújtsanak kiegészítő technikai segítséget annak érdekében, hogy azok teljesíthessék az e Szerződésből rájuk háruló kötelezettségeiket. A diplomáciai értekezlet felhívja továbbá az iparilag fejlett piacgazdasággal rendelkező országokat, hogy kérésre és kölcsönösen elfogadott feltételekkel műszaki és pénzügyi együttműködést folytassanak a fejlődő és a legkevésbé fejlett országok, valamint az átmeneti gazdasággal rendelkező országok megsegítésére. A diplomáciai értekezlet felkéri a Szellemi Tulajdon Világszervezetének Általános Közgyűlését, hogy e Szerződés hatálybalépését követően kísérfje figyelemmel és rendes ülésein értékelje az ilyen együttműködés alakulását.

5. A 12. szabály (5) bekezdése *vi*) pontjának és a 13. szabály (3) bekezdése *iv*) pontjának elfogadásakor a diplomáciai értekezlet egyetértett abban, hogy miközben helyénvaló volt az ellenérdekű felek között folyó eljárásokra vonatkozó cselekmények esetében kizárni a 11. és a 12. cikkben említett jogorvoslatokat, kívánatos volna, hogy a Szerződő Felek irányadó jogszabályai biztosítsanak e helyzetekre megfelelő jogorvoslatot, amely tekintetbe veszi harmadik személyek ellentétes érdekeit, továbbá olyan más személyek érdekeit, akik nem vesznek részt félként az eljárásban.

6. Egyetértés jött létre arról, hogy a két vagy több Szerződő Fél között felmerülő, a Szerződés és a Végrehajtási Szabályzat értelmezését vagy alkalmazását érintő vitás kérdéseket békés úton, a főigazgató védnöksége alatt folytatott tárgyalásokkal és közvetítés útján kell rendezni.”

4. § (1) E törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) E törvény 2–3. §-ai a Szerződés 21. cikke (2) bekezdésének *ii*) pontjában meghatározott időpontban lépnek hatályba.

(3) A Szerződés, illetve e törvény 2–3. §-ai hatálybalépésének naptári napját a külpolitikáért felelős miniszter annak ismertté válását követően a Magyar Közlönyben haldéktalanul közzétett egyedi határozatával állapítja meg.

(4) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy a Szerződés végrehajtása körében a végrehajtási szabályokat, amelyek módosítása, illetve elfogadása a Szerződéssel létrehozott Közgyűlés hatáskörébe tartozik, rendeletben kihirdesse.

(5) Az e törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről a Magyar Szabadalmi Hivatal elnöke gondoskodik.

INDOKOLÁS

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A Törvény a Genfben, 2000. június 1-jén elfogadott Szabadalmi Jogi Szerződés kötelező hatályának elismeréséhez megkívánt felhatalmazás megadására, illetve a szerződés kihirdetésére irányul. A Szabadalmi Jogi Szerződést (a továbbiakban: SZJSZ) a Szellemi Tulajdon Világszervezetében (World Intellectual Property Organization; a továbbiakban: WIPO) 2000. június 1-jén, Genfben fogadták el. A megállapodás alapvető célja a nemzeti és a regionális úton tett szabadalmi bejelentésekre vonatkozó alaki követelmények harmonizálása, valamint a szabadalom megszerzésére és fenntartására irányuló eljárások egyszerűsítése. Az SZJSZ, amelyet az annak létrehozását célzó diplomáciai értekezleten Magyarország is aláírt, 2005. április 28-án lépett hatályba. Az SZJSZ-nek jelenleg 15 állam, közöttük 7 EU-tagállam részese: Bahrein, Dánia, az Egyesült Királyság, Észtország, Finnország, Horvátország, Kirgizisztán, Moldova, Nigéria, Omán, Románia, Szlovákia, Szlovénia, Ukrajna és Üzbegisztán. Az aláírók között szerepel többek között az ESZSZ és az Amerikai Egyesült Államok is.

Kitűzött céljait az SZJSZ elsősorban a következők révén igyekszik elérni:

- a bejelentés napjára vonatkozó követelmények és eljárási szabályok harmonizálása annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a bejelentés napjának „ elvesztése ” az alaki szabályok be nem tartása miatt (ez azért fontos, mert a bejelentés napjához a szabadalmi jog számos lényeges joghatást kapcsol);

- egyetlen, nemzetközi szinten harmonizált alaki követelményrendszer támasztása a nemzeti és a regionális úton tett szabadalmi bejelentések tekintetében, amely összhangban van a Szabadalmi Együttműködési Szerződésben (PCT) meghatározott alaki előírásokkal;

- egységesített űrlapok létrehozása, amelyeknek adattartalmát az SZJSZ-ben részes valamennyi állam hivatalának el kell fogadnia;

- a tagállami és a regionális szabadalmi hivatalok előtt folyó eljárás egyszerűsítése és az e hivatalok előtti képviseletre vonatkozó előírások enyhítése;

- a határidők elmulasztása miatt bekövetkező jogvesztés elkerülésére szolgáló mechanizmusok kialakítása.

Az SZJSZ a követelmények maximumának megállapításával összehangolja és egyszerűsíti a nemzeti és a regionális szabadalmi hivatalok által előírható alaki feltételeket. Előnyt jelent a bejelentők és a képviselők számára, hogy az eljárások egyszerűbbé, kiszámíthatóbbá válnak, továbbá a jogvesztés veszélye nélkül van mód a hiányok pótlására. A hivatalok szemszögéből pedig az SZJSZ a hatékonyabb működés lehetőségét kínálja. A harmonizációt célzó rendelkezéseken felül az SZJSZ létrehozta a tagországok képviselőiből álló Közgyűlést, amelynek legfőbb hatásköre az SZJSZ mellékletét képező Végrehajtási Sza-

bályzat (a továbbiakban: SZJSZ VSZ) módosítása és a nemzetközi úrlapminták elfogadása. Ezáltal lehetővé válik, hogy az SZJSZ által nyújtott szabályozás folyamatosan követni tudja a szabadalmi eljárások körülményeinek változását és az újabb fejleményeket, a Közgyűlés ugyanis biztosítja az ehhez szükséges rugalmas döntéshozatali mechanizmust (17. cikk). Az SZJSZ végül rendelkezik többek között a Végrehajtási Szabályzat tartalmára és módosítására vonatkozó szabályokról (14. cikk), a WIPO Nemzetközi Irodájának az SZJSZ működtetéséből adódó feladatairól (18. cikk), az SZJSZ hatálybalépéséről (21. cikk), felülvizsgálatáról (19. cikk) és az ahhoz való csatlakozás szabályairól (20. cikk). A Magyarország által aláírt SZJSZ-hez való csatlakozás érdekében – a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) értelmében – felhatalmazást kell adni az SZJSZ kötelező hatályának elismerésére és az SZJSZ kihirdetésére. Az Nsztv. 7. §-a értelmében az SZJSZ kötelező hatályának elismerésére vonatkozó felhatalmazás megadása – a Jat. 5. §-ának *f*) pontjára és az Nsztv. 7. §-a (3) bekezdésének *b*)–*d*) pontjaira figyelemmel – az Országgyűlés hatáskörébe tartozik, és az SZJSZ-t – az Nsztv. 9. §-a értelmében – törvényben szűkséges kihirdetni.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

Az 1. §-hoz

A Törvény 1. §-a – összhangban az Nsztv. 7. §-a (1) bekezdésének *a*) pontjával, valamint 10. §-a (1) bekezdésének *a*) pontjával – felhatalmazást ad az SZJSZ kötelező hatályának elismerésére.

A 2. §-hoz

A Törvény 2. §-a – összhangban az Nsztv. 9. §-ával – kimondja, hogy az SZJSZ-t az Országgyűlés ezzel a törvénnyel hirdeti ki.

A 3. §-hoz

A Törvény 3. §-a – összhangban az Nsztv. 10. §-a (1) bekezdésének *b*) pontjával – kihirdeti az SZJSZ angol nyelven hiteles szövegét és annak hivatalos magyar nyelvű fordítását.

A 4. §-hoz

A Törvény 4. §-a tartalmazza a záró rendelkezéseket. Az (1) bekezdés a kötelező hatály elismerésére adandó felhatalmazást tartalmazó rendelkezés hatályba lépésének

időpontját határozza meg, a (2) bekezdés pedig – a kihirdető rendelkezések hatályba lépésének közvetett meghatározásával, összhangban az Nsztv. 10. §-ának (4) bekezdésével – arról gondoskodik, hogy az SZJSZ a Magyar Köztársaságra nézve az SZJSZ 21. cikke (2) bekezdésének *(ii)* pontjában meghatározott időponttól legyen kötelező. A hivatkozott SZJSZ-beli rendelkezés azt mondja ki, hogy – a megerősítési vagy csatlakozási okirat ellenkező kikötése hiányában – a Szerződés három hónappal azután válik kötelezővé – az SZJSZ hatályba lépését előidéző tíz államon kívüli – részes államok számára, hogy az adott állam a megerősítési vagy csatlakozási okiratát a WIPO főigazgatójánál letétbe helyezte. Tekintettel arra, hogy ennek az időpontnak a meghatározása csak a kihirdetést követően válik lehetővé, a Törvény 4. §-ának (3) bekezdése – összhangban az Nsztv. 10. §-ának (4) bekezdésével – a külpolitikáért felelős miniszterre bízva a vonatkozó rendelkezések hatálybalépésének egyedi határozattal való megállapítását. A Törvény 4. §-ának (4) bekezdése felhatalmazást ad a Kormány részére, hogy az SZJSZ 17. cikkével létrehozott Közgyűlés által módosítható, illetve elfogadható végrehajtási jellegű szabályokat – így az SZJSZ mellékletét képező Végrehajtási Szabályzatot – rendeletben kihirdethesse. A Törvény 4. §-ának (5) bekezdése – összhangban az Nsztv. 10. §-a (1) bekezdésének *f*) pontjával – kijelöli a Magyar Szabadalmi Hivatal elnökét a végrehajtáshoz szükséges intézkedések megtételére.

2007. évi CXXXII. törvény

az Európai Unió, az Európai Közösség
és a Svájci Államszövetség között,
a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok
végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére
irányuló társulásáról szóló
Megállapodás kihirdetéséről*

(indokolással)

1. § Az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást ad az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló Megállapodás (a továbbiakban: Megállapodás) kötelező hatályának elismerésére.

2. § Az Országgyűlés a Megállapodást e törvénnyel kihirdeti.

* A törvényt az Országgyűlés a 2007. november 5-i ülésnapján fogadta el.

3. § A Megállapodás hiteles magyar nyelvű szövege a következő:

„Az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló Megállapodás kihirdetéséről

Az Európai Unió,
az Európai Közösség
és
a Svájci Államszövetség,
a továbbiakban: a Szerződő Felek,

mivel az Amszterdami Szerződés hatálybalépésével az Európai Unió célul tűzte ki az Unió fenntartását és fejlesztését a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló olyan térségként, ahol a személyek szabad mozgásának biztosítása a külső határok ellenőrzésére, a menekültügyre, a bevándorlásra, valamint a bűnmegelőzésre és bűnüldözésre vonatkozó megfelelő intézkedésekkel párosul;

tekintettel arra, hogy az Európai Unió keretébe beillesztett schengeni vívmányok részét képezik azon rendelkezéseknek, amelyek célja a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló olyan térség megvalósítása, amely mentes a belső határokon való ellenőrzésektől, és amely magas szintű biztonságot garantáló kompenzációs intézkedésekről rendelkezik;

tekintettel a Svájci Államszövetség földrajzi helyzetére;

tekintettel arra, hogy a Svájci Államszövetség részvétele a schengeni vívmányokban és fejlesztésükben lehetővé fogja tenni egyrésztől egyes, – a Svájci Államszövetség földrajzi helyzetéből fakadó – a személyek szabad mozgása útjában álló akadályok megszüntetését, másrésztől az Európai Unió és a Svájci Államszövetség közötti együttműködés megerősítését a schengeni vívmányok hatálya alá tartozó területeken;

mivel az Európai Unió Tanácsának az Izlandi Köztársasággal és a Norvég Királysággal 1999. május 18-án megkötött megállapodása révén, ezek az államok társultak a schengeni vívmányok végrehajtásához, alkalmazásához és fejlesztéséhez;

mivel kívánatos, hogy a Svájci Államszövetség Izlanddal és Norvégiával egyenlő feltételekkel társuljon a schengeni vívmányok végrehajtásához, alkalmazásához és fejlesztéséhez;

mivel az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között egy olyan megállapodás megkötése megfelelő, amely egyrésztől az Európai Unió Tanácsa, másrésztől Izland és Norvégia között létrejött megállapodásban meghatározott jogokkal és kötelezettségekkel megegyező jogokról és kötelezettségekről rendelkezik;

abban a meggyőződésben, hogy a schengeni vívmányok végrehajtása, gyakorlati alkalmazása és továbbfejlesztése

tekintetében szükség van az Európai Unió és a Svájci Államszövetség közötti együttműködés megszervezésére;

mivel szükséges egy bizottság létrehozása az Izland és Norvégia csatlakozására tekintettel kialakított intézményi modellnek megfelelően annak érdekében, hogy az e megállapodás hatálya alá tartozó területeken a Svájci Államszövetség bekapcsolódjon az Európai Közösség tevékenységeibe, valamint hogy lehetővé váljon a részvétele a szóban forgó tevékenységekben;

mivel a schengeni együttműködés különösen az 1950. november 4-én megkötött, az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény által garantált módon a szabadság, a demokrácia és a jogállamiság elvein és az emberi jogok tiszteletén alapul;

tekintettel arra, hogy az Amszterdami Szerződés által az Európai Unióról szóló szerződéshez, valamint az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló jegyzőkönyv értelmében az Európai Közösséget létrehozó szerződés IV. címe alapján elfogadott jogi aktusok nem alkalmazhatók a Dán Királyságra, valamint arra, hogy az említett cím alkalmazásában a schengeni vívmányok fejlesztésére irányuló azon határozatok, amelyeket Dánia átültetett nemzeti jogába, csak a nemzetközi jogon alapuló kötelezettségeket keletkeztethetnek Dánia és a többi tagállam között;

tekintettel arra, hogy az Amszterdami Szerződés által az Európai Unióról szóló szerződéshez, valamint az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, a schengeni vívmányoknak az Európai Unió keretébe történő beillesztéséről szóló jegyzőkönyv alapján meghozott határozatokkal összhangban, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága, valamint Írország csak a schengeni vívmányok egyes rendelkezéseiben vesznek részt;

mivel szükséges gondoskodni arról, hogy azon államok, amelyekkel az Európai Unió a schengeni vívmányok végrehajtása, alkalmazása és fejlesztése érdekében társulást hozott létre, e vívmányokat egymás közötti kapcsolataikban is kölcsönösen alkalmazzák;

tekintettel arra, hogy a schengeni vívmányok érvényesülése megkívánja e megállapodás egyidejű alkalmazását azon megállapodásokkal, amelyek a schengeni vívmányok végrehajtásához, alkalmazásához és fejlesztéséhez társult vagy abban részt vevő különböző felek közötti kapcsolataik kölcsönös szabályozása céljából – fennállnak;

figyelemmel a Svájci Államszövetségnek a tagállamok egyikében benyújtott menedékjog iránti kérelem elbírálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételeket és eljárási szabályokat megállapító közösségi vívmányok végrehajtásához, alkalmazásához és fejlesztéséhez, valamint az „Eurodac” rendszer létrehozásához történő társulásáról szóló megállapodásra;

tekintettel a schengeni vívmányok és a közösségi vívmányok között fennálló kapcsolatra;

tekintettel arra, hogy ez a kapcsolat a schengeni vívmányoknak a tagállamok egyikében benyújtott menedékjog iránti kérelem elbírálásáért felelős tagállam meghatározá-

sára vonatkozó feltételeket és eljárási szabályokat megállapító, valamint az „Eurodac” rendszert létrehozó közössi vívmányokkal történő egyidejű alkalmazását igényli, a következőkben állapodtak meg:

1. cikk

(1) A Svájci Államszövetség – a továbbiakban: Svájc – társul az Európai Közösség és az Európai Unió tevékenységeihez az e megállapodás A. és B. mellékletében említett rendelkezések hatálya alá tartozó területeken és ezek további fejlesztéséhez.

(2) Ez a megállapodás – az itt meghatározott eljárásokkal összhangban – kölcsönös jogokat és kötelezettségeket teremt.

2. cikk

(1) Svájc végrehajtja és alkalmazza a schengeni vívmányoknak az Európai Unió tagállamaira – a továbbiakban: tagállamok – vonatkozó, az e megállapodás A. mellékletében felsorolt rendelkezéseit.

(2) Svájc végrehajtja és alkalmazza az Európai Közösség jogi aktusainak az e megállapodás B. mellékletében felsorolt rendelkezéseit, olyan mértékben, amennyiben ezek a közös határokon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló megállapodás végrehajtásáról szóló, Schengenben 1990. június 19-án aláírt egyezmény vonatkozó rendelkezései helyébe léptek, vagy ezeket annak értelmében fogadták el.

(3) Svájc – a 8. cikk rendelkezéseinek sérelme nélkül – elfogadja, végrehajtja és alkalmazza azokat az Európai Unió által megtett – az A. és B. mellékletekben említett rendelkezéseket módosító vagy az azokra támaszkodó – jogi aktusokat és intézkedéseket, amelyekre az e megállapodásban meghatározott eljárásokat alkalmazták.

3. cikk

(1) Létrejön egy Svájc kormányának képviselőiből, az Európai Unió Tanácsának – a továbbiakban: Tanács – tagjaiból, és az Európai Közösségek Bizottsága – a továbbiakban: Bizottság – tagjaiból álló vegyesbizottság.

(2) A vegyesbizottság saját eljárási szabályzatát konszenzussal fogadja el.

(3) A vegyesbizottság az elnök kezdeményezésére, vagy bármely tagja kérésére ülésezik.

(4) A vegyesbizottság – a 4. cikk (2) bekezdésének értelmében – a körülményektől függően, miniszteri, magas rangú tisztviselői vagy szakértői szinten ülésezik.

(5) A vegyesbizottság elnökségét az alábbiak szerint látják el:

- szakértői szinten: az Európai Unió képviselője;
- magas rangú tisztviselői és miniszteri szinten: felváltva, hat-hat hónapos időszakokra az Európai Unió képviselője, illetve Svájc kormányának képviselője.

4. cikk

(1) A vegyesbizottság – e megállapodással összhangban – foglalkozik a 2. cikk hatálya alá tartozó összes ügygel és biztosítja, hogy a Svájc által előadott minden ügyet megfelelően figyelembe vesznek.

(2) A miniszteri szintű vegyesbizottságban Svájc képviselői lehetőséget kapnak arra, hogy:

- kifejtsek egy bizonyos jogi aktus vagy intézkedés tekintetében észlelt problémákat, vagy válaszoljanak a más küldöttségek által észlelt problémákra;
- kifejtsek véleményüket az őket érintő rendelkezések kidolgozásáról, illetve azok végrehajtásáról.

(3) A vegyesbizottság miniszteri szintű üléseit a magas rangú tisztviselői szinten ülésező vegyesbizottság készíti elő.

(4) Svájc kormányának képviselője jogosult arra, hogy az 1. cikkben említett ügyekkel kapcsolatban javaslatokat tegyen a vegyesbizottságban. Azok megtárgyalását követően a Bizottság vagy bármely tagállam figyelembe veheti az ilyen javaslatokat az Európai Közösség vagy az Európai Unió jogi aktusának vagy intézkedésének elfogadására vonatkozó javaslat vagy kezdeményezés – az Európai Unió szabályaival összhangban történő – megtétele céljából.

5. cikk

A 4. cikk sérelme nélkül, a vegyesbizottságot tájékoztatni kell az e megállapodást esetlegesen érintő jogi aktusok és intézkedések Tanácson belüli előkészítéséről.

6. cikk

Az e megállapodás hatálya alá tartozó területen új jogszabály tervezetének elkészítése során a Bizottság nem hivatalos úton ugyanúgy konzultál Svájc szakértőivel, mint ahogyan saját javaslatainak kidolgozásakor a tagállamok szakértőivel konzultál.

7. cikk

(1) A 2. cikkben említett ügyekkel kapcsolatos új jogi aktusok vagy intézkedések elfogadását az Európai Unió illetékes intézményeinek kell fenntartani. A (2) bekezdés-

re is figyelemmel, az ilyen jogi aktusok vagy intézkedések az Európai Unió és érintett tagállamai, illetve Svájc vonatkozásában egyidejűleg lépnek hatályba, kivéve, ha e jogi aktusok vagy intézkedések kifejezetten ettől eltérő módon rendelkeznek. Ezzel összefüggésben, megfelelően figyelembe kell venni a Svájc által a vegyesbizottságban megjelölt azon időt, amely szükséges a saját alkotmányos követelményei teljesítéséhez.

(2) *a)* Az (1) bekezdésben említett olyan jogi aktusok vagy intézkedések elfogadásáról, amelyekre az e megállapodásban meghatározott eljárásokat alkalmazták, a Tanács haladéktalanul értesíti Svájcot. Svájc önállóan dönt azok tartalmának elfogadásáról és belső jogrendjébe történő átültetésükről. E határozatokról – a jogi aktusok vagy intézkedések elfogadását követő harminc napon belül – értesíti a Tanácsot és a Bizottságot.

b) Amennyiben egy ilyen jogi aktus vagy intézkedés tartalma Svájc számára csak az alkotmányos követelmények teljesítését követően válhat kötelezővé, Svájc, az értesítéssel egyidejűleg tájékoztatja erről a Tanácsot és a Bizottságot. Svájc haladéktalanul írásban tájékoztatja a Tanácsot és a Bizottságot az alkotmányos követelmények teljesítéséről.

Amennyiben nem kötelező népszavazást tartani, az értesítést a népszavazásra megállapított határidő elteltét követően haladéktalanul meg kell tenni. Népszavazás tartása esetén, Svájc két éven belül teheti meg az értesítést, amely határidő a Tanács értesítésének időpontjában kezdődik. A jogi aktus vagy intézkedés Svájc számára megállapított hatálybalépésének időpontjától, az alkotmányos követelmények teljesítéséről szóló értesítésig, Svájc – amennyiben lehetséges – ideiglenesen alkalmazza az ilyen jogi aktust vagy intézkedést.

Amennyiben Svájc nem tudja ideiglenesen alkalmazni a szóban forgó jogi aktust vagy intézkedést, és ez zavart okoz a schengeni együttműködés megvalósításában, a vegyesbizottság megvizsgálja a kialakult helyzetet. Az Európai Unió és az Európai Közösség meghozhatja a Svájra vonatkozó arányos és szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy biztosítsa a schengeni együttműködés megvalósítását.

(3) A (2) bekezdésben említett jogi aktusok és intézkedések tartalmának Svájc általi elfogadása jogokat és kötelezettségeket keletkeztet egyrészt Svájc, másrészt – az adott esettől függően – az Európai Unió vagy az Európai Közösség, illetve a jogi aktusokkal és intézkedésekkel kötelezett tagállamok között.

(4) Abban az esetben, ha:

a) Svájc olyan határozatról értesít, amelynek értelmében nem fogadja el a (2) bekezdésben említett olyan jogi aktust vagy intézkedést, amelyre az e megállapodásban megállapított eljárást alkalmazták, vagy

b) Svájc a (2) bekezdés *a)* pontjában vagy az (5) bekezdés *a)* pontjában meghatározott harminc napos időtartamon belül nem küld értesítést, vagy

c) Svájc a népszavazásra megállapított határidő elteltét követően vagy népszavazás esetén a (2) bekezdés *b)* pontjában megállapított kétéves határidőn belül nem tesz értesítést, vagy ugyanezen pontnak megfelelően az érintett jogi aktus vagy intézkedések hatálybalépésére meghatározott időponttól kezdődően nem ír elő ideiglenes alkalmazást, e megállapodást Svájc vonatkozásában megszüntnek kell tekinteni, kivéve, ha a vegyesbizottság – a megállapodás fenntartása módjainak gondos vizsgálatát követően, kilencven napon belül másképp határoz. E megállapodás megszüntetése a kilencven napos időtartam lejártától számított három hónap elteltével lép hatályba.

(5) *a)* Amennyiben egy új jogi aktus vagy intézkedés rendelkezései értelmében a tagállamok nem köthetik a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény 51. cikkében meghatározott feltételekhez a bűnügyi jogsegély iránti megkereséseket vagy a házkutatásra és/vagy bizonyítási eszközök lefoglalására irányuló határozatok elismerését, Svájc értesítheti a Tanácsot és a Bizottságot a (2) bekezdés *a)* pontjában említett harminc napos határidőn belül, hogy nem fogadja el és nem ülteti át ezeket a rendelkezéseket a saját belső jogrendjébe, amennyiben azok a közvetlen adózás területén elkövetett bűncselekmények felderítésére irányuló nyomozással és büntető-eljárással kapcsolatos házkutatás vagy lefoglalás iránti megkeresésekre, illetve határozatokra vonatkoznak, amennyiben ezeket Svájcban követték el, mivel ezek a cselekmények a svájci jog szerint nem sújthatók szabadságvesztéssel. Ebben az esetben a megállapodás – a (4) bekezdés rendelkezéseivel ellentétben – nem szűnik meg.

b) Valamelyik tagja kérésére, a vegyesbizottság legkésőbb a kérést követő két hónapon belül összeül és – figyelembe véve a nemzetközi szinten bekövetkezett fejleményeket – megvitatja az *a)* pontnak megfelelő értesítés után előállt helyzetet.

Amint a vegyesbizottság egyhangúlag megállapodott, hogy az új jogi aktus vagy intézkedés érintett rendelkezéseit Svájc teljes körűen elfogadja és átülteti, a (2) bekezdés *b)* pontját, valamint a (3) és (4) bekezdést alkalmazni kell. A (2) bekezdés *b)* pontjának második mondatában említett tájékoztatást a vegyesbizottság keretében létrehozott megállapodás megkötését követő harminc napon belül kell megtenni.

8. cikk

(1) A Szerződő Felek azon célja elérésének érdekében, hogy a 2. cikkben említett rendelkezések alkalmazása és értelmezése a lehető legegységesebb legyen, a vegyesbizottság folyamatosan figyelemmel kíséri az Európai Közösségek Bírósága – a továbbiakban: Bíróság – ítélkezési gyakorlatának az alakulását, valamint Svájc illetékes bíróságainak az ilyen rendelkezésekre vonatkozó ítélkezési gyakorlatát. E célból egy olyan eljárást hoznak létre,

amely biztosítja az ilyen ítélkezési gyakorlat rendszeres kölcsönös továbbítását.

(2) Svájc jogosult arra, hogy írásbeli beadványokat vagy észrevételeket nyújtson be a Bíróságnak, amennyiben egy tagállam bírósága a 2. cikkben említett bármely rendelkezés értelmezésére vonatkozó előzetes döntéshozatalra terjesztett elő kérdést a Bíróságnak.

9. cikk

(1) Svájc éves jelentést nyújt be a vegyesbizottságnak arról, hogy közigazgatási hatóságai és bíróságai – az eset-től függően – hogyan alkalmazzák és értelmezik a 2. cikkben említett, a Bíróság által értelmezett rendelkezéseket.

(2) Ha a vegyesbizottság – a Bíróság és Svájc bíróságai-nak ítélkezési gyakorlata közötti jelentős különbség, illetve az érintett tagállamok hatóságai és Svájc hatóságai között a 2. cikkben említett rendelkezések alkalmazása közötti jelentős különbség esetén – az erről történt értesítést követő két hónapon belül nem képes biztosítani az egységes alkalmazás vagy értelmezés megőrzését, a 10. cikkben említett eljárást kell alkalmazni.

10. cikk

(1) Az e megállapodás alkalmazásából eredő jogvita esetén, vagy a 9. cikk (2) bekezdésében meghatározott helyzet bekövetkezése esetén, az ügy vitatott kérdésként hivatalosan felkerül a miniszteri szintű vegyesbizottság napirendjére.

(2) A vegyesbizottságnak attól a naptól számított kilencven nap áll rendelkezésére a jogvita rendezésére, amelyen a jogvitát napirendre tűzték.

(3) Amennyiben a vegyesbizottság a (2) bekezdésben megállapított kilencven napon belül nem képes a jogvitát rendezni, további harminc nap áll rendelkezésére a vita végleges rendezésére. Ha a jogvitát nem sikerül véglegesen rendezni, e megállapodás a harmincnapos határidő lejártát követő hat hónap elteltével megszűnik.

11. cikk

(1) A megállapodás alkalmazása során felmerülő működési költségek tekintetében, Svájc az Európai Unión belüli inflációs rátára tekintettel évente kiigazított 8 100 000 euró 7,286%-ának megfelelő összeggel járul hozzá az Európai Közösségek éves költségvetéséhez.

(2) A II. Schengeni Információs Rendszer fejlesztési költségei tekintetében, Svájc az Európai Közösségek költségvetésébe – a részt vevő országok együttes bruttó hazai termékéhez viszonyított bruttó hazai termékének megfele-

lően, a 2002. költségvetési évtől kezdődően az adott évre vonatkozóan – éves hozzájárulást fizet. Az e megállapodás hatálybalépését megelőző évekre vonatkozó költségvetési hozzájárulásokat a megállapodás hatálybalépésének időpontjában kell teljesíteni.

(3) Azokban az esetekben, ahol az e megállapodás alkalmazása során felmerült működési költségeket nem az Európai Közösségek általános költségvetésére terhelik, hanem azokat közvetlenül a részt vevő tagállamokra hárítják, Svájc bruttó hazai termékének a többi részt vevő állam bruttó hazai termékéhez viszonyított arányával összhangban járul hozzá e költségekhez.

Azokban az esetekben, ahol a működési költségeket az Európai Közösségek általános költségvetésére terhelik, Svájc bruttó hazai termékének a többi részt vevő állam bruttó hazai termékéhez viszonyított arányával összhangban, az említett költségvetéshez történő évenkénti hozzájárulással osztozik e költségekben.

(4) Svájc jogosult megkapni a Bizottság által vagy a Tanácson belül a megállapodás vonatkozásában elkészített okmányokat, valamint a vegyesbizottság ülésein az Európai Közösségek intézményeinek valamelyik – általa választott – hivatalos nyelvére történő tolmácsolást kérni.

12. cikk

(1) Ez a megállapodás nem érinti az Európai Közösség és Svájc között létrejött megállapodásokat, valamint az egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, és másrészről Svájc között létrejött megállapodásokat.

(2) Ez a megállapodás nem érinti az egyrészről Svájc, másrészről egy vagy több tagállam közötti megállapodásokat, amennyiben azok összhangban állnak e megállapodással. Amennyiben ezek a megállapodások nem állnak összhangban ezzel a megállapodással, akkor az utóbbit kell irányadónak tekinteni.

(3) Ez a megállapodás semmilyen tekintetben nem érinti az Európai Közösség által Svájccal a jövőben megkötendő megállapodásokat, és az egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről Svájc között a jövőben megkötendő megállapodásokat, valamint az Európai Unióról szóló szerződés 24. és 38. cikke alapján megkötendő megállapodásokat.

13. cikk

(1) Svájc az Európai Közösséget létrehozó szerződés IV. címe alá tartozó 2. cikk rendelkezéseire vonatkozó jogokat és kötelezettségeket keletkeztető megállapodást fog kötni a Dán Királysággal; e rendelkezések tekintetében ezért alkalmazni kell az Amszterdami Szerződés által az Európai Unióról szóló szerződéshez, valamint az Európai

Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló jegyzőkönyvet.

(2) Svájc kölcsönös jogokat és kötelezettségeket keletkeztető megállapodást fog kötni az Izlandi Köztársasággal és a Norvég Királysággal a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásuk tekintetében.

14. cikk

(1) Ez a megállapodás egy hónappal azt követően lép hatályba, hogy a Tanács Főtitkára letéteményesi minőségben megállapította, hogy a megállapodás felei által vagy nevében a megállapodás megerősítésére vagy jóváhagyására vonatkozó minden formális követelmény teljesült.

(2) Az 1., 3., 4., 5., 6. cikket és a 7. cikk (2) bekezdése a) pontjának első mondatát a megállapodás aláírásának időpontjától ideiglenesen alkalmazni kell.

(3) A megállapodás aláírása után, de annak hatálybalépése előtt elfogadott jogi aktusok vagy intézkedések vonatkozásában, a 7. cikk (2) bekezdése a) pontjának első mondatában említett harminc napos időtartam e megállapodás hatálybalépésének napjától veszi kezdetét.

15. cikk

(1) Az A. és B. mellékletben említett, valamint a 2. cikk (3) bekezdésének megfelelően már elfogadott rendelkezéseket Svájcra vonatkozóan a Tanács által – az A. és B. mellékletek rendelkezéseit teljeskörűen alkalmazó tagállamok kormányait képviselő tagjai egyhangú eljárásával, a vegyesbizottsággal folytatott konzultációt követően – meghatározott időpontban kell alkalmazni, miután a Tanács meggyőződött arról, hogy Svájc eleget tett a vonatkozó rendelkezések végrehajtásáról szóló előfeltételeknek, és hatékony az ellenőrzés a külső határain.

A Tanácsnak az Írország, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága kormányát képviselő tagjai részt vesznek e határozat meghozatalában, amennyiben az a schengeni vívmányok olyan rendelkezéseire és az azokon alapuló vagy azokkal kapcsolatos olyan jogi aktusokra vonatkozik, amelyekben ezek a tagállamok részt vesznek.

A Tanácsnak azon tagállamok kormányait képviselő tagjai, akik a csatlakozási szerződéssel összhangban az A. és B. mellékletben említett rendelkezések csak egy részét alkalmazzák, részt vesznek e határozat meghozatalában, amennyiben az a schengeni vívmányok rájuk nézve már alkalmazandó rendelkezéseivel kapcsolatos.

(2) Az (1) bekezdésben említett rendelkezések végrehajtása jogokat és kötelezettségeket keletkeztet egyrészt Svájc, és másrészt, adott esetben, az Európai Unió, az

Európai Közösség és a tagállamok között, amennyiben azok tekintetében ezek a rendelkezések kötelezők.

(3) Ez a megállapodás csak attól kezdődően alkalmazandó, hogy a 13. cikkben említett megállapodásokat szintén végrehajtják.

(4) Ez a megállapodás csak attól kezdődően alkalmazandó, hogy a Svájc és az Európai Közösség közötti, a tagállamok egyikében benyújtott menedéjog iránti kérelem elbírálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételekre és eljárási szabályokra vonatkozó megállapodást szintén végrehajtják.

16. cikk

(1) Liechtenstein csatlakozhat a megállapodáshoz.

(2) Liechtenstein csatlakozásáról e megállapodás egyik jegyzőkönyve rendelkezik, amely megállapítja egy ilyen csatlakozás összes következményét, beleértve jogok és kötelezettségek keletkezését Liechtenstein és Svájc, valamint egyrészt Liechtenstein, másrészt az Európai Unió, az Európai Közösség és a tagállamok között, amennyiben rájuk nézve a schengeni vívmányok rendelkezései kötelezők.

17. cikk

(1) Ezt a megállapodást Svájc mondhatja fel vagy azt a Tanács tagjainak egyhangú határozatával lehet felmondani. Erről a felmondásról értesíteni kell a letéteményest, és az hat hónappal az értesítést követően válik hatályossá.

(2) Ezt a megállapodást akkor lehet megszüntetni, ha Svájc felmondja a 13. cikkben említett megállapodások egyikét, vagy a 15. cikk (4) bekezdésben említett megállapodást.

18. cikk

(1) E megállapodás két-két példányban készült angol, cseh, dán, észt, finn, francia, görög, holland, lengyel, lett, litván, magyar, német, olasz, portugál, spanyol, svéd, szlovák és szlovén nyelven, amely szövegek mindegyike egyaránt hiteles.

(2) A máltai nyelvi változatot a Szerződő Felek levélváltás útján hitelesítik. Ez a szöveg az (1) bekezdésben említett nyelveken készült szövegekkel megegyezően hiteles.

A fentiek hitelül az alulírt meghatalmazottak e megállapodást alább kézjegyükkel látták el.

Kelt Luxembourgban, 2004. október 26.

(Aláírások)

A. MELLÉKLET

[2. cikk (1) bekezdése]

E melléklet 1. része az 1985. évi Schengeni Megállapodásra és az 1985. évi Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló 1990. június 19-én aláírt Schengeni Egyezményre vonatkozik. A 2. rész a csatlakozási okmányokra, a 3. rész pedig a vonatkozó másodlagos schengeni jogi aktusokra vonatkozik.

1. Rész

A közös határainkon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló, a Benelux Gazdasági Unió, a Németországi Szövetségi Köztársaság és a Francia Köztársaság között 1985. június 14-én Schengenben aláírt egyezmény rendelkezései.

A közös határainkon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló 1985. június 15-i Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló, a Belga Királyság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, a Francia Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség és a Holland Királyság által, 1990. június 19-én Schengenben aláírt egyezmény összes rendelkezése, kivéve a következőket:

- 2. cikk (4) bekezdése az áruellenőrzésekről
- 4. cikk a poggyászellenőrzés tekintetében
- 10. cikk (2) bekezdése
- 19. cikk (2) bekezdése
- 28–38. cikk és a kapcsolódó fogalommeghatározások
- 60. cikk
- 70. cikk
- 74. cikk
- 77–91. cikk a fegyverek megszerzésének és tartásának ellenőrzéséről szóló, 1991. június 18-i 91/477/EGK tanácsi irányelv hatálya alá tartozó területeken
- 120–125. cikk az áruforgalomra vonatkozóan
- 131–133. cikk
- 134. cikk
- 139–142. cikk
- a záróokmányban található 2. nyilatkozat
- a záróokmányban található 4, 5. és 6. nyilatkozat
- a jegyzőkönyv
- a közös nyilatkozat
- a miniszterek és államtitkárok nyilatkozata

2. Rész

Az Olasz Köztársasággal (1990. november 27-én Párizsban aláírt), a Spanyol Királysággal és a Portugál Köztársasággal (1991. június 25-én Bonnban aláírt), a Görög Köztársasággal (1992. november 6-án Madridban aláírt), az Osztrák Köztársasággal (1995. április 28-án Brüsszelben aláírt) és a Dán Királysággal, a Finn Köztársasággal és

a Svéd Királysággal (1996. december 19-én Luxemburgban aláírt) Csatlakozási Szerződések és a Schengeni Megállapodás és a Schengeni Egyezmény jegyzőkönyveinek rendelkezései, az alábbiak kivételével:

1. Az Olasz Köztársaság kormányának a Benelux Gazdasági Unió államai, a Németországi Szövetségi Köztársaság és a Francia Köztársaság kormányai közötti, a közös határainkon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló, Schengenben 1985. június 14-én aláírt megállapodáshoz történő csatlakozásáról szóló, 1990. november 27-én Párizsban aláírt jegyzőkönyv.
2. Az Olasz Köztársaság kormányának a Benelux Gazdasági Unió államai, a Németországi Szövetségi Köztársaság és a Francia Köztársaság kormányai között 1985. június 14-én létrejött Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló, 1990. június 19-én Schengenben aláírt Egyezményhez történő csatlakozásáról szóló megállapodás, annak záróokmánya és a kapcsolódó nyilatkozatok alábbi rendelkezései:
 1. cikk
 5. és 6. cikk
 - a záróokmány I. része
 - a záróokmány II. részében található 2. és 3. nyilatkozat
 - a miniszterek és államtitkárok nyilatkozata
3. A Spanyol Királyság kormányának, az Olasz Köztársaság kormányának csatlakozásáról szóló, 1990. november 27-én Párizsban aláírt jegyzőkönyvvel módosított, a Benelux Gazdasági Unió államai, a Németországi Szövetségi Köztársaság és a Francia Köztársaság kormányai közötti, a közös határainkon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló, Schengenben 1985. június 14-én aláírt Megállapodáshoz történő csatlakozásáról szóló, 1991. június 25-én Bonnban aláírt jegyzőkönyv, és a kísérő nyilatkozatok.
4. A Spanyol Királyság kormányának a Benelux Gazdasági Unió államai, a Németországi Szövetségi Köztársaság és a Francia Köztársaság kormányai között Schengenben 1985. június 14-én aláírt Megállapodás végrehajtásáról szóló, Schengenben 1985. június 19-én aláírt Egyezményhez történő csatlakozásáról szóló, 1991. június 25-én Bonnban aláírt megállapodás, amelyhez az Olasz Köztársaság a Párizsban 1990. november 27-én aláírt megállapodás értelmében csatlakozott, annak záróokmánya és a kapcsolódó nyilatkozatok következő rendelkezései:
 1. cikk
 5. és 6. cikk
 - a záróokmány I. része
 - a II. részben található 2. és 3. nyilatkozat

- a III. részben található 3. és 4. nyilatkozat a miniszterek és államtitkárok nyilatkozata
5. A Portugál Köztársaság kormányának, az Olasz Köztársaság kormányának csatlakozásáról szóló, 1990. november 27-én Párizsban aláírt jegyzőkönyvvel módosított, a Benelux Gazdasági Unió államai, a Németországi Szövetségi Köztársaság és a Francia Köztársaság kormányai közötti, a közös határokon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló, Schengenben 1985. június 14-én aláírt Megállapodáshoz történő csatlakozásáról szóló, 1991. június 25-én Bonnban aláírt jegyzőkönyv és a kísérő nyilatkozatok.
 6. A Portugál Köztársaság kormányának a Benelux Gazdasági Unió államai, a Németországi Szövetségi Köztársaság és a Francia Köztársaság kormányai között Schengenben 1985. június 14-én aláírt Megállapodás végrehajtásáról szóló, Schengenben 1985. június 19-én aláírt Egyezményhez történő csatlakozásáról szóló, 1991. június 25-én Bonnban aláírt megállapodás, amihez az Olasz Köztársaság a Párizsban 1990. november 27-én aláírt megállapodás értelmében csatlakozott, annak záróokmánya és a kapcsolódó nyilatkozatok következő rendelkezései:
 1. cikk
 7. és 8. cikk
 - a záróokmány I. része
 - a II. részben található 2. és 3. nyilatkozat
 - a III. részben található 2., 3., 4. és 5. nyilatkozat
 - a miniszterek és államtitkárok nyilatkozata
 7. A Görög Köztársaság kormányának, az Olasz Köztársaság kormányának csatlakozásáról szóló, 1990. november 27-én Párizsban aláírt, valamint a Spanyol Királyság és a Portugál Köztársaság kormányának csatlakozásáról szóló, 1991. június 25-én Bonnban aláírt jegyzőkönyvvel módosított, a Benelux Gazdasági Unió államai, a Németországi Szövetségi Köztársaság és a Francia Köztársaság kormányai közötti, a közös határokon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló, 1985. június 14-én Schengenben aláírt Megállapodáshoz történő csatlakozásáról szóló, 1992. november 6-án Madridban aláírt jegyzőkönyv és a kísérő nyilatkozatok.
 8. A Görög Köztársaság kormányának a Benelux Gazdasági Unió államai, a Németországi Szövetségi Köztársaság és a Francia Köztársaság kormányai között Schengenben 1985. június 14-én aláírt Megállapodás végrehajtásáról szóló, Schengenben 1985. június 19-én aláírt Egyezményhez történő csatlakozásáról szóló, 1992. november 6-án Madridban aláírt megállapodás, amelyhez az Olasz Köztársaság a Párizsban 1990. november 27-én aláírt megállapodás értelmében, a Spanyol Királyság és a Portugál Köztársaság pedig a Bonnban 1991. június 25-én aláírt megállapodás értelmében csatlakozott, annak záróokmánya és a kapcsolódó nyilatkozatok következő rendelkezései:
 1. cikk
 6. és 7. cikk
 - a záróokmány I. része
 - a záróokmány II. részében található 2., 3. és 4. nyilatkozat
 - a záróokmány III. részében található 1. és 3. nyilatkozat
 - a miniszterek és államtitkárok nyilatkozata
 9. Az Osztrák Köztársaság kormányának, az Olasz Köztársaság, a Spanyol Királyság és a Portugál Köztársaság kormányának csatlakozásáról szóló, 1990. november 27-én, 1991. június 25-én, illetve 1992. november 6-án aláírt jegyzőkönyvvel módosított, a Benelux Gazdasági Unió államai, a Németországi Szövetségi Köztársaság és a Francia Köztársaság kormányai közötti, a közös határokon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló, 1985. június 14-én Schengenben aláírt Megállapodáshoz történő csatlakozásáról szóló, 1995. április 28-án Brüsszelben aláírt jegyzőkönyv és a kísérő nyilatkozatok.
 10. Az Osztrák Köztársaság kormányának a Benelux Gazdasági Unió államai, a Németországi Szövetségi Köztársaság és a Francia Köztársaság kormányai között Schengenben 1985. június 14-én aláírt megállapodás végrehajtásáról szóló, Schengenben 1985. június 19-én aláírt Egyezményhez történő csatlakozásáról szóló, 1995. április 28-án Brüsszelben aláírt megállapodás, amelyhez az Olasz Köztársaság, a Spanyol Királyság, a Portugál Köztársaság és a Görög Köztársaság 1990. november 27-én, 1991. június 25-én, illetve 1992. november 6-án csatlakozott, és annak záróokmányának következő rendelkezései:
 1. cikk
 5. és 6. cikk
 - a záróokmány I. része
 - a záróokmány II. részében található 2. nyilatkozat
 - a záróokmány III. része
 11. A Dán Királyság kormányának, a közös határokon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló, 1985. június 14-én Schengenben aláírt Megállapodáshoz történő csatlakozásáról szóló 1996. december 19-én Luxemburgban aláírt jegyzőkönyv és annak kapcsolódó nyilatkozata.
 12. A Dán Királyság kormányának a közös határokon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló 1985. június 14-i Schengeni Megállapodás

végrehajtásáról szóló, 1990. június 19-én Schengenben aláírt egyezményhez történő csatlakozásáról szóló 1996. december 19-én Luxemburgban aláírt megállapodás, annak záróokmánya és a kapcsolódó nyilatkozatok következő rendelkezései:

- 1. cikk
- 7. és 8. cikk
- a záróokmány I. része
- a záróokmány II. részében található 2. nyilatkozat
- a záróokmány III. része
- a miniszterek és államtitkárok nyilatkozata

13. A Finn Köztársaság kormányának a közös határainkon az ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló, 1985. június 14-én Schengenben aláírt Megállapodáshoz történő csatlakozásáról szóló 1996. december 19-én Luxemburgban aláírt jegyzőkönyv és annak kapcsolódó nyilatkozata.

14. A Finn Köztársaság kormányának a közös határainkon az ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló 1985. június 14-ei Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló, 1990. június 19-én Schengenben aláírt Egyezményhez történő csatlakozásáról szóló 1996. december 19-én Luxemburgban aláírt megállapodás, annak záróokmánya és a kapcsolódó nyilatkozatok következő rendelkezései:

- 1. cikk
- 6. és 7. cikk
- a záróokmány I. része
- a záróokmány II. részében található 2. nyilatkozat
- a záróokmány III. része, kivéve az Åland-szigetekre vonatkozó nyilatkozatot
- a miniszterek és államtitkárok nyilatkozata

15. A Svéd Királyság kormányának a közös határainkon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló, 1985. június 14-én Schengenben aláírt Megállapodáshoz történő csatlakozásáról szóló, 1996. december 19-én Luxemburgban aláírt jegyzőkönyv és annak kapcsolódó nyilatkozata.

16. A Svéd Királyság kormányának a közös határainkon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló 1985. június 14-ei Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló, 1990. június 19-én Schengenben aláírt Egyezményhez történő csatlakozásáról szóló, 1996. december 19-én Luxemburgban aláírt megállapodás, annak záróokmánya és a kapcsolódó nyilatkozatok következő rendelkezései:

- 1. cikk
- 6. és 7. cikk
- a záróokmány I. része
- a záróokmány II. részében található 2. nyilatkozat
- a záróokmány III. része
- a miniszterek és államtitkárok nyilatkozata

3. Rész

A. A Végrehajtó Bizottság határozatai:

SCH/Com-ex (93) 10 1993. 12. 14.	A miniszterek és államtitkárok 1992. június 19-i és 1993. június 30-i, a hatálybalépésről szóló nyilatkozatainak megerősítéséről
SCH/Com-ex (93) 14 1993. 12. 14.	A kábítószer-kereskedelem elleni gyakorlati igazságügyi együttműködés javításáról
SCH/Com-ex (93) 21 1993. 12. 14.	Az egységes vízumok meghosszabbításáról
SCH/Com-ex (93) 24 1993. 12. 14.	Az egységes vízum megsemmisítésére, visszavonására vagy érvényességi idejének lerövidítésére vonatkozó közös elvekről
SCH/Com-ex (94) 1 Rev. 2 1994. 04. 26.	A belső határokon a közúti határátkelőhelyeken zajló forgalom akadályainak és korlátainak megszüntetését célzó kiigazító intézkedésekről
SCH/Com-ex (94) 15 Rev. 1994. 11. 21.	A Schengeni Végrehajtási Egyezmény 17. cikkének (2) bekezdésében említett, a központi hatóságokkal történő konzultációt szolgáló számítógépes eljárás bevezetéséről
SCH/Com-ex (94) 16 Rev. 1994. 11. 21.	A közös beléptetési és kiléptetési bélyegzők beszerzéséről
SCH/Com-ex (94) 17 Rev. 4 1994. 12. 22.	A schengeni rendszer repülőtereken és kisrepülőtereken történő bevezetéséről és alkalmazásáról
SCH/Com-ex (94) 25 1994. 12. 22.	Az egységes vízumok kiadására vonatkozó statisztikai információk cseréjéről
SCH/Com-ex (94) 28 Rev. 1994. 12. 22.	A 75. cikkben a kábítószerekre és pszichotróp anyagokra előírt úti igazolásról

SCH/Com-ex (94) 29 Rev. 2 1994. 12. 22.	Az 1990. június 19-i Schengeni Végrehajtási Egyezmény hatálybaléptetéséről	SCH/Com-ex (98) 19 1998. 06. 23.	A monacói tartózkodási engedélyekről VÍZUMOK – KÜLSŐ HATÁROK – SIS
SCH/Com-ex (95) PV 1 Rev. 8. pont	A közös vízumpolitikáról	SCH/Com-ex (98) 21 1998. 06. 23.	A vízum iránti kérelmet benyújtó személyek útlevelének lebélyegzéséről VÍZUMOK
SCH/Com-ex (95) 20 Rev. 2 1995. 12. 20.	A Schengeni Végrehajtási Egyezmény 2. cikke (2) bekezdésének alkalmazására vonatkozó eljárással kapcsolatos SCH/I (95) 40 Rev. 6 okmány jóváhagyásáról Rev.	SCH/Com-ex (98) 26 def 1998. 09. 16.	A Schengent értékelő és végrehajtását felügyelő Állandó Bizottság létrehozásáról
SCH/Com-ex (95) 21 1995. 12. 20.	A schengeni államok között a külső határokon előforduló esetleges működési hibákra vonatkozó statisztikai és konkrét adatok gyors cseréjéről	SCH/Com-ex (98) 29 Rev. 1998. 6. 23.	A technikai schengeni vívmányok egészét átfogó záradékról
SCH/Com-ex (96) 13 Rev. 1996. 06. 27.	A schengeni vízumoknak a Schengeni Végrehajtási Egyezmény 30. cikke (1) bekezdése a) pontja szerint történő kiadására vonatkozó elvekről	SCH/Com-ex (98) 35 Rev. 2 1998. 9. 16.	A Közös Kézikönyvnek az EU-tagságra pályázó államoknak történő átadásáról
SCH/Com-ex (97) 39 Rev. 1997. 12. 15.	A schengeni államok közötti visszafogadási megállapodások keretében alkalmazott bizonyítási eszközökre és valószínűsítő körülményekre vonatkozó irányadó elvekről	SCH/Com-ex (98) 37 def 2 1998. 10. 27.	Az illegális bevándorlás elleni intézkedések elfogadásáról
SCH/Com-ex (98) 1 Rev. 2 1998. 04. 21.	A munkacsoport tevékenységéről szóló jelentésről	SCH/Com-ex (98) 51 Rev. 3 1998. 12. 16.	A bűncselekmények megelőzése és nyomozása terén a határon átnyúló rendőrségi együttműködésről
SCH/Com-ex (98) 12 1998. 04. 21.	A kiadott vízumokra vonatkozó statisztikák helyi szintű cseréjéről	SCH/Com-ex (98) 52 1998. 12. 16.	A határon átnyúló rendőrségi együttműködésről szóló kézikönyvről
SCH/Com-ex (98) 18 Rev. 1998. 06. 23.	A schengeni területről történő kitoloncoláshoz szükséges okmányok kiállítása kapcsán problémákat felvető országok vonatkozásában meghozandó intézkedésekről VISSZAFOGADÁS – VÍZUMOK	SCH/Com-ex (98) 56 1998. 12. 16.	A vízummal ellátható okmányok kézikönyvének összeállításáról
		SCH/Com-ex (98) 57 1998. 12. 16.	A meghívólevél, a kötelezettségvállaló nyilatkozat és a szállás igazolására szolgáló harmonizált nyomtatvány bevezetéséről
		SCH/Com-ex (98) 59 Rev. 1998. 12. 16.	Az okmányszakértők összehangolt igénybeviteléről
		SCH/Com-ex (99) 1 Rev. 2 1999. 04. 28.	A kábítószerek terén a schengeni normákról
		SCH/Com-ex (99) 5 1999. 04. 28.	A SIRENE Kézikönyvről
		SCH/Com-ex (99) 6 1999. 04. 28.	A távközlésre vonatkozó schengeni vívmányokról
		SCH/Com-ex (99) 7 Rev. 2 1999. 04. 28.	Kapcsolattartó tisztviselőkről

SCH/Com-ex (99) 8 Rev. 2 1999. 04. 28.	Az összekötő tisztviselőkről
SCH/Com-ex (99) 10 1999. 04. 28.	A tiltott fegyverkereskedelemről
SCH/Com-ex (99) 13 1999. 04. 28.	A Közös Kézikönyv és a Közös Konzuli Utasítás végleges változatáról
SCH/Com-ex (99) 14 1999. 04. 28.	A vízummal ellátható okmányok kézikönyvének összeállításáról
SCH/Com-ex (99) 18 1999. 04. 28.	A bűncselekmények megelőzése és nyomozása terén a rendőrségi együttműködés javításáról

B. A Végrehajtó Bizottság következő nyilatkozatai

Nyilatkozat	Tárgy
SCH/Com-ex (96) Decl. 5 1996. 04. 18.	A „külföldi” fogalmának meghatározásáról
SCH/Com-ex (96) Decl. 6 Rev. 2 1996. 06. 26.	A kiadatásról
SCH/Com-ex (97) Decl. 13 Rev. 2. 1998. 02. 09.	A kiskorúak jogellenes elviteléről

C. A Központi Csoport következő határozatai

Határozat	Tárgy
SCH/C (98) 117 1998. 10. 27.	Az illegális bevándorlás elleni intézkedések elfogadásáról
SCH/C (99) 25 1999. 03. 22.	Az informátorok és bizalmi személyek díjazását szabályozó általános elvekről

B. MELLÉKLET

[2. cikk (2) bekezdése]

Svájc a következő jogi aktusokat a Tanács által a 15. cikkkel összhangban megállapított időponttól kezdődően fogja alkalmazni.

Ha erre az időpontra a (*)-gal jelzett jogi aktusokban említett megállapodás vagy jegyzőkönyv nem lépett még hatályba az Európai Unió valamennyi tagállamban az érintett jogi aktus elfogadásának időpontjában, Svájc ezen jogi aktusoknak a rendelkezéseit attól az időponttól kezdődően

fogja alkalmazni, amikor a szóban forgó egyezmény vagy jegyzőkönyv valamennyi tagállamban hatályba lép.

A Tanács 1991. június 18-i 91/477 irányelve a fegyverek megszerzésének és tartásának ellenőrzéséről (HL L 256., 1991. 9. 13., 51. o.) és az 1996. január 12-i 96/129/EK bizottsági ajánlással (HL L 30., 1996. 2. 8., 47. o.) módosított, a lőfegyverokmányokról szóló, 1993. február 25-i 93/216/EGK bizottsági ajánlás (HL L 93., 1993. 04. 17., 39. o.);

A 2002. február 18-i 334/2002/EK tanácsi rendelettel (HL L 53., 2002. 2. 23., 7. o.) módosított, a vízumok egységes formátumának meghatározásáról szóló, 1995. május 29-i 1683/95/EK tanácsi rendelet (HL L 164., 1995. 7. 14., 1. o.); a Bizottság 1996. február 7-i és 2002. június 3-i határozata az egységes vízumforma további technikai követelményeiről (melyet nem hirdettek ki);

Az Európai Parlament és az Európai Tanács 1995. október 24-i 95/46/EK irányelve a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 281., 1995. 11. 23., 31. o.);

A Tanács 2000. május 29-i jogi aktusa az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyegyezménynek az Európai Unióról szóló szerződés 34. cikke szerinti létrehozásáról [az egyezmény 2. cikkének 1. bekezdésében hivatkozott rendelkezések] (HL C 197., 2000. 7. 12., 1. o.)*;

A Tanács 2000. szeptember 28-i 2000/586/IB határozata a közös határokon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló, 1985. június 14-i Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény 40. cikke (4) és (5) bekezdésének, 41. cikke (7) bekezdésének és 65. cikke (2) bekezdésének módosítására vonatkozó eljárásról (HL L 248., 2000. 10. 03., 1. o.);

A Tanács 2000. október 17-i 2000/645/EK határozata a Schengeni Végrehajtó Bizottság SCH/Comex (94) 15 rev. határozatában foglalt schengeni vívmányok helyesbítéséről (HL L 272., 2000. 10. 25., 24. o.);

A 2001. december 7-i 2414/2001/EK tanácsi rendelettel (HL L 327., 2001. 12. 12., 1. o.) és a 2003. március 6-i 453/2003/EK tanácsi rendelettel (HL L 69., 2003. 3. 13., 10. o.) módosított, a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok országainak felsorolásáról szóló, 2001. március 15-i 539/2001/EK tanácsi rendelet (HL L 81., 2001. 3. 21., 1. o.);

A Tanács 2001. április 24-i 2001/329/EK határozata a Közös Konzuli Utasítás VI. részének és 3., 6. és 13. mellékletének, valamint a Közös Kézikönyv 5a., 6a. és 8. mellékletének frissítéséről (HL L 116., 2001. 4. 26., 32. o.);

A Tanács 2001. május 28-i 1091/2001/EK rendelete a hosszú távú tartózkodásra jogosító vízummal való szabad mozgásról (HL L 150, 2001. 6. 6., 4. o.);

A Tanács 2001. május 28-i 2001/420/EK határozata a Közös Konzuli Utasítás 13. melléklete V. és VI. részének és a Közös Kézikönyv 6a. mellékletének az egyidejűleg

rövid távú tartózkodásra jogosító vízumként is érvényes, hosszú távú tartózkodásra jogosító vízumok tekintetében történő kiigazításáról (HL L 150., 2001. 6. 06., 47. o.);

A Tanács 2001. május 28-i 2001/40/EK irányelve a harmadik országok állampolgárainak kitoloncolásáról hozott határozatok kölcsönös elismeréséről (HL L 149., 2001. 6. 02., 34. o.) és a Tanács 2004. február 23-i 2004/191/EK határozata a harmadik országok állampolgárainak kitoloncolásáról hozott határozatok kölcsönös elismeréséről szóló 2001/140/EK irányelv alkalmazásából adódó pénzügyi aránytalanságok kiegyenlítését célzó kritériumok és gyakorlati szabályok megállapításáról (HL L 60., 2004. 2. 27., 55. o.);

A Tanács 2001. június 28-i 2001/51/EK irányelve az 1985. június 14-i Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény 26. cikke rendelkezéseinek kiegészítéséről (HL L 187., 2001. 7. 10., 45. o.);

A Tanács 2001. október 16-i jogi aktusa az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló egyezményhez csatolt jegyzőkönyvnek az Európai Unióról szóló Szerződés 34. cikkének megfelelően történő létrehozásáról [a jegyzőkönyv 15. cikkében hivatkozott rendelkezés] (HL C 326., 2001. 11. 21., 1. o.);*

A Tanács 2001. december 6-i 2424/2001/EK rendelete a Schengeni Információs Rendszer második generációjának (SIS II.) kifejlesztéséről (HL L 328., 2001. 12. 13., 4. o.);

A Tanács 2001. december 6-i 2001/886/IB határozata a Schengeni Információs Rendszer második generációjának (SIS II.) kifejlesztéséről (HL L 328., 2001. 12. 13., 1. o.);

A Tanács 2001. december 20-i 2002/44/EK határozata a Közös Konzuli Utasítás VII. részének és 12. mellékletének, valamint a Közös Kézikönyv 14a. mellékletének módosításáról (HL L 20., 2002. 1. 23., 5. o.);

A Tanács 2002. február 18-i 333/2002/EK rendelete az érintett tagállam részéről el nem ismert útiokmány birtokosai részére a tagállamok által kiadott vízumok beillesztésére szolgáló űrlapok egységes formátumáról (HL L 53., 2002. 2. 23., 4. o.) és a Bizottság 2002. augusztus 12-i határozata az érintett tagállam részéről el nem ismert útiokmány birtokosai részére a tagállamok által kiadott vízumok beillesztésére szolgáló űrlapok egységes formátumának műszaki előírásairól (melyet nem hirdettek ki);

A Tanács 2002. április 25-i 2002/352/EK határozata a Közös Kézikönyv felülvizsgálatáról (HL L 123., 2002. 5. 09., 47. o.);

A Tanács 2002. április 25-i 2002/354/EK határozata a Közös Konzuli Utasítás III. részének kiigazításáról és 16. mellékletének létrehozásáról (HL L 123., 2002. 5. 9., 50. o.);

A Tanács 2002. június 13-i 1030/2002/EK rendelete a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról (HL L 157., 2002. 6. 15., 1. o.) és a Bizottság 2002. augusztus 14-i határozata a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának tekintetében a műszaki előírások megállapításáról (melyet nem hirdettek ki);

A Tanács 2002. július 12-i 2002/585/EK határozata a Közös Konzuli Utasítás III. és VIII. részének kiigazításáról (HL L 187., 2002. 7. 16., 44. o.);

A Tanács 2002. július 12-i 2002/586/EK határozata a Közös Konzuli Utasítás VI. részének kiigazításáról (HL L 187., 2002. 7. 16., 48. o.);

A Tanács 2002. július 12-i 2002/587/EK határozata a Közös Kézikönyv felülvizsgálatáról (HL L 187., 2002. 7. 16., 50. o.);

A Tanács 2002. november 28-i kerethatározata a jogellenes be- és átutazáshoz, valamint a jogellenes tartózkodáshoz történő segítségnyújtás elleni küzdelem büntetőjogi keretének megerősítéséről (HL L 328, 2002. 12. 5., 1. o.);

A Tanács 2002. november 28-i 2002/90/EK irányelve a jogellenes be- és átutazáshoz, valamint a jogellenes tartózkodáshoz történő segítségnyújtás meghatározásáról (HL L 328., 2002. 12. 5., 17. o.);

A Tanács 2003. február 27-i 415/2003/EK rendelete a vízumok, köztük az átutazó tengerészek számára kibocsátandó vízumok határon történő kiadásáról (HL L 64., 2003. 3. 7., 1. o.);

Az Izlandi Köztársaságnak és a Norvég Királyságnak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodásnak megfelelően az Európai Unió tagállamai közötti egyszerűsített kiadatási eljárásról szóló 1995. évi egyezmény, illetve az Európai Unió tagállamai közötti kiadatásról szóló 1996. évi egyezmény schengeni vívmányok továbbfejlesztésének minősülő rendelkezéseinek meghatározásáról szóló, 2003. február 27-i 2003/169/IB tanácsi határozatban (HL L 67., 2003. 3. 12., 25. o.) említett, az Európai Unió tagállamai közötti egyszerűsített kiadatási eljárásról szóló 1995. évi egyezmény (HL C 78., 1995. 3. 30., 2. o.), valamint az Európai Unió tagállamai közötti kiadatásról szóló 1996. évi egyezmény (HL C 313., 1996. 10. 23., 12. o.) rendelkezései;*

A Tanács 2003. február 27-i 2003/170/IB határozata a tagállamok bűnüldöző szervei által külföldre kiküldött összekötő tisztviselők közös alkalmazásáról (HL L 67., 2003. 3. 12., 27. o.);

A Tanács 2003. április 14-i 693/2003/EK rendelete az egyszerűsített átutazási okmány (FTD) és egyszerűsített vasúti átutazási okmány (FRTD) létrehozásáról, valamint a Közös Konzuli Utasítás és a Közös Kézikönyv módosításáról (HL L 99., 2003. 4. 17., 8. o.);

A Tanács 2003. április 14-i 694/2003/EK rendelete a 693/2003/EK rendeletben előírt egyszerűsített átutazási okmány (FTD) és egyszerűsített vasúti átutazási okmány (FRTD) egységes formátumairól (HL L 99., 2003. 4. 17., 15. o.);

A Tanács 2003. június 13-i 2003/454/EK határozata a Közös Konzuli Utasítás 12. mellékletének, valamint a Közös Kézikönyv 14a. mellékletének a vízumdíjak tekintetében történő módosításáról (HL L 152., 2003. 6. 20., 82. o.);

A Tanács 2003. július 15-i 1295/2003/EK rendelete a 2004. évi athéni olimpiai vagy paralimpiai játékokban részt vevő olimpiai család tagjainak szóló vízumok kérelmezésére és kiadására vonatkozó eljárások megkönnyítését szolgáló intézkedésekről (HL L 183., 2003. 7. 22., 1. o.);

A Tanács 2003. július 28-i 2003/585/EK határozata a Közös Konzuli Utasítás 2. melléklete A. listájának, valamint a Közös Kézikönyv 5. melléklete A. listájának a pakisztáni diplomataútlevelek birtokosaira vonatkozó vízumkötelezettség tekintetében történő módosításáról (HL L 198., 2003. 8. 6., 13. o.);

A Tanács 2003. július 28-i 2003/586/EK határozata a Közös Konzuli Utasítás 3. melléklete I. részének, valamint a Közös Kézikönyv 5a. melléklete I. részének a harmadik országok repülőtéri tranzitvízum-kötelezettség alá tartozó állampolgárai tekintetében történő módosításáról (HL L 198., 2003. 8. 6., 15. o.);

A Tanács 2003. október 2-i 2003/725/IB határozata a közös határokon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló, 1985. június 14-i Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény 40. cikke (1) és (7) bekezdése rendelkezéseinek módosításáról (HL L 260., 2003. 10. 11., 37. o.);

A Tanács 2003. november 25-i 2003/110/EK irányelve a légi úton történő kiutasítás céljából történő átszállítás eseteiben biztosított segítségnyújtásról (HL L 321., 2003. 12. 6., 26. o.);

A Tanács 2003. december 22-i 2004/14/EK határozata a Közös Konzuli Utasítás V. része (A kérelmek vizsgálatának alapvető kritériumai) harmadik albekezdésének módosításáról (HL L 5., 2004. 1. 9., 74. o.);

A Tanács 2003. december 22-i 2004/15/EK határozata a Közös Konzuli Utasítás II. része 1.2. pontjának módosításáról és új mellékletének kidolgozásáról (HL L 5., 2004. 1. 9., 76. o.);

A Tanács 2003. december 22-i 2004/17/EK határozata az utazási betegségbiztosításnak az egységes beutazóvízum megszerzéséhez szükséges alátámasztó dokumentumok listájára történő felvétele tekintetében a Közös Konzuli Utasítás V. része 1.4. pontjának, illetve a Közös Kézikönyv I. része 4.1.2. pontjának módosításáról (HL L 5., 2004. 1. 9., 79. o.);

A Tanács 2004. február 19-i 377/2004/EK rendelete a bevándorlási összekötő tisztviselők hálózatának létrehozásáról (HL L 64., 2004. 3. 2., 1. o.);

A Tanács 2004. április 29-i 2004/466/EK határozata a kísérettel utazó kiskorúak célzott határellenőrzéséről szóló rendelkezés felvételére tekintettel a Közös Kézikönyv módosításáról (HL L 157., 2004. 4. 30., 136. o.);

A kísérettel utazó kiskorúak célzott határellenőrzéséről szóló rendelkezés felvétele tekintetében a Közös Kézikönyv módosításáról szóló, 2004. április 29-i 2004/466/EK tanácsi határozat helyesbítése (HL L 195., 2004. 6. 2., 44. o.);

A Tanács 2004. április 29-i 871/2004/EK rendelete a terrorizmus elleni küzdelem keretében a Schengeni Információs Rendszer egyes új funkcióinak bevezetéséről (HL L 162., 2004. 4. 30., 29. o.);

A Tanács 2004. április 29-i 2004/82/EK irányelve a fuvarozóknak az utasokkal kapcsolatos adatok közlésére vonatkozó kötelezettségéről (HL L 261., 2004. 8. 6., 24. o.);

A Tanács 2004. április 29-i 2004/573/EK határozata a harmadik államok két vagy több tagállam területéről kiutasított állampolgárainak két vagy több tagállam területéről történő kitoloncolására szolgáló közös légi járatok szervezéséről (HL L 261., 2004. 8. 6., 28. o.);

A Tanács 2004. április 29-i 2004/574/EK határozata a Közös Kézikönyv módosításáról (HL L 261., 2004. 8. 6., 36. o.);

A Tanács 2004. április 29-i 2004/581/EK határozata a külső határátkelőhelyeken elhelyezett táblákon feltüntetendő jelzések minimumának megállapításáról (HL L 261., 2004. 8. 6., 119. o.);

A Tanács 2004. június 8-i 2004/512/EK határozata a Vízuminformációs Rendszer létrehozásáról (VIS) (HL L 213., 2004. 6. 15., 5. o.).

ZÁRÓOKMÁNY

A meghatalmazottak elfogadták az ehhez a záróokmányhoz csatolt következő közös nyilatkozatokat:

1. A Szerződő Felek közös nyilatkozata a parlamenti konzultációról;
2. A Szerződő Felek közös nyilatkozata a külkapcsolatokról;
3. A Szerződő Felek közös nyilatkozata az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló, 2000. május 29-i egyezmény 23. cikkének (7) bekezdéséről.

A meghatalmazottak tudomásul vették az ehhez a záróokmányhoz csatolt következő közös nyilatkozatokat:

1. Svájc nyilatkozata a bűnügyi jogsegélyről;
2. Svájc nyilatkozata a 7. cikk (2) bekezdésének b) pontja tekintetében a schengeni vívmányok továbbfejlesztésének elfogadására vonatkozó időtartamról;
3. Svájc nyilatkozata a bűnügyi jogsegélyről szóló európai egyezmény és a kiadatásról szóló európai egyezmény alkalmazásáról;
4. Az Európai Bizottság nyilatkozata a javaslatok továbbításáról;
5. Az Európai Bizottság nyilatkozata az Európai Bizottságot végrehajtási hatásköreinek gyakorlásában segítő bizottságokról.

Kelt Luxembourgban, 2004. október 26-án.

(Aláírások)

A SZERZŐDŐ FELEK KÖZÖS NYILATKOZATAI

*A SZERZŐDŐ FELEK KÖZÖS NYILATKOZATA
A PARLAMENTI KONZULTÁCIÓRÓL*

Az Európai Unió és Svájc helyénvalónak véli, hogy az e megállapodás hatálya alá tartozó ügyeket az Európai Parlament–Svájc interparlamentáris ülések keretében tárgyalják.

*A SZERZŐDŐ FELEK KÖZÖS NYILATKOZATA
A KÜLKAPCSOLATOKRÓL*

A Szerződő Felek megállapodnak abban, hogy az Európai Közösség vállalja a Schengeni együttműködéssel összefüggő területeken vele megállapodást kötött harmadik államok és nemzetközi szervezetek arra való ösztönzését, hogy azok – Svájc ilyen megállapodások megkötésére való jogkörének sérelme nélkül – hasonló megállapodásokat kössenek a Svájci Államszövetséggel.

*A SZERZŐDŐ FELEK KÖZÖS NYILATKOZATA
AZ EURÓPAI UNIÓ TAGÁLLAMAI KÖZÖTTI
KÖLCSÖNÖS BŰNÜGYI JOGSEGÉLYRŐL SZÓLÓ,
2000. MÁJUS 29-I EGYEZMÉNY 23. CIKKÉNEK
(7) BEKEZDÉSÉRŐL*

A Szerződő Felek megállapodnak abban, hogy Svájc az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló egyezmény 23. cikke (1) bekezdése *c*) pontjának rendelkezéseire is figyelemmel, egyes egyedi esetek körülményeire való tekintettel megkövetelheti, hogy személyes adatokat – amennyiben az érintett tagállam nem szerezte meg az érintett személy hozzájárulását – az (1) bekezdés *a*) és *b*) pontjában említett célokra csak Svájc előzetes hozzájárulásával használhat fel olyan eljárások vonatkozásában, amelyek tekintetében Svájc a személyes adatok továbbítását vagy felhasználását ezen egyezmény rendelkezései szerint, illetve az 1. cikkben említett nemzetközi szerződések szerint megtagadhatta vagy korlátozhatta volna.

Ha egy egyedi esetben Svájc megtagadja a hozzájárulását egy tagállam a fenti bekezdés rendelkezései szerinti megkeresése teljesítéséhez, határozatát írásban köteles megindokolni.

EGYÉB NYILATKOZATOK

SVÁJC NYILATKOZATA A BŰNÜGYI JOGSEGÉLYRŐL

Svájc kinyilvánítja, hogy a közvetlen adózás területén elkövetett adózási bűncselekmények, amelyek tekintetében e megállapodás hatálybalépésének időpontjában a svájci hatóságok eljárást folytatnak, nem jogosítanak fel

a büntető eljárásokra hatáskörrel rendelkező bíróságok előtti jogorvoslatra.

*SVÁJC NYILATKOZATA A 7. CIKK
(2) BEKEZDÉSÉNEK B) PONTJA TEKINTETÉBEN
A SCHENGENI VÍVMÁNYOK
TOVÁBBFEJLESZTÉSÉNEK ELFOGADÁSÁRA
VONATKOZÓ IDŐTARTAMRÓL*

Egy jogi aktus vagy intézkedés elfogadására és végrehajtására a 7. cikk (2) bekezdésének *b*) pontjában megállapított, legfeljebb kétéves időtartam a következő szakaszokat foglalja magában:

előkészítő szakasz,

parlamentari eljárás,

a népszavazási eljárás időtartama (100 nap, amely a jogszabály hivatalos kihirdetésével kezdődik) és, adott esetben

a népszavazás (szervezés és szavazás).

A Szövetségi Tanács haladéktalanul értesíti a Tanácsot és a Bizottságot az egyes szakaszok lezárulásáról.

A Szövetségi Tanács kötelezettséget vállal a rendelkezésre álló összes eszköz alkalmazására annak érdekében, hogy a fent említett szakaszok a lehető legkorábban befejeződjenek.

*SVÁJC NYILATKOZATA A BŰNÜGYI JOGSEGÉLYRŐL
SZÓLÓ EURÓPAI EGYEZMÉNY ÉS A KIADATÁSRÓL
SZÓLÓ EURÓPAI EGYEZMÉNY ALKALMAZÁSÁRÓL*

Svájc kötelezettséget vállal arra, hogy tartózkodik az 1957. december 13-i európai kiadatasi egyezmény, valamint az bűnügyi jogsegélyről szóló, 1959. április 20-i egyezmény ratifikálása alkalmával tett fenntartások és nyilatkozatok alkalmazásától, amennyiben azok nem állnak összhangban e megállapodással.

*AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG NYILATKOZATA
A JAVASLATOK TOVÁBBÍTÁSÁRÓL*

A megállapodást érintő javaslatoknak az Európai Unió Tanácsa és az Európai Parlament részére történő megküldésekor, az Európai Bizottság továbbítja a másolatokat Svájc részére is.

*AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG NYILATKOZATA
AZ EURÓPAI BIZOTTSÁGOT VÉGREHAJTÁSI
HATÁSKÖREINEK GYAKORLÁSÁBAN SEGÍTŐ
BIZOTTSÁGOKRÓL*

A személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról

szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹ 31. cikke által létrehozott bizottság mellett az Európai Bizottságot végrehajtási hatásköreinek gyakorlásában a schengeni vívmányok végrehajtásában, alkalmazásában és fejlesztésében – segítő bizottságok a következők:

– vízumok egységes formátumának meghatározásáról szóló, 1995. május 29-i 1683/95/EK tanácsi rendelet² 6. cikke által létrehozott bizottság („vízumbizottság”)

és

– A Schengeni Információs Rendszer második generációjának (SIS II) kifejlesztéséről szóló, 2001. december 6-i 2001/886/IB tanácsi határozat 5. cikke és a 2001. december 6-i 2424/2001/EK tanácsi rendelet³ 5. cikke által létrehozott bizottság („II. SIS-bizottság”).

MEGÁLLAPODÁS LEVÉLVÁLTÁS FORMÁJÁBAN AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA ÉS A SVÁJCI ÁLLAMSZÖVETSÉG KÖZÖTT, AZ EURÓPAI BIZOTTSÁGOT VÉGREHAJTÁSI HATÁSKÖREINEK GYAKORLÁSÁBAN SEGÍTŐ BIZOTTSÁGOKRÓL

A. A Közösség levele

Excellenciás Uram!

A Tanács hivatkozik a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodásról folytatott tárgyalásokra, és kedvezően fogadta a Svájci Államszövetség azon kérését, hogy – a megállapodás hatálya alá tartozó területeken a döntéshozatali eljárásban való részvétele szellemében és a megállapodás megfelelő érvényesülése érdekében – teljeskörűen bekapcsolódjon az Európai Bizottságot végrehajtási jogainak gyakorlásában segítő bizottságok munkájába.

A Tanács megjegyzi, hogy amikor a megállapodás hatálya alá tartozó területeken alkalmazni fogják ezeket az eljárásokat, valóban szükség lesz arra, hogy a Svájci Államszövetség bekapcsolódjék e bizottságok munkájába, annak érdekében, hogy garantálják a megállapodás eljárásainak az érintett jogi aktusokra és intézkedésekre való alkalmazását, és ezek ily módon a Svájci Államszövetség számára is kötelezővé váljanak.

Az Európai Közösség kötelezettséget vállal arra, hogy tárgyaljon a Svájci Államszövetségnek e bizottságok munkájába való bekapcsolódására vonatkozó megfelelő szabályokról.

A személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv tekintetében:

– Az Európai Bizottság – amennyiben az adott kérdés érinti a schengeni vívmányok alkalmazását, és kizárólag e kérdés tekintetében – a lehető legszélesebb körű részvételt biztosítja a Svájci Államszövetség szakértői számára azon intézkedéstervezetek előkészítésében, amelyeket ezt követően az ezen irányelv 31. cikke értelmében létrehozott, az Európai Bizottságot végrehajtási hatásköreinek gyakorlásában segítő bizottsághoz kell benyújtani. Ebben a tekintetben az Európai Bizottság az intézkedéstervezetek kidolgozása során ugyanúgy konzultál a Svájci Államszövetség szakértőivel, mint ahogy a tagállamok szakértőivel.

Az említett 29. cikke (2) bekezdésének második francia bekezdésével összhangban a Svájci Államszövetség kijelölhet egy felügyelő hatóságot vagy a Svájci Államszövetség által kijelölt hatóságot képviselő olyan személyt, aki megfigyelői minőségben, szavazati jog nélkül vesz részt a személyes adatok feldolgozása tekintetében az egyének védelmével foglalkozó munkacsoport ülésein. E részvételre eseti meghívás alapján kerül sor, kizárólagosan a schengeni vívmányok alkalmazására vonatkozó kérdések tekintetében.

Lekötelezne, ha tájékoztatna arról, hogy Kormánya egyetért-e a fentiekkel.

Kérem, Uram, fogadja megkülönböztetett nagyrabecsülésem kifejezését.

B. A Svájci Államszövetség válasza

Excellenciás Uram!

Megtiszteltetés számomra, hogy igazolhatom Excellenciád levelének kézhezvételét, amely a következőképpen szól:

„A Tanács hivatkozik a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodásról folytatott tárgyalásokra, és kedvezően fogadta a Svájci Államszövetség azon kérését, hogy – a megállapodás hatálya alá tartozó területeken a döntéshozatali eljárásban való részvétele szellemében és a megállapodás megfelelő érvényesülése érdekében – teljeskörűen bekapcsolódjon az Európai Bizottságot végrehajtási jogainak gyakorlásában segítő bizottságok munkájába.

A Tanács megjegyzi, hogy amikor a megállapodás hatálya alá tartozó területeken alkalmazni fogják ezeket az eljárásokat, valóban szükség lesz arra, hogy a Svájci Államszövetség bekapcsolódjék e bizottságok munkájába, annak érdekében, hogy garantálják a megállapodás eljárásainak az érintett jogi aktusokra és intézkedésekre való alkalmazását, és ezek ily módon a Svájci Államszövetség számára is kötelezővé váljanak.

¹ HL L 281., 1995. 11. 23., 31. o.

² HL L 164., 1995. 7. 14., 1. o. A legutóbb a Tanács 2002. február 18-i 334/2002/EK rendeletével módosított rendelet (HL L 53., 2002. 2. 23., 7. o.).

³ HL L 328., 2001. 12. 13., 1. és 4. o.

Az Európai Közösség kötelezettséget vállal arra, hogy tárgyaljon a Svájci Államszövetségnek e bizottságok munkájába való bekapcsolódására vonatkozó megfelelő szabályokról. A személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv tekintetében:

– Az Európai Bizottság – amennyiben az adott kérdés érinti a schengeni vívmányok alkalmazását, és kizárólag e kérdés tekintetében – a lehető legszélesebb körű részvételt biztosítja a Svájci Államszövetség szakértői számára azon intézkedéstervezetek előkészítésében, amelyeket ezt követően az ezen irányelv 31. cikke értelmében létrehozott, az Európai Bizottságot végrehajtási hatásköreinek gyakorlásában segítő bizottsághoz kell benyújtani. Ebben a tekintetben az Európai Bizottság az intézkedéstervezetek kidolgozása során ugyanúgy konzultál a Svájci Államszövetség szakértőivel, mint ahogy a tagállamok szakértőivel.

– Az említett 29. cikke (2) bekezdésének második francia bekezdésével összhangban a Svájci Államszövetség kijelölhet egy felügyelő hatóságot vagy a Svájci Államszövetség által kijelölt hatóságot képviselő olyan személyt, aki megfigyelői minőségben, szavazati jog nélkül vesz részt a személyes adatok feldolgozása tekintetében az egyének védelmével foglalkozó munkacsoport ülésein. E részvételre eseti meghívás alapján kerül sor, kizárólagosan a schengeni vívmányok alkalmazására vonatkozó kérdések tekintetében.

Lekötelezne, ha tájékoztatna arról, hogy Kormánya egyetért-e a fentiekkel.”

Megtiszteltetés számomra, hogy tájékoztathatom Excellenciádat: a fentiek elfogadhatók a Svájci Szövetségi Tanács számára.

Kérem, Uram, fogadja megkülönböztetett nagyrabecsülésem kifejezését.

KÖZÖS NYILATKOZAT A VEGYESBIZOTTSÁGOK EGYÜTTES ÜLÉSEIRŐL

Az Európai Unió tagállamainak kormányait képviselő küldöttségek,

Az Európai Bizottság küldöttsége,

Az Izlandi Köztársaság kormányát és a Norvég Királyság kormányát képviselő küldöttségek,

A Svájci Államszövetség kormányát képviselő küldöttség,

– arról határoztak, hogy megszervezik az egyrésztől Izlandnak és Norvégiának a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulási megállapodásában, másrésztől a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulási megállapodásában létrehozott vegyesbizottságok együttes üléseit, függetlenül az ülésezés szintjétől,

– megjegyzik, hogy ezen együttes ülésezés az ezen ülések elnöki tisztjére vonatkozó gyakorlati szabályozást kíván, te-

kintettel arra, hogy az elnöki tisztet a társult államok egyike tölti be, az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulási megállapodásával, valamint az Európai Unió Tanácsa és az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság közötti, Izlandnak és Norvégiának a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulási megállapodásával összhangban,

– figyelembe veszik a társult államok azon óhaját, amelynek értelmében azok az elnöki tiszt betöltését – az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulási megállapodás hatálybalépésének időpontjától kezdődően – szükség szerint átadják egymásnak, és azt alfabetikus sorrendben, felváltva gyakorolják.

Kelt Luxembourgban, 2004. október 26.”

4. § (1) Ez a törvény a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) E törvény 3. §-a a Megállapodás 14. cikk (1) bekezdésében meghatározott időpontban lép hatályba.

(3) A Megállapodás, illetve e törvény 3. §-a hatálybalépésének naptári napját a külpolitikáért felelős miniszter annak ismertté válását követően a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett egyedi határozatával állapítja meg.

(4) A Megállapodás végrehajtása során az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2003. évi CXXX. törvény III. Fejezetét értelemszerűen alkalmazni kell.

(5) E törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről az igazságügyért és a rendészetért felelős miniszter gondoskodik.

INDOKOLÁS

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A Törvény tárgyát az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásról szóló Megállapodás (a továbbiakban: Megállapodás) kötelező hatályának elismerése és törvénnyel történő kihirdetése képezi. Az Amszterdami Szerződés hatálybalépésével az Európai Unió célul tűzte ki az Unió fenntartását és fejlesztését a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló olyan térségként, ahol a személyek szabad mozgásának biztosítása a külső határok ellenőrzésére, a menekültügyre, a bevándorlásra, valamint a bűnmegelőzésre és bűnüldözésre vonatkozó megfelelő intézkedésekkel páro-

sul. A Megállapodás ratifikációjával megteremtődik és realizálódik annak lehetősége, hogy a Svájci Államszövetség – hasonlóan Izlandhoz és Norvégiához – társuljon a schengeni vívmányok végrehajtásához, alkalmazásához és fejlesztéséhez. A Svájci Államszövetség részvétele a schengeni vívmányokban és fejlesztésükben lehetővé fogja tenni továbbiakban egyrészt egyes – a Svájci Államszövetség földrajzi helyzetéből fakadó –, a személyek szabad mozgása útjában álló akadályok megszüntetését, másrészt az Európai Unió és a Svájci Államszövetség közötti együttműködés megerősítését a schengeni vívmányok hatálya alá tartozó területeken.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

Az 1. §-hoz

A Megállapodás tartalmát tekintve – a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény 3. §-a alapján – törvényhozási tárgykört érintő szabályokat tartalmaz. Erre tekintettel a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény 7. § (1) bekezdésének *a*) pontja alapján a Megállapodás kötelező hatályának elismerésére az Országgyűlésnek kell felhatalmazást adnia, majd azt törvényben kell kihirdetni.

A 2. §-hoz

A nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény rendelkezései értelmében a Megállapodás kihirdetésére törvényben kerülhet sor.

A 3. §-hoz

A Megállapodás kölcsönös jogokat és kötelezettségeket teremt Svájc és az Európai Közösség, valamint az Európai Unió és tagállamai között. Ahogyan azt a Megállapodás címe is mutatja, a schengeni vívmányok már nemcsak az eredeti Schengeni Egyezményeket és azok alapján elfogadott végrehajtási normákat jelentik, hanem 1999 óta a Tanács, illetve a Tanács és az Európai Parlament által elfogadott, a schengeni vívmányok továbbfejlesztését jelentő uniós normákat (határozat, kerethatározat) és közösségi rendeleteket, irányelveket is. Ezek egyrészt fokozatosan váltják ki az Egyezmény cikkeit és a végrehajtó bizottsági határozatokat, illetve bizonyos esetekben módosítják azokat. A schengeni vívmányok alkalmazásáról az Európai Unióval társulási megállapodást kötő államok ily módon részt vesznek a schengeni vívmányok továbbfejlesztésében is.

Ennek alapján Svájc végrehajtja és alkalmazza:

- az A) mellékletben felsorolt klasszikus, még hatályban lévő schengeni normákat;
- a B) mellékletben szereplő, a schengeni vívmányok továbbfejlesztését képező közösségi és uniós normákat, amelyek kiváltják vagy módosítják a korábbi schengeni normákat;
- valamint minden olyan normát, amelyet a Megállapodás hatálybalépését követően már a Megállapodásban előírt eljárás alkalmazásával fogadott el a Tanács.

A Megállapodás megkötését megelőző hosszas vita alapján Svájcnak nem kell alkalmaznia a közvetlen adózáshoz kapcsolódó bűncselekmények vonatkozásában a bűncselekményből származó javak felkutatására és elkobzására vonatkozó előírásokat, ha azokat Svájcban követik el. A schengeni vívmányok továbbfejlesztését jelentő új normák elfogadását követően Svájc azonos időben kezdi meg a norma alkalmazását az EU tagállamokkal, kivéve, ha maga a norma kifejezetten eltérően rendelkezik. Amennyiben Svájc belső joga szerint alkotmányos eljárásra van szükség, akkor azt követően lép csak hatályba vele szemben a norma, referendum esetén akár 2 év múlva. Amennyiben Svájcban nem áll módjában valamely norma alkalmazása és ez a schengeni együttműködést megzavaró nehézségekkel jár, az Európai Unió, valamint az Európai Közösség megfelelő intézkedéseket tehet Svájccal szemben. A Megállapodás 1., 3., 4., 5., 6. cikkei, valamint a 7. cikk (2) bekezdés *a*) pontja az aláírásakor hatályba léptek. Svájc ennek alapján megfigyelőként részt vesz valamennyi szintű tanácsi formáció Vegyes Bizottság összetételű munkájában.

A Megállapodás mellékleteiben felsorolt schengeni vívmányok alkalmazásának azonban több feltétele is van:

1. a schengeni csatlakozást megelőző kötelezően előírt schengeni értékelés lebonyolítása, amelynek eredményeképpen megállapítják, hogy Svájc megfelelően képes alkalmazni a schengeni előírásokat és hatékonyan látja el a külső határok ellenőrzését (15. cikk);

2. Svájc megkötö a schengeni vívmányok alkalmazásáról szóló Megállapodást az EKSZ IV. címében speciális státusszal résztvevő Dániával, valamint a Schengenhez szintén társulási megállapodással csatlakozó Norvégiával és Izlanddal [13. cikk és 15. cikk (3) bekezdés];

3. a Dublin II egyezményhez való svájci csatlakozás megvalósul. A Megállapodás 3. cikke létrehozza a Vegyes Bizottságot, amelynek tagjai a tagállamok, Svájc és a Bizottság különböző szintű képviselői. A Vegyes Bizottság számos feladatot lát el, így – többek között – a Megállapodás értelmezéséből származó kérdések elbírálása, vagy a schengeni relevanciájú normák elfogadásában való közreműködés.

A 8. cikk szabályozza Svájcban az Európai Közösségek Bírósága előtti jogkörét. Amennyiben valamely, a 2. cikk-

ben megjelölt schengeni vívmány értelmezésével kapcsolatban valamely tagállam előzetes döntéshozatalra terjeszt elő kérdést, Svájcnak jogában áll írásbeli beadványokat vagy észrevételeket benyújtani.

Svájcnak részt kell venni a schengeni vívmányokkal kapcsolatos költségek viselésében akár az Európai Közösség általános költségvetéséből, akár a tagállamok hozzájárulásaiból finanszírozzák azt. Így hozzájárul a Megállapodás végrehajtásából származó, továbbá a SIS-szel kapcsolatos költségek viseléséhez.

A Schengeni Vívmányoknak az Európai Unió keretébe történő beillesztéséről szóló Jegyzőkönyv 8. cikke értelmében az Amszterdami Szerződés hatályba lépését követően az Európai Unióhoz csatlakozó államok számára kötelezően alkalmazandó valamennyi schengeni vívmány, illetve az annak továbbfejlődést képező valamennyi norma. A Schengeni Végrehajtási Egyezményhez való csatlakozásokról szóló Megállapodások, valamint a schengeni vívmányok alkalmazásáról szóló társulási megállapodások a schengeni vívmányok részét képezik, és mint ilyenek Magyarország számára is kötelezőek.

A Csatlakozási Okmány 3. cikke ugyan egyértelműen fogalmaz a tekintetben, hogy nemcsak a hatályba lépése idején hatályos schengeni vívmányok kötelezőek Magyarországra nézve, hanem az arra épülő későbbiekben elfogadott Schengen-relevanciájú normák is, önmagában azonban ez nem elegendő arra, hogy a Csatlakozási Okmány hatályba lépését követően megkötött társulási megállapodások automatikusan a magyar jog részévé váljanak.

A norvég és izlandi társulási megállapodás már szerepelt az Országgyűlés által megerősített és a Magyar Közlönyben kihirdetett Csatlakozási Okmányban, de az ezt megelőzően elfogadott hazai jogszabályaink még nem utalhattak Norvégia és Izland részvételére a magyar rendvédelmi és igazságügyi szervekkel való együttműködésben, ezért több helyütt – Svájc mellett – e két ország miatt is szükség lehet még jogszabályi módosításokra.

Az A) és B) mellékletekben felsorolt és Svájc által alkalmazandó schengeni vívmányok közül a határellenőrzéssel, a vízumokkal, tartózkodással és az illegális migránsok visszatérésével kapcsolatos együttműködésre vonatkozó szabályok tekintetében nincs probléma. A már hatályos vagy a közeljövőben hatályba lépő magyar jogszabályok Magyarország schengeni taggá válása érdekében már harmonizáltak, a jogszabályok nemcsak az EU tagállamok, hanem más schengeni tagállamok schengeni jogalkalmazását is elismerik.

A határellenőrzés vonatkozásában a hatályos schengeni vívmány közösségi rendelet formáját ölti, így azt közvetlenül kell alkalmazni (az Európai Parlament és a Tanács 562/2006/EK rendelete a személyek határátlépését szabá-

lyozó Közösségi Kódex létrehozásáról (Schengeni Határellenőrzési Kódex). Ily módon a határellenőrzésben egyértelmű, hogy nemcsak az EU tagállamokat, hanem a schengeni államokat is figyelembe kell vennünk.

4. A schengeni vívmányok a Tanács 435/1999/EK határozatának 1. cikk (2) bekezdése értelmében (Hivatalos Lap 2000. 9.22.), valamint a Csatlakozási Okmány 3. cikke és az ahhoz kapcsolódó I. számú melléklet.

A 2007. július 1-jén hatályba lépett új törvény, a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény, már alkalmazza a schengeni állam fogalmát, így a vízumkiadásban, tartózkodási engedélyek kiállításánál, a schengeni vízumhoz, tartózkodási engedélyekhez fűződő jogosítványoknál, a schengeni vízumok visszavonásánál, valamint a kitoloncolási határozatok végrehajtásánál a Svájc által tett intézkedéseket, eljárásokat a magyar hatóságok a Megállapodás alkalmazását követően figyelembe tudják venni.

Hasonlóan rugalmas megoldást tartalmaznak a SIS I alkalmazásának jogalapját megteremtő, a Schengeni Végrehajtási Egyezmény keretében történő együttműködésről és információcseréről szóló 2007. évi CV. törvény vonatkozó rendelkezései. A SIS-t alkalmazó állam fogalmával megteremti annak a lehetőségét, hogy a nem EU tag schengeni országok figyelmeztető jelzéseit is figyelembe vegyék a magyar hatóságok.

A 4. §-hoz

A 14. cikk (1) bekezdés értelmében a Megállapodás egy hónappal azt követően lép hatályba, amikor az Európai Unió Tanácsának Főtitkára megállapítja, hogy a Megállapodásban részt vevő Felek által vagy azok nevében a jóváhagyás kifejezésének valamennyi formai követelménye teljesült. Ennek naptári napját, annak ismertté válását követően a külpolitikáért felelős miniszter – a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény 10. § (4) bekezdése értelmében – a Magyar Közlönyben közzétett egyedi határozatával állapítja meg. Az Egyezmény rendelkezéseinek alkalmazásáról az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2003. évi CXXX. törvény III. fejezete rendelkezik.

A Magyar Köztársaság schengeni térséghez történő csatlakozásának kérdése rendészeti igazgatási kérdés, a csatlakozáshoz nélkülözhetetlen felkészülésért, valamint a szükséges kodifikációs feladatok elvégzéséért, illetőleg ezek végrehajtásának biztosításáért az igazságügyi és rendészeti miniszter a felelős.

**2007. évi CXL.
törvény
a tőkeegyesítő társaságok határokon átnyúló
egyesüléséről***

(indokolással)

Az Országgyűlés az Európai Unió társasági jogával összhangban a belső piac megvalósításának és zavartalan működésének elősegítésére a tőkeegyesítő társaságok határokon átnyúló egyesülése hazai szabályozásának kialakítása érdekében a következő törvényt alkotja:

Hatály

1. § (1) E törvény meghatározza a Magyarországon székhellyel rendelkező tőkeegyesítő társaságok határokon átnyúló egyesülésekben történő részvételével, továbbá ezen társaságok határokon átnyúló egyesülésben való részvétele útján magyarországi székhellyel létrejövő társaságok alapításával, valamint az ezekkel kapcsolatos cégeljárásokra irányadó szabályokat.

(2) E törvény alkalmazásában

a) tőkeegyesítő társaság: a korlátolt felelősségű társaság, a részvénytársaság, az európai részvénytársaság, valamint e törvényben foglalt eltérésekkel a szövetkezet;

b) határokon átnyúló egyesülés (a továbbiakban: egyesülés): a tőkeegyesítő társaságoknak a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (a továbbiakban: Gt.) szerinti egyesülése, amennyiben az egyesülésben résztvevő valamennyi társaságot az Európai Unió valamely tagállamának joga szerint alapították, és létesítő okirat szerinti székhelyük, központi ügyvezetésük vagy üzleti tevékenységük fő helye az Európai Unió valamely tagállamában van, feltéve, hogy közülük legalább egyre az Európai Unió valamely más tagállamának joga irányadó.

2. § (1) A tőkeegyesítő társaságok e törvény szerinti egyesülésére az e törvényben meghatározott eltérésekkel a Gt.-nek, valamint a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvénynek (a továbbiakban: Ctv.) az egyesülésre vonatkozó rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

(2) Az egyesülés során az abban résztvevő tőkeegyesítő társaságoknak be kell tartaniuk a külön jogszabály szerint egyesülés esetén rájuk irányadó szabályokat.

Az egyesülési szerződés közös tervezete

3. § (1) Az egyesülésben résztvevő tőkeegyesítő társaságok vezető tisztségviselői elkészítik az egyesülési szerződés közös tervezetét, amely – a Gt. 79. §-ának (1) beke-

désében felsoroltakon túl – minden esetben tartalmazza a következőket:

a) az egyesülésben résztvevő tőkeegyesítő társaságok társasági részesedéseinek cserearányát és a jegyzett tőkén felüli vagyon terhére juttatható kiegészítő készpénzkifizetés mértékét, erre vonatkozó megállapodás esetén;

b) az egyesülés útján létrejövő társaság részesedéseinek átruházására vonatkozó részletes szabályokat;

c) az egyesülés várható hatását az abban résztvevő tőkeegyesítő társaságok munkavállalóinak foglalkoztatására;

d) azt az időpontot, amelytől fogva az egyesülés útján létrejövő társaság részesedései az adózott eredményből való részesedésre jogosítanak, valamint az e joggal kapcsolatos valamennyi feltételt;

e) azt az időpontot, amikor az egyesüléshez fűződő joghatások beállnak;

f) azokat a jogokat, amelyeket az egyesülés útján létrejövő társaság a különleges jogokkal felruházott tagoknak (részvényeseknek) és részvényeken kívüli más értékpapírok tulajdonosainak biztosít, illetve az ezekkel kapcsolatos intézkedési javaslatokat;

g) azokat az esetleges előnyöket, amelyeket az egyesülés tervezetét vizsgáló könyvvizsgálóknak vagy más szakértőknek, illetve az egyesülésben részt vevő tőkeegyesítő társaságok vezető tisztségviselőinek, vezető állású munkavállalóinak, felügyelőbizottsági tagjainak nyújtanak;

h) utalást arra, hogy az egyesülés útján létrejövő társaság döntéshozatali rendjében a munkavállalói részvételt a 10. § (1) bekezdésében foglaltak alapján biztosítják; vagy adatokat arról az eljárásról, amelynek keretében – a 11. § szerint – megállapítják az egyesülés útján létrejövő társaságban a munkavállalói részvételi jogok meghatározásában történő munkavállalói közreműködést; vagy a részvételi szabályok közvetlen alkalmazására vonatkozó megállapodást a 11. § (3) bekezdése *a)* pontjának megfelelően;

i) szükség esetén a 4. § (5) bekezdésének alkalmazására történő utalást.

(2) Az egyesülési szerződés elfogadását bármely, az egyesülésben résztvevő tőkeegyesítő társaság legfőbb szerve ahhoz a feltételhez kötheti, hogy az egyesülés útján létrejövő társaságban való munkavállalói részvételre vonatkozó szabályokat kifejezetten jóváhagyja.

(3) Az egyesülési szerződésben az egyesüléssel érintett tőkeegyesítő társaságok határozhatnak úgy, hogy az egyesülés útján létrejövő magyarországi székhelyű társaság fióktelepeként az egyesülésben résztvevő társaságok más tagállamban bejegyzett székhelyét, telephelyét vagy fióktelepét is feltüntetik.

*A vezető tisztségviselők és a könyvvizsgáló jelentése
az egyesülésről*

4. § (1) Az egyesülésben résztvevő tőkeegyesítő társaságok vezető tisztségviselői az egyesülési szerződés közös

* A törvényt az Országgyűlés a 2007. november 12-i ülésnapján fogadta el.

tervezetének elkészítésével egyidejűleg írásbeli beszámolót készítenek a tagok (részvényesek) számára, amelyben a jogi és a gazdasági szempontok ismertetésével megindokolják az egyesülés szükségességét, valamint annak hatását a tagokra (részvényesekre), a hitelezőkre és a munkavállalókra (e törvény alkalmazásában a továbbiakban: beszámoló). Az egyesülésben résztvevő társaságok vezető tisztségviselői a Gt. 26. § (2) bekezdésében meghatározottak szerint felelnek a határon átnyúló egyesülés előkészítése és végrehajtása során tanúsított felróható magatartásukkal okozott kárért.

(2) A vagyommérleg-tervezeteket felülvizsgáló könyvvizsgálónak harminc nappal az egyesülési szerződés elfogadásáról döntő legfőbb szervi ülés napja előtt jelentést kell készítenie, melyben nyilatkoznia kell, hogy a 3. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott cserearányt a társaság milyen módszerekkel határozta meg, ezek a módszerek külön-külön milyen értéket eredményeztek, és hogy álláspontja szerint a cserearány megfelelő-e. Ha az értékelésnek különös nehézségei voltak, ezeket is ismertetni kell.

(3) A (2) bekezdés alapján az egyes egyesülő tőkeegyesítő társaságok megbízásából eljáró könyvvizsgálók, illetve más szakértők bevonása helyett, az egyesülésben résztvevő társaságok közös kérelmére, az egyesüléssel érintett társaságok valamelyikének cégjegyzékét vezető cégbíróság egy vagy több független könyvvizsgálót jelölhet ki, vagy hagyhat jóvá, hogy azok valamennyi társaság megbízásából eljárjanak és valamennyi tag (részvényes) számára egyetlen közös írásbeli jelentést készítsenek.

(4) A (2) és (3) bekezdés szerinti könyvvizsgálót a jelentés elkészítéséhez szükséges mértékben megilletik mindazon jogosultságok, amelyek a társaság könyvvizsgálóját megilletik.

(5) Amennyiben az egyesülésben résztvevő valamennyi tőkeegyesítő társaság valamennyi tagja egyhangú határozattal úgy határoz, az egyesülés során a (2)–(4) bekezdések rendelkezései nem alkalmazandóak.

Tájékoztatás

5. § (1) Az egyesülésben résztvevő tőkeegyesítő társaság köteles gondoskodni az egyesülési szerződés közös tervezetének a Cégközlönyben történő, az egyesülési szerződést elfogadó legfőbb szervi ülést legalább harminc nappal megelőző közzétételéről.

(2) Az (1) bekezdés szerinti közleménynek tartalmaznia kell továbbá a hitelezőket a tervezett egyesüléssel kapcsolatban megillető jogokról szóló tájékoztatást, valamint azt a címet, ahol ezen jogok gyakorlásának feltételeiről térítésmentesen teljes körű tájékoztatás kapható.

(3) Az egyesülésben résztvevő tőkeegyesítő társaság harminc nappal az egyesülési szerződés elfogadásáról döntő legfőbb szerv ülésének napja előtt köteles a társaság

vezető tisztségviselői által készített beszámolót, valamint – amennyiben készült – a könyvvizsgálónak, illetve a független szakértőnek az egyesülési szerződés tervezetére vonatkozó álláspontját tartalmazó jelentést benyújtani a társaság cégjegyzékét vezető cégbírósághoz, valamint megküldeni a tagoknak (részvényeseknek) és a munkavállalók képviselőinek vagy ezek hiányában a munkavállalóknak. Amennyiben a benyújtásra, illetve a megküldésre nyitva álló határidőben rendelkezésre áll, a jelentéshez csatolni kell a munkavállalók képviselőinek a beszámolóra vonatkozó véleményét.

Tanúsítvány

6. § (1) Az egyesülésben résztvevő tőkeegyesítő társaság cégjegyzékét vezető cégbíróság kérelemre tizenöt napon belül megvizsgálja, hogy a társaság az egyesülésre vonatkozó jogszabályi követelményeknek eleget tett-e, és erről tanúsítványt állít ki.

(2) A tanúsítvány kiadása iránti kérelemhez csatolni kell mindazon iratokat, melyeket a Ctv. vonatkozó rendelkezései az egyesülés bejegyzéséhez előírnak, kivéve az egyesüléssel létrejövő társaság vagyommérleg-tervezetét és vagyonleltár-tervezetét. Ezen túlmenően a következő iratokat kell a kérelemhez csatolni:

a) a társaság nyilatkozatát arra vonatkozólag, hogy az egyesülésben való részvételét a rá vonatkozó jogszabályok rendelkezései nem zárják ki;

b) a vezető tisztségviselők és az egyesülő társaság vagyommérleg-tervezetét vizsgáló könyvvizsgáló 4. § szerinti jelentését, ennek hiányában a 4. § (5) bekezdése szerinti határozatot, valamint nyilatkozatot arra vonatkozóan, hogy ezeket a társaság a tagok és a munkavállalók rendelkezésére bocsátotta az 5. §-nak megfelelően;

c) az egyesülési szerződés közös tervezetének közzétételére vonatkozó közlemény megjelenését igazoló lappeldány kivonatát;

d) ha az egyesülés vállalkozások közösségi léptékű összefonódását jelenti, az Európai Bizottság határozatát arról, hogy az összeegyeztethető a közös piaccal, vagy a társaság nyilatkozatát, hogy a Tanácsnak a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló 139/2004/EK (2004. január 20.) rendelet szerinti bejelentésre nincsen szükség;

e) a 12. § (3) bekezdése szerinti iratokat.

(3) A (2) bekezdés szerinti iratokat, amennyiben azok nem magyar nyelven készültek, hiteles magyar nyelvű fordításban is csatolni kell.

(4) A tanúsítvány kiadására vonatkozó cégbírósági eljárásra egyebekben a Ctv. 46–47. §-aiban foglalt rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni azzal, hogy a Ctv. 47. §-a (2) bekezdése esetén a határidő letételét követő munkanapon a tanúsítványt – a kérelem szerinti tartalommal – kiadottnak kell tekinteni.

7. § (1) A tanúsítvány tartalmazza a kérelmező nevét, székhelyét és cégjegyzékszámát, az egyesüléssel létrejövő társaság formáját, cégnevét és székhelyét, valamint azt, hogy a tanúsítvány kiadását kérelmező társaság eleget tett-e az átalakulás időpontját megelőzően őt terhelő jogszabályi kötelezettségeinek. Amennyiben társasági határozat bírósági felülvizsgálatára irányuló per van folyamatban, ennek tényét a tanúsítvány tartalmazza.

(2) Amennyiben a cégbíróság azt állapítja meg, hogy a kérelmező kötelezettségeinek nem vagy nem megfelelően tett eleget, úgy a tanúsítvány kiadását végzésben elutasítja, és megjelöli a hiányosságokat.

(3) A cégbíróság a tanúsítványt, illetve a kérelem elutasításáról hozott határozatot megküldi a tanúsítvány kiadását kérőnek. A kérelemnek helyt adó végzést nem kell indokolni.

(4) A cégbíróságnak tanúsítvány kiadásáról szóló végzése, valamint a tanúsítvány iránti kérelem elutasítása tárgyában hozott végzése elleni jogorvoslatra a Ctv. rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

A határokon átnyúló egyesülés útján magyarországi székhellyel létrejövő társaságok cégbejegyzése, az átalakulás időpontja

8. § (1) Az egyesüléssel létrejövő társaság bejegyzésére irányuló változásbejegyzési kérelmet a 6. § (1) bekezdése szerinti – illetve az egyes társaságok saját tagállamának joga szerint kiállított megfelelő – tanúsítvány kiállítását követő hat hónapon belül kell benyújtani az egyesülés útján létrejövő társaság székhelye szerint illetékes cégbíróságnak.

(2) A cégbíróság a kérelem elbírálásakor ellenőrzi, hogy az egyesülésre vonatkozó eljárási szabályokat betartották-e, így különösen az egyesülési szerződés közös tervezetére, valamint a munkavállalói részvételre vonatkozó megállapodás megkötése esetén az arra irányadó szabályokat. Egyebekben az egyesüléssel kapcsolatos cégbírósági eljárás vonatkozásában a Ctv.-nek a cég átalakulásának bejegyzése iránti eljárásra vonatkozó rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni azzal, hogy az egyesüléssel létrejövő társaság cégjegyzéke a 3. § (3) bekezdése szerinti esetben a külföldi fióktelepet is tartalmazza.

(3) A cégbíróság az egyesülés bejegyzéséről, az átalakulás időpontjáról, valamint az eljárás megszüntetéséről, a bejegyzési (változásbejegyzési) kérelem elutasításáról haladéktalanul értesíti az egyesüléssel érintett társaságok cégjegyzékét vezető nyilvántartásokat.

(4) Az egyesüléssel érintett társaság cégjegyzékét vezető cégbíróság az átalakulás időpontjáról más tagállam illetékes hatóságától kapott értesítés alapján a Gt. 87. §-a (1) bekezdése szerint jár el.

(5) Az átalakulás időpontját követően az egyesüléssel létrejött társaság létesítő okiratát nem lehet semmisen nyilvánítani.

Egyszerűsített eljárás

9. § Ha az egyesülés egy olyan társaságba történő beolvadás útján történik, amely rendelkezik az összes olyan részesedéssel és az összes egyéb értékpapírral a beolvadó társaságban, amely a legfőbb szerv ülésén szavazati jogot biztosít, akkor e törvény 3. §-a (1) bekezdésének *a)*, *b)* és *d)* pontja, valamint 4. §-ának (2)–(5) bekezdése nem alkalmazandó, és a beolvadó társaságok legfőbb szerveinek az egyesülési szerződés elfogadásáról nem kell szavaznia.

Munkavállalói részvétel

10. § (1) Az egyesülés útján létrejövő társaságban biztosítani kell a munkavállalók döntéshozatalban történő részvételét a Gt. vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően (Gt. 38–39. §).

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően a munkavállalók döntéshozatalba történő bevonását a 11. §-ban meghatározott eljárás alapján kell megállapítani, ha

a) az egyesülésben résztvevő társaságok közül legalább az egyik az egyesülési szerződés közös tervezetének 5. § (1) bekezdés szerinti közzétételét megelőző hat hónapban átlagosan több mint 500 munkavállalót foglalkoztatott, és ennél a társaságnál a döntéshozatalban való munkavállalói részvételre vonatkozó rendszer működik,

b) az egyesülésben résztvevő társaságoknál bármely ügyvezető vagy felügyeleti szervben vagy azok bármely bizottságában a munkavállalói részvétel aránya magasabb volt, mint amit az (1) bekezdés alapján alkalmazandó rendelkezések előírnak, vagy

c) az egyesülés útján létrejövő társaság más tagállamokban található telephelyein a munkavállalói részvételre nem ugyanazon jogokat biztosítja, mint a létesítő okirat szerinti székhelyén.

11. § (1) A 10. § (2) bekezdése szerinti esetekben a munkavállalóknak az egyesülés útján létrejövő társaság döntéshozatali rendjébe történő bevonására az európai részvénytársaságról szóló 2004. évi XLV. törvény (a továbbiakban: az európai részvénytársaságról szóló törvény) Második Részének rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni azzal, hogy e törvény alkalmazásában az európai részvénytársaságról szóló törvény 15. §-ának (1) bekezdését, (2) bekezdésének *b)* pontját és (3) bekezdését, 16. §-a (2) bekezdésének *a)* és *c)* pontját, 17. §-át, 29. §-a (3) bekezdésének *b)* pontját, 30. §-át, 31. §-a (1) bekezdésének *b)*–*f)* pontját és (3) bekezdését, valamint 48. §-ának (2) bekezdését nem kell alkalmazni.

(2) E törvény alkalmazásában az európai részvénytársaságról szóló törvény 16. §-a (2) bekezdésének *b)* pontjában foglalt rendelkezéstől eltérően, a határokon átnyúló egyesülésben résztvevő társaságokban részvételi jogokkal rendelkező munkavállalóknak a résztvevő társaságok valamennyi munkavállalójához viszonyított minimális aránya egyharmad.

(3) A 10. § (2) bekezdésében foglalt feltételek fennállása esetén az (1) és (2) bekezdésben foglaltaktól eltérően

a) az egyesülési szerződésben az egyesülésben résztvevő társaságok megállapodhatnak abban, hogy előzetes egyeztetés nélkül közvetlenül alkalmazzák az európai részvénytársaságról szóló törvény 48–50. §-ában foglalt részvételi szabályokat;

b) a különleges tárgyaló testület a munkavállalók legalább kétharmadát képviselő tagjainak – ideértve a legalább két különböző tagállam munkavállalóit képviselő tagokat – kétharmados többségével úgy határozhat, hogy nem kezdi meg a munkavállalói részvétel szabályainak megállapítására vonatkozó tárgyalásokat, illetve a már megkezdett tárgyalásokat berekeszti, és az egyesülés útján létrejövő társaságban a 10. § (1) bekezdése szerinti részvételi szabályok kerülnek alkalmazásra.

(4) A (3) bekezdés *a)* pontja szerinti esetben az európai részvénytársaságról szóló törvény hivatkozott rendelkezéseit értelemszerűen kell alkalmazni azzal, hogy a 48. § (2) bekezdése ebben az esetben sem alkalmazandó.

12. § (1) Amennyiben az egyesülés útján létrejövő társaság vonatkozásában a 10. § (1) bekezdésének szabályai alkalmazandóak a munkavállalók részvételi jogának biztosítására, a társaságnál felügyelőbizottság létrehozása kötelező.

(2) Az átalakulás időpontját követő három éven belül elhatározott, Gt. szerinti egyesülés esetén a határokon átnyúló egyesülés útján létrejött társaság vonatkozásában megállapított munkavállalói részvételi jogoktól csak a munkavállalók javára lehet eltérni.

(3) A 6. § (1) bekezdése szerinti tanúsítvány iránti kérelemhez, illetve az egyesülés útján magyarországi székhellyel létrejövő társaság cégbejegyzése iránti kérelemhez csatolni kell

a) a munkavállalóknak az egyesülés útján létrejövő társaság döntéshozatali rendjébe történő bevonásáról szóló megállapodást, vagy

b) a különleges tárgyaló testület 11. § (3) bekezdés *b)* pontja szerinti határozatát arról, hogy a munkavállalóknak az egyesülés útján létrejövő társaság döntéshozatali rendjébe történő bevonásáról nem kezdenek tárgyalásokat, vagy a megkezdett tárgyalásokat berekesztik, vagy

c) az egyesülésben résztvevő tőkeegyesítő társaságok vezető tisztségviselőinek közös nyilatkozatát arról, hogy a munkavállalóknak az egyesülés útján létrejövő társaság döntéshozatali rendjébe történő bevonásának szabályairól – az európai részvénytársaságról szóló törvényben meghatározott határidőn belül – a különleges tárgyaló testülettel megállapodás nem jött létre.

Szövetkezetek

13. § E törvény szerinti egyesülésben szövetkezet és magyarországi székhelyű európai szövetkezet is részt vehet, azonban az egyesülés során a rájuk irányadó külön jogszabályok rendelkezéseit is figyelembe véve kell eljárniuk.

Záró rendelkezések

14. § (1) E törvény 2007. december 15-én lép hatályba.

(2) E törvény rendelkezéseit a hatálybalépést követően indult cégljárásokra kell alkalmazni.

Az Európai Unió jogának való megfelelés

15. § Ez a törvény az Európai Parlament és a Tanács 2005. október 26-i, a tőkeegyesítő társaságok határokon átnyúló egyesüléséről szóló 2005/56/EK irányelvnek való megfelelést szolgálja.

INDOKOLÁS

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Az Európai Unió Hivatalos Lapjában 2005. november 25. napján kihirdetésre került az Európai Parlament és a Tanács 2005. október 26-i 2005/56/EK irányelve a tőkeegyesítő társaságok határokon átnyúló egyesüléséről (a továbbiakban: irányelv). Az irányelv 19. cikke értelmében a tagállamoknak hatályba kell léptetniük azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az irányelvnek legkésőbb 2007. december 15-ig megfeleljenek.

Az európai részvénytársaságra és az európai szövetkezetre vonatkozó közösségi szabályozás átültetéséhez hasonlóan a tőkeegyesítő társaságok határokon átnyúló egyesülésére vonatkozó hazai szabályozás nem valamely hatályos törvényben (társasági törvény), hanem önálló törvényben került kialakításra.

A törvény rendelkezései nem terjeszkednek túl az irányelv előírásain, így kizárólag az egyesülési folyamat elemeit szabályozza. Figyelemmel arra, hogy az irányelvben meghatározott egyesülési formák megfeleltethetőek a hazai jogban, így különösen a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (Gt.) szerinti egyesülésnek, a törvény utaló szabállyal határozza meg az egyesülés formáit. Nem volt indoka a hazai jogban érvényesülő egyesülési anyagi, eljárásjogi szabályoktól való eltérésnek, így a törvényben nem szabályozott kérdésekben a Gt. és a cégnyilvánosságról, a bírósági cégljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (Ctv.) szabályai megfelelően érvényesülhetnek.

A társasági törvény az egyesülés folyamatával összefüggésben tartalmaz általános, és a különböző társasági formáknál különös szabályokat. A határokon átnyúló egyesülés esetében is figyelembe kell venni az általános szabályokon túl az adott társasági formára irányadó többlétszabályokat is. Ezen feltétel az irányelv 4. cikkének rendelkezéséből következik.

A törvény külön is rendelkezik a tanúsítvány kiadására vonatkozó cégeljárás szabályokról. Az egyesülés folyamatában minden érintett társaság köteles – a saját honossági szerinti nyilvántartó hatóságtól, bíróságtól (Magyarországon: illetékes cégbíróságtól) – tanúsítvány kiadását kérni, amely okirat igazolja a későbbi egyesüléssel létrejövő társaság bejegyzését végző bíróság, hatóság előtt azt a tényt, hogy az érintett társaság mindenben a jogszabályoknak megfelelően járt el az egyesülés folyamatában. Figyelemmel arra, hogy ilyen speciális cégeljárást a Ctv. nem szabályoz, szükséges volt a részletszabályok megalkotása.

A törvény az európai részvénytársaságról szóló 2004. évi XLV. törvény rendelkezéseire való utalást tartalmaz a munkavállalók döntéshozatalban való részvétele tekintetében, mivel a jogalkotó a vonatkozó irányelv implementációja során a tagállami döntést engedő kérdésekben már állást foglalt.

A törvény él az irányelv 3. cikk (2) bekezdésében foglalt lehetőséggel, így biztosítja, hogy az egyesülésben hazai szövetkezetek, valamint hazai székhelyű európai szövetkezetek is részt vegyenek. Ugyanakkor ezen cégformák figyelemmel kell, hogy legyenek a belső jogi egyesülésükre vonatkozó szabályokra is, így kizárólag olyan határon átnyúló egyesülésben vehetnek részt, olyan tőkeegyesítő társaságokkal egyesülhetnek, amelyekkel a hazai jog szerint is egyesülhetnek.

Az elmúlt években több alkalommal is eleget tett hazánk uniós társasági jogi jogalkotásból eredő jogharmonizációs, jogalkalmazási kötelezettségének (az európai gazdasági egyesülésről valamint a gazdasági társaságokról szóló 1997. évi CXLIV. törvény és a cégnyilvántartásról és a cégnyilvánosságról és a bírósági cégeljárásról szóló 1997. évi CXLV. törvény jogharmonizációs célú módosításáról szóló 2003. évi XLIX. törvény; az európai részvénytársaságról szóló 2004. évi XLV. törvény; az európai szövetkezetről szóló 2006. évi LXIX. törvény).

A közösségi jogi szintű társasági formák magyar jogrendszerbeli bevezetése, a jogalkalmazási kérdések rendezése, a cégbírósági feladatok ellátása fennakadással, nehézséggel nem járt. A jogalkalmazók megfelelő tapasztalatot szereztek a közösségi jogi szabályozás alkalmazása, értelmezése körében, a cégbíróság megfelelően felkészült.

A tőkeegyesítő társaságok határon átnyúló egyesülésével összefüggő jogalkalmazási feladatok az európai részvénytársasághoz, európai szövetkezethez képest többletkövetelményt nem hordoznak, így gördülékenyen megvalósítható a jogharmonizáció.

A határokon átnyúló tőkeegyesítés jelentős mértékben képes a kis- és középvállalkozások gazdasági helyzetét, működési

mobilitását javítani. Fontos rámutatni arra, hogy amennyiben az egyes egyesülő társaságok munkavállalói létszáma nem haladja meg az 500 főt, a munkavállalók vállalatirányításban való részvétele tekintetében speciális közösségi jogi szabályozás, elvárás főszabályként nem érvényesül, hanem a munkavállalók képviselőjére a belső jogi szabályozást kell alkalmazni (társasági törvény, munka törvénykönyve), amely önmagában is vonzóvá és könnyen alkalmazhatóvá teszi a tőkeegyesítő társaságok létrehozását.

Az irányelvi szabályozás egyéb kérdésekben nem támaszt a jelenlegi belső jog szerinti társasági átalakulásokhoz képest jelentősen nagyobb többletterhet, így az egyesülés lebonyolítása nem okoz adminisztratív nehézséget.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

Az 1. §-hoz

Ezen § a törvény hatályát határozza meg, kijelöli azon társaságok körét, amelyek határokon átnyúló egyesüléssel átalakulhatnak. Ilyen társaság az irányelv értelmében a korlátozott felelősségű társaság és a részvénytársaság. Tekintettel arra, hogy az európai részvénytársaság működésére, szervezetére a rá vonatkozó jogszabályok értelmében a nyilvános részvénytársaságra vonatkozó szabályokat kell mögöttes szabályként alkalmazni, így ezen társasági forma is a törvény hatálya alá esik, és részt vehet a törvény hatálya alá eső egyesülésben. A határokon átnyúló egyesülésben részt vehet továbbá a törvényben foglalt eltérésekkel a szövetkezet is.

Az irányelv által az egyesülés vonatkozásában meghatározott fogalmak megfelelnek a Gt. már létező fogalmi rendszerének, ezért e vonatkozásában külön definíciók megalkotására nem volt szükség, a határokon átnyúló egyesülés fogalmának meghatározásakor a törvény visszatart a Gt. szerinti fogalmakra (Gt. 80–81. §). Az irányelv céljának megfelelően azonban a törvény csak az olyan egyesüléseket vonja a hatálya alá, melyek több tagállam területén található tőkeegyesítő társaságok között jönnek létre, és ezek közül egy vagy több társaság székhelye Magyarországon található.

A törvény ugyanakkor sajátos szabályokat állapít meg a határokon átnyúló egyesülés (a továbbiakban: egyesülés) útján magyarországi székhellyel létrejövő társaságok alapításával, illetve az ezzel kapcsolatos cégbejegyzési (változásbejegyzési) eljárások vonatkozásában.

A 2. §-hoz

A törvény hatálya alá eső egyesülések esetén a Gt. és a Ctv. társaságok egyesülésére vonatkozó szabályait mögöttes szabályként kell alkalmazni, azzal, hogy a törvény hatálya alá eső esetekben irányadó a hivatkozott két törvény

rendelkezéseitől eltérő, speciális szabályokat a törvény alapítja meg az irányelv rendelkezéseivel összhangban.

A törvény – szintén az irányelvi követelményeknek megfelelően – rendelkezik arról is, hogy az egyesülésben résztvevő tőkeegyesítő társaságoknak be kell tartaniuk a külön jogszabályok szerint egyesülés esetén rájuk irányadó szabályokat. Ez magában foglalja az olyan rendelkezések figyelembevételét is, ha valamely társaság csak meghatározott formájú társaságokkal vagy társasággá egyesülhet, illetve az ezzel kapcsolatos egyéb előírásokat is.

Az egyesülések esetén továbbá alkalmazandók a Táncsnak a vállalkozások összefonódásának ellenőrzéséről szóló 139/2004/EK (2004. január 20.) rendeletének szabályai is, valamint adott esetben a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (Tpv.) rendelkezései is, tekintettel arra azonban, hogy erre a Gt. is tartalmaz visszautalást, annak megisméltése a törvényben szükségtelen volt.

A 3. §-hoz

A törvény meghatározza az egyesülésben résztvevő társaságok vezető tisztségviselői által készített egyesülési szerződés tervezetnek a Gt. 79. § (1) bekezdésében előírtakon túlmenő kötelező tartalmi elemeit.

Eltérés a Ctv. általános rendelkezéseihez képest az, hogy az egyesülésben résztvevő társaságok az egyesülési szerződésben határozhatnak úgy, hogy az egyesülés útján magyarországi székhellyel létrejövő társaság cégjegyzékében fióktelepként valamely az egyesülésben résztvevő társaság más tagállamban bejegyzett székhelyét, telephelyét vagy fióktelepét is feltüntetik. Az egyesülési szerződés ilyen rendelkezése esetén a cégbíróság a külföldön lévő fióktelepet is bejegyzí a cégjegyzékbe [törvény 8. § (2) bek.].

A 4. §-hoz

Az egyesülési szerződés tervezetének elkészítésekor az abban résztvevő társaságok vezető tisztségviselőinek írásbeli beszámolót kell készíteniük a tagok (részvényesek) számára, melyben bemutatják az egyesülés szükségességét és annak hatásait a tagokra (részvényesekre), a hitelezőkre és a munkavállalókra.

A részvénytársaságok hazai egyesülésének mintájára a törvény hatálya alá eső egyesülések esetén is főszabályként egy könyvvizsgálói jelentést kell készíteni, melyben a vagyonmérleg-tervezeteket felülvizsgáló könyvvizsgáló nyilatkozik a társasági részesedéseknek az egyesülési szerződésben meghatározott cserearányáról.

A könyvvizsgálói jelentés elkészítéséről azonban lemondhatnak az egyesülő társaságok, amennyiben valamennyi társaság legfőbb szerve egyhangúan így határoz.

Az 5. §-hoz

A lehető legszélesebb körű tájékoztatás biztosítása érdekében valamennyi résztvevő társaság köteles kezdeményezni az egyesülési szerződés tervezetének közzétételét, valamint kötelesek gondoskodni a vezető tisztségviselők által készített beszámoló és a könyvvizsgálói jelentésnek a cégbírósághoz történő benyújtásáról, és a tagok valamint a részvényesek rendelkezésére bocsátásáról.

A 6–7. §-hoz

Az irányelv értelmében a tagállamoknak valamennyi, az egyesülésben résztvevő társaság vonatkozásában ki kell jelölniük azt a bíróságot, vagy hatóságot, mely ellenőrzi, hogy a társaság az egyesülést megelőző valamennyi jogszabályi kötelezettségének eleget tett. Amennyiben az ellenőrzést végző szerv megállapítja, hogy valamennyi jogszabályi kötelezettségnek eleget tett a társaság, erről tanúsítványt állít ki, melyet valamennyi, az egyesülésben résztvevő társaságnak be kell nyújtania annak a bíróságnak, illetve hatóságnak, amely a határokon átnyúló egyesülés útján létrejövő társaság bejegyzését végzi. Az egyesülés bejegyzésére végeredményben csak akkor kerülhet sor, ha valamennyi abban résztvevő társaság ilyen módon igazolta, hogy valamennyi, őt terhelő kötelezettségének eleget tett.

Hazánkban értelemszerűen ezen vizsgálat elvégzése az érintett társaság székhelye szerint illetékes cégbíróság feladata kell, hogy legyen. A törvény ennek megfelelően kidolgozza azokat a speciális eljárási szabályokat, amelyek a tanúsítvány kiadása iránti kérelem elintézésékor alkalmazandók. E körben a törvény meghatározza azokat az iratokat, amelyeket a kérelemhez a Ctv-ben előírtakon túl csatolni szükséges. Főszabályként a tanúsítvány kiadása iránti kérelem elbírálásakor a cégbíróság a cégbejegyzési eljárás szabályai szerint jár el.

A kérelmet a cégbíróság 15 napon belül köteles elbírálni, és kiadni a tanúsítványt, melynek kötelező tartalmi elemeit a törvény 7. § (1) bekezdése határozza meg. Az irányelvi rendelkezéseknek megfelelően, a társasági tagok érdekei védelmének biztosítására a törvény előírja, hogy amennyiben a társasági részesedések cserearányának megállapításával, vagy az egyesülésben részt venni nem kívánó kisebbségi tagokkal történő elszámolással kapcsolatos társasági határozatok bírósági felülvizsgálatára irányuló per van folyamatban, a tanúsítvány ezt a tényt is tartalmazza.

A 8. §-hoz

Amennyiben az egyesülés útján létrejövő társaság székhelye Magyarországon lesz, a székhely szerinti cégbíróságnál a Gt. szerinti egyesüléskor irányadó szabályok sze-

rint kell kezdeményezni az egyesülés bejegyzését. Speciális szabály, hogy a kérelemhez minden esetben valamennyi, az egyesülésben résztvevő társaságnak csatolnia kell – a saját tagállama által kijelölt illetékes bíróság vagy hatóság által kiállított – 6. § szerinti tanúsítványt. Ezen cégbejegyzési (változásbejegyzési) eljárás kezdeményezésére tehát legkésőbb az utolsó tanúsítvány kiadását követő hat hónapon belül van lehetőség.

A cégbíróság ezt követően megvizsgálja a tanúsítványokat, és a benyújtott egyéb okiratokat, és megvizsgálja, hogy az egyesülés megfelel-e a jogszabályban foglalt feltételeknek. Az eljárás során a Ctv.-nek a társaságok átalakulásának bejegyzése esetében irányadó szabályokat kell alkalmaznia a cégbíróságnak.

A törvény hatálya alá tartozó egyesületek esetén is irányadó a Ctv. azon rendelkezése, mely szerint az egyesülés a bejegyzéssel hatályosul, azonban a társaságok a Ctv. 57. § (2) bekezdésének rendelkezése értelmében ettől eltérő időpontot is meghatározhatnak, ami azonban nem lehet későbbi, mint a kérelem cégbírósághoz történt benyújtását követő kilencvenedik nap, illetve nem lehet korábbi, mint a cégbejegyzés napja. Ha az egyesülési szerződésben meghatározott időpont [törvény 3. § (1) bek. e) pont] a cégbejegyzés napját megelőzné, a cégbíróság az átalakulás időpontjaként a cégbejegyzés napját tünteti fel.

A hatályosulás időpontjáról értesíteni kell az egyesülésben résztvevő valamennyi társaság cégjegyzését vezető nyilvántartást, mely nyilvántartások ezen értesítés alapján törlik a jogelőd társaságokat a cégjegyzékből.

Az irányelvből adódó rendelkezés, hogy az egyesülés hatályosulását követően az egyesüléssel létrejött társaság létesítő okiratát nem lehet semmisnek nyilvánítani.

A 9. §-hoz

Az irányelvi rendelkezésekkel összhangban egyszerűsített eljárás lefolytatására kerülhet sor, amennyiben az egyesülés egy olyan társaságba történő beolvadás révén történik, amely rendelkezik az összes szavazati jogot biztosító társasági részesedéssel és egyéb szavazati jogot biztosító értékpapírral. Ebben az esetben az egyesülési szerződés egyes kötelező tartalmi elemei elhagyhatók, és a 4. §-nak a könyvvizsgálói jelentésre vonatkozó rendelkezéseit nem kell alkalmazni, továbbá a beolvadó társaságok legfőbb szerveinek az egyesülési szerződés elfogadásáról nem kell szavazniuk. Ezekkel a könnyítésekkel a 9. § szerinti beolvadás esetén főlegesen adminisztratív terhek kerülhetnek el.

A 10–12. §-hoz

Ezek a §-ok határozzák meg azokat a szabályokat, amelyek alapján az egyesülés útján létrejövő társaság döntés-

hozatali rendjében a munkavállalói részvétel szabályait meg kell határozni. Főszabály szerint a munkavállalói részvételre alkalmazhatóak az egyesülés útján létrejövő társaság székhelye szerinti szabályok, azaz magyarországi székhelyű társaságok esetén a Gt. vonatkozó rendelkezései [Gt. 38–39. §].

Amennyiben azonban valamely, az egyesülésben résztvevő társaságban az egyesülési szerződés tervezetének közzétételét megelőző hat hónapban a társaság átlagosan több, mint 500 munkavállalót foglalkoztatott, és ezen társaságnál már működött, a munkavállalók döntéshozatalba történő bevonását biztosító rendszer, vagy amennyiben valamely résztvevő társaságnál magasabb szintű részvételi arány érvényesült, mint amit a Gt. előír, akkor az irányelv által meghatározott rendben kell meghatározni a munkavállalói részvétel szabályait.

Ez az eljárási rend megegyezik az európai részvénytársaság esetében is alkalmazandó tárgyalási renddel, ezért a javaslat ezen szabályokra utal vissza, amikor az eljárási szabályokat meghatározva, jelezve az attól való eltéréseket.

A törvény biztosítja továbbá a lehetőséget arra, hogy az egyesülésben résztvevő társaságok, elkerülve a sokszor bonyolult és időigényes tárgyalási folyamatot, úgy határozzanak, hogy közvetlenül alkalmazzák az európai részvénytársaság esetében meghatározott általános részvételi szabályokat (az európai részvénytársaságról szóló 2004. évi XLV. törvény 48–50. §). Ezen túl a különleges tárgyaló testületnek is van lehetősége arra, hogy a tárgyalások megkezdése helyett, vagy a már megkezdett tárgyalások berekesztése mellett közvetlenül a Gt. szerinti részvételi szabályok alkalmazása mellett döntsön.

A munkavállalói részvételi szabályok gyakorlati érvényesülésének garanciájaként rögzíti a törvény – az irányelvben foglaltaknak megfelelően – hogy amennyiben a Gt. szabályai kerülnek alkalmazásra, a társaságnál felügyelőbizottság létrehozása kötelező, valamint, hogy az egyesülés hatályosulását követő három éven belül elhatározott, a Gt. hatálya alá eső (tehát „belföldi”) egyesülés esetén a már megállapított részvételi szabályoktól csak a munkavállalók javára lehet eltérni.

A 13. §-hoz

A törvény, élve az irányelv 2. és 3. cikke által biztosított lehetőséggel, lehetővé teszi, hogy rendelkezéseit alkalmazva szövetkezetek, illetve magyarországi székhelyű európai szövetkezetek is részt vegyenek határokon átnyúló egyesülésekben, betartva a külön jogszabályok szerint rájuk irányadó szabályokat is. E körben a szövetkezetekről szóló 2006. évi X. törvénynek a szövetkezetek egyesülésére vonatkozó szabályait kell különösen figyelembe venni.

A 14. §-hoz

A hatálybalépés időpontját a törvény az irányelv átültetési határidejére való tekintettel határozza meg 2007. december 15-ében, azzal, hogy rendelkezéseit a hatálybalépést követően indult cégeljárásokra kell alkalmazni.

A 15. §-hoz

A § a törvény jogharmonizációs klauzuláját rögzíti.

**2007. évi CXLII.
törvény**

egyes iparjogvédelmi törvények módosításáról*

*A használati minták oltalmáról szóló
1991. évi XXXVIII. törvény módosításai*

1. § (1) A használati minták oltalmáról szóló 1991. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Hmtv.) 27. §-a (4) bekezdésének bevezető része helyébe a következő rendelkezés lép:

„A szabadalmi törvény eltérő rendelkezése hiányában a Magyar Szabadalmi Hivatal csak megváltoztatási kérelem alapján és csak annak a bírósághoz történő továbbításáig módosíthatja és vonhatja vissza a következő kérdésekben hozott – az eljárást befejező – döntését:”

(2) A Hmtv. 27. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A szabadalmi törvény eltérő rendelkezése hiányában a (4) bekezdés *c)* és *d)* pontjában említett kérdésekben hozott – az eljárást befejező – döntését a Magyar Szabadalmi Hivatal megváltoztatási kérelem alapján is csak akkor módosíthatja vagy vonhatja vissza, ha megállapítja, hogy döntése jogszabályt sért, vagy ha a felek a döntés módosítását vagy visszavonását egybehangzóan kéri.”

2. § A Hmtv. 36. §-a (3) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A mintaoltalom megadására a szabadalmi törvénynek a szabadalom megadására vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.”

3. § A Hmtv. 37. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A megváltoztatási kérelem előterjesztésének harmincnapos határidejét az eljárás folytatása iránti kérelmet vagy az igazolási kérelmet elutasító vagy be nem nyújtottnak tekintő végzés közlésétől kell számítani, ha

a) ez a későbbi, mint a (6) bekezdés szerinti döntés közlésének napja, és

b) az eljárás folytatása iránti kérelmet vagy az igazolási kérelmet olyan mulasztás következményeinek az elhárítására terjesztették elő, amely közvetlenül a (6) bekezdés szerinti döntés alapjául szolgált.”

A mikroelektronikai félvezető termékek topográfijának oltalmáról szóló 1991. évi XXXIX. törvény módosításai

4. § (1) A mikroelektronikai félvezető termékek topográfijának oltalmáról szóló 1991. évi XXXIX. törvény (a továbbiakban: Toptv.) 17. §-a (4) bekezdésének bevezető része helyébe a következő rendelkezés lép:

„A szabadalmi törvény eltérő rendelkezése hiányában a Magyar Szabadalmi Hivatal csak megváltoztatási kérelem alapján és csak annak a bírósághoz történő továbbításáig módosíthatja és vonhatja vissza a következő kérdésekben hozott – az eljárást befejező – döntését:”

(2) A Toptv. 17. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A szabadalmi törvény eltérő rendelkezése hiányában a (4) bekezdés *c)* és *d)* pontjában említett kérdésekben hozott – az eljárást befejező – döntését a Magyar Szabadalmi Hivatal megváltoztatási kérelem alapján is csak akkor módosíthatja vagy vonhatja vissza, ha megállapítja, hogy döntése jogszabályt sért, vagy ha a felek a döntés módosítását vagy visszavonását egybehangzóan kéri.”

5. § A Toptv. 19. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„19. § Az oltalommal összefüggő eljárásokban nincs helye igazolásnak

a) a 6. § (3) bekezdésében megállapított határidő elmulasztása esetén;

b) az igazolási és az eljárás folytatása iránti kérelem előterjesztésére megszabott határidők elmulasztása esetén.”

6. § A Toptv. 23. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A megváltoztatási kérelem előterjesztésének harmincnapos határidejét az eljárás folytatása iránti kérelmet vagy az igazolási kérelmet elutasító vagy be nem nyújtottnak tekintő végzés közlésétől kell számítani, ha

a) ez a későbbi, mint a (6) bekezdés szerinti döntés közlésének napja, és

b) az eljárás folytatása iránti kérelmet vagy az igazolási kérelmet olyan mulasztás következményeinek az elhárítására terjesztették elő, amely közvetlenül a (6) bekezdés szerinti döntés alapjául szolgált.”

* A törvényt az Országgyűlés a 2007. november 12-i ülésnapján fogadta el.

*A találmányok szabadalmi oltalmáról szóló
1995. évi XXXIII. törvény módosításai*

7. § (1) A találmányok szabadalmi oltalmáról szóló 1995. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Szt.) 2. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A (2) és a (3) bekezdésben foglalt rendelkezések nem zárják ki a technika állásához tartozó anyag (vegyület) vagy keverék szabadalmazását emberi vagy állati test kezelésére szolgáló gyógyászati vagy sebészeti eljárásban, illetve emberi vagy állati testen végezhető diagnosztikai eljárásban [6. § (10) bek.] történő alkalmazásra, ha az ilyen eljárásban való alkalmazás nem tartozik a technika állásához.”

(2) Az Szt. 2. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A (2) és a (3) bekezdésben foglalt rendelkezések szintén nem zárják ki a technika állásához tartozó anyag (vegyület) vagy keverék szabadalmazását emberi vagy állati test kezelésére szolgáló gyógyászati vagy sebészeti eljárásban, illetve emberi vagy állati testen végezhető diagnosztikai eljárásban [6. § (10) bek.] történő meghatározott alkalmazására, ha az adott alkalmazás nem tartozik a technika állásához.”

8. § (1) Az Szt. 6. §-a (1) bekezdésének *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A találmányra szabadalmat kell adni, ha a találmány)

„*a*) kielégíti az 1–5/A. §-okban foglalt követelményeket, valamint a (2)–(4) bekezdések vagy a (10) bekezdés alapján nincs kizárva a szabadalmi oltalomból; és”

(2) Az Szt. 6. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A találmány nem részesülhet szabadalmi oltalomban, ha gazdasági tevékenység körében történő hasznosítása a közrendbe vagy a közérdekekbe ütközne; az ilyen hasznosítás nem tekinthető a közrendbe ütközőnek pusztán azért, mert valamely jogszabállyal ellentétben áll.”

(3) Az Szt. 6. §-a a következő (10) bekezdéssel egészül ki:

„(10) Nem részesülhetnek szabadalmi oltalomban az emberi vagy állati test kezelésére szolgáló gyógyászati vagy sebészeti eljárások, valamint az emberi vagy állati testen végezhető diagnosztikai eljárások. E rendelkezés az ilyen eljárásokban alkalmazott termékekre – így különösen anyagra (vegyületre) és keverékekre – nem vonatkozik.”

9. § Az Szt. 8. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ha többen egymástól függetlenül alkották meg a találmányt, a szabadalom azt a feltalálót vagy jogutódját illeti meg, aki a találmányt korábbi elsőbbséggel jelentette be, feltéve, hogy e korábbi elsőbbségű bejelentést közzéteszik vagy annak tárgyára szabadalmat adnak.”

10. § Az Szt. 12. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A (2) bekezdésben szabályozott eset kivételével, szolgálati találmány esetén a munkáltató a szabadalom megadását kizáró eljárási cselekmény – ideértve az ideiglenes szabadalmi oltalomról való lemondást is – vagy szándékos mulasztás előtt köteles felajánlani a feltalálónak a szabadalmi igény ingyenes átruházását, az alkalmazotti találmány tekintetében érvényesülő hasznosítási jog kikötésével vagy anélkül. Ha az ideiglenes oltalomról a munkáltató lemond, e lemondás a feltaláló hozzájárulása nélkül is hatályos.”

11. § Az Szt. 24. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Annak megállapításakor, hogy a szabadalmi oltalom kiterjed-e valamely termékre vagy eljárásra, megfelelően figyelembe kell venni a terméknek vagy az eljárásnak az igénypontban foglaltakkal egyenértékű jellemzőit is.”

12. § Az Szt. 41. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha a lemondás más személynek jogszabályon, hatósági határozaton, a szabadalmi lajstromba bejegyzett hasznosítási vagy egyéb szerződésen alapuló jogát érinti, vagy ha a szabadalmi lajstromba per van bejegyezve, a lemondás csak az érintett személy hozzájárulásával hatályos, feltéve, hogy e törvény nem rendelkezik eltérően.”

13. § (1) Az Szt. 48. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ahol a törvény nem állapít meg határidőt a hiánypótlásra, illetve a nyilatkozattételre, az ügyfél részére legalább két hónapos, de legfeljebb négy hónapos határidőt kell kitűzni, amely a lejárat előtt előterjesztett kérelemre legalább két hónappal, de legfeljebb négy hónappal meghosszabbítható. Különösen indokolt esetben adható többszöri, illetve négy hónapot meghaladó, de legfeljebb hat hónapos határidő-hosszabbítás is.”

(2) Az Szt. 48. §-a a következő (3)–(6) bekezdésekkel egészül ki, és egyidejűleg a jelenlegi (3) bekezdés számozása (7) bekezdésre változik:

„(3) A (2) bekezdésben szabályozott valamely határidő elmulasztása esetén a mulasztás miatt hozott döntés közlésétől számított két hónapon belül az eljárás folytatása iránti kérelmet lehet előterjeszteni.

(4) Az eljárás folytatása iránti kérelem előterjesztésével egyidejűleg pótolni kell az elmulasztott cselekményt is.

(5) Ha a Magyar Szabadalmi Hivatal az eljárás folytatása iránti kérelemnek helyt ad, a mulasztó által pótolni kért cselekményt az elmulasztott határidőn belül teljesítettnek kell tekinteni, és a mulasztás folytán hozott döntést – a szükséghez képest – részben vagy egészben vissza kell vonni vagy módosítani kell.

(6) Az eljárás folytatása iránt nem terjeszthető elő kérelem a megsemmisítési eljárásban, a nemleges megállapí-

tási eljárásban és a 83/E–83/G. §-okban szabályozott eljárásokban.”

14. § Az Szt. 49. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„49. § (1) Szabadalmi ügyekben – ha a (6) vagy a (7) bekezdés nem zárja ki – az elmulasztott határnaptól, illetve az elmulasztott határidő utolsó napjától számított két hónapon belül igazolási kérelmet lehet előterjeszteni, ha a mulasztás az ügyfél önhibáján kívül következett be. Az igazolási kérelemben valószínűsíteni kell a mulasztás okát és véltenségét.

(2) Ha a mulasztás az ügyfélnek később jutott tudomásra, vagy az akadály később szűnt meg, a határidő a tudomásra jutástól vagy az akadály elhárulásától számít. Az elmulasztott határnaptól, illetve az elmulasztott határidő utolsó napjától számított tizenkét hónapon túl igazolási kérelmet nem lehet előterjeszteni.

(3) Az ipari tulajdon oltalmára létesült Párizsi Uniós Egyezmény 4. cikkében – az elsőbbségi igény érvényesítéséhez szükséges bejelentés benyújtására – előírt és a belső elsőbbség érvényesítésére megszabott [61. § (1) bek. c) pont] tizenkét hónapos határidő elmulasztása esetén igazolási kérelem e határidő utolsó napjától számított két hónapon belül terjeszthető elő.

(4) Határidő elmulasztása esetén az igazolási kérelem előterjesztésével egyidejűleg pótolni kell az elmulasztott cselekményt is.

(5) Ha a Magyar Szabadalmi Hivatal az igazolási kérelemnek helyt ad, a mulasztó által pótoltt cselekményt az elmulasztott határidőn belül teljesítettnek kell tekinteni, az elmulasztott határnapon megtartott tárgyalást pedig a szükséges keretben meg kell ismételni. A mulasztás folytán hozott döntést – a szükséghez képest, illetve az új tárgyalás eredményétől függően – részben vagy egészben vissza kell vonni, módosítani kell vagy hatályban kell tartani.

(6) Az igazolás ki van zárva a következő határidők elmulasztása esetén:

a) az igazolási és az eljárás folytatása iránti kérelem előterjesztésére megszabott határidők [(1)–(3) bek. és 48. § (3) bek.];

b) az elsőbbségi nyilatkozat megtételére és kijavítására megszabott határidők [61. § (2) és (6) bek.].

(7) Nincs helye igazolásnak olyan határidőkkel kapcsolatban, amelyek elmulasztásának következményeit az eljárás folytatása iránti kérelemmel [48. § (3)–(6) bek.] el lehet hárítani.”

15. § Az Szt. 52. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az elsőbbségi irat [61. § (4) bek.] magyar nyelvű fordításának benyújtása csak akkor írható elő, ha az elsőbbségi igény érvényessége befolyásolhatja a találmány szabadalmazhatóságának megítélését. Az elsőbbségi irat fordításának benyújtása helyett a bejelentő nyilatkozhat

úgy is, hogy a szabadalmi bejelentés nem más, mint a külföldi bejelentés fordítása. A 61. § (5) bekezdését az elsőbbségi irat fordítására is alkalmazni kell.”

16. § Az Szt. 53. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A Magyar Szabadalmi Hivatal elnöke honvédelmi vagy nemzetbiztonsági érdekből, illetve nemzetközi szerződés alapján – külön jogszabály szerinti eljárásban – elrendelheti, hogy a szabadalmi bejelentést államtitokként kezeljék. Ebben az esetben a közzététel és a leírás nyilvánosságra hozatala elmarad.”

17. § (1) Az Szt. 53/A. §-a (3) bekezdésének bevezető része helyébe a következő rendelkezés lép:

„E törvény eltérő rendelkezése hiányában a Magyar Szabadalmi Hivatal csak megváltoztatási kérelem alapján és csak annak a bírósághoz történő továbbításáig módosíthatja és vonhatja vissza a következő kérdésekben hozott – az eljárást befejező – döntését:”

(2) Az Szt. 53/A. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) E törvény eltérő rendelkezése hiányában a (3) bekezdés c)–e) pontjaiban említett kérdésekben hozott – az eljárást befejező – döntését a Magyar Szabadalmi Hivatal megváltoztatási kérelem alapján is csak akkor módosíthatja vagy vonhatja vissza, ha megállapítja, hogy döntése jogszabályt sért, vagy ha a felek a döntés módosítását vagy visszavonását egybehangozóan kérik.”

18. § Az Szt. VII. fejezete a következő alcímmel és 53/E. §-sal egészül ki:

„A Szabadalmi Jogi Szerződés alkalmazása

53/E. § (1) A Szabadalmi Jogi Szerződés és e törvény második része közötti eltérés esetén a bejelentő és a szabadalmas számára kedvezőbb rendelkezést kell alkalmazni, kivéve, ha a Szabadalmi Jogi Szerződés erről eltérően rendelkezik.

(2) Ha a szabadalmi ügyben előterjesztett beadvány megfelel a Szabadalmi Jogi Szerződésben megszabott követelményeknek, az e törvényben, illetve az e törvény alapján előírt – azonos tárgyú – követelményeket is teljesítettnek kell tekinteni, azoknak a követelményeknek a kivételével, amelyeket e törvény vagy e törvény alapján más jogszabály a Szabadalmi Jogi Szerződésben kapott felhatalmazás szerint ír elő.”

19. § Az Szt. 58. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„58. § (1) A szabadalmi bejelentés napja az a nap, amelyen a Magyar Szabadalmi Hivatalhoz beérkezett bejelentés legalább a következőket tartalmazza:

a) utalást a szabadalom iránti igényre,

b) a bejelentő azonosítására alkalmas és a vele való kapcsolatfelvételt lehetővé tevő adatokat,

c) leírást, illetve leírásnak tekinthető iratot – függetlenül attól, hogy az megfelel-e az egyéb követelményeknek –, vagy helyette hivatkozást valamely korábbi bejelentésre.

(2) Az (1) bekezdés a) és b) pontjában foglaltakat magyar nyelven kell feltüntetni a bejelentési nap elismeréséhez is.

(3) A bejelentési nap elismeréséhez a korábbi bejelentésre való hivatkozást szintén magyar nyelven kell feltüntetni, valamint meg kell adni a korábbi bejelentés számát és meg kell nevezni azt az iparjogvédelmi hatóságot, amelyhez benyújtották. A hivatkozásból ki kell tűnnie, hogy az a bejelentési nap elismerése céljából helyettesíti a leírás és a rajz benyújtását.

(4) Ha a bejelentési nap elismeréséhez a leírás helyett korábbi bejelentésre hivatkoznak, az e hivatkozást tartalmazó bejelentés beérkezésétől számított két hónapon belül be kell nyújtani a korábbi bejelentés másolatát és – ha az idegen nyelven készült – magyar nyelvű fordítását. A 61. § (5) bekezdésében foglalt rendelkezést e másolatra és fordításra is megfelelően alkalmazni kell.”

20. § Az Szt. 59. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„59. § A szabadalmi bejelentésben csak egy találmányra igényelhető szabadalom, vagy pedig olyan találmányok csoportjára, amelyek úgy kapcsolódnak össze, hogy egyetlen általános találmányi gondolatot alkotnak.”

21. § Az Szt. 61. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„61. § (1) Az elsőbbséget megalapozó nap

a) általában a szabadalmi bejelentés napja (bejelentési elsőbbség);

b) az ipari tulajdon oltalmára létesült Párizsi Unió Egyezmény által meghatározott esetben a külföldi bejelentés napja (uniós elsőbbség);

c) a bejelentő azonos tárgykörű korábbi, folyamatban lévő szabadalmi bejelentésének tizenkét hónapnál nem korábbi bejelentési napja, ha azzal kapcsolatban más elsőbbséget nem érvényesítettek (belső elsőbbség).

(2) Az uniós elsőbbséget – az erre irányuló nyilatkozat megtételével – a legkorábbi igényelt elsőbbség napjától számított tizenhat hónapon belül kell igényelni. Az elsőbbségi nyilatkozat kijavítása is e határidőn belül kérhető. Ha azonban a kijavítás a legkorábbi igényelt elsőbbséget érinti, a legkorábbi igényelt elsőbbség kijavított napjától kell számítani a kijavításra nyitva álló tizenhat hónapos határidőt, feltéve, hogy ez jár le korábban. Az elsőbbségi nyilatkozat kijavítása bármely esetben kérhető a bejelentés napjától számított négy hónapon belül.

(3) A (2) bekezdés nem alkalmazható azt követően, hogy a bejelentő a szabadalmi bejelentés korábbi időpontban történő közzétételét kérte [70. § (2) bek.], kivéve, ha e kérelmet utóbb – a szabadalmi bejelentés közzétételére

irányuló technikai előkészületek befejezéséig – visszavonja.

(4) Az uniós elsőbbséget megalapozó okiratot (az elsőbbségi iratot) a legkorábbi igényelt elsőbbség napjától számított tizenhat hónapon belül kell benyújtani.

(5) Az elsőbbségi iratot – a külföldi bejelentés másolatát – benyújtottnak kell tekinteni, ha az a Magyar Szabadalmi Hivatal számára egyéb úton hozzáférhető, és ha nemzetközi szerződés vagy a Magyar Szabadalmi Hivatal elnökének a nemzetközi együttműködésre figyelemmel hozott és a Magyar Szabadalmi Hivatal hivatalos lapjában közzétett döntése alapján – külön benyújtása nélkül is – a szabadalmi bejelentés mellékletének minősül.

(6) A belső elsőbbséget a szabadalmi bejelentés benyújtásától számított négy hónapon belül kell igényelni. Belső elsőbbség érvényesítése esetén a korábbi szabadalmi bejelentést visszavontnak kell tekinteni.

(7) A szabadalmi bejelentésben – ha erre mód van – egy igénypontra is igényelhető több elsőbbség.

(8) Az egyes igényelt elsőbbségek a szabadalmi bejelentésnek csak azokra a részekre terjednek ki, amelyeket az adott elsőbbséget megalapozó bejelentés a 60. § (1) és (2) bekezdésének megfelelően feltár.

(9) Az uniós elsőbbség – a Párizsi Unió Egyezményben meghatározott egyéb feltételekkel – akkor is igényelhető, ha a külföldi bejelentést a Kereskedelmi Világszervezetnek a Párizsi Unió Egyezmény hatálya alá nem tartozó Tagjában vagy – viszonyosság esetén – más államban tették. A viszonyosság kérdésében a Magyar Szabadalmi Hivatal elnökének állásfoglalása az irányadó.”

22. § Az Szt. 66. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„66. § (1) Ha a bejelentési nap nem ismerhető el, a bejelentőt fel kell hívni a hiányok két hónapon belül történő pótlására.

(2) A hiányok határidőben történő pótlása esetén a bejelentés napjának a hiánypótlás beérkezési napját kell tekinteni. Ellenkező esetben a beérkezett beadvány nem tekinthető szabadalmi bejelentésnek és az eljárást meg kell szüntetni.

(3) A bejelentővel való kapcsolatfelvételt lehetővé tevő adatok hiányában nem kell kiadni felhívást hiánypótlásra, és a bejelentés beérkezésétől kell számítani a hiánypótlásra nyitva álló két hónapos határidőt.

(4) Ha a leírás valamely része vagy a leírásban vagy az igénypontokban hivatkozott valamely rajz a bejelentésből hiányozni látszik, a bejelentőt fel kell hívni e hiány két hónapon belül történő pótlására. A bejelentő nem hivatkozhat e felhívás elmaradására.

(5) Ha a bejelentő a leírás hiányzó részét vagy a hiányzó rajzot a bejelentés napját követően, de e naptól vagy a (4) bekezdés alapján kiadott felhívástól számított két hónapon belül nyújtja be, a bejelentés napjának e hiány pótlásának napját kell tekinteni és a bejelentés napját ennek megfelelően módosítani kell.

(6) Ha a bejelentő a hiányt az (5) bekezdésben megjelölt határidőn belül pótolja, és a bejelentés egy olyan korábbi bejelentés elsőbbségét igényli, amely tartalmazta a bejelentésből eredetileg hiányzó leírásrészt vagy rajzot, a bejelentés napja az a nap marad, amelyen teljesültek az 58. § (1)–(3) bekezdéseiben előírt követelmények, feltéve, hogy az (5) bekezdésben meghatározott határidőn belül a bejelentő benyújtja

- a) a korábbi bejelentés másolatát,
- b) idegen nyelvű korábbi bejelentés esetén annak magyar nyelvű fordítását,
- c) annak megjelölését, hogy a bejelentésből eredetileg hiányzó leírásrész vagy rajz a korábbi bejelentésben, illetve annak fordításában hol található meg.

(7) A (6) bekezdés a) és b) pontjában előírt feltételeket teljesítettnek kell tekinteni, ha a 61. § (5) bekezdésében foglalt rendelkezés alkalmazásának van helye.

(8) Ha a bejelentő a határidőn belül nem tesz eleget a (6) bekezdésben meghatározott követelményeknek, a bejelentés napjának azt a napot kell tekinteni, amelyen a bejelentő benyújtotta a leírásból hiányzó részt és a hiányzó rajzot, és a bejelentés napját ennek megfelelően módosítani kell.

(9) Ha a bejelentő nem nyújtja be a leírás hiányzó részét vagy a hiányzó rajzot a (4), illetve az (5) bekezdésben meghatározott határidőn belül, vagy ha a (11) bekezdés alapján visszavonja az (5) bekezdéssel összhangban benyújtott leírásrészt vagy rajzot, az e részre, illetve rajzra vonatkozó hivatkozásokat úgy kell tekinteni, hogy azokat a bejelentő a leírásból, illetve az igénypontokból törölte. Erről a bejelentőt értesíteni kell.

(10) Az elismert bejelentési napról, illetve annak módosításáról a bejelentőt értesíteni kell.

(11) Ha az elismert bejelentési napnak az (5) bekezdés vagy a (8) bekezdés szerinti módosításáról szóló értesítéstől számított egy hónapon belül a bejelentő visszavonja a hiánypótlásként benyújtott leírásrészt vagy rajzot, azt úgy kell tekinteni, mintha a bejelentés napját nem módosították volna. A bejelentőt erről értesíteni kell.

(12) Ha a bejelentési és kutatási díjat nem fizették meg, illetve a magyar nyelvű szabadalmi leírást, kivonatot és rajzot nem nyújtották be, a Magyar Szabadalmi Hivatal figyelmezteti a bejelentőt a törvény által meghatározott határidőben [57. § (4) és (5) bek.] történő hiánypótlásra. Ennek elmaradása esetén a bejelentést visszavontnak kell tekinteni.”

23. § Az Szt. 69/A. §-a (8) bekezdésének d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A Magyar Szabadalmi Hivatal az írásos véleménnyel kiegészített újdonságkutatási jelentés díját kérelemre visszafizeti, ha)

„d) az írásos véleménnyel kiegészített újdonságkutatási jelentés postázására nem amiatt került sor az elismert bejelentési naptól számított hatodik hónap utolsó napját követően, hogy a Magyar Szabadalmi Hivatal helyt adott a (3)

vagy a (4) bekezdésben meghatározott határidő elmulasztásával szemben előterjesztett igazolási kérelemnek.”

24. § Az Szt. 74. §-a (2) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az érdemi vizsgálat arra terjed ki, hogy a találmány)

„a) kielégíti-e az 1–5/A. §-okban meghatározott követelményeket, és a 6. § (2)–(4) bekezdései, valamint (10) bekezdése alapján nincs-e kizárva a szabadalmi oltalomból,”

25. § Az Szt. 84/F. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha az európai szabadalmi bejelentést az Egyezmény 14. cikkének (2) bekezdése, 77. cikkének (3) bekezdése vagy 78. cikkének (2) bekezdése alapján visszavontnak kell tekinteni, a bejelentő kérelmére a Magyar Szabadalmi Hivatal e törvény IX. fejezete alapján – a (2)–(5) bekezdésben meghatározott feltételekkel – megindítja a szabadalom megadására irányuló eljárást.”

26. § Az Szt. 84/I. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„84/I. § A 84/H. § rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell az Egyezmény szerinti felszólalási és korlátozási eljárás eredményeként módosítással fenntartott európai szabadalomra is.”

27. § Az Szt. 84/L. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Azokat a fenntartási díjakat, amelyek az európai szabadalom – mulasztás folytán vagy a Bővített Fellebbezési Tanács által felülvizsgált határozat alapján történt – megvonása esetén a megvonást követően esedékessé váltak volna, a jogokba való visszahelyezésről, illetve a fellebbezési tanács új eljárásra utasításáról hozott határozat közlésétől számított hat hónapos türelmi idő alatt is meg lehet fizetni.”

28. § Az Szt. 84/M. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„84/M. § (1) Ha az európai szabadalmat az Egyezmény szerinti felszólalási, korlátozási vagy megvonási eljárásban megvonják vagy módosítással tartják fenn, a 81. § (8) bekezdésében foglaltakat megfelelően alkalmazni kell.

(2) Az európai szabadalom megsemmisítésére irányuló eljárást az Egyezmény szerinti felszólalási, korlátozási vagy megvonási eljárás jogerős befejezéséig indokolt esetben fel kell függeszteni, ha ugyanazzal az európai szabadalommal szemben felszólalást nyújtottak be, vagy ugyanannak az európai szabadalomnak a korlátozását vagy megvonását kérték az Egyezmény alapján.

(3) A felfüggesztett megsemmisítési eljárást bármelyik fél kérelmére folytatni kell az Egyezmény szerinti korlátozási eljárás jogerős befejezését követően, illetve, ha az Egyezmény szerinti felszólalási vagy megvonási eljárás

jogerős befejezése nem eredményezi az európai szabadalom megvonását.”

29. § Az Szt. 84/N. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az európai szabadalmat az Egyezmény 138. cikkének (1) bekezdésében meghatározott okból kell megsemmisíteni és az Egyezmény e cikkének (2) bekezdésében szabályozott esetben kell korlátozni. Az európai szabadalom megsemmisítésére irányuló eljárásban alkalmazni kell az Egyezmény 138. cikkének (3) bekezdését is.”

30. § Az Szt. 85. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A megváltoztatási kérelem előterjesztésének harmincnapos határidejét az eljárás folytatása iránti kérelmet vagy az igazolási kérelmet elutasító vagy be nem nyújtottnak tekintő végzés közlésétől kell számítani, ha

a) ez a későbbi, mint a (6) bekezdés szerinti döntés közlésének napja, és

b) az eljárás folytatása iránti kérelmet vagy az igazolási kérelmet olyan mulasztás következményeinek az elhárítására terjesztették elő, amely közvetlenül a (6) bekezdés szerinti döntés alapjául szolgált.”

31. § Az Szt. 98. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A 84/M. §-ban foglalt rendelkezéseket a bírósági eljárás felfüggesztésére is megfelelően alkalmazni kell.”

32. § Az Szt. 104. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A Fővárosi Bíróság kizárólagos illetékességgel rendelkezik és a 87. §-ban meghatározott összetételű tanácsban jár el a következő perekben:

a) a szabadalmi kényszerengedély megadására, módosítására és visszavonására irányuló perek, a 816/2006/EK rendelet [33/A. § (1) bek.] hatálya alá tartozó kényszerengedélyekkel összefüggő ügyek (83/A–83/H. §-ok) kivételével;

b) az előhasználati és a továbbhasználati jog, továbbá a 84/K. § (6) bekezdésében és az Egyezmény [84/A. § a) pont] 112a. cikkének (6) bekezdésében és 122. cikkének (5) bekezdésében szabályozott jogosultság fennállásával kapcsolatos perek; valamint

c) a találmány- vagy szabadalom bitorlás miatt indított perek.”

33. § (1) Az Szt. 114/G. §-a (4) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az igazolásra a 49. § rendelkezéseit kell alkalmazni azzal, hogy az igazolás ki van zárva)

„b) az igazolási és az eljárás folytatása iránti kérelem előterjesztésére megszabott határidők [48. § (3) bek. és 49. § (1)–(2) bek.] elmulasztása esetén;”

(2) Az Szt. 114/G. §-ának (4) bekezdése a következő c) ponttal egészül ki:

(Az igazolásra a 49. § rendelkezéseit kell alkalmazni azzal, hogy az igazolás ki van zárva)

„c) a növényfajta-oltalom felélesztésére irányuló kérelem előterjesztésére megszabott három hónapos határidő [115/B. § (1) bek.] elmulasztása esetén.”

34. § (1) Az Szt. 114/G. §-a (7) bekezdésének bevezető része helyébe a következő rendelkezés lép:

„E törvény eltérő rendelkezése hiányában a Magyar Szabadalmi Hivatal csak megváltoztatási kérelem alapján és csak annak a bírósághoz történő továbbításáig módosíthatja és vonhatja vissza a következő kérdésekben hozott – az eljárást befejező – döntését:”

(2) Az Szt. 114/G. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) E törvény eltérő rendelkezése hiányában a (7) bekezdés c)–e) pontjaiban említett kérdésekben hozott – az eljárást befejező – döntését a Magyar Szabadalmi Hivatal megváltoztatási kérelem alapján is csak akkor módosíthatja vagy vonhatja vissza, ha megállapítja, hogy döntése jogszabályt sért, vagy ha a felek a döntés módosítását vagy visszavonását egybehangozóan kérik.”

35. § Az Szt. 114/J. §-a (1) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A növényfajta-oltalmi bejelentés napja az a nap, amelyen a Magyar Szabadalmi Hivatalhoz beérkezett bejelentés legalább a következőket tartalmazza:)

„b) a bejelentő azonosítására alkalmas és a vele való kapcsolatfelvételt lehetővé tevő adatokat;”

36. § Az Szt. 114/M. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A bejelentés benyújtását követő vizsgálat során a Magyar Szabadalmi Hivatal a 66. § (1)–(3) bekezdéseinek, valamint (10) bekezdésének megfelelő alkalmazásával jár el.”

37. § Az Szt. 118. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy a szabadalmi bejelentés államtitokká minősítéséhez szükséges eljárás részletes szabályait rendelettel megállapítsa.”

A védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény módosításai

38. § (1) A védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (a továbbiakban: Vt.) 46/A. §-a (3) bekezdésének bevezető része helyébe a következő rendelkezés lép:

„E törvény eltérő rendelkezése hiányában a Magyar Szabadalmi Hivatal csak megváltoztatási kérelem alapján

és csak annak a bírósághoz történő továbbításáig módosíthatja és vonhatja vissza a következő kérdésekben hozott – az eljárást befejező – döntését.”

(2) A Vt. 46/A. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) E törvény eltérő rendelkezése hiányában a (3) bekezdés e) és f) pontjában említett kérdésekben hozott – az eljárást befejező – döntését a Magyar Szabadalmi Hivatal megváltoztatási kérelem alapján is csak akkor módosíthatja vagy vonhatja vissza, ha megállapítja, hogy döntése jogszabályt sért, vagy ha a felek a döntés módosítását vagy visszavonását egybehangzóan kérik.”

39. § A Vt. 59. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A védjegybejelentés alaki vizsgálata során megfelelően alkalmazni kell a 61. § (6)–(7) bekezdéseit is.”

40. § A Vt. 61. §-a a következő (6) és (7) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A védjegybejelentés részbeni elutasításáról hozott határozat ellen előterjesztett megváltoztatási kérelemnek a bírósághoz történő továbbításával [77. § (9) és (10) bek.] egyidejűleg az árujegyzék fennmaradó része tekintetében a védjegy lajstromozására irányuló eljárást fel kell függeszteni a bírósági eljárás jogerős befejezéséig.

(7) A hivatalból végzett érdemi vizsgálat alapján a védjegybejelentést részben elutasító határozat jogerőre emelkedését követően a védjegy lajstromozására irányuló eljárást az árujegyzék fennmaradó része tekintetében kell folytatni.”

41. § (1) A Vt. 64/A. §-ának (6) bekezdése a következő c) ponttal egészül ki:

(Gyorsított eljárás esetén – a VII. és a IX. fejezet szabályaitól eltérően –)

„c) a felszólalással kapcsolatban a Magyar Szabadalmi Hivatal akkor tart szóbeli tárgyalást, ha a tényállás tisztázásához szükség van a bejelentő és a felszólaló együttes meghallgatására, vagy ha ezt a felek kellő időben egybehangzóan kérik.”

(2) A Vt. 64/A. §-a a következő (7) és (8) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Ha a bejelentő a gyorsított eljárás iránti kérelmében ezt külön kéri, a Magyar Szabadalmi Hivatal a védjegybejelentés meghirdetésével egyidejűleg a bejelentett megjelölést védjegyként lajstromozza (különleges gyorsított eljárás) azzal, hogy a 64. § (3) bekezdésében foglalt rendelkezés csak a felszólalás benyújtására előírt határidő [61/B. § (1) és (2) bek.] elteltével alkalmazható. A különleges gyorsított eljárás iránti kérelem csak a gyorsított eljárás iránti kérelem benyújtására az (1) bekezdésben előírt határidőn belül terjeszthető elő; a különleges gyorsított eljárás iránti kérelem díja a gyorsított eljárás iránti kérelem díjának másfélszerese.

(8) Ha a bejelentett megjelölés védjegyként való lajstromozásával szemben felszólalnak, a védjegy lajstromozását a (7) bekezdés szerint elrendelő határozatot vissza kell vonni és a védjegy lajstromozására irányuló eljárást folytatni kell. A védjegy lajstromozását a (7) bekezdés szerint elrendelő határozat visszavonását be kell jegyezni a védjegylajstromba (47. §), és arról hatósági tájékoztatást kell közölni a Magyar Szabadalmi Hivatal hivatalos lapjában (49. §).”

42. § A Vt. 76/P. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Ha a bejelentő a felhívásra a kitűzött határidőben nem válaszol, a Magyar Szabadalmi Hivatal értesíti a Nemzetközi Irodát arról, hogy a megjelölés Magyar Köztársaságra kiterjedő oltalmát – részben vagy egészben – elutasítja (végleges elutasítás). Ha azonban a bejelentő olyan felhívásra nem válaszol a kitűzött határidőben, amelyet a Magyar Szabadalmi Hivatal kizárólag észrevétel, illetve felszólalás alapján adott ki, a Magyar Szabadalmi Hivatal a rendelkezésre álló adatok alapján határoz a védjegy lajstromozásának kérdésében, és ennek megfelelő értesítést küld a Nemzetközi Irodának. Ha a bejelentő a felhívásra válaszol, a Magyar Szabadalmi Hivatal folytatja az érdemi vizsgálatot, annak alapján határoz a védjegy lajstromozásának kérdésében, és ennek megfelelő értesítést küld a Nemzetközi Irodának.”

43. § A Vt. 77. §-a (7) bekezdésének bevezető része helyébe a következő rendelkezés lép:

„A megváltoztatási kérelem előterjesztésének harmincnapos határidejét az igazolási kérelmet elutasító vagy be nem nyújtottnak tekintő végzés közlésétől kell számítani, ha”

44. § A Vt. 91. §-ának (1) bekezdése a következő mondatral egészül ki:

„A bíróság a védjegyügyben hozott döntés megváltoztatása helyett a döntést hatályon kívül helyezi, és a Magyar Szabadalmi Hivatalt az eljárás folytatására utasítja, ha a megváltoztatási kérelmet a védjegybejelentés elutasításáról, visszavonásáról vagy visszavontnak tekintéséről hozott olyan döntéssel szemben terjesztették elő, amelynek hiányában a Magyar Szabadalmi Hivatalnál a védjegy lajstromozására irányuló eljárás folytatásának lett volna helye.”

*A formatervezési minták oltalmáról szóló
2001. évi XLVIII. törvény módosításai*

45. § (1) A formatervezési minták oltalmáról szóló 2001. évi XLVIII. törvény (a továbbiakban: Fmtv.) 32/A. §-a (3) bekezdésének bevezető része helyébe a következő rendelkezés lép:

„A szabadalmi törvény eltérő rendelkezése hiányában a Magyar Szabadalmi Hivatal csak megváltoztatási kérelem alapján és csak annak a bírósághoz történő továbbításáig módosíthatja és vonhatja vissza a következő kérdésekben hozott – az eljárást befejező – döntését:”

(2) Az Fmtv. 32/A. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A szabadalmi törvény eltérő rendelkezése hiányában a (3) bekezdés *e)* és *f)* pontjában említett kérdésekben hozott – az eljárást befejező – döntését a Magyar Szabadalmi Hivatal megváltoztatási kérelem alapján is csak akkor módosíthatja vagy vonhatja vissza, ha megállapítja, hogy döntése jogszabályt sért, vagy ha a felek a döntés módosítását vagy visszavonását egybehangzóan kéri.”

46. § Az Fmtv. 33. §-ának (2) bekezdése a következő *c)* ponttal egészül ki:

(Mintaoltalmi ügyekben az igazolás ki van zárva:)

„*c)* az igazolási és az eljárás folytatása iránti kérelem előterjesztésére megszabott határidők elmulasztása esetén.”

47. § Az Fmtv. 37. §-a (1) bekezdésének *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A mintaoltalmi bejelentés napja az a nap, amelyen a Magyar Szabadalmi Hivatalhoz beérkezett bejelentés legalább a következőket tartalmazza:)

„*b)* a bejelentő azonosítására alkalmas és a vele való kapcsolatfelvételt lehetővé tevő adatokat,”

48. § Az Fmtv. 61. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A megváltoztatási kérelem előterjesztésének harmincnapos határidejét az eljárás folytatása iránti kérelmet vagy az igazolási kérelmet elutasító vagy be nem nyújtottnak tekintő végzés közlésétől kell számítani, ha

a) ez a későbbi, mint a (6) bekezdés szerinti döntés közlésének napja, és

b) az eljárás folytatása iránti kérelmet vagy az igazolási kérelmet olyan mulasztás következményeinek az elhárítására terjesztették elő, amely közvetlenül a (6) bekezdés szerinti döntés alapjául szolgált.”

Záró rendelkezések

49. § (1) Ez a törvény – a (2)–(8) bekezdésekben meghatározott kivételekkel, illetve feltételekkel – 2008. január 1-jén lép hatályba; rendelkezéseit csak a hatálybalépését követően indult eljárásokban lehet alkalmazni.

(2) E törvény 7–8. §-ai, 11. §-a, 24–29. §-ai és 31–32. §-ai 2007. december 13-án lépnek hatályba.

(3) Az Szt. 5. §-ának (2) bekezdése 2007. december 13-án hatályát veszti.

(4) E törvény 1., 3., 4–6. §-ait, 13. §-ának (2) bekezdését, 14., 17., 23., 30., 33–34., 45–46. és 48. §-át a törvény

hatálybalépését követően lejáró határidőkre és az azt követő időpontra kitűzött határnapokra kell alkalmazni.

(5) E törvény 2. §-át, 10. és 12. §-át, 13. §-ának (1) bekezdését, valamint 42. és 44. §-át a törvény hatálybalépésekor folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell.

(6) E törvény 7. §-át alkalmazni kell a hatálybalépését megelőzően benyújtott szabadalmi bejelentésekre, ha azok alapján a törvény hatálybalépéséig nem született jogerős döntés a szabadalom megadása kérdésében.

(7) Az e törvény hatálybalépését megelőző bejelentési nappal megadott szabadalom megsemmisítésének feltételeire a bejelentés napján hatályos szabályok az irányadók.

(8) A törvény hatálybalépése előtt megkezdett hasznosításra a szabadalmi oltalom terjedelme tekintetében a korábban hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni a hasznosításnak az e törvény hatálybalépésekor meglévő mértékéig.

(9) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Szt. 78. §-a (1) bekezdésének második mondatában a „hozzáfüzi a kinyomtatott” szövegrész helyébe a „mellékeli” szövegrész lép, 84/F. §-ának (5) bekezdésében a „(4) bekezdésében” szövegrész helyébe a „(12) bekezdésében” szövegrész lép, 84/H. §-ának (10) bekezdésében a „kinyomtatja” szövegrész helyébe a „megtekinthetővé teszi” szövegrész lép.

(10) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti az Szt. 77. §-ának (4) bekezdésében és 84/H. §-ának (6) bekezdésében az „és kinyomtatási” szövegrész, 84/H. §-ának (4) bekezdésében az „és kinyomtatásáért” szövegrész, 84/H. §-ának (8) bekezdésében az „– az európai szabadalmi nyilvántartásban szereplő adatokkal –” szövegrész, a Vt. 64/A. §-ának (1) bekezdésében a „, ha a bejelentő a Madridi Megállapodás alapján nemzetközi védjegybejelentést tett, és azzal kapcsolatban a Magyar Szabadalmi Hivatalnál tett bejelentése alapján uniós többséget kíván igényelni” szövegrész.

(11) A (3) és a (9)–(10) bekezdések, valamint e törvény 1–48. §-ai 2008. január 31-én hatályukat veszítik.

2007. évi CXLV.

törvény*

az állampolgári jogok országgyűlési biztosáról szóló 1993. évi LIX. törvény módosításáról**

1. § Az állampolgári jogok országgyűlési biztosáról szóló 1993. évi LIX. törvény (a továbbiakban: Obtv.) 4. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

* Igazságügyi Közlöny 1993. évi 7. szám.

** A törvényt az Országgyűlés a 2007. november 26-i ülésnapján fogadta el.

„4. § (1) A köztársasági elnök az országgyűlési biztos személyére a korábbi országgyűlési biztos megbíratási ideje lejártát megelőző három hónapon belül, de legkésőbb a megbíratási idő lejártát megelőző negyvenötödik napon tesz javaslatot.

(2) Ha az országgyűlési biztos megbíratása a 15. § (1) bekezdés *b)–f)* pontjában meghatározott okból szűnt meg, a köztársasági elnök harminc napon belül tesz javaslatot az országgyűlési biztos személyére.

(3) Az országgyűlési biztosnak javasolt személyt az Országgyűlésnek – az országgyűlési biztos feladatkörét érintően – hatáskörrel rendelkező bizottsága meghallgatja.

(4) Ha a javasolt személyt az Országgyűlés nem választja meg, a köztársasági elnök legkésőbb harminc napon belül új javaslatot tesz.

(5) Az Országgyűlés az országgyűlési biztost hat évre választja. Az országgyűlési biztos egyszer újraválasztható.”

2. § Az Obtv. 7. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„7. § (1) Az országgyűlési biztos az elődje megbíratásának megszűnésekor, illetve ha elődje megbíratásának megszűnését követően választották meg, a megválasztásával lép hivatalba.

(2) Az országgyűlési biztos a megválasztását követően az Országgyűlés előtt esküt tesz.”

3. § Az Obtv. 10. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az országgyűlési biztos társadalombiztosítási jogállására a köztisztviselőkre vonatkozó szabályok az irányadók azzal, hogy a munkáltatóra vonatkozó kötelezettségek az Országgyűlési Biztos Hivatalát terhelik.”

4. § Az Obtv. 15. § (3)–(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(3) A lemondást írásban kell közölni az Országgyűlés elnökével. Az országgyűlési biztos megbíratása a lemondásában megjelölt napon szűnik meg. A lemondás érvényességéhez elfogadó nyilatkozat nem szükséges.

(4) Ha az országgyűlési biztos az összeférhetlenségét a megválasztásától számított harminc napon belül nem szünteti meg, vagy a tisztsége gyakorlása során vele szemben összeférhetlenségi ok merül fel, az Országgyűlés bármely országgyűlési képviselő írásbeli indítványára – az összeférhetlenségi ügyekkel foglalkozó bizottsága véleményének kikérése után – az indítvány kézhezvételétől számított harminc napon belül dönt az összeférhetlenség kimondásának kérdésében. Ha az összeférhetlenségi eljárás ideje alatt az országgyűlési biztos a vele szemben fennálló összeférhetlenségi okot megszünteti, az összeférhetlenség megállapítását mellőzni kell.”

5. § Az Obtv. 17. §-a a következő új (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az országgyűlési biztos nem járhat el olyan ügyben, amelyben a határozat felülvizsgálata iránt bírósági eljárás indult, vagy amelyben jogerős bírósági határozat született.”

6. § Az Obtv. 18. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az országgyűlési biztos az e §-ban szabályozott jogainak gyakorlása során kezelheti mindazon személyes adatokat, amelyek a vizsgálattal összefüggnek, illetve amelyek felhasználása a vizsgálat eredményes lefolytatása érdekében szükséges. Az országgyűlési biztos személyes adatokat csak a vizsgálata lefolytatásához szükséges mértékben és ideig kezelhet. Az országgyűlési biztos a vizsgálatának megállapításait jogosult nyilvánosságra hozni.”

7. § Az Obtv. 20. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A Kormány tagja, autonóm államigazgatási szerv, illetve kormányhivatal esetében az országgyűlési biztos a visszásságot előidéző szerv számára tesz ajánlást.”

8. § Az Obtv. 28. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A Hivatal vezetője szakállamtitkári illetményre és juttatásokra jogosult, felette a munkáltatói jogokat az országgyűlési biztos gyakorolja.”

9. § Az Obtv. 29. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) E törvény alkalmazásában alapvető joggal kapcsolatos visszásság: alapvető jog sérelme vagy annak közvetlen veszélye, függetlenül attól, hogy az cselekvés vagy mulasztás eredménye.”

10. § Az Obtv. a következő új alcímmel és 27/A–27/H. §-okkal egészül ki:

„A jövő nemzedékek országgyűlési biztosa

27/A. § (1) Az Országgyűlés az egészséges környezethez való alapvető jog védelme érdekében külön biztosként megválasztja a jövő nemzedékek országgyűlési biztosát.

(2) A jövő nemzedékek országgyűlési biztosának az választható meg, aki a 3. §-ban meghatározott feltételeknek megfelel, továbbá a környezet-, illetve a természetvédelmi jog területén kiemelkedő elméleti tudással vagy legalább tízéves szakmai gyakorlattal rendelkezik, és a környezet-, illetve természetvédelmet érintő eljárások lefolytatásában, azok felügyeletében vagy az egészséges környezethez való jog érvényesítésében jelentős tapasztalatokkal rendelkezik.

27/B. § (1) A jövő nemzedékek országgyűlési biztosa figyelemmel kíséri, értékeli és ellenőrzi azon jogszabályi rendelkezések érvényesülését, amelyek biztosítják a környezet és a természet (a továbbiakban együtt: környezet) állapotának fenntarthatóságát és javítását. Feladata a

mindezekkel kapcsolatban tudomására jutott visszasságok kivizsgálása vagy kivizsgáltatása, és orvoslásuk érdekében általános vagy egyedi intézkedések kezdeményezése.

(2) A jövő nemzedékek országgyűlési biztosa az e törvényben meghatározott eltérésekkel – feladatkörében eljárva – gyakorolja az országgyűlési biztosnak biztosított hatásköröket.

(3) A jövő nemzedékek országgyűlési biztosa

a) felhívhatja a környezetet jogellenesen veszélyeztető, szennyező vagy károsító (a továbbiakban együtt: a környezetet károsító) személyt vagy szervezetet e tevékenységének megszüntetésére,

b) felhívhatja a hatáskörrel rendelkező hatóságot a környezet védelmére vonatkozó intézkedés megtételére,

c) feladatkörében általános jelleggel, valamint egyedi ügyben meghatározott szerv, intézmény, hatóság vagy személy részére ajánlást bocsáthat ki,

d) a környezet állapotával összefüggő közigazgatási döntéssel szemben felügyeleti eljárás lefolytatását, illetve végrehajtásának felfüggesztését kezdeményezheti, valamint annak bírósági felülvizsgálata során a perben beavatkozónak részt vehet,

e) véleményezi a feladatkörével összefüggő jogszabályok, illetve más kormányzati előterjesztések tervezeteit, feladatkörében jogalkotásra tehet javaslatot,

f) megismerheti és véleményezheti a helyi önkormányzatok hosszú távú fejlesztési, területrendezési, valamint a jövő nemzedékek életminőségét egyébként közvetlenül érintő terveit és koncepcióit,

g) véleményezi a környezetvédelmi vagy természetvédelmi tárgyú, valamint az emberiség közös örökségét és közös gondjait érintő nemzetközi szerződések kötelező hatályának elismerésére vonatkozó előterjesztéseket, közreműködik e nemzetközi szerződések alapján készülő nemzeti jelentések elkészítésében, továbbá figyelemmel kíséri, értékeli e szerződések magyar joghatóság alá tartozó érvényesülését,

h) részt vesz a feladatkörével összefüggő ügyekben az Európai Unió kormányzati részvétellel működő intézményeiben képviselt magyar álláspont kialakításában,

i) részt vehet a jogszabály rendelkezése alapján kötelezően tartandó, feladatkörével összefüggő közmeghallgatáson.

(4) A (3) bekezdés c) pontjában írt ajánlás címzettje köteles a részére kibocsátott ajánlásra harminc napon belül érdemben válaszolni.

(5) Ha az államháztartás alrendszeréhez kapcsolódó vagydon tulajdonosa vagy kezelője a környezetet károsító személlyel vagy szervezettel szembeni kártérítési igényt a jövő nemzedékek országgyűlési biztosának felszólítása ellenére a felszólítástól számított hatvan napon belül nem érvényesíti, a jövő nemzedékek országgyűlési biztosa a kártérítési igényt a külön törvényben meghatározott költségvetési előirányzat javára érvényesítheti.

(6) A jövő nemzedékek országgyűlési biztosa – a környezetet károsító tevékenység jellegének, mértékének, a

környezetet károsító tevékenység és hatásterülete helyének megjelölésével, az üzleti titokra is kiterjedően – tájékoztathatja a nyilvánosságot eljárásának megindításáról, valamint a személyes adatokra is kiterjedően ajánlásának kibocsátásáról és tartalmáról.

27/C. § (1) A jövő nemzedékek országgyűlési biztosa felhívhatja a környezetet károsító személyt vagy szervezetet – függetlenül attól, hogy ez tevőleges cselekvés vagy mulasztás eredménye – a környezetet károsító tevékenység megszüntetésére és a környezetet károsító magatartás tanúsítását megelőző környezeti állapot helyreállítására.

(2) A környezetet károsító személy vagy szervezet a felhívás kézhezvételét követő 30 napon belül – a jövő nemzedékek országgyűlési biztosának erre irányuló kérelme esetén haladéktalanul, de legkésőbb 5 napon belül – tájékoztatja a jövő nemzedékek országgyűlési biztosát a megtett intézkedésekről.

(3) A jövő nemzedékek országgyűlési biztosa – ha a megtett intézkedéseket vagy a tájékoztatást nem tartja kielégítőnek – kérheti a bíróságtól, hogy a környezetet károsító személyt vagy szervezetet tiltsa el a környezetet károsító magatartástól, kötelezze a károk megelőzéséhez szükséges intézkedések megtételére, valamint a környezetet károsító magatartás tanúsítását megelőző környezeti állapot helyreállítására.

27/D. § (1) A jövő nemzedékek országgyűlési biztosa kezdeményezheti a hatáskörrel rendelkező hatóságnál, hogy tegyen intézkedést a környezetet károsító tevékenység megakadályozására, megtiltására, a károk megelőzésére és a környezetet károsító magatartás tanúsítását megelőző környezeti állapot helyreállítására.

(2) A hatóság a jövő nemzedékek országgyűlési biztosát haladéktalanul tájékoztatja a megtett intézkedésekről.

(3) A jövő nemzedékek országgyűlési biztosa szükség esetén a felhívott hatóság felügyeleti szervéhez fordulhat.

27/E. § A határozat jogerőre emelkedése előtt a jövő nemzedékek országgyűlési biztosa a végrehajtás felfüggesztését kezdeményezheti a határozatot hozó szervnél, ha az a nem jogerős határozat fellebbezésre tekintet nélküli végrehajtását rendelte el, de a jövő nemzedékek országgyűlési biztosa szerint a határozat jogsértő, és a végrehajtás a környezet állapotában helyrehozhatatlan kárral járna.

27/F. § (1) A jövő nemzedékek országgyűlési biztosa – ha a közigazgatási határozatot bíróság nem vizsgálta felül – a határozatot hozó szerv felügyeleti szervénél felügyeleti eljárást kezdeményezhet azon jogerős és végrehajtható hatósági határozattal szemben, amely jogszabálysértő, és végrehajtása sérti vagy veszélyezteti a környezet állapotának fenntarthatóságát és jelentős mértékű környezetkárosodással fenyeget. Ebben az esetben a határozattal szembeni felügyeleti eljárást le kell folytatni.

(2) A felügyeleti eljárás során a felügyeleti szerv a benyújtástól számított harminc napon belül, a testületi formában működő felügyeleti szerv a legközelebbi ülésén határoz, és határozatát a meghozatalától számított nyolc na-

pon belül a jövő nemzedékek országgyűlési biztosával köteles közölni.

(3) Ha a felügyeleti szerv az (1) bekezdésben meghatározott kezdeményezéssel nem ért egyet, illetve azt határidőben nem folytatja le, a jövő nemzedékek országgyűlési biztosa az erről szóló határozat kézbesítésétől, illetve a (2) bekezdésben meghatározott határidő elteltétől számított harminc napon belül a közigazgatási határozatok bírósági felülvizsgálatára vonatkozó szabályok szerint kezdeményezheti a határozat bírósági felülvizsgálatát.

(4) Az (1) bekezdésben meghatározott kezdeményezésben a jövő nemzedékek országgyűlési biztosa – a tudomására jutástól számított 30 napon belül, de legkésőbb a határozat jogerőre emelkedésétől számított 180 napon belül – a határozat végrehajtásának felfüggesztését is indítványozhatja.

(5) Ha a szervnek az érintett tevékenységi körben felügyeleti szerve nincs, a jövő nemzedékek országgyűlési biztosa a tudomására jutástól számított harminc napon belül a közigazgatási határozatok bírósági felülvizsgálatára vonatkozó szabályok szerint kezdeményezheti a határozat bírósági felülvizsgálatát. A jövő nemzedékek országgyűlési biztosa a kezdeményezésében – a határozat jogerőre emelkedésétől számított 180 napon belül – a határozat végrehajtásának felfüggesztését is indítványozhatja.

27/G. § (1) A jövő nemzedékek országgyűlési biztosát a jogszabály rendelkezése alapján kötelezően tartandó, feladatkörével összefüggő közmeghallgatásról értesíteni kell, részére a közmeghallgatásról készült jegyzőkönyvet kérésére meg kell küldeni.

(2) A jövő nemzedékek országgyűlési biztosa kezdeményezheti, hogy a települési önkormányzat, a környezetvédelmi hatóság, a természetvédelmi hatóság vagy más államigazgatási szerv a jövő nemzedékek országgyűlési biztosa feladatkörébe tartozó ügyben közmeghallgatást tartson. Ha a közmeghallgatást megtartják, arra az (1) bekezdést kell alkalmazni.

27/H. § (1) A jövő nemzedékek országgyűlési biztosa a feladatai ellátása során bárkitől minden olyan kérdésben felvilágosítást kérhet, amely a környezet állapotával és a környezet használatával összefügg.

(2) A jövő nemzedékek országgyűlési biztosa eljárása során, annak lefolytatása érdekében az eljárás tárgyával összefüggő összes iratba betekinthez, illetve iratról másolatot kérhet, személyes adatot, egyéb adatot, körülményt, tény, eljárást megismerhet. Ha az irat az eljárás tárgyával össze nem függő adatot is tartalmaz, és az adatok elkülönítése azok bizonyító erejének sérelme nélkül nem lehetséges, a jövő nemzedékek országgyűlési biztosa az iratban szereplő valamennyi adatot megismerheti, azonban az eljárás tárgyával össze nem függő adatok megvizsgálására csak addig a mértékig jogosult, ameddig meggyőződik arról, hogy az adat nem függ össze az eljárás tárgyával.

(3) A jövő nemzedékek országgyűlési biztosa eljárása során, annak lefolytatása érdekében – ha az eljárás lefoly-

tatásához szükséges adatok, körülmények vagy tények megismerése más módon nem biztosítható – minden olyan helyiségbe, ingatlanra beléphet, ahol visszafordíthatatlan környezetkárosodással fenyegető tevékenység folyik.

(4) A magántitok, az üzleti titok, az államtitok és szolgálati titok vagy a külön törvényben meghatározott más titok a jövő nemzedékek országgyűlési biztosát az (1)–(3) bekezdésben meghatározott jogainak gyakorlásában nem akadályozhatja, de a titok megtartására vonatkozó rendelkezések – ha törvény eltérően nem rendelkezik – rá nézve is kötelezőek.

(5) Az államtitkot vagy a szolgálati titkot érintő adatkezelés esetén a jövő nemzedékek országgyűlési biztosa jogait csak személyesen vagy az általa kezdeményezett nemzetbiztonsági ellenőrzésen átesett munkatársai útján gyakorolhatja.

(6) Ha az (1)–(3) bekezdésben meghatározott jogainak gyakorlásához szükséges közreműködést a felvilágosítás adása iránt megkeresett, az iratokkal rendelkező személy, illetve az ingatlan tulajdonosa vagy használója megtagadja, arra a Fővárosi Bíróság – a jövő nemzedékek országgyűlési biztosa kezdeményezésére – kötelezi. A Fővárosi Bíróság a kérelem beérkezésétől számított nyolc napon belül – szükség esetén személyes meghallgatás tartásával – nemperes eljárásban határoz, amely határozata ellen fellebbezésnek nincs helye.”

11. § (1) Ez a törvény a kihirdetését követő napon lép hatályba, és 2008. január 3-án hatályát veszti.

(2) A köztársasági elnök e törvény kihirdetését követő harminc napon belül tesz javaslatot a jövő nemzedékek országgyűlési biztosának személyére, aki megválasztása esetén legkorábban 2007. december 14-én lép hivatalba.

(3) Hatályát veszti a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény 23. § (1) bekezdésében az „és köztisztletnek örvendenek” szövegrész, az Obtv. 3. § (2) bekezdésében az „, és köztisztletnek örvendenek” szövegrész, 5/A. § (1) bekezdésében az „a (2) bekezdésben foglalt eltérések figyelembevételével” szövegrész, 5/A. § (2) bekezdése, 6. §-a, 15. § (2) bekezdésében az „és hirdeti ki” szövegrész, 15. § (6) bekezdésében a „vagy más módon a tiszttségére méltatlanná vált” szövegrész, 15. § (7) bekezdése, 22. § c) pontja, 26. § (2) bekezdésében az „(annak elnökét)” szövegrész, 29. § (1) bekezdés e) pontja, 29. § (1) bekezdés h) pontjában a „kötelező tagság alapján működő” szövegrész, 29. § (5) bekezdése, mellékletének V. pontja.

(4) Az Obtv. 3. § (1) bekezdésében a „büntetlen előéletű” szövegrész helyébe a „választójoggal rendelkező” szöveg, 3. § (2) bekezdésében, 16. § (2) bekezdésében, 20. § (1) bekezdésében, 21. § (1) bekezdésében, 25. §-ában, 27. § (1) bekezdésében az „alkotmányos” szövegrész helyébe az „alapvető” szöveg, 15. § (6) bekezdésében a „nem tesz eleget” szövegrész helyébe a „kilencven napon túlmenően nem tesz eleget” szöveg, valamint a „Mentelmi,

összeférhetlenségi és mandátumvizsgáló” szövegrész helyébe az „összeférhetlenségi ügyekkel foglalkozó” szöveg, 16. § (1) bekezdésében az „eljárása, ennek során hozott határozata (intézkedése), illetőleg a hatóság intézkedésének elmulasztása következtében alkotmányos jogaival összefüggésben sérelem érte, vagy ennek közvetlen veszélye áll fenn” szövegrész helyébe a „tevékenysége során a beadványt benyújtó személy alapvető jogaival összefüggésben visszaállítást okozott” szöveg, 17. § (4) bekezdésében a „határozat” szövegrész helyébe a „közigazgatási határozat” szöveg, 18. § (9) bekezdés *a)* és *b)* pontjában a „Pp. 13. § (2) bekezdés” szövegrészek helyébe a „polgári perrendtartásról szóló törvény” szövegek, 21. § (3) bekezdésében az „a megkeresett szerv” szövegrész helyébe az „a megkeresett szerv – a 20. § (4) bekezdésében meghatározott szervek kivételével –” szöveg, 28. § (2) bekezdésében az „az országgyűlési biztos” szövegrész helyébe az „az országgyűlési biztos a külön biztosokkal egyetértésben” szöveg, a melléklet VII. 2. pontjában a „szervnek a Magyar Köztársaság ügyészségéről szóló 1972. évi V. törvény 9/A. §-ában foglalt tevékenysége” szövegrész helyébe a „szerv titkos információgyűjtése” szöveg lép.

(5) 2008. január 2-án hatályát veszti a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény módosításáról szóló 2007. évi XC. törvény 20. § (3)–(5) bekezdése, valamint 22. §-a.

(6) 2008. január 2-án az Obtv. 18. § (1) bekezdésében „, a nemzetbiztonsági szolgálatok, a rendőrség és a rendészeti” szövegrész helyébe az „és a rendvédelmi” szöveg, 18. § (6) bekezdésében az „a nemzetbiztonsági szolgálatoknál, a rendőrségnél, az Adó- és Pénzügyi Ellenőrző Hivatal nyomozó hatóságánál, a Vám- és Pénzügyőrségnél,” szövegrész helyébe az „a rendvédelmi szerveknél” szöveg, 18. § (7) bekezdésében a „nemzetbiztonsági szolgálatok, a rendőrség, az Adó- és Pénzügyi Ellenőrző Hivatal nyomozó hatósága, a Vám- és Pénzügyőrség, valamint az ügyészség nyomozást végző szerve titkos információgyűjtő” szövegrész helyébe a „titkosszolgálati eszközök és módszerek alkalmazására jogosult szervek e” szöveg, a 18. § (8) bekezdésében az „a nemzetbiztonsági szolgálatoknál, a rendőrségnél, az Adó- és Pénzügyi Ellenőrző Hivatal nyomozó hatóságánál, a Vám- és Pénzügyőrségnél, valamint” szövegrész helyébe az „a rendvédelmi szerveknél és” szöveg, 26. § (3) bekezdésében az „a nemzetbiztonsági szolgálatok vagy a rendőrség” szövegrész helyébe a „vagy a rendvédelmi szervek” szöveg lép.

(7) Hatályát veszti

a) a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény módosításáról szóló 1994. évi LXIII. törvény 62. § (2) bekezdés *g)* pontja;

b) az állampolgári jogok országgyűlési biztosáról szóló 1993. évi LIX. törvény, a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény módosításáról, valamint a nemzeti és etnikai kisebbségek jogairól szóló 1993. évi LXXVII. törvény

módosításáról és egyes rendelkezéseinek hatályba léptetéséről szóló 1994. évi LXXV. törvény;

c) a köziratokról, a közlevéltárakról és a magánlevéltári anyag védelméről szóló 1995. évi LXVI. törvény 36. §-a;

d) az egészségügyi hozzájárulásról szóló 1996. évi LXXXVIII. törvény;

e) az országgyűlési biztosok jogállásával összefüggésben egyes törvények módosításáról szóló 1997. évi XXXIV. törvény;

f) a polgárok személyi adatainak kezelésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 1999. évi LXXII. törvény;

g) az állampolgári jogok országgyűlési biztosáról szóló 1993. évi LIX. törvény módosításáról szóló 2001. évi XC. törvény;

h) az egyes közhatalmi feladatokat ellátó, valamint közvagyonnal gazdálkodó tisztségeket betöltő személyek összeférhetlenségéről és vagyonyilatkozat-tételi kötelezettségéről szóló 2001. évi CII. törvény;

i) a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény módosításáról szóló 2003. évi XLVIII. törvény;

j) a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény módosításáról szóló 2005. évi XIX. törvény;

k) az egyes törvények mentelmi jogra vonatkozó rendelkezéseinek módosításáról szóló 2006. évi LXXXVII. törvény;

l) az állampolgári jogok országgyűlési biztosáról szóló 1993. évi LIX. törvény módosításáról szóló 2007. évi XXXVII. törvény.

A Kormány rendeletei

A Kormány

294/2007. (XI. 8.) Korm.

rendelete

a Magyar Köztársaság Kormánya
és Ukrajna Miniszteri Kabinetje között
az állampolgárok utazásának feltételeiről szóló,
Kijevben, 2003. október 9. napján aláírt
Megállapodás módosításáról szóló,
jegyzékváltás útján létrejött Megállapodás
kihirdetéséről

1. §

A Kormány e rendelettel felhatalmazást ad a Magyar Köztársaság Kormánya és Ukrajna Miniszteri Kabinetje között az állampolgárok utazásának feltételeiről szóló,

Kijevben, 2003. október 9. napján aláírt Megállapodás módosításáról szóló, jegyzékváltás útján létrejött Megállapodás kötelező hatályának elismerésére.

2. §

A Kormány a jegyzékváltás útján létrejött Megállapodást e rendelettel kihirdeti.

3. §

A jegyzékváltás magyar nyelvű szövege a következő:

„A Magyar Köztársaság Külügyminisztériuma tiszteletét fejezi ki Ukrajna budapesti Nagykövetségének, és – hivatkozással a Magyar Köztársaság Kormánya és Ukrajna Miniszteri Kabinetje között az állampolgárok utazásának feltételeiről szóló, Kijevben, 2003. október 9. napján aláírt Megállapodásra – van szerencséje a Nagykövetséget a következőkről tájékoztatni:

A Magyar Köztársaság Kormányának döntése alapján Magyarország azok hatálybalépése napjától kezdődően alkalmazni fogja a bizonyos dokumentumoknak a Cseh Köztársaság, Észtország, Ciprus, Lettország, Litvánia, Magyarország, Málta, Lengyelország, Szlovénia és Szlovákia által a területükön történő átutazás céljából kiadott nemzeti vízumokkal egyenértékűként való egyoldalú elismerésén alapuló, a személyek külső határokon történő ellenőrzése egyszerűsített rendszerének bevezetéséről szóló EK határozatot, valamint a Svájc és Liechtenstein által kiadott bizonyos tartózkodási engedélyek tagállamok által, a területükön történő átutazás céljából történő egyoldalú elismerésén alapuló, a személyek külső határokon történő ellenőrzése egyszerűsített rendszerének bevezetéséről szóló EK határozatot. A közösségi határozatok alapján a Magyar Köztársaság vízummentes átutazást biztosít azon egyébként vízumkötelezett harmadik országbeli állampolgároknak, akik rendelkeznek a schengeni vívmányokat teljes körűen alkalmazó uniós tagállamok által kiadott, a Schengeni Végrehajtási Egyezmény 10. és 11. cikkében meghatározott egységes schengeni vízummal, hosszú távú tartózkodásra jogosító vízummal vagy tartózkodási engedéllyel, illetve Svájc vagy Liechtenstein által kiadott tartózkodási engedéllyel, továbbá más új tagállam által kiadott hasonló dokumentummal. Az ukrán állampolgárok vonatkozásában ez a kétoldalú Megállapodásban foglalt kedvezmények bővítését jelenti.

A fentiek érdekében a Magyar Köztársaság Külügyminisztériuma javasolja a Magyar Köztársaság Kormánya és Ukrajna Miniszteri Kabinetje között az állampolgárok utazásának feltételeiről szóló, Kijevben, 2003. október 9. napján aláírt Megállapodás módosítását az alábbiak szerint:

»8. cikk: (1) Vízum nélkül utazhatnak át a Magyar Köztársaság területén Ukrajna azon állampolgárai, akik ren-

delkeznek a jelen Megállapodás 1. számú mellékletében felsorolt érvényes úti okmánnyal, és

a) a közös határokon történő ellenőrzés fokozatos megszüntetéséről szóló, Schengenben, 1985. június 14-én kelt Egyezményben (a továbbiakban: Schengeni Egyezmény) részes állam által kiadott a schengeni vívmányokat teljes körűen alkalmazó állam által kiadott – a repülőtéri tranzitvízum kivételével – vízummal, illetve tartózkodási engedéllyel;

b) a Cseh Köztársaság, Lengyelország, Szlovénia és Szlovákia által kiadott rövid idejű tartózkodásra jogosító vízummal, hosszú távú tartózkodásra jogosító vízummal, illetve tartózkodási engedéllyel;

c) Észtország, Ciprus, Lettország, Litvánia és Málta által kiadott – a repülőtéri tranzitvízum kivételével – átutazó vízummal, rövid idejű tartózkodásra jogosító vízummal, hosszú távú tartózkodásra jogosító vízummal, illetve tartózkodási engedéllyel;

d) Svájc vagy Liechtenstein által kiállított tartózkodási engedéllyel.

(2) A fenti esetekben az átutazás időtartama az öt napot nem haladhatja meg.

Az (1) bekezdésben említett dokumentumok érvényességi idejének ki kell terjednie az átutazás időtartamára.

(3) A Szerződő Felek államainak azon állampolgárai, akik az állampolgárságuk szerinti államba való hazatérésükhöz szükséges, a jelen Megállapodás 1. számú mellékletének 1. g), illetve 2. h) pontjában meghatározott, érvényes hazatérési igazolvánnyal rendelkeznek, a másik Szerződő Fél államának területén vízum nélkül utazhatnak át. Az átutazás időtartama a belépéstől számított 3 (három) napot vehet igénybe.

(4) A jelen cikk (1) bekezdése a Magyar Köztársaságnak a Schengeni Egyezményhez történő csatlakozása napjával akként módosul, hogy az (1) bekezdés a) pontjában meghatározott érvényes vízum, illetve érvényes tartózkodási vagy letelepedési engedély, amennyiben időtartama a három hónapot meghaladja, a Magyar Köztársaság területére történő beutazásra és az első beutazás időpontjától számított 6 (hat) hónapon belül összesen, legfeljebb 90 (kilencven) nap időtartamú tartózkodásra vagy átutazásra jogosít, amennyiben azt a Schengeni Egyezmény előírásai alapján adták ki.«

A fenti módosítás nem érinti a 395–23/Adm/KÜM/2004. számú, a Megállapodás alkalmazásáról szóló kiigazító jegyzékben foglalt könnyítéseket.

A Magyar Köztársaság Külügyminisztériuma tisztelettel kéri az Ukrán Felet, hogy a jelen szóbeli jegyzék kézhezvételét és az abban foglaltak tudomásulvételét igazolja vissza.

A Magyar Köztársaság Külügyminisztériuma tisztelettel várja az Ukrán fél válaszát, és ezúttal is megragadja az alkalmat, hogy kifejezze őszinte nagyrabecsülését Ukrajna budapesti Nagykövetségének.”

4. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

(2) E rendelet végrehajtásához szükséges intézkedésekről a külügyminiszter gondoskodik.

**A Kormány
300/2007. (XI. 9.) Korm.
rendelete
a 2008. évre vonatkozó Országos Statisztikai
Adatgyűjtési Program módosított és új
adatgyűjtéseiről**

A Kormány a statisztikáról szóló 1993. évi XLVI. törvény (a továbbiakban: Stt.) 8. § (6) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendeli el:

1. §

A rendelet hatálya kiterjed a jogi személyekre, a jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetekre, valamint a gazdasági tevékenységet folytató természetes személyekre azok gazdasági tevékenységére vonatkozóan.

2. §

A rendelet *1. melléklete* a módosított és az új közvetlen statisztikai adatgyűjtéseket, a *2. melléklete* a módosított és az új statisztikai célú adatátvételeket tartalmazza.

3. §

A hivatalos statisztikai szolgálat szervei az Országos Statisztikai Adatgyűjtési Programban (a továbbiakban: OSAP) szereplő adatgyűjtéseik tekintetében az érintett adatszolgáltatók statisztikai adatszolgáltatási kötelezettségét 2007. december 15-éig honlapjukon közzéteszik.

4. §

A hivatalos statisztikai szolgálathoz tartozó szervek az OSAP végrehajtása érdekében jogosultak a hatósági, ellenőrzési és gazdasági tevékenységgel járó, továbbá a nyilvános és közhiteles nyilvántartások vezetésével összefüggő adatgyűjtést végző szervtől a rendelkezésre álló nem személyes adatokat egyedi azonosításra alkalmas módon átvenni. Ezeket a szerveket az OSAP-ban szereplő adatgyűjtések tekintetében az Stt. 9. § (1) bekezdésben foglalt feltételekkel adatátadási kötelezettség terheli.

5. §

(1) Megszűnik a 2000. évre vonatkozó Országos Statisztikai Adatgyűjtési Programról szóló 154/1999. (X. 22.) Korm. rendelettel elrendelt és a mellékletében foglalt 1267/00 Jelentés a kiemelt fatermékek és faipari termékek termeléséről, az 1311/00 Az ipari katasztrófaelhárítási információs rendszer adatszolgáltatása (IKIR), az 1453/00 Jelentés a népi együttesek tevékenységéről, az 1807/00 Külföldiek közvetlen tőkebefektetéseit érintő tranzakciók és az 1809/00 Rezidensek külföldi közvetlen tőkebefektetéseit érintő tranzakciók című,

a 2001. évre szóló Országos Statisztikai Adatgyűjtési Programról szóló 173/2000. (X. 18.) Korm. rendelettel elrendelt és a mellékletében foglalt 1918/01 Igazgatási társulási statisztika című,

a 2003. évre szóló Országos Statisztikai Adatgyűjtési Programról szóló 227/2002. (XI. 7.) Korm. rendelettel elrendelt és a mellékletében foglalt 1281/03 A felvásárolt mezőgazdasági termékek minőségi megoszlása, az 1982/03 A Diákhitel Központ ZRt. pénzügyi követelése és tartozásai, az 1988/03 Nem rezidensekkel szemben keletkezett éven túli állami adósságra vonatkozó éves adatszolgáltatás, az 1989/03 Nem rezidensekkel szemben keletkezett éven túli állami adósságra vonatkozó negyedéves adatszolgáltatás és az 1990/03 Adatszolgáltatás az Államadósság Kezelő Központ ZRt. által kezelt államadósságról című,

a 2004. évre szóló Országos Statisztikai Adatgyűjtési Programról szóló 215/2003. (XII. 10.) Korm. rendelettel elrendelt és a mellékletében foglalt 1236/04 Jelentés az elvégzett öntözésfejlesztési beruházások, önálló öntözőgép vásárlások és a meliorációs beruházások teljesítményértékről, az 1252/04 Talajjavítás és anyagfelhasználás, hatóanyag tartalom, az 1364/04 Jelentés a vizek szennyezéséről, az 1365/04 Jelentés a közcsatornák szennyezéséről, az 1984/04 A BÉT-es részvények kapitalizációja és forgalma, részvények tőzsdéi be- és kivezetése és a 2027/04 Fizetési mérleg adatszolgáltatás című,

a 2005. évre szóló Országos Statisztikai Adatgyűjtési Programról szóló 303/2004. (XI. 14.) Korm. rendelettel elrendelt és a mellékletében foglalt 1644/05 Külföldön számlát tartók, illetve külföldi követelést tartozással összevevő fizetési mérleg adatszolgáltatása, az 1673/04 Jelentés az oktatási célú nonprofit szervezetekről, az 1674/04 Statisztikai jelentés az önkormányzatok és a nonprofit szervezetek kapcsolatáról, az 1910/05 A rezidens által a nem rezidensektől/nek felvett/nyújtott hitelek adatszolgáltatásai, az 1929/05 A kombinált és konténeres áru fuvarozás adatai és a 2071/05 Az euróban vezetett ÁFA számlák miatt nem rezidensekkel szemben fennálló követelések és tartozások állománya és forgalma című,

a 2006. évre szóló Országos Statisztikai Adatgyűjtési Programról szóló 247/2005. (XI. 14.) Korm. rendelettel elrendelt és a mellékletében foglalt 1993/06 Adatszolgáltatás az EU-transzferekről című,

a 2007. évre szóló Országos Statisztikai Adatgyűjtési Programról szóló 229/2006. (XI. 20.) Korm. rendelettel elrendelt és a mellékletében foglalt 1784/07 Havi integrált gazdaságstatisztikai jelentés az ipari tevékenységet folytató szakosodott egységekről, az 1787/07 Havi integrált gazdaságstatisztikai jelentés az építőipari tevékenységet folytató szakosodott egységekről, az 1873/07 Havi integrált gazdaságstatisztikai jelentés a mezőgazdasági, kereskedelmi és szolgáltatási ágazatokba sorolt vállalkozások mezőgazdasági, kereskedelmi és szolgáltatási tevékenységet folytató szakosodott egységeiről, az 1876/07 Negyedéves integrált gazdaságstatisztikai jelentés az ipari és az építőipari vállalkozások valamennyi szakosodott egységéről, az 1879/07 Negyedéves integrált gazdaságstatisztikai jelentés, a mezőgazdasági, kereskedelmi és szolgáltatási ágazatokba sorolt vállalkozások mezőgazdasági, kereskedelmi és szolgáltatási tevékenységet folytató szakosodott egységeiről, az 1939/07 Havi integrált gazdaságstatisztikai jelentés az iparba és építőiparba sorolt vállalkozások mezőgazdasági, kereskedelmi és szolgáltatási tevékenységet folytató szakosodott egységeiről, az 1940/07 Negyedéves integrált gazdaságstatisztikai jelentés a mezőgazdasági, kereskedelmi és szolgáltatási ágazatokba sorolt vállalkozások ipari, építőipari és pénzügyi tevékenységet folytató szakosodott egységeiről, az 1336/07 Adatszolgáltatás a Bizottságnak a kábítószer-prekursorokról szóló 273/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre, valamint a kábítószer-prekursoroknak a Közösség és a harmadik országok közötti kereskedelme nyomon követésére vonatkozó jogszabályok megállapításáról szóló 111/2005/EK tanácsi rendeletre vonatkozó végrehajtási szabályok megállapításáról szóló 1277/2005/EK (2005. július 27.) rendeletének 17–19. cikkei alapján, az 1150/07 A biztosítóintézetek statisztikai mérlege, az 1697/07 Hitelintézetnek nem minősülő szervezetek által kibocsátott, kizárólag a kibocsátó saját hálózatában használható kártyák forgalma, a 2149/07 Többségi állami tulajdonban lévő és a nem többségi tulajdonban lévő vállalatok állam által garantált, külfölddel szemben keletkezett éven túli adósságára vonatkozó adatszolgáltatás és a 2151/07 Adatszolgáltatás a közvetlen tőkebefektetésekről című adatgyűjtések, illetve

a 2000. évre vonatkozó Országos Statisztikai Adatgyűjtési Programról szóló 154/1999. (X. 22.) Korm. rendelettel elrendelt és a mellékletében foglalt 1437/00 Jelentés a Kodály Zoltán Zenepedagógiai Intézet működéséről és az 1854/00 A magánnyugdíj pénztárakhoz befolyt befizetések összege című,

a 2003. évre szóló Országos Statisztikai Adatgyűjtési Programról szóló 227/2002. (XI. 7.) Korm. rendelettel elrendelt és a mellékletében foglalt 1247/03 Üzemi termésbecslés című,

a 2004. évre szóló Országos Statisztikai Adatgyűjtési Programról szóló 215/2003. (XII. 10.) Korm. rendelettel

elrendelt és a mellékletében foglalt 1018/04 Közegészségügyi, járványügyi és egészségvédelmi jelentés, a 2024/04 Az elkülönített állami pénzalapok költségvetésének előzetes teljesítése, a 2025/04 Havi jelentés a központi költségvetés kiadásainak és bevételeinek alakulásáról, a 2026/04 Havi jelentés a központi költségvetési szervek egyes kiadásainak és bevételeinek alakulásáról című,

a 2006. évre szóló Országos Statisztikai Adatgyűjtési Programról szóló 247/2005. (XI. 14.) Korm. rendelettel elrendelt és a mellékletében foglalt 2139/06 Az Államadósság Kezelő Központ ZRt. nem-rezidensekkel kötött pénzügyi derivatíva és mark-to-market állománya című adatátvétel.

(2) Az (1) bekezdésben felsoroltak esetében a 2007. évre vonatkozó adatszolgáltatásokat még az adatgyűjtés, illetve adatátadást elrendelő kormányrendelet mellékletében foglaltaknak megfelelően kell teljesíteni.

6. §

A 2006. évre szóló Országos Statisztikai Adatgyűjtési Program módosított és új adatgyűjtéseiről szóló 247/2005. (XI. 14.) Korm. rendelet 3. számú mellékletének I. pontja a következő 57. alponttal egészül ki:

„57. A Tanács 2006/110/EK irányelve (2006. december 20.) a statisztikai területén elfogadott egyes irányelveknek Bulgária és Románia csatlakozására tekintettel történő kiigazításáról (1035/06, 1036/06)”

7. §

Ez a rendelet a 3. mellékletben felsorolt uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja, valamint azok végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapítja meg.

8. §

A 2007. évre vonatkozó Országos Statisztikai Adatgyűjtési Program módosított és új adatgyűjtéseiről szóló 229/2006. (XI. 20.) Korm. rendelet 1. mellékletének módosításait a 4. melléklet tartalmazza.

9. §

(1) Ez a rendelet – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – 2008. január 1-jén lép hatályba.

(2) A 3. § a rendelet kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

I. melléklet a 300/2007. (XI. 9.) Korm. rendelethez

07-OKT-19

Országos Statisztikai Adatgyűjtési Program 2008
I. Közvetlen adatgyűjtések

Jellege: M = módosított. Ú = új

A z a d a t g y ű j t é s					Az adatszolgáltatás beérkezési határideje	Irányadó uniós jogi aktus
nyilván- tartási száma	c í m e	jel- lege	gyakorisága	adatszolgáltatóinak m e g h a t á r o z á s a		
Központi Statisztikai Hivatal						
1017/08	Statisztikai jelentés a mentőszolgálatok tevékenységéről	M	Évenkénti	Országos Mentőszolgálat, OMSZ Légimentő KHT, egyéb mentőszolgálatok	a tárgyévet követő március 20.	
1021/08	Jelentés a háziorvosok és házi gyermekorvosok tevékenységéről	M	Évenkénti	házi orvosi és házi gyermekorvosi tevékenységet végző orvosok	a tárgyévet követő január 31.	
1023/08	Éves építőipar-statisztikai szakmai jelentés	M	Évenkénti	az építőipar gazdasági ágba sorolt 9 fő feletti és a megfigyelésbe bevont 5-9 fős vállalkozások, valamint a kijelölt nem építőipari szervezetek	a tárgyévet követő március 31.	1614/2002/EK rendelet 1893/2006/EK rendelet 2701/98/EK rendelet 58/97/EK rendelet
1025/08	Havi integrált gazdaságstatisztikai jelentés, építőipar	M	Havonkénti	a megfigyelésbe bevont gazdasági szervezetek	a tárgyhót követő hó 20.	1158/2005/EK rendelet 1165/98/EK rendelet 1503/2006/EK rendelet 1893/2006/EK rendelet 450/2003/EK rendelet 586/2001/EK rendelet 588/2001/EK rendelet
1037/08	Szabálysértési jelentés	M	Évenkénti	Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Vám- és Pénzügyőrség Országos Parancsnokság, Fogyasztóvédelmi Főfelügyelőség, Magyar Bányászati és Földtani Hivatal, Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium, Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal, Oktatási Hivatal, Országos Munkavédelmi és Munkaügyi Főfelügyelőség, Országos Tisztifőorvosi Hivatal, Nemzeti Hírközlési Hatóság	a tárgyévet követő március 31.	
1039/08	Éves termékstatisztikai jelentés	M	Évenkénti	Nace Rev. 2 szerint az új B, C, D nemzetgazdasági ágba és az E, 36 ágazatba tartozó ipari termékeket előállító, legalább 20 főt foglalkoztató vállalkozások	a tárgyévet követő február 28.	1893/2006/EK rendelet 3924/91/EGK rendelet 912/2004/EK rendelet 973/2007/EK rendelet
1042/08	Havi integrált gazdaságstatisztikai jelentés, ipar	M	Havonkénti	a megfigyelésbe bevont gazdasági szervezetek	a tárgyhót követő hó 20.	1158/2005/EK rendelet 1165/98/EK rendelet 1503/2006/EK rendelet 1893/2006/EK rendelet 450/2003/EK rendelet 586/2001/EK rendelet 588/2001/EK rendelet

Jellege: M = módosított. Ú = új

A z a d a t g y ű j t é s					Az adatszolgáltatás beérkezési határideje	Irányadó uniós jogi aktus
nyilván- tartási száma	c í m e	jel- lege	gyakorisága	a d a t s z o l g á l t a t ó i n a k m e g h a t á r o z á s a		
1043/08	Havi integrált egyszerűsített gazdaságstatisztikai jelentés, ipar	M	Havonkénti	a megfigyelésbe bevont gazdasági szervezetek	a tárgyhót követő hó 20.	1158/2005/EK rendelet 1165/98/EK rendelet 1503/2006/EK rendelet 1893/2006/EK rendelet 450/2003/EK rendelet 586/2001/EK rendelet 588/2001/EK rendelet
1054/08	Jelentés a budapesti fürdők forgalmáról	M	Negyedévenkénti	valamennyi budapesti közfürdő üzemeltetője	a tárgynegyedévet követő hó 20.	
1082/08	Földterület és vetésterület: 2008. május 31.	M	Évenkénti	mezőgazdasági földterületet használó valamennyi gazdasági szervezet	június 6.	357/79/EGK rendelet 76/625/EGK irányelv 837/90/EGK rendelet 959/93/EGK rendelet
1089/08	Egyéni gazdaságok állatállománya: 2008. április 1., 2008. augusztus 1., 2008. december 1.	M	Évenként háromszori	a megfigyelésbe bevont egyéni gazdaságok	április 13., augusztus 13., december 15.	2004/747/EK határozat 2004/780/EK határozat 93/23/EGK irányelv 93/24/EGK irányelv 93/25/EGK irányelv 97/77/EK irányelv
1109/08	Havi integrált gazdaságstatisztikai jelentés, költségvetési, társadalombiztosítási és nonprofit szervezetek	M	Havonkénti	költségvetési és társadalombiztosítási szervezetek (KIR-be tartozók MÁK-on keresztül), kijelölt nonprofit szervezetek	a tárgyhót követő hó 20.	1158/2005/EK rendelet 1165/98/EK rendelet 1893/2006/EK rendelet 450/2003/EK rendelet 586/2001/EK rendelet 588/2001/EK rendelet
1117/08	Munkaerőköltség-felvétel	M	Évenkénti	a megfigyelésbe bevont vállalkozások, költségvetési és társadalombiztosítási szervezetek (KIR-be tartozók a MÁK-on keresztül), nonprofit szervezetek	a tárgyévet követő május 31.	530/1999/EK rendelet
1156/08	Statisztikai jelentés a nonprofit szervezetek tevékenységéről, 2008	M	Évenkénti	alapítványok, egyesületek, egyesülések, egyéb társadalmi szervezetek, érdekképviseletek, közalapítványok, köztestületek, közhasznú társaságok (Kht.), valamint az általuk alapított intézmények	a tárgyévet követő május 31.	
1175/08	Jelentés a rádióműsor-szolgáltatásról	M	Évenkénti	rádióműsor-szolgáltatók	a tárgyévet követő április 15.	
1180/08	A vasúti áruszállítás adatai	M	Évenkénti	az országos hálózaton történő vasúti áruszállításhoz szükséges engedéllyel rendelkező vállalkozások	a tárgyévet követő március 10.	1192/2003/EK rendelet 91/2003/EK rendelet

Jellege: M = módosított. Ú = új

A z a d a t g y ű j t é s					Az adatszolgáltatás beérkezési határideje	Irányadó uniós jogi aktus
nyilván- tartási száma	c í m e	jel- lege	gyakorisága	a d a t s z o l g á l t a t ó i n a k m e g h a t á r o z á s a		
1183/08	A közúti személyszállítás adatai	M	Évenkénti	menetrendszerű egyéb szárazföldi személyszállítás és egyéb szárazföldi személyszállítás szakágazatba sorolt, a megfigyelésbe bevont vállalkozások	a tárgyévet követő március 10.	
1185/08	A vízi személyszállítás adatai	M	Évenkénti	a vízi szállítás ágazatba sorolt, a megfigyelésbe bevont gazdasági szervezetek	a tárgyévet követő március 10.	
1189/08	Közúti és kötöttpályás személyszállítási teljesítmények	M	Negyedévenkénti	az egyéb szárazföldi szállítás ágazatba sorolt gazdasági szervezetek	a tárgynegyedévet követő hó 15.	
1198/08	Adatfelvételi lap a Duna magyarországi szakaszának tranzit hajóforgalmáról	M	Havonkénti	folyami vámhivatal	a tárgyhót követő hó 4.	1365/2006/EK rendelet
1203/08	Bölcsődei kérdőív	M	Évenkénti	valamennyi bölcsőde	a tárgyévet követő január 31.	
1206/08	Kimutatás a pénzben és természetben nyújtható támogatások adatairól	M	Évenkénti	a települési önkormányzatok	a tárgyévet követő március 31.	
1208/08	Jelentés a gyermekotthonok és a nevelőszülői hálózatok helyzetéről	M	Évenkénti	gyermekotthonok, nevelőszülői hálózatok fenntartói	a tárgyévet követő január 31.	
1210/08	Jelentés a gyámhatóság tevékenységéről	M	Évenkénti	a települési önkormányzatok, valamint a városi fővárosi-kerületi gyámhivatalok, gyámhivatalok területi kirendeltségei	a tárgyévet követő február 15.	
1217/08	Jelentés a számítástechnikai tevékenységekről	M	Évenkénti	a megfigyelésbe bevont gazdasági szervezetek	a tárgyévet követő március 1.	
1470/08	Nemzetközi üzleti és szállítási szolgáltatások	M	Negyedévenkénti	nonprofit szervezetek (beleértve a képviseleteket is)	a tárgynegyedévet követő hó 15.	184/2005/EK rendelet
1620/08	Jelentés a kábeltelevíziós szolgáltatásról	M	Évenkénti	vezetékes műsorelosztást és műsorszolgáltatást végző gazdasági szervezetek	a tárgyévet követő március 10.	
1639/08	Távközlési és műsorszórás teljesítmények	M	Negyedévenkénti	a műsorszóró és távközlési szolgáltatást, illetve IP-hangátvitelt nyújtó gazdasági szervezetek	a tárgynegyedévet követő hó 30.	
1640/08	A távközlés területi adatai	M	Évenkénti	távközlési szolgáltatást nyújtó gazdasági szervezetek	a tárgyévet követő április 10.	
1651/08	Az egyéni gazdaságok földterületének és vetésterületének összeírása	M	Évenkénti	mezőgazdasági földterületet használó, a megfigyelésbe bevont egyéni gazdaságok	június 13.	357/79/EGK rendelet 76/625/EGK irányelv 837/90/EGK rendelet 959/93/EGK rendelet
1670/08	Jelentés az információs és kommunikációs eszközök, illetve technológiák állományáról és felhasználásáról, 2008	M	Évenkénti	a megfigyelésbe bevont intézmények	a tárgyévet követő február 15.	

Jellege: M = módosított. Ú = új

A z a d a t g y ű j t é s					Az adatszolgáltatás beérkezési határideje	Irányadó uniós jogi aktus
nyilván- tartási száma	c í m e	jel- lege	gyakorisága	adatszolgáltatóinak m e g h a t á r o z á s a		
1677/08	Egyéni gazdaságok mezőgazdasági összeírása	M	Évenkénti	mezőgazdasági földterületet használó és/vagy állatot tartó, a megfigyelésbe bevont egyéni gazdaságok	december 15.	1868/77/EGK rendelet 2467/96/EK rendelet 2782/75/EGK rendelet 357/79/EGK rendelet 76/625/EGK irányelv 837/90/EGK rendelet 93/23/EGK irányelv 93/24/EGK irányelv 93/25/EGK irányelv 959/93/EGK rendelet
1751/08	Havi termékstatisztikai jelentés	M	Havonkénti	a megfigyelésbe bevont gazdasági szervezetek	a tárgyhót követő hó 10.	1893/2006/EK rendelet 3924/91/EGK rendelet 912/2004/EK rendelet 973/2007/EK rendelet
1758/08	A mezőgazdasági és erdőgazdálkodási termelők ráfordításai	M	Évenkénti	mezőgazdasági és erdőgazdálkodási tevékenységet végző valamennyi gazdasági szervezet	a tárgyévet követő május 15.	138/2004/EK rendelet 1893/2006/EK rendelet
1760/08	Az internet szolgáltatások forgalmi adatai	M	Negyedévenkénti	internet szolgáltatást végző gazdasági szervezetek	a tárgynegyedévet követő hó 30.	
1789/08	Jelentés az internet szolgáltatásokról	M	Évenkénti	internet szolgáltatást végző gazdasági szervezetek	a tárgyévet követő március 1.	
1840/08	Az információs és kommunikációs technológiák állományának minőségi és mennyiségi adatai	M	Évenkénti	a megfigyelésbe bevont gazdasági szervezetek	április 30.	808/2004/EK rendelet 847/2007/EK rendelet
1845/08	Éves gazdaságstatisztikai jelentés	M	Évenkénti	a megfigyelésbe bevont gazdasági szervezetek	a tárgyévet követő március 31.	1614/2002/EK rendelet 1618/1999/EK rendelet 1668/2003/EK rendelet 1669/2003/EK rendelet 1670/2003/EK rendelet 1893/2006/EK rendelet 2056/2002/EK rendelet 2700/98/EK rendelet 2701/98/EK rendelet 2702/98/EK rendelet 58/97/EK rendelet

Jellege: M = módosított. Ú = új

A z a d a t g y ű j t é s					Az adatszolgáltatás beérkezési határideje	Irányadó uniós jogi aktus
nyilván- tartási száma	c í m e	jel- lege	gyakorisága	adatszolgáltatóinak m e g h a t á r o z á s a		
1846/08	Telepi adatok	M	Évenkénti	a megfigyelésbe bevont gazdasági szervezetek	a tárgyévet követő június 15.	1893/2006/EK rendelet 2186/93/EGK rendelet 2700/98/EK rendelet 2701/98/EK rendelet 2702/98/EK rendelet 58/97/EK rendelet 698/93/EGK rendelet
1852/08	Üzletek és más telepek adatai	M	Évenkénti	a 19 főnél többet foglalkoztató G,H nemzetgazdasági ágba sorolt, valamint a megfigyelésbe bevont 20 főnél kevesebbet foglalkoztató gazdasági szervezetek	a tárgyévet követő június 15.	2186/93/EGK rendelet 58/97/EK rendelet
1871/08	Mezőgazdasági és erdőgazdálkodási szolgáltatások	M	Évenkénti	mezőgazdasági és erdőgazdálkodási szolgáltatást végző gazdasági szervezetek	a tárgyévet követő április 5.	138/2004/EK rendelet 1893/2006/EK rendelet
1872/08	Havi integrált gazdaságstatisztikai jelentés, mezőgazdasági, kereskedelmi és szolgáltatási ágazatok	M	Havonkénti	a megfigyelésbe bevont gazdasági szervezetek	a tárgyhót követő hó 12.	1158/2005/EK rendelet 1165/98/EK rendelet 1503/2006/EK rendelet 1893/2006/EK rendelet 450/2003/EK rendelet 586/2001/EK rendelet 588/2001/EK rendelet
1874/08	Negyedéves integrált gazdaságstatisztikai jelentés, ipari, építőipari és pénzügyi vállalkozások	M	Negyedévenkénti	a megfigyelésbe bevont gazdasági szervezetek	a tárgynegyedévet követő hó 20.	1158/2005/EK rendelet 1165/98/EK rendelet 1503/2006/EK rendelet 1893/2006/EK rendelet 450/2003/EK rendelet 586/2001/EK rendelet 588/2001/EK rendelet
1877/08	Negyedéves integrált gazdaságstatisztikai jelentés mezőgazdasági, kereskedelmi és szolgáltatási ágazatok	M	Negyedévenkénti	a megfigyelésbe bevont gazdasági szervezetek	a tárgynegyedévet követő hó 20.	1158/2005/EK rendelet 1165/98/EK rendelet 1503/2006/EK rendelet 1893/2006/EK rendelet 450/2003/EK rendelet 586/2001/EK rendelet 588/2001/EK rendelet

Jellege: M = módosított. Ú = új

A z a d a t g y ű j t é s					Az adatszolgáltatás beérkezési határideje	Irányadó uniós jogi aktus
nyilván- tartási száma	c í m e	jel- lege	gyakorisága	adatszolgáltatóinak m e g h a t á r o z á s a		
1878/08	Negyedéves integrált egyszerűsített gazdaságstatisztikai jelentés mezőgazdasági, kereskedelmi és szolgáltatási ágazatok	M	Negyedévenkénti	a megfigyelésbe bevont gazdasági szervezetek	a tárgynegyedévet követő hó 20.	1158/2005/EK rendelet 1165/98/EK rendelet 1503/2006/EK rendelet 1893/2006/EK rendelet 450/2003/EK rendelet 586/2001/EK rendelet 588/2001/EK rendelet
1880/08	Éves gazdaságstatisztikai jelentés, ipar	M	Évenkénti	a megfigyelésbe bevont gazdasági szervezetek	a tárgyévet követő március 31.	1614/2002/EK rendelet 1618/1999/EK rendelet 1668/2003/EK rendelet 1669/2003/EK rendelet 1670/2003/EK rendelet 1893/2006/EK rendelet 2056/2002/EK rendelet 2700/98/EK rendelet 2701/98/EK rendelet 2702/98/EK rendelet 58/97/EK rendelet
1881/08	Éves egyszerűsített gazdaságstatisztikai jelentés	M	Évenkénti	a megfigyelésbe bevont gazdasági szervezetek	a tárgyévet követő március 31.	1614/2002/EK rendelet 1618/1999/EK rendelet 1668/2003/EK rendelet 1669/2003/EK rendelet 1670/2003/EK rendelet 1893/2006/EK rendelet 2056/2002/EK rendelet 2700/98/EK rendelet 2701/98/EK rendelet 2702/98/EK rendelet 58/97/EK rendelet

Jellege: M = módosított. Ú = új

A z a d a t g y ű j t é s					Az adatszolgáltatás beérkezési határideje	Irányadó uniós jogi aktus
nyilván- tartási száma	c í m e	jel- lege	gyakorisága	adatszolgáltatóinak m e g h a t á r o z á s a		
1882/08	Éves gazdaságstatisztikai jelentés, építőipar	M	Évenkénti	a megfigyelésbe bevont gazdasági szervezetek	a tárgyévet követő március 31.	1614/2002/EK rendelet 1618/1999/EK rendelet 1668/2003/EK rendelet 1669/2003/EK rendelet 1670/2003/EK rendelet 1893/2006/EK rendelet 2056/2002/EK rendelet 2700/98/EK rendelet 2701/98/EK rendelet 2702/98/EK rendelet 58/97/EK rendelet
1884/08	Éves gazdaságstatisztikai jelentés, jármű-, üzemanyag-kereskedelem	M	Évenkénti	a megfigyelésbe bevont gazdasági szervezetek	a tárgyévet követő március 31.	1614/2002/EK rendelet 1618/1999/EK rendelet 1668/2003/EK rendelet 1669/2003/EK rendelet 1670/2003/EK rendelet 1893/2006/EK rendelet 2056/2002/EK rendelet 2700/98/EK rendelet 2701/98/EK rendelet 2702/98/EK rendelet 58/97/EK rendelet
1886/08	Éves gazdaságstatisztikai jelentés, mezőgazdaság és szolgáltató ágazatok	M	Évenkénti	a megfigyelésbe bevont gazdasági szervezetek	a tárgyévet követő március 31.	1614/2002/EK rendelet 1618/1999/EK rendelet 1668/2003/EK rendelet 1669/2003/EK rendelet 1670/2003/EK rendelet 1893/2006/EK rendelet 2056/2002/EK rendelet 2700/98/EK rendelet 2701/98/EK rendelet 2702/98/EK rendelet 58/97/EK rendelet

Jellege: M = módosított. Ú = új

A z a d a t g y ű j t é s					Az adatszolgáltatás beérkezési határideje	Irányadó uniós jogi aktus
nyilván- tartási száma	c í m e	jel- lege	gyakorisága	a d a t s z o l g á l t a t ó i n a k m e g h a t á r o z á s a		
1888/08	Éves gazdaságstatisztikai jelentés, pénzügyi tevékenység	M	Évenkénti	a megfigyelésbe bevont gazdasági szervezetek	a tárgyévet követő március 31.	1614/2002/EK rendelet 1618/1999/EK rendelet 1668/2003/EK rendelet 1669/2003/EK rendelet 1670/2003/EK rendelet 1893/2006/EK rendelet 2056/2002/EK rendelet 2700/98/EK rendelet 2701/98/EK rendelet 2702/98/EK rendelet 58/97/EK rendelet
1890/08	Éves gazdaságstatisztikai jelentés, költségvetési, társadalombiztosítási és nonprofit szervezetek	M	Évenkénti	költségvetési, társadalombiztosítási és nonprofit szervezet	a tárgyévet követő március 31.	1614/2002/EK rendelet 1618/1999/EK rendelet 1668/2003/EK rendelet 1669/2003/EK rendelet 1670/2003/EK rendelet 1893/2006/EK rendelet 2056/2002/EK rendelet 2700/98/EK rendelet 2701/98/EK rendelet 2702/98/EK rendelet 58/97/EK rendelet
1897/08	Negyedéves integrált gazdaságstatisztikai jelentés költségvetési, társadalombiztosítási és nonprofit szervezetek	M	Negyedévenkénti	valamennyi költségvetési, társadalombiztosítási és a megfigyelésbe bevont nonprofit szervezet	a tárgynegyedévet követő hó 20.	1158/2005/EK rendelet 1165/98/EK rendelet 1503/2006/EK rendelet 1893/2006/EK rendelet 450/2003/EK rendelet 586/2001/EK rendelet 588/2001/EK rendelet
1933/08	Éves jelentés a beruházások összetételéről	M	Évenkénti	a megfigyelésbe bevont vállalkozások, költségvetési, társadalombiztosítási és nonprofit szervezetek	a tárgyévet követő március 31.	1893/2006/EK rendelet 2223/96/EK rendelet

Jellege: M = módosított. Ú = új

A z a d a t g y ű j t é s					Az adatszolgáltatás beérkezési határideje	Irányadó uniós jogi aktus
nyilván- tartási száma	c í m e	jel- lege	gyakorisága	adatszolgáltatóinak m e g h a t á r o z á s a		
1934/08	Éves gazdaságstatisztikai jelentés, nagykereskedelem	M	Évenkénti	a megfigyelésbe bevont gazdasági szervezetek	a tárgyévet követő március 31.	1614/2002/EK rendelet 1618/1999/EK rendelet 1668/2003/EK rendelet 1669/2003/EK rendelet 1670/2003/EK rendelet 1893/2006/EK rendelet 2056/2002/EK rendelet 2700/98/EK rendelet 2701/98/EK rendelet 2702/98/EK rendelet 58/97/EK rendelet
1935/08	Éves gazdaságstatisztikai jelentés, kiskereskedelem	M	Évenkénti	a megfigyelésbe bevont gazdasági szervezetek	a tárgyévet követő március 31.	1614/2002/EK rendelet 1618/1999/EK rendelet 1668/2003/EK rendelet 1669/2003/EK rendelet 1670/2003/EK rendelet 1893/2006/EK rendelet 2056/2002/EK rendelet 2700/98/EK rendelet 2701/98/EK rendelet 2702/98/EK rendelet 58/97/EK rendelet
1938/08	Havi integrált egyszerűsített gazdaságstatisztikai jelentés, építőipar	M	Havonkénti	a megfigyelésbe bevont gazdasági szervezetek	a tárgyhót követő hó 20.	1158/2005/EK rendelet 1165/98/EK rendelet 1503/2006/EK rendelet 1893/2006/EK rendelet 450/2003/EK rendelet 586/2001/EK rendelet 588/2001/EK rendelet
2014/08	Éves jelentés a nemzetközi üzleti és szállítási szolgáltatásokról	M	Évenkénti	a megfigyelésbe bevont gazdasági, költségvetési valamint nonprofit szervezetek (beleértve a képviselőket is)	a tárgyévet követő március 20.	184/2005/EK rendelet

Jellege: M = módosított. Ú = új

A z a d a t g y ű j t é s					Az adatszolgáltatás beérkezési határideje	Irányadó uniós jogi aktus
nyilván- tartási száma	c í m e	jel- lege	gyakorisága	adatszolgáltatóinak m e g h a t á r o z á s a		
2016/08	A nem költségvetési formában működő egészségügyi szolgáltatók bevételei és kiadásai	M	Évenkénti	valamennyi, nem költségvetési formában működő egészségügyi szolgáltatást nyújtó gazdasági szervezet (vállalkozás, egyéni vállalkozás, egyházi, alapítványi, közalapítványi illetve közhasznú szervezet és külön jogszabályban meghatározott, jogi személynek minősülő egyéb szervezet)	a tárgyévet követő június 1.	
2120/08	Egészségügyi kiadás és bevétel adatok	M	Évenkénti	Minisztériumok, melyek felügyelete alá egészségügyi intézmény tartozik, illetve melyek egészségügyi szolgáltatást finanszíroznak; Országos Egészségbiztosítási Pénztár, Egészségügyi Stratégiai Kutatóintézet	a tárgyévet követő május 31.	
2128/08	Gazdasági szervezetek éves mezőgazdasági adatai, 2008	M	Évenkénti	mezőgazdasági tevékenységet végző gazdasági szervezetek, kivéve a csak mezőgazdasági szolgáltatást végzők	a tárgyévet követő január 31.	1868/77/EGK rendelet 2197/95/EK rendelet 2487/98/EK rendelet 2782/75/EGK rendelet 357/79/EGK rendelet 76/625/EGK irányelv 837/90/EGK rendelet 959/93/EGK rendelet
2132/08	Jelentés a vállalkozások innovációs tevékenységéről	M	Többévenkénti	az iparban és más kijelölt ágazatokban szolgáltatási tevékenységet végző kilenc főnél többet foglalkoztató gazdasági szervezetek	a tárgyévet követő október 14.	1450/2004/EK rendelet
2146/08	Az üzleti szolgáltatások árbevétel szerkezete	M	Évenkénti	egyes üzleti szolgáltatási ágazatokba sorolt, kijelölt gazdasági szervezetek	a tárgyévet követő május 31.	1158/2005/EK rendelet 58/97/EK rendelet
2157/08	Éves gazdaságstatisztikai jelentés a szakosodott egységekről	Ú	Évenkénti	a megfigyelésbe bevont gazdasági szervezetek	a tárgyévet követő március 31.	
2160/08	Vízi, légi és csővezetékes szállítási teljesítmények	Ú	Negyedévenkénti	csővezetékes szállítás, vízi szállítás és légi szállítás ágazatokba sorolt gazdasági szervezetek, valamint a MOL NYRT.	a tárgynegyedévet követő hó 15.	
2161/08	A vasúti személyszállítás adatai	Ú	Évenkénti	az országos hálózaton történő vasúti személyszállításához szükséges engedélyekkel rendelkező vállalkozások	a tárgyévet követő április 20.	
2182/08	Alapinformációk a nonprofit szervezetekről 2008	Ú	Évenkénti	Magyarországon bejegyzett nonprofit szervezetek: egyesületek, egyesülések, köztestületek, (köz)alapítványok, közhasznú társaságok, érdekképviseletek, nonprofit vállalkozások, egyéb társadalmi szervezetek valamint az általuk alapított intézmények	2009. március 31.	
Egészségügyi Minisztérium						
1514/08	Egészségbiztosítási statisztikai jelentés havonként (I. lap) negyedévenként (II. lap, III. lap)	M	Havonkénti, negyedévenkénti	társadalombiztosítási kifizetőhelyek	a tárgyidőszakot követő hó 11.	1408/71/EGK rendelet 311/2007/EK rendelet 574/72/EGK rendelet

Jellege: M = módosított. Ú = új

A z a d a t g y ű j t é s					Az adatszolgáltatás beérkezési határideje	Irányadó uniós jogi aktus	
nyilván- tartási száma	c í m e	jel- lege	gyakorisága	a d a t s z o l g á l t a t ó i n a k m e g h a t á r o z á s a			
1578/08	Jelentés a gyógyszerárakról	M	Évenkénti	közforgalmú és intézeti gyógyszertárak	a tárgyévét követő január 15.		
1913/08	Havi jelentés a gyógyszer-nagykereskedők gyógyszer beszerzéseiről és eladásairól, valamint a gyógyszergyártók saját előállítású termékeinek fekvőbeteg-gyógyintézetek számára történő eladásairól	M	Havonkénti	valamennyi gyógyszergyártó és gyógyszermagykereskedő	a tárgyhót követő 10. nap		
1914/08	Jelentés a gyermekgondozási díjat igénybe vevőkről	M	Negyedévenkénti	társadalombiztosítási kifizetőhelyek	tárgynegyedévet követő hó 11.	1408/71/EGK 311/2007/EK 574/72/EGK	rendelet rendelet rendelet
Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium							
1237/08	A beruházások és pénzügyi mutatók várható alakulása	M	Évenkénti	a mezőgazdaság, vadgazdálkodás, erdőgazdálkodás, a halászat gazdasági ágba, az élelmiszer, ital, dohány gyártása ágazatba sorolt, 19 főnél többet foglalkoztató vállalkozások és a fafeldolgozás ágazatba sorolt vállalkozások	a tárgyév október 25.	138/2004/EK	rendelet
1240/08	Árumérleg	M	Évenként kétszeri	az élelmiszer, ital, dohány gyártása ágazatba sorolt 9 főnél többet foglalkoztató vállalkozások	a tárgyidőszakot követő hó 18.		
1257/08	Nettó fakitermelés	M	Évenkénti	az erdőgazdálkodás és vadgazdálkodás szakágazatba sorolt kijelölt vállalkozások	a tárgyévét követő március 17.		
1258/08	Az erdei fatermékek, faipari alapanyagok, félkész- és késztermékek termelése, értékesítése és készlete	M	Negyedévenkénti	az erdőgazdálkodás, vadgazdálkodás szakágazatba és a fafeldolgozás ágazatba sorolt kijelölt vállalkozások	a tárgyidőszakot követő hó 20.		
1259/08	Az erdei fatermékek termelése és készletváltozása	M	Évenkénti	az erdőgazdálkodás, vadgazdálkodás szakágazatba és a fafeldolgozás ágazatba sorolt kijelölt vállalkozások	a tárgyévét követő március 17.		
1263/08	A faipari alapanyagok, félkész- és késztermékek termelése és készletváltozása	M	Évenkénti	az erdőgazdálkodás, vadgazdálkodás szakágazatba és a fafeldolgozás ágazatba sorolt kijelölt vállalkozások	a tárgyévét követő március 17.		
1266/08	A fatermékek belföldi termelői áralakulása	M	Negyedévenkénti	az erdőgazdálkodás szakágazatba és a fafeldolgozás ágazatba sorolt kijelölt vállalkozások	a tárgyidőszakot követő hó 20.		
1269/08	A termelőeszközök áruforgalmi jelentése	M	Negyedévenkénti	mezőgazdasági termelőeszköz kereskedelemmel foglalkozó vállalkozások	a tárgyidőszakot követő hó 22.	138/2004/EK	rendelet
1270/08	A mezőgazdasági gépek forgalma	M	Negyedévenkénti	mezőgazdasági termelőeszköz-kereskedelemmel foglalkozó vállalkozások	a tárgyidőszakot követő hó 22.	138/2004/EK	rendelet
1271/08	A növényvédő szerek értékesítése és zárókészlete szercsoportonként mennyiségben és értékben	M	Évenként kétszeri	mezőgazdasági termelőeszköz kereskedelemmel foglalkozó vállalkozások	tárgyidőszakot követő hó 20.		
1280/08	A vágóhidak élőállat vágása	M	Havonkénti	valamennyi engedélyezett vágóhid	a tárgyhónapot követő hó 10.	93/23/EGK 93/24/EGK 93/25/EGK 94/432/EK 94/433/EK 94/434/EK	irányelv irányelv irányelv határozat határozat határozat

Jellege: M = módosított. Ú = új

A z a d a t g y ű j t é s					Az adatszolgáltatás beérkezési határideje	Irányadó uniós jogi aktus
nyilván- tartási száma	c í m e	jel- lege	gyakorisága	a d a t s z o l g á l t a t ó i n a k m e g h a t á r o z á s a		
1282/08	Műtrágya értékesítés	M	Negyedévenkénti	a műtrágya előállításával, a mezőgazdasági termelőszköz kereskedelemmel foglalkozó vállalkozások	a tárgynegyedévet követő hó 21, illetve február 12	138/2004/EK rendelet
1692/08	Főbb termények és termékek készletalakulása	M	Évenként kétszeri	a mezőgazdaság, vadgazdálkodás, erdőgazdálkodás, az élelmiszer, ital gyártása, valamint a nagykereskedelem ágazatba sorolt kijelölt vállalkozások	a tárgyidőszakot követő hó 10.	
1703/08	Tájékoztató a támogatás mellett igényelhető agrárgazdasági hitelekéről	M	Negyedévenkénti	kereskedelmi bankok, takarékszövetkezetek és egyéb hitelintézetek	a tárgyidőszakot követő hó 10.	
Gazdasági és Közlekedési Minisztérium						
1321/08	Energiamérleg (Energia szektor, Ipari szektor)	M	Évenkénti	Ipari szektor: "B" bányászat (szén, földgáz, kőolajbányászat nélkül), "C" feldolgozóipar (kősztyártás és kőolaj-feldolgozás nélkül), "F" építőiparba sorolt gazdasági szervezetek, melyek éves átlagos állományi létszáma a 49 főt meghaladja, valamint létszámtól függetlenül azok, akik villamos energiát termelnek vagy hőt adnak el, és a kiviteli útmutatóban kiemelt energia-intenzív ágazatokba, vagy szakágazatokba tartoznak. Energia szektor: Mindazok a gazdasági szervezetek, amelyek energiahordozó termeléssel, energiahordozók bel- és külkereskedelmével, tüzelőanyag-nemesítéssel, villamosenergia-termeléssel, távhőtermeléssel, illetve szolgáltatással foglalkoznak (05.10-06.20, 09.10, 19.10, 19.20, D, 46.12, 46.71, 47.30)	a tárgyévet követő március 1.	2004/8/EK irányelv
1323/08	Energiahordozók értékesítési mérlege	M	Negyedévenkénti	mindazok a vállalkozások, amelyek energiahordozók (ásványi energiahordozók, brikett, szén és feldolgozási vegyi termékek, tuzifa, kőolaj- és gázfeldolgozási vegyi termékek, megújuló energiaforrások, valamint villamosenergia) előállításával, illetve forgalmazásával (belföldi értékesítés, behozatal, kivétel) foglalkoznak az energiahordozók importjával és/vagy exportjával foglalkozó gazdasági szervezetek	a tárgyidőszakot követő második hó 25.	
1329/08	ENERGINFO Energiagazdálkodási operatív jelentés- Energiahordozók külkereskedelmi forgalma	M	Havonkénti		a tárgyhót követő 5. munkanap	
1335/08	Energiafelhasználási beszámoló	M	Évenkénti	A 1321 nyilvántartási számú, energiamérleget nem készítők: A, E, G, H, I, J, K, L, M, N, O, P, Q, R, S ágazatba sorolt gazdasági szervezetek	a tárgyévet követő március 31.	
1395/08	Jelentés a gépjárművek környezetvédelmi felülvizsgálatáról	M	Évenkénti	Nemzeti Közlekedési Hatóság regionális igazgatóságai/ NKH Központi Hivatala	január 31., összesített adatok: március 15.	2000/30/EK irányelv
1396/08	Jelentés a közúti közlekedéshez kapcsolódó tevékenységekről	M	Évenkénti	Nemzeti Közlekedési Hatóság Központi Hivatala	a tárgyévet követő április 15.	2000/53/EK irányelv 2163/2001/EK rendelet 3820/85/EGK rendelet 70/156/EGK irányelv 88/599/EK irányelv

Jellege: M = módosított. Ú = új

A z a d a t g y ű j t é s					Az adatszolgáltatás beérkezési határideje	Irányadó uniós jogi aktus	
nyilván- tartási száma	c í m e	jel- lege	gyakorisága	a d a t s z o l g á l t a t ó i n a k m e g h a t á r o z á s a			
1957/08	A hírközlési gazdasági szervezetek gazdálkodását jellemző adatok	M	Negyedévenkénti	postai, futárpostai, távközlési tevékenységet végző kijelölt vállalkozások	2008. apr. 30., júli. 29., okt. 28., 2009. febr. 20.	808/2004/EK	rendelet
1994/08	Internet szolgáltatás évközi adatai	M	Negyedévenkénti	internet szolgáltatást végző kijelölt vállalkozások	a tárgynegyedévet követő hó 30.	808/2004/EK	rendelet
1995/08	Az internet szolgáltatás berendezései és szolgáltatásai	M	Évenkénti	internet szolgáltatást végző kijelölt vállalkozások	a tárgyévet követő március 10.	808/2004/EK	rendelet
2145/08	A postai szolgáltatás és a futárszolgálat negyedéves adatai	M	Negyedévenkénti	a postai, futárpostai tevékenységet végző kijelölt vállalkozások	a tárgynegyedévet követő hó 20.	847/2007/EK	rendelet
Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium							
1375/08	A felszín alatti víz kitermelő vízkivételek, valamint megfigyelő-kutak üzemi figyelési tevékenysége	M	Évenkénti	a víztermelés, -kezelés, -elosztás ágazatba sorolt, valamint a szennyvízelvezetési, -kezelési tevékenységet végző közüzemeket üzemeltető vállalkozások, illetve azok a vízbázisok, ahol az átlagos víztermelés mennyisége 500 köbméter/nap vagy annál nagyobb	a tárgyévet követő március 31.	2000/60/EK	irányelv
1376/08	A közműves vízellátási és csatornázási tevékenységek főbb műszaki-gazdasági adatai	M	Évenkénti	víz- és csatoma-közműveket üzemeltető állami, önkormányzati és társasági tulajdonban lévő gazdasági szervezetek	a tárgyévet követő március 1.	91/271/EKG 98/83/EK	irányelv irányelv
1709/08	Tájékoztató az országos jelentőségű védett természeti területekről	M	Évenkénti	Nemzeti Park Igazgatóságok	a tárgyévet követő március 31.		
Oktatási és Kulturális Minisztérium							
1410/08	Adatszolgáltatás a közoktatási intézmények tevékenységéről	M	Évenkénti	közoktatási intézmények	október 15.		
1434/08	Jelentés a felsőoktatási intézmények tanév eleji helyzetéről	M	Évenkénti	felsőoktatási intézmények	november 15.		
1435/08	Jelentés az év folyamán oklevelet szerzett hallgatókról	M	Évenkénti	felsőoktatási intézmények	a tárgyévet követő január 5.		
1438/08	Jelentés a közművelődési tevékenységet folytató szervezetek működéséről	M	Évenkénti	valamennyi, alapfeladatként közművelődési tevékenységet folytató önkormányzati, állami intézmény, társadalmi szervezet, gazdasági társaság, vállalkozás	a tárgyévet követő március 1.		
1441/08	Jelentés a magyarországi állatkertek, vadasparkok és kultúrparkok tevékenységéről	M	Évenkénti	állatkertek, vadasparkok, kultúrparkok	a tárgyévet követő január 31.		
1442/08	Jelentés a könyvtárak tevékenységéről	M	Évenkénti	települési, munkahelyi, felsőoktatási és szakkönyvtárak	a tárgyévet követő február 28.		
1444/08	Múzeumok, bemutatóhelyek és egyéb gyűjtemények adatai	M	Évenkénti	muzeális intézmények	a tárgyidőszakot követő a felvétel követő hó		
1445/08	Jelentés a kiállításokról	M	Évenkénti	kiállítást szervezők	a tárgyévet követő január 31.		
1446/08	Jelentés a levéltárak működéséről	M	Évenkénti	levéltárak	a tárgyévet követő március 11.		
1447/08	Jelentés a színházak (opera) tevékenységéről	M	Évenkénti	színházak, opera	a tárgyévet követő január 31.		

Jellege: M = módosított. Ú = új

A z a d a t g y ű j t é s					Az adatszolgáltatás beérkezési határideje	Irányadó uniós jogi aktus
nyilván- tartási száma	c í m e	jel- lege	gyakorisága	a d a t s z o l g á l t a t ó i n a k m e g h a t á r o z á s a		
1449/08	Jelentés a szabadtéri játékokról	M	Évenkénti	szabadtéri színpadok	október 30.	
1451/08	Jelentés a hangversenyekről	M	Évenkénti	Hangversenyszervező szervezetek, hivatásos zenekarok	a tárgyévet követő január 31.	
1454/08	Jelentés a magyarországi mozik helyzetéről	M	Évenkénti	mozgóképet vetítő gazdasági szervezetek	a tárgyévet követő január 25.	
1464/86	Jelentés az év folyamán befejezett filmekről	M	Évenkénti	filmgyártó gazdasági szervezetek	a tárgyévet követő január 31.	
2179/08	Jelentés a táncgyűttesekről	Ú	Évenkénti	hivatásos táncgyűttesek	a tárgyévet követő január 31.	
Önkormányzati és Területfejlesztési Minisztérium						
1622/08	Önkormányzati törvényességi ellenőrzési információs rendszer	M	Évenkénti	közigazgatási hivatalok	a tárgyévet követő február 28.	
Pénzügyminisztérium						
1515/08	Családi pótlék ellátásban részesülők részletezése 20.. évi áprilisi állapot szerint	M	Évenkénti	Munkáltatói családtámogatási kifizetőhelyek, Magyar Államkincstár regionális szervei	május 15.	
1915/08	Családtámogatási statisztikai jelentés	M	Havonkénti	Munkáltatói családtámogatási kifizetőhelyek, Magyar Államkincstár regionális szervei	a tárgyhót követő hó 15.	
Szociális és Munkaügyi Minisztérium						
1665/08	Adatlap a felnőttképzésről	M	Eseményhez kötődő	felnőttképzést folytató intézmények	a vizsgát/képzés befejezését/ követő 10. nap	
1775/08	A gyermekjóléti alapellátások működési adatai	M	Évenkénti	gyermekjóléti alapellátást végző szervezetek	a tárgyévet követő január 31.	
Magyar Nemzeti Bank						
1992/08	Pénzpiaci alapok statisztikai mérlege	M	Évenkénti	a pénzpiaci alapnak minősített befektetési alapok kezelői	a tárgyévet követő január 11. munkanapja, illetve az alakulás évében az alakulást követő hó 11. munkanap	1222/2004/EK rendelet 2223/98/EK rendelet 3605/93/EK rendelet 501/2004/EK rendelet
Miniszterelnöki Hivatal						
2143/08	A területi államigazgatási szervek és az államigazgatási szervek területi egységeinek ügyintézési és működési adatai	M	Évenkénti	a területi államigazgatási szervek és az államigazgatási szervek területi egységei	a tárgyévet követő március 31.	
2144/08	A többcélú kistérségi önkormányzati társulások adatai	M	Évenkénti	a többcélú kistérségi önkormányzati társulások	a tárgyévet követő március 31.	

2. melléklet a 300/2007. (XI. 9.) Korm. rendelethez

Országos Statisztikai Adatgyűjtési Program 2008
II. Statisztikai célú adatátvételek

Jellege: M = módosított Ú = új

A z a d a t g y ű j t é s					Az adatszolgáltatás beérkezési határideje	Irányadó uniós jogi aktus	
nyilván- tartási száma	c í m e	jel- lege	gyakorisága	adatszolgáltatóinak m e g h a t á r o z á s a			
Központi Statisztikai Hivatal							
1616/08	Jelentés az önkormányzatok tulajdonában lévő ingatlanvagyonról	M	Évenkénti	helyi önkormányzatok	a tárgyévet követő március 20.		
1714/08	Egészségbiztosítási ellátások éves területi adatai	M	Évenkénti	az Országos Egészségbiztosítási Pénztár	a tárgyévet követő május 30.		
1747/08	Egészségbiztosítási ellátások havi adatai	M	Havonkénti	az Országos Egészségbiztosítási Pénztár	a tárgyhót követő 2. hónap 10.		
1748/08	Új nyugdíj-megállapítások	M	Havonkénti	Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság	a tárgyhót követő második hó 30.		
2057/08	Nemzetközi kormányzati szolgáltatások	M	Negyedévenkénti, évenkénti	Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal, Balassi Bálint Magyar Kulturális Intézet, Külügyminisztérium, MH Honvédelmi Minisztérium Igazgatás, Magyar Turizmus ZRT, Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal, Vám- és Pénzügyőrség Országos Parancsnoksága Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság	a tárgynegyedévet köv. hó 20., ill. a tárgyévet köv. márc 31.	184/2005/EK	rendelet
2062/08	Állománystatisztikai adatok a nyugdíjban, nyugdíjszerű ellátásban részesülőkéről (január-emelés után)	M	Évenkénti		a tárgyév május 31., augusztus 31., szeptember 30.		
2159/08	Járobeteg szakellátás betegforgalmi kimutatása	M	Évenkénti	Egészségügyi Stratégiai Kutatóintézet	a tárgyévet követő április 30.		
2165/08	Utazásszervező és -közvetítő tevékenységi engedéllyel rendelkező gazdasági szervezetek listája	Ú	Évenkénti	Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal	a tárgyévet követő március 30.		
2166/08	A vasúti, vízi és légi balesetek adatai	Ú	Évenkénti	Nemzeti Közlekedési Hatóság, Közlekedésbiztonsági Szervezet	a tárgyévet követő március 20.	1192/2003/EK 91/2003/EK	rendelet rendelet
2167/08	Az országos hálózaton történő vasúti szállításhoz szükséges engedéllyel rendelkező vállalkozások listája	Ú	Negyedévenkénti	Nemzeti Közlekedési Hatóság	a tárgynegyedévet követő hó 20.		
2168/08	Adatszolgáltatás a közvetlen tőkebefektetésekről, FATS R01, M67	Ú	Évenkénti	Magyar Nemzeti Bank	a tárgyévet követő augusztus hó	58/97/EK	rendelet
2169/08	Befektetések jövedelmei: 330 Közvetlen bef. jöv., 339 Portfólió bef.jöv., 370 Egyéb bef.jöv.	Ú	Negyedévenkénti	Magyar Nemzeti Bank	a tárgynegyedévet követő 60 nap	2223/96/EK	rendelet
2170/08	TB hozzájárulások: D.61, D.62 (A, C, D, E, F szektorok)	Ú	Negyedévenkénti	Magyar Nemzeti Bank	a tárgynegyedévet követő 60 nap	2223/96/EK	rendelet
2171/08	Egyéb viszonzatlan átutalások: D.7 (A, B, C, D, E, F, J szektorok)	Ú	Negyedévenkénti	Magyar Nemzeti Bank	a tárgynegyedévet követő 60 nap	2223/96/EK	rendelet
2172/08	Tőkeadók: D. 91 (A, C, D, E, F szektorok)	Ú	Negyedévenkénti	Magyar Nemzeti Bank	a tárgynegyedévet követő 60 nap	2223/96/EK	rendelet
2173/08	Adósságelengedés (A, B, C, D, E, F, G, H, I szektorok)	Ú	Negyedévenkénti	Magyar Nemzeti Bank	a tárgynegyedévet követő 60 nap	2223/96/EK	rendelet
2174/08	Egyéb tőketranszferok: D.9n (A, B, C, D, E, F szektorok)	Ú	Negyedévenkénti	Magyar Nemzeti Bank	a tárgynegyedévet követő 60 nap	2223/96/EK	rendelet
2175/08	480 Nem termelt, nem pénzügyi javak (A, B, C, D, E, F, G, H szektorok)	Ú	Negyedévenkénti	Magyar Nemzeti Bank	a tárgynegyedévet követő 60 nap	2223/96/EK	rendelet

Országos Statisztikai Adatgyűjtési Program 2008
II. Statisztikai célú adatátvételek

Jellege: M = módosított Ú = új

A z a d a t g y ű j t é s					Az adatszolgáltatás beérkezési határideje	Irányadó uniós jogi aktus
nyilván- tartási száma	c í m e	jel- lege	gyakorisága	adatszolgáltatóinak m e g h a t á r o z á s a		
2177/08	Közvetlen tőkebefektetéseket érintő tranzakciók R01, R02, R03, R12, R13	Ú	Negyedévenkénti	Magyar Nemzeti Bank	a tárgynegyedévet követő 60 nap	2223/98/EK rendelet
Oktatási és Kulturális Minisztérium						
1452/08	Jelentés a Magyar Cirkusz és Varieté Vállalat tevékenységéről	M	Évenkénti	Magyar Cirkusz és Varieté Kht.	a tárgyévet követő január 31.	
Magyar Nemzeti Bank						
2183/08	Áruforgalom havi adatszolgáltatása (R32)	Ú	Havonkénti	Központi Statisztikai Hivatal	a tárgyidőszakot követő 43. nap	184/2005/EK rendelet
2184/08	Idegenforgalmi adatok negyedéves adatszolgáltatása (R33)	Ú	Negyedévenkénti	Központi Statisztikai Hivatal	a tárgyidőszakot követő 60. nap	184/2005/EK rendelet
2185/08	Szolgáltatások negyedéves adatszolgáltatása (R34)	Ú	Negyedévenkénti	Központi Statisztikai Hivatal	a tárgyidőszakot követő 70. nap	184/2005/EK rendelet
2186/08	A nemzeti számlákban elszámolt EU-transzferek havi alakulásáról (R35)	Ú	Havonkénti	Központi Statisztikai Hivatal	a tárgyidőszakot követő 40. nap	184/2005/EK rendelet
2187/08	Viszonylatlan folyó- és tőkeátutalások, munkavállalói jövedelmek negyedéves adatszolgáltatása (R36)	Ú	Negyedévenkénti	Központi Statisztikai Hivatal	a tárgyidőszakot követő 70. nap	184/2005/EK rendelet
2188/08	Külföldiek közvetlen tőkebefektetései Magyarországon "csak TÁSA" rész adatszolgáltatása (R37)	Ú	Évenkénti	Központi Statisztikai Hivatal	a tárgyévet követő szeptember 15.	184/2005/EK rendelet

3. melléklet a 300/2007. (XI. 9.) Korm. rendelethez**Jogharmonizációs melléklet****I. Ez a rendelet a következő uniós jogi aktusok végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapítja meg:*

1. Az Európai Parlament és a Tanács 1158/2005/EK rendelete (2005. július 6.) a rövid távú statisztikákról szóló 1165/98/EK tanácsi rendelet módosításáról (1025/08, 1042/08, 1043/08, 1109/08, 1872/08, 1874/08, 1877/08, 1878/08, 1897/08, 1938/08, 2146/08)
2. A Tanács 1165/98/EK rendelete (1998. május 19.) a rövid távú statisztikákról (1025/08, 1042/08, 1043/08, 1109/08, 1872/08, 1874/08, 1877/08, 1878/08, 1897/08, 1938/08)
3. A Bizottság 1192/2003/EK rendelete (2003. július 3.) a vasúti közlekedés statisztikájáról szóló 91/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (1180/08)
4. A Tanács 1222/2004/EK rendelete (2004. június 28.) a negyedéves államadósság adatainak összeállításáról és továbbításáról (1992/08)
5. Az Európai Parlament és a Tanács 1365/2006/EK rendelete (2006. szeptember 6.) a belvízi áruszállítással kapcsolatos statisztikákról és a 80/1119/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (1198/08)
6. Az Európai Parlament és a Tanács 138/2004/EK rendelete (2003. december 5.) a közösségi mezőgazdasági számlarendszerről (1237/08, 1269/08, 1270/08, 1282/08, 1758/08, 1871/08)
7. A Tanács 1408/71/EGK rendelete (1971. június 14.) a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról (1514/08, 1914/08)
8. A Bizottság 1450/2004/EK rendelete (2004. augusztus 13.) az innovációs statisztikák előállításáról és kidolgozásáról szóló, 1608/2003/EK határozat végrehajtásáról (2132/08)
9. A Bizottság 1503/2006/EK rendelete (2006. szeptember 28.) a rövid távú statisztikákról szóló 1165/98/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról és módosításáról a változók meghatározása a változók listája és az adatok összeállítási gyakorisága tekintetében (1025/08, 1042/08, 1043/08, 1872/08, 1874/08, 1877/08, 1878/08, 1897/08, 1938/08)
10. A Bizottság 1614/2002/EK rendelete (2002. szeptember 6.) az 58/97/EK, Euratom tanácsi rendelet gazdasági és műszaki fejlődéshez való hozzáigazításáról, valamint a 2700/98/EK, a 2701/98/EK és a 2702/98/EK bizottsági rendelet módosításáról (1023/08, 1845/08, 1880/08, 1881/08, 1882/08, 1884/08, 1886/08, 1888/08, 1890/08, 1934/08, 1935/08)
11. A Bizottság 1618/1999/EK rendelete (1999. július 23.) a vállalkozások szerkezeti statisztikája minőségének értékelésére vonatkozó szempontokról (1845/08, 1880/08, 1881/08, 1882/08, 1884/08, 1886/08, 1888/08, 1890/08, 1934/08, 1935/08)
12. A Bizottság 1668/2003/EK rendelete (2003. szeptember 1.) a vállalkozások szerkezeti statisztikáira vonatkozó adattovábbítás technikai formátuma tekintetében az 58/97/EK, Euratom tanácsi rendelet végrehajtásáról, továbbá a vállalkozások szerkezeti statisztikáira vonatkozó adattovábbítás technikai formátumáról szóló 2702/98/EK rendelet módosításáról (1845/08, 1880/08, 1881/08, 1882/08, 1884/08, 1886/08, 1888/08, 1890/08, 1934/08, 1935/08)
13. A Bizottság 1669/2003/EK rendelete (2003. szeptember 1.) a vállalkozások szerkezeti statisztikáihoz előállítandó adatsorok tekintetében az 58/97/EK, Euratom tanácsi rendelet végrehajtásáról, továbbá a vállalkozások szerkezeti statisztikáihoz előállítandó adatsorokról szóló 2701/98/EK rendelet módosításáról (1845/08, 1880/08, 1881/08, 1882/08, 1884/08, 1886/08, 1888/08, 1890/08, 1934/08, 1935/08)
14. A Bizottság 1670/2003/EK rendelete (2003. szeptember 1.) a vállalkozások szerkezeti statisztikai mutatóinak meghatározásai tekintetében az 58/97/EK, Euratom tanácsi rendelet végrehajtásáról, továbbá a vállalkozások szerkezeti statisztikai mutatóinak meghatározásáról szóló 2700/98/EK rendelet módosításáról (1845/08, 1880/08, 1881/08, 1882/08, 1884/08, 1886/08, 1888/08, 1890/08, 1934/08, 1935/08)
15. Az Európai Parlament és a Tanács 184/2005/EK rendelete (2005. január 12.) a fizetési mérleggel, a szolgáltatások nemzetközi kereskedelmével és a közvetlen külföldi befektetésekkel kapcsolatos közösségi statisztikákról (1470/08, 2014/08, 2057/08, 2183/08, 2184/08, 2185/08, 2186/08, 2187/08, 2188/08)

* Az uniós jogi aktus után zárójelben az adatgyűjtések OSAP nyilvántartási száma szerepel.

16. A Bizottság 1868/77/EGK rendelete (1977. július 29.) a keltetőtojások és a naposcsibék termeléséről és forgalmazásáról szóló 2782/75/EGK rendelet alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (1677/08, 2128/08)
17. Az Európai Parlament és a Tanács 1893/2006/EK rendelete (2006. december 20.) a gazdasági tevékenységek statisztikai osztályozása NACE Rev. 2. rendszerének létrehozásáról és a 3037/90/EGK tanácsi rendelet, valamint egyes meghatározott statisztikai területekre vonatkozó EK-rendeletek módosításáról (1023/08, 1025/08, 1039/08, 1042/08, 1043/08, 1109/08, 1751/08, 1758/08, 1845/08, 1846/08, 1871/08, 1872/08, 1874/08, 1877/08, 1878/08, 1880/08, 1881/08, 1882/08, 1884/08, 1886/08, 1888/08, 1890/08, 1897/08, 1933/08, 1934/08, 1935/08, 1938/08)
18. A Bizottság 2004/747/EK határozata (2004. október 26.) a Tanács 93/25/EGK irányelvnek a végrehajtási rendelkezéseiről, a juh- és kecskeágazat állományának és termelésének statisztikai felmérését illetően (1089/08)
19. A Bizottság 2004/760/EK határozata (2004. október 26.) a Tanács 93/23/EGK irányelvnek a végrehajtási rendelkezéseiről, a sertéságazat állományának és termelésének statisztikai felmérését illetően (1089/08)
20. A Bizottság 2004/761/EK határozata (2004. október 26.) a 93/24/EGK tanácsi irányelvnek a szarvasmarha-állományra és a szarvasmarha-tenyésztésre vonatkozó statisztikai felmérések tekintetében történő alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (1089/08)
21. Az Európai Parlament és a Tanács 2056/2002/EK rendelete (2002. november 5.) a vállalkozások szerkezeti statisztikáiról szóló 58/97/EK, Euratom tanácsi rendelet módosításáról (1845/08, 1880/08, 1881/08, 1882/08, 1884/08, 1886/08, 1888/08, 1890/08, 1934/08, 1935/08)
22. A Bizottság 2163/2001/EK rendelete (2001. november 7.) a közúti árufuvarozás statisztikai adatainak továbbítására vonatkozó technikai rendelkezésekről (1396/08)
23. A Tanács 2186/93/EGK rendelete (1993. július 22.) a vállalkozások statisztikai célú nyilvántartása fejlesztésének közösségi összehangolásáról (1846/08, 1852/08)
24. A Bizottság 2197/95/EK rendelete (1995. szeptember 18.) a tagállamok által a gabonafélék termesztéséről szolgáltatandó statisztikai adatokról szóló 837/90/EGK, valamint a tagállamok által a gabonaféléken kívüli növényi termékekről szolgáltatandó statisztikai adatokról szóló 959/93/EGK tanácsi rendelet mellékleteinek módosításáról (2128/08)
25. A Tanács 2223/96/EK rendelete (1996. június 25.) a Közösségben a nemzeti és regionális számlák európai rendszeréről (1933/08, 1992/08, 2169/08, 2170/08, 2171/08, 2172/08, 2173/08, 2174/08, 2175/08)
26. A Tanács 2467/96/EK rendelete (1996. december 17.) a mezőgazdasági üzemek szerkezetére vonatkozó közösségi felmérések szervezéséről szóló 571/88/EGK rendelet módosításáról (1677/08, 2128/08)
27. A Bizottság 2700/98/EK rendelete (1998. december 17.) a vállalkozások szerkezeti statisztikai mutatóinak meghatározásáról (1845/08, 1846/08, 1880/08, 1881/08, 1882/08, 1884/08, 1886/08, 1888/08, 1890/08, 1934/08, 1935/08)
28. A Bizottság 2701/98/EK rendelete (1998. december 17.) a vállalkozások szerkezeti statisztikáihoz előállítandó adatsorokról (1023/08, 1845/08, 1846/08, 1880/08, 1881/08, 1882/08, 1884/08, 1886/08, 1888/08, 1890/08, 1934/08, 1935/08)
29. A Bizottság 2702/98/EK rendelete (1998. december 17.) a vállalkozások szerkezeti statisztikáira vonatkozó adat-továbbítás technikai formátumáról (1845/08, 1846/08, 1880/08, 1881/08, 1882/08, 1884/08, 1886/08, 1888/08, 1890/08, 1934/08, 1935/08)
30. A Tanács 2782/75/EGK rendelete (1975. október 29.) a keltetőtojások és a naposcsibék termeléséről és forgalmazásáról (1677/08, 2128/08)
31. A Bizottság 311/2007/EK rendelete (2007. március 19.) a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló 1408/71/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó szabályok megállapításáról szóló 574/72/EGK tanácsi rendelet módosításáról (1514/08, 1914/08)
32. A Tanács 357/79/EGK rendelete (1979. február 5.) a szőlőterületek statisztikai felméréseiről (1082/08, 1651/08, 1677/08, 2128/08)
33. A Tanács 3605/93/EK rendelete (1993. november 22.) az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, a túlzott hiány esetén követendő eljárásról szóló jegyzőkönyv alkalmazásáról (1992/08)

34. A Tanács 3820/85/EGK rendelete (1985. december 20.) közúti fuvarozásra vonatkozó egyes szociális jogszabályok összehangolásáról (1396/08)
35. A Tanács 3924/91/EGK rendelete (1991. december 19.) az ipari termelés közösségi felmérésének létrehozásáról (1039/08, 1751/08)
36. Az Európai Parlament és a Tanács 450/2003/EK rendelete (2003. február 27.) a munkaerőköltség-indexről (1025/08, 1042/08, 1043/08, 1109/08, 1872/08, 1874/08, 1877/08, 1878/08, 1897/08, 1938/08)
37. Az Európai Parlament és a Tanács 501/2004/EK rendelete (2004. március 10.) az államháztartás negyedéves pénzügyi számláiról (1992/08)
38. A Tanács 530/1999/EK rendelete (1999. március 9.) a strukturális keresetfelvételi statisztikákról és a munkaerőköltség-felvételi statisztikákról (1117/08)
39. A Tanács 574/72/EGK rendelete (1972. március 21.) a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló 1408/71/EGK rendelet végrehajtására vonatkozó szabályok megállapításáról (1514/08, 1914/08)
40. A Bizottság 586/2001/EK rendelete (2001. március 26.) a főbb ipari csoportok (MIGS) meghatározása vonatkozásában a rövid távú statisztikákról szóló 1165/98/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról (1025/08, 1042/08, 1043/08, 1109/08, 1872/08, 1874/08, 1877/08, 1878/08, 1897/08, 1938/08)
41. A Bizottság 588/2001/EK rendelete (2001. március 26.) a változók meghatározása vonatkozásában a rövid távú statisztikákról szóló 1165/98/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról (1025/08, 1042/08, 1043/08, 1109/08, 1872/08, 1874/08, 1877/08, 1878/08, 1897/08, 1938/08)
42. A Tanács (EK, Euratom) 58/97 rendelete (1996. december 20.) a vállalkozások szerkezeti statisztikáiról (1023/08, 1845/08, 1846/08, 1852/08, 1880/08, 1881/08, 1882/08, 1884/08, 1886/08, 1888/08, 1890/08, 1934/08, 1935/08, 2146/08, 2168/08)
43. A Tanács 696/93/EGK rendelete (1993. március 15.) a közösségi termelési rendszer megfigyelésére és elemzésére szolgáló statisztikai egységekről (1846/08)
44. Az Európai Parlament és a Tanács 808/2004/EK rendelete (2004. április 21.) az információs társadalomra vonatkozó közösségi statisztikákról (1840/08, 1957/08, 1994/08, 1995/08)
45. A Tanács 837/90/EGK rendelete (1990. március 26.) a tagállamok által a gabonafélék termesztéséről szolgáltatandó statisztikai adatokról (1082/08, 1651/08, 1677/08, 2128/08)
46. A Bizottság 847/2007/EK rendelete (2007. július 18.) az információs társadalomra vonatkozó közösségi statisztikákról szóló 808/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásáról (1840/08, 1957/08, 1994/08, 1995/08)
47. Az Európai Parlament és a Tanács 91/2003/EK rendelete (2002. december 16.) a vasúti közlekedés statisztikájáról (1180/08, 2166/08)
48. A Bizottság 912/2004/EK rendelete (2004. április 29.) az ipari termelés közösségi felmérésének létrehozásáról szóló 3924/91/EGK tanácsi rendelet végrehajtásáról (1039/08, 1751/08)
49. A Bizottság 94/432/EK határozata (1994. május 30.) a 93/23/EGK tanácsi irányelvnek a sertésállományra és a sertésstenyésztésre vonatkozó statisztikai felmérések tekintetében történő alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (1280/08)
50. A Bizottság 94/433/EK határozata (1994. május 30.) a 93/24/EGK tanácsi irányelvnek a szarvasmarha-tenyésztésre vonatkozó statisztikai felmérések tekintetében történő alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról és az említett irányelv módosításáról (1280/08)
51. A Bizottság 94/434/EK határozata (1994. május 30.) a 93/25/EGK tanácsi irányelvnek a juh- és kecskeállományra és a juh- és kecsketenyésztésre vonatkozó statisztikai felmérések tekintetében történő alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (1280/08)
52. A Tanács 959/93/EGK rendelete (1993. április 5.) a tagállamok által a gabonaféléken kívüli növényi termékekről szolgáltatandó statisztikai adatokról (1082/08, 1651/08, 1677/08, 2128/08)
53. A Bizottság 1192/2003/EK rendelete (2003. július 3.) a vasúti közlekedés statisztikájáról szóló 91/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (2166/08)

54. A Bizottság 973/2007/EK rendelete (2007. augusztus 20.) a gazdasági tevékenységek statisztikai osztályozásának NACE Rev. 2. rendszerét végrehajtó egyes meghatározott statisztikai területekre vonatkozó EK-rendeletek módosításáról (1039/08, 1751/08)

II. Ez a rendelet a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:

1. Az Európai Parlament és a Tanács 2000/30/EK irányelve (2000. június 6.) a Közösség területén közlekedő használatú gépjárművek közlekedésre alkalmasságának országúti műszaki ellenőrzéséről (1395/08)
2. Az Európai Parlament és a Tanács 2000/53/EK irányelve (2000. szeptember 18.) az elhasznált járművekről (1396/08)
3. Az Európai Parlament és a Tanács 2000/60/EK irányelve (2000. október 23.) a vízvédelmi politika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (1375/08)
4. Az Európai Parlament és a Tanács 2004/8/EK irányelve (2004. február 11.) a hasznos hőigényen alapuló kapcsolt energiatermelés belső energiapiacra való támogatásáról és a 92/42/EGK irányelv módosításáról (1321/08)
5. A Tanács 70/156/EGK irányelve (1970. február 6.) a gépjárművek és pótkocsik típusjóváhagyására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről (1396/08)
6. A Tanács 76/625/EGK irányelve (1976. június 20.) a tagállamokban az egyes gyümölcsfajok ültetvényeinek termőképességének megállapítását célzó statisztikai felmérésekről (1082/08, 1651/08, 1677/08, 2128/08)
7. A Tanács 88/599/EK irányelve (1988. november 23.) a közúti szállításra vonatkozó egyes szociális jogszabályok összehangolásáról szóló 3820/85/EGK rendelet és a közúti közlekedésben használt menetíró készülékekről szóló 3821/85/EGK rendelet végrehajtására vonatkozó egységes ellenőrzési eljárásról (1396/08)
8. A Tanács 91/271/EGK irányelve (1991. május 21.) a települési szennyvíz kezeléséről (1376/08)
9. A Tanács 93/23/EGK irányelve (1993. június 1.) a sertésenyésztésre vonatkozó statisztikai felmérésekről (1089/08, 1280/08, 1677/08)
10. A Tanács 93/24/EGK irányelve (1993. június 1.) a szarvasmarha-tenyésztéssel kapcsolatos statisztikai felmérésekről (1089/08, 1280/08, 1677/08)
11. A Tanács 93/25/EGK irányelve (1993. június 1.) a juh- és kecskeállományra vonatkozó statisztikai felmérésekről (1089/08, 1280/08, 1677/08)
12. A Tanács 97/77/EK irányelve (1997. december 16.) a sertés-, szarvasmarha-, a juh- és a kecskeenyésztéssel összefüggő statisztikai felmérésekről szóló 93/23/EGK, 93/24/EGK és 93/25/EGK irányelvek módosításáról (1089/08)
13. A Tanács 98/83/EK irányelve (1998. november 3.) az emberi fogyasztásra használt víz minőségéről (1376/08)

4. melléklet a 300/2007. (XI. 9.) Korm. rendelethez

A 2007. évre szóló Országos Statisztikai Adatgyűjtési Programról szóló 229/2006. (XI. 20.) Korm. rendelet 1. mellékletének módosítása

nyilvántar- tási száma	címe	jellege	Az adatgyűjtés		Az adatszolgáltatás beérkezési határideje
			gyakorisága	adatszolgáltatóinak meghatározása	
1037/07	Szabálysértési jelentés	M	évenkénti	Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Vám- és Pénzügyőrség Országos Parancsnokság, Fogyasztóvédelmi Főfelügyelőség, Magyar Bányászati és Földtani Hivatal, Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium, Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal, Oktatási Hivatal, Országos Munkavédelmi és Munkaügyi, Főfelügyelőség, Országos Tisztifőorvosi Hivatal, Nemzeti Hírközlési Hatóság	a tárgyévet követő március 31.
1156/07	Statisztikai jelentés a nonprofit szervezetekről	M	évenkénti	alapítványok, egyesületek, egyesülések, egyéb társadalmi szervezetek, érdekképviselők, közalapítványok, köztestületek, közhasznú társaságok (Kht.), valamint az általuk alapított intézmények	a tárgyévet követő május 31.
1206/07	Kimutatás a pénzben és természetben nyújtható támogatások adatairól	M	évenkénti	a települési önkormányzatok	a tárgyévet követő március 31.
1477/07	Az egészségügyi intézmények árinformációi	M	negyedéven- kénti, évenkénti	a közszolgáltatásban résztvevő valamennyi fekvő- és járóbeteg-szakellátást nyújtó egészségügyi intézmény, valamint az ÁNTSZ intézetek	a tárgynegyedév utolsó hónap 28., illetve június 30.
1576/07	Jelentés az egészségügyi ellátás beruházási kiadásainak alakulásáról	M	évenkénti	az önkormányzati felügyelet alá tartozó egészségügyi intézetek, az intézmények ⁽¹⁾ illetve a felügyeletüket ellátó önkormányzati hivatalok ⁽²⁾	a tárgyévet követő ⁽¹⁾ március 10., ⁽²⁾ március 31.
1726/07	Jelentés a működő, megszűnt üzletekről	M	félévenkénti	települési önkormányzatok	a tárgyfélét követő hó 31.

**A Kormány
301/2007. (XI. 9.) Korm.
rendelete
a menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény
végrehajtásáról**

A Kormány a menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 93. § (1) bekezdés *a)–i)* pontjaiban, valamint (2) bekezdésében, illetve

– a 111. § tekintetében a külföldre utazásról szóló 1998. évi XII. törvény 41. § (1) bekezdésében,

– a 113. § tekintetében a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 174. § (1) bekezdés *d)* pontjában,

– a 115. § tekintetében a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény 86. § (1) bekezdésében,

– a 116. § tekintetében a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 111. § (1) bekezdés *g), k)* és *l)* pontjában,

– a 114. § tekintetében a fogyasztói árkiegészítésről szóló 2003. évi LXXXVII. törvény 9. § (4) bekezdésében

kapott felhatalmazás alapján, az Alkotmány 35. § (1) bekezdés *b)* pontjában foglalt feladatkörében eljárva, valamint

– a 112. § tekintetében az Alkotmány 35. § (2) bekezdésében megállapított eredeti jogalkotói hatáskörében, az Alkotmány 40. § (3) bekezdésében foglalt feladatkörében eljárva

a következőket rendeli el:

I. Fejezet

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

A biztonságos származási országra és a biztonságos harmadik országra vonatkozó rendelkezések alkalmazása

1. §

(1) Az Európai Unió Tanácsának (a továbbiakban: Tanács) a biztonságos származási országnak tekintendő harmadik országokról szóló minimumlistáján (a továbbiakban: minimumlista) szereplő valamely ország nem tekinthető biztonságos származási országnak, ha

a) a Tanács határozattal kezdeményezi az Európai Unió Bizottságánál (a továbbiakban: Bizottság), hogy nyújtson be javaslatot a harmadik ország minimumlistáról való törlése iránt, vagy

b) a Magyar Köztársaság kezdeményezi a Bizottságnál, hogy nyújtson be javaslatot a Tanácshoz a harmadik ország minimumlistáról való törlése iránt.

(2) Az (1) bekezdés szerinti kötelezettség kezdő napja

a) az (1) bekezdés *a)* pont szerinti esetben a Tanács határozatának meghozatalát követő nap;

b) az (1) bekezdés *b)* pont szerinti esetben azt a napot követő nap, amelyen a Magyar Köztársaság a Bizottsághoz intézett kezdeményezéséről a Tanácsot írásban tájékoztatja.

(3) Az (1) bekezdés szerinti kötelezettség megszűnik

a) a kezdő naptól számított három hónap elteltével, kivéve, ha a Bizottság ez idő alatt javaslatot tesz a harmadik ország minimumlistáról való törlésére;

b) a Tanácsnak a harmadik ország minimumlistáról való törlésére vonatkozó javaslatot elutasító határozata meghozatalának napján.

(4) A nemzeti szinten biztonságosnak nyilvánított származási országokról a menekültügyért felelős miniszter (a továbbiakban: miniszter) tájékoztatja a Bizottságot.

(5) Valamely ország biztonságos származási országgá nyilvánítása során különös figyelmet kell fordítani az Európai Unió más tagállamától, az ENSZ Menekültügyi Főbiztosságától, az Európa Tanácstól, valamint más nemzetközi szervezetektől származó információkra.

(6) A miniszter rendszeresen tájékoztatja a Bizottságot azokról az országokról, amelyek vonatkozásában a biztonságos harmadik ország elve alkalmazásra kerül.

2. §

A menedékjogot élvező személyt a Magyar Köztársaság visszafogadja.

A különleges bánásmódot igénylő személyre vonatkozó szabályok alkalmazása

3. §

(1) A menekültügyi hatóság a menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Tv.) és e rendelet rendelkezéseinek alkalmazása során vizsgálni köteles, hogy a menekültkénti vagy oltalmazottkénti, valamint a menedékeskénti elismerését kérő (a továbbiakban: elismerését kérő), továbbá a menekült, az oltalmazott és a menedékes tekintetében a különleges bánásmódot igénylő személyre vonatkozó szabályok alkalmazásának van-e helye.

(2) Kétség esetén a menekültügyi hatóság orvos- vagy pszichológus szakértő segítségét veheti igénybe annak megállapítása érdekében, hogy az elismerését kérő, a menekült, az oltalmazott vagy a menedékes különleges bánásmódot igényel-e. Szakértői vizsgálat csak az érintett személy hozzájárulásával végezhető.

(3) A menekültügyi hatóság köteles az elismerését kérőt, a menekültet, az oltalmazottat, valamint a menedékest – az anyanyelvén vagy az általa értett más nyelven – közérthető módon tájékoztatni a szakértő által elvégzendő vizsgálatról, a szakértői vizsgálat eredményének jelentőségéről, továbbá a vizsgálat elvégzéséhez való hozzájárulás megtagadásának – a (4) bekezdésben meghatározott – következményeiről.

(4) Ha az elismerését kérő, a menekült, az oltalmazott vagy a menedékes a szakértői vizsgálathoz nem járul hozzá, rá nézve a különleges bánásmódot igénylő személyre vonatkozó rendelkezések nem alkalmazhatók.

4. §

(1) Ha az elismerését kérő, a menekült, az oltalmazott vagy a menedékes kísérő nélküli kiskorú, a menekültügyi hatóság köteles intézkedni a kiskorú felügyeletéért felelős személy felkutatása iránt, kivéve, ha a menekültügyi hatóság tudomására jutott információk alapján feltételezhető, hogy

a) a kiskorú felügyeletéért felelős személy és a kiskorú között érdekellentét áll fenn, vagy

b) a kiskorú felügyeletéért felelős személy felkutatása a gyermek mindenképp felett álló érdekét szem előtt tartva egyéb okból nem indokolt.

(2) A menekültügyi hatóságnak a kiskorú felügyeletéért felelős személy felkutatása során tett intézkedései nem sérthetik a Tv. 42. § (1) bekezdésében, valamint e rendelet 73. §-ában foglaltakat.

(3) A menekültügyi hatóság az (1) bekezdés szerinti eljárása során a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 27. §-a szerinti nemzetközi jogsegély keretében különösen az Európai Unió más tagállama vagy harmadik ország menekültügyi hatóságához fordulhat, továbbá igénybe veheti az ENSZ Menekültügyi Főbiztossága, a Vöröskereszt Nemzetközi Bizottsága, a Vöröskereszt és Vörös Félhold Társaságok Nemzetközi Szövetsége, valamint további – menekültkenti elismerésre, kiegészítő vagy ideiglenes védelemre szoruló, illetve menekültek, kiegészítő vagy ideiglenes védelemben részesített személyek támogatásával foglalkozó – nemzetközi szervezetek segítségét.

II. Fejezet

AZ ELISMERÉSÉT KÉRŐRE, A MENEKÜLTRE ÉS A MENEDÉKESRE VONATKOZÓ SZABÁLYOK

Az elismerését kérő okmánya

5. §

Az elismerését kérő személyazonosságát érvényes úti okmánya, személyazonosító igazolványa vagy egyéb, személyazonosításra alkalmas okmánya igazolja.

6. §

(1) Ha az elismerését kérő

a) a kérelem benyújtásakor nem rendelkezik magyarországi tartózkodásra jogosító engedéllyel, és

b) a Magyar Köztársaság területén történő tartózkodása azon a tényen alapul, hogy elismerését kéri, a menekültügyi hatóság – a külön jogszabály alapján – humanitárius célból tartózkodási engedélyt állít ki a részére.

(2) Ha az elismerését kérő személyazonosításra alkalmas okmánnal nem rendelkezik, a menekültügyi hatóság a tartózkodási engedély kiállítása során – a tartózkodási engedélyben foglalt adatok tekintetében – az elismerését kérő nyilatkozatát veszi alapul.

A menekültkenti elismerés

7. §

A Tv. 6. § (3) bekezdése akkor alkalmazható, ha az üldöztetés veszélye olyan körülményeken alapul, amelyeket az elismerését kérő szándékos magatartásával rosszhiszeműen maga idézett elő.

A menedékes okmánya

8. §

(1) A menedékes személyazonosságát, magyarországi tartózkodásának jogszerűségét, valamint a Tv.-ben, e rendeletben és a külön jogszabályban meghatározott ellátásokra és támogatásokra való jogosultságát az e rendelet 1. mellékletében meghatározott formájú és adattartalmú okmány (a továbbiakban: a menedékes személyazonosságát és tartózkodási jogát igazoló okmány) igazolja.

(2) A menedékes személyazonosságát és tartózkodási jogát igazoló okmányát – a menedékeskenti elismeréssel egyidejűleg – a menekültügyi hatóság állítja ki.

(3) A menedékes személyazonosságát és tartózkodási jogát igazoló okmányának érvényességi ideje az ideiglenes védelem időtartamához igazodik, de legfeljebb egy év, amelyet a menekültügyi hatóság – az ideiglenes védelem további időtartamára, alkalmanként legfeljebb egy évvel – hivatalból hosszabbít meg.

9. §

A menedékes szálláshelyének megváltozása esetén a menekültügyi hatóság az új szálláshely címét feltüntetve, személyazonosságát és tartózkodási jogát igazoló okmányt állít ki a menedékes részére.

10. §

(1) A menedékes köteles a személyazonosságát és tartózkodási jogát igazoló okmányának elvesztését, eltulajdonítását vagy megsemmisülését a menekültügyi hatóságnál haladéktalanul bejelenteni. A bejelentésről a menekültügyi hatóság igazolást állít ki.

(2) Az elveszettnek hitt és az erről szóló bejelentés után megtalált, a menedékes személyazonosságát és tartózkodási jogát igazoló okmányról a menekültügyi hatóságot haladéktalanul értesíteni kell.

(3) Az elveszett, eltulajdonított, megsemmisült vagy lejárt, a menedékes személyazonosságát és tartózkodási jogát igazoló okmány helyett a menekültügyi hatóság a menedékes részére – az ideiglenes védelem fennállásának időtartama alatt – új okmányt állít ki.

11. §

A menedékes személyazonosságát és tartózkodási jogát igazoló okmánya érvénytelen, ha

- a) érvényességi ideje lejárt;
- b) a menedékes jogállás megszűnt;
- c) a benne foglalt adatok igazolására alkalmatlanná vált.

III. Fejezet

*A BEFOGADÁSI FELTÉTELEKRE, TOVÁBBÁ
A MENEKÜLT, AZ OLTALMAZOTT, VALAMINT
A MENEDÉKES ELLÁTÁSÁRA ÉS TÁMOGATÁSÁRA
VONATKOZÓ KÖZÖS SZABÁLYOK*

Általános rendelkezések

12. §

(1) Az elismerését kérő, a menekült, az oltalmazott, valamint a menedékes alapvető létfenntartási feltételeinek megteremtése, továbbá társadalmi beilleszkedésének elősegítése állami feladat.

(2) Az (1) bekezdés szerinti feladatokat a menekültügyi hatóság közvetlenül, a befogadó állomás, valamint a menekült vagy az oltalmazott lakóhelye, illetve a menedékes szálláshelye szerint illetékes települési önkormányzat jegyzője, a fővárosban a fővárosi kerületi önkormányzat jegyzője (a továbbiakban: jegyző) útján látja el.

(3) A befogadó állomás az elismerését kérő, a menekült, az oltalmazott, valamint a menedékes elhelyezését és ellátását biztosító, a menekültügyi hatóság által fenntartott létesítmény.

(4) Befogadó állomásnak megfelelő más szálláshely a szerződés alapján működtetett szállás- vagy táborhely, valamint a kísérő nélküli kiskorú elismerését kérő elhelyezését biztosító speciális intézmény (a továbbiakban a befogadó állomással együtt: befogadó állomás).

(5) E rendelet alkalmazásában jövedelemnek, illetve vagyonnak minősül a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény (a továbbiakban: Szocvtv.) 4. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott jövedelem, illetve b) pontjában meghatározott vagyon.

*Az ellátásra és támogatásra fordított költségek
megtérítése*

13. §

(1) Az e rendelet szerint ellátást vagy támogatást nyújtó szerv vagy személy köteles a támogatást kérő jogosultságának fennállását ellenőrizni, továbbá köteles a menekültügyi hatóság költségvetésének terhére teljesített kiadásait az egyéb kiadásoktól elkülönítve nyilvántartani.

(2) Az e rendelet alapján nyújtott ellátás és támogatás költségeit a menekültügyi hatóság utólagos elszámolás alapján téríti meg. A költségtérítés – az ellátásban, illetve támogatásban részesített családi és utónevének, valamint tartózkodási engedélye, személyazonosító igazolványa vagy személyazonosságát és tartózkodási jogát igazoló okmánya számának feltüntetésével – az ellátás, illetve a támogatás biztosításától számított egy hónapon belül az e célra rendszeresített nyomtatványon részletezett számla alapján igényelhető a menekültügyi hatóságtól.

(3) A menekültügyi hatóság az ellátáshoz nélkülözhetetlen kiadások fedezetét az ellátást vagy támogatást folyósító szervnek megelőlegezheti.

Szerződés alapján teljesített ellátások

14. §

(1) A befogadással összefüggő feladatok hatékonyabb végrehajtása érdekében a menekültügyi hatóság az egyes ellátási és társadalmi beilleszkedést célzó feladatok teljesítésére a (2) bekezdésben felsorolt szervezetekkel szerződést köthet.

(2) A menekültügyi hatóság társadalmi szervezettel, helyi önkormányzattal, egyházzal, alapítvánnyal, ezek intézményével, gazdálkodó szervezettel, valamint egyéb jogi személlyel (a továbbiakban: szolgáltató) szerződést köthet

a) az elismerését kérő befogadási feltételeinek biztosítására;

b) a menekültet, az oltalmazottat és a menedékest megillető ellátások biztosítására;

c) az elismerését kérő, a menekült, az oltalmazott és a menedékes szociális és mentálhigiénés gondozására;

d) az elismerését kérő, a menekült, az oltalmazott és a menedékes jogaira és kötelezettségeire irányuló tájékoztatására;

e) a menekült és az oltalmazott szak- és átképzésére;

f) a menekült, az oltalmazott és a menedékes magyar nyelvi oktatására;

g) a menekült, az oltalmazott és a menedékes társadalmi beilleszkedésének elősegítésére.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott feladatokra – a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény előírásaira is figyelemmel – pályázat útján kell kiválasztani a szolgáltatót. A pályázati felhívást a menekültügyi hatóság teszi közzé. A pályázati felhívásnak tartalmaznia kell az ellátásban részesítendő körét és tervezett számát, valamint a nyújtandó ellátás megnevezését és biztosításának időtartamát.

(4) A szerződést írásban kell megkötni. A szerződésnek tartalmaznia kell:

a) az ellátásban részesítendő körét, a nyújtandó ellátás megnevezését és biztosításának időtartamát;

b) a szerződés tárgyát képező ellátás, illetve feladat teljesítésének módját és ellenértékét;

c) az ellátás, illetve feladat nyilvántartására, valamint teljesítése ellenértékének elszámolására és átutalására vonatkozó kikötéseket;

d) a menekültügyi hatóságnak a szerződés teljesítésének ellenőrzésére vonatkozó jogosultságát és az ellenőrzés módját;

e) a szerződés érvényességi idejét, felmondásának módját, valamint az esetleges jogviták rendezésére vonatkozó kikötéseket.

(5) A szerződéshez – szükség esetén – mellékelni kell a szolgáltató jogállására vonatkozó bírósági határozatot, illetve a szerződésben vállalt feladatok ellátásához szükséges hatósági engedély másolatát.

IV. Fejezet

A BEFOGADÁS SORÁN NYÚJTOTT ELLÁTÁSOK ÉS TÁMOGATÁSOK RENDSZERE

15. §

(1) Az elismerését kérőt a befogadás során az alábbi ellátások és támogatások illetik meg:

a) a befogadás anyagi feltételeinek biztosítása,

b) egészségügyi ellátás,

c) az elismerését kérő tankötelezettsége teljesítésével kapcsolatos költségek megtérítése,

d) pénzbeli támogatások.

(2) A befogadás anyagi feltételeinek formái:

a) a befogadó állomáson nyújtott elhelyezés és ellátás,

b) a szabad felhasználású havi költőpénz,

c) részesítés adományokból,

d) utazási kedvezmények igénybevétele,

e) a köztemetés költségeinek viselése.

(3) Pénzbeli támogatások:

a) a beiskolázási támogatás,

b) az ország végleges elhagyásának támogatása.

A befogadás során nyújtott ellátások és támogatások igénybevételének általános feltételei

16. §

(1) Az elismerését kérő az előzetes vizsgálati eljárás alatt – a Tv.-ben, valamint e rendeletben megállapított feltételek szerint – a szabad felhasználású havi költőpénz kivételével a 15. § (1) bekezdés a)–c) pontja, valamint a 15. § (3) bekezdés b) pontja szerinti ellátásokra és támogatásokra jogosult.

(2) Az elismerés iránti kérelmet érdemi eljárásra utaló végzés meghozatalát követően az elismerését kérő részére a 15. § (1) bekezdés a)–c) pontja, valamint a 15. § (3) bekezdés b) pontja szerinti ellátások mellett – kérelmére – a 15. § (1) bekezdés d) pontja szerinti pénzbeli támogatások is biztosíthatók.

(3) A menekültügyi hatóság a 15. §-ban foglalt ellátások és támogatások megítéléséről, megszüntetéséről, megtagadásáról, megvonásáról, valamint visszaállításáról végzéssel dönt.

(4) A menekültügyi hatóság a döntéshozatalt megelőzi a pénzbeli ellátás jogszabályban meghatározott mértékre történő emelése esetén.

17. §

(1) Az elismerését kérő az elismerés iránti kérelem benyújtásával egyidejűleg az e rendelet 2. mellékletében meghatározott nyomtatvány kitöltésével nyilatkozik vagyoni és jövedelmi helyzetéről.

(2) A menekültügyi hatóság az elismerését kérőnek a 15. § (1) bekezdés a)–c) pontja szerinti ellátásokra és támogatásokra való rászorultságát hivatalból vizsgálja, és arról az érdemi eljárásra utaló végzésben dönt. Az elismerését kérő nyilatkozhat úgy, hogy a befogadás anyagi feltételei közül egyes ellátásokat, illetve támogatásokat nem kíván igénybe venni.

(3) A (2) bekezdés szerinti döntés meghozataláig az elismerését kérő számára a befogadás anyagi feltételeit biztosítani kell.

(4) A menekültügyi hatóság a (2) bekezdés szerinti végzés közlésével egyidejűleg az elismerését kérőt – anyanyelvén vagy az általa értett más nyelven, írásban – tájé-

koztatja a Tv., valamint e rendelet alapján öt megillető valamennyi ellátásról és támogatásról, a befogadási feltételekkel kapcsolatban ráháruló kötelezettségekről, valamint a befogadás során egyedi segítséget, illetve jogi segítséget nyújtó szervezetekről.

(5) Az elismerését kérő a támogatás iránti kérelem benyújtása során a támogatásra való jogosultságát humanitárius célú tartózkodási engedéllyel igazolhatja.

18. §

Az elismerését kérő a befogadás során nyújtott ellátásokra és támogatásokra akkor tekinthető rászorultnak, ha nem rendelkezik Magyarországon rendelkezésre álló, megélhetését biztosító vagyonnal, továbbá a saját és vele közös háztartásban élő házastársa és egyenes ági rokona összes jövedelmének figyelembevételével számított egy főre jutó havi jövedelme nem haladja meg a munkabér mindenkori kötelező legkisebb havi összegét.

19. §

(1) Ha az elismerését kérő rendelkezik a megélhetését biztosító vagyonnal, vagy jövedelme elérte a 18. §-ban meghatározott mértéket, köteles azt a menekültügyi hatóságnak legkésőbb a vagyon-, illetve jövedelemváltozás bekövetkeztétől számított tizenöt napon belül bejelenteni.

(2) A menekültügyi hatóság a befogadás feltételeinek biztosítása során az elismerését kérőt a 17. § (1) bekezdés szerinti nyilatkozat megtételére, illetve vagyonának, jövedelmének igazolására kötelezheti, amelynek az elismerését kérő tizenöt napon belül köteles eleget tenni.

(3) Ha az elismerését kérő vagyoni, illetve jövedelmi helyzetében olyan változás következett be, amely alapján a befogadási feltételek igénybevételére nem jogosult, azok biztosítását meg kell szüntetni.

(4) A menekültügyi hatóság az elismerését kérőt az (1)–(2) bekezdésben meghatározott kötelezettség késedelmes teljesítése miatt – a jogosulatlanná válás időpontjától – jogtalanul igénybe vett ellátás ellenértékének a megfizetésére, illetve a támogatási összeg visszafizetésére kötelezheti a támogatás megtagadásáról rendelkező végzésben. Ha a menekültügyi hatóság az elismerését kérőt az ellátás ellenértékének a megfizetésére, illetve a támogatás visszafizetésére kötelezte, e kötelezettség teljesítéséig ellátás, illetve támogatás akkor sem nyújtható, ha az elismerését kérő időközben az ellátásra, illetve a támogatásra jogosulttá vált.

(5) A menekültügyi hatóság a (4) bekezdésben foglaltak alól különös méltánylást érdemlő esetben kivételt tehet.

(6) A pénzbeli támogatás folyósítását meg kell szüntetni akkor is, ha az elismerését kérő azt a folyósítás időpontjá-

tól számított harminc napon belül – szabad felhasználású havi költőpénz folyósítása esetén a következő esedékes folyósítás időpontjáig – nem vette át, és mulasztását kimenteni nem tudta.

20. §

(1) Az elismerését kérő – az érdemi eljárásra utaló végzés meghozatalától – a befogadás anyagi feltételei körében biztosított ellátásokat abban az esetben veheti igénybe, ha elhelyezéséről és ellátásáról a menekültügyi hatóság a befogadó állomáson gondoskodik.

(2) A menekültügyi hatóság az elismerését kérő számára a 12. § (4) bekezdés szerinti szerződéses szálláshelyen való tartózkodás lehetőségét ajánlhatja fel. Az elismerését kérő személy szerződéses szálláshelyen történő elhelyezéséhez adott hozzájárulását a Tv. 84. § (1) bekezdésében meghatározott adatainak kezelésére adott hozzájárulásnak is kell tekinteni.

A befogadó állomáson nyújtott elhelyezés és ellátás

21. §

(1) A befogadó állomáson nyújtott elhelyezés és ellátás keretében az elismerését kérő részére a következőket kell biztosítani:

- a) szállás;
- b) napi háromszori étkezés (reggeli, ebéd, vacsora);
- c) személyes használatra étkező- és tisztálkodási eszközök, ruházat.

(2) A befogadó állomáson nyújtott elhelyezés és ellátás keretében az ötödik életévét betöltött kiskorú elismerését kérő számára az (1) bekezdés szerinti ellátás mellett – az elismerés iránti kérelmet érdemi eljárásra utaló végzés meghozatalától – a közoktatásban való részvételt elősegítő felkészítő nyelvi képzést is biztosítani kell.

(3) A menekültügyi hatóság az érdemi eljárás időtartama alatt az elismerését kérő számára a befogadó állomás területén történő munkavégzés keretében munkalehetőséget biztosíthat.

(4) A (3) bekezdés alapján végzett munka mennyisége a havi 40 órát nem haladhatja meg.

(5) A menekültügyi hatóság a befogadó állomás vezetőjének javaslata alapján a befogadó állomás területén munkát végző elismerését kérőt jutalomban részesítheti, amelynek éves összege nem haladhatja meg a munkabér mindenkori kötelező legkisebb havi összegének 20%-át.

(6) A befogadó állomáson történő elhelyezés során a menekültügyi hatóság – a családtagok esetlegesen eltérő jogállása esetében is – köteles a család egységét fenntarta-

ni, a családtagokat – ellenkező kérelem hiányában – együtt elhelyezni és az elhelyezettek családi életének védelmét biztosítani.

Szabad felhasználású havi költőpénz

22. §

(1) Az elismerését kérő a befogadó állomáson való tartózkodása során szabad felhasználású havi költőpénzben részesül, amelynek összege az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 25%-a.

(2) A szabad felhasználású költőpénz az érdemi eljárásra utaló végzés meghozatalától teljes hónapra, annak az elismerését kérőnek jár, aki a befogadó állomáson a második hónaptól kezdődően havonta legalább huszonöt napot tartózkodik (életvitelszerű tartózkodás).

(3) A (2) bekezdés szerinti időtartamba az az idő is beszámít, amely alatt az elismerését kérő engedéllyel tartózkodott a befogadó állomáson kívül.

(4) A szabad felhasználású költőpénz kifizetését a tárgyható 5. napjáig kell teljesíteni, utólagos kifizetés kizárólag az elismerését kérő fekvőbeteg-gyógyintézeti ellátása esetén lehetséges.

(5) A kiskorú elismerését kérő havi költőpénzét törvényes képviselője, a hatodik életévét be nem töltött kísérő nélküli kiskorú esetében pedig az ügygondnok veheti át. Az összeg személyes szükségletekre történő felhasználását ezekben az esetekben is biztosítani kell.

Részesítés adományokból

23. §

(1) A menekültügyi hatóság bel- és külföldi természetes és jogi személyektől, valamint jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetektől pénzbeli, illetve természetbeni adományt fogadhat el hatósági és ellátási tevékenysége feltételeinek javítása, valamint az elismerését kérő ellátása érdekében.

(2) Az adomány felhasználásáról – amennyiben az adományozó a felhasználás feltételeit meghatározta, azok betartásával – a menekültügyi hatóság gondoskodik.

(3) Az elismerését kérő a menekültügyi hatóság döntése alapján részesül a felajánlott adományból.

(4) A menekültügyi hatóság a pénzbeli és a természetbeni adományokról, valamint azok felhasználásáról elkülönített nyilvántartást vezet.

Utazási kedvezmények igénybevétele

24. §

(1) A menekültügyi hatóság az elismerését kérő kérelmére a közforgalmú személyszállítási utazási kedvezményekről szóló jogszabály szerinti utazási kedvezmény igénybeviteléhez igazolást állít ki, ha az elismerését kérő

a) jogállásának rendezésével kapcsolatos hatósági ügyét intézi,

b) a területi ellátási kötelezettséggel működő egészségügyi szolgáltatónál a 26–28. §-ban meghatározott egészségügyi ellátást vesz igénybe, illetve

c) állami feladatot átvállaló civil szervezet által működtetett programban vesz részt, vagy ilyen szervezet segítségét veszi igénybe.

(2) Az utazási kedvezmény igénybeviteléhez szükséges igazolás iránti kérelmet a menekültügyi hatósághoz kell benyújtani, amelyhez mellékelni kell a kérelmet alátámasztó iratokat.

(3) Az utazási kedvezmény mértékére és igénybevitelének módjára egyebekben a közforgalmú személyszállítási utazási kedvezményekről szóló jogszabály rendelkezései az irányadók.

A köztemetés költségeinek viselése

25. §

(1) A menekültügyi hatóság az elismerését kérő halála esetén – a halálesetről való tudomásszerzést követő harminc napon belül – gondoskodik az elhunyt személy eltemettetéséről, ha az elismerését kérő szálláshelyeként befogadó állomás volt kijelölve, és

a) nincs vagy nem lelhető fel az eltemettetésre köteles személy, vagy

b) az eltemettetésre köteles személy az eltemettetésről nem gondoskodik.

(2) Ha az elismerését kérő szálláshelyeként magánszállás volt kijelölve, a haláleset helye szerint illetékes települési önkormányzat polgármesterének kell – a halálesetről való tudomásszerzést követő harminc napon belül – az elhunyt személy közköltségen történő eltemettetéséről gondoskodnia, ha

a) nincs vagy nem lelhető fel az eltemettetésre köteles személy, vagy

b) az eltemettetésre köteles személy az eltemettetésről nem gondoskodik.

(3) A menekültügyi hatóság a (2) bekezdés szerinti önkormányzatnak a köztemetés költségeit megtéríti. A megtérítés iránti igényt a köztemetés elrendelésétől számított hatvan napon belül kell bejelenteni.

Egészségügyi ellátás

26. §

(1) Ha az elismerését kérő nem áll társadalombiztosítási jogviszonyban, betegsége esetén az egészségügyi szolgáltatások közül térítésmentesen jogosult

a) a háziorvosi ellátás körébe tartozó vizsgálatokra és gyógykezelésre;

b) a sürgős szükség esetén igénybe vett járóbeteg-szakellátás keretében történő vizsgálatra, gyógykezelésre, továbbá az ellátás során felhasznált gyógyszerre és kötszerre;

c) a sürgős szükség esetén igénybe vett fekvőbeteg-gyógyintézeti ellátásra, valamint annak során az orvos előírása szerinti gyógykezelésre – ideértve a műtéti beavatkozásokat, továbbá az annak során felhasznált gyógyászati anyagokat és protetikai eszközöket –, gyógyászati ellátásra, a gyógykezeléshez szükséges gyógyszerre, kötszerre és étkezésre;

d) a járóbeteg-szakellátást vagy a fekvőbeteg-gyógyintézeti kezelést követően a betegségből való gyógyulásig, illetve állapota stabilizálódásáig

da) a szükséges vizsgálatra és gyógykezelésre,

db) a h) pont szerinti gyógyszerek közé nem tartozó, mással nem helyettesíthető gyógyszerre és a gyógyszer beadásához szükséges gyógyászati segédeszközre;

e) a d) pont db) alpontjában foglaltakon kívüli, orvos által rendelt egyéb gyógyászati segédeszközre, valamint annak javítására;

f) sürgősségi fogászati ellátásra és fogmegtartó kezelésre, feltéve, hogy a legalacsonyabb térítési kategóriába tartozó kezelést veszi igénybe;

g) terhesgondozásra és szülészeti ellátásra, illetve a magzati élet védelméről szóló törvényben meghatározott feltételek szerint a terhesség megszakítását célzó beavatkozásra;

h) külön jogszabály szerint a „közgyógyellátásra jogosultak” részére térítésmentesen, illetve „egészségügyi rendelkezés” alapján 90%-os vagy 100%-os társadalombiztosítási támogatással rendelhető gyógyszerre és kötszerre;

i) a b) és c) pont, a d) pont da) alpontja és a g) pont szerinti ellátások esetében betegszállításra, ha egészségügyi állapota miatt a szállítás másként nem oldható meg;

j) az életkorához kötött kötelező védőoltásra.

(2) E rendelet alkalmazásában sürgős szükség az egészségi állapotban bekövetkezett olyan változás, amelynek következtében azonnali egészségügyi ellátás hiányában a beteg közvetlen életveszélybe kerülne, illetve súlyos vagy maradandó egészségkárosodást szenvedne.

27. §

(1) Az elismerését kérő háziorvosi ellátása a befogadó állomáson történik.

(2) A befogadó állomáson kívül tartózkodó elismerését kérő a szálláshelye szerinti – területi ellátási kötelezettséggel egészségügyi szolgáltatást nyújtó – háziorvosnál jogosult ellátásra.

(3) A 26. § (1) bekezdés d) pontja szerinti egészségügyi szolgáltatások igénybevétele akkor térítésmentes, ha háziorvosi ellátást nyújtó orvos beutalására vagy a járóbeteg-szakellátás, illetve fekvőbeteg-gyógyintézet szakorvosa visszarendelésére történt.

(4) Az egészségügyi szakellátást a területi ellátási kötelezettséggel működő egészségügyi szolgáltatónál lehet igénybe venni.

(5) A menekültügyi hatóság a külön jogszabályban meghatározott gyógyszerrendelésre jogosító bélyegzővel rendelkező orvos által kiállított, az elismerését kérő humanitárius célú tartózkodási engedélyének számát feltüntető vény alapján kiadott gyógyszer, kötszer, gyógyászati segédeszköz teljes árát, illetve a gyógyászati segédeszköz javításának teljes költségét téríti meg.

28. §

(1) A 26. §-ban felsorolt egészségügyi szolgáltatások díját, illetve a szolgáltatások költségét a menekültügyi hatóság téríti meg az egészségügyi szolgáltatónak, ha annak megfizetését nemzetközi egyezményben a Magyar Köztársaság nem vállalta.

(2) A menekültügyi eljárás során elvégzett egészségügyi vizsgálat és az egészségügyi államigazgatási szerv által elrendelt kötelező védőoltások költségét a menekültügyi hatóság az egészségügyi szolgáltatónak megtéríti.

(3) Ha a szolgáltatást a jogosult nem a befogadó állomáson működő egészségügyi szolgáltatónál veszi igénybe, a menekültügyi hatóság a 26. §-ban és a (2) bekezdésben meghatározott egészségügyi szolgáltatások díját – a (4) bekezdésben foglalt elszámolási rendben – megtéríti az ellátást nyújtó egészségügyi szolgáltatónak. A díj mértéke az egészségügy társadalombiztosítási finanszírozására vonatkozó szabályok alapján, az elvégzett szolgáltatás finanszírozására irányadó rendelkezések alkalmazásával számított adott szolgáltatónak járó díj, azzal, hogy a befogadó állomáson kívül egészségügyi alapellátást nyújtó háziorvos az eseti ellátás díját számolhatja el.

(4) Az egészségügyi szolgáltató az elvégzett szolgáltatást – az egészségügyi szolgáltatások Egészségbiztosítási Alapból történő finanszírozásának részletes szabályairól szóló jogszabály által – az adott ellátás jelentésére és elszámolására előírt nyomtatványon az Országos Egészségbiztosítási Pénztár (a továbbiakban: OEP) egészségügyi szolgáltató székhelye (telephelye) szerint illetékes szervnek jelenti, amely a térítés ellenjegyzése után a jelentést továbbítja az OEP részére. A jelentések alapján történő elszámolást – az egészségügyi szolgáltatások szerinti részle-

tezésben – az OEP havonta megküldi a menekültügyi hatóságnak.

(5) A 26. § (1) bekezdés *d)* pont *db)* alpontja és *h)* pontja szerinti ellátás költségét az egészségügyi szolgáltató – vényköteles készítmények esetében – az elismerését kérő humanitárius célú tartózkodási engedélyének számát feltüntető vény, valamint a gyógyszerkészítmény megnevezését, árát és mennyiségét tartalmazó, a menekültügyi hatóság mint vevő részére kiállított összesített számla bemutatásával igényelheti vissza. A vényt és a számlát az egészségügyi szolgáltató az OEP egészségügyi szolgáltató székhelye (telephelye) szerint illetékes szervéhez továbbítja.

(6) A menekültügyi hatóság az egészségügyi szolgáltatások díját az elszámolás, illetve számla kézhezvételétől számított negyven napon belül utalványozza az OEP részére.

Az elismerését kérő tankötelezettsége teljesítésével kapcsolatos költségek megtérítése

29. §

(1) A menekültügyi hatóság – az elismerését kérő tankötelezettségének teljesítése érdekében – az elismerését kérő általános iskolai, szakiskolai, középiskolai, alapközü művészetoktatási intézményi, gyógypedagógiai, konduktív pedagógiai nevelési-oktatási intézményi oktatásával, illetve diákotthoni, kollégiumi elhelyezésével kapcsolatos költségeket megtéríti.

(2) A menekültügyi hatóság megtéríti a nevelési-oktatási intézményben igénybe vett étkezés, valamint a nevelési-oktatási intézménybe irányuló helyi, illetve helyközi utazáshoz igénybe vett menetjegy vagy bérlet költségét is. Az iskolai tanfelszerelési költségekből a menekültügyi hatóság a tankönyvek és tantárgyi munkafüzetek oktatási intézmény által igazolt költségét téríti meg.

Beiskolázási támogatás

30. §

(1) Az általános iskolai, szakiskolai, középiskolai, alapközü művészetoktatási intézményi, gyógypedagógiai, konduktív pedagógiai nevelési-oktatási intézményi oktatás keretében tanulmányokat folytató elismerését kérő törvényes képviselője – az elismerését kérő tankötelezettségének teljesítése érdekében – beiskolázási támogatás iránti kérelmet nyújthat be a menekültügyi hatósághoz.

(2) A beiskolázási támogatás tanévenként egyszer vehető igénybe, tankönyvre, tanszerre, tanfelszerelésre és ruházatra fordítható. A beiskolázási támogatás mértéke az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összege.

(3) A kérelemhez csatolni kell a tanszer, tanfelszerelés, tankönyv, illetve a ruházat költségeit feltüntető számlát, amely alapján a beiskolázási támogatást a menekültügyi hatóság utólag téríti meg.

Az ország végleges elhagyásának támogatása

31. §

A menekültügyi hatóság az elismerését kérő hazatelepülése vagy harmadik országba történő végleges távozása esetén – az elismerését kérő kérelmére – az érintett ország külképviselete által kiállított igazolás alapján, az igazolásban megjelölt célállomáshoz egy alkalommal érvényes menetjegyet (repülőjegyet) biztosít, továbbá az utazással összefüggő igazolt költséget egy alkalommal részben vagy egészben megtérítheti.

A különleges bánásmódot igénylő személy ellátása a befogadás során

32. §

A Tv. 2. § *k)* pontja szerinti különleges bánásmódot igénylő személy befogadására, a számára e körben nyújtott ellátásokra és támogatásokra e fejezet rendelkezéseit a 33–34. §-ban foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

33. §

(1) Ha a különleges bánásmódot igénylő elismerését kérő egyéni helyzetére tekintettel indokolt, a menekültügyi hatóság köteles számára a befogadó állomáson elkülönített elhelyezést biztosítani.

(2) A család egységének fenntartását – lehetőség szerint – a különleges bánásmódot igénylő személy elkülönített elhelyezése során is biztosítani kell.

(3) A befogadás során a kiskorú elismerését kérő érdekeinek szem előtt tartásával kell eljárni. A befogadó állomáson nyújtott elhelyezés során a gyermek testi, értelmi, érzelmi és erkölcsi fejlődését elősegítő, az életkorának, egészségi állapotának és egyéb szükségleteinek megfelelő étkeztetéséről, ruházattal való ellátásáról, mentálhigiénés és egészségügyi ellátásáról, gondozásáról, neveléséről, továbbá lakhatásáról kell gondoskodni.

(4) A kísérelő nélküli kiskorú elismerését kérőt – tizenharmadik életéve betöltéséig – kiskorúak elkülönített elhelyezésére és ellátására alkalmas befogadó állomáson kell elhelyezni.

(5) A kísérelő nélküli kiskorú hozzátartozójánál is elhelyezhető, ha a hozzátartozó a kísérelő nélküli kiskorú elszállásolását, ellátását és gondozását írásban vállalja, továbbá

a kísérő nélküli kiskorú és a hozzátartozó személyes kapcsolata alapján nyilvánvaló, hogy az elhelyezés a kísérő nélküli kiskorú érdekeit szolgálja.

(6) A kísérő nélküli kiskorú számára kijelölt szálláshelyet csak kivételes esetben és csak a kiskorú érdekeire tekintettel lehet megváltoztatni.

(7) A kísérő nélküli kiskorú elhelyezése során a család egységét a testvérek együttes elhelyezésével kell biztosítani figyelembe véve a testvérek életkorát és érettségük fokát is.

34. §

(1) A különleges bánásmódot igénylő elismerését kérő a 26–27. §-ban foglaltak mellett térítésmentesen jogosult az egészségi állapotára tekintettel indokolt egészségügyi szolgáltatások igénybevételére, rehabilitációs, pszichológiai, valamint klinikai szakpszichológiai ellátásra, továbbá pszichoterápiás kezelésre.

(2) Az (1) bekezdés szerinti ellátások költségeinek megtérítésére a 28. § rendelkezései megfelelően irányadók.

A befogadási feltételek megvonása és megtagadása

35. §

(1) A 15. §-ban felsorolt ellátások és támogatások közül a Tv. 30. § (1) bekezdése alapján megvonható, illetve megtagadható

a) a befogadó állomáson nyújtott elhelyezés és ellátás, az ötödik életévét betöltött kiskorú elismerését kérő számára biztosított, közoktatásban való részvételt elősegítő nyelvi képzés kivételével,

b) a szabad felhasználású havi költőpénz,

c) az utazási kedvezmények igénybevétele, illetve

d) az ország végleges elhagyásának támogatása.

(2) A befogadó állomáson nyújtott elhelyezés és ellátás nem vonható meg, illetve nem tagadható meg az elismerés iránti kérelem első alkalommal történő benyújtása esetén, ha az elismerését kérő rászorult.

36. §

(1) A menekültügyi hatóság a megvonásról, illetve megtagadásról rendelkező döntés alapjául szolgáló körülmények fennállását, valamint ennek alapján döntése fenntartásának szükségességét – az elismerését kérő kérelmére vagy a döntés meghozatalától számított egy hónap elteltével hivatalból felülvizsgálja. A menekültügyi hatóság a felülvizsgálat eredményéről végzéssel dönt.

(2) Ha a menekültügyi hatóság a Tv. 30. § (6) bekezdése alapján a megvont, illetve megtagadott befogadási feltételeket visszaállítja, illetve megítéli, a befogadási feltételek pénzben kifejezhető ellenértéke, illetve a pénzbeli támogatás utólag nem fizethető ki.

(3) Ha a menekültügyi hatóság a Tv. 30. § (6) bekezdése alapján hozott döntésében azt állapítja meg, hogy a befogadási feltételek megvonása, illetve megtagadása nem volt megalapozott, a megvont, illetve megtagadott befogadási feltételek pénzben kifejezhető ellenértékét, illetve a pénzbeli támogatást az elismerését kérőnek visszamenőleg meg kell téríteni.

(4) Ha a menekültügyi hatóság a Tv. 30. § (7) bekezdése alapján az elismerését kérő a pénzbeli támogatások, illetve a befogadás anyagi feltételei költségeinek visszafizetésére kötelezte, a visszafizetési kötelezettség teljesítéséig a befogadási feltételek akkor sem nyújthatók, ha az elismerését kérő a befogadási feltételekre időközben jogosulttá vált.

(5) A menekültügyi hatóság a (4) bekezdésben foglaltak alól különös méltánylást érdemlő esetben kivételt tehet.

(6) A befogadási feltételek megvonására vagy megtagadására, illetve azok visszaállítására vagy megítélésére vonatkozó döntésnek az elismerését kérő helyzetének egyéni értékelésén kell alapulnia.

V. Fejezet

A MENEKÜLT, AZ OLTALMAZOTT, VALAMINT A MENEDÉKES ELLÁTÁSA ÉS TÁMOGATÁSA

A menekült, az oltalmazott, valamint a menedékes számára nyújtott ellátások és támogatások rendszere

37. §

(1) A menekültet, az oltalmazottat és – az (5) bekezdésben foglalt kivétellel – a menedékest az alábbi ellátások és támogatások illetik meg:

a) a befogadás anyagi feltételeinek további biztosítása,

b) egészségügyi ellátás,

c) az oktatási-nevelési költségek, valamint a menekült, az oltalmazott és a menedékes tankötelezettsége teljesítésével kapcsolatos költségek megtérítése,

d) pénzbeli támogatások,

e) társadalmi beilleszkedést elősegítő támogatások.

(2) A befogadás anyagi feltételeinek formái:

a) a befogadó állomáson nyújtott elhelyezés és ellátás,

b) szabad felhasználású havi költőpénz,

c) részesítés adományokból,

d) utazási kedvezmények igénybevétele.

(3) Pénzbeli támogatások:

a) a beiskolázási támogatás,

- b) a letelepedéshez nyújtott egyszeri támogatás,
- c) az okmányok fordítási költségeinek megtérítése,
- d) az ország végleges elhagyásának támogatása.

(4) Társadalmi beilleszkedést elősegítő támogatások:

- a) az ingyenes magyar nyelvoktatás,
- b) a rendszeres életfenntartási támogatás,
- c) a lakhatási támogatás,
- d) menekültek és oltalmazottak lakáscélú támogatása.

(5) A menedékes nem jogosult a letelepedéshez nyújtott egyszeri támogatásra, lakhatási támogatásra, valamint a menekültek és oltalmazottak lakáscélú támogatására.

A menekült, az oltalmazott, valamint a menedékes számára nyújtott ellátások és támogatások igénybevételének általános feltételei

38. §

(1) A menekültügyi hatóság a menekültet, az oltalmazottat és a menedékest az elismerő határozat közlésével egyidejűleg – a menekült, az oltalmazott, illetve a menedékes anyanyelvén vagy az általa értett más nyelven – írásban tájékoztatja a Tv., valamint e rendelet alapján őt megillető ellátásokról és támogatásokról, továbbá az ellátások és támogatások igénybevétele során ráháruló kötelezettségekről.

(2) A menekült, az oltalmazott és a menedékes az elismerő határozat közlését követően az e rendelet 3. mellékletében meghatározott nyomtatvány kitöltésével nyilatkozik vagyoni és jövedelmi helyzetéről.

(3) Az ellátás, illetve a támogatás iránti kérelem benyújtása során a menekült és az oltalmazott személyazonosító igazolványával, illetve annak kiállításáig az elismerésről szóló jogerős határozattal, a menedékes személyazonosságát és tartózkodási jogát igazoló okmányával igazolhatja az ellátásra, illetve a támogatásra való jogosultságát.

39. §

(1) A menekült, az oltalmazott és a menedékes az ellátásokra és támogatásokra akkor tekinthető rászorultnak, ha nem rendelkezik Magyarországon rendelkezésre álló, megélhetését biztosító vagyonnal, továbbá a saját és vele közös háztartásban élő házastársa és egyenes ági rokona összes jövedelmének figyelembevételével számított egy főre jutó havi jövedelme nem haladja meg az országos havi nettó átlagkereset Központi Statisztikai Hivatal éves tájékoztatójában közzétett mértékét.

(2) Ha a menekült, az oltalmazott, illetve a menedékes rendelkezik megélhetését biztosító vagyonnal, vagy jövedelme elérte az (1) bekezdésben meghatározott mértéket, köteles azt a menekültügyi hatóságnak, illetve a jegyzőnek

legkésőbb a vagyon-, illetve jövedelemváltozás bekövetkeztétől számított tizenöt napon belül bejelenteni.

(3) A menekültügyi hatóság, illetve a jegyző az e fejezetben meghatározott ellátások és támogatások biztosítása, illetve folyósítása során a menekültet, az oltalmazottat és a menedékest a 38. § (2) bekezdés szerinti nyilatkozat megtételére, illetve vagyonának, jövedelmének igazolására kötelezheti, amelynek tizenöt napon belül köteles eleget tenni.

(4) Ha a menekült, az oltalmazott, illetve a menedékes a (2)–(3) bekezdésben meghatározott kötelezettségének nem tesz eleget, és magát kimenteni nem tudja, a számára megállapított támogatás folyósítását a menekültügyi hatóság, illetve a jegyző a kötelezettség teljesítéséig felfüggesztheti. Ha a felfüggesztés időtartama a hatvan napot meghaladja, a támogatás visszamenőleg nem fizethető ki, illetve a támogatás folyósítását meg kell szüntetni.

(5) Ha a menekült, oltalmazott, illetve a menedékes harminc napot meghaladó külföldi tartózkodását vagy egyéb akadályoztatását a menekültügyi hatóságnak, illetve a jegyzőnek bejelenti, a támogatás folyósítása – a távollét időtartama alatt, illetve az akadályoztatás megszűnéséig – szünetel.

(6) A menekültügyi hatóságnak a támogatás folyósításának felfüggesztéséről, valamint a támogatás folyósításának szüneteléséről rendelkező végzésével szemben fellebbezésnek és újrafelvételi eljárásnak nincs helye.

(7) A 37. §-ban foglalt ellátások és támogatások biztosításáról – a beiskolázási támogatás és a lakhatási támogatás kivételével – a menekültügyi hatóság dönt. A beiskolázási támogatás és a lakhatási támogatás biztosításáról a jegyző dönt.

(8) A 37. §-ban foglalt ellátások és támogatások biztosításáról a menekültügyi hatóság – a Tv. 32. § (3) bekezdésén alapuló megvonás, illetve megtagadás eseteit kivéve – határozattal dönt.

(9) Ha a menekültügyi hatóság a kérelemnek helyt ad, egyszerűsített határozatot hoz.

(10) A menekültügyi hatóság a határozathozatalt megelőzően a pénzbeli ellátás jogszabályban meghatározott mérték-re történő emelése esetén.

(11) A menekültügyi hatóság (8) bekezdés szerinti határozatával, valamint a jegyző (7) bekezdés szerinti határozatával szemben fellebbezésnek és újrafelvételi eljárásnak nincs helye.

40. §

A menekült, az oltalmazott és a menedékes a befogadás anyagi feltételeinek további biztosítása körében nyújtott ellátásokat abban az esetben veheti igénybe, ha elhelyezé-

séről és ellátásáról a menekültügyi hatóság a befogadó állomáson gondoskodik.

Befogadó állomáson nyújtott elhelyezés és ellátás

41. §

(1) A befogadó állomáson nyújtott elhelyezést és ellátást a menekült és az oltalmazott az elismerésről szóló jogerős határozat keltétől számított hat hónapig térítésmentesen veheti igénybe, ha lakhatása más módon nem biztosított.

(2) A menekültügyi hatóság indokolt esetben az (1) bekezdés szerinti időtartamot egy ízben, további hat hónappal meghosszabbíthatja.

(3) A menekült és az oltalmazott befogadó állomáson történő elhelyezését és ellátását a menekültügyi hatóság a (2) bekezdésben foglalt időtartamon túl akkor engedélyezheti, ha a menekült vagy az oltalmazott a 60. életévét betöltötte, illetve a társadalomba történő beilleszkedésre, önálló életvitelre tartós és visszafordíthatatlan egészségromlása, szellemi vagy testi fogyatékosága vagy súlyos trauma következtében kialakult állapota vagy betegsége, illetve terheisége miatt nem képes, feltéve, hogy az egészségromlás vagy fogyatékoság nem igényli a menekült, illetve az oltalmazott intézményi szakellátását.

(4) A menedékes az ideiglenes védelem teljes időtartama alatt térítésmentesen jogosult a befogadó állomáson nyújtott elhelyezésre és ellátásra.

(5) Ha a menekült, az oltalmazott vagy a menedékes a befogadó állomáson való életvitelszerű tartózkodással írásbeli bejelentés nélkül felhagy, a befogadó állomáson történő ismételt elhelyezésre és ellátásra nem jogosult.

(6) A menekült, az oltalmazott és a menedékes befogadó állomáson történő elhelyezésére és ellátására egyebekben a 21. §-ban foglaltak irányadók.

Szabad felhasználású havi költőpénz

42. §

A menekült, az oltalmazott és a menedékes a 22. §-ban meghatározott feltételek szerint jogosult szabad felhasználású havi költőpénzre.

Részesítés adományokból

43. §

A menekült, az oltalmazott és a menedékes a 23. §-ban foglaltak szerint részesíthető adományokból.

Egészségügyi ellátás

44. §

(1) Ha a menekült vagy az oltalmazott nem áll társadalombiztosítási jogviszonyban, az elismerésről szóló határozat keltétől számított két évig egészségügyi ellátásra a 26–28. §-ban foglaltak szerint jogosult.

(2) Ha a menedékes nem áll társadalombiztosítási jogviszonyban, egészségügyi ellátásra a 26–28. §-ban foglaltak szerint jogosult.

Oktatási-nevelési költségek, valamint a menekült, az oltalmazott és a menedékes tankötelezettsége teljesítésével kapcsolatos költségek megtérítése

45. §

(1) A menekültügyi hatóság megtéríti

- a) a befogadó állomáson tartózkodó kiskorú menekült, oltalmazott és menedékes óvodai nevelésével,
- b) a kiskorú menekült és oltalmazott gyermekvédelmi szakellátás keretében nyújtott elhelyezésével kapcsolatban felmerült költségeket, továbbá a nevelési, illetve gyermekvédelmi szakellátás során igénybe vett étkezés költségét.

(2) A menekültügyi hatóság – a menekült, az oltalmazott és a menedékes tankötelezettségének teljesítése érdekében a befogadó állomáson való tartózkodása ideje alatt – a menekült és oltalmazott általános iskolai, szakiskolai, középiskolai, alapfokú művészetoktatási intézményi, gyógypedagógiai, konduktív pedagógiai nevelési-oktatási intézményi oktatásával, illetve diákotthoni, kollégiumi elhelyezésével kapcsolatos költségeket megtéríti.

(3) A menekültügyi hatóság megtéríti a nevelési-oktatási intézményben igénybe vett étkezés, valamint a nevelési-oktatási intézménybe irányuló helyi, illetve helyközi utazáshoz igénybe vett menetjegy vagy bérlet költségét is. Az iskolai tanfelszerelési költségekből a menekültügyi hatóság a tankönyvek és tantárgyi munkafüzetek oktatási intézmény által igazolt költségét téríti meg.

(4) A menekült, illetve az oltalmazott kérelmére a menekültügyi hatóság – az oklevél megszerzéséhez jogszabály által meghatározott képzési idő tartamára – átvállalhatja az alapképzésben vagy mesterképzésben, államilag elismert felsőoktatási intézményben, államilag támogatott hallgatóként folytatandó felsőfokú oktatás, valamint a felsőfokú oktatásban való részvételt elősegítő felkészítő nyelvi képzés kollégiumi elhelyezési költségét. A támogatás legfeljebb két félévvel hosszabbítható meg.

(5) A menekültügyi hatóság átvállalhatja továbbá egyes kötelező tankönyvek és tantárgyi munkafüzetek költségét

a menekült, illetve az oltalmazott kérelmére, tanévenként legfeljebb százezer forintot meg nem haladó mértékig. A kérelemhez mellékelni kell a felsőoktatási intézménybe történő felvételtől szóló, valamint a kollégiumi elhelyezési költségek mértékére vonatkozó igazolást, továbbá a tankönyvek, tantárgyi munkafüzetek kötelező jellegét alátámasztó hiteles intézményi (tanszéki) igazolást.

(6) A (4)–(5) bekezdés alapján megállapított támogatás folyósításának feltétele, hogy a menekült, illetve az oltalmazott igazolja, hogy a képzési idő kezdetén a felsőoktatási intézménybe vagy az előkészítő nyelvi képzésre beiratkozott, illetve a felsőoktatásról szóló 2005. évi CXXXIX. törvény 40. § (3) bekezdésében meghatározott bejelentési kötelezettségének eleget tett, és az adott félévben tanulmányait folytatja.

Beiskolázási támogatás

46. §

(1) A menekült, az oltalmazott, valamint a menedékes az általános iskolai, szakiskolai, középiskolai, alapfokú művészetoktatási intézményi, gyógypedagógiai, konduktív pedagógiai nevelési-oktatási intézményi tanulmányai folytatása, illetve diákotthoni, kollégiumi elhelyezése érdekében tanévenként egyszer beiskolázási támogatásra jogosult. A beiskolázási támogatás iránti kérelmet a jegyzőhöz kell benyújtani.

(2) A támogatás csak abban az esetben folyósítható, ha a menekült, az oltalmazott, illetve a menedékes ilyen jellegű támogatást a lakóhely szerint illetékes helyi önkormányzattól nem kap, és erről a tényről a menekült, az oltalmazott, illetve a menedékes írásban nyilatkozik.

(3) A beiskolázási támogatás tanévenként egyszer vehető igénybe, tankönyvre, tanszerre, tanfelszerelésre és ruházatra fordítható, egyszeri mértéke az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összege. A jegyző a támogatást számla alapján utólag téríti meg, amelynek összegét a menekültügyi hatóságtól visszaigényli.

(4) A kérelemhez csatolni kell a tanszer, tanfelszerelés, tankönyv, illetve ruházat költségeit feltüntetető számlát.

Letelepedéshez nyújtott egyszeri támogatás

47. §

(1) A menekültügyi hatóság a menekült, illetve az oltalmazott kérelmére – lakhatásuk elősegítése céljából – személyenként az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összege hatszorosának megfelelő összegű egyszeri támogatást állapíthat meg.

(2) A kérelem

a) befogadó állomáson való tartózkodás esetén a befogadó állomás végleges elhagyását megelőzően, illetve annak elhagyását követő hat hónapon belül, vagy

b) magánszálláson való tartózkodás esetén az elismerésről szóló határozat jogerőre emelkedésétől számított hat hónapon belül

nyújtható be a menekültügyi hatósághoz.

(3) A támogatást a (2) bekezdés *a)* pontja esetében a menekültügyi hatóság, a (2) bekezdés *b)* pontja esetében a jegyző folyósítja. A jegyző a támogatás összegét a 13. §-ban foglaltak szerint igényelheti vissza a menekültügyi hatóságtól.

Utazási kedvezmények igénybevétele

48. §

(1) A menekültügyi hatóság a befogadó állomáson tartózkodó menekült, oltalmazott, valamint a menedékes kérelmére a közforgalmú személyszállítási utazási kedvezményekről szóló jogszabály szerinti utazási kedvezmény igénybeviteléhez igazolást állít ki, ha a menekült, az oltalmazott vagy a menedékes

a) hatósági ügyét intézi,

b) a területi ellátási kötelezettséggel működő egészségügyi szolgáltatónál a 26–27. §-ban meghatározott egészségügyi ellátást vesz igénybe,

c) a menekültügyi hatóság által szervezett magyar nyelvi oktatáson vesz részt,

d) társadalmi integrációját elősegítő programban vesz részt, vagy integrációját elősegítő civil szervezet segítségét veszi igénybe, illetve

e) álláskereső vagy munkavégzés céljából utazik.

(2) Az utazási kedvezmény igénybeviteléhez szükséges igazolás iránti kérelmet a menekültügyi hatósághoz kell benyújtani, amelyhez mellékelni kell a kérelmet alátámasztó iratokat.

(3) Az utazási kedvezmény mértékére és igénybevitelének módjára egyebekben a közforgalmú személyszállítási utazási kedvezményekről szóló jogszabály rendelkezései az irányadók.

Okmányok fordítási költségeinek megtérítése

49. §

(1) A menekültügyi hatóság a menekült, az oltalmazott, valamint a menedékes kérelmére – társadalmi beilleszkedésének elősegítése céljából – a menekültként, oltalmazottként, illetve a menedékesként történő elismerést megelőzően keletkezett dokumentumok, különösen a születési

és házassági anyakönyvi kivonat, az iskolai végzettséget, illetve szakképesítést igazoló okiratok magyar nyelvre történő fordításának költségét átvállalja.

(2) A fordítás költségét a szolgáltató részére a menekültügyi hatóság megtéríti.

(3) Az okmányok fordítási költségeinek megtérítése iránti kérelmet a menekültügyi hatósághoz kell benyújtani. A kérelemhez mellékelni kell a kérelmet alátámasztó okiratokat, így különösen a tanulmányok folytatásához, illetve megkezdéséhez szükséges iskolai végzettségről szóló, a tanintézmény által kiállított igazolást, illetve a munkavégzéshez szükséges szakképesítésről szóló, a munkáltató által kiállított igazolást.

Az ország végleges elhagyásának támogatása

50. §

A menekült, az oltalmazott és a menedékes a 31. §-ban megállapított feltételek szerint egy alkalommal jogosult az ország végleges elhagyásának támogatására.

Ingyenes magyar nyelvoktatás

51. §

(1) A menekültnek, az oltalmazottnak és a menedékesnek az elismeréstől számított huszonnégy hónapon belül, a menekültügyi hatóság által megjelölt intézményben szervezett 520 órás alap-, illetve középfokú magyar nyelvi oktatáson való részvétele díjmentes, ha tanulmányait az intézmény által meghatározott feltételek szerint, folyamatosan végzi, illetve a nyelvi szolgáltató által előírt vizsgakövetelményeknek eleget tesz.

(2) Díjmentes

a) a menekült, az oltalmazott és a menedékes részére a menekültügyi hatóság által megjelölt intézményben szervezett, államilag elismert, „A”, „B” vagy „C” típusú alap-, illetve középfokú magyar nyelvvizsga;

b) az általános iskolai, szakiskolai, középiskolai, alapképzésű művészetoktatási intézményi, gyógypedagógiai, konduktív pedagógiai nevelési-oktatási intézményi oktatás keretében tanulmányokat folytató tanköteles korú menekült, oltalmazott és menedékes részére a menekültügyi hatóság által megjelölt intézményben szervezett felzárkóztató magyar nyelvi képzés.

(3) Az (1)–(2) bekezdésben meghatározott képzés, illetve vizsga költségét a menekültügyi hatóság az intézmény részére megtéríti.

Rendszeres létfenntartási támogatás

52. §

(1) A menekült és az oltalmazott az elismerésről szóló jogerős határozat keltétől számított négy évig – a befogadó állomás végleges elhagyását követően, kérelmére – rendszeres létfenntartási támogatásban részesülhet.

(2) A rendszeres létfenntartási támogatás a nagykorú menekültet és az oltalmazottat – az elismerésről szóló jogerős határozat keltétől számított két évig – akkor illeti meg, ha az 51. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint magyar nyelvi oktatásban vesz részt.

(3) A 6. életévét betöltött menekült és oltalmazott akkor jogosult rendszeres létfenntartási támogatásra, ha tankötelezettségét teljesíti.

(4) A magyar nyelvi oktatásban való részvétel nem feltétele a rendszeres létfenntartási támogatás megállapításának, ha a menekült, illetve az oltalmazott a 6. életévét még nem, illetve a 60. életévét már betöltötte, vagy szakorvos igazolásával bizonyítja, hogy tőle a magyar nyelv elsajátítása tartós és visszafordíthatatlan egészségromlása, szellemi vagy testi fogyatékosága, illetve súlyos trauma elszívődése következtében kialakult állapota vagy betegsége, illetve terhesége miatt nem várható el.

(5) A nagykorú menekültnek, valamint oltalmazottnak a rendszeres létfenntartási támogatás az elismerésről szóló jogerős határozat keltétől számított harmadik és negyedik évben akkor folyósítható, ha igazolja, hogy

a) elhelyezkedése érdekében a támogatás folyósításának ideje alatt legalább egy évig az illetékes munkaügyi központtal folyamatosan együttműködött, amelynek keretében

aa) a munkaügyi központnál jelentkezett, ott nyilvántartásba vetette magát és a munkaügyi központtal rendszeres kapcsolatot tartott fenn,

ab) maga is részt vett megfelelő munkahely felkutatásában,

ac) a saját maga által talált vagy a felkínált munkahelyen munkaviszonyt létesített,

ad) a munkaügyi központ által felkínált képzési lehetőséget elfogadta,

b) szakképzésben vagy átképzésben vett részt, vagy

c) legalább három hónapig közcélú munkát, közmunkát, illetve közhasznú munkát végzett.

(6) A létfenntartási támogatásban részesülő nagykorú menekültnek, valamint oltalmazottnak a rendszeres létfenntartási támogatás – kérelmére – legfeljebb az elismerésről szóló jogerős határozat keltétől számított négy évig folyósítható, ha 60. életévét betöltötte, vagy szakorvos igazolásával bizonyítja, hogy tartós és visszafordíthatatlan egészségromlása, szellemi vagy testi fogyatékosága, illetve súlyos trauma elszívődése következtében kialakult ál-

lapota vagy betegsége, illetve terhessége miatt a munkai központtal való együttműködésre képtelen.

(7) A rendszeres létfenntartási támogatást a menekült, illetve az oltalmazott kérelmére a menekültügyi hatóság állapítja meg, és azt a jegyző havonta – a hónap 15. napjáig – folyósítja, majd visszaigényli a menekültügyi hatóságtól.

(8) A rendszeres létfenntartási támogatás havi összege a öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összege.

53. §

(1) A menedékesnek rendszeres létfenntartási támogatás jár, ha a 41. §-ban meghatározott ellátásra és támogatásra jogosult, de azt nem veszi igénybe.

(2) A menedékesnek járó rendszeres létfenntartási támogatás havi mértéke az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összege. A támogatás megállapítására, folyósítására, annak visszaigénylésére egyebekben az 52. §-ban foglaltak az irányadók.

Lakhatási támogatás

54. §

(1) A településen elismert minimális lakásnagyságot és minőséget meg nem haladó lakásban vagy szálláson lakó menekültnek, illetve oltalmazottnak a lakó- vagy tartózkodási hely szerint illetékes jegyző – a menekültügyi hatóság előzetes jóváhagyásával – lakhatási támogatást nyújthat.

(2) A támogatás igénylésekor igazolni kell, hogy a menekült, illetve az oltalmazott a lakásbérleti vagy albérleti díj, illetve a szállásköltség támogatáson felüli részére fedezettel rendelkezik. A lakhatási támogatás igénybevétele egyazon lakásban együtt élő menekültek, illetve oltalmazottak közül csak az egyik jogosult.

(3) A támogatás csak érvényes bérleti, albérleti szerződés vagy befogadó nyilatkozat alapján, a bérleti, albérleti díj vagy szállásköltség összegéről kiállított számla ellenében, előzetes környezettanulmányt követően folyósítható. A támogatásról szóló határozatot a jegyző megküldi a menekültügyi hatóságnak.

(4) A támogatás hat hónapra állapítható meg, amely – kérelemre – négy éven belül legfeljebb további három alkalommal, alkalmanként hat hónapos időtartamra állapítható meg.

(5) A támogatás folyósítása közben bekövetkező lakcímváltozást a menekültügyi hatóságnak 15 napon belül be kell jelenteni, és ezzel egyidejűleg új kérelmet kell benyújtani. A támogatás lakcímváltozás miatt történő ismételt megállapítását a lakcímváltozást megelőzően megállapított támogatási összeg módosításának kell tekinteni, így

a folyósítás időtartamába be kell számítani a lakcímváltozást megelőző lakhatási támogatás folyósításának időtartamát. A menekültügyi hatóság a lakcímváltozás bejelentéséről értesíti a korábbi és az új lakóhely szerint illetékes jegyzőt.

(6) A támogatás összege

a) egy személy vagy kiskorú gyermeket nem nevelő igénylő esetén az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összege;

b) az igénylő háztartásában nevelt legalább egy kiskorú gyermek esetén az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének legfeljebb kétszerese;

c) az igénylő háztartásában nevelt legalább három kiskorú gyermek esetén az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének legfeljebb háromszorosa.

(7) A támogatást úgy kell megállapítani, hogy annak összege a bérleti, albérleti díj vagy szállásköltség 100%-át nem haladhatja meg.

(8) A támogatás összegét a jegyző havonta folyósítja és igényli vissza a menekültügyi hatóságtól.

Menekültek és oltalmazottak lakáscélú támogatása

55. §

(1) A nagykorú menekült, illetve oltalmazott részére – a befogadó állomás végleges elhagyását követően, kérelmére – az elismerésétől számított tíz éven belül egy alkalommal a menekültügyi hatóság lakáscélú támogatást adhat, feltéve, hogy a kérelem tárgyát képező ingatlan nem haladja meg a lakáscélú állami támogatásokról szóló jogszabályban meghatározott, a magyar állampolgárok által igénybe vehető méltányolható lakásigény mértékét.

(2) A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: Gyvt.) hatálya alá tartozó fiatal felnőtt menekült, illetve oltalmazott számára lakáscélú támogatás csak abban az esetben adható, ha nem részesült a Gyvt. 25. §-ában meghatározott otthonteremtési támogatásban, és erről a tényről a menekült, illetve az oltalmazott írásban nyilatkozik.

(3) A lakáscélú támogatás felhasználható:

a) első lakás, családi ház, építési telek vásárlására;

b) első lakás, családi ház építésére;

c) a saját tulajdonú lakás, családi ház első alkalommal történő felújítására, bővítésére.

(4) A lakáscélú támogatás biztosítása kamatmentes kölcsön formájában történik.

(5) A támogatás összege a menekült, illetve az oltalmazott és a vele egy háztartásban életvitelszerűen együtt lakó, a Szocvt. 4. § (1) bekezdés d) pontjában meghatározott közeli hozzátartozókat (a továbbiakban: közeli hozzátartozó) számításba vett öt- vagy annál többtagú család esetében 1 millió 500 ezer, négytagú család esetében 1 millió

300 ezer, háromtagú család esetében 1 millió, kéttagú család esetében 800 ezer, egyedülálló esetében 600 ezer forintig terjedhet, de nem haladhatja meg a vételár, építés, felújítás és bővítés költségének 70%-át.

(6) A kamatmentes kölcsön 1–15 évi időtartamra nyújtható.

56. §

(1) A visszafizetést a kölcsön folyósítását követő hónap első napján kell megkezdeni. A visszafizetés megkezdésére – kérelemre – legfeljebb egy évig terjedő türelmi idő állapítható meg. Különös méltánylást érdemlő esetben – így különösen a menekült vagy az oltalmazott önhibáján kívüli súlyos és tartós egészségromlása vagy munkanélkülivé válása esetén – a menekült, illetve az oltalmazott kérelmére a visszafizetés legfeljebb öt évre felfüggeszthető.

(2) A támogatás visszafizetési feltételeinek megállapításánál figyelembe kell venni a menekült, illetve az oltalmazott, valamint közeli hozzátartozójuk jövedelmét, vagyónát, rendszeres pénzellátásra való jogosultságát, keresőtevékenységét, a családi körülményeket, továbbá az igénybe vett központi, illetve önkormányzati forrásból finanszírozott kedvezményeket és támogatásokat.

(3) A támogatás folyósításával összefüggő költségek a menekültet, illetve az oltalmazottat terhelik.

(4) Ha a kamatmentes kölcsönt több személy közösen kapta, a kölcsön törlesztéséért, illetve visszafizetéséért egyetemlegesen felelősek.

57. §

(1) A lakáscélú támogatással érintett ingatlant a kamatmentes kölcsön visszafizetésének biztosítékeként – annak visszafizetéséig – a menekültügyi hatóság javára jelzálogjog, valamint annak biztosítására elidegenítési és terhelési tilalom terheli.

(2) Az elidegenítési és terhelési tilalom fennállása alatt az ingatlant csak a menekültügyi hatóság írásbeli hozzájárulásával lehet elidegeníteni vagy megterhelni. A hozzájárulás akkor adható meg, ha a menekült, illetve az oltalmazott

a) a támogatással érintett ingatlan elidegenítésével egyidejűleg vállalja a még fennálló kölcsöntörlesztés egyösszegű visszafizetését, vagy

b) a támogatással érintett ingatlant a tulajdonába kerülő másik ingatlanra úgy cseréli el, illetve újabb ingatlant úgy szerez, hogy a jelzálogjog, valamint az elidegenítési és terhelési tilalom az újabb ingatlanra átjegyezhető.

(3) Ha a támogatásban részesített menekült, illetve oltalmazott építési telek vásárlása esetén öt éven belül az építést nem fejezte be, a jegyző az e tényről történő tuda-

másszerzéstől számított tizenöt napon belül – a menekültügyi hatóság egyidejű értesítése mellett – felszólítja a támogatás még vissza nem fizetett részének egy összegben, nyolc napon belül történő visszafizetésére.

(4) Egy összegben kell visszafizetni a támogatást akkor is, ha a támogatásban részesített menekült, illetve oltalmazott véglegesen külföldre távozik.

58. §

(1) A lakáscélú támogatás iránti kérelem az ingatlan fekvése szerint illetékes jegyzőnél nyújtható be. A kérelemnek tartalmaznia kell:

a) a menekült, illetve az oltalmazott családi és utónevét, születési helyét és idejét, anyja nevét, személyazonosító igazolványának számát, lakóhelyét (tartózkodási helyét), közeli hozzátartozóinak családi és utónevét, születési helyét és idejét;

b) a megvásárolni, építeni, bővíteni, felújítani kívánt ingatlanra vonatkozó lényeges adatokat (az ingatlan helye, forgalmi értéke, nagysága stb.).

(2) A kérelemhez mellékelni kell:

a) az ingatlan adásvételére vonatkozó megállapodást (előszerződést, vételre történő kijelölést), a tulajdoni lap harminc napnál nem régebbi másolatát, építkezés esetén a jogerős építési engedélyt;

b) a menekült, az oltalmazott, valamint a közeli hozzátartozó büntetőjogi felelőssége tudatában tett, vagyoni helyzetére vonatkozó nyilatkozatát;

c) a menekült, illetve az oltalmazott és közeli hozzátartozójuk keresetének vagy jövedelmének igazolását;

d) értékbecslést az ingatlanról, illetve hiteles költségvetési főösszesítőt;

e) a különös méltánylást érdemlő körülmények mérlegeléséhez szükséges igazolásokat.

(3) A lakáscélú támogatásra – a kérelem alapján – a jegyző tesz javaslatot. A javaslat tartalmazza:

a) a támogatás összegére, a visszafizetés időtartamára és megkezdése időpontjának esetleges halasztására vonatkozó véleményt;

b) a különös méltánylást érdemlő körülményeket.

(4) A lakáscélú támogatás megítéléséről a menekültügyi hatóság dönt. A menekültügyi hatóság a megállapított kamatmentes kölcsön összegét a jegyzőnek átutalja.

(5) A menekültügyi hatóság döntése alapján a jegyző

a) a támogatásra szerződést köt a menekülttel, illetve az oltalmazottal,

b) gondoskodik a támogatás menekült, illetve oltalmazott részére történő folyósításáról, továbbá

c) intézkedik az ingatlanra jelzálogjog, valamint elidegenítési és terhelési tilalom menekültügyi hatóság javára történő bejegyztetése, ezek törlése, valamint a törlesztésnek a menekültügyi hatóság, illetve a jegyző írásbeli fel-

szóltatása ellenére történő elmulasztása esetén a lejárt követelés bírósági úton történő érvényesítése iránt.

(6) Ha a menekült, illetve az oltalmazott a támogatás odaítéléséről szóló értesítés kézhezvételétől számított hat hónapon belül a támogatás összegét nem veszi át, azt a jegyző visszautalja a menekültügyi hatóságnak.

A különleges bánásmódot igénylő menekült, oltalmazott, valamint menedékes ellátása és támogatása

59. §

A befogadó állomáson elhelyezett különleges bánásmódot igénylő menekült, oltalmazott, valamint menedékes ellátására és támogatására a 32–34. §-ban foglaltak megfelelően irányadók.

A menekültnek, az oltalmazottnak és a menedékesnek nyújtott ellátás és támogatás megvonása és megtagadása

60. §

(1) A menekült, az oltalmazott és a menedékes részére biztosított ellátások és támogatások – a Tv. 30. § (2)–(3) bekezdésében meghatározott kivétellel – megvonhatók, illetve megtagadhatók.

(2) Ha a menekültügyi hatóság a Tv. 30. § (7) bekezdés alapján a menekültet, az oltalmazottat vagy a menedékest a pénzübeli támogatás, illetve a befogadás anyagi feltételei költségeinek visszafizetésére kötelezte, a visszafizetési kötelezettség teljesítéséig ellátás, illetve támogatás akkor sem nyújtható, ha arra a menekült, az oltalmazott vagy a menedékes időközben jogosulttá vált.

(3) A menekültügyi hatóság a (2) bekezdésben foglaltak alól különös méltánylást érdemlő esetben kivételt tehet.

(4) Az ellátás, illetve támogatás megvonására vagy megtagadására, illetve azok visszaállítására vagy megítélésére vonatkozó döntésnek a menekült, az oltalmazott, illetve a menedékes helyzetének egyéni értékelésén kell alapulnia.

A menekült és oltalmazott társadalmi beilleszkedésének elősegítése

61. §

(1) A menekültügyi hatóság – a Tv., valamint az e rendelet szerint biztosítható ellátásokra és támogatásokra vonatkozó rendelkezések figyelembevételével – a menekült és az oltalmazott számára, beilleszkedésük elősegítése céljából integrációs programot ajánlhat fel.

(2) Az integrációs program célja a magyar társadalomba történő beilleszkedéshez szükséges nyelvismeret, alapvető társadalmi, kulturális, életvezetési és munkajogi ismeretek, valamint a munkaerőpiacon való elhelyezkedést könnyítő egyéb ismeretek elsajátítása.

(3) A menekültügyi hatóság befogadó állomást integrációs központnak jelölhet ki. Az integrációs központ feladata az integrációs program előkészítése, lebonyolítása, valamint a programban közreműködő állami és önkormányzati szervekkel, továbbá társadalmi szervezetekkel való együttműködés.

VI. Fejezet

A MENEKÜLTÜGYI ELJÁRÁS ÁLTALÁNOS SZABÁLYAI

Az elismerés iránti kérelem benyújtása

62. §

(1) Az elismerését kérő az elismerés iránti kérelmet a menekültügyi hatóságnál szóban vagy írásban terjesztheti elő. Az írásban benyújtott kérelmet az elismerését kérőnek saját kezűleg alá kell írnia.

(2) Ha a Tv. vagy e rendelet írásbeliséget követel meg, és az elismerését kérő írásképtelen, az elismerését kérő nyilatkozatát és az írásképtelenség tényét jegyzőkönyvbe kell foglalni.

(3) Az írásban benyújtott elismerés iránti kérelem benyújtásának napja az a nap, amelyen az elismerés iránti kérelem a menekültügyi hatósághoz megérkezik. A szóbeli kérelem előterjesztésének napja az a nap, amelyen az elismerés iránti kérelmet jegyzőkönyvbe foglalják.

(4) A szóbeli kérelemről készült jegyzőkönyvben rögzíteni kell:

- a) az elismerését kérőnek a Tv. 82. § a)–h) pontja szerinti természetes személyazonosító adatait;
- b) az elismerését kérő rendelkezésére álló, a személyazonosságát igazoló okmányok és az úti okmányok adatait (az okmány azonosító jelét és számát, érvényességi idejét, a kiállítás időpontját, a kiállító hatóság nevét, a kiállítás helyét);
- c) az elismerés iránti kérelmet.

(5) Az elismerését kérőnek elismerés iránti kérelméhez mellékelnie kell a Tv. 41. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott iratokat, valamint be kell mutatnia a Tv. 41. § (1) bekezdés b) pontjában meghatározott okmányait.

(6) Családtagok közös kérelmezése esetén a jegyzőkönyvnek a (4) bekezdésben meghatározott adatokat minden családtagra vonatkozóan tartalmaznia kell.

(7) Ha az írásban benyújtott kérelem a (4) bekezdés a) és b) pontja szerinti adatokat nem vagy csak részben tartal-

mazza, a hiányzó adatokat a menekültügyi hatóság jegyzőkönyvbe foglalja.

(8) A menekültügyi hatóság a fogva tartott külföldi számára a kérelem benyújtásának lehetőségét a fogva tartás helyén biztosítja.

(9) A menekültügyi hatóság ügygondnok kirendelése iránt a gyámhatóságot keresi meg.

63. §

(1) Az elismerés iránti kérelem előterjesztését követően a menekültügyi hatóság haladéktalanul értesíti a befogadó állomás helye szerint illetékes egészségügyi államigazgatási szerv kistérségi tisztifőorvosát (a továbbiakban: tisztifőorvos) az adott járványügyi helyzetnek megfelelő orvosi vizsgálatok elrendelése érdekében.

(2) Ha az (1) bekezdésben elrendelt vizsgálatok elvégzését követően a befogadó állomáson működő háziorvos megállapítja, hogy az elismerését kérő közegészséget veszélyeztető betegségben szenved, illetve fertőzőképes, haladéktalanul értesíti a tisztifőorvost, aki – a menekültügyi hatóság tájékoztatása mellett – javaslatot tesz a szükséges korlátozó intézkedések megtételére.

(3) A (2) bekezdés szerinti egészségi állapot fennállásáig az elismerését kérő közösségben nem vagy állapotára, betegségére, illetve kórokozó-hordozó állapotára figyelemmel a tisztifőorvos által meghatározott korlátozásokkal helyezhető el. Ha az elismerését kérő közösségben nem helyezhető el, gondozásba vételéről és elhelyezéséről a tisztifőorvos által meghatározott módon elkülönítetten kell gondoskodni. Az elkülönítésről a menekültügyi hatóságot értesíteni kell. A járványügyi érdekből szükséges intézkedések költségeit a menekültügyi hatóság megtéríti.

(4) Ha a fekvőbeteg-gyógyintézet fertőző osztályán vagy kijelölt gyógyintézetben elkülönített elismerését kérő elkülönítésére a továbbiakban nincs szükség, erről a tisztifőorvos a menekültügyi hatóságot értesíti, és az elismerését kérőt a számára kijelölt szálláshelyre irányítja.

64. §

(1) Ha a külföldi nem a menekültügyi hatóságnál kíván elismerés iránti kérelmet előterjeszteni, az érintett hatóságnak tájékoztatnia kell a külföldit, hogy kérelmével mely hatósághoz fordulhat.

(2) Ha a külföldi elismerés iránti kérelem benyújtására irányuló szándékát idegenrendészeti, szabálysértési vagy büntetőeljárás során nyilvánítja ki, nyilatkozatát az eljáró hatóság jegyzőkönyvbe foglalja, és – a jegyzőkönyv, valamint az általa rögzített ujjnyomat-lap egyidejű megküldésével – haladéktalanul értesíti a menekültügyi hatóságot,

valamint az előzetes vizsgálati eljárás alatt állók elhelyezésére szolgáló befogadó állomást.

(3) A menekültügyi hatóság az értesítést követően haladéktalanul gondoskodik a külföldinek az előzetes vizsgálati eljárás alatt állók elhelyezésére szolgáló befogadó állomásra szállításáról, kivéve, ha a külföldi ügyében a repülőtéri eljárásra vonatkozó szabályok irányadók, vagy a külföldivel szemben személyi szabadságot korlátozó intézkedés alkalmazásának van helye.

65. §

(1) A menekültügyi hatóság az elismerés iránti kérelem benyújtásakor intézkedik a külföldi arcképmásának és ujjnyomatának rögzítése iránt, kivéve, ha arról az elismerés iránti kérelem benyújtását megelőző idegenrendészeti, szabálysértési vagy büntetőeljárás során eljáró hatóság már gondoskodott.

(2) A menekültügyi hatóság az ujjnyomatot nyilvántartásba vétel és ellenőrzés céljából haladéktalanul továbbítja a külön jogszabályban meghatározott adatfeldolgozó szervnek. Az adatfeldolgozó szerv az ellenőrzés eredményéről legkésőbb a megkereséstől számított három munkanapon belül tájékoztatja a menekültügyi hatóságot.

Az elismerését kérő eljárási jogai és kötelezettségei

66. §

(1) Ha az elismerés iránti kérelmet szóban terjesztik elő, és az elismerését kérő a magyar nyelvet nem beszéli, részére az anyanyelvén vagy az általa értett más nyelven beszélő tolmácsot a menekültügyi hatóság biztosít. A tolmács igénybevételétől el lehet tekinteni, ha a menekültügyi hatóság ügyintézője az elismerését kérő anyanyelvén vagy az általa értett más nyelven beszél, és az elismerését kérő a tolmács mellőzéséhez írásban hozzájárul.

(2) Ha az eljárás lefolytatását nem akadályozza, az elismerését kérő kérelmére vele azonos nemű tolmácsot kell alkalmazni, illetve az ügyben az elismerését kérővel azonos nemű ügyintéző jár el.

(3) Ha az elismerését kérő arra hivatkozik, hogy az elismerés iránti kérelmét megalapozó üldöztetése során nemi hovatartozásával összefüggő sérelem vagy megaláztatás érte, kérelmére az ügyben azonos nemű ügyintéző kijelölése kötelező.

(4) A menekültügyi eljárás során az elismerését kérő részére kézbesítendő iratokat egyidejűleg törvényes képviselője, ügygondnoka vagy meghatalmazottja részére is kézbesíteni kell.

67. §

A menekültügyi hatóság a kísérő nélküli kiskorú elismeréséről rendelkező határozatot – a kiskorú jogainak védelme, valamint a róla való gondoskodás biztosítása érdekében – a kiskorú szálláshelye szerint illetékes gyámhatóságnak is megküldi.

68. §

(1) Az elismerését kérő által meghatalmazott személy a képviseleti jogosultságát írásbeli meghatalmazással köteles igazolni.

(2) A külföldi előállítását vagy őrizetét foganatosító szerv lehetővé teszi, hogy az elismerését kérők számára jogi segítség nyújtásával rendszeresen foglalkozó jogvédő szervezet képviselője – az előzetes megállapodás szerinti időpontban – az előállítás, illetve az őrizet végrehajtásának helyére belépjen abból a célból, hogy a külföldieket tájékoztassa a menekültügyi eljárásról, valamint arról, hogy az eljárás során ingyenes jogi segítséget vehetnek igénybe.

69. §

(1) Az elismerését kérő csomagja, ruházata és járműve átvizsgálásának csak indokolt esetben van helye.

(2) Az elismerését kérő ruházatának átvizsgálásakor a hatóságnak az elismerését kérővel azonos nemű tagja jár el.

(3) A befogadó állomáson elhelyezett elismerését kérő köteles tűrni a befogadó állomás házirendje szerint tiltott személyes tárgyak elvételét.

A bizonyítás szabályai

70. §

(1) A Kormány az országinformáció szolgáltatásáért felelős szervként (a továbbiakban: országinformációs központ) a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatalt jelöli ki.

(2) Az országinformációs központ

a) információt gyűjt és tárol az elismerését kérő, a menekült, az oltalmazott, valamint a menedékes származási országáról, továbbá az elismerés vagy az elismerés visszavonása szempontjából jelentőséggel rendelkező harmadik országokról;

b) országinformációs jelentést készít.

(3) Az országinformációs központ – megkeresésre –

a) a menekültügyi hatóság,

b) a bíróság,

c) az idegenrendészeti hatóság, valamint

d) az ENSZ Menekültügyi Főbiztossága részére készít országinformációs jelentést.

(4) Az országinformációs központ a jelentés elkészítése során felhasználja az általa tárolt információkat, valamint – szükség szerint – új információkat kutat fel.

(5) Az országinformációs jelentés ismerteti a megkeresés tárgyát, továbbá tartalmazza az arra adott választ, az információt alátámasztó források pontos megjelölésével. Ha a megkeresésnek az országinformációs központ adatok hiányában nem tud eleget tenni, a jelentés ennek tényét tartalmazza.

(6) Az országinformációs központ nem foglalhat állást jogkérdésben, valamint az elismerés iránti kérelemre vonatkozó döntés vagy az elismerés visszavonása kérdésében.

(7) Az országinformációs központ az országinformációs jelentés iránti megkeresésnek haladéktalanul, de legkésőbb nyolc napon belül tesz eleget.

(8) Az országinformációs központ az információgyűjtést, valamint a jelentés készítését objektíven, pártatlanul és pontosan végzi. Ennek érdekében

a) különböző információforrásokat használ;

b) egyenlő mértékben és a lehető legszélesebb körben használ kormányzati, nem kormányzati és nemzetközi információforrásokat.

(9) Az országinformációs központ a tárolt információkat rendszeresen frissíti

a) naprakész információk beszerzésével, és

b) a valós helyzetet már nem tükröző, elavult információk helyesbítésével.

(10) Az országinformációs központ együttműködési megállapodást köthet külföldi állam országinformációs szolgáltatást nyújtó hatóságával vagy szervével.

71. §

A Tv. 41. § (1) bekezdés *c)* pontjának alkalmazása során releváns az az információ, amely

a) a kérelmező egyéni körülményeihez kapcsolódik,

b) az elismerését kérő, a menekült, az oltalmazott és a menedékes származási országában, továbbá az elismerés vagy az elismerés visszavonása szempontjából jelentőséggel rendelkező harmadik országokban fennálló valós helyzetet írja le vagy elemzi, és

c) érdemben segíti annak megállapítását, hogy az elismerését kérő, a menekült vagy az oltalmazott esetében fennáll-e az üldöztetéstől való megalapozott félelem vagy a súlyos sérelem veszélye, továbbá, hogy az elismerését kérő, a menekült vagy az oltalmazott esetében egy adott ország a Tv. 2. § *h)* pontja értelmében biztonságos származási országnak, illetve a Tv. 2. § *i)* pontja értelmében biztonságos harmadik országnak minősül-e.

72. §

(1) A menekültügyi hatóság szükség esetén ismételt is megkereséssel fordulhat az országinformációs központ-hoz.

(2) A menekültügyi hatóság az országinformációs központ jelentésének beszerzésétől eltekinthet

- a) az előzetes vizsgálati eljárásban, továbbá
- b) ha az elismerés visszavonására irányuló eljárás a jogállásról történő önkéntes lemondáson alapul.

73. §

Az elismerését kérő menekültként, oltalmazottként vagy menedékesként történő elismerése esetén a Tv. 42. § (1) bekezdésében meghatározott kapcsolatfelvétel tilalma az elismerés visszavonásáról rendelkező bírósági döntés meghozataláig áll fenn.

74. §

(1) Az eljárási képességgel nem rendelkező elismerését kérőt törvényes képviselője vagy ügygondnoka jelenlétében kell meghallgatni.

(2) Az ügygondnok a személyes meghallgatásról, az arra való felkészülés módjáról, valamint annak következményeiről az elismerését kérőt tájékoztatni köteles.

(3) Ha az eljárási képességgel nem rendelkező elismerését kérő törvényes képviselőjének a személyes meghallgatáson való jelenléte a tényállás tisztázását akadályozná, a menekültügyi hatóság köteles eseti gondnok kirendelését kérni.

(4) Az eljárási képességgel rendelkező családtagokat külön-külön kell meghallgatni. Ha a tényállás tisztázása érdekében szükséges, a menekültügyi hatóság a családtagokat egymás jelenlétében is meghallgatja.

(5) A menekülthöz vagy oltalmazotthoz később érkező elismerését kérő családtag esetén meg kell hallgatni a menekültet vagy az oltalmazottat is.

(6) A fogva tartott külföldit soron kívül kell meghallgatni. A fogva tartást foganatosító szerv a fogva tartott elismerését kérőt személyes meghallgatásra a menekültügyi hatóság hivatali helyiségébe kíséri.

(7) A fogva tartott elismerését kérőt a menekültügyi hatóság a fogva tartás helyén is meghallgathatja.

(8) A fogva tartást foganatosító szerv köteles gondoskodni az elismerését kérő meghallgatásához szükséges feltételek biztosításáról, így különösen

- a) a meghallgatás idejére a menekültügyi hatóság kizárólagos használatára bocsátott meghallgató helyiségről,

b) az elismerését kérő személyes meghallgatáson történő megjelenéséről.

75. §

(1) Az elismerését kérőnek személyes meghallgatása alkalmával a menekültügyi hatóság részére át kell adnia a rendelkezésére álló, az elismerés iránti kérelmet alátámasztó és még elő nem terjesztett bizonyítékait. E kötelezettségére az elismerését kérőt a meghallgatás megkezdésekor figyelmeztetni kell.

(2) A személyes meghallgatáson az elismerését kérő számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy összefüggően nyilatkozzon az elismerés iránti kérelem benyújtásának okairól és Magyarországra érkezésének körülményeiről. Ezt követően az elismerését kérőhöz a menekültügyi hatóság, az ügygondnok, valamint az elismerését kérő meghatalmazottja további kérdéseket intézhet.

(3) Az elismerését kérő személyes meghallgatásának az elismerését kérő családi állapotára, házasságkötésének helyére és idejére, házastársa, valamint gyermekei családi és utónevére, születési helyére és idejére, az elismerését kérő iskolai végzettségére, foglalkozására, a származási országában lévő lakóhelyére, a magyarországi szálláshelyére vagy tartózkodási helyére, valamint a jövedelmi és vagyoni helyzetére is ki kell terjednie.

(4) A meghallgatásról készült jegyzőkönyvnek tolmács, illetve szakértő igénybevétele esetén tartalmaznia kell a hamis tolmácsolás, illetve a hamis véleményadás következményeire való figyelmeztetés megtörténtét, valamint annak tudomásulvételét.

76. §

(1) A személyes meghallgatásról az elismerését kérőt, valamint vele egyidejűleg törvényes képviselőjét, ügygondnokát, illetve meghatalmazottját is értesíteni kell.

(2) Ha a törvényes képviselő vagy az ügygondnok a személyes meghallgatáson nem jelenik meg, a meghallgatásra új időpontot kell tűzni, valamint értesíteni kell az ügygondnokot kirendelő gyámhatóságot.

(3) Ha a törvényes képviselő a személyes meghallgatáson ismételt értesítés ellenére sem jelenik meg, a menekültügyi hatóság – az eljárási képességgel nem rendelkező elismerését kérő érdekeinek védelmére – eseti gondnok kirendelése iránt intézkedik. A menekültügyi hatóság eseti gondnok kirendelése iránt a gyámhatóságot keresi meg.

(4) Az elismerését kérő személyes meghallgatásának nem akadálya, ha az elismerését kérő meghatalmazottja a személyes meghallgatáson szabályszerű értesítés ellenére nem jelenik meg.

77. §

(1) Az elismerését kérő személyes meghallgatása a Tv. 43. § (2) bekezdés alapján akkor mellőzhető, ha az elismerését kérő rajta kívül álló tartós ok miatt nincs meghallgatható állapotban. Kétség esetén a menekültügyi hatóság orvos- vagy pszichológus szakértőt vehet igénybe annak megállapítása érdekében, hogy az elismerését kérő meghallgatható állapotban van-e.

(2) Ha az elismerését kérő meghallgatására nincs lehetőség, a menekültügyi hatóság minden lehetséges eszközt felhasznál az elismerését kérő menekülésére okot adó tények és körülmények feltárása érdekében, így különösen

a) lehetőséget biztosíthat az elismerését kérő számára, hogy meneküléséről írásban nyilatkozzon;

b) meghallgathatja az elismerését kérő Magyarországon tartózkodó családtagjait, illetve a vele együtt érkezett más személyeket.

78. §

(1) Ha a Tv. 44. § (1) bekezdése szerinti orvosszakértői vizsgálat szükségessége felmerül, a menekültügyi hatóság az elismerését kérőt – az anyanyelvén vagy az általa értett más nyelven – közérthető módon tájékoztatja a szakértő által elvégzendő vizsgálatról, a szakértői vizsgálat eredményének jelentőségéről, továbbá a vizsgálat elvégzéséhez való hozzájárulás megtagadásának – a Tv. 44. § (3) bekezdésében meghatározott – következményeiről.

(2) Ha az elismerését kérő az orvosszakértői vizsgálat eredményét vitatja, kérheti a menekültügyi hatóságtól új szakértő kirendelését. Ellentétes szakértői vélemények esetén a menekültügyi hatóság a szakértői vélemények mérlegelése alapján dönt, vagy újabb szakértőt rendel ki.

79. §

A menekültügyi hatóság szakértő kirendelése esetén a menekültügyi eljárást indokolt esetben a szakvélemény megérkezéséig felfüggesztheti.

A visszaküldés tilalmának vizsgálata

80. §

(1) Ha a menekültügyi hatóság az országelhagyásra vonatkozó kötelezést mellőzi, ennek tényéről, valamint indokáról a Tv. 45. § (3) bekezdése szerinti határozatában rendelkezik.

(2) Ha a menekültügyi hatóság az országelhagyásra kötelezést a Tv. 45. § (8) bekezdés *b*) pont alapján a külföldi egészségi állapotára tekintettel mellőzi, határozatában az

országelhagyási kötelezettség teljesítésére a veszélyeztetett állapot megszűntét követően harminc napos határidőt biztosít.

(3) Ha az országelhagyásra vonatkozó kötelezés mellőzése a Tv. 45. § (8) bekezdés *b*) pontján alapul, a külföldi a veszélyeztetett állapot megszűnéséig az idegenrendészeti hatóság által kiállított ideiglenes tartózkodásra jogosító igazolással jogosult a Magyar Köztársaság területén való tartózkodásra.

VII. Fejezet

*A MENEKÜLTKÉNTI VAGY OLTALMAZOTTKÉNTI ELISMERÉSRE IRÁNYULÓ ELJÁRÁS**Az előzetes vizsgálati eljárás*

81. §

(1) A Tv. 48. § (1) bekezdése alapján a menekültkénti vagy oltalmazottkénti elismerését kérő külföldit (e fejezetben a továbbiakban: kérelmező) az előzetes vizsgálati eljárás alatt állók elhelyezésére szolgáló befogadó állomáson kell elhelyezni.

(2) Az (1) bekezdés szerint kell eljárni akkor is, ha a kérelmező részére az idegenrendészeti hatóság kötelező tartózkodási helyként befogadó állomást vagy közösségi szállást jelölt ki.

(3) A kérelmezőt a kijelölt szálláshelyen történő elhelyezés alkalmával tájékoztatni kell a szálláshelyen előírt magatartási szabályokról, valamint e szabályok megszegésének következményeiről.

82. §

(1) A menekültügyi hatóság a kérelmezőt az előzetes vizsgálati eljárás során – a Tv. 43. §-ában, valamint e rendelet 74–77. §-ában foglaltak szerint – személyesen meghallgatja.

(2) A személyes meghallgatást az előzetes vizsgálati eljárásban a menekültkénti vagy oltalmazottkénti elismerés iránti kérelem (e fejezetben a továbbiakban: kérelem) benyújtását követő lehető legrövidebb időn belül le kell folytatni.

83. §

(1) A Tv. 49. § (2) bekezdése szerinti eljárás (a továbbiakban: dublini eljárás) magában foglalja az egy harmadik ország állampolgára által a tagállamok egyikében benyújtott menedéjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárás

rési szabályok megállapításáról szóló, 2003. február 18-i 343/2003/EK tanácsi rendeletet (a továbbiakban: Dublin II. rendelet), valamint a valamely harmadik ország állampolgára által a tagállamok egyikében benyújtott menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló 343/2003/EK tanácsi rendelet részletes alkalmazási szabályainak megállapításáról szóló, 2003. szeptember 2-i 1560/2003/EK bizottsági rendeletet (a továbbiakban együtt: dublini rendeletek) alkalmazó más állam (a továbbiakban: tagállam) hatóságának megkeresését, a más tagállam hatóságával történő egyeztetést, az átadás-átvételi eljárás lefolytatását, valamint a kérelmező átadását, illetve visszaadását (a továbbiakban együtt: átadás).

(2) A dublini eljárás kezdőnapja az a nap, amikor a menekültügyi hatóság más tagállam hatóságát megkeresi. A dublini eljárás befejező napja az a nap, amikor a kérelmezőt más tagállam hatósága átveszi, az átvételt megtagadja, vagy nyilvánvalóvá válik, hogy az átadás nem hajtható végre.

(3) Ha a megkeresett tagállam a kérelmező átvételét vagy visszavételét vállalja, a menekültügyi hatóság a kérelmező átadásáról rendelkező végzést legkésőbb a megkeresett tagállam válaszána megérkezését vagy a Dublin II. rendelet 18. cikk (1) és (6) bekezdésében, illetve a 20. cikk (1) bekezdés *b*) pontjában foglalt határidők lejártát követő nyolc napon belül köteles meghozni.

(4) A kérelmező átadásáról rendelkező végzés a Dublin II. rendelet 19. cikk (1)–(2) bekezdésében, valamint 20. cikk (1) bekezdés *e*) pontjában foglaltakat tartalmazza.

(5) Az átadásról hozott végzés közlését követően a kérelem visszavonásának nincs helye.

(6) A Tv. 49. § (5) bekezdése alapján tartózkodási helyként a dublini eljárás során átadásra kerülő személyek elhelyezésére szolgálgó befogadó állomást kell kijelölni.

84. §

(1) A kérelmező átadását hatósági kísérettel kell végrehajtani. A végrehajtásra a kitoloncolás foganatosításának – külön jogszabályban meghatározott – szabályait kell megfelelően alkalmazni.

(2) A Tv. 41. § (1) bekezdés *a*)–*b*) pontjaiban meghatározott iratoknak, illetve okmányoknak a megkeresett tagállamhoz történő eljuttatása iránt a menekültügyi hatóság a kérelmező átadásával egyidejűleg intézkedik.

85. §

(1) Ha a dublini rendeletek alapján más tagállam a menekültügyi hatóságot külföldi átadása vagy visszaadása

céljából megkeresi, a menekültügyi hatóság a dublini rendeletek szerint jár el.

(2) Ha a dublini rendeletek alapján a menekültügyi hatóság a más tagállamban kérelmező külföldit átveszi, a külföldi számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy kérelmet terjesszen elő. Ha a külföldi nem kíván kérelmet előterjeszteni, a menekültügyi hatóság – a szükséges intézkedések megtétele érdekében – értesíti az idegenrendészeti hatóságot.

86. §

A Tv. 51. § (2) bekezdés *d*) pontja szerinti esetben a menekültügyi hatóság elsősorban azt vizsgálja, hogy a jogerős elutasító döntés meghozatalát követően felmerültek-e olyan új tények, illetve körülmények, amelyek alapján a kérelmező menekültkénti vagy oltalmazottkénti elismerésének lenne helye.

Az érdemi eljárás

87. §

A kérelmezőt a kijelölt szálláshelyen történő elhelyezés alkalmával tájékoztatni kell a szálláshelyen előírt magatartási szabályokról, valamint e szabályok megszegésének következményeiről.

88. §

(1) A menekültügyi hatóság a kérelmezőt az érdemi eljárásban meghallgatja.

(2) Az érdemi eljárás során lefolytatott személyes meghallgatásról a kérelmező kérelmére hangfelvételt kell készíteni. A személyes meghallgatásra egyebekben a Tv. 43. §-ában, valamint e rendelet 74–77. §-aiban foglaltak irányadók.

89. §

(1) A menekültügyi hatóság az érdemi eljárásra utaló végzés meghozatalát követő munkanapon megkeresi a Nemzetbiztonsági Hivatalt.

(2) A megkeresésben a menekültügyi hatóság a Nemzetbiztonsági Hivatal részére továbbítja a kérelmező menekültügyi nyilvántartásban kezelt adatait. A Nemzetbiztonsági Hivatal megkeresésére a menekültügyi hatóság a kérelemhez csatolt okiratokba betekintést biztosít, illetve azokról másolatot készít.

(3) A Nemzetbiztonsági Hivatal a kérelmezőt meghallgathatja. A meghallgatáson a kérelmező jogi képviselője részt vehet.

(4) Ha a szakhatósági állásfoglalás megküldését követően a külföldre vonatkozóan olyan adat merül fel, amely a szakhatósági hozzájárulás visszavonását indokolja, a Nemzetbiztonsági Hivatal a menekültügyi hatóságot haladéktalanul értesíti.

90. §

Annak megállapítása érdekében, hogy az elismerését kérővel szemben elkövetett cselekmények vagy azon cselekmények, amelyeket vele szemben elkövethetnek, üldözésnek, illetve súlyos sérelemnek minősülnek-e, figyelembe kell venni az elismerését kérő társadalmi helyzetét, személyes körülményeit, valamint nemét és életkorát.

91. §

A Tv. 63. § (1) bekezdésének alkalmazásában a hatékony eszközök rendelkezésre állásának követelménye akkor valósul meg, ha az állam, ahonnan a kérelmező menekülni kényszerül,

a) rendelkezik az üldöztetésnek, illetve a súlyos sérelemnek minősülő cselekmények felderítéséhez, büntetőeljárás lefolytatásához és a cselekmények szankcionálásához szükséges hatékony jogszabályokkal, valamint azok érvényesülését biztosítani hivatott intézményrendszerrel, és

b) különösen az a) pontban meghatározott eszközök segítségével megfelelő és hatásos lépéseket tesz az üldöztetés, illetve a súlyos sérelem megakadályozása érdekében.

92. §

(1) A menekültügyi hatóság a Tv. 63. § (2) bekezdésének alkalmazása során

a) megvizsgálja, hogy a kérelmező hozzáférhet-e a védelemhez abba az államba történő visszatérése esetén, ahonnan menekülni kényszerült;

b) konkrétan megnevezi azt az országrészt, amelyre nézve a védelmet biztosítottak tekinti.

(2) A kérelmezőtől – egyéni körülményeire is tekintettel – akkor várható el ésszerűen, hogy az érintett országrészbe visszatérjen, ha

a) a kérelmező jogszerűen, biztonságosan és a gyakorlatban véghezvihető módon eljuthat ebbe az országrészbe,

b) a kérelmező az adott országrészben családi vagy rokoni kapcsolatokkal rendelkezik, illetve alapvető megélhetése és lakhatása más módon biztosítható, és

c) nem áll fenn annak a veszélye, hogy a kérelmező ebben az országrészben üldöztetés, súlyos sérelem vagy más

súlyos emberi jogsértés áldozata lesz, függetlenül attól, hogy ezek kapcsolódnak-e a kérelmében előadott menekülési okokhoz.

(3) A menekültügyi hatóság a (2) bekezdés alkalmazása során különösen a kérelmező egészségi állapotát, különleges bánásmód iránti igényét, életkorát, nemi, vallási, nemzetiségi hovatartozását, valamint kulturális kötődését értékelni köteles körülményként.

(4) Nem tekinthető biztosítottak a Tv. 63. § (2) bekezdésében foglalt védelem, ha az üldözés vagy súlyos sérelem hátterében az az állam vagy annak az államnak az egészségét ellenőrzése alatt tartó párt vagy szervezet áll, ahonnan a kérelmező menekülni kényszerült.

93. §

A menekültügyi hatóság annak vizsgálata során, hogy az az állam vagy annak az államnak egy jelentős része, ahonnan a kérelmező menekülni kényszerül, valamely nemzetközi szervezet ellenőrzése alatt áll-e, továbbá, hogy e szervezet biztosítja-e a kérelmező számára a Tv. 63. §-a szerinti védelmet, figyelembe veszi a Tanács iránymutatóit.

94. §

A Tv. 65. §-ban foglalt összefüggés akkor áll fenn, ha a) a Tv. 6. § (1) bekezdés szerinti üldözési okok és a Tv. 60. § értelmében üldözésnek minősülő cselekmények között ok-okozati viszony áll fenn, vagy

b) az állam, ahonnan a kérelmező menekülni kényszerült, a kérelmező számára faji, vallási okokból, a kérelmező nemzeti hovatartozása, meghatározott társadalmi csoporthoz tartozása vagy politikai meggyőződése miatt nem biztosítja a Tv. 63. § (1) bekezdése szerinti védelmet.

95. §

Ha a menekültügyi hatóság a kérelmet a Tv. 59. § (1) bekezdés b) pontja alapján utasítja el, a jogerős elutasító határozat közlésével egyidejűleg a külföldi részére igazolást állít ki, melyben a harmadik ország érintett hatóságait – a harmadik ország hivatalos nyelvén – tájékoztatja a kérelem elutasításának tényéről és indokáról.

Dublini eljárás

96. §

(1) Ha a dublini eljárás lefolytatására az érdemi eljárásban kerül sor, a 83–85. §-ban foglaltakat megfelelően alkalmazni kell.

(2) Dublini eljárás lefolytatásának csak a menekültügyi hatóság érdemi eljárást lezáró döntése meghozataláig van helye.

Repülőtéri eljárás

97. §

(1) A Tv. 72. §-a szerinti repülőtéri eljárás során e fejezet rendelkezéseit az e §-ban foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) A repülőtéri eljárás során a menekültügyi hatóság a kérelmezőt a kérelem előterjesztését követően haladéktalanul meghallgatja.

(3) A Tv. 72. § (5) bekezdése alapján a kérelmező belépését a menekültügyi hatóság kezdeményezi.

(4) Ha a különleges bánásmódot igénylő személy családtagjaival közös kérelmet nyújt be, a repülőtéri eljárás szabályai a családtagokra sem alkalmazhatók.

A menekültkenti és az oltalmazottkenti elismerés visszavonása

98. §

(1) A menekültkenti vagy oltalmazottkenti elismerés visszavonására irányuló eljárás – a jogállásról írásban történő lemondás esetét kivéve – hivatalból indul.

(2) A menekültkenti vagy oltalmazottkenti elismerés visszavonására irányuló eljárásban a Tv. VII. Fejezetének, valamint e rendelet VI. Fejezetének rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell.

99. §

Ha a menekültügyi hatóság a menekültkenti elismerés visszavonását a Tv. 11. § (2) bekezdés *e*) pontja alapján vagy az oltalmazottkenti elismerés visszavonását a Tv. 18. § (2) bekezdés *e*) pontja alapján kezdeményezi, döntésének meghozatala során vizsgálnia kell, hogy a körülményekben bekövetkezett változás van-e annyira jelentős és maradandó jellegű, amelyre tekintettel a menekült üldözéstől vagy az oltalmazott súlyos sérelemtől való félelme már nem tekinthető megalapozottnak.

VIII. Fejezet

A MENEDÉKESKÉNTI ELISMERÉSRE IRÁNYULÓ ELJÁRÁS

100. §

Ha az Országgyűlés a Tanács által ideiglenes védelemre jogosultként elismert személyekkel azonos származási országból vagy régióból, azonos okok miatt elmenekülni kényszerülő személyeket ismer el ideiglenes védelemre jogosultként, az elismerésről a Tanácsot és a Bizottságot haladéktalanul értesíteni kell.

101. §

(1) A menekültügyi hatóság a menedékeskenti elismerését kérőt (e fejezetben a továbbiakban: kérelmező) a menedékeskenti elismerésre irányuló eljárás tartamára befogadó állomáson helyezi el, vagy – kérelmére – magánszálláshelyet jelöl ki részére.

(2) A kérelmező a menedékeskenti elismerésre irányuló eljárás alatt köteles a számára kijelölt szálláshelyen életvitelszerűen tartózkodni.

(3) A kérelmezőt a kijelölt szálláshelyen történő elhelyezés alkalmával tájékoztatni kell a szálláshelyen előírt magatartási szabályokról, valamint e szabályok megszegésének következményeiről.

102. §

(1) A menedékeskenti elismerésre irányuló eljárásban a Tv. VII. Fejezetének, valamint e rendelet VI. Fejezetének rendelkezései – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – megfelelően alkalmazandók.

(2) A menedékeskenti elismerésre irányuló eljárásban a 67. §-t nem kell alkalmazni.

103. §

(1) A menekültügyi hatóság a kérelmező személyes meghallgatását követő munkanapon megkeresi a Nemzetbiztonsági Hivatalt.

(2) A megkeresésben a menekültügyi hatóság a Nemzetbiztonsági Hivatal részére továbbítja a kérelmező menekültügyi nyilvántartásban kezelt adatait. A Nemzetbiztonsági Hivatal megkeresésére a menekültügyi hatóság a menedékeskenti elismerés iránti kérelemhez csatolt okiratokba betekintést biztosít, illetve azokról másolatot készít.

(3) A Nemzetbiztonsági Hivatal a kérelmezőt meghallgathatja. A meghallgatáson a kérelmező jogi képviselője részt vehet.

(4) Ha a szakhatósági állásfoglalás megküldését követően a külföldre vonatkozóan olyan adat merül fel, amely a szakhatósági hozzájárulás visszavonását indokolja, a Nemzetbiztonsági Hivatal a menekültügyi hatóságot haladéktalanul értesíti.

A menedékeskénti elismerés visszavonása

104. §

(1) A menedékeskénti elismerés visszavonására irányuló eljárás – a Tv. 25. § (2) bekezdés *a)* és *c)* pontjában foglalt esetet kivéve – hivatalból indul.

(2) A menedékeskénti elismerés visszavonására irányuló eljárásban a Tv. VII. Fejezetének, valamint e rendelet VI. Fejezetének rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell.

Menedékes átadása

105. §

(1) Ha a menedékes családtagját a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek tömeges beáramlása esetén nyújtandó átmeneti védelem minimumkövetelményeiről, valamint a tagállamok e személyek befogadása és a befogadás következményeinek viselése tekintetében tett erőfeszítései közötti egyensúly előmozdítására irányuló intézkedésekről szóló, 2001. július 20-i, 2001/55/EK tanácsi irányelvet (a továbbiakban: 2001/55/EK irányelv) alkalmazó más állam részesíti ideiglenes védelemben, a menedékes – a család egységének biztosítása céljából – kezdeményezheti a menekültügyi hatóságnál, hogy a továbbiakban őt is ezen állam részesítse ideiglenes védelemben.

(2) A menekültügyi hatóság a menedékes (1) bekezdés szerinti kezdeményezésére megkeresi az érintett államot arra nézve, hogy a menedékest – a család egységének biztosítása céljából – ideiglenes védelemben részesíti-e.

(3) Ha a megkeresett állam vállalja, hogy a menedékest ideiglenes védelemben részesíti, a menekültügyi hatóság a menedékeskénti elismerést a Tv. 25. § (2) bekezdés *a)* pontja alapján visszavonja, és a menedékest az e rendelet 4. mellékletében meghatározott igazolvánnyal látja el.

(4) Ha a megkeresett állam a menedékes ideiglenes védelemben részesítését nem vállalja, a menekültügyi hatóság erről a menedékest értesíti, egyidejűleg tájékoztatja a Tv. 20. § (2) bekezdésében foglaltakról.

106. §

(1) Ha a Tv. 19. § *a)* pontja alapján menedékesként elismert személyek száma meghaladja a Magyar Köztársaságnak a Tanács határozatában megállapított befogadóképességét, a menekültügyi hatóság a befogadóképességet meghaladó számú menedékes átadása céljából – a Bizottság egyidejű értesítése mellett – megkereséssel fordulhat a 2001/55/EK irányelvet alkalmazó más államhoz.

(2) A Magyar Köztársaság (1) bekezdés szerinti befogadóképességét a miniszter a külpolitikáért és az adópolitikáért felelős miniszterrel egyetértésben állapítja meg.

(3) Ha a megkeresett állam menedékes átvételét vállalja, a menekültügyi hatóság a menedékest a megkeresett állam részére csak a menedékes beleegyezésével adhatja át. Ennek érdekében a menekültügyi hatóság a menedékest az átadást megelőzően meghallgatja. A meghallgatásról jegyzőkönyvet kell készíteni.

(4) Ha a menedékes hozzájárul ahhoz, hogy a Magyar Köztársaság helyett a megkeresett állam részesítse ideiglenes védelemben, a menekültügyi hatóság a menedékeskénti elismerést a Tv. 25. § (2) bekezdés *a)* pontja alapján visszavonja, és a menedékest az e rendelet 4. mellékletében meghatározott igazolvánnyal látja el.

Menedékes átvétele

107. §

(1) Ha a menekültügyi hatóságot a 2001/55/EK irányelvet alkalmazó más állam ideiglenes védelemben részesített személy átadása céljából megkeresi, a menekültügyi hatóság az átvételről a Magyar Köztársaságnak a Tanács határozatában megállapított befogadóképessége alapján dönt.

(2) Az (1) bekezdés alapján átvett külföldit a feltételek vizsgálata nélkül menedékesként kell elismerni.

(3) Ha a megkereső állam az átvételt a család egységének biztosítása céljából kezdeményezi, és a családtag átvételével a menedékes egyetért, a menekültügyi hatóság az átvételt nem tagadhatja meg azon az alapon, hogy az a Magyar Köztársaság befogadóképességére tekintettel nem teljesíthető.

(4) A (3) bekezdés nem zárja ki annak kezdeményezését, hogy a családegyesítésre a megkereső államban kerüljön sor, feltéve, hogy ezzel a menedékes egyetért. A menekültügyi hatóság a menedékest az egyetértés beszerzése érdekében meghallgatja. A meghallgatásról jegyzőkönyvet kell készíteni.

108. §

A menedékeskénti elismerésnek a Tv. 25. § (2) bekezdés *c)* pontja alapján történő visszavonása nem akadályozza annak, hogy a menekültügyi hatóság a származási országából visszatért külföldit – kérelmére – ismételten menedékesként ismerje el, feltéve, hogy rá nézve a Tv. 20. § (1) bekezdésében foglalt feltétel fennáll.

IX. Fejezet

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

Hatályba léptető és hatályon kívül helyező rendelkezések

109. §

(1) Ez a rendelet 2008. január 1-jén lép hatályba.

(2) Ez a bekezdés, a (3) bekezdés, a 111–116. §, a 111. §-t megelőző alcím, valamint a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvénnyel, valamint a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvénnyel összefüggő egyes kormányrendeletek módosításáról szóló 115/2007. (V. 24.) Korm. rendelet 2008. január 2-án hatályát veszti.

(3) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti

a) a magánszálláshelyek idegenforgalmi célú hasznosításáról szóló 110/1997. (VI. 25.) Korm. rendelet 4. § (5)–(6) bekezdése;

b) a menedékjogról szóló 1997. évi CXXXIX. törvény hatálya alá tartozó külföldiek ellátásáról és támogatásáról szóló 25/1998. (II. 18.) Korm. rendelet;

c) a menedékjogról szóló 1997. évi CXXXIX. törvény hatálya alá tartozó külföldiek ellátásáról és támogatásáról szóló 25/1998. (II. 18.) Korm. rendelet módosításáról szóló 171/2001. (IX. 26.) Korm. rendelet;

d) a menekültügyi eljárás részletes szabályairól és a menedékesek okmányairól szóló 172/2001. (IX. 26.) Korm. rendelet;

e) a Belügyminisztérium Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal létrehozásáról szóló 162/1999. (XI. 19.) Korm. rendelet módosításáról szóló 173/2001. (IX. 26.) Korm. rendelet;

f) a külföldiek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2001. évi XXXIX. törvény végrehajtásáról szóló 170/2001. (IX. 26.) Korm. rendelet módosításáról szóló 99/2002. (V. 5.) Korm. rendelet;

g) a Belügyminisztérium Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal létrehozásáról szóló 162/1999. (XI. 19.) Korm. rendelet módosításáról szóló 214/2002. (X. 17.) Korm. rendelet;

h) az államháztartás működési rendjéről szóló 217/1998. (XII. 30.) Korm. rendelet, valamint a Magyar Államkincstár Részvénytársaság és az Államháztartási Hivatal átszervezése miatt szükségessé váló kormányrendeletek módosításáról szóló 89/2003. (VI. 25.) Korm. rendelet 96. § *g)* pontja;

i) a menedékjogról szóló 1997. évi CXXXIX. törvény hatálya alá tartozó külföldiek ellátásáról és támogatásáról szóló 25/1998. (II. 18.) Korm. rendelet módosításáról szóló 12/2004. (II. 5.) Korm. rendelet;

j) a menekültügyi eljárás részletes szabályairól és a menedékesek okmányairól szóló 172/2001. (IX. 26.) Korm. rendelet, valamint a Belügyminisztérium Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal létrehozásáról szóló 162/1999. (XI. 19.) Korm. rendelet módosításáról szóló 278/2004. (X. 12.) Korm. rendelet;

k) a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény hatálybalépésével összefüggő, egyes belügyi ágazati feladatokat érintő kormányrendeletek módosításáról szóló 223/2005. (X. 13.) Korm. rendelet 7–12. §-a;

l) az Igazságügyi Hivatalról szóló 303/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet 24. § (2) bekezdése, valamint 25. §-a.

Átmeneti rendelkezések

110. §

(1) A rendelet hatálybalépése előtt megtérítési kötelezettséggel nyújtott támogatásokra fennálló visszafizetési igényt a támogatási szerződésben foglaltaktól függően a jegyző érvényesíti.

(2) Ha a menekült a rendelet hatálybalépése előtt megkötött szerződés alapján az otthonteremtési támogatás törlesztő részleteit az önkormányzathoz fizeti be, a jegyző félévente tájékoztatja a Hivatalt a törlesztésről.

Módosuló rendelkezések

111. §

(1) A külföldre utazásról szóló 1998. évi XII. törvény végrehajtásáról szóló 101/1998. (V. 22.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Utv. Vhr.) 2. § (1) bekezdése a következő új *c)* ponttal egészül ki, ezzel egyidejűleg az eredeti *c)–d)* pont megjelölése *d)–e)*-re változik:

[E rendelet alkalmazásában az útlevél mellett az úti okmányok fajtái:]

„*c)* az oltalmazottként elismert személyek úti okmánya;”

(2) Az Utv. Vhr. 2. § (1) bekezdése a következő *f)* ponttal egészül ki:

[E rendelet alkalmazásában az útlevél mellett az úti okmányok fajtái:]

„f) a menekültként elismert személy, az oltalmazottként elismert személy és a menedékes egyszeri visszautazásra jogosító úti okmánya.”

(3) Az Utv. Vhr. 4. § (2) bekezdése a következő c) ponttal egészül ki:

[A küllképviselő hatáskörébe tartozik:]

„c) a menekültként elismert személy, az oltalmazottként elismert személy és a menedékes egyszeri visszautazásra jogosító úti okmányával kapcsolatos hatósági eljárás.”

(4) Az Utv. Vhr. 11. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A menedékes úti okmánya tartalmazza:

a) a kérelmező családi és utónevét, születési helyét, idejét, nemét, állampolgárságát vagy hontalanságát, arcképmását, saját kezű aláírását;

b) a menedékes jogállást igazoló okmány számát, az okmányt kiállító hatóság megnevezését, továbbá a kérelmező jogállására vonatkozó bejegyzést;

c) az úti okmány megnevezését, számát, keltét, érvényességi idejét, a kiállító magyar útlevélhatóság megnevezését és bélyegzőlenyomatát.”

(5) Az Utv. Vhr. a következő 11/A. és 11/B. §-sal és alcímekkel egészül ki:

„A menekültként elismert személyek kétnyelvű úti okmánya és az oltalmazottként elismert személyek úti okmánya

11/A. § (1) A menekültként elismert személyek kétnyelvű úti okmánya és az oltalmazottként elismert személyek úti okmánya egy évig érvényes.

(2) Az oltalmazottként elismert személyek úti okmánya 32 számozott oldalt tartalmazó füzet.

(3) Az oltalmazottként elismert személyek úti okmánya tartalmazza:

a) a kérelmező családi és utónevét, születési helyét, idejét, nemét, állampolgárságát vagy hontalanságát, arcképmását, saját kezű aláírását;

b) a kérelmező oltalmazott jogállására vonatkozó bejegyzést;

c) az úti okmány megnevezését, számát, keltét, érvényességi idejét, a kiállító magyar útlevélhatóság megnevezését és bélyegzőlenyomatát.

A menekültként elismert személy, az oltalmazottként elismert személy és a menedékes egyszeri visszautazásra jogosító úti okmánya

11/B. § (1) A menekültként elismert személy, az oltalmazottként elismert személy és a menedékes az elveszett, eltulajdonított, megrongálódott, illetve személyazonosság megállapítására más módon alkalmatlanná vált úti okmánya helyett Magyarországra történő egyszeri visszautazásra jogosító úti okmányra jogosult.

(2) Az úti okmány tartalmazza:

a) a kérelmező családi és utónevét, születési helyét, idejét, nemét, állampolgárságát vagy hontalanságát, arcképmását, saját kezű aláírását;

b) a kérelmező menekült, oltalmazott vagy menedékes jogállására vonatkozó bejegyzést;

c) az úti okmány megnevezését, számát, keltét, érvényességi idejét, a kiállító magyar útlevélhatóság megnevezését és bélyegzőlenyomatát.”

(6) Az Utv. Vhr. 13. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az úti okmány iránti kérelem, illetve az új úti okmány átvételekor leadott úti okmány átvételéről elismervényt kell kiállítani. A leadott útlevelet, a menekültként elismert személy kétnyelvű úti okmányát, illetve az oltalmazottként elismert személy úti okmányát a kérelmező kérésére érvénytelenítve vissza kell adni. A vissza nem adott útlevél megsemmisítéséről a Hivatal útján kell intézkedni, a menekültként elismert személy kétnyelvű úti okmányát, illetve az oltalmazottként elismert személy úti okmányát a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal illetékes területi szerve megsemmisíti.”

(7) Az Utv. Vhr. 14. § (1) bekezdése a következő e) ponttal egészül ki:

[A kérelmező]

„e) a menekültként elismert személy, az oltalmazottként elismert személy és a menedékes egyszeri visszautazásra jogosító úti okmánya iránti kérelmet a küllképviselőnél”

(8) Az Utv. Vhr. 31. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) E rendelet 2. § (1) bekezdés b) és c) pontja, valamint 11/A. §-a a harmadik országok állampolgárainak, illetve a hontalan személyeknek menekültként vagy a más okból nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésének feltételeiről és az e státuszok tartalmára vonatkozó minimumszabályokról szóló, 2004. április 29-i 2004/83/EK tanácsi irányelv 25. cikkének való megfelelést szolgálja.”

(9) Az Utv. Vhr. 6. § (1) bekezdésében a „menekültként elismert személyek kétnyelvű úti okmányával, továbbá a menedékesek úti okmányával” szövegrész helyébe a „menekültként elismert személyek kétnyelvű úti okmányával, az oltalmazottként elismert személyek úti okmányával, továbbá a menedékesek úti okmányával” szöveg, 11. § (1) bekezdésében az „utazásának időtartamára, de legfeljebb hat hónapra érvényes úti okmánnyal lehet” szövegrész helyébe a „hat hónapra érvényes úti okmánnyal kell” szöveg, 11. § (3) bekezdésében a „csak egyszeri utazásra” szövegrész helyébe az „egyszeri kiutazásra és visszautazásra” szöveg, 14. § (1) bekezdés c) pontjában a „menekültként elismert személy kétnyelvű úti okmánya, valamint a menedékes úti okmánya iránti kérelmet” szövegrész helyébe a „menekültként elismert személy kétnyelvű úti okmánya, az oltalmazottként elismert személy úti okmánya,

nya, valamint a menedékes úti okmánya iránti kérelmet” szöveg, 17. § (3) bekezdésében az „útlevél” szövegrész helyébe „úti okmány” szöveg, 23. § (1) bekezdésében az „a Hivatalnál” szövegrész helyébe az „az eljáró útlevélhatóságnál” szöveg lép.

112. §

(1) A Bevándorlási és Állampolgársági Hivatalról szóló 162/1999. (XI. 19.) Korm. rendelet (a továbbiakban: BÁHr.) 2. § (4) bekezdésében a „menekülteket befogadó állomások” szövegrész helyébe a „befogadó állomások” szöveg lép.

(2) A BÁHr. a következő 4/A. §-sal egészül ki:
„4/A. § (1) A Hivatalt a főigazgató vezeti.

(2) Főigazgatói megbízást az a köztisztviselő kaphat, aki állam- és jogtudományi egyetemi végzettséggel, valamint jogi vagy közigazgatási szakvizsgával rendelkezik.”

113. §

A közigazgatási hatósági eljárásban a személyes költségmentesség megállapításáról szóló 180/2005. (IX. 9.) Korm. rendelet 4. § (2) bekezdés *d*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Költségmentességben lehet részesíteni – jövedelmi és vagyoni helyzetének vizsgálata nélkül – azt a felet is, aki a kérelem benyújtásakor]

„*d*) menekült, menedékes, illetve menekültkénti vagy oltalmazottkénti elismerését kérő vagy menedékeskénti elismerését kérő személy számára biztosított ellátásra és támogatásra jogosult.”

114. §

(1) A közforgalmú személyszállítási utazási kedvezményről szóló 85/2007. (IV. 25.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Utazási kedvezményről szóló Korm. rend.) 6. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„6. § Az 1. mellékletben meghatározott utazási kedvezmény igénybevételére jogosult

a) a tartózkodási engedéllyel rendelkező menekültkénti vagy oltalmazottkénti elismerését kérő, valamint a menedékeskénti elismerését kérő személy, továbbá

b) a menekült és a menedékes a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal által kiállított igazolás alapján az igazolásban meghatározott viszonylatra és alkalommal.”

(2) Az Utazási kedvezményéről szóló Korm. rend. 1. mellékletének 26. pontja feletti sorban a „Menekültkénti elismerését kérő személyek utazási kedvezményei” szö-

vegrész helyébe a „Menekültkénti vagy oltalmazottkénti elismerését kérő, a menedékeskénti elismerését kérő személyek, valamint a menekültek és a menedékesek utazási kedvezményei” szöveg lép.

(3) Az Utazási kedvezményéről szóló Korm. rend. 1. mellékletének 26. pontjában a „tartózkodási engedéllyel rendelkező menekültkénti elismerést kérő személy” szövegrész helyébe a „tartózkodási engedéllyel, valamint a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal által kiállított igazolással rendelkező, menekültkénti vagy oltalmazottkénti elismerését kérő, valamint a menedékeskénti elismerését kérő személy” szöveg lép.

(4) Az Utazási kedvezményéről szóló Korm. rend. 1. mellékletének 27. pontjában a „menekültkénti elismerést kérő személy egy alkalommal” szövegrész helyébe a „a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal által kiállított igazolással rendelkező menekült és menedékes” szöveg lép.

115. §

(1) A szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény végrehajtásáról szóló 113/2007. (V. 24.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Szmvtv. Vhr.) 63. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az egészségbiztosítási szolgáltatások ellátási igazolvánnyal vehetők igénybe.”

(2) Az Szmvtv. Vhr. 63. §-a a következő új (3)–(4) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az egészségügyi szolgáltató az elvégzett szolgáltatást – az egészségügyi szolgáltatások Egészségbiztosítási Alapból történő finanszírozásának részletes szabályairól szóló jogszabály által – az adott ellátás jelentésére és elszámolására előírt nyomtatványon az OEP egészségügyi szolgáltató székhelye (telephelye) szerint illetékes szervnek jelenti, amely a térítés ellenjegyzése után a jelentést továbbítja az OEP részére. A jelentések alapján történő elszámolást – az egészségügyi szolgáltatások szerinti részletezésben – az OEP küldi meg havonta az őrzött szállást fenntartó hatóságnak.

(4) Az egészségügyi szolgáltató az elvégzett szolgáltatás költségét – vényköteles készítmények esetében – az EGT-állampolgár, illetve a családtag tartózkodási jogát igazoló okmányának számát feltüntető vény, valamint a gyógyszerkészítmény megnevezését, árát és mennyiségét tartalmazó, az őrzött szállást fenntartó hatóság mint vevő részére kiállított összesített számla bemutatásával igényelheti vissza. A vényt és a számlát az egészségügyi szolgáltató az OEP egészségügyi szolgáltató székhelye (telephelye) szerint illetékes szervéhez továbbítja.”

116. §

(1) A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény végrehajtásáról szóló 114/2007. (V. 24.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Harmtv. Vhr.) 140. § (2) bekezdés helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az egészségbiztosítási szolgáltatások ellátási igazolvánnyal vehetők igénybe.”

(2) A Harmtv. Vhr. 140. §-a a következő új (3)–(4) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az egészségügyi szolgáltató az elvégzett szolgáltatást – az egészségügyi szolgáltatások Egészségbiztosítási Alapból történő finanszírozásának részletes szabályairól szóló jogszabály által – az adott ellátás jelentésére és elszámolására előírt nyomtatványon az OEP egészségügyi szolgáltató székhelye (telephelye) szerint illetékes szervnek jelenti, amely a térítés ellenjegyzése után a jelentést továbbítja az OEP részére. A jelentések alapján történő elszámolást – az egészségügyi szolgáltatások szerinti részletezésben – az OEP küldi meg havonta az idegenrendészeti szállást fenntartó hatóságoknak.

(4) Az egészségügyi szolgáltató az elvégzett szolgáltatás költségét – vényköteles készítmények esetében – a harmadik országbeli állampolgár tartózkodásra jogosító engedélyének számát feltüntető vény, valamint a gyógyszerkészítmény megnevezését, árát és mennyiségét tartalmazó, az idegenrendészeti szállást fenntartó hatóság mint vevő részére kiállított összesített számla bemutatásával igényelheti vissza. A vényt és a számlát az egészségügyi szolgáltató az OEP egészségügyi szolgáltató székhelye (telephelye) szerint illetékes szervéhez továbbítja.”

Az Európai Unió jogának való megfelelés

117. §

(1) E rendelet – a menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvénnyel együtt – a következő közösségi jogi aktusoknak történő megfelelést szolgálja:

a) az Európai Közösségek bevándorlásért felelős minisztereinek 1992. november 30-i állásfoglalása a nyilvánvalóan alaptalan menedékjogi kérelmekről;

b) az Európai Közösségek bevándorlásért felelős minisztereinek 1992. november 30-i állásfoglalása a harmadik befogadó országokra vonatkozó kérdések összehangolt megközelítéséről;

c) az Európai Közösségek bevándorlásért felelős minisztereinek Londonban, 1992. november 30-án és december 1-jén meghozott állásfoglalásai azokról az országokról, amelyekben az üldöztetésnek nincs komoly veszélye;

d) a Tanács 1995. június 20-i állásfoglalása a menekültügyi eljárások minimális garanciáiról;

e) a Tanács 1995. szeptember 25-i állásfoglalása az ideiglenes védelemben részesülő személyek belépésével

és tartózkodásával kapcsolatos kötelezettség megosztásáról;

f) a Tanács 1997. június 26-i állásfoglalása a harmadik államból származó kísérő nélküli kiskorúakról;

g) a Tanács 2001/55/EK irányelve (2001. július 20.) a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek tömeges beáramlása esetén nyújtandó átmeneti védelem minimum követelményeiről, valamint a tagállamok e személyek befogadása és a befogadás következményeinek viselése tekintetében tett erőfeszítései közötti egyensúly előmozdítására irányuló intézkedésekről 7. cikk (1) bekezdés, 13. cikk, 15. cikk (2)–(3) és (5) bekezdés, 16. cikk, 21. cikk (1) bekezdés, 25. cikk (1) bekezdés, 26. cikk (1)–(2) és (5) bekezdés;

h) a Tanács 2003/9/EK irányelve (2003. január 27.) a menedékkérők befogadása minimumszabályainak megállapításáról 5. cikk, 7. cikk (2) és (4) bekezdés, 8. cikk, 9. cikk, 13. cikk (2)–(5), 14. cikk (1)–(4) bekezdés, 15. cikk, 16. cikk (1) bekezdés b) pont, 16. cikk (4) bekezdés, 17. cikk (1) bekezdés, 18. cikk (2) bekezdés, 19. cikk (2)–(3) bekezdés, 20. cikk;

i) a Tanács 2004/83/EK irányelve (2004. április 29.) a harmadik országok állampolgárainak, illetve a hontalan személyeknek menekültként vagy a más okból nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésének feltételeiről és az e státuszok tartalmára vonatkozó minimumszabályokról 4. cikk (3) bekezdés, 7. cikk (3) bekezdés, 8. cikk (1) bekezdés, 9. cikk (3) bekezdés, 11. cikk (2) bekezdés, 14. cikk (2) bekezdés, 16. cikk (2) bekezdés, 19. cikk (4) bekezdés, 23. cikk (1)–(2) bekezdés, 25. cikk (2) bekezdés, 27. cikk (2)–(3) bekezdés, 29. cikk (3) bekezdés, 30. cikk (5) bekezdés, 33. cikk, 34. cikk;

j) a Tanács 2005/85/EK irányelve (2005. december 1.) a menekültstátusz megadására és visszavonására vonatkozó tagállami eljárások minimumszabályairól 6. cikk (5) bekezdés, 8. cikk (2) bekezdés b) pont, 10. cikk (1) bekezdés a) és b) pont, 11. cikk (2) bekezdés b) pont, 12. cikk (1) és (3) bekezdés, 13. cikk (1)–(3) és (4) bekezdés, 16. cikk (3) és (4) bekezdés, 17. cikk (1) bekezdés, (5) bekezdés a) pont, (6) bekezdés, 22. cikk, 27. cikk (2) bekezdés b) és c) pont, 27. cikk (3) bekezdés b) pont, 27. cikk (5) bekezdés, 29. cikk (4)–(5) és (7) bekezdés, 30. cikk (5) és (6) bekezdés, 32. cikk (3) bekezdés, 34. cikk (2) bekezdés a) és b) pont, 35. cikk (3) bekezdés c) és d) pont, 38. cikk (1) bekezdés b)–d) pont, 38. cikk (2)–(3) bekezdés.

(2) E rendelet – a menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvénnyel együtt – a következő közösségi jogi aktusok végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapít meg:

a) a Tanács 2725/2000/EK (2000. december 11.) rendelete a dublini egyezmény hatékony alkalmazása érdekében az ujljenyomatok összehasonlítására irányuló „Eurodac” létrehozásáról;

b) a Tanács 343/2003/EK (2003. február 18.) rendelete az egy harmadik ország állampolgára által a tagállamok

egyikében benyújtott menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltevételek és eljárási szabályok megállapításáról.

(3) E rendelet a következő közösségi jogi aktusok végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapít meg:

a) a Tanács 407/2002/EK rendelete (2002. február 28.) a Dublini Egyezmény hatékony alkalmazása érdekében az ujjlenyomatok összehasonlítására irányuló Eurodac létre-

hozásáról szóló 2725/2000/EK rendelet végrehajtására vonatkozó egyes szabályok megállapításáról;

b) a Bizottság 1560/2003/EK rendelete (2003. szeptember 2.) egy harmadik ország állampolgára által a tagállamok egyikében benyújtott menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó szempontok és eljárási szabályok megállapításáról szóló 343/2003/EK tanácsi rendelet részletes alkalmazási szabályainak megállapításáról.

1. melléklet a 301/2007. (XI. 9.) Korm. rendelethez

A menedékes személyazonosságát és tartózkodási jogát igazoló okmány

Az okmány formája és adattartalma: a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról szóló, 2002. június 13-i, 1030/2002/EK tanácsi rendeletben meghatározottak szerint.

Az okmány formátuma: ID-2 kártya

A megjegyzések között

1. a menedékes jogállásra történő utalást,
2. a menedékes anyja születési családi és utónevét vagy -neveit,
3. a menedékes szálláshelyét

kell feltüntetni.

2. melléklet a 301/2007. (XI. 9.) Korm. rendelethez

NYILATKOZAT

a menekültként vagy oltalmazottként, valamint a menedékesként történő elismerését kérő vagyoni és jövedelmi helyzetéről és az abban bekövetkezett változásokról

A) Személyes adatok

A nyilatkozó

- a) családi és utóneve:
- b) születési helye és ideje:
- c) szálláshelyének címe:
- d) tartózkodási engedélyének száma:

B) Vagyoni adatok

A nyilatkozat benyújtásának időpontjában az alábbi – Magyarországon rendelkezésemre álló – vagyontárgyakkal rendelkezem – nem rendelkezem:

1. ingatlan (olyan ingatlan, melyben nem lakik életvitelszerűen):
nem rendelkezem – rendelkezem, forgalmi érték: Ft
2. gépjármű: nem rendelkezem – rendelkezem, forgalmi érték: Ft
3. gépi meghajtású termelő- és munkaeszköz:
nem rendelkezem – rendelkezem, forgalmi érték: Ft
4. készpénz: nem rendelkezem – rendelkezem, összeg: Ft
5. takarékbetét: nem rendelkezem – rendelkezem, összeg: Ft

6. értékpapír: nem rendelkezem – rendelkezem, érték: Ft
 7. vagyoni értékű jog (tartós földhasználat, földhasználat, haszonélvezet, használat, külföldiek ingatlanhasználati joga stb.): nem rendelkezem – rendelkezem, érték: Ft
 Összes vagyonom (1–7.) összege: Ft

C) Jövedelmi adatok

A nyilatkozat benyújtásának időpontjában az alábbi – Magyarországon rendelkezésemre álló – jövedelemmel rendelkezem – nem rendelkezem:

1. munkaviszonyból származó havi nettó jövedelem:
 nem rendelkezem – rendelkezem, összeg: Ft
 2. munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyból származó havi nettó jövedelem:
 nem rendelkezem – rendelkezem, összeg: Ft
 3. vagyontárgyak értékesítéséből származó jövedelem:
 nem rendelkezem – rendelkezem, összeg: Ft
 4. egyéb jövedelem: nem rendelkezem – rendelkezem, összeg: Ft
 Összes jövedelemem (1–4.) összege: Ft

D) Változás bejelentése

A nyilatkozó köteles haladéktalanul, de legkésőbb 15 napon belül a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatalnak (a továbbiakban: Hivatal) bejelenteni, ha

a) vagyontárgyai külön-külön számított forgalmi értéke (összege) elérte a Ft-ot, együttes forgalmi értéke (összege) a Ft-ot;

b) saját és vele közös háztartásban élő házastársa és egyenes ági rokona összes jövedelmének figyelembevételével számított egy főre jutó havi jövedelme meghaladja a munkabér mindenkor kötelező legkisebb havi összegét (20..... -ben a Ft-ot).

E) Nyilatkozat

Kijelentem, hogy a jelen nyilatkozatban foglalt adatok a valóságnak megfelelnek.

Tudomásul veszem, hogy

a) ha vagyonom értéke (összege) vagy jövedelemem havi összege meghaladja ezen Nyilatkozat D) pontjában meghatározott értéket (összeget), részemre a befogadási feltételek biztosítását a Hivatal megszünteti, és a jogosulatlanul igénybe vett ellátás ellenértékének megfizetésére, illetve a támogatási összeg visszafizetésére kötelezhet;

b) a Hivatal – a befogadási feltételek biztosítása során – vagyoni és jövedelmi helyzetemről újabb nyilatkozat benyújtására kötelezhet, amelynek 15 napon belül köteles vagyok eleget tenni;

c) a Hivatal a nyilatkozatban szereplő adatok valóságát ellenőrizheti;

d) a vagyoni és jövedelmi helyzetemről, valamint az abban bekövetkezett változásról kitöltött Nyilatkozatban valótlán adatok közlése vagy a nyilatkozattétel megtagadása esetén a Hivatal megvonhatja az ellátást és a támogatást.

Dátum:, 20..... év hónap nap.

.....
 a nyilatkozó (törvényes képviselője) aláírása

A nyilatkozatot átvettem:

Dátum:, 20..... év hónap nap.

.....
 a Hivatal képviselőjének aláírása

Minden menekültkénti vagy oltalmazottkénti, valamint menedékeskénti elismerését kérő külön nyilatkozatot tölts ki.
 A nyilatkozatot nyomtatott betűvel kell kitölteni.

3. melléklet a 301/2007. (XI. 9.) Korm. rendelethez

NYILATKOZAT

a menekült, az oltalmazott, valamint a menedékes vagyoni és jövedelmi helyzetéről, valamint az abban bekövetkezett változásokról*A) Személyes adatok*

A nyilatkozó

- a) családi és utóneve:
- b) születési helye:
- c) lakóhelyének/tartózkodási helyének/szálláshelyének címe:
- d) személyazonosító igazolványának/személyazonosságát és tartózkodási jogát igazoló okmányának/az elismerésről szóló jogerős határozatnak a száma:

B) Vagyoni adatok

A nyilatkozat benyújtásának időpontjában az alábbi – Magyarországon rendelkezésemre álló – vagyontárgyakkal rendelkezem – nem rendelkezem:

1. ingatlan (olyan ingatlan, melyben nem lakik életvitelszerűen):
nem rendelkezem – rendelkezem, forgalmi érték:	Ft
2. gépjármű: nem rendelkezem – rendelkezem, forgalmi érték:	Ft
3. gépi meghajtású termelő- és munkaeszköz:
nem rendelkezem – rendelkezem, forgalmi érték:	Ft
4. készpénz: nem rendelkezem – rendelkezem, összeg:	Ft
5. takarékbetét: nem rendelkezem – rendelkezem, összeg:	Ft
6. értékpapír: nem rendelkezem – rendelkezem, érték:	Ft
7. vagyoni értékű jog (tartós földhasználat, földhasználat, haszonélvezet, használat,
külföldiek ingatlanhasználati joga stb.): nem rendelkezem – rendelkezem, érték:	Ft
<i>Összes vagyonom (1–7.) összege:</i>	<i>Ft</i>

C) Jövedelmi adatok

A nyilatkozat benyújtásának időpontjában az alábbi – Magyarországon rendelkezésemre álló – jövedelemmel rendelkezem – nem rendelkezem:

1. munkaviszonyból, munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyból származó havi nettó jövedelem és táppénz: nem rendelkezem – rendelkezem, összeg:	Ft
2. társas és egyéni vállalkozásból származó havi nettó jövedelem:
nem rendelkezem – rendelkezem, összeg:	Ft
3. ingatlan, ingó vagyontárgyak értékesítéséből származó jövedelem:
nem rendelkezem – rendelkezem, összeg:	Ft
4. nyugellátás, baleseti nyugellátás, egyéb nyugdíjszerű ellátások:
nem rendelkezem – rendelkezem, összeg:	Ft
5. a gyermek ellátásához és gondozásához kapcsolódó támogatások
(különösen gyed, gyes, gyet, családi pótlék, gyermektartásdíj, árvaellátás):
nem rendelkezem – rendelkezem, összeg:	Ft
6. az Igazgatóság, önkormányzat és munkaügyi szervek által folyósított rendszeres pénzbeli ellátás (munkanélküli járadék, fogyatékosági támogatás, rendszeres szociális segély, jövedelempótló támogatások stb.):
nem rendelkezem – rendelkezem, összeg:	Ft

7. föld bérbeadásából származó jövedelem: nem rendelkezem – rendelkezem, összeg: Ft
 8. egyéb (különösen ösztöndíj, értékpapírból származó, östermelői, kis összegű kifizetések) jövedelem: nem rendelkezem – rendelkezem, összeg: Ft
 Összes jövedelem (1–8-ig): nem rendelkezem – rendelkezem, összeg: Ft

D) Változás bejelentése

A menekült, az oltalmazott, valamint a menedékes, ha befogadó állomáson tartózkodik a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatalnak (a továbbiakban: Hivatal), egyébként pedig a lakóhelye (tartózkodási helye, szálláshelye) szerint illetékes települési önkormányzat jegyzőjének köteles haladéktalanul, de legkésőbb 15 napon belül bejelenteni, ha

a) vagyontárgyai külön-külön számított forgalmi értéke (összege) elérte a Ft-ot, együttes forgalmi értéke (összege) a Ft-ot;

b) a saját és vele közös háztartásban élő házastársa és egyenes ági rokona összes jövedelmének figyelembevételével számított egy főre jutó havi jövedelme meghaladja az országos havi nettó átlagkereset Központi Statisztikai Hivatal éves tájékoztatójában közzétett mértékét (20..... -ben a Ft-ot).

E) Nyilatkozat

Kijelentem, hogy a jelen nyilatkozatban foglalt adatok a valóságnak megfelelnek.

Tudomásul veszem, hogy

a) ha vagyonom értéke (összege) vagy jövedelmem havi összege meghaladja ezen Nyilatkozat D) pontjában meghatározott értéket (összeget), a részemre biztosított ellátások és támogatások folyósítását a Hivatal, illetve a jegyző megszűnteti, és a jogosulatlanul igénybe vett ellátás ellenértékének megfizetésére, illetve a támogatási összeg visszafizetésére kötelezhet;

b) ha térítésmentes ellátásban, illetve támogatásban részesülök, a Hivatal, illetve a jegyző vagyoni és jövedelmi helyzetemről újabb nyilatkozat benyújtására kötelezhet, amelynek 15 napon belül köteles vagyok eleget tenni;

c) a vagyoni és jövedelmi helyzetemben bekövetkezett, ezen Nyilatkozat D) pontja szerinti változás bejelentésének elmulasztása esetén, illetve a vagyoni és jövedelmi helyzetemről szóló újabb nyilatkozat határidőben történő benyújtásának elmulasztása esetén a Hivatal, illetve a jegyző az ellátás vagy a pénzübeli támogatás folyósítását a nyilatkozat benyújtásáig felfüggesztheti;

d) a Hivatal és a jegyző a nyilatkozatban szereplő adatok valódiságát ellenőrizheti;

e) a vagyoni és jövedelmi helyzetemről, valamint az abban bekövetkezett változásról kitöltött Nyilatkozatban valótlán adatok közlése vagy a nyilatkozattétel megtagadása esetén a Hivatal megvonhatja az ellátást és a támogatást;

f) ha a harminc napot meghaladó külföldi tartózkodásomat vagy más akadályoztatásomat a Hivatalnak vagy a jegyzőnek bejelentem, a támogatás folyósítása a távollétem időtartama alatt, illetve az akadályoztatásom megszűnéséig szünetel.

Dátum:, 20..... év hónap nap.

.....
 a nyilatkozó (törvényes képviselője) aláírása

A nyilatkozatot átvettem:

Dátum:, 20..... év hónap nap.

.....
 a Hivatal képviselőjének aláírása

*Minden menekült, oltalmazott és menedékes külön nyilatkozatot tölt ki.
 A nyilatkozatot nyomtatott betűvel kell kitölteni.*

4. melléklet a 301/2007. (XI. 9.) Korm. rendelethez

Igazolvány

Az igazolványt kiállító tagállam neve:.....

Hivatkozási szám*:.....

Ezt az igazolványt a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek tömeges beáramlása esetén nyújtandó átmeneti védelem minimumkövetelményeiről, valamint a tagállamok e személyek befogadása s a befogadás következményeinek viselésére tett erőfeszítései közötti egyensúly elősegítésére irányuló intézkedésekről szóló, 2001. július 20-i 2001/55/EK irányelv 26. cikke alapján bocsátottuk ki.

Az igazolvány kizárólag a(z)¹-ből²-ba történő áttelepülésre érvényes.Az érintett személy³-ig köteles megjelenni⁴.

Az igazolvány kiállításának helye:

VEZETÉKNÉV:

KERESZTNEVEK:

SZÜLETÉSI HELY ÉS IDŐ:

Kiskorú esetén a felelős felnőtt neve(i):

AZ IGAZOLVÁNY TULAJDONOSÁNAK NEME:

ÁLLAMPOLGÁRSÁGA:

A kiállítás dátuma:

FÉNYKÉP

BÉLYEGZŐ

A kedvezményezett aláírása: Az illetékes hatóságok részéről:

Az igazolvány tulajdonosát a hatóságok a következők alapján azonosították:^{5 6}

Az igazolvány tulajdonosának személyazonossága nem volt megállapítható:

Ezt a dokumentumot kizárólag a 2001/55/EK irányelv 26. cikke értelmében állították ki, és az semmiféleképpen sem képez a külső határok átlépésére jogosító úti okmányokkal, vagy az érintett személy személyazonosságát igazoló okmányokkal egyenértékű dokumentumot.

* A hivatkozási számot az az ország adja ki, amelyből egy másik tagállamba az áthelyezés történik.

¹ Az a tagállam, ahonnan az áthelyezés történik.

² Az a tagállam, amelyikbe az áthelyezés történik.

³ Az a határidő, ameddig az érintett személynek érkezésekor a befogadó tagállamban meg kell jelennie.

⁴ Az a hely, ahol az érintett személynek a befogadó tagállamban érkezésekor meg kell jelennie.

⁵ A hatóságoknak benyújtott alábbi úti vagy személyi okmányok alapján.

⁶ Úti vagy személyi okmányokon kívüli más okmányok alapján.

**A Kormány
302/2007. (XI. 13.) Korm.
rendelete**

**a Magyar Köztársaság Kormánya és a Szlovén
Köztársaság Kormánya között a Tanács
2003. február 18-i, 343/2003/EK rendeletének
alkalmazása érdekében történő együttműködésről
szóló Közigazgatási Megállapodás kihirdetéséről**

1. §

A Kormány e rendelettel felhatalmazást ad a Magyar Köztársaság Kormánya és a Szlovén Köztársaság Kormánya között a Tanács 2003. február 18-i, 343/2003/EK rendeletének alkalmazása érdekében történő együttműködésről szóló, Lendván, 2007. október hó 17. napján aláírt Közigazgatási Megállapodás (a továbbiakban: Megállapodás) kötelező hatályának elismerésére.

2. §

A Kormány a Megállapodást e rendelettel kihirdeti.

3. §

A Megállapodás hiteles magyar és angol nyelvű szövege a következő:

**„Közigazgatási Megállapodás a Magyar Köztársaság
Kormánya és a Szlovén Köztársaság
Kormánya között a Tanács 2003. február 18-i,
343/2003/EK rendeletének alkalmazása érdekében
történő együttműködésről**

A Magyar Köztársaság Kormánya és a Szlovén Köztársaság Kormánya (a továbbiakban: Szerződő Felek) a Tanács 2003. február 18-i, 343/2003/EK rendelete 23. cikkében foglaltak hatékony végrehajtása érdekében egy harmadik országbeli állampolgár által a tagállamok egyikében benyújtott menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról a jelen Közigazgatási Megállapodást (a továbbiakban: Megállapodás) kötik.

1. cikk

(1) A Szerződő Felek a Tanács 2003. február 18-i, 343/2003/EK rendeletében (a továbbiakban: Rendelet) alkalmazott fogalmakat használják, azok ott rögzített jelentése szerint.

(2) Jelen Megállapodást a Rendelettel és a Bizottság 2003. szeptember 2-i, 1560/2003/EK rendeletével összhangban kell alkalmazni (a továbbiakban: Végrehajtási Rendelet).

2. cikk

(1) Jelen Megállapodás alkalmazása során a Szerződő Felek illetékes hatóságai (a továbbiakban: illetékes hatóságok)

a) a Magyar Köztársaságban:
Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium
Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal
1117 Budapest, Budafoki út 60.

Tel.: +36 (1) 463-4872

Fax: +36 (1) 463-4875

(a továbbiakban: BÁH);

b) a Szlovén Köztársaságban:

Belügyminisztérium

Közigazgatási Ügyek Igazgatósága

Menekültügyi Részleg

Cesta v Gorice 15.

1501 Ljubljana

Tel.: +386 (1) 200-8440

Fax: +386 (1) 256-3050

(a továbbiakban: Menekültügyi Részleg).

(2) Az illetékes hatóságok kölcsönösen tájékoztatják egymást az együttműködéshez szükséges adatokról és azok változásairól.

3. cikk

(1) A magyar Szerződő Fél részéről a BÁH (Menekültügyi Igazgatóság, Dublini Koordinációs Osztály) folytatja le a dublini eljárást.

(2) A szlovén Szerződő Fél részéről a Menekültügyi Részleg folytatja le a dublini eljárást.

(3) Az illetékes hatóságok együttműködésük során az angol nyelvet használják.

4. cikk

(1) Amennyiben a megkeresés a Rendelet 9. cikkén alapul, az illetékes hatóságok az átvételre vonatkozó megkeresésekre a megkeresés kézhezvételétől számított 30 (harminc) naptári napon belül válaszolnak.

(2) Amennyiben a visszavétel iránti megkeresés az Eurodac rendszerből származó adatokon alapul, az illetékes hatóságok lehetőleg haladéktalanul, de legkésőbb 10 (tíz) naptári napon belül adnak választ.

5. cikk

A Rendelet 21. cikk (2) és (3) bekezdéseiben meghatározott információkra vonatkozó megkeresésre az illetékes hatóságok a kézhezvételtől számított 30 (harminc) naptári napon belül válaszolnak.

6. cikk

A Rendelet 17. cikk (2) bekezdésében foglalt sürgősségi eljárást igénylő megkeresések teljesítése érdekében az illetékes hatóságok kapcsolattartó személyt jelölnek ki.

7. cikk

A DubliNet tartósan fennálló műszaki problémái esetén az illetékes hatóságok átmenetileg más olyan adatátviteli berendezést is alkalmazhatnak, amely biztosítja a kérelmek gyorsabb feldolgozását. Ebben az esetben elsősorban telefax útján tartják a kapcsolatot.

8. cikk

Amennyiben az illetékes hatóságok azzal az indokolással kívánják elhárítani felelősségüket, hogy a menedékjogi kérelem elbírálásáért egy másik tagállam felelős, úgy ezt csak olyan közvetlen és közvetett bizonyítékok haladéktalan bemutatásával tehetik meg, amelyek egy másik tagállam felelősségét egyértelműen alátámasztják.

9. cikk

(1) Valamely Szerződő Fél felelősségének elismerését követően az átadást kezdeményező hatóságok minden esetben 2 (két) munkanappal az átadást megelőzően értesítik az átvételért felelős hatóságot az átadás várható helyszínéről és időpontjáról. A kérelmező átvételekor a megkereső hatóság köteles átadni a kérelmezőt átvevő hatóságnak a menedékkérő úti okmányát, vagy ennek hiányában a Végrehajtási Rendelet vonatkozó melléklete szerinti laissez-passer-t.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt kötelezettség elmulasztása esetén a felelős hatóság megtagadhatja a kérelmező átvételét.

(3) Amennyiben az átvételért felelős hatóság a Rendeletben és a jelen Megállapodásban rögzített, átadás-átvételre vonatkozó határidőket elmulasztotta, és ennek eredményeképpen a megkereső hatóság a felelősség elismerését vélelmezi, a kérelmezőt – a megfelelő intézkedések keretében – át kell szállítani.

(4) A Szerződő Felek segítséget nyújtanak egymásnak más tagállamokba irányuló olyan átszállítások végrehajtásában, amelyek a Szerződő Felek repülőtereinek nemzetközi tranzitónáján keresztül bonyolódnak.

(5) A (4) bekezdés szerinti segítségnyújtás különösen más érintett hatóságoknak a Szerződő Felek repülőterein keresztül tervezett átszállításokról való értesítését foglalja magában.

10. cikk

Ha egy végrehajtott átszállítás után a kérelmező személyes dokumentumai vagy tárgyai a Szerződő Félnél lehetők fel, az illetékes hatóság a kérelmező írásbeli kérelmére haladéktalanul intézkedik azoknak a másik Szerződő Fél illetékes hatósága részére történő megküldése iránt.

11. cikk

(1) Az átadásra a Szerződő Felek közös államhatárán, főszabályként a Dolga vas (Hosszúfalu) – Rédics nemzetközi közúti határátkelőhelyen kerül sor.

(2) Indokolt esetben az illetékes hatóságok – eseti jelleggel – bármely Szerződő Fél nemzetközi repülőtere vagy más nemzetközi közúti határátkelőhely használatában is megállapodhatnak.

12. cikk

A jelen Megállapodás végrehajtásával kapcsolatos gyakorlati kérdések tisztázására – ideértve olyan kérdéseket, amelyek a Rendeletből, a Végrehajtási Rendeletből, a Tanács 2725/2000/EK rendeletéből, illetve a Tanács 407/2002/EK rendeletéből fakadnak – munkacsoportot kell felállítani. A munkacsoport a Szerződő Felek illetékes hatóságai és a Megállapodás végrehajtásában közreműködő egyéb hatóságok által kijelölt képviselőkből áll.

13. cikk

(1) Jelen Megállapodás az azt követő 30. (harmincadik) napon lép hatályba, amikor a Szerződő Felek kölcsönösen értesítették egymást arról, hogy eleget tettek a Megállapodás hatálybalépéséhez szükséges belső jogi eljárásoknak.

(2) Jelen Megállapodás hatálybalépését követően a szlovén Szerződő Fél – a Rendelet 23. cikk (2) bekezdésével összhangban – tájékoztatja a Bizottságot a Megállapodás másolatának egyidejű megküldésével.

(3) Jelen Megállapodást a Szerződő Felek bármikor módosíthatják. Ezt írásban, diplomáciai úton kezdeményezik.

(4) Jelen Megállapodás határozatlan időre jön létre. A Megállapodást bármelyik Szerződő Fél írásban, diplomáciai úton felmondhatja. A Megállapodás a felmondásról szóló értesítés kézhezvételét követő 3. (harmadik) hónap első napján hatályát veszti.

Készült Lendván, 2007. október hó 17. napján, két eredeti példányban, mindkettő magyar, szlovén és angol nyelven, mindhárom nyelvű szöveg egyaránt hiteles. A Megállapodás eltérő értelmezése esetén az angol nyelvű szöveg az irányadó.

A Magyar Köztársaság
Kormánya részéről

A Szlovén Köztársaság
Kormánya részéről”

**„Administrative Arrangement
on cooperation between the Government
of the Republic of Hungary and the Government
of the Republic of Slovenia with the purpose
of implementing the Council Regulation (EC)
No 343/2003 of 18 February 2003**

The Government of the Republic of Hungary and the Government of the Republic of Slovenia (hereinafter referred to as the Contracting Parties), in the interest of efficient implementation of the provisions of Article 23 of the Council Regulation (EC) No 343/2003 of 18 February 2003, hereby conclude, in order to define the conditions and rules of the procedure to determine the Member State responsible for examining an asylum application lodged in one of the Member States by a third-country national, this Administrative Arrangement (hereinafter referred to as the Arrangement):

Article 1

(1) The Contracting Parties shall use the terms that are used and defined in the Council Regulation (EC) No 343/2003 of 18 February 2003 (hereinafter referred to as the Regulation).

(2) This Arrangement shall be applied pursuant to the Regulation and the Commission Regulation (EC) No 1560/2003 of 2 September 2003 (hereinafter referred to as the Implementing Regulation).

Article 2

(1) The responsible authorities of the Contracting Parties (hereinafter referred to as responsible authorities) in implementing this Arrangement shall be:

- a)* in the Republic of Hungary:
Ministry of Justice and Law Enforcement
Office of Immigration and Nationality

1117 Budapest, Budafoki út 60.

Tel.: +36 1 463 48 72

Fax: +36 1 463 48 75

(hereinafter referred to as MoJLE OIN)

b) in the Republic of Slovenia:

Ministry of the Interior

Internal Administrative Affairs Directorate

Asylum Section

Cesta v Gorice 15

1501 Ljubljana

Tel.: +386 1 200 84 40

Fax: +386 1 256 30 50

(hereinafter referred to as Asylum Section).

(2) The responsible authorities shall keep each other mutually informed on all details and changes thereof.

Article 3

(1) As regards the Hungarian Contracting Party, the Dublin procedure shall be conducted by the MoJLE OIN (Directorate of Asylum Affairs, Dublin Coordination Unit).

(2) As regards the Slovenian Contracting Party, the Dublin procedure shall be conducted by the Asylum Section.

(3) The language of communication between the responsible authorities shall be English.

Article 4

(1) If a request is based on Article 9 of the Regulation, the time limit for the responsible authorities to respond to requests for taking charge shall be 30 (thirty) calendar days following the receipt of the request.

(2) If a request for taking back is based on data from the Eurodac system, the responsible authorities shall respond immediately if possible but at the latest within 10 (ten) calendar days.

Article 5

When a request is related to information referred to in Article 21(2) and (3) of the Regulation, the responsible authorities shall respond within 30 (thirty) calendar days following its receipt.

Article 6

In the interest of responding to urgent requests under Article 17(2) of the Regulation, the responsible authorities shall appoint a contact person.

Article 7

In the event of persistent technical problems of DubliNet, the responsible authorities may temporarily use other means of data transmission providing quicker processing of requests. In this event, they shall communicate primarily via facsimile.

Article 8

If the responsible authorities wish to refuse their responsibility on the grounds that another Member State is responsible for examining an asylum application, they can do so only by submitting, without delay, direct and indirect evidence establishing unambiguously the responsibility of another Member State.

Article 9

(1) After the acknowledgement of responsibility by one Contracting Party, the authorities initiating the transfer shall always inform the responsible authority 2 (two) working days prior to the transfer on the expected venue and date of transfer. Upon transferring the applicant, the requesting authority shall hand over the travel document of the applicant or, in its absence, the Laissez-Passer in compliance with the relevant Annex of the Implementing Regulation to the authority transferring the applicant.

(2) If the requesting authority fails to comply with the obligations referred to in paragraph 1, the responsible authority of the Contracting Party may refuse to hand over the applicant.

(3) Failure to act within the deadlines concerning take charge or take back requests laid down in the Regulation and this Arrangement, as a consequence of which the requesting authority presumes that responsibility has been acknowledged, the applicant shall be transferred, including the provisions for proper arrangements for arrival.

(4) The Contracting Parties shall assist each other in carrying out transfers to other Member States which shall take place in international transit areas of the airports of the Contracting Parties.

(5) The assistance referred to in paragraph 4 shall mainly consist of informing other competent authorities on the envisaged transfers at the airports of the Contracting Parties.

Article 10

If after a successful transfer, documents or personal belongings of an applicant are found, the responsible

authority of the Contracting Party shall be obliged to forward them without delay and upon written approval by the applicant to the responsible authority of the other Contracting Party.

Article 11

(1) Transfers shall be carried out at the common state border of the Contracting Parties. In principle, they shall be carried out at the international road border crossing point Dolga vas (Hosszúfalu) – Rédiics.

(2) In well-grounded cases, the responsible authorities may agree that the transfer shall be carried out at the international airports of both countries or another international road border crossing point as approved by the responsible authorities on a case by case basis.

Article 12

A working group shall be set up to clarify any practical questions related to the implementation of this Arrangement, including issues arising from the Regulation, the Implementing Regulation, Council Regulation (EC) No 2725/2000 and Council Regulation (EC) No 407/2002. The working group shall consist of representatives designated by the Contracting Parties and the authorities involved in implementing this Arrangement.

Article 13

(1) This Arrangement shall enter into force on the 30th (thirtieth) day following the date when the Contracting Parties have notified each other on the completion of the internal legal procedures required for its entry into force.

(2) After the entry into force of this Arrangement the Slovenian Contracting Party shall, in compliance with Article 23(2) of the Regulation, notify the Commission by submitting a copy of the Arrangement.

(3) This Arrangement may be amended by the Contracting Parties. Such an amendment shall be initiated in writing through diplomatic channels.

(4) This Arrangement is concluded for an indefinite period. Either Contracting Party may at any time terminate it in writing through diplomatic channels. The Arrangement shall cease to have effect on the first day of the 3rd (third) month following the date of receipt of the notification of termination.

Done at Lendava, on 17 October 2007 in two original copies, each in Hungarian, Slovenian and English language, all texts being equally authentic. In case of

differences in the interpretation of this Arrangement, the English text shall prevail.

For the Republic
of Hungary

For the Republic
of Slovenia”

4. §

(1) Ez a rendelet – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) E rendelet 2–3. §-a a Megállapodás 13. cikk (1) bekezdésében meghatározott időpontban lép hatályba.

(3) A Megállapodás, illetve e rendelet 2–3. §-a hatálybalépésének naptári napját a külpolitikáért felelős miniszter annak ismertté válását követően a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett egyedi határozatával állapítja meg.

(4) E rendelet végrehajtásához szükséges intézkedésekről az idegenrendészetért és menekültügyért felelős miniszter gondoskodik.

A Kormány

**306/2007. (XI. 14.) Korm.
rendelete**

**a Schengen Alap felhasználásának
pénzügyi tervezési, lebonyolítási és ellenőrzési
rendjének kialakításáról szóló**

179/2004. (V. 26.) Korm. rendelet módosításáról

A Kormány az Alkotmány 35. §-a (2) bekezdésének c) pontjában megállapított eredeti jogalkotói hatáskörében eljárva a következő rendeletet alkotja:

1. §

A Schengen Alap felhasználásának pénzügyi tervezési, lebonyolítási és ellenőrzési rendjének kialakításáról szóló 179/2004. (V. 26.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 5. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„5. § A Felelős Hatóságot a Felelős Személy irányítja, aki a Kormány által kinevezett tisztviselő.”

2. §

Az R. 14. §-ának i) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A KPSZE feladatköre a Schengen Alap támogatás vonatkozásában az alábbiakra terjed ki]

„i) megfelelő nyilvántartási, jelentési és adatszolgáltatási rendszer működtetése a szakmai lebonyolítás minden szintjén, valamint az ezekre épülő jelentések és adatszolgáltatás biztosítása a Felelős Hatóság részére, beleértve a végső pénzügyi elszámolás elkészítését. Ennek keretében havi és éves rendszerességgel információt szolgáltat a Felelős Hatóság részére a fejlesztési források, a saját és az SzKSz-ek felelősségi körébe tartozó Logisztikai és Működési Költségek (azaz a rendészeti állomány fejlesztési és fenntartási, illetőleg a PMC egésze, valamint a belső képzéshez kapcsolódó költségek) felhasználásáról a Schengen Alap európai uniós forrás és hazai társfinanszírozás tekintetében a Felelős Hatóság által meghatározott formában és rend szerint;”

3. §

Az R. 17. §-a (3) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A Szakmai Projektfelelős felelősségi körébe tartozik]

„c) a KPSZE tevékenységéhez szükséges pénzügyi és jelentési dokumentumok elkészítése, különös tekintettel a 14. § i) pontjában foglaltakra.”

4. §

Az R. 28. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, és a § eredeti szövege (1) bekezdésre változik:

„(2) A végső elszámolást a KPSZE a programzárást követő 2 hónapon belül megküldi a KEHI részére, amely ezt követő 2 hónapon belül elkészíti a végső költségigazolást, és megküldi a Felelős Hatóság részére.”

5. §

Az R. a következő 28/A. §-sal egészül ki:

„28/A. § (1) A végső elszámoláshoz kapcsolódó költségigazolási tevékenységet megelőzően a KEHI évente igazolja a költségnyilatkozatok pontosságát és megfelelőségét. Az éves költségigazolást a Felelős Hatóság az éves időközi jelentés részeként továbbítja az Európai Bizottság részére.

(2) Az éves költségigazolási tevékenység elvégzéséhez a fejlesztési források tekintetében a KPSZE, saját Logisztikai és Működési Költségeik vonatkozásában pedig a KPSZE és az SzKSz-ek állítják ki az éves költségnyilatkozatokat a pénzügyi év befejezését követő 2 hónapon belül és megküldik a KEHI részére. A KEHI ezt követő 2 hónapon belül elkészíti a költségigazolást, és továbbítja a Felelős Hatóság részére.”

6. §

Az R. 29. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
 „29. § A végső elszámolás alátámasztásához és az igazolás, valamint az éves költségigazolás kiállításához a KEHI jogosult kiegészítő információ kérésére a Felelős Hatóságtól, a KPSZE-től és az SzKSz-ektől, melyet azok kötelesek rendelkezésre bocsátani.”

Záró rendelkezések

7. §

Az R. 14/B. §-a (1) bekezdésének *c)* pontja a hatályát veszti.

8. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba, és a hatálybalépését követő hónap első napján a hatályát veszti.

A Kormány
 318/2007. (XI. 23.) Korm.
 rendelete

a Magyar Köztársaság Kormánya, az Osztrák Köztársaság Kormánya és a Szlovén Köztársaság Kormánya közötti, Dolga Vason Rendészeti Együttműködési Központ működtetéséről szóló Megállapodás kihirdetéséről

1. §

A Kormány e rendelettel felhatalmazást ad a Magyar Köztársaság Kormánya, az Osztrák Köztársaság Kormánya és a Szlovén Köztársaság Kormánya közötti, Dolga Vason Rendészeti Együttműködési Központ működtetéséről szóló Megállapodás (a továbbiakban: Megállapodás) kötelező hatályának elismerésére.

2. §

A Kormány a Megállapodást e rendelettel kihirdeti.

3. §

A Megállapodás hiteles magyar nyelvű szövege a következő:

„Megállapodás

a Magyar Köztársaság Kormánya, az Osztrák Köztársaság Kormánya és a Szlovén Köztársaság Kormánya közötti, Dolga Vason Rendészeti Együttműködési Központ működtetéséről

A Magyar Köztársaság Kormánya (a továbbiakban: magyar Szerződő Fél), az Osztrák Köztársaság Kormánya (a továbbiakban: osztrák Szerződő Fél) és a Szlovén Köztársaság Kormánya (a továbbiakban: szlovén Szerződő Fél),

a továbbiakban: Szerződő Felek,
 azzal a céllal, hogy elősegítsék és továbbfejlesszék a rendőri együttműködést a szomszédos országok között, figyelemmel a Szerződő Felek közötti, hatályos kétoldalú rendőri együttműködési szerződésekre, és a személyek államhatáron történő visszafogadásáról szóló szerződésekre,

tekintettel az Európai Unió tagállamai által alkalmazott, rendőri együttműködési alapelvekre,

figyelemmel a Szerződő Felek jogszabályaira,
 az alábbiakban állapodtak meg:

*1. cikk**A Központ létesítése*

(1) A szlovén Szerződő Fél a Szlovén Köztársaságban, Lendva (Lendava) önkormányzat területén, a Magyar Köztársaság és a Szlovén Köztársaság közötti államhatár térségében Rendészeti Együttműködési Központot (a továbbiakban: Központ) létesít. A Központ a Dolga Vas-i Határrendőrségi Kirendeltség épületében kerül elhelyezésre.

(2) A jelen Megállapodás alkalmazásában, a Központ működési területe kiterjed:

a) a közös államhatártól a Dolga Vas-i Határrendőrségi Kirendeltségig vezető útra, a szolgálatba járás céljából;

b) a Dolga Vas-i Határrendőrségi Kirendeltségen kijelölt szolgálati helyiségre, és az ahhoz tartozó kiegészítő helyiségre;

c) a kijelölt szolgálati parkolóra.

(3) A Központban a Magyar Köztársaság, az Osztrák Köztársaság és a Szlovén Köztársaság illetékes hatóságainak tisztviselői teljesítenek szolgálatot.

(4) A Központot a Szerződő Felek nyelvein írt táblával, a Szerződő Felek zászlóival és címereivel kell megjelölni.

(5) A Központ nyitvatartási idejét a 3. cikkben meghatározott illetékes hatóságok egyhangúan állapítják meg.

2. cikk

Feladatok

A Központ feladata a Szerződő Felek közötti együttműködés elősegítése és fejlesztése, különösen:

a) a Szerződő Felek közötti, hatályos kétoldalú rendőri együttműködési szerződések és a személyek államhatáron történő visszafogadásáról szóló szerződések alapján a határon átnyúló rendőrségi együttműködés elősegítésével;

b) a közrend és a közbiztonság fenntartásának, valamint a határon átnyúló bűnözés és illegális migráció megelőzésének támogatásával;

c) a többi, az EU tagállamai között létesített rendészeti együttműködési központokkal való együttműködés által.

3. cikk

Illetékes hatóságok

A jelen Megállapodás végrehajtására illetékes hatóságok:

a) a Magyar Köztársaság részéről: Rendőrség, Határőr-seg, Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal;

b) az Osztrák Köztársaság részéről: Belügyminisztérium, Közbiztonsági Főigazgatóság;

c) a Szlovén Köztársaság részéről: Belügyminisztérium, Rendőrség, Egyesített Rendőrségi Igazgatóság, Határrendőrségi Részleg.

4. cikk

Együttműködési területek

(1) A magyar és az osztrák Szerződő Fél által kiküldött tisztviselők önálló rendőri intézkedés megtételére nem jogosultak, csak információt szolgáltatnak, és feladatukat kizárólag a kiküldő Szerződő Fél által adott utasítások alapján végzik.

(2) A Szerződő Feleknek a Központban szolgálatot teljesítő tisztviselői elsősorban támogatás és tanács adása útján működnek együtt:

a) a határon átnyúló rendészeti területen a határon átnyúló együttműködés és információcsere elősegítésével és megerősítésével;

b) az illegális migráció és az azt kísérő bűncselekmények elleni közös fellépéssel;

c) a közös államhatáron, illetve a Szerződő Felek együttműködését érintő saját határterületeken a határellenőrzések és más műveletek közös feladatainak koordinálásával;

d) a határon átnyúló bűnözés megelőzésével és visszaszorításával kapcsolatos információcserével;

e) megkeresés alapján, a visszafogadási megállapodások végrehajtása során felmerülő kérdések megoldásában történő segítségnyújtással;

f) a többi, az EU tagállamai között létesített rendészeti együttműködési központokkal való együttműködéssel kapcsolatos információcserével;

g) a kiküldő Szerződő Fél által meghatározott egyéb információcserével és más feladatok végrehajtásával.

5. cikk

Jogi státusz

(1) A Központban szolgálatot teljesítő tisztviselők tevékenységük ellátása során saját hatáskörükön belül eljárva együttműködnek.

(2) A tisztviselők jogosultak a másik Szerződő Fél illetékes hatósága által továbbított megkeresések közvetlen megválaszolására, a nemzeti jogszabályaikkal összhangban, nem érintve a nemzeti központi hatóságok közötti információcserét.

(3) A tisztviselők a szolgálatot közös helyiségben teljesítik, és a lehető legrövidebb időn belül válaszolnak a másik Szerződő Fél tisztviselőinek megkereséseire.

(4) A 3. cikkben meghatározott illetékes hatóságok kicserélik a Központba kiküldött tisztviselők névsorát, és tájékoztatják egymást minden bekövetkező változásról.

6. cikk

Munkanyelv

A tisztviselők magyar, német, szlovén vagy angol nyelven kommunikálnak egymással. A megkereséseket és válaszokat jogosultak a saját nyelvükön továbbítani.

7. cikk

Költségek

(1) A szlovén Szerződő Fél térítésmentesen a többi Szerződő Fél rendelkezésére bocsátja a Központban történő szolgálatteljesítéshez szükséges helyiséget, és távközlési használati díjak kivételével viseli a működési költségeket.

(2) A kizárólagosan az egyik Szerződő Fél által használni kívánt helyiség külön megállapodás alapján bocsátható az adott Szerződő Fél rendelkezésére.

(3) A szlovén Szerződő Fél lehetővé teszi a többi Szerződő Fél által biztosított távközlési berendezések és adatfeldolgozó eszközök üzembe helyezését és működtetését,

valamint a szükséges – a helyi hálózatokkal történő – összeköttetések kiépítését.

(4) A jelen Megállapodásban meghatározott tevékenységek ellátása céljából, a szlovén Szerződő Fél feljogosítja a többi Szerződő Fél távközlési és adatfeldolgozó szakembereit az eszközök üzembe helyezése, valamint a hálózati kapcsolatok létesítése és karbantartása céljából az államának területére történő belépésre.

(5) A többi Szerződő Fél által a Központba vitt és üzembe helyezett eszközök és más ingóságok a saját tulajdonukban maradnak. A szolgálatteljesítéshez szükséges felszerelések és eszközök behozatalára vám és más költség nem kerül kivetésre.

8. cikk

A Központ működése

(1) A 3. cikkben meghatározott valamennyi hatóság kijelöl egy tisztviselőt, aki a Központ szervezési kérdéseiért, tevékenységéért és működéséért felelős. A munka elemzése, a problémák, hiányosságok és szabálytalanságok felszámolása, valamint a további munka tervezése céljából a tisztviselők havonta találkozót tartanak. Minden találkozóról jegyzőkönyv készül.

(2) A Központ működésének megkezdése előtt a 3. cikkben meghatározott hatóságok működési szabályzatot fogadnak el, és megteszik a Központ működésének biztosításához szükséges egyéb intézkedéseket.

(3) A működési szabályzat jóváhagyása után az valamennyi Szerződő Félre nézve kötelező.

(4) A 3. cikkben meghatározott hatóságok képviselői évente legalább egyszer találkozót tartanak az együttműködés áttekintése és a Központ működésének értékelése céljából.

9. cikk

Más szerződésekhöz való viszony

A jelen Megállapodás rendelkezései nem érintik a Szerződő Feleknek egyéb két- vagy többoldalú szerződésekben vállalt kötelezettségeit.

10. cikk

A viták rendezése

A jelen Megállapodás értelmezéséből vagy alkalmazásából eredő vitákat a jelen Megállapodás végrehajtásáért felelős minisztériumok közötti tárgyalások útján kell ren-

dezni. Amennyiben azok nem tudnak dönteni a vitás kérdésben, a vitát diplomáciai úton kell rendezni.

11. cikk

Letéteményes

A jelen Megállapodás letéteményese a Szlovén Köztársaság Kormánya.

12. cikk

Csatlakozás

(1) A jelen Megállapodás csatlakozásra nyitva áll a Szlovén Köztársasággal szomszédos országok előtt. A csatlakozásról a Szerződő Felek egyhangúan döntenek. A csatlakozással az adott napig a jelen Megállapodás 8. cikke alapján megalkotott működési szabályzat a csatlakozó állam számára is kötelezővé válik.

(2) A csatlakozási okmányt a letéteményesnél kell letétbe helyezni, aki a csatlakozási okmány letétbe helyezéséről értesíti a többi Szerződő Felet. A csatlakozó állam vonatkozásában a jelen Megállapodás a csatlakozási okmány letétbe helyezésének napját követő 90. napon lép hatályba.

13. cikk

Záró rendelkezések

(1) A jelen Megállapodás a szükséges belső jogi eljárások lefolytatásáról szóló utolsó hivatalos értesítés, illetve az utolsó jóváhagyó vagy megerősítő okmány letétbe helyezésének napján lép hatályba. A letéteményes a hatálybalépés napjáról valamennyi Szerződő Felet értesíti.

(2) A jelen Megállapodás határozatlan időre szól. A jelen Megállapodást bármely Szerződő Fél felmondhatja a letéteményesnek címzett írásbeli értesítéssel, aki erről haladéktalanul értesíti a többi Szerződő Felet. A felmondás a felmondó Szerződő Fél vonatkozásában azt a napot követő hatodik hónap elteltével válik hatályossá, amelyen a letéteményes a felmondásról értesítette a többi Szerződő Felet.

Készült Brüsszelben, 2007. év november hónap 8. napján, négy eredeti példányban, magyar, német, szlovén és angol nyelven, valamennyi szöveg egyaránt hiteles. Minden Szerződő Fél részére átadásra kerül egy eredeti példány. Egy eredeti példány a letéteményesnél kerül elhelyezésre. A jelen Megállapodás értelmezésével kapcsolatos eltérések esetén az angol nyelvű szöveg az irányadó.

(Aláírások)”

4. §

(1) Ez a rendelet – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) E rendelet 2. és 3. §-a a Megállapodás 13. cikkének (1) bekezdésében meghatározott időpontban lép hatályba.

(3) A Megállapodás, illetve a jelen rendelet 2. és 3. §-ai hatálybalépésének naptári napját, annak ismertté válását követően, a külpolitikáért felelős miniszter a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett egyedi határozatával alapítja meg.

(4) E rendelet végrehajtásához szükséges intézkedésekről a határrendészetért felelős miniszter gondoskodik.

A Kormány tagjainak rendeletei

**Az igazságügyi és rendészeti miniszter,
valamint a pénzügyminiszter
48/2007. (XI. 9.) IRM–PM
együttes rendelete**

**az ujj- és tenyérimpró, a fényképezés,
valamint a DNS-mintavétel szabályairól szóló
8/2000. (II. 16.) BM–IM–PM együttes rendelet
módosításáról**

A bűnügyi nyilvántartásról és a hatósági erkölcsi bizonyítványról szóló 1999. évi LXXXV. törvény 63. §-ának *d)* pontjában kapott felhatalmazás alapján, valamint az igazságügyi és rendészeti miniszter feladat- és hatásköréről szóló 164/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. §-ának *b)* és *h)* pontjában, valamint a pénzügyminiszter feladat- és hatásköréről szóló 169/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. §-ának *b)* pontjában meghatározott feladatkörben eljárva – a legfőbb ügyéssel egyetértésben – a következőket rendeljük el:

1. §

Az ujj- és tenyérimpró, a fényképezés, valamint a DNS-mintavétel szabályairól szóló 8/2000. (II. 16.) BM–IM–PM együttes rendelet (a továbbiakban: R.) 3. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A vám- és pénzügyőrségnél

a) az ujj- és tenyérimpró, valamint a fényképezést a gyanúsítottal szemben a büntetőeljárás folytatató nyomozó hatóság erre kijelölt tagja,

b) a DNS-mintavételt elsődlegesen a nyomozó hatóságnak a DNS-mintavétel végzésére oktatásban részesült tagja külön díj felszámolása nélkül, ha ez nem lehetséges

akkor a hatósággal ebből a célból megállapodást kötött egészségügyi szervezet végzi.”

2. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő nyolcadik napon lép hatályba, ezzel egyidejűleg az R. 3. §-ának (1) bekezdésében, valamint a 3/B. §-ának (4) bekezdésében a „belügyminiszter” szövegrész helyébe az „igazságügyi és rendészeti miniszter” szöveg lép.

(2) Ez a rendelet a hatálybalépését követő ötödik napon a hatályát veszti.

**Az igazságügyi és rendészeti miniszter
49/2007. (XI. 14.) IRM
rendelete
az ügyvédi székhely szolgáltatásról**

Az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény – a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény és egyéb törvények módosításáról szóló 2007. évi LXI. törvény 34. § (3) bekezdésével megállapított – 133/A. §-ában foglalt felhatalmazás alapján, az igazságügyi és rendészeti miniszter feladat- és hatásköréről szóló 164/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. §-ának *h)* pontjában meghatározott feladatkörben eljárva a következőket rendelem el:

1. §

(1) A székhely biztosítására az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvényben meghatározott szabályok szerint megbízási szerződést kell kötni.

(2) A megbízási szerződés nem lehet határozott idejű, kivéve, ha a cég létesítésére is határozott időre kerül sor.

2. §

(1) A cég az 1. § (1) bekezdésben meghatározott megbízási szerződésben köteles meghatározni azon iratait (azok fajtáit), amelyeket a székhelyen kíván őrizni, rendelkezésre tartani. Ezen iratok köre legalább a cég cégiratait, hatósági engedélyeit, az adóhatóság felé történő adatbejelentési kötelezettségeivel összefüggő iratait, valamint a számviteli törvény szerinti beszámolóját jelenti.

(2) Az ügyvéd köteles tételes és naprakész iratjegyzéket és ingóságokra vonatkozó jegyzéket vezetni azon iratokról és

ingóságokról, amelyeket a székhely szolgáltatás alapján tart magánál.

(3) A székhely biztosítása során el kell különíteni a cég székhelyén rendelkezésre tartandó iratokat és ingóságokat az ügyvédeknek (ügyvédi irodának) a céggel vagy egyéb megbízókkal kötött egyéb megbízatásaiból eredő irataitól, ingóságaitól (cégeljárás, peres eljárás stb.).

(4) Az ügyvéd az elkülönítési kötelezettségnek különösen az iratok és ingóságok külön helyiségben, illetve külön lezárható ingóságban (bútorában) való elhelyezéssel tesz eleget.

3. §

A cégnek a székhelyén lévő iratait, ingóságait érintő hatósági kényszerintézkedés kizárólag a cég 2. § (1) bekezdés szerint meghatározott irataira és ingóságaira terjedhet ki. A székhelyet biztosító ügyvéd (ügyvédi iroda) a hatósági eljárást nem akadályozhatja, azonban jogosult haladéktalanul értesíteni a céget.

4. §

E rendelet a kihirdetését követő 5. napon lép hatályba.

**Az igazságügyi és rendészeti miniszter
50/2007. (XI. 14.) IRM
rendelete
a cég honlapján való közzétételről**

A cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény 128. § g) pontjában foglalt felhatalmazás alapján, az igazságügyi és rendészeti miniszter feladat- és hatásköréről szóló 164/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. § h) pontjában foglalt feladatkörben eljárva – a Miniszterelnöki Hivatalról, valamint a Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszter feladat- és hatásköréről szóló 176/2007. (VII. 1.) Korm. rendelet 2. § g) pontjában foglalt feladatkörében eljáró Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszterrel egyetértésben – a következőket rendelem el:

1. §

(1) Amennyiben a cég a közvetlen közleményeit a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (a továbbiakban: Ctv.) 21/A. §-a szerint honlapján teszi közzé, a honlapján köte-

les jól láthatóan megjelölni a cég cégjegyzékbe bejegyzett, fennálló nevét, székhelyét, cégjegyzékszámát, adószámát annak érdekében, hogy minden kétséget kizáróan megállapítható legyen, hogy a honlap a cég honlapja.

(2) A honlap folyamatos működtetésének a cég abban az esetben tesz eleget, ha biztosítja a honlap megtekintésének folyamatos, havi szinten legalább 98%-os szintű elérhetőségét az interneten keresztül. A rendelkezésre állásnak nem része a honlapon – annak megkezdését legalább 3 nappal megelőzően – meghirdetett karbantartási célú üzemszünet, amely nem lehet hosszabb negyvennyolc óránál.

(3) A cég kötelezettsége a honlap folyamatos fenntartása, a közlemények honlapon feltüntetett időpontban történő közzétételének, továbbá a közzétett közlemény sértetlenségének, valamint megismerhetőségének biztosítása. Vita esetében a cég köteles bizonyítani e kötelezettségek teljesítését, továbbá azt, hogy a közzétett közlemény nem került módosításra, kicserélésre, valamint hogy a közlemény a cégtől származik, illetőleg a közlemény cégeljárásban való felhasználása megfelelt a jogszabályoknak.

2. §

(1) A cég köteles a közleményeit a honlapon úgy elhelyezni, hogy azok a honlap főoldalán jól látható „közlemény” menüpont (link) alatt legfeljebb öt továbblépéssel elérhetőek legyenek. A közleményt akadálymentes módon megjeleníthetővé kell tenni. A közlemény letölthető dokumentumként is megjeleníthető. Letölthető dokumentumként csak legalább fokozott biztonságú elektronikus aláírással és időbélyegzővel ellátott közlemény helyezhető el a honlapon.

(2) A közlemény tárgyát egyértelműen meg kell jelölni. A közleményt közérthető formában, magyar nyelven kell közzétenni. Nincs akadálya annak, hogy a közlemény tájékoztató jelleggel idegen nyelven is megjelenítésre kerüljön, azonban e közzétételhez joghatások nem fűződnek.

(3) A közlemény közzétételekor meg kell jelölni a honlapon való megjelenítés napját. A közlemény közzététele napjának a honlapon való megjelenítés napja minősül.

(4) A cég köteles a közleménnyel összefüggésben feltüntetni azt az időpontot, amikor az elektronikus elérhetőséggel rendelkező, azt megadó hitelezőit elektronikus úton tájékoztatta a közzétételről, a közlemény egyidejű megküldésével.

3. §

(1) Amennyiben a gazdasági társaságokról szóló törvény többszöri közzétételről rendelkezik, a cég e kötelezettségének oly módon tesz eleget, hogy a közlemény fo-

lyamatos megjelenítése mellett a 2. § (4) bekezdésben foglalt tájékoztatást a törvényben meghatározott időközzel ismétli meg.

(2) A közlemény tartalmát a közzétételt követően módosítani nem lehet. Helye van a közlemény a Cégek Közlönyben megjelenő közlemények közzétételéről és költségtérítéséről szóló 22/2006. (V. 18.) IM rendelet 7. § (4) bekezdése szerinti kijavításának, kiegészítésének, azonban az nem történhet a már közzétett közlemény módosításával. A kijavító, kiegészítő közleményt külön kell közzétenni, feltüntetve azt a tényt, hogy az kijavító, kiegészítő közlemény, illetőleg, hogy az eredeti közlemény mely hibáját, hiányosságát orvosolja. A kijavító, kiegészítő közleményre egyebekben a 2. § (2)–(4) bekezdései irányadóak.

4. §

A közzétett közlemények, valamint a 2. §-ban meghatározott egyéb adatok a cég honlapjáról nem távolíthatóak el, azonban a közzétételtől számított 2 év elteltével a honlap elkülönült, archiválásra szolgáló részébe helyezhetők át. A honlap archiválásra szolgáló része nem kell, hogy megfeleljen a 2. § (1) bekezdés első mondatában foglaltaknak, de biztosítani kell, hogy a főoldalon a „közlemény” menüpont alatt az „archívum” menüpont is megjelölésre kerüljön.

5. §

A közlemény (kijavító, kiegészítő közlemény) cégeljárásban történő felhasználásakor a cég köteles közölni a honlap közzététel céljára szolgáló helyének teljes, a közleményre közvetlenül utaló internetes címét. A cég a cégbíróságnak köteles a közlemény (kijavító, kiegészítő közlemény) közzétett szövegét csatolni. A cég a csatolással egyidejűleg köteles megjelölni a közzététel – ideértve a kijavító, kiegészítő közzététel – időpontját (időpontjait), továbbá azt a tényt, ha a közlemény kijavítására, kiegészítésére került sor.

6. §

Amennyiben a cég honlapja a Ctv. 21/A. § (4) bekezdése szerint megszüntetésre kerül, továbbá ha a cég a közleményeit a jövőben nem kívánja a honlapon közzétenni, a változásbejegyzési eljárás keretében valamennyi közzétett közleményt az 5. § alkalmazásával be kell nyújtani a cégbírósághoz.

7. §

Amennyiben a cég a Ctv. 21/B. § alapján gazdasági tevékenysége folytatásához szükséges hatósági engedélyt

honlapján teszi közzé, az e rendeletben foglaltakat értelemszerűen kell alkalmaznia azzal, hogy a hatósági engedély egészét köteles közzétenni elektronikus okirati vagy elektronikus okirattá alakított formában.

8. §

E rendelet a kihirdetését követő 5. napon lép hatályba.

Alkotmánybírósági határozatok

Az Alkotmánybíróság
90/2007. (XI. 14.) AB
határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság jogszabály alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára irányuló indítványok tárgyában meghozta a következő

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény 98. § (1) bekezdésének első mondata, valamint a közigazgatási hivatalokról szóló 297/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet alkotmányellenes, ezért azokat 2008. június 30-i hatállyal megsemmisíti.

A helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény 98. § (1) bekezdésének a megsemmisítést követően hatályban maradó szövege:

„98. § (1) A közigazgatási hivatal működésének költségeit az Országgyűlés a költségvetési törvény helyi önkormányzatokért felelős miniszter fejezetében, elkülönítetten biztosítja.”

2. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a települési önkormányzatok többcélú kistérségi társulásáról szóló 2004. évi CVII. törvény 13/A. §-a alkotmányellenes, ezért azt a határozat Magyar Közlönyben való közzétételének napjával megsemmisíti.

3. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100. § (1) bekezdés a) pontjának „vagy kormányrendelet” szövegrésze, valamint 174/A. § b) pontja alkotmányellenes, ezért azokat a határozat Magyar Közlönyben való közzétételének napjával megsemmisíti.

A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100. § (1) bekezdés *a*) pontja a következő szöveggel marad hatályban:

„100. § (1) Nincs helye fellebbezésnek
a) ha az ügyben törvény azt kizárja,”

4. Az Alkotmánybíróság a kormányzati szervezetalkítással összefüggő törvénymódosításokról szóló 2006. évi CIX. törvény 176. § (2) bekezdése alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt elutasítja.

5. Az Alkotmánybíróság a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény 17. § (2) bekezdése, 33/A. § (1) bekezdés *i*) pontja, 42. § (3) bekezdése, 52. § (2) bekezdése, 63/C. § (1) bekezdése, 70. § (3) bekezdése, 92/C. § (6) bekezdése, 95. § *a*) pontja, 97. § *a*) pontja, 96. § *c*) pontja, a 98. §-át megelőző alcím, 98. § (2) bekezdése, 98. § (3) bekezdése, valamint 99. § (1) és (2) bekezdése, 98. § (4)–(5) bekezdése, 99. § (1) bekezdése, 103. § (3) bekezdése, 105. §-a alkotmányellenességének megállapítása iránt benyújtott indítványokat elutasítja.

6. Az Alkotmánybíróság a magyar állampolgárságról szóló 1993. évi LV. törvény 4/A. § (1) bekezdése, 24. § (4) bekezdés *e*) pontja; a nemzeti és etnikai kisebbségek jogairól szóló 1993. évi LXXVII. törvény 30/B. § (4) bekezdése, 30/O. § (1) bekezdése, 60/H. § (1) bekezdése, 60/M. § *b*) pontja, 60/H. § (2) bekezdése, 60/I. § (1) és (4) bekezdésében, valamint 60/J. § (1), (2) és (4) bekezdése, 60/I. § (2) és (3) bekezdése, 60/J. § (1) bekezdése, 62. § (1) bekezdése; a határőrizetről és a Határőrségről szóló 1997. évi XXXII. törvény 39. § (3) bekezdése; a honvédelemről és a Magyar Honvédségről szóló 2004. évi CV. törvény 28. § (2) bekezdése, 29. § (1) bekezdése, 55. § (4) bekezdés *a*) pontja; a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 19. §-a, 116. § (2)–(3) bekezdése; valamint a központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2006. évi LVII. törvény 2. § (3) bekezdése alkotmányellenességének megállapítására irányuló indítványokat elutasítja.

7. Az Alkotmánybíróság az Országos Munkavédelmi és Munkaügyi Főfelügyelőségről szóló 295/2006. (XII. 30.) Korm. rendelet, a Magyar Államkincstárról szóló 311/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet, az egészségbiztosítási felügyeleti hatóság kijelöléséről szóló 365/2006. (XII. 28.) Korm. rendelet, a környezetvédelmi, természetvédelmi, vízügyi hatósági és igazgatási feladatokat ellátó szervek kijelöléséről szóló 347/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet, az építésügyi és az építésfelügyeleti hatóságok kijelöléséről és működési feltételeiről szóló 343/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet, az állatvédelmi hatóság kijelöléséről szóló 334/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet, a gyer-

mekvédelmi és gyámügyi feladat- és hatáskörök ellátásáról, valamint a gyámhatóság szervezeteiről és illetékességéről szóló 331/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet, az Országos Egészségbiztosítási Pénztárról szóló 317/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet, a Vám- és Pénzügyőrség szervezeteiről, valamint egyes szervek kijelöléséről szóló 314/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet, a földhivatalokról, a Földmérési és Távérzékelési Intézetéről, a Földrajzinév Bizottságról és az ingatlan-nyilvántartási eljárás részletes szabályairól szóló 338/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet, a Kincstári Vagyoni Igazgatóságról szóló 313/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet, a Kormányzati Ellenőrzési Hivatalról szóló 312/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet, az Országos Mentőszolgálatról szóló 322/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet, az Oktatási Hivatalról szóló 307/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet, a Kulturális Örökségvédelmi Hivatalról szóló 308/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet alkotmányellenességének megállapítása iránt benyújtott indítványt elutasítja.

8. Az Alkotmánybíróság a közigazgatási hivatalokról szóló 297/2006. (XII. 23.) Korm. rendelettel összefüggésben mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására irányuló indítványt elutasítja.

9. Az Alkotmánybíróság a kormányzati szervezetalkítással összefüggő törvénymódosításokról szóló 2006. évi CIX. törvény egésze, illetőleg 1. § (1)–(3) és (6) bekezdése, 5. § (1) bekezdése, 7. § (1) bekezdés *d*), *h*), *i*) pontja, 7. § (2) bekezdés *a*) és *l*) pontja, valamint 8. § *a*) pontja alkotmányellenességének megállapítása iránt folytatott eljárást megszünteti.

10. Az Alkotmánybíróság a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény 33/A. § (6) bekezdése alkotmányellenességének megállapítására irányuló eljárás megszünteti.

Az Alkotmánybíróság e határozatát a Magyar Közlönyben közlésezi.

INDOKOLÁS

I.

Az Alkotmánybírósághoz négy indítvány érkezett, amelyben az indítványozók a kormányzati szervezetalkítással összefüggő törvénymódosításokról szóló 2006. évi CIX. törvény (a továbbiakban: Kszt.) egyes rendelkezései és ezzel összefüggésben a regionális közigazgatási hivatalok és más regionális államigazgatási szervek létrehozásával összefüggő egyes jogszabályok alkotmányellenességének megállapítását kérik. Tekintettel arra, hogy az indítványozók ugyanazon jogszabály alapján keletkezett alkot-

mányossági problémákat vetnek fel, az Alkotmánybíróság az indítványokat egyesítette és egy eljárásban bírálta el.

1. Az egyik indítványozó a Kszt. egyes rendelkezéseinek ex tunc hatályú megsemmisítését kéri az alábbiak szerint:

a) Indítványozza a Kszt. – a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (a továbbiakban: Ötv.) egyes szabályait módosító – 7. § (1) bekezdés *d*) pontja, valamint 8. § *a*) pontja alkotmányellenességének megállapítását és megsemmisítését. Az indítványozó álláspontja szerint a törvényhozó ezeknek a rendelkezéseknek az elfogadásával megsértette az Alkotmány 44/C. §-át, valamint az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében szabályozott jogállamiság elvét, mert kétharmados törvényt egyszerű szótöbbséggel módosított, akkor, amikor az Ötv. rendelkezéseiben a megyei, fővárosi közigazgatási hivatal megnevezését közigazgatási hivatalra módosította. Álláspontja szerint az Alkotmány 34. § (2) bekezdése ebben az esetben nem irányadó, mert az Ötv. rendelkezéseinek módosításával nem pusztán a közigazgatási szerv elnevezése módosult, hanem az Ötv.-ből fakadó illetékességi szabályokat is módosította a jogalkotó.

b) Az indítványozó szerint alkotmányellenes a Kszt. 5. § (1) bekezdése is, amely oly módon adott felhatalmazást a Kormánynak a közigazgatási hivatalok rendeletben való kijelölésére, hogy új 13/A. §-sal egészítette ki a települési önkormányzatok többcélú kistérségi társulásairól szóló 2004. évi CVII. törvényt (a továbbiakban: Kttv.). A jogalkotó ezzel megkerülte a megyei, fővárosi közigazgatási hivatalokat életre hívó, kétharmados szavazati aránnyal elfogadott Ötv.-t, és a Kormánynak adott felhatalmazást arra, hogy az Ötv. által létrehozott szerv „megszüntetéséről és jogutódlásáról” rendelkezzen. Az indítványozó szerint ez a szabályozási mód sérti a jogállamiság követelményét, és súlyosan csorbítja az Országgyűlésnek az Alkotmány 19. § (2) bekezdésében biztosított azon hatáskörét, mely szerint törvényben meghatározza a kormányzás szervezetét, irányát és feltételeit.

c) Az indítványozó kérte a Kszt. 176. § (2) bekezdése alkotmányellenességének megállapítását is. A Kszt.-nek ez a rendelkezése 2007. január 31-ével hatályon kívül helyezte a Kszt. 1–173. §-ait, azaz a Kszt. érdemi, más törvényeket módosító szabályait. Az indítványozó álláspontja szerint a sietség oka a sikeres alkotmányossági kontroll kikerülése. Az indítvány szerint ez sérti az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében szabályozott demokratikus jogállamiságból levezethető jogbiztonság követelményét. Ezért indítványozó kéri azt is, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg az Ötv. és a Kttv. azon rendelkezéseinek alkotmányellenességét is, amelyeket a Kszt. szabályai állapítottak meg.

d) Ezen túlmenően az indítványozó a jogrendszerben felmerülő koherencia-zavar kiküszöbölése érdekében kezdeményezi a Kszt. valamennyi – az indítványban külön meg nem jelölt – olyan rendelkezésének megsemmisítését

is, amely a közigazgatási hivatalokra vonatkozó szabályozást tartalmaz.

e) A Kormány élve a Kszt.-ben kapott felhatalmazással megalkotta a közigazgatási hivatalokról szóló 297/2006. (XII. 23.) Korm. rendeletet (a továbbiakban: Korm.r.). Az indítványozó abban az esetben, ha az Alkotmánybíróság helyt ad az indítványban foglaltaknak, és megsemmisíti a kifogásolt törvényi rendelkezéseket, másodlagosan – magasabb szintű jogszabályba ütközése miatt – kezdeményezi a Korm.r. alkotmányellenességének megállapítását is.

2. A másik indítványozó a Kszt. 7. § (1) bekezdés *d*), *i*) pontjának, a 7. § (2) bekezdés *a*) és *l*) pontjának, valamint a 8. § *a*) pontjának alkotmányossági vizsgálatát kezdeményezte. A Kszt. ezen vitatott szabályai az Ötv., a magyar állampolgárságról szóló 1993. évi LV. törvény (a továbbiakban: Aptv.), a nemzeti és etnikai kisebbségek jogairól szóló 1993. évi LXXVII. törvény (a továbbiakban: Nek.tv.), a határőrizetről és a Határőrségről szóló 1997. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Hőr.tv.), valamint a honvédelemről és a Magyar Honvédségről szóló 2004. évi CV. törvény (a továbbiakban: Htv.) rendelkezéseiben a fővárosi, megyei közigazgatási hivatal megnevezését közigazgatási hivatalra módosították. Az indítványozó közjogi érvénytelenségre hivatkozással kéri a vitatott szabályok alkotmányellenességének megállapítását és a kihirdetés napjára visszaható hatályú megsemmisítését. A Kszt. támadott rendelkezései olyan törvények szabályait módosították, amelyeket a törvényhozó az Alkotmány 40/A. § (4) bekezdése, 44/C. §-a, 68. § (5) bekezdése, valamint 69. § (4) bekezdése alapján kétharmados szavazati aránnyal fogadott el, így módosításukhoz is minősített többségre lett volna szükség. A törvényalkotási eljárás alkotmányos követelményeinek figyelmen kívül hagyásával megsértette a jogalkotó az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében deklarált jogállamiság elvét.

3. A harmadik indítványozó elsődlegesen a Kszt. egészének, másodlagosan a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 19. §-ának, 100. § (1) bekezdésének, 116. § (2)–(3) bekezdésének, 174/A. §-ának, a Kttv. 13/A. §-ának, valamint a központi állami szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2006. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Kászt.) 2. § (3) bekezdésének a Kszt. által megállapított szövegrészének és 16 kormányrendeletnek az alkotmányossági vizsgálatát és megsemmisítését kérte.

Az indítvány által támadott kormányrendeletek a következők:

– 297/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet a közigazgatási hivatalokról

– 295/2006. (XII. 30.) Korm. rendelet az Országos Munkavédelmi és Munkaügyi Főfelügyelőségről

– 311/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet a Magyar Államkincstárról

– 365/2006. (XII. 28.) Korm. rendelet az egészségbiztosítási felügyeleti hatóság kijelöléséről

– 347/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet a környezetvédelmi, természetvédelmi, vízügyi hatósági és igazgatási feladatokat ellátó szervek kijelöléséről

– 343/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet az építésügyi és az építésfelügyeleti hatóságok kijelöléséről és működési feltételeiről

– 334/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet az állatvédelmi hatóság kijelöléséről

– 331/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet a gyermekvédelmi és gyámügyi feladat- és hatáskörök ellátásáról, valamint a gyámhatóság szervezetéről és illetékességéről

– 317/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet az Országos Egészségbiztosítási Pénztárról

– 314/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet a Vám- és Pénzügyőrség szervezetéről, valamint egyes szervek kijelöléséről

– 338/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet a földhivatalokról, a Földmérési és Távérzékelési Intézetéről, a Földrajzi-név Bizottságról és az ingatlan-nyilvántartási eljárás részletes szabályairól

– 313/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet a Kincstári Vagyoni Igazgatóságról

– 312/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet a Kormányzati Ellenőrzési Hivatalról

– 322/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet az Országos Mentőszolgálatról

– 307/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet az Oktatási Hivatalról

– 308/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet a Kulturális Örökségvédelmi Hivatalról.

Az indítványozó álláspontja szerint a Kszt. megalkotása során a jogalkotó nem tartotta be a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvénynek (a továbbiakban: Jat.) a jogalkotás rendjére vonatkozó szabályait. A Kszt. alapján lehetőség nyílt arra, hogy a közigazgatási szervek hatáskörét, illetékességét, irányítását a Kormány rendeletben szabályozza, megsértve ezzel a Jat. 2–5. §-aiban meghatározott kizárólagos törvényhozási tárgyakra vonatkozó szabályokat. A Kszt. megalkotása előtt nem készült a Jat. 18. §-a által előírt hatástanulmány, nem egyeztették az érdekképviselői szervekkel, a Jat. 15. § (2) bekezdése alapján az alapvető jogok körében nem lehetett volna felhatalmazást adni és a jogszabályok nem biztosítottak megfelelő időt a bennük foglaltak alkalmazására való felkészüléshez. A jogalkotás rendjének ilyen módon való megsértése sérti az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében szabályozott jogállamiság elvét.

Az Alkotmány 19. § (2) bekezdése szerint az Országgyűlés meghatározza a kormányzás szervezetét, irányát és feltételeit. Az indítványozó álláspontja szerint a kormányzás szervezetének meghatározásához tartozik a közigazgatási szervek hatáskörének, illetékességének, valamint felettes szervének pontos meghatározása is. A Kormány az Országgyűlés hatáskörét elvonja, amikor e törvényhozási tárgykörökben rendeleteket alkot, ezzel megsérti a hata-

lommegosztás elvét, alkotmányos jogkörén túlterjeszkedik – állítja az indítványozó.

Álláspontja szerint az Alkotmány 34. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezés nem tekinthető felhatalmazásnak arra, hogy a közigazgatási szervek hatáskörét és illetékességét, a felettes szervek körét a Kormány az Országgyűlés kizárásával rendeleti úton szabályozza.

Ez az indítványozó is hivatkozik arra, hogy a Kszt.-nek az Ötv.-t módosító szabályai sértik az Alkotmány 44/C. §-át.

Az Alkotmány 57. § (5) bekezdésében szabályozott jogorvoslathoz való jogot is sérti az, hogy a Ket.-nek a Kszt. által módosított szabályai felhatalmazást adnak a Kormánynak arra, hogy a fellebbezés lehetőségét rendeletben kizárja, és rendeletben szabályozza a jogorvoslatot elbírálására jogosult szervek körét.

Az indítványozó utal arra, hogy mivel a Kszt. csak egy hónapig hatályos és az Alkotmánybíróság gyakorlatában már előfordult, hogy a módosító jogszabály megsemmisítése mellett a módosított rendelkezéseket nem érintette, ezért az általa kirívóan alkotmányellenesnek ítélt néhány törvényi rendelkezés (a Ket., a Kttv., a Kászt. vitatott szabályai és a 16 kormányrendelet) alkotmányosságának vizsgálatát külön is kéri.

4. A negyedik indítványozó egyrészt a Kszt.-nek az Ötv.-t módosító 7. § (1) bekezdés *d)* pontja alkotmányellenességének megállapítását és megsemmisítését kéri, ugyanazon alkotmányossági érvek alapján, mint a másik három indítványozó.

Másrészt mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítását is kéri a Korm.r.-tel szemben, mivel az nem határozza meg egyértelműen, hogy a közigazgatási hivatalnak a különböző jogszabályokban meghatározott hatásköréit a kirendeltségek illetékességi területén hogyan kell gyakorolni, mivel a rendeletben nincs felhatalmazás a hatáskör átruházásra. Abban is alkotmányellenes mulasztást lát az indítványozó, hogy bár a Jat. 2. § *a)* pontja előírja, hogy az állami szervek hatáskörét törvényben kell szabályozni, a közigazgatási hivatalok esetében a hatáskört kormányrendelet szabályozza, hiányzik a hatáskört telepítő törvényi szabályozás. Az indítványozó álláspontja szerint ezek a szabályozási hiányosságok sértik az Alkotmány 2. § (1) bekezdését.

II.

Az Alkotmánybíróság eljárása során a következő jogszabályi rendelkezéseket vette figyelembe:

1. Az Alkotmánynak az indítványozók által hivatkozott rendelkezései:

„2. § (1) A Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam.”

„19. § (2) Az Országgyűlés a népszuverenitásból eredő jogait gyakorolva biztosítja a társadalom alkotmányos rendjét, meghatározza a kormányzás szervezetét, irányát és feltételeit.”

„34. § (2) Törvény minisztérium, miniszter vagy közigazgatási szerv megjelölésére vonatkozó rendelkezését a jelenlévő országgyűlési képviselők több mint felének szavazatával elfogadott törvény módosíthatja.”

„40. § (3) A Kormány jogosult az államigazgatás bármely ágát közvetlenül felügyelete alá vonni, és erre külön szerveket létesíteni.”

„40/A. § (4) A Magyar Honvédség feladatairól és a rá vonatkozó részletes szabályokról szóló, továbbá a Rendőrségről, a Határőrségről, valamint a nemzetbiztonsági tevékenységgel összefüggő részletes szabályokról szóló törvények elfogadásához a jelenlévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazata szükséges.”

„44/C. § A helyi önkormányzatokról szóló törvény elfogadásához a jelenlévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazata szükséges. Ugyanilyen szavazataránnyal elfogadott törvényben korlátozhatók az önkormányzatok alapjogai.”

„57. § (5) A Magyar Köztársaságban a törvényben meghatározottak szerint mindenki jogorvoslattal élhet az olyan bírósági, közigazgatási és más hatósági döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti. A jogorvoslati jogot – a jogviták ésszerű időn belüli elbírálásának érdekében, azzal arányosan – a jelenlévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazatával elfogadott törvény korlátozhatja.”

„68. § (5) A nemzeti és etnikai kisebbségek jogairól szóló törvény elfogadásához a jelenlévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazata szükséges.”

„69. § (4) Az állampolgárságról szóló törvény elfogadásához a jelenlévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazata szükséges.”

2. A Kszrt.-nek az indítványozók által vitatott szabályai:

1. § (1) A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„100. § (1) Nincs helye fellebbezésnek

a) ha az ügyben törvény vagy kormányrendelet azt zárja,

b) az ügyfelek részéről, a közöttük létrejött egyezséget jóváhagyó határozat ellen,

c) a méltányossági kérelem tárgyában hozott határozat ellen.

(2) Az (1) bekezdés *a)* pontban meghatározott esetben az elsőfokú közigazgatási döntés bírósági felülvizsgálatának van helye.”

(2) A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 116. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyben a § a következő új (3) bekezdéssel egészül ki:

„(2) Ha törvény vagy kormányrendelet eltérően nem rendelkezik, az államigazgatási szerv felett felügyeletet gyakorló, illetve az azt irányító miniszter gyakorolja a felügyeleti jogkört

a) a területi vagy helyi szervekkel nem rendelkező kormányhivatal vagy központi hivatal, és

b) a területi vagy helyi szervekkel rendelkező kormányhivatal vagy központi hivatal központi szerve hatáskörébe tartozó hatósági ügyek esetében.

(3) Ha törvény vagy kormányrendelet eltérően nem rendelkezik, a közigazgatási hivatal hatáskörébe tartozó hatósági ügyek esetében a felügyeleti jogkört az adott ügycsoport tekintetében feladatkörrel rendelkező miniszter gyakorolja.”

(3) A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény az alábbi új 174/A. §-sal egészül ki:

„174/A. § Felhatalmazást kap a Kormány, hogy – az önkormányzati hatósági ügyek kivételével – a közigazgatási hatósági eljárásokban

a) közreműködő szakhatóságokat rendeletben jelölje ki,

b) az első fokú határozat elleni fellebbezést rendeletben zárja ki.”

(6) A központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2006. évi LVII. törvény 2. §-a a következő új (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Törvény vagy kormányrendelet a központi hivatal vagy a közigazgatási hivatal irányításáról rendelkezhet úgy, hogy ügyek meghatározott csoportjaival összefüggésben – a hatékonysági és a pénzügyi ellenőrzés kivételével – az (1) bekezdés *c)*, *e)* és *g)–i)* pontjaiban meghatározott hatásköröket valamely központi államigazgatási szerv vezetője gyakorolja.”

5. § (1) A települési önkormányzatok többcélú kistérségi társulásáról szóló 2004. évi CVII. törvény a következő új 13/A. §-sal egészül ki:

„13/A. § Felhatalmazást kap a Kormány, hogy a közigazgatási hivatalt vagy hivatalokat rendeletben jelölje ki.”

7. § (1) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg

(...)

d) a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény 17. § (2) bekezdésében a „fővárosi, megyei közigazgatási hivatal vezetőjének” szövegrész helyébe a „Kormány által rendeletben kijelölt szervnek (közigazgatási hivatal)” szöveg, 33/A. § (6) bekezdésében, 95. § *a)* pontjában és 97. § *a)* pontjában a „fővárosi, megyei közigazgatási hivatal vezetője” szövegrész helyébe a „közigazgatási hivatal” szöveg, 42. § (3) bekezdésében a „fővárosi, megyei közigazgatási hivatal vezetőjének, aki” szövegrész helyébe a „közigazgatási hivatalnak, amely” szöveg, 52. § (2) bekezdésében és 105. §-ában a „megyei közigazgatási hivatal vezetője” szövegrész helyébe a „közigazgatási hivatal” szöveg, 63/C. § (1) bekezdésében a „fővárosi közigazgatási hivatal vezetője” szövegrész helyébe a „közigazgatási hivatal” szöveg, 92/C. § (6) bekezdésében a „fővárosi, a megyei közigazgatási hivatal vezetője” szö-

vegrész helyébe a „közigazgatási hivatal” szöveg, 92/C. § (6) bekezdésében a „fővárosi, a megyei közigazgatási hivatal vezetőjét” szövegrész helyébe a „közigazgatási hivatal” szöveg, 98. §-át megelőző „A fővárosi, megyei közigazgatási hivatal” alcím helyébe az „A közigazgatási hivatal” alcím, 98. § (1) bekezdésében a „fővárosi, megyei közigazgatási hivatal (továbbiakban: közigazgatási hivatal)” szövegrész helyébe a „közigazgatási hivatal” szöveg, 98. § (2) bekezdésében a „közigazgatási hivatal vezetője a fővárosban és a megyében” szövegrész helyébe a „közigazgatási hivatal” szöveg, 98. § (3) bekezdésében, valamint 99. § (1) és (2) bekezdésében a „közigazgatási hivatal vezetője” szövegrész helyébe a „közigazgatási hivatal” szöveg, 98. § (4) és (5) bekezdésében a „közigazgatási hivatal vezetőjének” szövegrész helyébe a „közigazgatási hivatal” szöveg, 99. § (1) bekezdésében a „közigazgatási hivatal vezetőjét” szövegrész helyébe a „közigazgatási hivatal” szöveg,

(...)

h) a magyar állampolgárságról szóló 1993. évi LV. törvény 4/A. § (1) bekezdésében a „lakóhelye szerint illetékes megyei (fővárosi) közigazgatási hivatalban a hivatal vezetője” szövegrész helyébe a „közigazgatási hivatal” szöveg, 24. § (4) bekezdés *e)* pontjában a „közigazgatási hivatal vezetőjének” szövegrész helyébe a „közigazgatási hivatalnak” szöveg,

i) a nemzeti és etnikai kisebbségek jogairól szóló 1993. évi LXXVII. törvény 30/B. § (4) bekezdésében az „az illetékes közigazgatási hivatal” szövegrész helyébe az „a közigazgatási hivatal” szöveg, 30/O. § (1) bekezdésében a „fővárosi, megyei közigazgatási hivatal” szövegrész helyébe a „közigazgatási hivatal” szöveg, 60/H. § (1) bekezdésében és 60/M. § *b)* pontjában a „fővárosi, megyei közigazgatási hivatal vezetője” szövegrész helyébe a „közigazgatási hivatal” szöveg, 60/H. § (2) bekezdésében az „az önkormányzat székhelye szerinti közigazgatási hivatal vezetője” szövegrész helyébe az „a Kormány által kijelölt közigazgatási hivatal” szöveg, 60/I. § (1) és (4) bekezdésében, valamint 60/J. § (1), (2) és (4) bekezdésében a „közigazgatási hivatal vezetője” szövegrész helyébe a „közigazgatási hivatal” szöveg, 60/I. § (2) és (3) bekezdésében a „közigazgatási hivatal vezetőjének” szövegrész helyébe a „közigazgatási hivatal” szöveg, 60/J. § (1) bekezdésében a „közigazgatási hivatal vezetőjét” szövegrész helyébe a „közigazgatási hivatal” szöveg, 62. § (1) bekezdésében a „megyei, fővárosi közigazgatási hivatalok vezetőinek” szövegrész helyébe a „közigazgatási hivatal” szöveg,

(...)

lép.

7. § (2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg

a) a határőrizetről és a Határőrségről szóló 1997. évi XXXII. törvény 39. § (3) bekezdésében az „az illetékes közigazgatási hivatal vezetőjét” szövegrész helyébe az „a közigazgatási hivatal” szöveg,

(...)

l) a honvédelemről és a Magyar Honvédségről szóló 2004. évi CV. törvény 28. § (2) bekezdésében a „lakóhely szerinti megyei (fővárosi) közigazgatási hivatalhoz” szövegrész helyébe a „közigazgatási hivatalhoz” szöveg, 29. § (1) bekezdésében a „lakóhely szerinti megyei (fővárosi) közigazgatási hivatal” szövegrész helyébe a „közigazgatási hivatal” szöveg, 55. § (4) bekezdés *a)* pontjában a „megyei (fővárosi) közigazgatási hivatal” szövegrész helyébe a „közigazgatási hivatal” szöveg,

(...)

lép.

8. § E törvény hatálybalépésével egyidejűleg

a) a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény 33/A. § (1) bekezdés *i)* pontjában, 96. § *c)* pontjában, 103. § (3) bekezdésében a „fővárosi, megyei” szövegrész, 70. § (3) bekezdésében a „megyei” szövegrész,

(...)

hatályát veszti.

176. § (2) E törvény 174. § (6) bekezdése 2006. december 31-én, 1–173. §-a 2007. január 31-én hatályát veszti.

3. A jelenlevő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazatát igénylő minősített többséggel elfogadott törvényeknek a Kszt. által módosított, és az indítványozók által támadott rendelkezései:

3.1. Az Ötv.-nek a Kszt. által módosított szabályai:

„17. § (2) A képviselő-testület ülésének a jegyzőkönyvét a polgármester és a jegyző írja alá. A jegyzőkönyvet az ülést követő tizenöt napon belül a jegyző köteles megküldeni a Kormány által rendeletben kijelölt szervnek (közigazgatási hivatal).”

„33/A. § (1) A polgármester nem lehet: (...)

i) a közigazgatási hivatal vezetője, köztisztviselője; annak a területi, helyi államigazgatási szervnek a köztisztviselője, amelynek feladatkörébe az adott önkormányzatot érintő ügyek tartoznak, és illetékessége az önkormányzatra kiterjed,”

„42. § (3) A megállapodást meg kell küldeni a közigazgatási hivatalnak, amely tizenöt napon belül tehet törvényességi észrevételt.”

„52. § (2) Új község alakításának a kezdeményezése esetén a falugyűlés legalább háromtagú előkészítő bizottságot választ a településrészen lakó települési képviselők-ből, ha nincs elég települési képviselő, vagy azok a megbízatást nem vállalják, akkor más választópolgárokból. Az előkészítő bizottság javaslatot tesz az új község területére, szakértői vélemény alapján a község elnevezésére, a vagyoni, valamint a vagyoni jogok és kötelezettségek megosztására, a költségek viselésére. A javaslat elkészítéséhez – az előkészítő bizottság felkérésére – a közigazgatási hivatal szakmai segítséget ad, más szerv pedig szakmai segítséget adhat.”

„63/C. § (1) A közgyűlés a főváros egységes településpolitikájának biztosítása érdekében – a Kormány és a kerületi képviselő-testületek véleményének kikérésével – meg-

határozza a főváros általános rendezési tervét, a főváros városfejlesztési és városrehabilitációs programját. A főváros általános rendezési tervében kijelölhető a főváros több kerületének ellátását biztosító közszolgáltatás területe, létesítmény helyszíne, nyomvonalai. Az ilyen kijelölt területeken, nyomvonalakon, illetve a közszolgáltatást nyújtó létesítmények tekintetében a jegyzői hatáskört a közigazgatási hivatal gyakorolja.”

„70. § (3) A területfejlesztési feladatok, illetőleg a kormányzati területi fejlesztési programok összehangolását – a külön törvényben megállapított feladatkörben és szervezetben – a területfejlesztési tanács végzi.”

„95. § A Kormány:

a) a helyi önkormányzatokért felelős miniszter közreműködésével, a közigazgatási hivatal útján biztosítja a helyi önkormányzatok törvényességi ellenőrzését;”

„96. § A helyi önkormányzatokért felelős miniszter:

(...)

c) közreműködik a helyi önkormányzatok feladatát és hatáskörét, a polgármester, a főpolgármester, a közigazgatási hivatal tevékenységét érintő jogszabályok, állami irányítás egyéb jogi eszközei és egyedi állami döntések tervezeteinek előkészítésében;”

„97. § A miniszter:

a) rendeletben határozza meg a polgármester, a főpolgármester, a megyei közgyűlés elnöke, a jegyző, a főjegyző, a közigazgatási hivatal államigazgatási feladatai ellátásának szakmai szabályait, és ellenőrzi azok érvényesülését;”

„A közigazgatási hivatal

98. § (1) A közigazgatási hivatal államigazgatási feladatok ellátó költségvetési szerv. A közigazgatási hivatal működésének költségeit az Országgyűlés a költségvetési törvény helyi önkormányzatokért felelős miniszter fejezetében, elkülönítetten biztosítja.

(2) A közigazgatási hivatal

a) ellátja a helyi önkormányzatok törvényességi ellenőrzését, a mérlegeléssel hozott önkormányzati döntésnek kizárólag a jogszerűségét vizsgálhatja;

b)

c) ellátja a törvényben megállapított, továbbá a Kormány által hatáskörébe utalt államigazgatási feladatokat, hatásköröket, hatósági jogköröket;

d)

e) a törvényességi ellenőrzés során szerzett tapasztalatai alapján az önkormányzat gazdálkodását érintő vizsgálat lefolytatását kezdeményezheti az Állami Számvevőszéknél;

f) összehívja a képviselő-testület ülését, ha a 12. § (1) bekezdése szerint tett indítványnak a polgármester tizenöt napon belül nem tesz eleget;

g) a feladat- és hatáskörébe tartozó ügyben az önkormányzat kérésére szakmai segítséget nyújt.

(3) A közigazgatási hivatal törvényességi ellenőrzési jogkörében vizsgálja, hogy a helyi önkormányzat

a) szervezete, működése, döntéshozatali eljárása,

b) döntései (rendelete, határozata),

c) bizottsága, részönkormányzata, polgármestere, főpolgármestere, megyei közgyűlés elnöke, társulása által hozott önkormányzati határozat megfelel-e a jogszabályoknak.

(4) Nem terjed ki a közigazgatási hivatal törvényességi ellenőrzési jogköre – az (5) bekezdésben foglalt kivétellel – azokra a helyi önkormányzat, illetve szervei által hozott határozatokra, amelyek alapján

a) munkaügyi vitának, illetve közszolgálati jogviszonyból származó vitának,

b) külön jogszabályban meghatározott bírósági vagy közigazgatási hatósági eljárásnak van helye.

(5) A közigazgatási hivatal törvényességi ellenőrzési jogköre kiterjed a (4) bekezdésben felsorolt határozatokra is a (3) bekezdés a) pontjában meghatározott körben, továbbá a (4) bekezdés a) pontja esetében, ha a határozat a munkavállaló javára történő jogszabálysértést tartalmaz.

99. § (1) A közigazgatási hivatal a törvényességi ellenőrzés körében – határidő tűzésével – felhívja az érintettet a törvénytértés megszüntetésére. Az érintett a felhívásban foglaltakat köteles megvizsgálni és a megadott határidőn belül az annak alapján tett intézkedésről vagy egyet nem értéséről a közigazgatási hivatalt tájékoztatni.

(2) Ha a megadott határidőn belül intézkedés nem történt, a közigazgatási hivatal kezdeményezheti:

a) az Alkotmánybíróságnál a törvénytértő önkormányzati rendelet felülvizsgálatát és megsemmisítését;

b) a törvénytértő határozat bírósági felülvizsgálatát;

c) a képviselő-testület összehívását a törvénytértés megszüntetésére, a képviselő-testület tisztségviselője felelősségének megállapítását.

(3) A jogszabálysértés megszüntetésére a pert a helyi önkormányzat, illetve a polgármester ellen a megadott határidő lejártától számított harminc napon belül lehet megindítani. A kereset benyújtásának a döntés végrehajtására halasztó hatálya nincs, de a végrehajtás felfüggesztését a bíróságtól lehet kérni. Ha a jogszabálysértő döntés végrehajtása a közérdek súlyos sérelmével vagy elháríthatatlan kárral járna, a végrehajtás felfüggesztését – az érintett egyidejű értesítésével – kérni kell a bíróságtól.”

„103. § (3) A közigazgatási hivatal a köztársasági megbízott és hivatala jogutódja.”

„105. § A körjegyzőséghez tartozó községeket – ha az érdekeltek nem tudnak megállapodni – a közigazgatási hivatal jelöli ki. A lakosság érdekeit sértő kijelölés ellen a képviselő-testület a helyi önkormányzatokért felelős miniszterhez fordulhat.”

3.2. Az Ápt.-nek a Kszt. által módosított szabályai:

„4/A. § (1) A 4. § (1) bekezdés e) pontjában meghatározott vizsgát a kérelmező a közigazgatási hivatal által kijelölt vizsgabizottság előtt teszi le.”

„24. § (4) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy megállapítsa:

(...)

e) a 4. § (1) bekezdés e) pontjában előírt vizsga követelményeit, valamint a közigazgatási hivatalnak a vizsgálással kapcsolatos feladatait és az eljárás rendjét, a vizsga letétele alóli felmentésre való jogosultság igazolásának szabályait, a vizsga letételét igazoló okmány tartalmát és biztonsági követelményét.”

3.3. A Nektv.-nek a Kszt. által módosított rendelkezései:

„30/B. § (4) A (3) bekezdés szerinti megállapodás végrehajtásával kapcsolatban a megállapodás résztvevői között felmerült vitáról a közigazgatási hivatal a felek kezdeményezésétől számított 15 munkanapon belül egyeztetést tart. Ha az egyeztetés során 30 munkanapon belül nem jön létre megegyezés, a közigazgatási hivatal a törvényességi ellenőrzési jogkörében jár el.”

„30/O. § (1) Nem lehet a települési kisebbségi önkormányzat elnöke: a köztársasági elnök, az Alkotmánybíróság tagja, az országgyűlési biztos, az Állami Számvevőszék elnöke, alelnöke és számvevője, a Kormány tagja, az államtitkár, a szakállamtitkár, a központi államigazgatási szerv köztisztviselője, a közigazgatási hivatal vezetője és köztisztviselője, a területi, helyi államigazgatási szervnek az a köztisztviselője, akinek feladatkörébe az adott települési kisebbségi önkormányzatot érintő ügyek tartoznak, és illetékessége a települési (területi) kisebbségi önkormányzatra kiterjed, a területileg illetékes helyi önkormányzat jegyzője (főjegyzője, körjegyzője), a polgármesteri hivatalnak köztisztviselője, a bíró, ügyész, közjegyző, bírósági végrehajtó, a fegyveres erők, rendvédelmi szervek hivatásos állományú tagja, a területileg illetékes területfejlesztési tanács munkaszervezetének tagja, az, aki ugyanannál a települési kisebbségi önkormányzatnál a települési kisebbségi önkormányzat által létesített vagy fenntartott intézmény, gazdasági társaság vezetője, vezető tisztségviselője, aki a vezetői megbízást a települési kisebbségi önkormányzattól kapta.”

„60/H. § (1) A közigazgatási hivatal ellátja a kisebbségi önkormányzatok törvényességi ellenőrzését. A mérlegelési jogkörben hozott önkormányzati döntésnek kizárólag a jogszerűségét vizsgálhatja.

(2) Az országos önkormányzat (1) bekezdés szerinti törvényességi ellenőrzését a Kormány által kijelölt közigazgatási hivatal látja el.”

„60/I. § (1) A közigazgatási hivatal a törvényességi ellenőrzési jogkörében eljárva vizsgálja, hogy megfelel-e a jogszabályoknak a kisebbségi önkormányzat

a) szervezete, működése, döntéshozatali eljárása,

b) bármely határozata, ideértve a kisebbségi önkormányzat testületének, elnökének, bizottságának, illetőleg társulásának határozatait is.

(2) Nem terjed ki a közigazgatási hivatal törvényességi ellenőrzési jogköre – a (3) bekezdésben foglalt kivétellel – azokra a kisebbségi önkormányzati döntésekre, amelyek alapján helye van

a) munkaügyi vitának (köztisztviselői vagy közalkalmazotti jogviszonyból származó vitának),

b) külön jogszabályban meghatározott bírósági vagy államigazgatási eljárásnak.

(3) A közigazgatási hivatal törvényességi ellenőrzési jogköre a (2) bekezdésben felsorolt ügyekre is kiterjed a (1) bekezdés a) pontja szerinti körben, továbbá a (2) bekezdés a) pontja szerinti ügyekben, ha a határozat a munkavállaló javára történő jogszabálysértést tartalmaz.

(4) A közigazgatási hivatal a feladat- és hatáskörében a kisebbségi önkormányzat kérésére szakmai segítséget nyújt.”

„60/J. § (1) A közigazgatási hivatal a törvényességi ellenőrzési körében – határidő kitűzésével – felhívja az érintetteket a törvénysértés megszüntetésére. Az érintett a felhívásban foglaltakat köteles megvizsgálni és a megadott határidőn belül az annak alapján tett intézkedésről vagy egyet nem értéséről a közigazgatási hivatalt tájékoztatni.

(2) Ha a megadott határidőn belül nem történt intézkedés, vagy az érintett a felhívásban foglaltakkal nem értett egyet, a közigazgatási hivatal kezdeményezheti:

a) a jogszabálysértő határozat bírósági felülvizsgálatát,

b) a kisebbségi önkormányzat testületének összehívását a törvénysértés megszüntetésére,

c) a testület elnöke, elnökhelyettese felelősségének megállapítását.

(...)

(4) A közigazgatási hivatal a törvényességi ellenőrzése során törvényességi ellenőrzési tapasztalatai alapján a kisebbségi önkormányzat gazdálkodását érintő vizsgálat lefolytatását kezdeményezheti az Állami Számvevőszéknél.”

„60/M. § A Kormány: (...)

b) a helyi önkormányzatokért felelős miniszter közreműködésével, a közigazgatási hivatal útján biztosítja a kisebbségi önkormányzatok törvényességi ellenőrzését,”

„62. § (1) A Kormány – az e feladattal érintett miniszterek és országos hatáskörű szervek bevonásával, a közigazgatási hivatal közreműködésével – a nemzeti és etnikai kisebbségekkel kapcsolatos állami feladatok ellátásáért felelős, kormányrendeletben kijelölt államigazgatási szerv útján segíti a kisebbségek jogainak és sajátos érdekeinek érvényesülését, szervezi ezek feltételeinek biztosítását.”

3.4. A Hór.tv.-nek a Kszt. által módosított előírása:

„39. § (3) A Határőrség területi szervének vezetője a közigazgatási hivatal, a megyei (fővárosi) közgyűlés elnökét (főpolgármesterét), a megyei (fővárosi) rendőrfőkapitányt, a megyei (fővárosi) polgári védelmi parancsnokot; helyi szervének vezetője a települési önkormányzat polgármesterét, illetőleg az e) pontban foglaltakról a területileg illetékes környezetvédelmi és természetvédelmi hatóságot is haladéktalanul tájékoztatja.”

3.5. A Htv.-nek a Kszt. által módosított szabályai:

„28. § (2) A kérelmet a hadkiegészítő parancsnokság vezetőjéhez vagy a közigazgatási hivatalhoz kell benyújtani. A kérelemhez a jogszabályban meghatározott adatokat tartalmazó formanyomtatványt csatolni kell. Az a hadkö-

teles, akinek a polgári szolgálat teljesítésére irányuló kérelmét elutasították, újabb kérelmet nem nyújthat be.”

„29. § (1) A polgári szolgálat teljesítésére vonatkozó engedély iránti kérelmet a közigazgatási hivatal bírálja el. A hadkiegészítő parancsnokság az eljárásban ügyfélként vehet részt.”

„55. § (4) A megyei védelmi bizottság elnöke a megyei közgyűlés elnöke, a fővárosi védelmi bizottság elnöke a főpolgármester. Tagjai:

a) a közigazgatási hivatal vezetője, (...)”

III.

Az Alkotmánybíróság elsőként azt vizsgálta, hogy az indítványok alapján mely törvényi szabályok alkotmányosságának érdemi felülvizsgálatát kell elvégeznie.

Ez a vizsgálat amiatt vált szükségessé, mert a Kszt. 176. § (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a Kszt. 1–173. §-ai 2007. január 31-én hatályukat veszítik. A Kszt.-nek az indítványozók által támadott szabályai tehát az alkotmánybírói határozat meghozatalakor már nem hatályos rendelkezések.

Az Alkotmánybíróság – főszabályként – hatályos jogszabály alkotmányellenességét vizsgálja. Hatályát veszített jogszabályi rendelkezés csak akkor képezheti alkotmánybírói eljárás tárgyát, ha az eljárás az Alkotmánybírói eljárásról szóló 1989. évi XXXII. törvény 38. §-ában szabályozott bírói kezdeményezés, illetőleg a 48. § szerinti alkotmányjogi panasz alapján folyik. Tekintettel arra, hogy az indítványok nem tartoznak e körbe, az Alkotmánybíróság a Kszt. egésze, illetőleg Kszt. 7. § (1) bekezdése *d)*, *h)*, *i)* pontja, 7. § (2) bekezdése *a)* és *l)* pontja, valamint 8. § *a)* pontja alkotmányellenességének megállapítása iránt folytatott az eljárást – az Alkotmánybíróság ideiglenes ügyrendjéről és annak közzétételéről szóló, módosított és egységes szerkezetbe foglalt 3/2001. (XII. 3.) Tü határozat (ABH 2003, 2065.) (a továbbiakban: Ügyrend) 31. § *a)* pontja alapján megszüntette.

Az egyik indítványozó támadja a Kszt. 176. § (2) bekezdését is, arra hivatkozással, hogy a Kszt. rövid idővel történő hatályon kívül helyezése valójában az alkotmányossági vizsgálat megakadályozását célozta.

A Kszt. indokolása szerint a hatályvesztés időpontjának meghatározására „a jogrendszer felesleges terhelésének elkerülése érdekében” került sor. A jogrendszer tehermentesítése a már végrehajtott módosító, illetőleg hatályon kívül helyező rendelkezésektől volt – a törvény indokolása szerint – az egyik célja a később elfogadott deregulációs törvénynek, az egyes jogszabályok és jogszabályi rendelkezések hatályon kívül helyezéséről szóló 2007. évi LXXXII. törvénynek is. A Kszt. 1–173. §-ai kizárólag más törvényeket módosító rendelkezéseket tartalmaztak. Ezek a módosító rendelkezések a Kszt. hatályba lépésének időpontjában 2007. január 1-jén épültek a módosított törvények rendelkezései közé, a Kszt. a 276. § (2) bekezdésében meghatározott időpontra a záró ren-

delkezések kivételével „kiürült”. (Vö.: 4/2006. (II. 15.) AB határozat ABH, 2006, 101.)

Önmagában az, hogy egy más törvényt módosító törvény maga rendelkezik a hatályvesztésének időpontjáról, – miután betöltötte rendeltetését – nem tekinthető alkotmányellenesnek. Az 1437/B/1995. AB határozatában az Alkotmánybíróság rámutatott arra, hogy „egy hatályon kívül helyező norma alkotmányellenességének a megállapítása önmagában nem vezet a hatályon kívül helyezéssel érintett rendelkezések hatályának automatikus ’feléledéséhez’, az Alkotmánybíróságnak viszont valamely jogszabály ’újbbli hatályba helyezésére’ hatásköre nincs, mert ez a jogalkotó kompetenciájába tartozik.” (ABH 1998, 616, 618–619.)

Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság a Kszt. 176. § (2) bekezdése alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt elutasította.

Tekintettel arra, hogy az indítványozók a Kszt. által módosított szabályokkal összefüggésben is alkotmányellenességet állítanak, az Alkotmánybíróságnak a Kszt. vitatott szabályai által módosított rendelkezések alkotmányosságának vizsgálatát kellett elvégeznie.

Ezek a következők:

- az Ötv. 17. § (2) bekezdése, 33/A. § (1) bekezdés *i)* pontja, 42. § (3) bekezdése, 52. § (2) bekezdése, 63/C. § (1) bekezdése, 70. § (3) bekezdése, 96. § *c)* pontja, 95. § *a)* pontja és 97. § *a)* pontja, 92/C. § (6) bekezdés, 98. §-át megelőző A fővárosi, megyei közigazgatási hivatal alcím, 98. § (1) bekezdése, 98. § (2) bekezdése, 98. § (3) bekezdése, valamint 99. § (1) és (2) bekezdése, 98. § (4) és (5) bekezdése, 99. § (1) bekezdése, 103. § (3) bekezdése és 105. §-a,
- az Ápt. 4/A. § (1) bekezdése, 24. § (4) bekezdés *e)* pontja,
- a Nek.tv. 30/B. § (4) bekezdése, 30/O. § (1) bekezdése, 60/H. § (1) bekezdése és 60/M. § *b)* pontja, 60/H. § (2) bekezdése, 60/I. § (1) és (4) bekezdése, valamint 60/J. § (1), (2) és (4) bekezdése, 60/I. § (2) és (3) bekezdése, 60/J. § (1) bekezdése, 62. § (1) bekezdése,
- a Hör.tv. 39. § (3) bekezdése,
- a Htv. 28. § (2) bekezdése, 29. § (1) bekezdése, 55. § (4) bekezdés *a)* pontja,
- a Kttv. 13/A. §-a,
- a Ket. 19. §-a, 100. § (1) bekezdése, 116. § (2)–(3) bekezdése, 174/A. §-a,
- a Kászt. 2. § (3) bekezdése, valamint a harmadik indítványozó által támadott 16 kormányrendelet.

Az indítványozók támadták még az Ötv. 33/A. § (6) bekezdését is. Az Alkotmánybíróság eljárása során megállapította, hogy az indítványok benyújtását követően az Ötv. 33/A. § (6) bekezdése helyett új szabályozást alkotott a polgármesterek és a helyi önkormányzati képviselők összeférhetlenségének megállapítására irányuló eljárással összefüggő törvénymódosításokról a 2007. évi LIX. törvény. Ezeket az új szabályokat az Alkotmány által előírt törvényalkotási eljárásban, minősített többséggel fogadta

el az Országgyűlés, tehát e tekintetben okafogyottá vált az indítvány, így az Alkotmánybíróság az Ötv. 33/A. § (6) bekezdése alkotmányosságának vizsgálatára irányuló eljárást az Ügyrend 31. § e) pontja alapján megszüntette.

IV.

1. Mindegyik indítványozó hivatkozik arra, hogy a jogalkotó megsértette az Alkotmány 44/C. §-át, akkor, amikor egyszerű többséggel elfogadott törvényben módosította az Ötv. szabályait, az egyik indítványozó szerint sérelmet szenvedett az Alkotmány 40/A. § (4) bekezdése, 68. § (5) bekezdése és 69. § (4) bekezdése is, azáltal, hogy egyszerű többséggel módosította a törvényhozó az Ápt.-nek, a Hőr.-nek, a Htv.-nek és a Nektv.-nek a fővárosi, megyei közigazgatási hivatalokra vonatkozó rendelkezéseit.

Az Alkotmánybíróság 1/1999. (II. 24.) AB határozatának rendelkező részében alkotmányos követelményként fogalmazta meg:

„1. Az Alkotmánybíróság megállapítja: valamely, az Alkotmány által meghatározott törvény elfogadásához megkívánt minősített többség nem egyszerűen a törvényalkotási eljárás formai előírása, hanem olyan alkotmányos garancia, amelynek lényeges tartalma az országgyűlési képviselők közötti széles körű egyetértés. A minősített többség követelménye nemcsak az adott alkotmányi rendelkezés közvetlen végrehajtásaként kiadott törvény megalkotására vonatkozik, hanem e törvény módosítására (rendelkezéseinek megváltoztatására, kiegészítésére) és hatályon kívül helyezésére is. Az Alkotmány rendelkezése alapján minősített többséggel elfogadott törvényt egyszerű többséggel elfogadott törvénnyel nem lehet módosítani, vagy hatályon kívül helyezni.” (ABH 1999, 25.)

Ez az alkotmányos követelmény ebben az ügyben teljes mértékben nem alkalmazható, mert a közigazgatás reformjának megkönnyítése érdekében az Alkotmány 34. §-át egy új (2) bekezdéssel egészítette ki a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény módosításáról szóló 2006. évi LIV. törvény 1. §-a. Az Alkotmány 34. §-ának új (2) bekezdése a következő rendelkezést tartalmazza:

„(2) Törvény miniszterium, miniszter vagy közigazgatási szerv megjelölésére vonatkozó rendelkezését a jelenlévő országgyűlési képviselők több mint felének szavazatával elfogadott törvény módosíthatja.”

Az Alkotmánynak ez az új szabálya lehetőséget ad a kétharmados törvények egyszerű szótöbbséggel történő módosítására akkor, ha a törvényhozó csak a rendelkezésben szereplő közigazgatási szerv megjelölését kívánja módosítani. Az Alkotmánybíróságnak ezen ügy kapcsán az Alkotmánynak ezt a rendelkezését kell értelmeznie, és abban a kérdésben kell állást foglalnia, hogy az Ötv., az Áptv., Nek.tv., Hőr.tv., Htv. vitatott rendelkezéseiben a „fővárosi, megyei közigazgatási hivatal”, a „fővárosi, megyei közigazgatási hivatal vezetője” szövegrészek „köz-

igazgatási hivatal”, illetőleg a „Kormány által kijelölt közigazgatási hivatal” szövegre való módosítása csak a közigazgatási hivatal megjelölésének módosítását jelentette-e, vagy ezekkel a módosításokkal a törvényhozó meghaladta az Alkotmány 34. § (2) bekezdésében kapott felhatalmazása kereteit.

Az Alkotmánybíróság gyakorlata következetes volt az 1/1999. (II. 24.) AB határozatban megfogalmazott alkotmányos követelménynek az érvényesítésében minden olyan esetben, amikor 2/3-os törvény szabályát direkt módon módosította egyszerű többséggel elfogadott törvényben a törvényhozó. A 31/2001. (VII. 11.) AB határozatban (ABH 2001, 252, 263-264.) az Alkotmánybíróság rámutatott arra, hogy mindazokban az esetekben, amikor formálisan (szövegszerűen) nem egyértelmű a módosítás (kiegészítés, hatályon kívül helyezés) „[...] minden esetben vizsgálendő az is, hogy mi a kétharmados törvény által meghatározott szabályozási koncepció lényegi eleme, azaz érinti-e a lényeges normatartalmat az egyszerű szótöbbséggel megalkotott törvény.”

„A minősített többség (...) széles körű egyetértést igénylő funkciójából adódóan a kétharmados szavazatarány szükségességének a vizsgálata során elkerülhetetlen annak elemzése, hogy a széles körű konszenzus igénye az adott tárgykörben mire vonatkozott. Ez adott esetben megköveteli az alkotmányozó hatalom szándékának, a kialakult szabályozás történetiségének az elemzését is. Ezt a módszert az Alkotmánybíróság – döntése meghozatalánál – már alkalmazta. [Lásd pl. 4/1997. (I. 22.) AB határozat, ABH 1997, 41, 45.; 66/1997. (XII. 29.) AB határozat, ABH 1997, 397, 402–403.; 4/1999. (III. 31.) AB határozat, ABH 1999, 52, 57–59.]”

Mivel ebben az ügyben is az az alkotmányossági probléma lényege, hogy az Alkotmány rendelkezései alapján nem állapítható meg egyértelműen, hogy a közigazgatási szerv megnevezésének megváltoztatása, mely esetekben igényel 2/3-os minősített többséget, az Alkotmánybíróságnak – kialakult gyakorlatára figyelemmel – azt kell vizsgálnia, hogy a közigazgatási szerv 2/3-os törvényben való megnevezésének módosítása érinti-e a kétharmados törvény szabályozási koncepciójának lényegi elemét.

2. A törvényekben az államigazgatási szervekre vonatkozó szabályozás – a 2/3-os többség szükségességének alkotmányossági megítélése szempontjából – kétféle módon jelenik meg:

a) Az egyik eset az, amikor az Alkotmánynak valamely alkotmányos szerv szabályozására vonatkozó rendelkezése alapján (pl. rendőrség), vagy valamely 2/3-os szabályozást igénylő alapvető jog gyakorlásának garanciájaként a 2/3-os többséggel elfogadott törvény intézményesíti (létesíti) az államigazgatási szervet, 2/3-os törvény határozza meg az államszervezetben elfoglalt helyét, rendeltetését, jogállásának alapvető jellemzőit. Ha az államigazgatási szervet a törvényhozó 2/3-os törvényben hozta létre, intézményesítette (pl. ORTT), az a szabályozás, amely megvál-

toztatja az ilyen szerv jogállását, a 2/3-os törvényben szabályozott szervezeti kereteit, – mivel az az Alkotmány valamely 2/3-os többséget előíró rendelkezésének érvényesítését szolgálja – a minősített többséggel elfogadott törvényi szabályozás lényegi elemének megváltoztatását eredményezi. Ezért a 2/3-os törvények államigazgatási szervek létrehozására vonatkozó szabályainak módosítása nem tartozik az Alkotmány 34. § (2) bekezdésébe foglalt felhatalmazás keretei közé, a módosításhoz 2/3-os szavazati aránnyal elfogadott törvény szükséges.

b) Az államigazgatási szerv megnevezését tartalmazó 2/3-os törvényi szabályozás másik esete az, amikor a szabályozott tárgykörben a minősített többséggel elfogadott törvény valamely államigazgatási feladat- vagy hatáskört szabályoz, amelynek ellátását valamely meglévő, más jogszabály (egyszerű többséggel elfogadott törvény, vagy kormányrendelet) által intézményesített (létesített) államigazgatási szerv feladat- és hatáskörébe utalja.

A szabályozásnak ezen eseteiben az érintett államigazgatási szerv jogállása nem a minősített többséggel elfogadott feladat- és hatáskört szabályozó törvényi rendelkezéssel alapul. Az ilyen törvényi rendelkezés kiválasztja, megjelöli az államigazgatási rendszeren belül azt a szervet, szervtípust, amely a törvényben szabályozott feladat- és hatáskör gyakorlására jogosult. Ha az ilyen rendelkezésekben megjelölt államigazgatási szervet intézményesítő jogszabály az államigazgatási szerv átszervezése következtében módosul, a 2/3-os törvényben szabályozott feladat- és hatáskörök gyakorlására is más szervezeti keretek között kerül sor, ami értelemszerűen maga után vonja a 2/3-os törvényben is az államigazgatási szerv megjelölésének módosítását. Ebben az esetben a feladat- és hatáskör gyakorlására jogosult szerv megjelölésének módosítása – ha a törvényben szabályozott feladat- és hatáskör nem változik – nem érinti a 2/3-os törvény szabályozási koncepcióját. (A belügyminisztérium megszüntetésével, az önkormányzatokkal kapcsolatos, korábban a belügyminisztérium hatáskörébe tartozó feladatokat a hatályos jog szerint az önkormányzati és területfejlesztési minisztérium gyakorolja. Az Ötv.-ben korábban a belügyminiszter számára megállapított feladat- és hatáskörök változatlanok maradtak, változatlanul minisztérium jogosult azok gyakorlására. Az Ötv. szabályozási koncepciója, a szabályozás lényege nem változott azzal, hogy a Kszt. az Ötv. rendelkezéseiben a „belügyminisztérium” megjelölés helyett „a helyi önkormányzatokért felelős miniszter” megjelölést iktatta be.) Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az ilyen törvényt módosításhoz az Alkotmány 34. § (2) bekezdése alapján nincs szükség minősített többségre, akkor sem, ha 2/3-os törvényi szabályának módosítására kerül sor.

3. A közigazgatási hivatal Kormány alá rendelt államigazgatási szerv, amelyre nézve az Alkotmány nem tartalmaz rendelkezést. Nincs olyan alkotmányi szabály, amely a közigazgatási hivatal jogállására vonatkozó szabályozáshoz minősített többséget kívánna meg. 2/3-os törvényi

szabályozás a közigazgatási hivatal olyan feladat- és hatásköreinek szabályozásához szükséges, amelyek gyakorlása 2/3-os törvényi szabályozást igénylő emberi jogokat, vagy önkormányzati alapjogokat érint.

Az Ötv. vitatott szabályainak többsége, az Ápt., a Nek.tv., a Hőr.tv. és a Htv. valamennyi vitatott rendelkezése az e törvényekben meghatározott valamely feladat-, hatáskör, illetőleg eljárási cselekmény címzettjeként jelölte meg a megyei, fővárosi közigazgatási hivatalt, illetőleg összeférhetlenségi okként határozta meg a közigazgatási hivatal vezetői tisztség betöltését. Ezekben a szabályokban a fővárosi, megyei közigazgatási hivatalra utalás – mivel közigazgatási hivatalok e törvények megalkotásakor fővárosi és megyei szinten működtek – annak megjelölésére szolgált, hogy milyen típusú államigazgatási szerv a feladat-, hatáskör, az eljárási cselekmény vagy összeférhetlenségi ok címzettje. Nem ezeken a rendelkezéseken alapult a közigazgatási hivatalok jogállása, nevezetesen az, hogy a közigazgatási hivatalok fővárosi, megyei szinten szervezett államigazgatási szervek. Ezen szabályok tekintetében a szabályozás lényege nem változott azzal, hogy a közigazgatási hivatal megjelölése elől elmaradt a „megyei” és a „fővárosi” jelző, s – mivel a közigazgatási hivatal alapfeladatai tekintetében egyszemélyi felelős vezetés alatt áll – azzal sem, hogy a vitatott rendelkezések a közigazgatási hivatal vezetője helyett, a közigazgatási hivatalt jelölik meg a feladat- és hatáskör címzettjeként. Az ezekben a rendelkezésekben szabályozott feladatok, hatáskörök, eljárási cselekmények címzettje a közigazgatási hivatal volt, és az is maradt. Így e rendelkezések tekintetében nem állapítható meg, hogy a törvényhozó túllépte volna az Alkotmány 34. § (2) bekezdésében szabályozott felhatalmazása kereteit.

Ezért az Alkotmánybíróság az Ötv. 17. § (2) bekezdése, 33/A. § (1) bekezdés *i)* pontja, 42. § (3) bekezdése, 52. § (2) bekezdése, 63/C. § (1) bekezdése, 96. § *c)* pontja, 95. § *a)* pontja és 97. § *a)* pontja, 92/C. § (6) bekezdés, 98. §-át megelőző A fővárosi, megyei közigazgatási hivatal alcím, 98. § (2) bekezdése, 98. § (3) bekezdése, valamint 99. § (1) és (2) bekezdése, 98. § (4) és (5) bekezdése, 99. § (1) bekezdése, 103. § (3) bekezdése és 105. §-a; az Ápt. 4/A. § (1) bekezdése, 24. § (4) bekezdés *e)* pontja; a Nek.tv. 30/B. § (4) bekezdése, 30/O. § (1) bekezdése, 60/H. § (1) bekezdése és 60/M. § *b)* pontja, 60/H. § (2) bekezdése, 60/I. § (1) és (4) bekezdése, valamint 60/J. § (1), (2) és (4) bekezdése, 60/I. § (2) és (3) bekezdése, 60/J. § (1) bekezdése, 62. § (1) bekezdése, a Hőr.tv. 39. § (3) bekezdése, a Htv. 28. § (2) bekezdése, 29. § (1) bekezdése, 55. § (4) bekezdés *a)* pontja alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványokat elutasította.

4. Az Ötv. 98. § (1) bekezdésének módosításával kapcsolatosan azonban vizsgálni kell, hogy a minősített többséget igénylő konszenzus igénye kiterjedt-e a helyi önkormányzatok feletti törvényességi ellenőrzést gyakorló

szerv jogállására, megváltozott-e az Ötv. szabályozási koncepciója azáltal, hogy az Ötv. e rendelkezésének egyszerű többséggel történő módosítása következtében lehetőség nyílt a közigazgatási hivatal államszervezetben elfoglalt helyének megváltoztatására.

E vizsgálat megköveteli a kialakult szabályozás történeti elemzését.

Az Ötv. 103. § (3) bekezdése alapján közigazgatási hivatal jogelődjének minősülő köztársasági megbízott intézményét az Ötv. hozta létre, és az Ötv. 98–100. §-ai szabályozták a jogállásának alapvető kérdéseit. A köztársasági megbízott regionális szinten működő sajátos jogállású intézmény volt, amelynek alapvető feladata az önkormányzatok működésének törvényességi ellenőrzése, a helyi önkormányzatok szervei által államigazgatási hatósági ügyekben első fokon hozott határozatok ellen benyújtott jogorvoslatok elbírálása, a működési területén tevékenykedő államigazgatási szervek tevékenységének összehangolása, és a Kormány által a feladatkörébe utalt államigazgatási feladatok ellátása volt. Az Ötv. határozta meg a köztársasági megbízott megbízatásának módját és időtartamát is. A köztársasági megbízott jogállására és hivatalára vonatkozó további rendelkezéseket törvény, az 1990. évi XC. törvény tartalmazott, működési területét, a régiókat a 66/1990. (VIII. 14.) OGY határozat határozta meg, feladatellátásnak részletes szabályait a 77/1992. (IV. 30.) Korm. rendelet állapította meg.

Az Ötv. 1994. évi módosítása során a köztársasági megbízott intézményét megszüntették, és helyette hozták létre a közigazgatási hivatalokat. Az Ötv. módosításáról szóló 1994. évi LXIII. törvény az átszervezést a következőkkel indokolta:

„A Javaslat az 1990-ben létrehozott köztársasági megbízotti jogintézményt megszünteti. A zárórendelkezések között kimondja, hogy a fővárosi, megyei közigazgatási hivatal a köztársasági megbízott és hivatala jogutódja. A megszűnő köztársasági megbízotti jogintézmény helyett – feladatainak részleges átalakításával – a fővárosban és a megyékben államigazgatási feladatot ellátó költségvetési szervként a továbbiakban közigazgatási hivatal működik.

A regionális köztársasági megbízott intézménye nem vált be. Hivatalai viszont eredményes munkát végeztek a törvényességi ellenőrzésben, az igazgatásban. A fővárosban és a megyében – a Belügyminisztérium szerveként – működő közigazgatási hivatalok tevékenysége, az alapvető funkciók megőrzésével erősíthető a törvényesség fokozottabb érvényesítésében, az igazgatásszervezési feladatokban.” (...)

„Az átalakítás alapvető célja az, hogy az 1990-ben politikai kompromisszum eredményeként létrejött köztársasági megbízotti intézményt – amelynek tevékenységére mind a közigazgatáspolitikai, mind pedig a végrehajtó jellegű államigazgatási tevékenység jellemző volt – kifejezetten államigazgatási feladatok ellátására rendelje és így helyezze el azt az állami szervezet rendszerében.

A politikai elemektől mentes közigazgatási hivatal olyan államigazgatási szerv, amelyet a belügyminiszter

irányít. Alapvető rendeltetése továbbra is a helyi önkormányzatok törvényességi ellenőrzésének operatív elvégzése.”

Az 1994. évi LXIII. törvény módosítása nyomán az Ötv. 98–100. §-ai intézményesítették a fővárosi, megyei közigazgatási hivatalt, mint államigazgatási szervtípust, meghatározva jogállását rendeltetését, alapvető feladatait, az államigazgatási rendszerben elfoglalt helyét. A szabályozás kétszintűvé vált. Az Ötv. szabályai mellett a 161/1994. (XII. 2.) Korm. rendelet rendelkezett a hivatalok jogállásával összefüggő részletszabályokról.

A közigazgatási hivatalok jogállását illetően újabb változás következett be 1996-ban.

Az Ötv.-t módosító 1996. évi LXXII. törvény csökkentette az Ötv. szerepét a fővárosi, megyei közigazgatási hivatalok jogállására vonatkozó szabályozásban. Indokolása szerint az Ötv. módosításának indoka a területi államigazgatási szervek reformjának megvalósítása, az, hogy alkalmassá lehessen tenni a közigazgatási hivatalokat a reform-koncepcióból adódó feladatok ellátására. E törvény az Ötv.-nek a közigazgatási hivatalok jogállására vonatkozó rendelkezéseit – a 98. § (1) bekezdése kivételével – hatályon kívül helyezte. A fővárosi, megyei közigazgatási hivataloknak a korábbihoz képest megváltozott jogállását ekkor már kormányrendelet, a fővárosi, megyei közigazgatási hivatalokról szóló 191/1996. (XII. 17.) Korm. rendelet határozta meg. E kormányrendelet megváltoztatta a közigazgatási hivataloknak az államszervezetben elfoglalt helyét, a BM alá rendelt hivatali szervekből, a Kormány területi szerveivé váltak, megváltoztak a működésének szervezeti keretei, kiszélesedett államigazgatási feladat- és hatáskörük is.

Az Ötv. 1996-os módosítását követően lényegében a helyi önkormányzatok törvényességi ellenőrzésének hatásköri és eljárási szabályai maradtak az Ötv.-ben, a közigazgatási hivatalok jogállására vonatkozó szabályok közül azonban egyet nem érintett az 1996. évi LXXII. törvény, az Ötv. 98. § (1) bekezdését, amely a következő szöveggel maradt hatályban egészen addig, amíg a Kszt. vitatott módosító rendelkezése hatályba nem lépett:

„98. § (1) A fővárosi, megyei közigazgatási hivatal (továbbiakban: közigazgatási hivatal) államigazgatási feladatokat ellátó költségvetési szerv. A közigazgatási hivatal működésének költségeit az Országgyűlés a költségvetési törvény Belügyminisztérium fejezetében, elkülönítetten biztosítja.”

Ezt a szabály a Kszt. 7. § d) pontja alapján a következőképpen módosult:

„98. § (1) A közigazgatási hivatal államigazgatási feladatokat ellátó költségvetési szerv. A közigazgatási hivatal működésének költségeit az Országgyűlés a költségvetési törvény helyi önkormányzatokért felelős miniszter fejezetében, elkülönítetten biztosítja.”

Az Ötv. e rendelkezésének alkotmányossági megítélése során is abból kell kiindulni, hogy változott-e a 2/3-os törvény szabályozási koncepciójának lényegi eleme azzal,

hogyan a módosítás során a közigazgatási hivatal megjelöléséből a törvényhozó hatályon kívül helyezte a „fővárosi, megyei” jelzőt.

A 2/3-os törvényben történő szabályozás igénye az Alkotmány 44/C. §-ának azon a rendelkezésén alapul, mely szerint a helyi önkormányzatokról szóló törvény elfogadásához és az önkormányzatok alapjogainak korlátozásához a jelenlévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazata szükséges.

A helyi önkormányzatok feletti törvényességi ellenőrzés az önkormányzati alapjogok szabad gyakorlása korlátozásának lehetőségét is magában rejti, ezért a törvényességi ellenőrzés gyakorlására jogosult szerv hatáskörét 2/3-os törvény kell, hogy szabályozza. A 2/3-os törvényben szabályozott önkormányzati alapjogok védelmének szervezeti garanciájaként, az Ötv. hozta létre a törvényességi ellenőrzést gyakorlására jogosult szervet magát is. Az Ötv. 98. § (1) bekezdése intézményesítette a közigazgatási hivatalokat és határozta meg az államszervezetben elfoglalt helyüket. Az Ötv.-nek ez a szabálya fővárosi, megyei szervként iktatta be a közigazgatási hivaltal az államszervezetbe, azaz a 2/3-os törvényben megnyilvánuló politikai konszenzus kiterjedt arra is, hogy a helyi önkormányzatok felett fővárosi, megyei szinten működő államigazgatási szerv gyakorolja a törvényességi ellenőrzést. Ezért az Ötv. szabályozási koncepciójának lényeges elemét érintette az a módosítás, amely a „fővárosi, megyei” jelző hatályon kívül helyezésével lehetőséget adott a közigazgatási hivatalok államszervezetben elfoglalt helyének megváltoztatására. Ezért ezzel a módosítással a törvényhozó túllépte az Alkotmány 34. § (2) bekezdésében szabályozott felhatalmazása kereteit. Így megállapítható, hogy az Ötv. 98. § (1) bekezdésének a Kszt. 7. § (1) bekezdés *d)* pontja által módosított szövegét a törvényhozási eljárásnak az Alkotmány 44/C. §-ában szabályozott szabályainak megsértésével fogadta el az Országgyűlés. Ezért az Ötv. 98. § (1) bekezdésének első mondata alkotmányellenes.

Mivel a regionális közigazgatási hivatalok létrehozása, illetőleg létrehozásuk törvényi alapjainak megteremtése 2/3-os többséggel elfogadott törvényi szabályozást igényelt volna, az alkotmányos törvényi alapok hiánya a Korm.r.-t is alkotmányellenessé teszi.

Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Ötv. 98. § (1) bekezdésének első mondata és a Korm.r. alkotmányellenes, ezért azokat megsemmisítette.

Az Abtv. 43. § (1) bekezdése szerint: „Azt a jogszabályt vagy az állami irányítás egyéb jogi eszközét, amelyet az Alkotmánybíróság a határozatában megsemmisít, az erről szóló határozatnak a hivatalos lapban való közzététele napjától nem lehet alkalmazni.” A megsemmisítés időpontját tekintve az Abtv. 43. § (4) bekezdése kivételt enged, amennyiben kimondja, hogy az Alkotmánybíróság a 43. § (1) bekezdésében meghatározott időponttól eltérően is meghatározhatja az alkotmányellenes jogszabály hatályon kívül helyezését, ha ezt a jogbiztonság, vagy az eljárás

kezdeményező különösen fontos érdeke indokolja. A Korm.r. alapján a közigazgatási hivatalok átszervezése megtörtént, létrehozták a regionális közigazgatási hivatalokat, kinevezték a vezetőiket. Az ex nunc hatályú megsemmisítés ebben a helyzetben a közigazgatási hivatalok működésének jogalapját szüntetné meg, megkérdőjelezhetővé tenné döntéseik érvényességét. Ezért az Alkotmánybíróság jelen ügyben úgy ítélte meg, hogy a jogbiztonság követelménye a vizsgált rendelkezés jövőre nézve történő megsemmisítését teszi indokolttá.

A megsemmisítés időpontjának meghatározása során az Alkotmánybíróság kellő időt kívánt biztosítani a jogalkotónak ahhoz, hogy az alkotmányellenes helyzet megszüntetéséhez szükséges jogalkotói feladatának eleget tegyen, ezért a megsemmisítés időpontját 2008. június 30-ában határozta meg.

5. Az indítványok alapján az Alkotmánybíróságnak vizsgálnia kellett a Kttv. 13/A. §-ának alkotmányosságát is. A Kszt. 5. § (1) bekezdése új 13/A. §-sal egészítette a Kttv.-t, amely felhatalmazást adott a Kormánynak arra, hogy „a közigazgatási hivaltal vagy hivatalokat rendeletben jelölje ki”.

Az indítványozók álláspontja szerint a jogalkotó ezzel megkerülte a megyei, fővárosi közigazgatási hivatalokat életre hívó, kétharmados szavazati aránnyal elfogadott Ötv.-t és a Kormánynak adott felhatalmazást arra, hogy az Ötv. által létrehozott szerv „megszüntetéséről és jogutódlásáról” rendelkezzen, ez a szabályozási mód sérti a jogállamiság követelményét, és súlyosan csorbítja az Országgyűlésnek az Alkotmány 19. § (2) bekezdésében szabályozott hatáskörét.

Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a vitatott rendelkezés – mivel a jogalkotó ezt a rendelkezést a többcélú kistérségi társulásokról szóló törvényben helyezte el úgy, hogy a felhatalmazás a közigazgatási hivatal kijelölésére és nem jogállásának szabályozására szól – nem értelmezhető egyértelműen.

Egyik lehetséges értelmezése az, hogy a Kormány arra kapott felhatalmazást, hogy a Kttv. alapján a közigazgatási hivaltal megillető hatásköröket gyakorló közigazgatási hivatalokat kijelölje. Ezen értelmezés mellett a felhatalmazás az indítványozók által állított alkotmányellenessége nem állapítható meg.

A másik lehetséges értelmezése az, hogy ez a szabály – bár nem a közigazgatási jogban általánosan használt terminus technicust használja – valójában a közigazgatási hivatalok jogállásának szabályozására adott felhatalmazásnak tekintendő. Ha a felhatalmazás ekként értelmezendő, akkor helyt áll az indítványozóknak az a megállapítása, hogy az magában foglalja a közigazgatási hivatalok államszervezetben elfoglalt helyének megváltoztatására adott felhatalmazást is.

A felhatalmazás egyértelműségének hiánya miatt az Alkotmánybíróságnak vizsgálnia kellett azt is, hogy a jog-

alkotó a Korm.r. megalkotása során, miként értelmezte a Kttv. e rendelkezését.

A vizsgált szabály értelmezését illetően nem nyújt eligazítást a Korm.r. preambuluma sem, amely a Kormány felhatalmazásának alapját a következőképpen állapítja meg:

„A Kormány az Alkotmány 35. §-ának (2) bekezdésében megállapított eredeti jogalkotói hatáskörében, az Alkotmány 35. §-a (1) bekezdésének c) pontjában és 40. §-ának (3) bekezdésében foglalt feladatkörében eljárva, valamint a települési önkormányzatok többcélú kistérségi társulásáról szóló 2004. évi CVII. törvény 13/A. §-ában kapott felhatalmazás alapján a következő rendeletet alkotja:”

Ez a megfogalmazás a jogi megoldás elvi tisztázatlanságára utal. Ha a jogalkotónak az volt az álláspontja, hogy a Kormánynak a közigazgatási hivatalok jogállásával összefüggő szabályozási jogköre az Alkotmány 35. § (1) bekezdés c) pontján, 35. § (2) bekezdésén, valamint 40. § (3) bekezdésén alapul, és az Alkotmány e rendelkezései alapján eredeti jogalkotói hatáskörében alkotta meg a Korm.r.-t, nem értelmezhető, hogy milyen indokok tették szükségesé a Kttv. 13/A. §-ába foglalt felhatalmazást.

A Korm.r. a fővárosi, megyei közigazgatási hivatalok helyett regionális közigazgatási hivatalokat hozott létre, így annak tartalma alapján megállapítható, hogy a jogalkotó a közigazgatási hivatalok jogállásának teljes körű szabályozására adott felhatalmazásnak tekintette a vizsgált rendelkezést, amely magában foglalja a közigazgatási hivatalok államszervezetben elfoglalt helyének megváltoztatására való felhatalmazást is. Amint arra az Alkotmánybíróság a fentiekben rámutatott: a közigazgatási hivatalokat fővárosi, megyei szintű államigazgatási szervként az Ötv. 98. § (1) bekezdése hozta létre, az államszervezetben elfoglalt helyük megváltoztatására csak az Ötv. módosítására alkalmas, a jelenlevő országgyűlési képviselők 2/3-ának szavazatával elfogadott törvényben van mód. A Kttv. 13/A. §-ában foglalt felhatalmazás alapján a közigazgatási hivatalok jogállásának korábban az Ötv. által szabályozott elemei minősített többséget igénylő törvényhozási tárgyból kormányrendeleti szintű szabályozás tárgyává váltak.

Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint ez a szabályozási mód ellentétes az Alkotmány 44/C. §-ával, és sérti az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében szabályozott jogállamiság elvét, ezért megállapította, hogy a Kttv. 13/A. §-a alkotmányellenes és megsemmisítette azt.

6. Bár az nem a közigazgatási hivatalokkal kapcsolatos rendelkezést tartalmaz, – a minősített többség hiánya miatt – az indítványozók kérték az Ötv. 70. § (3) bekezdésének alkotmányossági vizsgálatát is. Az Ötv. 70. § (3) bekezdése a Kszt.-vel történt módosítása előtt a következőképpen szólt:

„(3) A területfejlesztési feladatok, illetőleg a kormányzati területi fejlesztési programok összehangolását – a külön törvényben megállapított feladatkörben és szervezetben – a megyei területfejlesztési tanács végzi.”

A Kszt. ezt a szabályt annyiban módosította, hogy a területfejlesztési tanács megnevezéséből hatályon kívül helyezte a „megyei” jelzőt.

Az Ötv.-nek a megyei területfejlesztési tanácsra vonatkozó szabályát a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény módosításáról szóló 1994. évi LXIII. törvény 40. §-a iktatta be az Ötv. szövegébe. Ez a szabály kezdetől fogva úgy rendelkezett, hogy a területfejlesztési tanács szervezetéről és feladatairól külön törvény rendelkezik. Az Ötv. a megyei területfejlesztési tanács jogállásának meghatározását eleve egyszerű többséggel elfogadható, külön törvényre bízta. Ez a külön törvény a területfejlesztésről és területrendezésről szóló 1996. évi XXI. törvény (a továbbiakban: Tft.). A Tft. a területfejlesztési tanácsok többszintű rendszerét hozta létre (országos, regionális, térségi, megyei fejlesztési tanácsok, valamint 2004. szeptember 1-jétől a kistérségi fejlesztési tanácsok), amelyek a Tft. által meghatározott feladatmegosztás szerint látják el a területfejlesztési feladatokat. Ezt figyelembe véve megállapítható, hogy az Ötv. 70. § (3) bekezdésében a „megyei” jelző hatályon kívül helyezése az Ötv. szabályozási koncepcióját – nevezetesen azt, hogy a területfejlesztési feladatok ellátása nem a megyei önkormányzat, hanem egy attól eltérő jogállású szervezet, a területfejlesztési tanács feladatkörébe tartozik – nem módosította. Így megállapítható, hogy a jogalkotó az Ötv. 70. § (3) bekezdésének módosítása során nem lépte túl az Alkotmány 34. § (2) bekezdésében kapott felhatalmazás kereteit. Ezért az Alkotmánybíróság az Ötv. 70. § (3) bekezdés alkotmányellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt benyújtott indítványt elutasította.

V.

1. Az egyik indítvány alapján az Alkotmánybíróságnak állást kellett foglalni abban a kérdésben is, hogy az államigazgatás szerveinek szabályozása, az államigazgatási szervek intézményesítése, illetőleg jogállásuk meghatározása tekinthető-e az Alkotmány alapján kizárólagos törvényhozási tárgynak.

Az indítványozó álláspontja szerint az Alkotmány 19. § (2) bekezdését sérti az, hogy a Kszt. által végrehajtott törvénymódosítások következtében az államigazgatási szervezetrendszer alakítása, az államigazgatási szervek jogállásának szabályozása a Kormány hatáskörébe került. Az Alkotmány 19. § (2) bekezdése a következő rendelkezést tartalmazza: „(2) Az Országgyűlés a népszuverenitásból eredő jogait gyakorolva biztosítja a társadalom alkotmányos rendjét, meghatározza a kormányzás szervezetét, irá-

nyát és feltételeit.” Az indítványozó álláspontja szerint az Alkotmánynak e szabálya alapján az államigazgatási szervek intézményesítése, jogállásuk szabályozása kizárólagos törvényhozási tárgynak minősül.

Az Alkotmány 19. § (2) bekezdése a kormányzás szervezetének, azaz a kormányzati rendszerbe tartozó szervek jogállásának meghatározását utalja az Országgyűlés hatáskörébe, ebből nem következik az, hogy az államigazgatási rendszerbe tartozó egyes államigazgatási szervek létrehozásáról, jogállásáról törvényben kell rendelkezni.

Az Alkotmány maga tartalmaz szabályozást arra nézve, hogy az államigazgatási szervezeti rendszerbe tartozó szervek közül, melyek létesítéséhez kívánja meg a törvényi szabályozást. Az Alkotmány 34. § (1) bekezdése alapján a minisztériumok felsorolásáról külön törvény rendelkezik, 40/A. §-a pedig egyes rendvédelmi szervek (rendőrség, határőrség, nemzetbiztonsági szolgálatok) jogállásának szabályozásához írja elő a törvényi szabályozás szükségességét. A Kászt. 1. §-a, valamint 71. §-a további államigazgatási szervek (az autonóm államigazgatási szervek és a kormányhivatalok) létesítését határozza meg kizárólagos törvényhozási tárgyként.

Az indítvány elbírálása során az Alkotmánynak a Kormány államszervezetben elfoglalt helyére, az államigazgatás működéséért viselt felelősségére vonatkozó rendelkezéseiből kell kiindulni.

Az Alkotmány 35. § (1) bekezdése alapján a Kormány alapvető feladata, hogy gondoskodik a törvények végrehajtásáról, irányítsa és koordinálja a végrehajtó tevékenységet gyakorló államigazgatási rendszert. Az államigazgatási szervezeti rendszer jogszerű és hatékony, eredményes működésének biztosítása a Kormány felelősségi körébe tartozik. Az Alkotmány a Kormány e funkciójának gyakorlásához a Kormányt az államigazgatási rendszer egésze tekintetében megillető hatásköröket is biztosít, e körben az Alkotmány 40. § (3) bekezdése alapján az államigazgatási szervezeti rendszer tekintetében szervezetalakítási jog is megilleti. Az Alkotmány 40. § (3) bekezdése szerint: „(3) A Kormány jogosult az államigazgatás bármely ágát közvetlenül felügyelete alá vonni, és erre külön szerveket létesíteni.”

Az indítványozó által alkotmányellenesnek tartott kormányrendeletek központi hivatalok, illetőleg területi államigazgatási szervek jogállásáról, tehát olyan, a Kormány irányítása alá tartozó államigazgatási szervezetrendszerbe tartozó államigazgatási szervekről rendelkeznek, amelyekre az Alkotmány 40. § (3) bekezdése alapján a Kormány szervezetalakítási joga kiterjed. Tehát az Alkotmány 19. § (2) bekezdésének sérelme miatt az indítványozó által felsorolt kormányrendeletek alkotmányellenessége nem állapítható meg. Ugyancsak nem tekinthető alkotmányellenesnek a Kászt. 2. § (3) bekezdésének az a szabálya sem, amely arra ad felhatalmazást a Kormánynak, hogy a központi hivatalok, illetőleg közigazgatási hivatalok te-

kintetében egyes irányítási jogok gyakorlását, valamely központi államigazgatási szerv vezetőjének hatáskörébe utalja.

Míndezekre tekintettel az Alkotmánybíróság a Kászt. 2. § (3) bekezdése, és az Országos Munkavédelmi és Munkaügyi Főfelügyelőségről szóló 295/2006. (XII. 30.) Korm. rendelet, a Magyar Államkincstárról szóló 311/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet, az egészségbiztosítási felügyeleti hatóság kijelöléséről szóló 365/2006. (XII. 28.) Korm. rendelet, a környezetvédelmi, természetvédelmi, vízügyi hatósági és igazgatási feladatokat ellátó szervek kijelöléséről szóló 347/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet, az építésügyi és az építésfelügyeleti hatóságok kijelöléséről és működési feltételeiről szóló 343/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet, az állatvédelmi hatóság kijelöléséről szóló 334/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet, a gyermekvédelmi és gyámügyi feladat- és hatáskörök ellátásáról, valamint a gyámhatóság szervezetéről és illetékességéről szóló 331/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet, az Országos Egészségbiztosítási Pénztárról szóló 317/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet, a Vám- és Pénzügyőrség szervezetéről, valamint egyes szervek kijelöléséről szóló 314/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet, a földhivatalokról, a Földmérési és Távérzékelési Intézetéről, a Földrajzinév Bizottságról és az ingatlan-nyilvántartási eljárás részletes szabályairól szóló 338/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet, a Kincstári Vagyonigazgatóságról szóló 313/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet, a Kormányzati Ellenőrzési Hivatalról szóló 312/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet, az Országos Mentőszolgálatról szóló 322/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet, az Oktatási Hivatalról szóló 307/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet, a Kulturális Örökségvédelmi Hivatalról szóló 308/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet alkotmányellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt benyújtott indítványt elutasította.

2. Az egyik indítvány alapján az Alkotmánybíróság vizsgálta a Ket. 19. §, 100. § (1) bekezdése, 116. § (2)–(3) bekezdése, valamint 174/A. §-a Kszt. által megállapított szövegének alkotmányosságát is. Az indítványozó álláspontja szerint a Ket. e rendelkezéseiben a Kormány számára adott jogalkotási felhatalmazás sérti az Alkotmány 57. § (5) bekezdésében szabályozott jogorvoslathoz való jogot.

Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány a Ket. 100. § (1) bekezdés *a*) pontja, valamint 174/A. § *b*) pontja tekintetében megalapozott.

A Ket. 100. § (1) bekezdés *a*) pontja szerint nincs helye fellebbezésnek, ha azt törvény, vagy kormányrendelet kizárja, a 174/A. § *b*) pontja pedig felhatalmazást ad a Kormánynak arra, hogy a fellebbezést rendeletben kizárja.

Az Alkotmány 57. § (5) bekezdése alapján a jogorvoslathoz való jog a törvény keretei között mindenkit megille-

tő alapvető jog, amelyet az Alkotmány 8. § (2) bekezdése alapján csak törvénnyel lehet szabályozni.

Az Alkotmánybíróság több határozatában értelmezte az Alkotmány 8. § (2) bekezdésével összefüggésben a törvényi és a rendeleti szabályozás viszonyát. E határozataiban rámutatott arra, hogy az alapjogok szabályozása akkor felel meg az Alkotmány 8. § (2) bekezdésében meghatározott formai alkotmányossági követelménynek, ha törvényben történik. Azonban nem minden fajta összefüggés az alapjogokkal követeli meg a törvényi szintű szabályozást. Az alapjogokkal kapcsolatban álló, de azokat csak távolról, közvetetten érintő, technikai és nem korlátozó jellegű szabályok rendeleti szinten történő megalkotása önmagában nem alkotmányellenes. „Valamely alapjog tartalmának meghatározása és lényeges garanciáinak megállapítása csakis törvényi szinten történhet, törvény kell továbbá az alapjog közvetlen, jelentős korlátozásához is.” [64/1991. (XII. 17.) AB határozat, ABH 1991, 297, 300.; 29/1994. (V. 20.) AB határozat, ABH 1994, 148, 155.]

A közigazgatási hatósági ügyekben a jogorvoslathoz való jog tartalmát, és a jogorvoslathoz való jog alapvető garanciális szabályait a Ket. VII. fejezete szabályozza. A közigazgatási eljárásban a fellebbezés a jogorvoslathoz való jog érvényesítésének nem egyetlen eszköze, de a fellebbezéshez való jog a jogorvoslathoz való jog érvényesülésének egyik legfontosabb garanciája. A fellebbezés a Ket.-ben szabályozott jogorvoslati rendszer központi eleme, a rendes jogorvoslati eszköz. A fellebbezés lehetőségének kizárása közvetlenül, a Ket.-ben szabályozott általános jogorvoslati rendhez képest korlátozó módon érinti a jogorvoslathoz való jog tartalmát, ezért a fellebbezés kizárása törvényi szabályozást igényel. A fellebbezéshez való jog kizárására a Kormánynak adott jogalkotási felhatalmazás sérti az Alkotmány 57. § (5) bekezdését és azzal összefüggésben a 8. § (2) bekezdését.

Erre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Ket. 100. § (1) bekezdés *a*) pontjának „vagy kormányrendelet” szövegrésze, és 174/A. §-ának *b*) pontja alkotmányellenes, ezért e rendelkezéseket megsemmisítette.

Az indítványozó a Ket.-nek a fórumrendszerre vonatkozó rendelkezéseit is támadja, azért mert álláspontja szerint a jogorvoslathoz való jogot sérti az, hogy a Ket. módosított szövege alapján a fórumrendszer, a másodfokú, valamint a felüyeleti jogkört gyakorló hatóságok szabályozására a Kormánynak is van hatásköre.

A Kszt. 2. § (1) bekezdés *i*) pontja által a Ket. 19. § (1) bekezdésében és a Kszt. 1. § (2) bekezdése által a Ket. 116. § (2)–(3) bekezdésében végrehajtott módosítás szövegponosításra, a Ket. hatálybalépését követően alkotott törvényekkel való összhang megteremtésére, a korábban nehezen, illetőleg egyáltalán nem értelmezhető szabály egyértelművé tételére irányult. Nem bírt az indítványozó által neki tulajdonított tartalommal, nevezetesen nem szélesítette ki a Kormány korábbi szabályozási jogkörét. A

Kormány a Kszt. hatályba lépését megelőzően is rendelkezett hatáskörrel a fórumrendszer szabályozására.

Az indítvány alapján az Alkotmánybíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy sérti-e az Alkotmány 57. § (5) bekezdésében szabályozott jogorvoslathoz való jogot az, hogy a Ket. 19. §-a és 116. § (2)–(3) bekezdése alapján a Kormány is jogosult közigazgatási eljárásban a jogorvoslati fórumok meghatározására.

Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Ket. 116. § (2)–(3) bekezdése és az Alkotmány 57. § (5) bekezdése között alkotmányjogilag értékelhető összefüggés nincs. Az Alkotmány 57. § (5) bekezdése alapján a jogorvoslathoz való jog alanyi jogként megillet mindenkit, akinek jogát, jogos érdekét a közigazgatási hatóság döntése sérti. A közigazgatási eljárásban a jogorvoslathoz való jog az ügyfeleket megillető jog, amelynek érvényesülését az ügyfél által kezdeményezhető jogorvoslati eljárások biztosítják. A Ket. 116. § (2)–(3) bekezdése a felüyeleti jogkör gyakorlására jogosult szervek körét szabályozza. A felüyeleti eljárás nem az ügyfél jogorvoslati jogának érvényesítésére szolgáló jogorvoslati eszköz, a felüyeleti eljárás a Ket. 115. §-a alapján a döntés törvényességének biztosítékaként hivatalból folytatott eljárás. A felüyeleti eljárás lefolytatására jogosult szervek körének szabályozása az ügyfelek jogorvoslathoz való jogát nem érinti.

A Ket. 19. §-a, valamint 107. § és 108. §-ai lehetőséget adnak arra, hogy a másodfokon eljáró, azaz a fellebbezés elbírálására jogosult szervet ne csak törvény, hanem más jogszabály is meghatározza. A Ket.-nek ezek a szabályai a jogorvoslathoz való jog érvényesülését szolgáló jogorvoslati kérelem elbírálásáról rendelkeznek, így azok összefüggésben állnak a jogorvoslathoz való joggal. E szabályokkal kapcsolatosan az Alkotmánybíróságnak – fent idézett gyakorlatát figyelembe véve – azt kellett vizsgálnia, hogy a jogorvoslati fórumként eljárni jogosult közigazgatási szervek kormányrendeletben történő meghatározása érinti-e a jogorvoslathoz való jog tartalmát.

Az Alkotmánybíróság már több határozatában értelmezte az Alkotmány 57. § (5) bekezdését a jogorvoslat elbírálására jogosult szerv szempontjából. Az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében a jogorvoslathoz való jog immanens tartalma az érdemi [...] határozatok tekintetében a más szervhez vagy a magasabb fórumhoz fordulás lehetősége. [5/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1992, 27, 31.] A közigazgatási eljárás jogorvoslati rendszerének alkotmányossági vizsgálata során rámutatott arra, hogy a jogorvoslathoz való alapjog biztosítását jelenti, ha az eljárásban a törvény garantálja az érintett számára, hogy ügyét az alapügyben eljáró szervtől különböző szerv bírálja el (513/B/1994. AB határozat, ABH 1994, 734.).

Az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlata során tehát azt tekintette a jogorvoslathoz való jog tartalmi elemének, hogy törvény teremtse meg a garanciáit annak, hogy az

ügyben eljáró szervtől különböző szerv bírálja el a jogorvoslati kérelmet.

A Ket. 106. §-a a következő rendelkezést tartalmazza:

„106. § (1) Az ügyfél jogorvoslathoz való jogának érvényesülése érdekében – az olyan ügyek kivételével, amelyekben e törvény alapján nincs helye fellebbezésnek – az elsőfokú hatáskört úgy kell megállapítani, illetve a szervezetrendszerét úgy kell kialakítani, hogy legyen a fellebbezés elbírálására jogosult, az elsőfokú hatóságtól szervezeti, illetve feladatkör szempontjából elkülönülő szerv.”

A Ket.-nek ez a rendelkezése megfelelő garanciát nyújt az Alkotmány által szabályozott jogorvoslathoz való jogból folyó, a jogorvoslatot elbíráló szervvel szemben támasztott követelmények érvényesüléséhez. [Az Alkotmánybíróság e szabály megsértése miatt állapította meg a 19/2007. (III. 9.) AB határozatában a 81/2003. (VI. 7.) Korm. rendelet 5. § (2) bekezdésének alkotmányellenességét. (ABK 2007. március, 256.)]

Tekintettel a közigazgatási ügyek sokrétűségére a közigazgatási hatósági ügyekben a fórumrendszer, az első- és másodfokon, illetőleg a felügyeleti eljárásban eljárni jogosult szervek köre az általános szabályok szintjén nem szabályozható. Ezért a Ket. 19. §-a úgy rendelkezik, hogy az első fokon eljáró szervet jogszabály határozza meg. A másodfokon eljáró, jogorvoslati jogkört gyakorló hatóságokra nézve a Ket. 107–108. §-ai állapítanak meg általános szabályokat az eljáró szerv felettes szervét jelölve meg jogorvoslati fórumként. Azonban, mivel az általános eljárási szabályok jellegüknél fogva nem lehetnek figyelemmel minden egyes közigazgatási ügy és minden egyes közigazgatási hatáskört gyakorló szerv jogállásának sajátosságaira, az általános eljárási törvénynek a jogorvoslati fórumrendszerre vonatkozó szabályai értelemszerűen másodlagos szabályok. Ami azt jelenti, hogy a Ket.-nek ezek a szabályai akkor alkalmazandók, ha más jogszabály, törvény vagy kormányrendelet másként nem rendelkezik. Amint arra a fentiekben az Alkotmánybíróság rámutatott, az Alkotmány 40. § (3) bekezdése alapján a Kormányt megilleti az államigazgatási rendszeren belül a szervezetalkotási jog, amely a szervezet hatáskörének szabályozását is magában foglalja, nem tekinthető alkotmányellenesnek az, hogy a Ket. a közigazgatási jogorvoslati fórumrendszer alakítására felhatalmazást ad a Kormánynak is.

A fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság úgy ítélte meg, hogy a Ket. 19. §-a és 116. § (2)–(3) bekezdésével összefüggésben az indítványozó által állított alkotmányellenesség nem állapítható meg, ezért az indítványt e tekintetben elutasította.

3. Az Alkotmánybíróság elutasította azt az indítványt is, amely a Korm.r.-tel összefüggésben mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítását kérte.

Az indítványozó a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítását egyrészt azért kérte, mert

álláspontja szerint a Korm.r. a Jat. 2. § a) pontjával ellentétben, hatáskört megállapító törvényi szabályozás hiányában állapítja meg a közigazgatási hivatalok hatáskörét.

A Jat. 2. § a) pontjának hivatkozott rendelkezése szerint törvény szabályozza az állami szervek alapvető hatásköreit. Az Alkotmánybíróság kialakult gyakorlata szerint a Jat. szabályainak megsértése önmagában nem teszi alkotmányellenessé a jogszabályt, a Jat. rendelkezéseinek figyelmen kívül hagyása csak akkor eredményezi a jogszabály alkotmányellenességének megállapítását, ha a vizsgált jogszabály egyben az Alkotmány valamely rendelkezését is sérti. [30/1991. (VI. 5.) AB határozat, ABH 1991, 421, 422.; 50/1998. (XI. 27.) AB határozat, ABH 1998, 387, 395-397.; 39/1999. (XII. 21.) AB határozat, ABH 1999, 325, 349-350.; 30/2000. (X. 11.) AB határozat, ABH 2000, 202, 206. stb.] Az Alkotmánybíróság kizárólag a Jat. alapján nem állapít meg mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet. (1621/E/1992. AB határozat, ABH 1993, 765, 766.)

Az Ötv. 98. § (2) bekezdés c) pontja alapján a közigazgatási hivatal ellátja a törvényben megállapított, továbbá a Kormány által hatáskörébe utalt államigazgatási feladatokat, hatásköröket, hatósági jogköröket. A Kormány tehát rendelkezik törvényi felhatalmazással arra, hogy rendeletben a közigazgatási hivatal számára hatásköröket állapítson meg. Az indítványozó nem jelölt meg a Korm.r. által a közigazgatási hivatal számára meghatározott olyan hatásköröket, amelyeket álláspontja szerint az Alkotmány valamely rendelkezése alapján törvényben kellett volna szabályozni.

Az indítványozó mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítását kezdeményezte a Korm.r. 2. § (2) bekezdésével összefüggésben azért is, mert álláspontja szerint sérti az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében szabályozott jogállamiságból folyó jogbiztonság követelményét az, hogy a Korm.r. nem tartalmaz felhatalmazást a közigazgatási hivatal hatásköreinek a kirendeltségekre való átruházására.

A Korm.r. 2. § (2) bekezdése szerint a kirendeltség a közigazgatási hivatal szervezeti egysége, amely a közigazgatási hivatal szervezeti és működési szabályzatában meghatározott feladatokat lát el.

A Korm.r. szabályai alapján egyértelműen megállapítható, hogy a kirendeltségek nem önálló közigazgatási szervek, a közigazgatási hivatal belső szervezeti egységei. A hatályos jogszabályi rendelkezések (a Korm.r. és a hatásköröket megállapító más jogszabályok) alapján hatásköre a közigazgatási hivatalnak, illetőleg a közigazgatási hivatal szakigazgatási szervének van. A kirendeltségek a közigazgatási hivatal nevében látják el a hivatal szervezeti és működési szabályzatában számukra meghatározott feladatokat. A Korm.r. a hatásköröket pontosan rendezi, az, hogy a jogszabály milyen módon és mélységig rendezi a közigazgatási szervek belüli munkamegosztást, nem al-

kormányossági kérdés. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a hatáskörök rendezetlensége miatt, a Korm.r.-tel összefüggésben az Alkotmány 2. § (2) bekezdésében szabályozott jogállamiság elvéből folyó jogbiztonságot sértő szabályozási hiányosság nem állapítható meg.

Az Alkotmánybíróság e határozatának a Magyar Közlönyben történő közzétételét az Abtv. 41. §-a alapján rendelte el.

—————

**Az Alkotmánybíróság
91/2007. (XI. 22.) AB
határozata**

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására irányuló indítvány tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság megállapítja: az Országgyűlés az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdésében meghatározott, a hátrányos megkülönböztetés tilalmát sértő mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet idézett elő azáltal, hogy a polgári eljárásban nem teremtett lehetőséget a tanú személyi adatainak zártan kezelésére, ha a büntetőeljárásban a tanút már ilyen védelemben részesítették, azonban a bíróság a bűncselekménnyel, illetve a bíróság által elbírált szabálysértéssel okozott kár megtérítése iránt a büntetőeljárásban érvényesített polgári jogi igényt egyéb törvényes útra utasította.

Az Országgyűlés jogalkotói feladatának 2008. június 30. napjáig köteles eleget tenni.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

1. Az indítványozó a büntetőeljárásról szóló 1973. évi I. törvényben (a továbbiakban: 1973. évi Be.), valamint a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvényben (a továbbiakban: Pp.) a tanú helyzetét szabályozó rendelkezésekkel összefüggő mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítása iránt fordult az Alkotmánybírósághoz. Az 1973. évi Be. a tanú – így a tanúként kihallgatott sértett – védelmében szabályozta a személyi

adatok zártan kezelését. A Pp. szabályai erre nem adnak lehetőséget. Az indítványozó hangsúlyozta, hogy a büntetőeljárás helyett a Pp. szerinti eljárásban történő igényérvényesítés nem a bűncselekmény sértettjének választása, hanem a bíróság döntése akkor, ha a magánfélként érvényesített polgári jogi igényt a büntető bíróság nem bírálja el érdemben, hanem azt egyéb törvényes útra utasítja. Az indítványozó álláspontja szerint az, hogy a Pp.-ből hiányzik a bűncselekménnyel, illetve a bíróság által elbírált szabálysértéssel okozott kár (a továbbiakban együtt: a bűncselekménnyel okozott kár) megtérítése iránti igény érvényesítésénél a személyi adatok zártan kezelésével megvalósuló tanúvédelem lehetősége, olyan törvényalkotói mulasztás, amely sérti az Alkotmány 57. § (1) bekezdését (bíróság előtti egyenlőség), az 59. § (1) bekezdését (a magántitokhoz fűződő jog), valamint a 70/A. §-t (a hátrányos megkülönböztetés tilalma).

2. Az indítvány benyújtását követően hatályba lépett a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.), amelynek 605. § (7) bekezdése az 1973. évi Be.-t hatályon kívül helyezte. Az indítványozó erre tekintettel a kérelmet úgy módosította, hogy az Alkotmánybíróság a vizsgálatot – miután a sérelmezett helyzet nem változott – a Be. és a Pp. tekintetében folytassa le.

3. Az Alkotmánybíróság beszerezte az igazságügy-miniszter véleményét.

II.

1. Az Alkotmánynak az indítvánnyal érintett rendelkezései:

„57. § (1) A Magyar Köztársaságban a bíróság előtt mindenki egyenlő, és mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat, vagy valamely perben a jogait és kötelességeit a törvény által felállított független és pártatlan bíróság igazságos és nyilvános tárgyaláson bírálja el.”

„59. § (1) A Magyar Köztársaságban mindenkit megillet a jóhírnévhez, a magánlakás sérthetetlenségéhez, valamint a magántitok és a személyes adatok védelméhez való jog.”

„70/A. § (1) A Magyar Köztársaság biztosítja a területén tartózkodó minden személy számára az emberi, illetve az állampolgári jogokat, bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül.”

2. A Be.-nek az indítvánnyal érintett rendelkezései:

„51. § (1) Sértett az, akinek a jogát vagy a jogos érdekét a bűncselekmény sértette vagy veszélyeztette.”

„54. § (1) Magánfél az a sértett, aki a büntetőeljárásban polgári jogi igényt érvényesít.

(2) A magánfél a terhelttel szemben azt a polgári jogi igényt érvényesítheti, amely a vád tárgyává tett cselekmény következtében keletkezett.”

„79. § (1) Tanúként az hallgatható ki, akinek bizonyítandó tényről tudomása lehet.”

„85. § (2) A kihallgatás kezdetén meg kell kérdezni a tanútól a nevét, a születési idejét és helyét, anyja nevét, a lakóhelyének és tartózkodási helyének címét, a foglalkozását, a személyazonosító okmány számát, valamint azt, hogy a terhelttel vagy a sértettel rokoni viszonyban van-e, vagy hogy az ügyben más okból érdekelt vagy elfoglalt-e. Ezekre a kérdésekre a tanú akkor is köteles válaszolni, ha egyébként a vallomástételt megtagadhatja.”

„96. § (1) A tanú, illetőleg az érdekében eljáró ügyvéd kérelmére vagy hivatalból elrendelhető, hogy a tanú személyi adatait [85. § (2) bek.] – a nevének kívül – az iratok között elkülönítve, zártan kezeljék. Kivételesen indokolt esetben a tanú nevének zárt kezelése is elrendelhető. Ezekben az esetekben a tanú zártan kezelt adatait csak az ügyben eljáró bíróság, az ügyész, illetve a nyomozó hatóság tekintheti meg.

(2) Ha a tanú személyi adatainak zárt kezelését rendelék el, ettől kezdve

a) az eljárást folytató bíróság, ügyész, illetőleg nyomozó hatóság biztosítja, hogy a tanú zártan kezelt adatai az eljárás egyéb adataiból ne váljanak megismerhetővé,

b) a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság a tanú személyazonosságát az azonosításra alkalmas iratok megtekintésével állapítja meg,

c) a személyi adatok zárt kezelésének megszüntetésére csak a tanú beleegyezésével kerülhet sor.

(3) A tanú személyi adatai zárt kezelésének elrendelésétől kezdve a büntetőeljárásban részt vevőknek a tanú személyi adatait tartalmazó iratról olyan másolat adható, amely a tanú személyi adatait nem tartalmazza.”

III.

Az indítvány az alábbiak szerint megalapozott.

1. Az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 49. §-ában meghatározott mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség akkor állapítható meg, ha a jogalkotó a jogszabályi felhatalmazásból származó jogalkotói feladatát elmulasztotta és ezzel alkotmányellenességet idézett elő. A jogalkotó szerv jogszabály-alkotási kötelezettségének konkrét jogszabályi felhatalmazás nélkül is köteles eleget tenni, ha azt észleli, hogy a hatás- és feladatkörébe tartozó területen jogszabályi rendezést igénylő kérdés merült fel, feltéve, hogy a szabályozást valamely alkotmányos jog érvényesülése vagy biztosítása kényszerítően megköveteli [22/1990. (X. 16.) AB határozat, ABH 1990, 83, 86.]. A mulasztásban meg-

nyilvánuló alkotmányellenesség megállapításához két feltételnek kell együttesen megvalósulnia: a jogalkotó mulasztásának és az ennek folytán előidézett alkotmányellenes helyzetnek.

2. A büntetőeljárás az állami büntető igény érvényesítésének módja, tárgya a büntetőjogi felelősség és a büntetőjogi jogkövetkezmények megállapítása. Ugyanakkor a bűncselekménnyel okozott kár mielőbbi megtérülése, illetve a felesleges párhuzamos bírósági eljárások kiküszöbölése azt indokolja, hogy a törvényalkotó tegye lehetővé a bűncselekménnyel okozott kár megtérítése iránti igény (polgári jogi igény) érvényesítését a büntetőeljárásban is, ún. *adhéziós* eljárásban. A polgári jogi igényt a sértett mint magánfél, illetve – a Pp.-ben meghatározott feltételek esetén – az ügyész is érvényesítheti [Be. 54. § (4) bekezdés].

A polgári jogi igényt a bíróságnak lehetőleg érdemben el kell bírálnia. Amennyiben ez jelentékenyen késleltetné az eljárás befejezését, továbbá a vádlott felmentése esetén, vagy ha az indítványnak a büntetőeljárásban való érdemi elbírálását más körülmény kizárja (pl. a terhelt halála, kegyelem), a bíróság a polgári jogi igényt egyéb törvényes útra utasítja [Be. 335. § (1) bekezdés]. E döntés ellen nincs helye fellebbezésnek [Be. 54. § (8) bekezdés]. Ilyen esetben a sértett kártérítési igényét bírósági úton csak a Pp. szabályai szerinti eljárásban érvényesítheti.

A tanúvédelem az állami büntető igény érvényesítésével összefüggésben kialakított intézményrendszer. A Be. 95. §-ának rendelkezése kötelezi a büntető ügyekben eljáró hatóságokat arra, hogy a tanút a törvényben meghatározottak szerinti védelemben részesítsék életének és testi épségének vagy személyes szabadságának védelme, valamint annak érdekében, hogy a tanú a vallomástételi kötelezettségének eleget tegyen és a vallomását megfélemlítés nélkül tegye meg.

A hazai és a nemzetközi bűnözés struktúrájának átalakulása (a terrorizmus, a szervezett, a kábítószerrel összefüggő bűnözés, az erőszakos bűnözés durvább, veszélyesebb elkövetési módjainak megjelenése stb.), valamint a bűnözés elleni európai és nemzetközi együttműködésből adódó kötelezettségek a XX. század utolsó évtizedében Magyarországon is megalapozták az igényt a tanúvédelem intézményei iránt.

Az indítvány tárgya a tanúvédelmi rendszer első lépcsője: a tanú törvényben meghatározott személyi adatainak (születési ideje és helye, anyja neve, lakóhelyének és tartózkodási helyének címe, a foglalkozása, a személyazonosító okmány száma, kivételesen a neve) zártan kezelése a büntetőeljárásban és ennek a lehetőségnek a hiánya a polgári eljárásban a bűncselekménnyel okozott kár megtérítése iránti igény elbírálásakor. Ennek a védelmi formának az a lényege, hogy bár a megjelenési, továbbá vallomástételi kötelezettségének – ha nincs mentessége – a tanú köteles eleget tenni, azonban személyi adatait csak a nyomozó hatóság, az ügyész, illetve a bíróság ismerheti meg. A sajátos iratkezelési és másolatadási szabályokkal biztosított véde-

lem csak a tanú beleegyezésével oldható fel, ennek hiányában a zártan kezelés az eljárás jogerős befejezése után is értelemszerűen fennmarad az adott büntetőeljárás tekintetében. Az adatok további zártan kezelésének kötelezettsége a kártérítési igény alapján meginduló polgári eljárásban a kifejezett jogi szabályozás hiánya miatt nem érvényesül, és az eljárási garanciák alkotmányos jelentősége [9/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1992, 59, 65.] következtében jogértelmezéssel sem terjeszthető ki.

A tanú adatainak zártan kezelése lehetővé teszi a tanú érdekeinek védelmét úgy, hogy nem korlátozza a terhelt és a védő alapvető eljárási jogainak érvényesülését. A tanúvédelemnek ez a formája szabályaiban eltér az Emberi Jogok Európai Bírósága által számos esetben (így pl. Kostovski kontra Hollandia ügyben 1989. november 20. napján, a Doorson kontra Hollandia ügyben 1996. március 26. napján, a Krasniki kontra Cseh Köztársaság ügyben 2006. február 28. napján hozott ítélet) vizsgált anonim tanú fogalmától. Ennek a Be. 97. §-ban meghatározott „különösen védett tanú” felel meg. A tanú személyi adatainak zártan kezelése esetén a tanú a terhelt és a védő a tárgyaláson találkozhatnak, a terhelt és védője hallja a tanú vallomását, a tanúnak közvetlenül kérdéseket tehetnek fel, a vallomásra észrevételt tehetnek, csupán a tanú neve, lakcíme, foglalkozása stb. marad számukra ismeretlen. A különösen védett tanú esetében kiléte a terhelt és a védő számára nem azonosítható, nem léphetnek vele közvetlen érintkezésbe, kihallgatását a Be. 213. § (4) bekezdése szerint a nyomozási bíró végzi.

3. Az igazságszolgáltatás alkotmányos feladatának teljesítése [Alkotmány 50. § (1) bekezdés, 51. § (1) bekezdés] egyrészt, illetve az élethez, testi épséghez, valamint a személyi szabadsághoz való alapvető jogok tekintetében fennálló állami intézményvédelmi kötelezettség [Alkotmány 8. § (1) bekezdés, 64/1991. (XII. 17.) AB határozat, ABH 1991, 297, 302–303.] másrészt, alkotmányosan is megalapozta, hogy a büntetőeljárásban fontos szerepet betöltő tanú jogosult legyen a saját és/vagy hozzátartozóinak élete, testi épsége, személyes szabadsága ellen irányuló támadások vagy fenyegetések elleni védelemre. Mivel a bizonyítás a büntetőeljárás járulékos kérdéseinek – különösen a polgári jogi igénynek – elbírálásában jelentős tényekre is kiterjed [Be. 75. § (2) bekezdés], a védelmet megkaphatja bármelyik tanú akár a büntetőjogi főkérdések elbírálásával összefüggő, akár csak a polgári jogi igény megítélése szempontjából releváns tényről lehet tudomása.

A tanú, illetve a sértett ilyen védelemhez való joga azonban nem alkotmányos alapjog: sem közvetlenül az élethez és a szabadsághoz való alapvető jogból, sem közvetetten az állam intézményvédelmi kötelezettségéből, illetve a bíróság igazságszolgáltatási feladataiból nem vezethető le az állam alkotmányos kötelezettsége a tanúvédelmi rendszer szabályozására és működtetésére. A védelmi rendszer alkotmányos megalapozottsága nem azonos

az Alkotmányból kényszerítően következő jogalkotói kötelezettséggel. A törvényalkotó szabadságában áll, hogy mérlegelve az intézmény szükségességét, továbbá a büntető és a polgári ügyek elbírálásának sajátosságait, meghatározza a védelmi rendszer személyi körét és feltételeit. Ugyanakkor a szabályok megalkotása során nem kerülhet szembe az Alkotmány rendelkezéseivel.

4. Az Alkotmánybíróság megállapította: az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdésében tilalmazott, az „egyéb helyzet” szerinti hátrányos megkülönböztetés a törvényalkotó azon mulasztása, hogy nem rendelkezett azon tanú személyi adatainak zártan kezeléséről, akinek vallomása szükséges a bűncselekménnyel a sértettnek okozott kár megtérítése ügyében hozandó bírósági döntéshez, a büntetőeljárásban a tanú védelmét az eljáró hatóságok indokoltan tartották, azonban a büntető bíróság a magánfél vagy az ügyész által érvényesített polgári jogi igényt egyéb törvényes útra utasította, így a sértett csak polgári perben remélhet kártérítést.

4.1. Az Alkotmánybíróság számos határozatában értelmezte a diszkrimináció tilalmát, amit a jogegyenlőség általános elvét megfogalmazó alkotmányi követelménynek tekint. Az Alkotmánybíróság határozataiban kifejtette, hogy bár az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdése szövegszerűen az alapvető jogok tekintetében tiltja a hátrányos megkülönböztetést, a tilalom, ha a megkülönböztetés sérti az emberi méltósághoz való alapvető jogot, kiterjed az egész jogrendszerre. Abban az esetben, ha a megkülönböztetés nem az alkotmányos alapjogok tekintetében történt, az eltérő szabályozás alkotmányellenessége akkor állapítható meg, ha a jogalkotó önkényesen, ésszerű indok nélkül tett különbséget az azonos helyzetű, azonos szabályozási kör alá vont jogalanyok között [9/1990. (IV. 25.) AB határozat, ABH 1990, 46, 48.; 21/1990. (X. 4.) AB határozat, ABH 1990, 73, 77–78.; 61/1992. (XI. 20.) AB határozat, ABH 1992, 280, 281–282.].

A diszkrimináció vizsgálatánál központi elem annak megállapítása, hogy a szabályozási koncepció szempontjából kiket kell egy csoportba tartozónak tekinteni [49/1991. (IX. 27.) AB határozat, ABH 1991, 246, 249.]. A jelen ügy szempontjából azokra vonatkozó szabályozás képezi az összehasonlítás alapját, akiket a büntetőeljárásban tanúként a személyi adatok zártan kezelésével védelemben részesítettek, majd pedig a polgári jogi igény egyéb törvényes útra utasítását követően a bűncselekményből eredő kár megtérítése iránt a büntetőeljárás terheltje mint alperes ellen indult polgári eljárásban is tanúként kívánnak kihallgatni, azaz akiknek mindkét eljárásban releváns és így bizonyítandó tényekről van/lehet tudomásuk.

4.2. A tanúként kihallgatandó, illetve kihallgatható személyek köre a két eljárásban azonban nem teljesen egyforma. A büntetőeljárásban a sértettet, valamint a magánfélként fellépő sértettet is tanúként kell kihallgatni, ha ez akár a büntetőjogi felelősségre vonás, akár a polgári jogi igény

elbírálása szempontjából releváns tények bizonyításához szükséges. A polgári eljárásban a tanú mindig a felektől különböző személy [részletesen: 75/1995. (XII. 21.) AB határozat, ABH 1995, 376, 379–380.], így a bűncselekménnyel okozott kár megtérítése iránt felperesként fellépő sértett a polgári eljárásban nem lehet tanú. A bűncselekmény sértettjének eljárási helyzete tehát nem összehasonlítható a két eljárás bizonyítási rendszerében, így a sértett tekintetében – az indítvány keretei között – nem lehet szó a diszkrimináció tilalmát sértő jogalkotói mulasztásról.

A homogén csoportba tartozó tanúk eljárási pozíciója azonban összevethető és lényegét tekintve azonos. A tanúvallomás mind a büntetőeljárásban, mind a polgári eljárásban fontos, sok esetben pótolhatatlan bizonyítási eszköz, a tanú vallomástételi kötelezettsége igazságszolgáltatási érdek. „A bíróságok alkotmányos jogvédelmi funkciójának gyakorlásához elengedhetetlen a tanúzásra képes és alkalmas személyeknek az igazságszolgáltatásban való közreműködése, adott esetben alkotmányos alapjogaiknak a korlátozása árán is” – állapította meg az Alkotmánybíróság a 75/1995. (XII. 21.) AB határozatban (ABH 1995, 376, 384.). A tanúskodás kikényszeríthető kötelezettséget jelent mindenki számára, aki az ország területén tartózkodik; mindkét eljárásban a tanú helyzetét az eljárási jog által szankcionálható és kikényszeríthető kötelezettségek túlsúlya jellemzi (Be. 93. §, 106. §, Pp. 185. §). Ezen túlmenően a tanút mindkét eljárásban terheli az igazmondás kötelezettsége, mind a büntetőeljárásban, mind pedig a polgári eljárásban elkövetett hamis tanúzás büntetendő magatartás (a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 238. §).

Az Alkotmánybíróság a kártalanítási, illetve visszatérítési igény (Be. 580–581. §, 585. §) érvényesítésének a büntető, illetve a polgári bíróság előtti eljárási rendjét vizsgáló 23/1995. (IV. 5.) AB határozatban megállapította: „Az azonos jellegű polgári jogi igények érvényesítési rendje között való különbségtétel, amely a büntetőeljárás törvényben szabályozott egyes polgári jogi igények érvényesítésénél pusztán a Be. eltérő eljárási rendjéből adódóan lényeges eljárási garanciák mellőzéséhez vezet, az Alkotmánynak az önkényes megkülönböztetést tiltó 70/A. §-ába ütközik.” (ABH 1995, 115, 120.)

4.3. Az Alkotmánybíróság a jelen ügyben úgy értékelte, hogy a törvényalkotó nem mérlegelte hasonló figyelemmel és körülményekkel a büntetőeljárásban – személyi adatainak zártan kezelésével – védelmet élvező tanú érdekeit akkor, amikor a büntető bíróság döntése következtében a sértett a bűncselekménnyel okozott kár megtérítése iránti igényét már csak a polgári bíróság előtt érvényesítheti. Mivel a törvényalkotó lehetőséget teremtett egyrészt a bűncselekményből eredő kár érvényesítésére a büntetőeljárásban, másrészt a büntetőeljárásban tanúként szereplő személyek személyes adatainak védelmére, ennek a védelemnek a megvonása az ugyanazon jogalpból származó

követelés polgári perbeli érvényesítése során továbbra is tanúként közreműködni köteles személyektől, olyan megkülönböztetés, amelynek nincs a tárgyilagossá mérlegelés szerint ésszerű oka, azaz önkényes, így sérti a hátrányos megkülönböztetés alkotmányos tilalmát.

Erre tekintettel az Alkotmánybíróság a mindkét eljárásban tanúként közreműködésre köteles személyek életének, testi épségének, és szabadságának védelmét szolgáló jogszabályi lehetőségek indokolatlan eltérése miatt – az indítvány keretei között – a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet megállapította, és az Abtv. 49. § (1) bekezdésének megfelelően, határidő tűzésével felhívta a törvényhozót jogalkotási kötelezettségének teljesítésére.

5. Az indítványozó a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítását az Alkotmány 57. § (1) bekezdésére, valamint az 59. § (1) bekezdésére hivatkozással is kérte. Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint, ha az adott rendelkezés alkotmányellenességét az Alkotmány valamely rendelkezése alapján már megállapította, akkor az indítványban felhívott további alkotmányi rendelkezésekkel való ellentétet már nem vizsgálja [legutóbb összefoglalva: 55/2007. (IX. 26.) AB határozat, ABK 2007. szeptember, 820, 824.]. Ez a gyakorlat megfelelően irányadó a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség vizsgálatakor is.

Az Alkotmánybíróság a határozatnak a Magyar Közlönyben történő közzétételét a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására tekintettel rendelte el.

Jogegységi határozatok

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága jogegységi határozata

4/2007. BJE szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bíróságának büntető jogegységi tanácsa Budapesten, a 2007. év november hó 5. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

jogegységi határozatot:

I. A garázdaság bűncselekménye társas elkövetésének törvényi tényállást megvalósító alanyai önálló tettesek

nem lehetnek. Az önálló tettesség akkor is kizárt, ha a csoportos elkövetés során egymás ellen lépnek fel.

II. A Btk. 271. §-ának (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés *a*) pontja szerint minősülő garázdaság büntette társtetteseinek szándék- és akarategysége [Btk. 13. §, 20. § (2) bek.] szempontjából csak annak belátása szükséges, hogy az egymással – vagy másokkal – szembeni erőszakos cselekedetük közvetlenül és durván sértheti a közösség nyugalalmát. Az elkövetők személyes motivációja, indítéka a szándékegység megítélésénél figyelmen kívül marad.

III. A garázdaság bűncselekményének társtetteskénti elkövetését nem zárja ki az, ha a személy elleni erőszakos magatartás egyidejűleg alaki bűnhalmazatot alkotó testi sértést is megvalósít (BK. 93.), s ez utóbbi bűncselekményt tekintve a társtetteség ismérvei hiányoznak.

INDOKOLÁS

A Legfelsőbb Bíróság elnökhelyettese – a Pécsi Ítéltábla Büntető Kollégiuma vezetőjének kezdeményezésére – a Be. 440. §-a (1) bekezdésének *a*) pontja alapján az ítélkezési gyakorlat egységének biztosítása érdekében [Be. 439. § (1) bek. *a*) pont] jogegységi eljárás lefolytatását és jogegységi határozat meghozatalát indítványozta abban az elvi jogalkalmazási kérdésben, hogy a Btk. 271. §-a (2) bekezdésének *a*) pontja szerint minősülő garázdaság büntettét elkövető csoport résztvevőinek az elkövetői minősége társtettesi vagy önálló tettesi abban az esetben, ha a garázdaság elkövetése során egymással szemben lépnek fel és a törvényi tényállás részét alkotó erőszakos magatartásukat a csoport másik vagy többi résztvevőjének személyét, testi épségét sértve valósítják meg.

A jogegységi indítványt kezdeményező kollégiumvezető az indítvány tárgyául megjelölt jogkérdésben az illetékességi területén működő bíróságok – a Tolna Megyei Bíróság és a Somogy Megyei Bíróság, illetőleg az illetékességi területükhöz tartozó egyes helyi bíróságok – ítélkezésében ellentétes gyakorlatot észlelt.

A Kaposvári Városi Bíróság a 9.B.617/2005. számú, illetőleg a másodfokon eljáró Somogy Megyei Bíróság a Bf.15/2006. számú ügyben, és a Siófoki Városi Bíróság a 4.B.368/2005. számú, illetőleg a másodfokon eljáró Somogy Megyei Bíróság a Bf.13/2006. számú ügyben az ügydöntő határozatában a csoportosan elkövetett garázdaság büntettét elbírálva az elkövetőknek az egymás sérelmére megvalósított garázda cselekményét valamennyi terhelt esetében társtettesként elkövetettnek értékelte.

Ezzel szemben a Szekszárdi Városi Bíróság a 26.B.3/2000/36. számú és a Tolna Megyei Bíróság mint másodfokú bíróság a 3.Bf.172/2006/11. számú, valamint a

Bonyhádi Városi Bíróság a B.107/2006/10. számú és a Tolna Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság a 3.Bf.61/2007/3. számú határozatai – elvetve a megyei főügyészség jogi álláspontját – önálló tettesként (és nem társtettesként) elkövetett garázdaság büntettének értékelték azoknak a terheltnek a cselekményét, akik, mint a Btk. 137. § 13. pontja szerint csoportot alkotó elkövetők a kihívóan közösségellenes erőszakos cselekményüket egymással szemben hajtották végre.

A Tolna Megyei Bíróság határozataiban kifejtett jogi álláspont lényege az, hogy amennyiben három személy egy helyen és egy időben valósítja meg a Btk. 271. § (1) bekezdésébe ütköző garázdaság törvényi tényállását, a csoportos elkövetés, mint minősítő körülmény megállapítható, de „az ennél szorosabb közös bűnelkövetői kapcsolat, a társtetteség csak teljes szándékegység esetén jön létre”. Az előbb felsorolt ügyekben pedig a szándékegység azért nem állapítható meg, mert a személy elleni erőszakot egymással szemben elkövetők között nem lehet szó akarategységről. Ha az elkövetők ellentétes érdekből, sőt egymás ellen irányuló szándékkal cselekszenek, úgy közöttük a Btk. 20. §-ának (2) bekezdésében a társtetteséghez megkívánt érzelmi és értelmi azonosulás, a szándék- és akarategység hiányzik.

* * *

Az indítványozó álláspontja szerint a felvetett elvi kérdés megoldását a Somogy megyében működő bíróságok ismertett határozatai tartalmazzák helyesen. A korábban közölt eseti döntések és jogegységi határozat ismertetésével álláspontjának alátámasztásául a következőkre mutatott rá:

A garázdaság csoportosan elkövettként minősül akkor is, ha a három vagy több személy nem együttesen, egymást támogatva, hanem egymással szemben vesz részt az elkövetésben (BH 1985/299.).

A csoportos elkövetés folytán a társtettesként elkövetett garázdaság büntettének megállapítására alkalmas annak a magatartása, aki a két társa kihívóan közösségellenes, erőszakos cselekményébe – a már megvalósított riadalom keltesére alkalmas történések ismeretében – bekapcsolódik, és a továbbiakban maga is részt vesz a sértett bántalmazásában (BH 2003/309.).

A garázdaság csoportosan elkövettkénti minősítését nem zárja ki, ha az elkövetők egyikének felelősségre vonására – vádemelés hiányában – nem került sor. „A garázdaság büntettének megállapítását nem zárja ki, ha három vagy több elkövető nem együttesen, egymást támogatva lép fel, hanem egymással szemben áll. Így a három személy által megvalósított garázdaság akkor is csoportosan elkövetettnek (Btk. 137. § 13. pont) minősül, ha az elkövetők a kihívóan közösségellenes magatartásukat egymással szemben valósítják meg. Az ilyen magatartás ugyanúgy al-

kalmas riadalom, megbotránkozás okozására, ugyanúgy fokozottan veszélyes, mintha az elkövetők egységesen lépnének fel” (BH 2006/76.).

Az ismertetett eseti döntések azt szemléltetik: a bírói gyakorlat következetes abban, hogy csoportosnak tekinti a legalább három személy tettelegessége által megvalósított – riadalomkeltésre alkalmas – cselekményt, függetlenül attól, hogy azok ki (kik) ellen léptek fel. Egyöntetű az ítélkezés abban is, hogy a garázdálkodók személyes indítéka közömbös (BH 1983/434.).

„A kihívóan közösségellenes magatartást tanúsító garázda elkövető tudatában van annak, hogy erőszakos cselekedete közvetlenül és durván sérti/sértheti a közösség nyugalma, ám – akár személyes motivációból fakadó – tettét e közösségi érdek semmibe vételével hajtja végre. Cselekményében a közösségi érdekekkel való szembefordulás legalább az eshetőleges szándék szintjén felismerhető.” (BH 2005/313.). A garázdaságot elkövető tudatának, tehát ennyit és nem többet kell átfognia. A garázdaság büntetőjogi megítélése szempontjából az elkövetők cselekményüket „nem egymás ellen”, hanem a köznyugalom sérelmére valósítják meg. Ezért társas bűnelkövetés esetén a társtettesek aggálytalanul megállapítható akkor is, ha erőszakosságukat személyes nézeteltérésük, vitájuk váltotta ki. „Érdekeik” (indulataik), személyük szembenállása a garázdaság bűncselekményével kapcsolatban kívül marad a Btk. 13. §-ának szándékosság fogalmán.

Természetesen mindezeknek a követelményeknek és feltételeknek csak akkor lehet jogi jelentőségük, ha a társas bűnelkövetés alanyai valamennyien a jogtalanság talaján állnak. A jogtalan támadás ellen jogosan védekező, vagy közérdekből beavatkozó, illetve a rend helyreállítása érdekében cselekvő személy nyilvánvalóan nem vonható a garázdaságot megvalósító csoport (Btk. 137. § 13. pont) fogalma alá, mert nem a köznyugalom ellen fejt ki tevékenységét.

A csoport büntetőjogi értékelésének a 2/2000. BJE számú jogegységi határozatban kifejtett általános szabályai alól a garázdaság sem kivétel. Tehát a részese és a tettes (társtettesek) együtt alkothatnak e bűncselekmény tekintetében is csoportot, akár egymás ellen, akár egymást támogatva hajtják végre erőszakos tetteiket. A három vagy több személy, mint a Btk. 271. § (1) bekezdésének megfelelő tényállászerű magatartást tanúsító alanyai viszont nem minősíthetők önálló tetteseknek.

Az ítélkezési gyakorlat tükrében nem állja meg a helyét a Tolna Megyei Bíróság 3.Bf.172/2006/11. számú ítéletének az a – főügyészségi álláspontot cáfolataként felhozott – okfejtése, amely az egymást kölcsönösen ütlegető, szembenálló személyek cselekményét értékelve azt juttatja kifejezésre: „A társtettesi cselekményi egység elvét követve az a képtelen helyzet alakulna ki, hogy az elkövető a saját sérelmére más által megvalósított személy elleni bűncselekményért is felelne.”

A megyei bíróság idézett elvi álláspontja azért téves, mert „az ún. találkozó bűncselekmények” esetén – a kölcsönös bántalmazás – csoportos (társas) garázdasággal való értékelése mellett, ha annak egyéb feltételei megvannak (BK 93.), azzal halmazatban kell megállapítani a testi sértést is, amelynek az okozója ezért a bűncselekményért már önálló tettesként felelhet. Mindez nem érinti a garázdaság csoportos, és azon belüli társtettesi elkövetést.

A Legfelsőbb Bíróság elnökhelyettese azt indítványozta, hogy a jogegységi tanács a felvetett vitás elvi jogalkalmazási kérdésben az alábbiak szerint adjon iránymutatást:

1. A Btk. 271. § (1) bekezdése és (2) bekezdés a) pontja szerinti garázdaság büntetést megvalósító csoportos elkövetés esetén a csoport tagjai társtettesek, vagy társtettesek és részese, illetve tettes és részese lehetnek.

E törvényhely alá vonható társas elkövetés alanyai – csoporton belül – önálló tetteseknek nem minősíthetők.

2. A Btk. 271. § (1), (2) bekezdés a) pontja szerinti garázdaság büntette társtetteseinek szándék- és akarategysége [Btk. 13. §, 20. § (2) bek.] szempontjából annak belátása szükséges, hogy az egymással – vagy másokkal – szembeni erőszakos cselekedetük közvetlenül és durván sérti a közösség nyugalma. Az elkövetők személyes motivációja, indítéka a szándékegység megítélésénél figyelmen kívül marad.

3. A garázdaság társtetteskénti elkövetésének megállapítását nem zárja ki, ha a személy elleni erőszakos magatartás egyidejűleg testi sértést is megvalósít. A két bűncselekményt – egyéb feltételek megvalósulása esetén (BK 93.) – bűnhalmazatban kell megállapítani.

4. Csoportos elkövetésen belül is meg kell jelölni az elkövetői minőséget az ítélet rendelkező részében (társtettesként, bűnsegédként elkövetett garázdaság büntette).

* * *

A legfőbb ügyész a jogegységi indítványban kifejtett jogi állásponttal mindenben egyetértett és az annak megfelelő jogegységi határozat meghozatalára tett indítványt (BF.2342/2007. szám).

* * *

A jogegységi tanács a jogegységi indítványban kifejtett – a Somogy megyében működő bíróságok ítéleteivel szemléltetett és a kezdeményező ítélőtábla kollégiumve-

zetőjének a véleményével is megegyező – jogi állásponttal értett egyet.

A bűncselekmény csoportos elkövetésének megállapításával összefüggő jogértelmezési kérdéseket a 2/2000. büntető jogegységi határozat rendezte. Rámutatott arra, hogy a csoport tagjai a bűncselekmény – pontosabban a tettesi (társtettesi) magatartás – helyszínén vagy annak közelében, tehát azonos alkalommal, jól körülhatárolható térbeli és időbeli határok között együttműködve vesznek részt a cselekmény véghezvitelében. A bűncselekmény részesei csak akkor tekinthetők a csoport tagjainak, ha a tettes (társtettesek) mellett maguk is a bűncselekmény helyszínén működnek közre az elkövetésben, helyszíni felbujtással vagy az elkövetéshez segítség nyújtásával. A csoport tagjainak az elkövetői minőségét az ítéletben pontosan meg kell állapítani.

Az ítélezési gyakorlat a garázdaság bűncselekményét – így a csoportos elkövetés folytán a garázdaság büntetettét is – társtettesként elkövetettnek értékeli, amennyiben az a terhelteknek a térben és időben összefüggő kihívóan közösségellenes, megbotránkozás vagy riadalom keltésére alkalmas személy elleni erőszak kifejtésével (is) együttjáró, egymás tevékenységének az ismeretében végrehajtott fellépésével valósul meg (BH 2000/94., 2003/309., 2006/76.). Az adott jogkérdésben tehát a bíróságok eltérő jogértelmezése a jogegység sérelmének a lehetőségét magában hordozza, s ez jogegységi határozat meghozatalát indokolja.

A jogirodalomban egységes, az ítélezési gyakorlatban is követett az az álláspont, miszerint a társtettesesség megállapításának – a Btk. 20. §-ának (2) bekezdésében meghatározott – együttes feltétele: tárgyi értelemben ugyanazon szándékos bűncselekmény törvényi tényállásának az egészében vagy részben történő megvalósítása, alanyi oldalról pedig egyfelől a másik, illetőleg a többi elkövető magatartása objektív veszélyeztető jellegének az ismerete (az egymás tevékenységének kölcsönös tudata), másfelől az, hogy mindegyik elkövetésben résztvevőt ugyanazon törvényi tényállás megvalósítására irányuló akár egyenes, akár eshetőleges szándék vezérelje. (Az ugyanazon bűncselekményhez kapcsolódó részesi magatartások lényegileg abban különböznek a társtettesek magatartásától, hogy tényállási elemet nem valósítanak meg). Ezeknek az elveknek értelemszerűen érvényesülniük kell akkor is, ha a garázdaság bűncselekménye csoportos elkövetéssel valósul meg, s a csoport résztvevői akár egymást támogatva, akár egymással szemben állva vesznek részt a garázdaság egyik lehetséges elkövetési magatartásának, a személy elleni erőszaknak a kifejtésében.

Abban az esetben, ha a Btk. 137. §-ának 13. pontja szerinti csoportot alkotó elkövetők kihívóan közösségellenes és megbotránkozás vagy riadalom keltésére objektíve alkalmas magatartása az egymással ellentétes érdekkörű,

egymással szemben álló személy vagy személyek elleni erőszak kifejtésében – pl. egymás kölcsönös testi bántalmazásában – (is) megnyilvánul, a társtettesesség megállapításának az összes követelménye megvalósul, éppen úgy, mint ha az együttesen cselekvők tényállásszerű ilyen cselekvősége kívül álló személy vagy személyek ellen hatna. Az egymás tevékenységének kölcsönös tudata ilyenkor nyilvánvaló. A szemben álló felek egymással szembeni tettelessége során emellett a résztvevők mindegyike vitathatatlanul tisztában van azzal is, hogy a maga, és az őt támogató társa, valamint a vele szemben álló és hozzá hasonlóan erőszakkal cselekvő személy vagy személyek a saját magatartásukkal az alapvető közösségi normákat az együttélési szabályokat semmibe véve, azaz kihívóan sértik. A szemben álló és egymást sértően cselekvő felek szándékegysége tehát a köznyugalom, mint jogi tárgy közvetlen sérelmét vagy veszélyeztetését illetően kétségtelen. Igaz mindez akkor is, ha egyik elkövető a két vagy több személynek az egymással szemben kifejtett közösségellenes erőszakos cselekvőségébe az addigi történések ismeretében kapcsolódik be valamelyik oldalon, valamelyik felet támogatva.

Közömbös ebből a szempontból az, hogy a cselekményt milyen személyes indíték motiválta, amidőn az is, hogy a személy elleni erőszak kölcsönös kifejtése az egymással szemben álló feleknél azonos, vagy eltérő súlyosságú következménnyel járt.

A társtettesesség iménti értelmezése a garázdaság csoportos elkövetése körében az ún. cselekmény-egység követelményét sem érinti: Ha ugyanis a garázdasággal valóságos alaki halmazatban a testi épséget sértő bűncselekményt is meg kell állapítani (BK 93.), ez a bűncselekmény az eredmény függvényében elkövetőként eltérően (könnyű testi sértésként, súlyos testi sértésként) minősülhet. Ekként pedig a garázdasággal alaki halmazatot alkotó testi épséget sértő bűncselekmény tekintetében az egymással szemben cselekvő felek között a társtettesesség valóban kizárt lesz, ugyanis a passzív alany (sértett) különbözősége folytán nem ugyanazt a szándékos bűncselekményt valósítják meg. Az ellenféllel szemben szándékegységben, s a társtettesesség egyéb ismérveivel azonos oldalon cselekvők azonban a testi épséget sértő cselekményt társtettesként követik el. Ugyanez a helyzet nyilvánvalóan akkor is, ha a garázdaság bűncselekményének szubszidiárius jellege folytán a garázdaság és a testi épséget sértő bűncselekmény alaki halmazata látszólagos, és csak a testi épséget sértő garázdaságnál súlyosabb bűncselekmény elkövetése állapítható meg.

A kifejtettek folytán helyesen utal a jogegységi indítvány arra, hogy a csoportos garázdaság bűncselekményét elkövetők lehetnek mindnyájan társtettesek, társtettesek és részesek, vagy tettes és részesek, de kizárt az, hogy a csoport résztvevői közül a garázdaság törvényi tényállását

megvalósító elkövetők (legalább két személy) önálló tetsként legyenek felelősségre vonhatók.

A jogegységi tanács a határozatát – a Bszi. 32. §-ának (4) bekezdése, illetve a Be. 445. §-ának (2) bekezdése alapján – a Magyar Közlönyben közzéteszi.

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága jogegységi határozata

5/2007. BJE szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bíróságának Büntető Jogegységi Tanácsa Budapesten, a 2007. év november hó 7. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

jogegységi határozatot:

A jogegységi tanács a Legfelsőbb Bíróság Büntető Kollégiuma következő állásfoglalásait hatályon kívül helyezi:

BK. 3., 7., 8., 20., 24., 26., 29., 31., 32., 33., 34., 36., 40., 43., 44., 45., 46., 47., 48., 49., 50., 53., 61., 62., 65., 71., 72., 73., 74., 85., 88., 90., 91., 93., 95., 101., 103., 104., 107., 109., 114., 123., 126., 128., 132., 134., 135., 136., 137., 138., 139., 140., 144., 148., 149., 153., 154., 155., 161., 162., 163., 171.

INDOKOLÁS

A Legfelsőbb Bíróság elnökhelyettese a Be. 439. §-a (1) bekezdése *a*) pontja alapján – az egységes ítélkezési gyakorlat biztosítása érdekében – jogegységi eljárás lefolytatását és jogegységi határozat meghozatalát indítványozta.

Az indítványban foglaltak lényege a következő:

Az 1997. október 1-jén hatályba lépett Bszi. 105. §-a szerint a törvény hatálybalépését megelőzően hozott elvi döntések, irányelvek és kollégiumi állásfoglalások az eltérő iránymutatást tartalmazó jogegységi határozat meghozataláig alkalmazhatók.

A Bszi. hatálybalépése óta eltelt 10 évben számos jogszabályi változásra került sor. Ezek több korábbi kollégiumi állásfoglalást érintettek. A Legfelsőbb Bíróság Büntető Kollégiuma több alkalommal – legutóbb a 2/2007. BK. véleményében – felülvizsgálta a még hatályos kollégiumi állásfoglalásait és a – jogszabályváltozás folytán – tartalmilag meghaladottakat nem tekintette irányadónak.

A büntető kollégium a határozat rendelkező részben felsorolt még hatályos kollégiumi állásfoglalásokat is megvizsgálta és ennek alapján jogegységi eljárást kezdeményezett azok hatályon kívül helyezésére annak érdekében, hogy a büntető kollégium vélemény formájában – a jogszabályi változtatásoknak és a bírói gyakorlat alakulásának megfelelő módosításokkal – állást foglalhasson.

A legfőbb ügyész az indítvánnyal mindenben egyetértett (BF.2475/2007.).

A jogegységi indítvány alapos.

A jogszabályok változásai és az ítélkezési gyakorlat alakulása feltétlenül szükségessé teszi a szóban levő kollégiumi állásfoglalások felülvizsgálatát és e vizsgálat eredményének kollégiumi vélemény formájában közzétételét.

A Bszi. idézett rendelkezése értelmében ez csak úgy lehetséges, hogy a jogegységi tanács a kollégiumi állásfoglalásokat hatályon kívül helyezi. A jogegységi tanács ennek megfelelően határozott.

A jogegységi tanács a határozatát – a Bszi. 32. §-a (4) bekezdése, illetve a Be. 445. §-a (2) bekezdése alapján – a Magyar Közlönyben közzéteszi.

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága jogegységi határozata

3/2007. KPJE szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bíróságának Jogegységi Tanácsa a Polgári Kollégium vezetője által indított jogegységi eljárásban meghozta a következő

jogegységi határozatot:

Az elővásárlásra jogosult egyoldalú kérelme alapján a tulajdonjog az ingatlan-nyilvántartásba csak akkor jegyezhető be, ha az eladó az elővásárlásra jogosult javára a bejegyzést megengedő nyilatkozatot (bejegyzési engedélyt) megadja.

INDOKOLÁS

I.

A Legfelsőbb Bíróság Polgári Kollégiumának vezetője a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 1997. évi LXVI. törvény (Bszi.) 29. § (1) bekezdésének *a*) pontja és 31. § (1) bekezdés *a*) pontja alapján jogegységi eljárás le-

folytatását indítványozta abban a kérdésben, hogy a földhivatali eljárásban bejegyezhető-e a tulajdonjog a magát elővásárlási jogosultként állító fél egyoldalú kérelme alapján. Az indítvány megtételét az indokolta, hogy a Legfelsőbb Bíróság Közigazgatási Kollégiumában és Polgári Kollégiumában eltérő álláspontok alakultak ki ebben a kérdésben.

II.

A Közigazgatási Kollégium álláspontja szerint a tulajdonjog bejegyzése iránti kérelmet – ha az a jogszabályoknak megfelel – a földhivatalnak teljesítenie kell. A kérelem elutasítására akkor van lehetősége, ha a bejegyzés iránti kérelemnek jogszabályban meghatározott hibája van. A bejegyzési kérelem teljesítését a földhivatal a szerződés vagy a jognyilatkozat hibája miatt csak az okirat nyilvánvaló érvénytelensége esetén tagadhatja meg.

A földhivatal köteles az elővásárlásra jogosult tulajdonjog bejegyzés iránti kérelmét teljesíteni, ha a bejegyzési kérelem a jogszabályban megkívánt tartalmi és formai feltételeknek megfelel. Egy konkrét ügyben a földhivatalnak vizsgálnia kellett a jogszabályon alapuló elővásárlási jog fennállását. Miután az elővásárlásra jogosult a földhivatalnál bejelentette, hogy élni kíván e jogával, nyilatkozatát az eladókhoz is eljuttatta és igazolta a vételár bírósági letétbe helyezését, a földhivatalnak nem volt jogszabályi lehetősége a beavatkozó tulajdonjog bejegyzési kérelmének az elutasítására az elővásárlási jog figyelmen kívül hagyásával (Kfv.IV.37 062/2005/6.). Az elővásárlásra jogosult tulajdonjoga az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezhető abban az esetben is, ha az eladó a bejegyzési engedélyt a vevő és nem az elővásárlásra jogosult részére adta meg. A földhivatalnak nincs jogosultsága arra, hogy a bejegyzési engedélyt az elővásárlásra jogosult nevére kiállítva kívánja meg (Kfv.III.37 209/2004.).

A Közigazgatási Kollégium álláspontja szerint a tulajdonjognak az elővásárlásra jogosult javára történő bejegyzése esetén a jóhiszemű vevőnek az elővásárlással kapcsolatos kifogásait nem az ingatlan-nyilvántartási eljárásban kell elbírálni, ez az eljárás erre jellegénél fogva nem alkalmas. A vita rendezésére nyitva áll a törlési eljárás (Inytv. 62. §), amelyben a bejegyzés törlését és az eredeti állapot visszaállítását keresettel lehet kérni. Ebben az eljárásban – és nem a földhivatali eljárásban – kell vizsgálni, hogy az elővásárlásra jogosult nyilatkozata komoly-e, teljesítő-készsége valós-e.

A Polgári Kollégium ezzel szemben álló álláspontja szerint az elővásárlásra jogosult tulajdonjoga az ingatlan-nyilvántartásba nem jegyezhető be, ha az eladó vitatja az elővásárlási jog fennállását, a kérelmező e jogosultságát vagy azt, hogy az elővásárlásra jogosult jogszerűen élt ezzel a jogával és ezért javára a bejegyzési engedélyt nem adja meg. Az elővásárlásra jogosult javára szóló bejegyzési engedély hiányában tulajdonjoga az ingatlan-nyilvántartásba nem jegyezhető be.

III.

A jogegységi tanács nem nyilvános ülésén a legfőbb ügyész képviselője kifejtette, hogy a földhivatal a tulajdonos eladó bejegyzési engedélyének hiányában, az elővásárlásra jogosultságát állító fél egyoldalú kérelme alapján javára a tulajdonjogot az ingatlan-nyilvántartásba nem jegyezheti be. Elővásárlási jog gyakorlása esetén, ha a bejegyzési engedélyben a tulajdonos más javára járul hozzá a tulajdonszerzés bejegyzéséhez, akkor olyan személy részére teljesíti a kötelmet, aki nem alanya az adásvételi szerződésnek. A kötelmi ügylet elválik a realizálására szolgáló dologi ügylettől, ami nyilvánvaló jogi lehetetlenség. Az eladó és az elővásárlásra jogosult közötti vita csak peres eljárásban dönthető el. Az ingatlan-nyilvántartási eljárás, annak regisztratív jellegéből következően alapvetően nem arra szolgál, hogy a jogügyletek érvényességét vagy érvénytelenségét eldöntse.

IV.

A Ptk. 117. §-ának (3) bekezdésében foglalt rendelkezés szerint ingatlan tulajdonjogának az átruházásához az erre irányuló szerződésen vagy más jogcímen felül a tulajdonosváltásnak az ingatlan-nyilvántartásba való bejegyzése is szükséges. A tulajdonjog megszerzésének tehát kettős feltétele van; egyrészt szükséges a tulajdonjog átruházására irányuló szerződés vagy más jogcím (kötelmi jogi ügylet), másrészt szükség van a tulajdonjognak az ingatlan-nyilvántartásba való bejegyzésére is.

A Ptk. 373. §-ának (1) bekezdésében szabályozott elővásárlási jog a jogosultnak lehetőséget ad arra, hogy egyoldalú nyilatkozattal jogviszonyt létesítsen maga és a dolgot eladni szándékozó tulajdonos között. Az elővásárlási jog három alanyú jogviszony, melynek szereplői a dolog tulajdonosa (az eladó), a vevő és az elővásárlásra jogosult. Az elővásárlási jog gyakorlása esetén az adásvételi szerződés alanyaiban áll be változás, az eredeti kötelelemnek sem a tartalma, sem a tárgya nem módosul.

Az elővásárlási jog és annak gyakorlása tehát a tulajdonjog megszerzéséhez szükséges egyik feltétel, a kötelmi jogi ügylet része, azon belül helyezkedik el. Az elővásárlási jog gyakorlásának jogi hatálya azonban nem terjed ki a tulajdonjog átszállásához szükséges másik, dologi feltételre, a relative önálló dologi hatályú bejegyzésre.

A magyar telekkönyvi jog az 1972. évi 31. tvr. kivételével a jogok bejegyzéséhez bejegyzési engedélyt (clausula intabulandi) kívánt meg. Az ingatlan-nyilvántartásról szóló jelenleg hatályos 1997. évi CXLI. törvény (Inytv.) 29. §-a is akként rendelkezik, hogy a bejegyzésnek olyan okirat alapján van helye, amely tartalmazza a bejegyzést, feljegyzést megengedő nyilatkozatot az ingatlan-nyilvántartásban bejegyzett vagy közbenső szerzőként bejegyezhető tulajdonos részéről (bejegyzési engedély).

A Ptk. 365. §-ának (1) bekezdésébe foglalt rendelkezés szerint az adásvételi szerződés alapján az eladó köteles a dolog tulajdonjogát a vevőre átruházni. Az eladó tehát akkor teljesíti az adásvételi szerződést, ha a tulajdonjogot a vevőre átruházza. Az átruházásra pedig ingatlan-nyilvántartási bejegyzés hiányában a Ptk. előzőekben hivatkozott 117. § (3) bekezdése értelmében nem kerülhet sor. A bejegyzési engedély kiadása tehát egyrészt a kötelmi ügylet teljesítése az eladó részéről, másrészt elengedhetetlen feltétele a tulajdonjog megszerzésének, mert enélkül a tulajdonjog az ingatlan-nyilvántartásba nem jegyezhető be. A bejegyzési engedély az eladó és a vevő megállapodásán alapuló egyoldalú címzett jognyilatkozat, melynek meg kell érkeznie az új jogosulthoz (a vevőhöz), aki ennek alapján kérheti tulajdonjogának a bejegyzését az ingatlan-nyilvántartásba. Az átruházás a tulajdonjognak az ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzésével fejeződik be.

Abban az esetben, ha az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett tulajdonos, mint eladó a kötelmi ügyletbe a belépését bejelentő elővásárlásra jogosult javára a bejegyzési engedélyt nem adja ki, az elővásárlásra jogosult tulajdonjoga az ingatlan-nyilvántartásba nem jegyezhető be, mert a kötelmi jogi ügylet és a dologi hatályú bejegyzés alanyai eltérnének egymástól, melyre nyilvánvalóan nem kerülhet sor. Nem lehetnek más alanyai ugyanazon jogviszony egyes elemeinek, vagyis a kötelmi ügyletnek és a tulajdonjog bejegyzésének.

A bejegyzési engedély kiadására az esetek többségében akkor kerül sor, ha a vevő is teljesíti a szerződésben vállalt kötelezettségét, nevezetesen a vételárat megfizeti. Ilyen esetekben a bejegyzési engedély a vevő teljesítésének az elismerése is. Az elővásárlásra jogosult javára a tulajdonjog bejegyzési engedély hiányában történő bejegyzése megfosztja az eladót attól, hogy a vevő tulajdonjogának bejegyzését a vételár megfizetésétől függővé tegye. Saját szolgáltatásának az akaratán kívüli teljesítésére kényszerül akkor is, ha a vevő szolgáltatásához nem jutott hozzá.

A fentiek miatt a földhivatal nem jogosult az eladó által kiadott bejegyzési engedélyben feltüntetett vevő személyét megváltoztatni és helyette az elővásárlásra jogosultat tekinteni a bejegyzési engedély címzettjének. Az elővásárlásra jogosult tulajdonjogának a bejegyzésével a földhivatal eldöntené az eladó, az eredeti vevő és az elővásárlásra jogosult közötti polgári jogi jogvitát, mely nyilvánvalóan nem tartozik a hatáskörébe.

V.

A Legfelsőbb Bíróság elővásárlási jogról szóló PK. 9. számú állásfoglalásának VIII. pontja szerint az elővásárlásra jogosultnak keresetében kell kérnie annak megállapítását, hogy a sérelmére kötött adásvételi szerződés vele szemben hatálytalan. Jogilag védett érdekének a sérelme esetén az elővásárlásra jogosultnak kell a bírósághoz fordulnia és kérnie a törvényes helyzet helyreállítását.

A polgári bíróságra tartozik – kontradiktórius eljárás keretében – annak eldöntése, hogy az elővásárlási jog fennáll-e, az a jogosultat illeti-e meg és jogszerűen gyakorolta-e e jogát. Ezeknek a kérdéseknek az elbírálása a földhivatal hatáskörét meghaladja és az esetek többségében annak a lehetősége sem áll fenn, hogy az elővásárlásra jogosult a földhivatali eljárásban okiratokkal igazolja az elővásárlási jog fennállását, e jogosultságát és annak jogszerű gyakorlását. A földhivatalnak kizárólag arra van lehetősége, hogy a tulajdonos eladó bejegyzési engedélyében szereplő vevő tulajdonjog bejegyzés iránti kérelmét elutasítsa akkor, ha a vevő nem tud eleget tenni az Inyvtv. végrehajtásáról szóló 109/1999. (XII. 29.) FVM rendelet (Vhr.) 75. §-ában foglaltaknak, mely szerint csatolnia kell a jogosult nyilatkozatát arról, hogy elővásárlási jogával nem kíván élni.

Ezt az álláspontot támasztja alá az Vhr. 14. és 15. §-ainak összevetése is. A 15. § (4) bekezdése meghatározza, hogy a vételi jog gyakorlása esetén a vételi jog jogosultja milyen módon igazolhatja az ingatlan megvásárlására vonatkozó egyoldalú nyilatkozatának a megtételét a kötelezett részére. Ilyen rendelkezést az elő- és visszavásárlási jogot szabályozó Vhr. 14. §-a nem tartalmaz. Amennyiben a jogszabály lehetővé kívánta volna tenni az elő- és visszavásárlási jog jogosultjának egyoldalú kérelme alapján a tulajdonjog ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzését, a Vhr. 15. § (4) bekezdése szerinti rendelkezés itt sem lett volna mellőzhető.

Az elővásárlásra jogosult javára a tulajdonjog jogszerűtlen bejegyzésével az eladónak és a vevőnek okozott hátrány kiküszöbölésére az Inyvtv. 62. §-a szerinti kereset nem lehet alkalmas. A vevő törlési per indítására nem jogosult, mert a 62. § (1) bekezdés a) pontja szerinti nyilvántartott joga nem volt. Keresetet az eladó terjeszthetne elő, de még az érvénytelenség kiterjesztő értelmezése esetén is sérelem érné. A törlési kereset előterjesztőjének kellene ugyanis bizonyítania a bejegyzés érvénytelenségét, ezen belül azt, hogy az elővásárlásra jogosult jogszerűtlenül élt e jogával. Ebben az esetben megfordulna a bizonyítási terhelés [Pp. 164. § (1) bekezdés] és nem az elővásárlásra jogosultnak kellene az adásvételi szerződés vele szembeni hatálytalanságának a megállapítását kérnie és bizonyítania elővásárlási jogának fennállását, jogosultságát és annak jogszerű gyakorlását, hanem mindezek ellenkezőjét a tulajdonos eladónak kellene bizonyítania. Ez pedig nyilvánvalóan ellentétes az elővásárlási jog intézményének céljával és rendeltetésével. Az elővásárlási jog az eladó szerződési szabadságának korlátozása, mely csak akkor érvényesülhet, ha egyértelműen megállapítható, hogy gyakorlása jogszerűen történt. Erre pedig vita esetén csak a polgári peres eljárás adhat megalapozott választ.

A fentiekben kifejtett indokok alapján a jogegységi tanács a bírósági jogalkalmazás egységének biztosítása érdekében a Bszi. 27. §, 29. § (1) bekezdés a) pontja és 32. § (4) bekezdése értelmében a rendelkező rész szerint határozott.

Jogszabálymutató

A Magyar Közlönyben

2007. november 1. napjától 2007. november 30. napjáig közzétett jogszabályok jegyzéke

	Szám		
2007: CXX. tv. a Veszélyes Áruk Nemzetközi Közúti Szállításáról szóló Európai Megállapodás (ADR) kihirdetéséről szóló 1979. évi 19. törvényerejű rendelet módosításáról, valamint az ADR „A” és „B” Melléklete 2007. évi módosításainak és kiegészítéseinek kihirdetéséről.....	148	napján aláírt Megállapodás módosításáról szóló, jegyzékváltás útján létrejött Megállapodás kihirdetéséről	150
11/2007. (XI. 6.) MNB r. a „Debreceni Református Nagytemplom” emlékérmé kibocsátásáról.....	148	130/2007. (XI. 8.) FVM r. az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból önálló, építéssel nem járó gépek, technológiai berendezések beszerzéséhez nyújtandó támogatások részletes feltételeiről szóló 26/2007. (IV. 17.) FVM rendelet módosításáról.....	150
48/2007. (XI. 6.) EüM–FVM e. r. a növényekben, a növényi termékekben és a felületükön megengedhető növényvédőszer-maradék mértékéről szóló 5/2002. (II. 22.) EüM–FVM együttes rendelet módosításáról.....	148	131/2007. (XI. 8.) FVM r. a 2007. évi iskolatej program szabályozásáról szóló 85/2006. (XII. 20.) FVM rendelet módosításáról	150
87/2007. (XI. 6.) GKM r. a magyar légtér használatával kapcsolatos egyes miniszteri rendeletek módosításáról	148	132/2007. (XI. 8.) FVM r. a vágóállatok vágás utáni minősítéséről szóló 75/2003. (VII. 4.) FVM rendelet módosításáról.....	150
34/2007. (XI. 6.) OKM r. az esélyegyenlőséget, felzárkóztatást segítő támogatások igénylésének, folyósításának és elszámolásának rendjéről szóló 12/2007. (III. 14.) OKM rendelet módosításáról	148	98/2007. (XI. 8.) OGY h. az állami intézményeknek és szervezeteknek az „Együtt Egymásért, Egy-másért Alapítvány” működésével kapcsolatos korrupciógyanús ügyekben való részvételének körülményeit és az „Együtt Egymásért, Egy-másért Alapítvány” működésének nemzetbiztonsági kockázatait vizsgáló bizottság tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról	150
75/2007. (XI. 6.) ME h. szakállamtitkár felmentéséről.....	148	99/2007. (XI. 8.) OGY h. az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 14/2006. (V. 31.) OGY határozat módosításáról.....	150
76/2007. (XI. 6.) ME h. szakállamtitkár kinevezéséről	148	78/2007. (XI. 8.) AB v. az Alkotmánybíróság végzése.....	150
2007: CXXI. tv. egyes szociális tárgyú törvények módosításáról	149	79/2007. (XI. 8.) AB v. az Alkotmánybíróság végzése.....	150
2007: CXXII. tv. a szolgálati nyugdíjjal összefüggő egyes törvényt módosításokról	149	80/2007. (XI. 8.) AB v. az Alkotmánybíróság végzése.....	150
293/2007. (XI. 8.) Korm. r. a Magyar Köztársaság Kormánya, valamint Szerbia és Montenegró Minisztertanácsa között az állampolgáraik utazásának feltételeiről szóló, Budapesten, 2003. október 21. napján aláírt Megállapodás módosításáról szóló, jegyzékváltás útján létrejött Megállapodás kihirdetéséről	150	81/2007. (XI. 8.) AB v. az Alkotmánybíróság végzése.....	150
294/2007. (XI. 8.) Korm. r. a Magyar Köztársaság Kormánya és Ukrajna Miniszteri Kabinetje között az állampolgárok utazásának feltételeiről szóló, Kijevben, 2003. október 9.		82/2007. (XI. 8.) AB v. az Alkotmánybíróság végzése.....	150
		83/2007. (XI. 8.) AB v. az Alkotmánybíróság végzése.....	150
		84/2007. (XI. 8.) AB v. az Alkotmánybíróság végzése.....	150
		85/2007. (XI. 8.) AB v. az Alkotmánybíróság végzése.....	150

86/2007. (XI. 8.) AB v. az Alkotmánybíróság végzése.....	150	48/2007. (XI. 9.) IRM–PM e. r. az ujj- és tenyérnyomatvételek, a fényképezés, valamint a DNS-mintavétel szabályairól szóló 8/2000. (II. 16.) BM–IM–PM együttes rendelet módosításáról	151
87/2007. (XI. 8.) AB v. az Alkotmánybíróság végzése.....	150	1084/2007. (XI. 9.) Korm. h. Életmentő Emlékérem adományozásáról.....	151
88/2007. (XI. 8.) AB v. az Alkotmánybíróság végzése.....	150	1085/2007. (XI. 9.) Korm. h. a Külső Határok Alap Intézményi rendszeréről	151
89/2007. (XI. 8.) AB v. az Alkotmánybíróság végzése.....	150	77/2007. (XI. 9.) ME h. szakállamtitkár megbízatásának megszűnéséről	151
32/2007. (XI. 8.) KüM h. a Magyar Köztársaság Kormánya és a Horvát Köztársaság Kormánya között az V/B. összeurópai közlekedési folyosó Letenye és Goričan közötti autópálya határhídjának a Mura folyón történő építéséről szóló, Budapesten, 2004. december 16-án aláírt Egyezmény kihirdetéséről szóló 208/2007. (VIII. 7.) Korm. rendelet 3. §-a hatálybalépéséről	150	78/2007. (XI. 9.) ME h. az Egyenlő Bánásmód Tanácsadó Testület tagjának felkéréséről	151
295/2007. (XI. 9.) Korm. r. a frekvenciasávok nemzeti felosztásának megállapításáról szóló 346/2004. (XII. 22.) Korm. rendelet és egyes további hírközlési tárgyú kormányrendeletek módosításáról	151	79/2007. (XI. 9.) ME h. az Állami Privatizációs és Vagyonkezelő Zártkörűen működő Részvénytársaság Igazgatósága elnökének és tagjainak visszahívásáról	151
296/2007. (XI. 9.) Korm. r. az egészségügyi ellátórendszer fejlesztéséről szóló 2006. évi CXXXII. törvény végrehajtásával kapcsolatos egyes finanszírozási, szerződéskötési és eljárási kérdésekről szóló 41/2007. (III. 13.) Korm. rendelet módosításáról	151	33/2007. (XI. 9.) KüM h. a Magyar Köztársaság Kormánya és a Cseh Köztársaság Kormánya közötti, Budapesten, 2005. június 21-én aláírt Kulturális, Oktatási, Tudományos, Sport- és Ifjúsági Egyezmény kihirdetéséről szóló 183/2007. (VII. 13.) Korm. rendelet 2–3. §-a hatálybalépéséről	151
297/2007. (XI. 9.) Korm. r. a gazdálkodó szervezetek részére nyújtott 2007. évi egyedi termelési támogatásokról, költségtérítésekről szóló 52/2007. (III. 26.) Korm. rendelet módosításáról	151	Hivatalos Értesítő (2007/45. szám).....	151
298/2007. (XI. 9.) Korm. r. a vízbázisok, a távlati vízbázisok, valamint az ivóvízellátást szolgáló vízellátási létesítmények védelméről szóló 123/1997. (VII. 18.) Korm. rendelet módosításáról.....	151	2007: CXXIII. tv. a kisajátításról.....	152
299/2007. (XI. 9.) Korm. r. a felszín alatti vizek védelméről szóló 219/2004. (VII. 21.) Korm. rendelet módosításáról	151	302/2007. (XI. 13.) Korm. r. a Magyar Köztársaság Kormánya és a Szlovén Köztársaság Kormánya között a Tanács 2003. február 18-i, 343/2003/EK rendeletének alkalmazása érdekében történő együttműködéséről szóló Közigazgatási Megállapodás kihirdetéséről ..	152
300/2007. (XI. 9.) Korm. r. a 2008. évre vonatkozó Országos Statisztikai Adatgyűjtési Program módosított és új adatgyűjtéseiről.....	151	12/2007. (XI. 13.) MNB r. a kötelező jegybanki tartalék kiszámításáról, illetve képzésének és elhelyezésének módjáról szóló 10/2005. (VI. 11.) MNB rendelet módosításáról	152
301/2007. (XI. 9.) Korm. r. a menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény végrehajtásáról.....	151	13/2007. (XI. 13.) MNB r. az „Árpád-házi Szent Erzsébet születésének 800. évfordulója” emlékérmé kibocsátásáról.....	152
		133/2007. (XI. 13.) FVM r. az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból az évelő, lágyszárú energiaültetvények telepítéséhez nyújtandó támogatás igénybevételeinek részletes feltételeiről szóló 71/2007. (VII. 27.) FVM rendelet módosításáról.....	152

134/2007. (XI. 13.) FVM r. az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a rövid vágás-fordulójú fás szárú energiaültetvények telepítéséhez nyújtott támogatás igénybevételének részletes feltételeiről szóló 72/2007. (VII. 27.) FVM rendelet módosításáról	152	ról szóló 179/2004. (V. 26.) Korm. rendelet módosításáról	153
88/2007. (XI. 13.) GKM r. az egyes villamosági termékek biztonsági követelményeiről és az azoknak való megfelelésértékeléséről szóló 79/1997. (XII. 31.) IKIM rendelet módosításáról	152	307/2007. (XI. 14.) Korm. r. az önkormányzati és területfejlesztési miniszter feladat- és hatásköréről szóló 168/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet módosításáról	153
89/2007. (XI. 13.) GKM r. a számhordozási központi referencia adatbázisról szóló 55/2007. (V. 31.) GKM rendelet módosításáról	152	308/2007. (XI. 14.) Korm. r. a Magyar Köztársaság Kormánya és a Mexikói Egyesült Államok Kormánya közötti gazdasági együttműködésről szóló megállapodás kötelező hatályának elismerésére adott felhatalmazásról és kihirdetéséről	153
35/2007. (XI. 13.) OKM r. a 2001. évi C. törvény III. részének hatálya alá tartozó, végbízonysítványnak minősülő képzések és bizonyítványok felsorolásáról	152	135/2007. (XI. 14.) FVM r. a 2007. évben aszálykárt szenvedett mezőgazdasági termelők kedvezményes hitelhez jutási lehetőségéről	153
36/2007. (XI. 13.) OKM r. a szakmai tapasztalat elismerésének szabályai alá tartozó egyes szakmai tevékenységek felsorolásáról	152	49/2007. (XI. 14.) IRM r. az ügyvédi székhely szolgáltatásról	153
37/2007. (XI. 13.) OKM r. azon szervezetek felsorolásáról, amelyek tagjai által gyakorolt szakmák az európai közösségi jog alapján szabályozott szakmának minősülnek	152	50/2007. (XI. 14.) IRM r. a cég honlapján való közzétételről	153
38/2007. (XI. 13.) OKM r. az érettségi vizsga részletes követelményeiről szóló 40/2002. (V. 24.) OM rendelet módosításáról	152	100/2007. (XI. 14.) OGY h. a Magyar Köztársaság hosszú távú fenntartható fejlődésével kapcsolatos tervezési és egyeztetési folyamat feladatairól	153
2007: CXXIV. tv. a termőföldről szóló 1994. évi LV. törvény módosításáról	153	90/2007. (XI. 14.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata	153
2007: CXXV. tv. a személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló 1996. évi CXXVI. törvény módosításáról	153	221/2007. (XI. 14.) KE h. nyugállományú vezérőrnagyi előléptetéséről	153
303/2007. (XI. 14.) Korm. r. a magyarországi hivatalos földrajzi nevek megállapításáról és nyilvántartásáról	153	222/2007. (XI. 14.) KE h. posztumus dandártábornoki kinevezéséről	153
304/2007. (XI. 14.) Korm. r. a betéti kamat, az értékpapírok hozama és a teljes hiteldíj mutató számításáról és közzétételéről szóló 41/1997. (III. 5.) Korm. rendelet módosításáról	153	223/2007. (XI. 14.) KE h. nyugállományú rendőr dandártábornoki kinevezéséről	153
305/2007. (XI. 14.) Korm. r. a Kutatási és Technológiai Innovációs Alap kezeléséről és felhasználásáról szóló 133/2004. (IV. 29.) Korm. rendelet módosításáról	153	224/2007. (XI. 14.) KE h. nyugállományú határőr dandártábornoki kinevezéséről	153
306/2007. (XI. 14.) Korm. r. a Schengen Alap felhasználásának pénzügyi tervezési, lebonyolítási és ellenőrzési rendjének kialakításáról		225/2007. (XI. 14.) KE h. határőr dandártábornok szolgálati viszonyának megszüntetéséről és nyugállományba helyezéséről	153
		226/2007. (XI. 14.) KE h. határőr orvos dandártábornok szolgálati viszonyának megszüntetéséről és nyugállományba helyezéséről	153
		227/2007. (XI. 14.) KE h. kitüntetés adományozásáról	153
		228/2007. (XI. 14.) KE h. kitüntetéses doktorrá avatásról	153
		229/2007. (XI. 14.) KE h. kitüntetéses doktorrá avatásról	153

467/2007. (XI. 12.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	153	312/2007. (XI. 17.) Korm. r. az egyes egészségbiztosítási tárgyú kormányrendeletek módosításáról	156/2
468/2007. (XI. 12.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	153	313/2007. (XI. 17.) Korm. r. a villamos energia határon keresztül történő szállításának szabályozásáról szóló 182/2002. (VIII. 23.) Korm. rendelet módosításáról szóló 37/2007. (III. 7.) Korm. rendelet módosításáról	156/2
469/2007. (XI. 12.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	153	138/2007. (XI. 17.) FVM r. az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a fiatal mezőgazdasági termelők számára nyújtandó támogatások részletes feltételeiről szóló 67/2007. (VII. 26.) FVM rendelet módosításáról	156/2
470/2007. (XI. 12.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	153	90/2007. (XI. 17.) GKM r. a fontos és bizalmas munkakörökről, valamint a biztonsági ellenőrzés szintjének megállapításáról	156/2
471/2007. (XI. 12.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	153	34/2007. (XI. 17.) ÖTM r. az Európai Regionális Fejlesztési Alap, az Előcsatlakozási Támogatási Eszköz és az Európai Szomszédsági és Partnerségi Eszköz pénzügyi alapok egyes, a területi együttműködéshez kapcsolódó programjai végrehajtásában magyarországi közreműködő szervezet kijelöléséről	156/2
472/2007. (XI. 12.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	153	24/2007. (XI. 17.) PM r. a pénzügyminiszter hatáskörébe tartozó szakképesítések szakmai vizsgáinak szervezésére feljogosított intézményekről szóló 18/2007. (VII. 30.) PM rendelet módosításáról	156/2
473/2007. (XI. 12.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	153	230/2007. (XI. 17.) KE h. Balázs József rendkívüli és meghatalmazott nagykövet felmentéséről	156/2
309/2007. (XI. 15.) Korm. r. a Magyar Köztársaság és a Szlovén Köztársaság Kormánya között a hadisírok rendezéséről szóló Megállapodás kihirdetéséről	154	231/2007. (XI. 17.) KE h. dr. Róbel Sándor rendkívüli és meghatalmazott nagykövet felmentéséről	156/2
136/2007. (XI. 15.) FVM r. a növényfajták állami elismeréséről szóló 40/2004. (IV. 7.) FVM rendelet módosításáról	154	232/2007. (XI. 17.) KE h. dr. Szász Dénes rendkívüli és meghatalmazott nagykövet felmentéséről	156/2
137/2007. (XI. 15.) FVM r. a növényvédő szerek forgalomba hozatalának és felhasználásának engedélyezéséről, valamint a növényvédő szerek csomagolásáról, jelöléséről, tárolásáról és szállításáról szóló 89/2004. (V. 15.) FVM rendelet módosításáról	154	233/2007. (XI. 17.) KE h. Bayer Mihály rendkívüli és meghatalmazott nagykövet megbízásáról	156/2
Hivatalos Értesítő (2007/46. szám)	154	234/2007. (XI. 17.) KE h. Horvát János rendkívüli és meghatalmazott nagyköveti kinevezéséről és megbízásáról	156/2
2007: CXXVI. tv. egyes adótörvények módosításáról	155	235/2007. (XI. 17.) KE h. dr. Pálmai Géza rendkívüli és meghatalmazott nagykövet megbízásáról	156/2
2007: CXXVII. tv. az általános forgalmi adóról	155		
310/2007. (XI. 16.) Korm. r. a Közigazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatala létrehozásáról, feladatairól és hatásköréről szóló 276/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet módosításáról	155		
4/2007. (BJE szám) a Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága jogegységi határozata	155		
5/2007. (BJE szám) a Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága jogegységi határozata	155		
2007: CXXVIII. tv. a Magyar Köztársaság 2006. évi költségvetésének végrehajtásáról ...	156/1		
2007: CXXIX. tv. a termőföld védelméről	156/1		
311/2007. (XI. 17.) Korm. r. a kedvezményezett térségek besorolásáról	156/2		

236/2007. (XI. 17.) KE h. Vizi László rendkívüli és meghatalmazott nagyköveti kinevezéséről és megbízásáról	156/2	1088/2007. (XI. 21.) Korm. h. a Hadigondozottak Közalapítványa létrehozásáról szóló 1116/1994. (XII. 9.) Korm. határozat módosításáról.....	158
237/2007. (XI. 17.) KE h. Fodor László rendkívüli és meghatalmazott nagykövet megbízásáról.....	156/2	315/2007. (XI. 22.) Korm. r. a köztisztviselői teljesítményértékelés és jutalmazás szabályairól szóló 301/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet módosításáról	159
238/2007. (XI. 17.) KE h. dr. Gordos Árpád István rendkívüli követ és meghatalmazott miniszteri kinevezéséről.....	156/2	92/2007. (XI. 22.) GKM r. az egyes rendeleteknek az energiafelhasználó termékek ökotervezésére vonatkozó követelmények megállapítása érdekében történő módosításáról	159
1086/2007. (XI. 17.) Korm. h. a Kormányzati Negyed kialakításánál kortárs képzőművészeti alkotások elhelyezéséről	156/2	93/2007. (XI. 22.) GKM r. a vasúti társaságok működésének engedélyezéséről szóló 45/2006. (VII. 11.) GKM rendelet módosításáról.....	159
1087/2007. (XI. 17.) Korm. h. a vezetői munkakörbe kinevezett közalkalmazottakra vonatkozó szabályok megalkotásáról	156/2	101/2007. (XI. 22.) OGY h. az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 14/2006. (V. 31.) OGY határozat módosításáról	159
7/2007. (MK 156.) EüM ut. az Egészségügyi Minisztérium Szervezeti és Működési Szabályzatáról.....	156/2	102/2007. (XI. 22.) OGY h. az agrárgazdaság 2006. évi helyzetéről szóló jelentés elfogadásáról.....	159
2007: CXXX. tv. az Európai Szabadalmi Egyezmény 2000-ben felülvizsgált szövegének kihirdetéséről.....	157	91/2007. (XI. 22.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata	159
91/2007. (XI. 20.) GKM r. a Magyar Energia Hivatal igazgatási szolgáltatási díjainak mértékéről, valamint az igazgatási szolgáltatási és a felügyeleti díj fizetésének szabályairól...	157	92/2007. (XI. 22.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata	159
90/2007. (XI. 20.) KvVM r. egyes, bányászati tevékenység során feltárt barlangok védettségének feloldásáról.....	157	93/2007. (XI. 22.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata	159
2007: CXXXI. tv. a Genfben, 2000. június 1-jén elfogadott Szabadalmi Jogi Szerződés kihirdetéséről	158	94/2007. (XI. 22.) AB v. az Alkotmánybíróság végzése.....	159
2007: CXXXII. tv. az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló Megállapodás kihirdetéséről	158	95/2007. (XI. 22.) AB v. az Alkotmánybíróság végzése.....	159
314/2007. (XI. 21.) Korm. r. a gyümölcscsütvény telepítését engedélyező telepítési hatóság kijelöléséről	158	241/2007. (XI. 22.) KE h. kitüntetés adományozásáról	159
91/2007. (XI. 21.) KvVM r. az üvegházhatású gázok kibocsátásával kapcsolatos hitelesítési tevékenység szabályairól	158	242/2007. (XI. 22.) KE h. kitüntetés viselésének engedélyezéséről.....	159
239/2007. (XI. 21.) KE h. dr. Fodor György rektori megbízásáról.....	158	243/2007. (XI. 22.) KE h. dandártábornok szolgálati viszonyának megszüntetéséről és nyugállományba helyezéséről	159
240/2007. (XI. 21.) KE h. bírák felmentéséről és bírák kinevezéséről	158	1089/2007. (XI. 22.) Korm. h. Közalapítvány a Budapesti Német Nyelvű Egyetemért Alapító Okiratának módosításáról	159
		A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága jogegységi határozata 3/2007. (KPJE szám).....	159
		Hivatalos Értesítő (2007/47. szám).....	159

2007: CXXXIII. tv. a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény módosításáról.....	160	désekről szóló 1001/2007. (I. 16.) Korm. határozat módosításáról	161
316/2007. (XI. 23.) Korm. r. a Magyar Köztársaság Kormánya és a Szlovák Köztársaság Kormánya között a két ország közös államhatárán, Rárópuszta és Ráróš települések közötti közúti Ipoly-híd és a kapcsolódó létesítmények megépítéséről szóló Egyezmény kihirdetéséről.....	160	1091/2007. (XI. 27.) Korm. h. az örökös nélkül elhalt zsidó származású, vallású, sérelmet szenvedett személyek után a zsidó közösségi vagyoni igények rendezését koordináló Tárcaközi Bizottság létrehozásáról	161
317/2007. (XI. 23.) Korm. r. a Magyar Köztársaság Kormánya és a Szlovák Köztársaság Kormánya között a két ország közös államhatárán, Szécsény és Pető (Pet'ov) települések közötti közúti Ipoly-híd és a kapcsolódó létesítmények megépítéséről szóló Egyezmény kihirdetéséről	160	2007: CXXXIV. tv. a Magyar Köztársaság 2007. évi költségvetéséről szóló 2006. évi CXXVII. törvény módosításáról	162
318/2007. (XI. 23.) Korm. r. a Magyar Köztársaság Kormánya, az Osztrák Köztársaság Kormánya és a Szlovén Köztársaság Kormánya közötti, Dolga Vason Rendészeti Együttműködési Központ működtetéséről szóló Megállapodás kihirdetéséről	160	2007: CXXXV. tv. a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről	162
94/2007. (XI. 23.) GKM r. a frekvenciasávok felhasználási szabályainak megállapításáról szóló 35/2004. (XII. 28.) IHM rendelet, valamint a polgári frekvenciagazdálkodás egyes hatósági eljárásairól szóló 6/2004. (IV. 13.) IHM rendelet módosításáról	160	2007: CXXXVI. tv. a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról.....	162
95/2007. (XI. 23.) GKM r. a Kormány egyedi döntésével megítélhető támogatások nyújtásának szabályairól szóló 8/2007. (I. 24.) GKM rendelet módosításáról	160	2007: CXXXVII. tv. a pénzügyi szolgáltatásokat érintő egyes törvények jogharmonizációs célú módosításáról	162
80/2007. (XI. 23.) ME h. szakállamtitkár kinevezéséről	160	2007: CXXXVIII. tv. a befektetési vállalkozásokról és az árutőzsdei szolgáltatókról, valamint az általuk végezhető tevékenységek szabályairól	162
10/2007. (MK 160.) FVM ut. a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Szervezeti és Működési Szabályzatának módosításáról.....	160	139/2007. (XI. 28.) FVM r. a baromfi ágazatban igénybe vehető állatjóléti támogatások feltételeiről	162
49/2007. (XI. 27.) EüM r. az egészségügyi szolgáltatások nyújtásához szükséges szakmai minimumfeltételekről szóló 60/2003. (X. 20.) ESZCSM rendelet módosításáról.....	161	140/2007. (XI. 28.) FVM r. a sertés ágazatban igénybe vehető állatjóléti támogatások feltételeiről	162
96/2007. (XI. 27.) GKM r. a Gazdasági és Közlekedési Minisztérium egyes előirányzatai felhasználásában, kezelésében részfeladatokat ellátó közreműködő szervezetekről szóló 80/2004. (V. 18.) GKM rendelet módosításáról.....	161	141/2007. (XI. 28.) FVM r. a piaci szereplőknek az 1973/2004/EK rendelet 37. cikke alapján energianövény feldolgozóként, illetve felvásárlóként történő elismeréséről	162
1090/2007. (XI. 27.) Korm. h. az új Kormányzati Negyed létrehozásával kapcsolatos intézkedésekről szóló 1001/2007. (I. 16.) Korm. határozat módosításáról	161	142/2007. (XI. 28.) FVM r. a Magyar Takarmánykódex kötelező előírásairól szóló 44/2003. (IV. 26.) FVM rendelet módosításáról	162
		40/2007. (XI. 28.) HM r. a katonai szolgálati viszony méltatlanság címén történő megszüntetésének eljárási szabályairól.....	162
		92/2007. (XI. 28.) KvVM r. a hulladéklerakással, valamint a hulladéklerakóval kapcsolatos egyes szabályokról és feltételekről szóló 20/2006. (IV. 5.) KvVM rendelet módosításáról	162
		244/2007. (XI. 28.) KE h. kitüntetés adományozásáról	162

245/2007. (XI. 28.) KE h. Dabronaki Gyula rendkívüli és meghatalmazott nagykövet megbízás alóli felmentéséről.....	162	261/2007. (XI. 28.) KE h. dr. Mihályi Géza rendkívüli és meghatalmazott nagykövet megbízásáról	162
246/2007. (XI. 28.) KE h. Dobokay Gábor rendkívüli és meghatalmazott nagykövet megbízás alóli felmentéséről.....	162	262/2007. (XI. 28.) KE h. dr. Somogyi Ferenc rendkívüli és meghatalmazott nagykövet megbízásáról	162
247/2007. (XI. 28.) KE h. Győr Mihály rendkívüli és meghatalmazott nagykövet megbízás alóli felmentéséről.....	162	263/2007. (XI. 28.) KE h. Csillik Róbert rendkívüli követi és meghatalmazott miniszteri kinevezéséről.....	162
248/2007. (XI. 28.) KE h. Mohai László György rendkívüli és meghatalmazott nagykövet megbízás alóli felmentéséről.....	162	264/2007. (XI. 28.) KE h. Szeratics Péter rendkívüli követi és meghatalmazott miniszteri kinevezéséről	162
249/2007. (XI. 28.) KE h. dr. Póka Ferenc rendkívüli és meghatalmazott nagykövet megbízás alóli felmentéséről.....	162	265/2007. (XI. 28.) KE h. Zalai Csaba rendkívüli követi és meghatalmazott miniszteri kinevezéséről.....	162
250/2007. (XI. 28.) KE h. dr. Simonyi András rendkívüli és meghatalmazott nagykövet megbízás alóli felmentéséről.....	162	266/2007. (XI. 28.) KE h. nyugállományú határőr dandártábornoki kinevezéséről.....	162
251/2007. (XI. 28.) KE h. Szócs Ferenc rendkívüli és meghatalmazott nagykövet megbízás alóli felmentéséről.....	162	1/2007. (XI. 28.) OGY p. ny. a burmai helyzetről	162
252/2007. (XI. 28.) KE h. dr. Taubner Zoltán rendkívüli és meghatalmazott nagykövet megbízás alóli felmentéséről.....	162	2007: CXXXIX. tv. az Országgyűlés és a Kormány európai uniós ügyekben történő együttműködéséről szóló 2004. évi LIII. törvény módosításáról	163
253/2007. (XI. 28.) KE h. dr. Torzsa István rendkívüli és meghatalmazott nagykövet megbízás alóli felmentéséről.....	162	2007: CXL. tv. a tőkeegyesítő társaságok határokon átnyúló egyesüléséről	163
254/2007. (XI. 28.) KE h. Bohár Ernő rendkívüli és meghatalmazott nagykövet megbízásáról	162	2007: CXLI. tv. a felsőoktatásról szóló 2005. évi CXXXIX. törvény módosításáról.....	163
255/2007. (XI. 28.) KE h. dr. Györkös Péter rendkívüli és meghatalmazott nagyköveti kinevezéséről és megbízásáról	162	2007: CXLII. tv. egyes iparjogvédelmi törvények módosításáról	163
256/2007. (XI. 28.) KE h. József Judit rendkívüli és meghatalmazott nagyköveti kinevezéséről és megbízásáról	162	2007: CXLIII. tv. az Országos Rádió és Televízió Testület 2006. évi költségvetésének végrehajtásáról.....	163
257/2007. (XI. 28.) KE h. Kecskés Tibor rendkívüli és meghatalmazott nagyköveti kinevezéséről és megbízásáról	162	2007: CXLIV. tv. az Európa Tanács keretében 2001. november 8-án létrejött, az audiovizuális örökség védelméről szóló Európai Egyezmény kihirdetéséről.....	163
258/2007. (XI. 28.) KE h. Kékesi Ferenc rendkívüli és meghatalmazott nagyköveti kinevezéséről és megbízásáról	162	14/2007. (XI. 29.) MNB r. a jegybanki információs rendszerhez szolgáltatandó információk köréről, a szolgáltatás módjáról és határidejéről	163
259/2007. (XI. 28.) KE h. Kiss Róbert rendkívüli és meghatalmazott nagyköveti kinevezéséről és megbízásáról	162	50/2007. (XI. 29.) EüM r. a gyógyászati segéd-eszközök társadalombiztosítási támogatásba történő befogadásáról, támogatással történő rendeléséről, forgalmazásáról, javításáról és kölcsönzéséről szóló 14/2007. (III. 14.) EüM rendelet módosításáról	163
260/2007. (XI. 28.) KE h. Lengyel Miklós rendkívüli és meghatalmazott nagyköveti kinevezéséről és megbízásáról.....	162		

35/2007. (XI. 29.) ÖTM r. a Riasztási és Segítségnyújtási Tervről, a hivatásos önkormányzati és az önkéntes tűzoltóságok működési területéről, valamint a tűzoltóságok vonulásai- val kapcsolatos költségek megtérítéséről szóló 57/2005. (XI. 30.) BM rendelet módosi- tásáról.....	163
96/2007. (XI. 29.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata	163
97/2007. (XI. 29.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata	163
98/2007. (XI. 29.) AB v. az Alkotmánybíróság végzése.....	163
1092/2007. (XI. 29.) Korm. h. a „Legyen jobb a gyermekeknek!” Nemzeti Stratégiáról, 2007–2032 szóló 47/2007. (V. 31.) OGY ha- tározat végrehajtásával kapcsolatos kormány- zati feladatokról (2007–2010.).....	163
1093/2007. (XI. 29.) Korm. h. a Tempus Köz- alapítvány Alapító Okiratának módosításáról	163
34/2007. (XI. 29.) KüM h. a Magyar Köztársaság Kormánya és az Albán Köztársaság Kor- mánya közötti, Budapesten, 1996. január 24-én aláírt, a nemzetközi közúti személy- szállításról és árufuvarozásról szóló Egyez- mény módosításáról szóló, jegyzékváltás útján létrejött megállapodás kihirdetéséről szóló 165/2007. (VI. 28.) Korm. rendelet 2–3. §-ainak hatálybalépéséről	163
2007: CXLV. tv. az állampolgári jogok ország- gyűlési biztosáról szóló 1993. évi LIX. tör- vény módosításáról	164
51/2007. (XI. 30.) EüM r. a népjóléti ágazatba tartozó egyes államigazgatási eljárásokért és igazgatási jellegű szolgáltatásokért fizetendő díjakról szóló 50/1996. (XII. 27.) NM rende- let módosításáról	164
52/2007. (XI. 30.) EüM r. a veszélyes anya- gokkal és a veszélyes készítményekkel kap- csolatos egyes eljárások, illetve tevékenysé- gek részletes szabályairól szóló 44/2000. (XII. 27.) EüM rendelet módosításáról	164
Tárgymutató a 2007. október hónapban kihirde- tett jogszabályokról, illetve közzétett határo- zatokról és közleményekről	164
Hivatalos Értesítő (2007/48. szám).....	164

Közlemények

Az Agrárgazdasági Igazságügyi Szakértői Testület ügyrendje

Az igazságügyi és rendészeti miniszter 33/2007. (VI. 22.) IRM rendelete alapján az Agrárgazdasági Igazságügyi Szakértői Testület (a továbbiakban: Testület), székhelye: 2103 Gödöllő, Páter Károly út 1., működésének ügyrendjét az alábbiakban határozza meg.

1.

(1.1) A Testület feladatait a működését érintő jogszá-
bályok keretei között végzi, működése autonóm és folya-
matos.

(1.2) A Testület feladatkörében:

- bíróság és más hatóság kirendelésére vagy megbízás
alapján a szakterületéhez tartozó szakkérdésekben szakvé-
leményt ad,
- tevékenységével hozzájárul a szakértők egységes
gyakorlatának kialakításához.

2.

(2.1) A Testület nevében a szakértői véleményt a Testü-
let elnöke által kijelölt három tagból álló Eseti Bizottság
(a továbbiakban: EB) adja. Indokolt esetben, különösen
több szakterületet érintő kirendelés vagy megbízás, vala-
mint az ügy megítélésének bonyolultsága esetén öt tagból
álló eseti bizottság is kijelölhető.

(2.2) A testület szakértői szakterületei: (lásd. 1. sz. mel-
léklet 9/2006. (II. 27.) IM rendelet 4. sz. melléklete kivé-
ve a 2. és 6. pont.)

3.

(3.1) A Testület legfeljebb 55 tagból áll.

(3.2) A Testület elnökét és elnökhelyettesét az igazság-
ügyi és rendészeti miniszter (a továbbiakban: miniszter) a
Testület szakterületének ágazati irányításáért felelős mi-
niszterrel egyetértésben öt évre nevezi ki a Testület tagjai
közül.

(3.3) A Testület titkárát – a Testület elnökének javasla-
tára – öt évre a miniszter a Testület szakterületének ágazati
irányításáért felelős miniszterrel egyetértésben nevezi ki a
Testület tagjai közül.

(3.4) A Testület tagjainak kinevezését megelőzően a
miniszter javaslatot kér a Magyar Igazságügyi Szakértői

Kamarától és a Testülethez tartozó szakterületeknek megfelelő képzést folytató egyetemektől.

(3.5) A Testület nem bejegyzett igazságügyi szakértő tagja a kinevezést követő 30 napon belül a külön törvényben foglaltak szerint esküt tesz.

4.

(4.1) A Testület tevékenységét az elnök irányítja, ő képviseli a Testületet. Távolléte, akadályoztatása, összeférhetlensége vagy az eseti bizottságban való részvétele esetén feladatait az elnökhelyettes látja el.

(4.2) A Testület titkára látja el, illetve irányítja a Testület ügyviteli feladatait, kapcsolatot tart a kirendelő bírósággal, hatósággal, a megbízóval, valamint a Testület tagjaival, gondoskodik a Testület díjának nyilvántartásáról, elszámolásáról, továbbá az elnök döntése alapján a szakértőket megillető díj kifizetéséről.

(4.3) Az elnök, elnökhelyettes és a titkár feladatait akadályoztatásuk esetén az elnök által kijelölt testületi tag látja el.

(4.4) A Testület elnökét, elnökhelyettesét és titkárát feladatainak ellátásáért tiszteletdíj illeti meg.

5.

(5.1) A Testület évente legalább egyszer teljes ülést tart, melyet az elnök hív össze és vezet.

(5.2) A teljes ülés elfogadja, és szükség esetén módosítja a Testület ügyrendjét, jóváhagyja a Testület éves munkájáról szóló, az elnök által készített éves beszámolót, dönt az elnököt, az elnökhelyettest és a titkárt megillető tiszteletdíj mértékéről, továbbá ellátja a jogszabályokban és az ügyrendben meghatározott egyéb feladatokat.

(5.3) Az ügyrend elfogadásához és módosításához, valamint az éves beszámoló elfogadásához a testületi tagok legalább felének egyetértése szükséges.

(5.4) Az ügyrendet a miniszter hagyja jóvá. Az ügyrendet meg kell küldeni a Testület szakterületének ágazati irányításáért felelős miniszternek.

(5.5) A Testület elnöke az éves beszámolót benyújtja a miniszternek, továbbá tájékoztatásul megküldi a Testület szakterületének ágazati irányításáért felelős miniszternek, a Legfelsőbb Bíróság és az Országos Igazságszolgáltatási Tanács elnökének, valamint a legfőbb ügyésznek.

(5.6) A Testület tagjainak névsorát, ügyrendjét és az éves beszámolót az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, valamint a Testület szakterületének ágazati irányításáért felelős miniszter által vezetett minisztérium hivatalos lapjában közzé kell tenni.

6.

(6.1) A Testület, illetve az EB az ügyek számához és terjedelméhez mérten tartja üléseit. A Testület üléseit az elnök, az EB üléseit az EB elnöke hívja össze a napirend közlésével. Az EB ülését a Testület elnöke is összehívhatja az EB elnökének előzetes tájékoztatása után.

(6.2) Ha a szakértői vélemény kialakításához – a feltett kérdések összetettsége folytán – részben olyan különleges szakértelem szükséges, amellyel a szakértői testület tagjai nem rendelkeznek, a szakértői testület elnökének utasítása alapján a titkár tájékoztatja a megkeresőt arról, hogy az egyes kérdések megválaszolásához más szakértő (a továbbiakban: bevont szakértő) igénybevétele is szükséges.

(6.3) A Testület ülései nem nyilvánosak. A zárt ülésen – belső ügyrendi, eljárási és személyes kérdésekben – csak a Testület tagjai vesznek részt.

(6.4) A Testület ülésén és az EB tanácskozásain elhangzottak, valamint a tanácskozásról felvett jegyzőkönyvek, illetve emlékeztetők nem nyilvánosak. Az ülésen készített vagy rögzített, a szakértői testület döntésének megalapozását szolgáló adat nyilvánosságára a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény 19/A. §-ának rendelkezései irányadóak.

(6.5) A Testület tagjai távolmaradásukat a titkárnak vagy közvetlenül az elnöknek kötelesek bejelenteni.

7.

(7.1) A szakvéleményeket a Testület elnöke által kijelölt EB készíti el. A Testület elnöke jelöli ki az EB elnökét és az ügyet az EB ülésére előkészítő előadót is.

(7.2) A Testületet az egyes ügyekben az EB elnöke vagy az általa kijelölt tagja képviseli.

(7.3) A Testület elsősorban a megkereső által feltett kérdések és a benyújtott iratok, valamint a korábban keletkezett szakvélemények alapján alakítja ki a szakértői véleményét, szükség esetén helyszíni szemlét végezhet, és további adatok szolgáltatását kérheti a megkeresőtől.

(7.4) A Testületnek, illetve az EB-nek az adott ügygel kapcsolatos munkájában nem vehet részt a Testület azon tagja,

a) akire az adott ügyben az eljárási törvényben és az igazságügyi szakértőkre vonatkozó jogszabályokban meghatározott kizáró ok áll fenn,

b) aki olyan gazdasági társaság, szakértői intézmény vagy egyéb állami szerv, intézmény, szervezet tagja vagy alkalmazottja, amely az adott ügyben félként vagy hatóságként vesz vagy vett részt,

c) aki az adott ügyben korábban már szakvéleményt adott.

(7.5) A kizáró ok fennállását az érintett köteles a Testület elnökének haladéktalanul bejelenteni.

8.

(8.1) A Testülethez érkező bírósági, hatósági kirendeléseket és egyéb megbízásokat – a titkár által történő előkészítést követően – a Testület elnöke fogadja el, az elnök utasításának megfelelően a titkár igazolja vissza.

(8.2) A Testülethez folyamatosan érkező megkeresésekben foglalt ügyek kezelési módjáról, a teendő intézkedésekről a Testület elnöke dönt.

(8.3) A bírósági, hatósági és más megkeresések intézésének rendjét a 2. sz. melléklet tartalmazza.

9.

(9.1) Az EB a szakértői véleményt zárt ülésen alakítja ki. Az ülésről emlékeztető készül, melyet az eseti bizottság elnöke ír alá. Ha a megbízó a bevont szakértő igénybevételehez hozzájárul, illetve a kirendelő bíróság vagy más hatóság a bevont szakértőt kirendeli, akkor a bevont szakértő a zárt ülésen tanácskozási joggal részt vehet. A szakértői testület és a bevont szakértő a szakvéleményét egyezítheti.

(9.2) Az EB döntését egyszerű szótöbbséggel hozza meg. Az EB a szakvéleményt a saját szakmai felelőssége mellett a Testület nevében adja. A szakértői véleményt az eseti bizottság valamennyi tagja aláírásával látja el.

(9.3) Az EB elnökének felterjesztésére a Testület elnöke – ha a Testület elnöke tagja volt az EB-nek, akkor a Testület elnökhelyettese – az írásba foglalt véleményt ellenjegyzi, és ellátja a Testület bélyegzőjével, továbbá azt az általa aláírt díjjegyzékkel, valamint a rendelkezésre bocsátott iratokkal együtt megküldi a megkeresőnek.

(9.4) Ha az EB elnöke vagy kijelölt tagja idézés alapján megjelenik a bíróság vagy más hatóság előtt, akkor az ügyben csak az EB döntését jogosult képviselni.

10.

(10.1) A Testület üléséről jegyzőkönyv, az EB üléséről emlékeztető készül, amelyek megőrzéséről és kezeléséről a Testület gondoskodik. A Testület üléséről készült jegyzőkönyvet a Testület elnöke, az ügy előadója, a titkár, valamint a jegyzőkönyv hitelesítésére felkért két testületi tag írja alá. Az EB tanácskozásairól készült emlékeztetőt az eseti bizottság elnöke írja alá.

(10.2) A Testület és az EB döntését zárt ülésen, nyílt szavazással – a 33/2007. (VI. 22.) IRM rendelet 11. §-ának

(3) bekezdésében foglalt kivétellel – szótöbbséggel hozza. Szavazategyenlőség esetén az elnök szavazata dönt.

(10.3) A Testület üléseiről és határozatairól (állásfoglalásairól) – a jegyzőkönyv mellett – szükség esetén a Testület elnöke emlékeztetőt készíttethet.

(10.4) Az EB üléseiről emlékeztető készül.

11.

(11.1) A Testületet tevékenységéért szakértői díj illeti meg, melynek forrását a szakértői bevételek képezik. A Testületet megillető díjazást a 3/1986. (II. 21.) IM rendelet, valamint a 33/2007. (VI. 22.) IRM rendelet 19. §-a alapján kell meghatározni. Ennek biztosítása érdekében minden megkeresésnél az ügy folyamatba vétele előtt az elnök előzetes költségkalkuláció alapján kikéri a megbízó (megkereső) fedezet igazolását, fizetési kötelezettség vállalását, illetve kirendelés esetén tájékozódik, hogy a szakértői díjelőleg letétbe helyezése megtörtént-e.

(11.2) A Testület elnökét, elnökhelyettesét és titkárát, amennyiben nem tagja az eseti bizottságnak, ügynként 10% tiszteletdíj illeti meg.

(11.3) A szakértői díj EB-re jutó hányadának megosztását, a végzett munka és felmerült költségek figyelembevételével, az EB elnöke állapítja meg. A szakértői vélemény elkészítőjének díját a 33/2007. (VI. 22.) IRM rendelet 2. sz. melléklete keretei között, az EB elnökének véleményét figyelembe véve, a Testület elnöke határozza meg.

(11.4) A szakértői díj EB-re jutó hányadának megállapítása előtt a Testület bevételeiből le kell vonni az elnöki, elnökhelyettesi, titkári tiszteletdíjakat és az általános költségeket.

(11.5) A Testület bíróság és más hatóság kirendelése esetén az eljárásával kapcsolatosan felmerült készkiadásait az igazságügyi szakértők díjazásáról szóló 3/1986. (II. 21.) IM rendelet (díjrendelet) alapján számíthatja fel.

(11.6) Ha az EB elnöke vagy kijelölt tagja idézés alapján megjelenik a bíróság vagy más hatóság előtt, akkor a díjrendelet szerint megállapított jelenléti díj illeti meg.

(11.7) A díjak kifizetését az elnök és a titkár együttesen utalványozza.

(11.8) A Testület elnöke évente legalább két alkalommal ellenőrzi a díjak elszámolását és kifizetését.

12.

(12.1) Jelen ügyrend az igazságügyi és rendészeti miniszter jóváhagyásával lép életbe.

(12.2) Az ügyrendben nem szabályozott kérdésekben a kapcsolódó jogszabályok rendelkezései szerint kell eljárni.

**Igazságügyi szakértői szakterületek és az azokhoz kapcsolódó képesítési feltételek
a mező- és erdőgazdálkodási, valamint az élelmiszer-ipari területeken**

Szakterület megnevezés	Képesítési feltétel
1. agrár-környezetgazdálkodás	a) okleveles agrármérnök vagy b) okleveles kertészmérnök vagy c) okleveles környezetgazdálkodási agrármérnök vagy d) mezőgazdasági környezetgazdálkodási szakmérnök vagy e) talajtani szakmérnök vagy j) növényvédelmi szakmérnök vagy g) okleveles élelmiszermérnök vagy h) okleveles biológus vagy i) okleveles biomérnök vagy j) biomérnök vagy k) okleveles környezetmérnök
2. állategészségügy másik testület hatásköre	Állatorvos dr.
3. állattenyésztés	a) okleveles agrármérnök vagy b) állattenyésztő mérnök
4. borászat	a) okleveles élelmiszermérnök vagy b) szőlész-borász szakmérnök vagy c) okleveles kertészmérnök
5. egyéni és társas vadászatok lebonyolítása	vadgazdálkodási szakmérnök és a) okleveles agrármérnök vagy b) okleveles erdőmérnök vagy c) vadgazda mérnök
6. élelmiszer-biztonság másik testület hatásköre	a) okleveles vegyészmérnök vagy b) okleveles élelmiszermérnök vagy c) állatorvos dr. vagy d) okleveles élelmiszer minőségbiztosító agrármérnök vagy e) élelmiszer-biztonsági szakmérnök vagy f) kertészmérnök vagy g) okleveles vegyész vagy h) okleveles gépészmérnök
7. élelmiszer-ipari feldolgozás	a) okleveles élelmiszermérnök vagy b) okleveles gépészmérnök
8. erdőgazdálkodás	okleveles erdőmérnök
9. erdei vadkár, erdei vadkárok becslése	a) okleveles erdőmérnök és b) vadgazda mérnök vagy c) vadgazdálkodási szakmérnök
10. erdővédelem	a) okleveles erdőmérnök vagy b) növényvédelmi szakmérnök vagy c) okleveles növényorvos vagy d) okleveles agrárkémikus agrármérnök
11. elsődleges fafeldolgozás	a) okleveles erdőmérnök vagy b) okleveles faipari mérnök

Szakterület megnevezés	Képesítési feltétel
12. földmérés és térképészet	a) okleveles geográfus vagy b) okleveles térképész vagy c) földmérő mérnök vagy d) okleveles földmérő és térinformatikai mérnök vagy e) okleveles építőmérnök vagy f) okleveles erdőmérnök vagy g) bánya- és geotechnikai mérnök
13. földminősítés, földvédelem és földhasznosítás	a) talajtani szakmérnök és b) okleveles agrármérnök vagy c) okleveles kertészmérnök vagy d) meliorációs mérnök vagy e) okleveles erdőmérnök
14. gyepgazdálkodás	okleveles agrármérnök
15. gyomszabályozás, vegyszeres gyomirtás	a) növényvédelmi szakmérnök vagy b) okleveles növényorvos vagy c) okleveles agrárkémikus agrármérnök
16. halászat	a) halászati szakmérnök vagy b) halászati szakelőadó vagy c) okleveles agrármérnök
17. kertészeti növénytermesztés	a) okleveles kertészmérnök vagy b) kertészmérnök vagy c) okleveles agrármérnök vagy d) okleveles erdőmérnök vagy e) okleveles biológus
18. keveréktakarmány-gyártás	a) okleveles agrármérnök vagy b) takarmányozási és takarmánygazdálkodási szakmérnök vagy c) okleveles gépészmérnök
19. mezőgazdasági és élelmiszer-ipari gépesítés	a) okleveles mezőgazdasági szakmérnök vagy b) élelmiszer-ipari gépészmérnök vagy c) okleveles gépészmérnök
20. mezőgazdasági és élelmiszer-ipari vállalati gazdálkodás	a) okleveles közgazdász gazdálkodási szakon vagy b) okleveles agrármérnök vagy c) okleveles élelmiszermérnök vagy d) okleveles gépészmérnök
21. mezőgazdasági vadkár	a) vadgazda mérnök vagy b) vadgazdálkodási szakmérnök
22. mezőgazdasági tápanyag-gazdálkodás	a) okleveles agrármérnök vagy b) okleveles kertészmérnök vagy c) talajtani szakmérnök vagy d) okleveles agrárkémikus agrármérnök vagy e) tápanyag-gazdálkodási szakmérnök vagy f) okleveles vegyész
23. mezőgazdasági termények, termékek tárolása	a) okleveles agrármérnök vagy b) okleveles kertészmérnök vagy c) takarmányozási és takarmánygazdálkodási szakmérnök

Szakterület megnevezés	Képesítési feltétel
24. mezőgazdasági termények, termékek tartósítása	a) okleveles agrármérnök vagy b) takarmányozási és takarmánygazdálkodási szakmérnök vagy c) okleveles élelmiszermérnök
25. mezőgazdasági termésbecslés	a) okleveles agrármérnök vagy b) okleveles kertészmérnök vagy c) kertészmérnök
26. növényvédelmi gépek és légi növényvédelem gépei	okleveles mezőgazdasági gépészmérnök
27. öntözéses gazdálkodás	a) okleveles agrármérnök vagy b) okleveles kertészmérnök vagy c) kertészmérnök vagy d) okleveles építőmérnök
28. parképítés és zöldfelület-fenntartás	a) okleveles kertészmérnök vagy b) kertészmérnök vagy c) okleveles erdőmérnök vagy d) okleveles tájépítész mérnök vagy e) kertépítő és zöldfelület-fenntartó szakmérnök
29. szántóföldi és kertészeti növényvédelem	a) növényvédelmi szakmérnök vagy b) okleveles növényorvos vagy c) okleveles agrárkémikus agrármérnök
30. szántóföldi növénytermesztés	a) okleveles agrármérnök b) okleveles kertészmérnök vagy c) kertészmérnök d) okleveles erdőmérnök vagy e) okleveles biológus
31. takarmánygazdálkodás	a) okleveles agrármérnök vagy b) takarmányozási és takarmánygazdálkodási szakmérnök
32. termőföld talajvédelme	a) talajtani szakmérnök vagy b) okleveles agrármérnök vagy c) okleveles kertészmérnök vagy d) okleveles agrárkémikus agrármérnök vagy e) meliorációs mérnök vagy f) okleveles erdőmérnök
33. termőföld-forgalmazás, termőföld-értékbecslés	a) okleveles agrármérnök vagy b) okleveles kertészmérnök vagy c) meliorációs mérnök vagy d) okleveles erdőmérnök
34. vadgazdálkodási tervezés	a) vadgazda mérnök vagy b) vadgazdálkodási szakmérnök
35. zárttéri vadtartás	a) vadgazda mérnök vagy b) vadgazdálkodási szakmérnök
36. erdőkár	okleveles erdőmérnök
37. mezőgazdasági kár, mezőgazdasági kárbecslés	a) okleveles agrármérnök vagy b) okleveles kertészmérnök

Szakterület megnevezés	Képesítési feltétel
38. szeszipar	a) okleveles vegyészmérnök vagy b) okleveles agrármérnök vagy c) okleveles élelmiszermérnök vagy d) okleveles gépészmérnök vagy e) okleveles mezőgazdasági gépészmérnök vagy f) élelmiszeripari gépészmérnök

2. sz. melléklet

A megkeresések intézésének rendje

(1) A megkeresés érkeztetése (az ügyirat iktatása, dossziényitás). Határidő: az érkezéstől számított legkésőbb 3 munkanap.

(2) Ügyindítás:

A Testület elnöke, vagy megbízásából a Testület elnökhelyettese, vagy titkára kijelöli az Eseti Bizottságot, figyelembe véve a perösszeget, a szakterületi kötődést, az elfoglaltságot, az összeférhetetlenséget stb. Az elnökhelyettes vagy a titkár feladata a szervezés, szövegezés, a koordináció, az ügyirat komplettírozása, a díjazási javaslat elnök elé terjesztése, az írásbeli felkérések előkészítése, a peranyagok átadása.

Határidő: az ügyirat iktatásától számított legkésőbb 14 nap.

(3) Szakértői munkafázis, felelőse az Eseti Bizottság elnöke

a) Vizsgálati szakasz

- peranyag tanulmányozása,
- kiegészítő információk gyűjtése,
- helyszíni vizsgálgóás

b) Az állásfoglalási dokumentáció – a javaslat – elkészítése az EB elnök részéről. Dokumentumok: állásfoglalási javaslat, költség elszámolás (csak a Testület elnöke által előzetesen engedélyezett mértékig), díjazás %-os megosztása az eseti bizottság 2 vagy 4 tagja között.

Határidő: az ügy indításától számított legkésőbb 25 munkanap.

(4) Állásfoglalás

a) Bizottsági ülés, vagy a bizottság döntés-előkészítésére vonatkozó más módszerekkel megvalósított kommunikációja.

b) Végleges szövegezés.

c) Az ügyirat lezárása.

d) A megkereső, vagy megbízó tájékoztatása.

e) A tiszteletdíj, az elszámolás, a felosztás és a díjjegyzék véglegesítése. (Dokumentációk: peranyag, elnöki levél, lezárt ügyirat, kifizetési jegyzék.)

Határidő: a szakértői fázist követő legkésőbb 10 munkanap.

(5) Utómunkák,

felelőse a titkár

- Irrattározás.
- Kifizetések intézése.

Határidő: legfeljebb további 10 munkanap.

(6) A határidők meghatározása a kirendelő határozatban megjelölt teljesítési határidőre tekintettel történik.

Az Agrárgazdasági Igazságügyi Szakértői Testület tagjainak névsora

Sorsz.	Név	
1.	Dr. Szendrő Péter elnök	egyetemi tanár
2.	Dr. Guth László elnökhelyettes	egyetemi docens
3.	Dr. Szemán László titkár	egyetemi docens
4.	Dr. Aradi Csaba	szakmai főtanácsos
5.	Dr. Balogh István	egyetemi docens
6.	Dr. Bánáti Diána	főigazgató, címzetes egyetemi tanár
7.	Dr. Beke János	egyetemi tanár
8.	Dr. Bercsényi Miklós	egyetemi docens
9.	Dr. Bernáth Jenő	egyetemi tanár
10.	Dr. Bodnár Imre	igazságügyi szakértő
11.	Dr. Buday-Sántha Attila	egyetemi tanár
12.	Dr. Csatári Bálint	igazgató
13.	Dr. Csemez Attila	egyetemi tanár
14.	Dr. Cserhádi László	ügyvezető igazgató
15.	Csilléry Miklós	igazságügyi szakértő
16.	Dr. Csima Péter	egyetemi tanár
17.	Dr. Führer Ernő	főigazgató
18.	Dr. Holló István	egyetemi tanár
19.	Dr. Izsáki Zoltán	igazságügyi szakértő
20.	Dr. Jánoska Ferenc	egyetemi docens
21.	Dr. Kalach Ferenc	egyetemi adjunktus, igazságügyi szakértő
22.	Dr. Kállay Tamásné	ügyvezető igazgató
23.	Dr. Kárpáti Tamás	igazságügyi szakértő
24.	Dr. Kiss József	egyetemi tanár
25.	Dr. Kovács Katalin	osztályvezető, kandidátus
26.	Dr. Kozák János	egyetemi tanár
27.	Dr. Márkus Béla	egyetemi tanár

28.	Dr. Máté András	egyetemi docens
29.	Dr. Matúz János	cégvezető
30.	Dr. Molnár József	egyetemi tanár
31.	Dr. Nagy Emil	ny. egyetemi tanár
32.	Dr. Nagy Frigyes	címzetes egyetemi tanár
33.	Dr. Nagy László	tudományos osztályvezető
34.	Dr. Németh Imre	egyetemi docens
35.	Dr. Ördög Vince	egyetemi tanár
36.	Dr. Pálos László	igazságügyi szakértő
37.	Sinkovitsné dr. Hlubik Ilona	ny. egyetemi docens
38.	Dr. Szabó Ferenc	egyetemi tanár
39.	Dr. Szabó Gábor	egyetemi tanár
40.	Dr. Szabó István	egyetemi docens
41.	Dr. Szerletics Antalné	tudományos osztályvezető
42.	Dr. Szórádiné dr. Szabó Márta	egyetemi docens
43.	Prof. dr. Sztachó-Pekáry István	főiskolai tanár
44.	Dr. Szüle Zsolt	egyetemi tanár
45.	Dr. Takács Bence	egyetemi adjunktus
46.	Dr. Tamás Károly	c. egyetemi tanár
47.	Dr. Tardy János	főtanácsos
48.	Dr. Turóczy György	egyetemi docens
49.	Dr. Váradi László	igazgató
50.	Dr. Varga Ferenc	egyetemi tanár
51.	Dr. Varga Szabolcs	egyetemi tanár
52.	Dr. Vermes László	egyetemi tanár
53.	Dr. Wittman Mihály	egyetemi tanár
54.	Dr. Z. Kiss László	egyetemi tanár
55.	Dr. Zagykó Ferenc	egyetemi docens

**Magyar Ügyvédi Kamara
4/2007. (XI.19.) MÜK határozattal módosított
6/1999. (III. 1.) MÜK Szabályzata
a módosításával egységes szerkezetben
az ügyvéd irodájának gondnoka jogköréről
és eljárásáról, valamint a meghalt ügyvéd iratainak
rendezéséről**

Az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény 112. § (1) bekezdésének *d*) és *i*) pontjaiban kapott felhatalmazás alapján a Magyar Ügyvédi Kamara teljes ülése az irodagondnok jogköréről és eljárásáról az alábbi szabályzatot alkotta:

I.

Általános szabályok

Értelmező rendelkezések

1. §

E Szabályzat alkalmazásában

1. az ügyvéd irodájának gondnoka:

a) az ügyvédi tevékenység folytatásában átmenetileg akadályozott (így különösen az ügyvédi tevékenységét szüneteltető, illetve az ügyvédi tevékenység felfüggesztésének hatálya alatt álló ügyvéd részére kijelölt helyettes (a továbbiakban: kijelölt-helyettes);

b) azon ügyvéd részére kijelölt gondnok, akinek ügyvédi kamarai tagsága megszűnt, és a folyamatban lévő ügyeinek ellátásáról nem gondoskodott (a továbbiakban: iroda-felszámoló); valamint

c) az elhunyt ügyvéd irodája részére kijelölt gondnok (a továbbiakban: iroda-végelszámoló);
együtt: irodagondnok;

2. helyettes-kijelölési eljárás: olyan eljárás, amelynek keretében a kamara elnöksége az ügyvédi tevékenység folytatásában átmenetileg akadályozott (így különösen a tevékenységét szüneteltető vagy az ügyvédi tevékenység felfüggesztésének hatálya alatt álló) ügyvéd részére helyettest jelöl ki, ha az ügyvéd helyettesről nem gondoskodott [Ütv. 106. § (2) bek. *m*) pont], illetve a helyettesítést nem az az iroda látja el, amelynek az ügyvéd a tagja;

3. gondnok-kijelölési eljárás: olyan eljárás, amelynek keretében a kamara elnöksége a kamarai nyilvántartásból törölt ügyvéd részére iroda-gondnokot rendel, ha a kamarai nyilvántartásból törölt ügyvéd a folyamatban lévő ügyeinek ellátásáról nem gondoskodott [Ütv. 106. § (2) bek. *n*) pont].

Az irodagondnok

2. §

(1) Irodagondnokként az a kamara illetékességi területén működő bejegyzett ügyvéd jelölhető ki, aki legalább

5 éves ügyvédi gyakorlattal rendelkezik, és nem áll fegyelmi eljárás, illetve fegyelmi büntetés hatálya alatt.

(2) A hivatalból kijelölhető irodagondnokok névjegyzékét a kamara vezeti.

(3) Az irodagondnoki névjegyzékbe az a kamarai tag kérheti felvételét, aki az (1) bekezdésében írt feltételeknek megfelel.

(4) Az irodagondnoki névjegyzékbe történő felvételtől a kérelem beadásától számított 30 napon belül a kamara elnöke határoz. Az elnök csak az elutasító döntést köteles írásban indokolni.

(5) Az elutasító határozattal szemben a kérelmező felbezést nyújthat be a területi kamara elnökségéhez.

(6) Az irodagondnoki névjegyzékből törölni kell azt az ügyvédet, akinek esetében az (1) bekezdésben írt feltételek valamelyike megszűnt, illetve aki az irodagondnoki névjegyzékből törlését kéri.

3. §

(1) Az irodagondnok a jelen Szabályzat keretei között járhat el, az általa végzett cselekmények tartalmi korlátját az ügyfél érdeke, feltehető akarata és az adja, hogy az ügyfelet károsodástól óvja meg.

(2) A kijelölt-helyettes az ügyvédi tevékenység átmeneti akadályoztatásának (így különösen felfüggesztésének illetve szüneteltetésének) hatálya alatt az ügyvéd helyettesként jár el, a helyettesítésre adott megbízást – az ügyfél által erre vonatkozóan tett intézkedésig – a kamarai kijelölése jelenti.

(3) Az iroda-felszámoló a kamarai nyilvántartásból törölt ügyvéd folyamatban lévő ügyeit 90 napon belül lezárja, irodáját felszámolja és gondoskodik az iratok 5 évig történő tárolásáról.

(4) Az iroda-végelszámoló az elhunyt ügyvéd értékeit leltározza, az érintetteket értesíti a megbízás megszűnéséről és gondoskodik az iratok levéltárba helyezéséről.

Az irodagondnok-kijelölési eljárás

4. §

(1) Kérelemre indul eljárás, ha

a) az ügyvédi tevékenységét szüneteltető vagy megszűntető ügyvéd a kamara elnökségétől előzetesen kéri az olyan, általa – a tevékenység szüneteltetése esetén kötelezően – megnevezett irodagondnok kijelölését, aki a szabályzat 2. § (1) bekezdésében írt feltételeknek megfelel,

b) az igazgatási úton törölt, vagy fegyelmi határozattal kizárt ügyvéd, illetve akinek ügyvédi tevékenységét a kamara felfüggesztette, a határozat jogerőre emelkedésétől számított 8 napon belül a kamara elnökségétől kéri az olyan, általa megnevezett iroda-felszámoló kijelölését, aki

a szabályzat 2. § (1) bekezdésében írt feltételeknek megfelelni.

(2) A kamara elnöksége hivatalból jelöl ki irodagondnokot, ha

a) a ügyvédi tevékenységét szüneteltető, megszüntető ügyvéd nem jelölt iroda-felszámolót irodájának gondnokául,

b) az ügyvédi tevékenység felfüggesztésének hatálya alatt álló ügyvéd, a határozat jogerőre emelkedésétől számított 8 napon belül nem kérte helyettes kijelölését,

c) a törölt vagy kizárt ügyvéd a határozat jogerőre emelkedésétől számított 8 napon belül nem kérte iroda-felszámoló kijelölését.

5. §

(1) A kamara elnöksége

a) a kérelemre indult eljárásban csak akkor térhet el a kérelmezett irodagondnok személyétől, ha a kérelmezett irodagondnok nem felel meg a szabályzat 2. § (1) bekezdésében írt követelményeknek,

b) a hivatalból indult eljárásban a kamara irodagondnoki névjegyzékébe [2. § (2)-(4) bek.] felvett ügyvédek közül jelöl (rendel) ki irodagondnokot.

(2) Az irodagondnokot az elnökség alakoszerű határozatban jelöli (rendeli) ki.

(3) Az irodagondnok a határozat kézbesítésétől számított 3 napon belül kifogást terjeszthet elő a kijelöléssel szemben. A kamara elnöksége a kifogásban közölt indokok alapján a kifogás beérkezését követő ülésén másik irodagondnokot jelölhet ki. A kifogás előterjesztésének lehetősége az elnökségi határozattal szemben érvényesíthető egyéb jogorvoslatot nem érinti.

(4) A kijelölő határozatban foglaltakat mindaddig teljesíteni kell, amíg a (3) bekezdés szerinti kifogást az elnökség el nem bírálja.

Az irodagondnok intézkedései

6. §

(1) Az irodagondnok a kijelölő határozat kézhezvételétől számított 8 napon belül a tevékenységét szüneteltető, az ügyvédi tevékenység felfüggesztésének hatálya alatt álló, vagy a kamarai névjegyzékből törölt ügyvéddel (a továbbiakban: gondnokolt iroda) közösen jegyzőkönyvet (nyitó jegyzőkönyv) készít az iroda iratanyagáról.

(2) A nyitó jegyzőkönyvben rögzíteni kell

a) a folyamatban lévő ügyeket,

b) az ügyekben várható határidőket,

c) az ügyekben megteendő intézkedéseket,

d) a befolyt és várható ügyvédi munkadíjat,

e) a már befejezett, de még nem selejtezhető ügyek iratait és azok helyét.

(3) Az irodagondnok a jegyzőkönyv mellékleteként külön kimutatást készít

a) azokról az ügyekről, amelyekben ügyvédi letétben pénz és értékpapír van,

b) a kimutatásban feltüntetni a letét feltételeit, jogcímét,

c) a pénz és értékpapír helyét, hozzáféréseinek módját.

(4) A jegyzőkönyvet és mellékletét az irodagondnok valamint a gondnokolt iroda közösen írják alá. A jegyzőkönyvet és mellékletét a felvételtől számított 8 napon belül meg kell küldeni a kirendelő kamarának.

(5) Amennyiben az érintett ügyvéd, ügyvédi iroda a jegyzőkönyv felvételénél nem működik közre, az irodagondnok köteles a jegyzőkönyv felvételénél egy ügyvéd kolléga vagy két érdektelen tanú közreműködését kérni.

(6) Ha az irodagondnok a kijelölő határozat kézhezvételét követően két esetben – igazolhatóan – eredménytelenül kísérli meg a gondnokolt iroda iratainak leltározását és az eljárás lefolytatását, a második kísérlet eredménytelenségét követő 3 napon belül az eredménytelenséget köteles jelenteni a kamara elnökének. Ebben az esetben a kamara elnöke az irodagondnoki kijelölés tényét, és az irodagondnok eljárása eredménytelenségét a kamara honlapján közzéteszi. A honlapon közzététel mellett a kamara elnöke más, helyben szokásos közzétételi módot is elrendelhet.

(7) Ha az irodagondnok a nyitó-jegyzőkönyvben azt állapítja meg, hogy az irodában az e Szabályzat szerinti intézkedésre (iratok illetve ügy hiányában) nincs szükség, a nyitó jegyzőkönyvvel együtt elkészítheti a záró-jegyzőkönyvet (9. §).

7. §

(1) Az irodagondnok jogosult a gondnokolt iroda számítógépes nyilvántartásába betekintetni, onnan adatokat lekérni, tájékoztatást kérni az ügyvédi számlát vezető banktól a letétek állásáról.

(2) Az irodagondnokot utalványozási jog illeti meg.

(3) Az irodagondnok jogosult a 6. § szerinti nyitó jegyzőkönyvben rögzített aktákat – a levéltárba helyezendő iratok kivételével – őrzésbe venni, azokat saját irodájába elszállítani. Jogosult arra is, hogy az aktákat vagy azok egy részét a biztonságos őrzés feltételeinek fennállása esetén a gondnokolt iroda őrizetében hagyja. A levéltárba helyezendő iratokat a hatályos rendelkezések szerinti levéltárnak át kell adni.

8. §

(1) Az irodagondnok az ügyek áttekintése után haladéktalanul köteles megtenni az egyes ügyekben halaszthatatlan jogi cselekményeket. Ebben a körben az irodagondnok kizárólag

a) olyan eljárási cselekményeket végezhet, amelyek teljesítésére törvényi határidő áll rendelkezésre, és az ügyfél

személyes eljárásának illetve az új meghatalmazott eljárásának biztosítása ezen határidőben (vagy a határidő még fennálló részében) nem oldható meg;

b) az a) pontban írt cselekményeken kívül az eljárási cselekményre adott határidő meghosszabbítását kérheti.

(2) Az irodagondnok az (1) pontban írt jogi cselekmények elvégzése során eljárási jogosultságát – az ügyfél erre vonatkozó intézkedéséig – a kijelölési határozattal igazolja.

(3) Az irodagondnoknak meg kell kísérelnie a kikötött, de részben vagy egészben ki nem fizetett ügyvédi munkadíjakat beszedni.

9. §

(1) Az irodagondnok az eljárása befejezésével záró jegyzőkönyvet készít, melyben a kamara elnöke felé ügynként tájékoztatást ad az ügy lezárásának módjáról, a letétkifizetésekről.

(2) A záró jegyzőkönyv elfogadásáról a kamara elnöke dönt és az irodagondnokot felmenti.

(3) A záró jegyzőkönyv és a hozzá tartozó jegyzékek, bizonylatok a gondnokolt iroda kamarai aktájába kerülnek.

10. §

(1) Az irodagondnok költségtérítésben részesül.

(2) A költségtérítés fedezete a gondnokolt iroda számára befolyó munkadíj.

(3) Az irodagondnok költségtérítés címén a befolyt munkadíj 40%-át számolhatja el. A befolyt munkadíj fennmaradó része a gondnokolt irodát illeti meg.

(4) A területi kamara külön rendezheti az irodagondnok költségeinek megtérítésére és annak fedezetére vonatkozó szabályokat arra az esetre, amennyiben az irodagondnok nem hajt be munkadíjat, illetve a behajtott munkadíj az irodagondnok költségeit nem fedezi.

II.

A kijelölt helyettesre, az iroda-felszámolóra és az iroda-végelszámolóra vonatkozó különös szabályok

A kijelölt-helyettes

11. §

(1) A kijelölt helyettes a 8. § (1) bekezdésében írt intézkedéseken kívül az ügyekben – ha az ügyfél a megbízást nem mondja fel – a 3. § (1) bekezdésében írt helyettesítés

ellátására jogosult és köteles. Ennek során megfelelő gondossággal köteles eljárni.

(2) A kijelölt-helyettes eljárására az Ütv. 23. § (5) bekezdésének és 22. § előírásai az irányadók.

(3) Ha a megbízó az ügyre adott megbízását visszavonja, a kijelölt-helyettesnek az Ütv. 24. § (4) bekezdése szerint kell eljárnia.

Az iroda-felszámoló

12. §

(1) Az iroda-felszámoló a 8. § (1) bekezdésében írt intézkedések megtételén kívül az ügyekben eljárni nem jogosult.

(2) Az iroda-felszámoló – az Ütv. 24. § (7) bekezdésben írt kivétellel – a kijelöléstől számított 30 napon belül köteles értesíteni a megbízókat a megbízás megszűnéséről.

(3) Ha a megbízó és az iroda-felszámoló az adott ügy ellátásában megállapodnak, az ügyben a felszámoló az Ütv. 22. és 23. § rendelkezései szerinti megbízottá válik. Ha a megbízó az ügye ellátására az iroda-felszámolóval megbízást nem ad, az iroda-felszámoló az Ütv. 24. § (4) bekezdése szerint köteles eljárni.

(4) A megbízó kérésére az iroda-felszámoló jogosult és egyben köteles a megbízó iratait kiadni.

(5) Az iroda-felszámoló a megbízók részére kiadott iratokról, kifizetett letétekről részletes jegyzéket, bizonylatot köteles készíteni.

(6) Az iroda-felszámoló az eljárását a kijelöléstől számított 90. napig köteles befejezni. Indokolt esetben e határidő további 30 nappal meghosszabbítható.

Az iroda-végelszámoló

13. §

(1) Az iroda-végelszámoló az elhunyt ügyvéd iratainak megőrzése és az értékek leltározása iránt haladéktalanul köteles intézkedni.

(2) Az iroda-végelszámoló a folyamatban lévő ügyekben köteles a halálesetről a bíróságnak vagy más hatóságnak bejelentést tenni.

(3) Az iroda-végelszámoló köteles az iratokból megállapítható ügyfeleket értesíteni a megbízott vagy kirendelt ügyvéd elhunytáról. Az iroda-végelszámoló – az Ütv. 24. § (7) bekezdésében írt kivétellel – köteles tájékoztatni az ügyfeleket arról, hogy a megbízás vagy a kirendelés az ügyvéd halálával megszűnt. A tájékoztatást ki kell terjeszteni arra is, hogy új képviselőről szükséges vagy ajánlatos gondoskodniuk a feleknek.

14. §

(1) Az iroda-végelszámoló a 8. § (1) bekezdésében írt intézkedéseken kívül az ügyfelek további képviselőjére nem jogosult.

(2) Az iroda-végelszámoló az ügyfeleket megillető iratokat köteles részükre elismervény ellenében kiadni.

15. §

(1) Az iroda-végelszámoló köteles az egyes ügyekben az ügyfelekkel elszámolni és az elhunyt ügyvédet, esetleg más megillető díjazást, bizonylat ellenében átvenni. Amennyiben a megfelelő fedezet rendelkezésére áll, abból köteles az ügyfeleknek járó visszafizetési kötelezettséget teljesíteni.

(3) Az iroda végelszámolásának befejezése után az iroda-végelszámoló köteles elszámolást készíteni és azt az ügyvédi kamarának 30 napon belül beterjeszteni, valamint az elszámolást az általa ismert örökösökkel és – amennyiben hagyatéki eljárás van folyamatban – az illetékes közjegyzővel közölni.

III.

Záró rendelkezések

16. §

(1) Ezen szabályzatot a Magyar Ügyvédi Kamara teljes ülése 1999. március 1-jén fogadta el, és 2007. május 7-i teljes ülésén módosította, a módosítás szövegét az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium ajánlásának megfelelően 2007. november 19. napján javította.

(2) A szabályzat módosított rendelkezései az Igazságügyi Közlönyben történő közzététellel lépnek hatályba.

Szervezeti hírek

Kinevezések

Az igazságügyi és rendészeti miniszter

Erni Tünde rendőr alezredest, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Rendészeti Felügyeleti és Ellenőrzési Főosztály Ellenőrzési Osztályára kiemelt főmunkatársnak,

Linner-Tóth Enikő rendőr századost, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Humánigazgatási Főosztály Humánpolitikai Osztályára kiemelt főmunkatársnak,

Vértessyné dr. Bokor Katalin határőr alezredest, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Rendészeti Kodifikációs Főosztály Szolgálati Jogi Kodifikációs Osztályára kiemelt főmunkatársnak

berendelte,

dr. Juhász Albin igazságügyi és rendészeti minisztériumi osztályvezető osztályvezetői megbízását

visszavonta,

és egyidejűleg az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Koordinációs és Ügykezelési Főosztályán főosztályvezetői feladatok ellátásával főosztályvezetőnek

megbízta,

dr. Gyenge Anikó igazságügyi és rendészeti minisztériumi tanácsost, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Európai Unió Jogi Főosztály Európai Unió Kodifikációs Osztályán osztályvezetői feladatok ellátásával osztályvezetőnek,

Méhné Metzger Beáta igazságügyi és rendészeti minisztériumi szakmai főtanácsadót, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Humánigazgatási Főosztályán főosztályvezetői feladatok ellátásával főosztályvezetőnek,

Rentkóné Mayer Viktória igazságügyi és rendészeti minisztériumi szakmai főtanácsadót, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Humánigazgatási Főosztályán főosztályvezető-helyettesi feladatok ellátásával főosztályvezető-helyettesnek

megbízta.

A kabinetfőnök

dr. Bugyi Emőke jászberényi lakost, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Koordinációs és Ügykezelési Főosztály Európai Unió Támogatásfelhasználási Osztályára határozatlan időre tanácsosnak,

dr. Király Éva Mária budapesti lakost, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Koordinációs és Ügykezelési Főosztály Ügykezelési Osztályára határozott időre próbaidő kikötésével fogalmazónak,

Nádasi Enikő budapesti lakost, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Koordinációs és Ügykezelési Főosztály Európai Unió Támogatásfelhasználási Osztályára határozatlan időre tanácsosnak,

Szokmáryné Sövegjártó Katalin budapesti lakost, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Koordinációs és Ügykezelési Főosztály Európai Uniói Támogatásfelhasználási Osztályára határozott időre próbaidő kikötésével főtanácsosnak

kinevezte;

az európai uniói jogi szakállamtitkár

dr. Havas Lóránt debreceni lakost az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Bel- és Igazságügyi Együttműködési Főosztály Rendőri és Büntető-igazságszolgáltatási Koordinációs Osztályára határozott időre próbaidő kikötésével fogalmazónak,

dr. Veres Katalin csömöri lakost, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Európai Uniói Jogi Főosztály Európai Bírósági Osztályára határozatlan időre vezető-tanácsosnak

kinevezte;

a rendészeti szakállamtitkár

dr. Szilvássy György Péter budapesti lakost, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Rendészeti szakállamtitkár és titkársága állományába határozatlan időre tanácsosnak,

Varsányi Zsolt biatorbágyi lakost az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Rendészeti Koordinációs Főosztály Rendészeti Koordinációs Osztályára határozatlan időre vezető-főtanácsosnak

kinevezte.

Előléptetések

A Magyar Köztársaság igazságügyi és rendészeti minisztere

soron kívül előléptette alezredessé

Gálné Magyar Zsuzsanna rendőr őrnagyot, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium kiemelt főmunkatársát,

soron kívül előléptette őrnaggyá

dr. Benedek Rózsa rendőr századost, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium kiemelt főmunkatársát.

Közszolgálati jogviszony megszűnések

Közszolgálati jogviszonya megszűnt

végleges áthelyezéssel

dr. Fodor Lászlóné igazságügyi és rendészeti minisztériumi főtanácsosnak,

Paziczki Ildikó igazságügyi és rendészeti minisztériumi főtanácsosnak;

berendelés megszüntetésével

dr. Fodor József rendőr alezredesnek,

dr. Szabó Attila határőr alezredesnek;

próbaidő alatt azonnali hatállyal

dr. Dani Beáta igazságügyi és rendészeti minisztériumi tanácsosnak,

dr. Jójárt Eszter igazságügyi és rendészeti minisztériumi fogalmazónak.

Pályázati felhívás

A Miskolci Közjegyzői Kamara pályázatot hirdet a debreceni 6. székhelyű közjegyzői állásra

Az állásra azok pályázhatnak, akik a közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvényben előírt személyi és tárgyi feltételeknek megfelelnek.

Közjegyzővé az nevezhető ki, aki

- magyar állampolgár,
- büntetlen előéletű,
- választójoggal rendelkezik,
- egyetemi jogi végzettséggel rendelkezik,
- a jogi szakvizsgát letette,
- legalább három évi közjegyző-helyettesi gyakorlatot igazol (ennek megfelelően legalább hároméves bírói, ügyészi, ügyvédi, jogtanácsosi vagy közjegyzői gyakorlat),
- akivel szemben a módosított Ktv. 7. §-ában meghatározott összeférhetlenségi ok nem áll fenn, illetőleg amennyiben fennáll, vállalja, hogy kinevezése esetén azt az eskütellet időpontjáig megszünteti,
- aki vállalja, hogy kinevezésekor, majd ezt követően háromévente – az esedékességtől számított 30 napon belül – vagyonynyilatkozatot tesz.

A pályázathoz mellékelni kell:

- a kinevezési feltételek fennállását igazoló okiratok hiteles másolatát,
- az összeférhetlenség kinevezés esetére vállalt megszüntetésére vonatkozó nyilatkozatot (módosított Ktv. 17. §),
- kézzel írott szakmai önéletrajzot,
- annak igazolását, hogy adó és társadalombiztosítási tartozása nincs.

A pályázók szakmai felkészültségét a közjegyzői kamara elnöksége személyes meghallgatás során vizsgálja.

Pályázati határidő: 2008. január 31.

A pályázatot az alábbi címre kell benyújtani:
Miskolci Közjegyzői Kamara elnöksége
3530 Miskolc I., Reményi u. 1. I/6.

Tisztelt Előfizetők!

Tájékoztatjuk Önöket, hogy a kiadónk terjesztésében levő lapokra és elektronikus kiadványokra szóló előfizetésüket folyamatosnak tekintjük. Csak akkor kell változást bejelenteniük a 2008. évre vonatkozó előfizetésre, ha a példányszámot, esetleg a címlistát módosítják, vagy új lapra szeretnének előfizetni (pontos szállítási, név- és utcacím-megjelöléssel). Az esetleges módosítást szíveskedjenek levélben vagy faxon megküldeni. Felhívjuk szíves figyelmüket, hogy a lapszállításról kizárólag az előfizetési díj beérkezését követően intézkedünk. Fontos, hogy az előfizetési díjakat a megadott 10300002-20377199-70213285 sz. számlára utalják, illetve a kiadó által kiküldött készpénz-átutalási megbízáson fizessék be.

Készpénzes befizetés kizárólag a Magyar Hivatalos Közlönykiadó ügyfélszolgálatán (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6.) lehetséges. (Levél-cím: Magyar Hivatalos Közlönykiadó, 1394 Budapest, 62. Pf. 357. Fax: 318-6668).

A 2008. évi előfizetési díjak

(Az árak az áfát tartalmazzák.)

Magyar Közlöny	121 212 Ft/év	Közlekedési Értesítő	28 476 Ft/év
Határozatok Tára	26 460 Ft/év	Kulturális Közlöny	21 672 Ft/év
Önkormányzatok Közlönye	6 552 Ft/év	Külgazdasági Értesítő	23 940 Ft/év
Az Alkotmánybíróság Határozatai	22 428 Ft/év	Munkaügyi Közlöny	17 640 Ft/év
Bányászati Közlöny	5 544 Ft/év	Nemzetközi Közlöny	7 400 Ft/év
Belügyi Közlöny	29 232 Ft/év	Oktatási Közlöny	25 200 Ft/év
Egészségbiztosítási Közlöny	25 452 Ft/év	Pénzügyi Közlöny	35 028 Ft/év
Egészségügyi Közlöny	31 752 Ft/év	Sportértesítő	6 048 Ft/év
Ellenőrzési Figyelő	4 284 Ft/év	Statisztikai Közlöny	15 120 Ft/év
Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Értesítő	21 924 Ft/év	Szociális Közlöny	17 892 Ft/év
Gazdasági Közlöny	26 964 Ft/év	Turisztikai Értesítő	14 112 Ft/év
Hírközlési Értesítő	7 560 Ft/év	Ügyészségi Közlöny	7 560 Ft/év
Honvédelmi Közlöny	21 420 Ft/év	Pénzügyi Szemle	22 680 Ft/év
Igazságügyi Közlöny	18 900 Ft/év	L'udové noviny	5 796 Ft/év
Környezetvédelmi és Vízügyi Értesítő	17 388 Ft/év	Neue Zeitung	5 544 Ft/év
Közigazgatási Szemle	7 400 Ft/év		

A MAGYAR HIVATALOS JOGSZABÁLYTÁR (DVD)

hatályos jogszabályok hivatalos számítógépes gyűjteményének 2008. évi éves előfizetési díjai:

(Áraink a 20%-os áfát tartalmazzák.)

Önálló változat	97 200 Ft	25 munkahelyes hálózati változat	351 000 Ft
5 munkahelyes hálózati változat	171 600 Ft	50 munkahelyes hálózati változat	459 000 Ft
10 munkahelyes hálózati változat	216 000 Ft	100 munkahelyes hálózati változat	780 000 Ft

Az EU-JOGSZABÁLYTÁR (DVD)

Az Európai Unió Jogszabályai gyűjteményének 2008. évi éves előfizetési díja

(Áraink a 20%-os áfát tartalmazzák.)

Önálló változat	86 400 Ft	25 munkahelyes hálózati változat	312 000 Ft
5 munkahelyes hálózati változat	156 000 Ft	50 munkahelyes hálózati változat	408 000 Ft
10 munkahelyes hálózati változat	192 000 Ft	100 munkahelyes hálózati változat	708 000 Ft

Facsimile Magyar Közlöny. A hivatalos lap 2007-es évfolyama jelenik meg CD-n az eredeti kiülak megőrzésével, de könnyen kezelhetően. Ára: 18 480 Ft + áfa.

Szerkesztésért felelős: dr. Oros Paulina

Kiadja: Magyar Hivatalos Közlönykiadó (1085 Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., www.mhk.hu).

Felelős kiadó: dr. Kodela László elnök-vezérigazgató.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a Fama Rt. közreműködésével. Telefon: 266-6567.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746,

e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen,

1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357.

Információ: tel./fax: 317-9999, 266-9290/245, 357 mellék.

Példányonként megvásárolható a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275, e-mail: kozlonycentrum@mhk.hu).

2007. évi éves előfizetési díj: 15 876 Ft áfával. Egy példány ára: 1365 Ft áfával.

2008. évi éves előfizetési díj: 18 900 Ft áfával, féléves előfizetési díj: 9450 Ft áfával.

A kiadó az előfizetési díj év közbeni emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0133-7645

07.4294 – Nyomja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert igazgató.